ตอนที่ 801 รูปแกะสลักเทพ

หลังได้ยินคำแนะนำที่คลุมเครือซึ่งไม่มีอะไรนำมาอ้างอิงได้ ผู้จัดประมูลก็เริ่มตะโกน”ราคาเริ่มต้นคือ20ล้านคริสตัลชีวิตครับ!การเสนอราคาแต่ละครั้งต้องไม่ต่ำกว่า5แสนคริสตัลชีวิต!”

ราคาเริ่มต้นไม่ถือว่าสูง มันเทียบได้กับราคาของสมบัติโบราณเกรดต่ำ แต่ทว่า มันก็ยังเป็นของที่ไม่อาจระบุประโยชน์ได้ นอกจากความแข็ง มันไม่มีอะไรพิเศษเลย

อย่างมาก มันก็เป็นได้แค่ของประดับตกแต่งบ้าน ภายใต้สถานการณ์ปกติ ทุกคนย่อมลังเลที่จะซื้อมัน

แม้กระทั่งผู้จัดประมูลก็ยังกังวลว่าจะไม่มีใครเสนอราคา

แต่ทว่า ดูเหมือนเขาจะกังวลมากเกินไป ชั่ววินาทีที่ราคาเริ่มถูกประกาศ บางคนก็ได้กดปุ่ม

“21ล้าน!”

แต่ราคาไม่ได้ถูกเสนอโดยหลิน ฮวง มันคือสมาชิกจากห้องVIPหมายเลข1บนชั้นสาม

หลิน ฮวงตกตะลึง เขาคิดว่าจะไม่มีใครเสนอราคา เขาขยับหัวเล็กน้อยและมองไปยังห้องข้างเขา จากนั้นก็กดปุ่มเช่นนัน

“30ล้าน!”

เขาเพิ่มราคาเป็น30ล้านและข้อความเขาก็ไม่ผิดเพี้ยน-ฉันต้องการมัน

เช่นเดียวกัน คนข้างเขาได้ตอบสนอง และราคาก็เพิ่มขึ้นอีกครั้ง

“50ล้าน!”

หลิน ฮวงขมวดคิ้ว เขาไตร่ตรองคำตอบของสมาชิกในห้องVIPหมายเลข1 เขาสงสัยว่าคนนั้นต้องการตอบโต้เขาเฉยๆหรือเขารู้ว่ามันคือของล้ำค่า

แม้เขาจะสงสัย เขาก็ยังกดปุ่นโดยไม่ลังเล

“100ล้าน!”

เมื่อราคาถูกเสนอ ผู้คนทั่วโถงประมูลก็พากันตื่นตกใจ

“เกิดอะไรขึ้น?สมาชิกสูงสุดสองคนกำลังเผชิญหน้ากัน?”

“มันคือสงครามระหว่างสมาชิกในห้องVIPหมายเลข1และ2 เพื่อนบ้านกลับกำลังต่อสู้กัน?”

“น่าสนใจ ฉันอยากรู้ว่าพวกเขาจะจบลงด้วยราคาเท่าไร”

สมาชิกหลายคนในห้องVIPบนชั้นสองเริ่มศึกษาสถานการณ์ บางคนสงสัย”หรือไม้แกะสลักนั่นจะไม่ธรรมดา?”

เห็นได้ชัดว่าราคา100ล้านไม่ได้ทำให้เขากลัว หลังเงียบอยู่สักพัก ผู้ประมูลในห้องหมายเลข1ก็ให้ราคาเพิ่ม

“300ล้าน!”

หลิน ฮวงแสยะยิ้ม มองไปยังทิศทางของห้องนั้นอีกครั้ง และกดปุ่มอย่างแรง

“1พันล้าน!”

“หากเขายังคงประมูลต่อ นั่นก็มีความเป็นไปได้ว่าเขาจะล่วงรู้ความลับของไม้แกะสลัก”หลิน ฮวงขมวดคิ้ว มองดูรูปแกะสลักบนเวที เขาไม่คิดว่าเหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้นกับการประมูลครั้งแรกเขา

เนื่องจากเขาเสนอราคาถึงพันล้านคริสตัลชีวิต อีกฝ่ายย่อมรู้ว่าการเสนอราคาเพียงเล็กน้อยย่อมไร้ประโยชน์ หากเขาอยากซื้อรูปแกะสลักจริง เขาต้องเพิ่มเงินจำนวนมหาศาล หากเขาคิดพยายามสู้กลับ การใช้เงินหลายพันล้านเพื่อซื้อของประดับก็คงจะรู้ไร้สาระเกินไป สมาชิกสูงสุดของโรงประมูลหวังเปาย่อมไม่ไร้เหตุผลขนาดนั้น

ยิ่งไปกว่านั้น ตัวตนของแขนทุกคนในห้องVIPยังเป็นความลับ แม้เขาจะแพ้การประมูล มันก็ไม่มีอะไรให้น่าอับอาย เพราะไม่มีใครรู้ว่าเขาคือใคร

ราคาของรูปแกะสลักเพิ่มจาก20ล้านเป็นพันล้านในชั่วพริบตา มันมากกว่าราคาเปิดถึง50เท่า ผู้คนรู้สึกว่ามันแปลกและในเวลาเดียวกัน พวกเขาก็หวังให้ผู้ประมูลในห้องหมายเลข1

เสนอราคาเพิ่ม

แต่ทว่า สมาชิกในห้องหมายเลข1กลับตัดสินใจนิ่งเงียบ

ในห้องVIPอื่นบนชั้นสองและสาม สมาชิกหลายคน สันนิษฐานว่าต้องมีความลับอะไรบางอย่าง แต่ทว่า ราคาได้สูงถึงพันล้านแล้ว ไม่มีใครกล้าประมูลต่อกับของที่ไม่แม้แต่จะรู้คุณสมบัติ

“หนึ่งพันล้านคริสตัลชีวิตครั้งที่สาม ขาย!”

เมื่อผู้จัดประมูลทุบค้อนลง มันก็เป็นตัวตัดสินว่าหลิน ฮวง คือผู้ชนะการประมูล

“ผมซื้อรูปแกะสลักมาแล้ว จะช่วยบอกผมได้ยังว่ารูปแกะสลักเทพคืออะไร?”หลิน ฮวงลอบติดต่อกับแผ่นหิน

“เจ้ารู้จักโปรตอสไหม?”แผ่นหินถาม

“ผมรู้ แล้วมันเกี่ยวอะไรกับโปรตอส?”หลิน ฮวงยิ่งอยากรู้เข้าไปใหญ่

“รูปแกะสลักเทพคือศพของโปรตอส พูดให้ถูก มันคือซากศพ

ของโปรตอสหลังพวกมันตาย”

“ล้อกันเล่นหรือไง?”หลิน ฮวงไม่อาจเชื่อได้”รูปแกะสลักมีขนาดแค่ฝ่ามือเดียวและมันก็ทำจากไม้ และคุณก็กำลังบอกผมว่ามันคือศพของโปรตอส?”

“เหตุผลที่มันมีขนาดเท่าฝ่ามือเพราะหลังการตายของโปรตอส อนุภาคของร่างกายจะแตกสลายและเปลี่ยนสภาพกลายเป็นรูปแกะสลักเทพ เช่นเดียวกับตอนที่ดาวฤกษ์แตกสลายและกลายเป็นดาวแคระขาว มันถูกลดขนาดลง ส่วนเรื่องที่ทำไมมันถึงดูเหมือนไม้ นั่นก็เพราะไม้คือธาตุหลักของรูปแกะสลักเทพก่อนมันตาย”

คำอธิบายนั่นสมเหตุสมผล อย่างไรก็ตาม บางอย่างกลับผุด

ขึ้นในใจเขา”ไม่ เพื่อนของผมบอกก่อนหน้านี้ว่าโปรตอสมีรูปร่างเหมือนกับมนุษย์ทุกประการ แต่ รูปแกะสลักเทพกลับดูเหมือนมอนสเตอร์กลายพันธ์”

“เพื่อนของเจ้าพูดถูก แต่โปรตอสทุกตนล้วนมีสามร่าง ร่างแรกคือสภาพมนุษย์ซึ่งเรียกว่าร่างมนุษย์ ร่างที่สองคือสภาพเมื่อมันเกิด เราเรียกมันว่าร่างกำเนิดพลัง สุดท้าย มันถูกเรียกว่าร่างเทพเมื่อร่างมันอยู่ในรูปแบบของพลังงาน”

“โดยปกติพวกเขาจะปรากฏในรูปแบบของร่างมนุษย์ เมื่อพวกเขาต่อสู้ พวกเขาจะกลับเป็นรูปแบบพลังงาน เปลี่ยนเป็นร่างเทพซึ่งมีขนาดใหญ่โต ยิ่งแข็งแกร่ง ก็ยิ่งใหญ่ ขนาดของโปรตอสบางตนเทียบได้กับทั้งกาแล็กซี่”

“โปรตอสทุกตนจะแข็งแกร่งสุดเมื่อพวกเขาอยู่ในร่างต้นกำเนิดพลัง ภายใต้เงื่อนไขดังกล่าว พวกเขาจะสามารถเปล่งศักยภาพได้ถึงขีดสุด แต่ทว่า มันก็มีข้อเสียเปรียบสำหรับการเปลี่ยนเป็นร่างนั้นอยู่ โปรตอสสามารถสร้างร่างขึ้นมาใหม่ได้หลังการตายของร่างมนุษย์และร่างเทพ แต่ทว่าหากร่างต้นกำเนิดตาย พวกเขาจะตายจริงๆ””

“รูปแกะสลักเทพสะท้อนให้เห็นถึงการตายของร่างต้นกำเนิด นี่คือร่างกำเนิดของพวกเขา”

ในที่สุดหลิน ฮวงก็สามารถเชื่อคำอธิบายได้

“รูปแกะสลักเทพมีขนาดใหญ่เท่าฝ่ามือผมเท่านั้น มันสามารถใช้ทำอะไรได้?”เขาถามทันที

“ตราบเท่าที่มันครอบครองพลังเทวะ มันย่อมสามารถเปิดใช้งานขึ้นได้ใหม่

“เปิดขึ้นใหม่?คุณหมายถึงการคืนชีพ?”ดวงตาของหลิน ฮวงเบิกกว้าง

“ไม่ รูปแกะสลักนั่นไม่มีจิตสำนึกอีกต่อไป มันก็เหมือนหุ่นเชิด”

“งั้น ตราบเท่าที่ผมสามารถเปิดมันขึ้น มันก็หมายความว่า ผมมีโปรตอสในการควบคุม?”หลิน ฮวงเข้าใจ

“นั่นอาจเป็นไปได้ แต่ทว่า ระดับพลังมันย่อมไม่ใช่ระดับเทพอย่างที่มันเคยเป็น มันขึ้นอยู่กับพลังของวิญญาณที่เจ้าใส่ลงไป หากเจ้าใส่ดวงวิญญาณของกึ่งเทพลงไป ระดับพลังมันก็จะเป็นกึ่งเทพ หากเป็นดวงวิญญาณเทพเสมือน ระดับพลังมันก็จะเป็นเทพเสมือน”แผ่นหินอธิบาย

เมื่อหลิน ฮวงได้ยิน เขาก็นึกถึงตอนจู ซิ่งถูกฆ่า เขาได้รับการ์ดวิญญาณต่อสู้ของอู่ จื่อมา เห็นได้ชัดว่ามันสามารถนำมาใช้ตอนนี้ได้ แต่ทว่า เขากลับคิดได้ว่าเขาต้องการ

วิญญาณต่อสู้เมื่อเขาเลื่อนเป็นนิรันดร์เพื่อสร้างเตาหลอมชีวิตเขาขึ้น และนั่นก็ทำให้เขาปวดหัว

“ตามคำอธิบายมัน รูปแกะสลักเทพสามารถใช้เป็นเตาหลอมเพื่อกักเก็บไฟเทวะในร่างท่านได้”เสียงของเสี่ยวเฮยดังขึ้น เห็นได้ชัดว่ามันสามารถสัมผัสถึงความกังวลของหลินฮวงได้

“กักเก็บไฟเทวะ?ไม่ใช่ว่ามีเพียงสมบัติเทพวิญญาณหรือมรดกเทพจึงสามารถกักเก็บไฟเทวะได้?”

“ในเมื่อรูปแกะสลักเทพคือซากศพของโปรตอส มันย่อมเคย

เป็นภาชนะกักเก็บดวงวิญญาณของโปรตอสมาก่อน ท่านควรสามารถใช้มันเป็นตัวกักเก็บไฟเทวะได้ ท่านควรลองดูเมื่อได้มันมา”หลังเสี่ยวเฮยพูดจบ มันก็เงียบไป

หลิน ฮวงเริ่มไตร่ตรองว่าเขาควรใช้รูปแกะสลักเทพยังไง

ตอนที่ 802 ของลับทั้งสาม

หลังอาหารกลางวัน ครึ่งหลังของการประมูลก็เริ่มขึ้น

โรงประมูลมีชีวิตชีวากว่าตอนเช้ามาก ของเกือบทุกชิ้นล้วนคุณภาพดี ส่วนใหญ่คือสมบัติโบราณในระดับเดียวกัน ทั้งหมดถูกขายในราคาอย่างน้อย100ล้านคริสตัลชีวิต

หลิน ฮวงสูญเสียสมาธิเขาไปขณะนึกถึงรูปแกะสลักเทพและไฟเทวะในร่างเขา

หยี่ เสิ่นพยว่าหลิน ฮวงเงียบเป็นพิเศษในตอนบ่ายและถาม

เขา หลิน ฮวงจึงตอบไปว่าเขากำลังคิดบางอย่างอยู่ ในเมื่อเขาไม่อยากพูดมาก หยี่เสิ่นจึงไม่ถามเพิ่ม

ตอนประมาณ5โมง40นาที ของ48ชิ้นก็ถูกนำมาขาย

เนื่องจากของชิ้นที่49ไม่ถูกนำขึ้นเวทีเป็นเวลานาน ฝูงชนก็รู้ว่ากำลังจะเกิดอะไรขึ้นในไม่ช้าและพวกเขาก็ตื่นเต้น

ยู่ โป๋เงียบอยู่หลายอึดใจ จากนั้นเขาก็กล่าว”บางทีทุกท่านคงรู้เรื่องนี้ดีอยู่แล้ว เราเหลือของให้ประมูลกันอีกสามชิ้น”

“ผมเดาว่าทุกท่านคงรอคอยสิ่งนี้มานาน ผมจะหยุดอยู่แค่นี้และจะให้คนของเราเผยของลับชิ้นแรกออกมา!”

หลังพูดจบ พนักงานกล้ามโตสองคนก็นำบางสิ่งที่มีขนาดใหญ่พอๆกับตู้เสื้อผ้าขึ้นมา

เกือบทุกคนในโถงประมูลกลั้นลมหายใจ สายตาจับจ้องไปยังสิ่งของใต้ผ้าแดง พวกเขาต่างกำลังคาดเดาว่าสิ่งของใต้ผ้าแดงคืออะไร

“ของลับชิ้นแรกก็คือ…”ยู่ โป๋หยุดไปสักพัก จากนั้นเขาก็ดึง

ผ้าแดงออก

ตู้โปร่งใสเผยต่อสาธารณะชน

กระบี่ยาวพร้อมฝักกำลังลอยอยู่กลางตู้

ด้ามกระบี่ถูกชุบด้วยสีเบอร์กันดี ตัวคมดาบรวมถึงฝักเปล่งแสงสีแดงอ่อนๆ กลิ่นอายของกึ่งเทพกระจายไปทั่วโถงประมูล

เพื่อให้มันแสดงความยิ่งใหญ่ออกมา ระดับจักรพรรดิจึงเปิดใช้งานมันชั่วคราวก่อนนำขึ้นเวที

เนื่องจากมันคือหนึ่งในของชิ้นสุดท้าย พวกเขาจึงปฏิบัติต่อกระบี่ที่หลิน ฮวงนำมาเป็นอย่างดี หลังเปิดใช้งานมัน ทั้งหมดก็สามารถสัมผัสได้ถึงพลังมหาศาลของสมบัติกึ่งเทพ

“กลิ่นอายมันน่ากลัวมาก!”

“ฉันเหมือนจะได้กลิ่นเลือดจางๆ”

..

ทุกคนพากันพูดคุยและพวกเขาก็สัมผัสได้ว่าสมบัติกึ่งเทพ

ตรงหน้าน่ากลัวแค่ไหน

สมาชิกหลายคนบนชั้นสองและสามตกอยู่ในห้วงความคิด

“มันดูเหมือนจะเป็นกระบี่ที่เลือดมามาก…”

ในที่สุดยู่ โป๋ก็เผยของลับออกมาและพวกเขาต่างก็อยากรู้เกี่ยวกับมัน

“บางที หลายท่านคงรู้แล้วว่ามันคือกระบี่โลหิต มันถูกหลอมผ่านพิธีเลือด กระบี่โลหิตสามารถขยายใหญ่ได้และแม้กระทั่งสร้างวิญญาณกระบี่ขึ้นหลังได้ดื่มเลือดจนอิ่ม”

“เราไม่แน่ใจถึงประวัติของมัน อย่างไรก็ตาม จากการประเมินโดยผู้ประเมินระดับS มันควรเป็นสมบัติจากยุคโบราณ วัตถุดิบหลักของมันคือกระดูกของกึ่งเทพมากมาย และส่วนใหญ่ก็คือมอนสเตอร์ที่ดำรงอยู่ในสมัยโบราณและสูญพันธ์ไปแล้ว”

“แม้เราจะไม่รู้เกี่ยวกับกระบี่มาก คนที่ส่งกระบี่นี้มาให้เราก็เป็นกึ่งเทพ สองวันก่อนการประมูลเริ่มขึ้น กึ่งเทพได้มาเยือนโรงประมูลของเรา ส่งมอบของสามชิ้นเอาไว้ และกระบี่ก็คือหนึ่งในนั้น”

“ของชิ้นแรกที่เรานำมาขายก็คือกระบี่โลหิต ราคาเริ่มของมันคือ3หมื่น3พันล้าน!การเสนอราคาแต่ละครั้งต้องไม่ต่ำกว่า

หมื่นล้านคริสตัลชีวิต!”

หลังพูดจบ การเสนอราคาก็สว่างขึ้นพร้อมกันจากห้องVIP บนชั้นสาม

“35ล้าน!”

“38ล้าน!”

“40ล้าน!”

กระจกดำเรืองแสงอย่างต่อเนื่องและแสดงตัวเลขจำนวนมาก

ฝูงชนในโถงประมูลร้องอุทาน มันคือครั้งแรกที่พวกเขาเห็นการประมูลดุเดือดขนาดนี้ในรอบห้าวัน

“ผู้ประมูลในห้องหมายเลข26เสนอราคาที่4หมื่นล้านครับ มีใคร...”

ก่อนที่ผู้จัดประมูลจะกล่าวจบ กระจกดำบนชั้นสามก็สว่างขึ้นอีกครั้ง

“45ล้าน!”

“ผู้ประมูลจากห้องหมายเลข8เสนอราคาที่4หมื่น5พันล้านครับ…”

ในเวลาไม่ถึง5วินาที ราคาก็ถีบตัวจาก3หมื่น3พันล้านเป็น4หมื่น5พันล้าน กลุ่มคนต่างประหลาดใจกับเหตุการณ์ตรงหน้า

“มันยังไม่ถึงห้าวินาทีเลย แต่ราคากลับเกินกว่าสมบัติกึ่งเทพที่ประมูลกันวันแรกแล้ว”หยี่ เสิ่นมองหลิน ฮวง”นายรู้สึกยังไง?”

“ไม่เป็นรู้สึกอะไรเลย”

หลิน ฮวงยังคงนิ่งเฉยเพราะมันเป็นไปตามที่เขาคาดไว้” คุณภาพของกระบี่โลหิตดีกว่าสมบัติกึ่งเทพที่ขายวันแรกมาก และมันยังสามารถปลุกพลังเพิ่มได้ นั่นทำให้มันมีราคาสูง”

หลังอธิบายความคิดเห็นเขา ราคาก็พุ่งเกินกว่า5หมื่นล้าน มันถือเป็นราคาที่สูงสุดนับแต่เริ่มประมูลมา

อย่างไรก็ตาม มันยังไม่จบ

“5หมื่น5พันล้าน!”

“สมาชิกจากห้องVIPหมายเลข3ได้เสนอราคาที่5หมื่น5พันล้าน อีกครั้ง เขาเพิ่งทำลายสถิติ!มีใครให้ราคาสูงกว่านี้อีกไหมครับ?”หลังเห็นว่าไม่มีใครเสนอราคาต่อ ยู่โป๋ก็ยิ้ม”ตอนนี้ ผมจะเผยข้อมูลบางอย่างที่เสี่ยงต่องานผม กระบี่โลหิตคือกระบี่เล่มสุดท้ายของการประมูลนี้ มันคือกระบี่คุณภาพสูงสุด หากทุกท่านคือจอมกระบี่ ท่านจะต้องรอถึงปีหน้าหากพลาดโอกาสนี้ไป”

ในไม่ช้า กระจกดำบนชั้นสามก็สว่างขึ้นอีกครั้ง

“6หมื่นล้าน!”มันถูกเสนอโดยสมาชิกในห้องVIPหมายเลข6

“สมาชิกจากห้องVIPหมายเลข6ได้ให้ราคาที่6หมื่นล้านครับ!”

“6หมื่น5พันล้าน!”วินาทีต่อมา กระจกดำก็สว่างขึ้นอีกครั้ง

“สมาชิกจากห้องVIPหมายเลข8เพิ่มราคาอีก5พันล้านครับ ตอนนี้ราคาอยู่ที่6หมื่น5พันล้าน!ผมเดาว่าแขกจากห้องหมายเลข8คงได้กระบี่เล่มนี้ไป”สายตาของยู่ โป๋กวาดผ่านห้องVIPบนชั้นสาม แม้ราคาจะเกินกว่าการคาดการณ์ เขาก็

ยังอยากรู้ว่าราคาจะจบลงที่เท่าไร

แต่ทว่า ด้วยราคาเช่นนี้ คุณค่าแท้จริงของกระบี่โลหิตจึงไม่อาจเทียบได้ เหล่าคนที่เป็นเอกด้านกระบี่รู้เรื่องนี้ดีและแขกคนอื่นในห้องVIPก็ยังเงียบ

ยู่ โป๋รออยู่ไม่กี่วินาที และไม่มีใครประมูลต่อ จากนั้นเขาก็ตะโกน”6หมื่น5พันล้านครั้งที่หนึ่ง!”

”6หมื่น5พันล้านครั้งที่สอง!”

“โอกาสสุดท้ายครับ..”ยู่ โป๋ยกค้อนขึ้นและรออีกสองวินาทีก่อนตะโกน”6หมื่น5พันล้านครั้งที่สาม!”

ในเวลาเดียวกัน เขาก็ทุบค้อนลง”ขาย!”

ในที่สุดรอยยิ้มก็ฉาบบนใบหน้าของหลิน ฮวงซึ่งอยู่บนห้องVIPหมายเลข2

“เยี่ยม มันสูงกว่าที่ฉันคาดไว้”ราคาที่เขาคาดไว้คือ5หมื่น5พันล้านและเขาก็ไม่คิดว่าราคาจะพุ่งเกินมาอีกหมื่นล้าน

การขายของชิ้นแรกเป็นไปอย่างราบรื่น และราคาปิดก็เกินความคาดหมายเขาเช่นกัน เขามีความสุขมากจนลืมเกี่ยวกับรูปแกะสลักเทพไป เขาเริ่มคาดการณ์ถึงราคาของอีกสอง

ชิ้น

ในไม่ช้า ของชิ้นที่สองก็ถูกนำขึ้นมา มันคือดาบระดับกึ่งเทพนั่นเอง

ทันทีที่มันเผยออกมา ดาบที่ลอยอยู่กลางตู้กระจกใสก็เปล่งแสงสีทองออกมา ให้ความรู้สึกยิ่งใหญ่

เจ้าแดงจงใจเลือกดาบทอง ไม่เพียงแต่มันจะมีส่วนโค้งบนใบดาบที่สวยงาม แต่ตัวดาบและฝักดาบยังถูกสร้างขึ้นอย่างประณีตเช่นกัน ลวดลายสีทองบนฝักดูไม่ต่างอะไรกับผลงานชิ้นเอก

“มันคือดาบระดับกึ่งเทพที่ถูกหลอมขึ้นเมื่อ200ปีก่อน ตามส่วนโค้งบนใบมีดและระดับความประณีตของตัวดาบและฝัก มันต้องเป็นผลงานของปรมาจารย์จิ่ง ปรมาจารย์จิ่งคือปรมาจารย์หลอมหญิงเพียงคนเดียวในยุคสมัยนี้ที่สามารถหลอมสมบัติกึ่งเทพได้ และท่านยังเป็นถึงกึ่งเทพ มีผลงานของท่านเพียงเล็กน้อยและสมบัติกึ่งเทพที่ถูกหลอมโดยท่านก็หาได้ยากมาก จนถึงปัจจุบัน มันมีสมบัติกึ่งเทพของท่านเพียงสามชิ้นในตลาด ดาบนี่คือเล่มที่4และมันยังเป็นดาบระดับกึ่งเทพเล่มเดียวที่ท่านเคยตีขึ้นมา…”

แม้กระทั่งหลิน ฮวงก็ยังไม่รู้เกี่ยวกับข้อมูลนี้ เขาตกใจหลังได้

ยิน

เห็นได้ชัดว่าเขาทุ่มเทความพยายามไปมากกับการเพิ่มราคาสินค้า

“แม้กระทั่งฉันก็ยังรู้สึกอยากซื้อมัน…”หลิน ฮวงพึมพำ

“นายถนัดดาบ ทำไมถึงไม่เก็บมันไว้ให้ตัวเอง?ยังไงระดับจักรพรรดิก็เป็นแค่เรื่องเวลาสำหรับนายเท่านั้น”หยี่เสิ่นถาม

“หากผมต้องการดาบ ผมสามารถหาอันที่ดีกว่าได้ทุกเมื่อ” หลิน ฮวงกล่าว เขารู้สึกว่าต้นไม้ขั้นบันไดเป็นสถานที่ที่น่าทึ่ง

สิ่งที่เขากล่าวทำให้หยี่ เสิ่นตกใจ แต่ทว่า หลิน ฮวงกลับไม่ได้ดูเหมือนคนโกหก

หลังเห็นความสงสัยบนใบหน้าหยี่ เสิ่น หลิน ฮวงก็ไม่ได้พูดอะไร อย่างไรก็ตาม ความคิดหนึ่งกลับผุดขึ้น'ฉันต้องหาโอกาสชวนหยี่ เสิ่นเข้าร่วมสมาคมอัจฉริยะ'

ความสามารถของหยี่เสิ่นเทียบได้กับอัจฉริยะ หากหลิน ฮวงแนะนำเขา เขาย่อมเข้าร่วมสมาคมอัจฉริยะ

บนเวทีประมูล ยู่ โป๋ได้ประกาศถึงราคาเริ่มต้นของดาบ

“ราคาเริ่มต้นคือ3หมื่น2พันล้านคริสตัลชีวิตครับ!การเสนอราคาแต่ละครั้งต้องไม่ต่ำกว่า1พันล้าน!”

และสงครามก็เริ่มต้นขึ้น

“3หมื่น5พันล้าน!”

“4หมื่นล้าน!”

...

5นาทีต่อมา ดาบก็ถูกขายในราคา6หมื่น2พันล้าน ผู้ซื้อก็คือแขนในห้องVIPเกรดAหมายเลข3บนชั้นสอง เขาแสดงความมุ่งมั่นที่จะซื้อดาบตลอดกระบวนการประมูล เขาเพิ่มราคาขึ้นทีละ1-2พันล้านทุกครั้ง ผู้ประมูลสองคนบนชั้นสามยอมแพ้การประมูลเพราะพวกเขาไม่ต้องการเพิ่มราคาไปมากกว่านี้

หลังการประมูลดาบจบลง มันก็เหลือแค่ของชิ้นสุดท้ายและทุกคนต่างก็ตั้งตารออย่างตื่นเต้น

ตอนที่ 803 ของชิ้นสุดท้าย

“ของชิ้นสุดท้ายคือสมบัติเทพ?”

“ดาบและกระบี่กึ่งเทพถูกขายไปแล้ว หรือของชิ้นสุดท้ายจะเป็นสมบัติเทพจริงๆ?”

ฝูงชนรอคอยอย่างใจจดใจจ่อจนกระทั่งของชิ้นสุดท้ายถูกนำขึ้นมา

“ของชิ้นสุดท้ายที่จะขายในวันนี้อยู่ที่นี่แล้วครับทุกท่าน”ยู่ โป๋ไม่รีบดึงผ้าแดงออก”ทุกท่านคงอยากรู้ว่ามันคืออะไร?”

“หยุดพูดไปแล้ว แสดงมันออกมา!”

“เร็วเข้า ฉันจะรีบกลับบ้านไปให้นมลูกฉัน!”ชายที่มีแผงขนตรงหน้าอกตะโกน

“เร็วเข้า ฉันปวดฉี่ ฉันทนไม่ไหวแล้ว!ฉันอยากเห็นก่อนวิ่งไปเข้าห้องน้ำ!”

…

โถงประมูลเต็มไปด้วยเสียงของคนนับหมื่น หลายคนแม้กระทั่งเพิกเฉยเรื่องที่เขาคือนิรันดร์ขั้น9 ผู้อยู่ห่างจากจักรพรรดิเพียงก้าวเดียว

‘ฉันรู้สึกอยากทุบหัวใครสักคน….’

ยู่ โป๋ไม่คิดว่าฝูงชนจะมีปฏิกิริยาเช่นนี้ เขาเคยจินตนาการว่าพวกเขาจะเหมือนเด็กประถมและตะโกนคำว่า’ใช่!’ แต่ในโลกแห่งความเป็นจริง มันซับซ้อนยิ่งกว่านั้น

จากนั้นอารมณ์เขาก็กลับเป็นปกติขณะเผยของชิ้นสุดท้ายชุดเกราะที่หลิน ฮวงนำมาเผยต่อสายตาทุกคน

เกราะรบสีดำลอยอยู่ในตู้โปร่งใสและปล่อยหมอกสีดำจางๆ ลำแสงสีเลือดสองสายเปล่งออกจากหมวกเหล็ก ดูคล้ายมอนสเตอร์ร่างมนุษย์ที่กำลังลอยอยู่บนเวทีประมูล

ทุกคนเงียบสนิททันทีที่ชุดเกราะปรากฏ

ชั่ววินาทีที่พวกเขาเห็นแสงสีเลือด ร่างของพวกเขาก็แข็งค้าง และหยุดหายใจ พวกเขารู้สึกเหมือนมอนสเตอร์ที่ทรงพลังกำลังจับจ้องพวกเขา

ยู่ โป๋แสยะยิ้มกับผลลัพธ์

แม้เขาจะเป็นนิรันดร์ขั้น9 เขาก็ยังขนลุกเมื่อเห็ฯของชิ้นนี้เป็นครั้งแรก

ผู้คนส่วนใหญ่ในโถงประมูลยังไม่ถึงนิรันดร์ดี ดังนั้นพวกเขาจึงถูกกลิ่นอายของชุดเกราะสะกดข่มโดยสมบูรณ์

“ชุดเกราะกึ่งเทพเป็นชุดเกราะเพียงชุดเดียวในโรงประมูลนี้ ผู้ประเมินระดับSทั้งสามของเราได้ประเมินว่าสมบัติเทพชิ้นนี้ไม่ได้ถูกสร้างจากวัตถุโบราณ มันไม่ได้ถูกสร้างจากเลือดเนื้อของมอนสเตอร์ระดับกึ่งเทพ แต่กลับได้มาจากการฆ่ามอนสเตอร์ระดับกึ่งเทพ ประเภทมอนสเตอร์ที่ทิ้งชุดเกราะไว้ยังเป็นปริศนา อย่างไรก็ตาม มันสามารถยืนยันได้ว่ามอนสเตอร์ตนนั้นมาจากขอบเหวนรกและมีความเป็นไปได้สูงที่จะมาจากขอบเหวนรกชั้นสาม มันอยู่ในสภาพสมบูรณ์พร้อมโดยไร้ซึ่งความเสียหาย...”

“ราคาเริ่มต้นของมันคือ3หมื่น8พันล้านคริสตัลชีวิต!การ

เสนอราคาแต่ละครั้งต้องไม่ต่ำกว่าหนึ่งพันล้าน!”

หลังพูดจบ กระจกสีดำบนชั้นสามก็สว่างขึ้น

“6หมื่น8พันล้าน!”

สมาชิกในห้องVIPหมายเลข3ยกราคาทีเดียว3หมื่นล้าน เห็นได้ชัดว่าเขาอยากได้ชุดเกราะนี้มาก

ฝูงชนที่โถงประมูลอุทานกับราคา

“เขาใส่0ผิดไปใช่ไหม?”

“ฉันมั่นใจว่าไม่ใช่อย่างนั้น มันคือกลยุทธ์การประมูล เขาไม่เปิดโอกาสให้คนอื่นประมูลโดยการเพิ่มราคาทีเดียว3หมื่นล้าน”

“ผู้ประมูลในห้องVIPหมายเลข3รวยมาก!”

“บางที6หมื่น8พันล้านอาจไม่แพงเกินไปสำหรับเขา”

…

แม้กระทั่งยู่ โป๋ก็ยังตกตะลึง เขาคิดว่าเขาเห็นตัวเลขผิด

ก่อนยู่ โป๋จะได้พูดถึงราคา กระจกดำซึ่งอยู่ห่างออกไปก็สว่างขึ้น

“7หมื่น5พันล้าน!”

ผู้เสนอราคาคือสมาชิกในห้องหมายเลข5 เขาไม่เคยเสนอราคาสำหรับสมบัติกึ่งเทพสองชิ้นหน้ามาก่อน

“มันจะไปได้เกินกว่านี้ไหม?!”

“หรือมันจะถึง8หมื่นล้าน?ฉันเคยได้ยินว่าไม่มีของชิ้นใดในโรงประมูลหวังเปามีราคาเกินกว่า8หมื่นล้านมา30ปีแล้ว”

หัวใจของยู่ โป๋เต้นกระหน่ำ เขากำลังรอให้คนอื่นเสนอราคาเกิน8หมื่นล้าน

ราคาสูงสุดในรอบ30ปีคือ7หมื่น8พันล้านและมันเกิดเมื่อ13ปีก่อน

หากเขาสามารถทำลายสถิติของการประมูลราคาสูงสุดไปได้ เขาย่อมได้รับรางวัลตอบแทนโดยผู้บริหารระดับสูง เขาอาจแม้กระทั่งมีโอกาสได้เลื่อนเป็นจักรพรรดิ

จากนั้นยู่ โป๋ก็สงบสติลง ขณะที่เขากำลังจะพูดอะไรบางอย่างเพื่อกระตุ้นผู้ซื้อ กระจกดำก็สว่างบนชั้นสามอีกครั้ง

“8หมื่น5พันล้าน!”

อีกครั้ง มันถูกเสนอโดยผู้ประมูลในห้องVIPหมายเลข3

เมื่อเห็นตัวเลข ยู่โป๋ก็ดีใจจนเกือบหลุดมาด”มันทำลายสถิติ!!!!!”

วินาทีต่อมา สมาชิกในห้องหมายเลข5ก็ให้ราคาอีก และมันก็สูงยิ่งกว่าเดิม

“9หมื่น5พันล้าน!”

ฝูงชนรู้สึกว่าสมาชิกในห้องVIPทั้งสามบนชั้นสามกำลังเป็นบ้า

“เกิดอะไรขึ้น?มันกำลังจะเกินแสนล้าน!”

“ฉันเดาว่า9หมื่น5พันล้านควรเป็นราคาสูงสุดแล้ว”

“ฉันเคยคิดว่าการเป็นคนรวยจะทำให้ฉันมีความสุขจนกระทั่งช่วงเวลานี้ ฉันตระหนักว่าฉันไม่รู้ว่าความสุขของคนรวยเป็นยังไง.”

ในฐานะผู้จัดประมูล เมื่อยู่ โป๋เห็นจำนวนเงิน9หมื่น5พันล้าน ลมหายใจเขาก็กลายเป็นผันผวน เขาไม่ได้ทำลายแค่สถิติ30 ปี แต่ทว่า มันดูเหมือนเขาจะทำลายสถิติ50ปีแล้ว

หลังสงบสติลง ยู่ โป๋ก็เตรียมพร้อมสิ่งที่จะพูดต่อไป

อีกครั้ง กระจกดำบนชั้นสามเปล่งแสง

“1แสน2หมื่นล้าน!”

ตัวเลขสีทองสว่างขึ้นบนกระจกดำด้านหน้าห้องหมายเลข1

ทุกคนล้วนอุทานอย่างประหลาดใจ

ไม่มีใครคิดว่าแค่การประมูลเพียงครั้งเดียวจากห้องหมายเลข1จะทำให้สมาชิกสูงสุดจากห้องหมายเลข3และ5หยุดสู้กัน

หลังเห็นราคา ยู่โป๋ก็รู้สึกใจหาย”1-1แสน2หมื่นล้าน..”

ในไม่ช้า เขาก็ฟื้นความคิดและพยายามคิดว่าเขาไม่เคยเห็นราคาขนาดนี้มานานแค่ไหนแล้ว

“ฉันคิดว่าครั้งสุดท้ายที่มีราคาสูงถึง1แสน2หมื่นล้านคือเมื่อ117ปีก่อน ราคาสูงสุดสำหรับสมบัติกึ่งเทพคือ1แสน3หมื่นล้าน ภายในร้อยปี ราคาสูงสุดสำหรับสมบัติกึ่งเทพคือ1แสน1หมื่นล้านซึ่งเกิดเมื่อ81ปีก่อน มันหมายความว่าราคาประมูลในตอนนี้ได้ทำลายสถิติ100ปีไปแล้ว?!”

ยู่ โป๋สามารถจินตนาการถึงสถานะเขาในโรงประมูลหวังเปาในอนาคตได้”หากทุกอย่างไปด้วยดี ตำแหน่งของหัวหน้าผู้จัดประมูลจะต้องเป็นของฉัน!”

หลังราคา1แสน2หมื่นล้านประกาศออกไป สมาชิกคนอื่นนิ่งเงียบ

จากนั้นยู่ โป๋ก็รู้ว่านี่คือราคาสุดท้ายแล้ว อย่างไรก็ตาม เขายังคงมีความทะเยอทยาน หวังจะผลักราคาให้สูงขึ้น

“ผู้ประมูลจากห้องหมายเลข1เสนอราคาที่1แสน2หมื่นล้าน และนี่คือราคาที่สูงสุดในรอบร้อยปีที่ผ่านมา ขอแสดงความยินดีกับสมาชิกในห้องหมายเลข1ด้วยสำหรับการทำลายสถิติร้อยปีของโรงประมูลหวังเปา!”

“ผมมีบางอย่างจะพูดถึงของชิ้นนี้ หลายคนคงรู้ว่าของชิ้นนี้ตกจากมอนสเตอร์ที่สามารถกลั่นได้ใหม่และก็ไม่มีข้อยกเว้นสำหรับสมบัติกึ่งเทพ สมบัติกึ่งเทพนี้ก็แค่สมบัติขั้นกลาง แต่

ทว่า มันคือวัตถุดิบที่ไม่เคยถูกดัดแปลงโดยผู้เชี่ยวชาญ มันมีโอกาสที่จะเลื่อนเป็นสมบัติขั้นสูงได้ ทุกท่านคงรู้ว่ามีเกราะสมบัติกึ่งเทพขั้นสูงเพียงสามชิ้นในเขต3 และนี่ก็อาจเป็นชิ้นที่4”

ยู่ โป๋อยากแบ่งปันสิ่งนี้ก่อนหน้า แต่เขาก็ไม่มีโอกาสทำเช่นนั้น แต่นี่ถือเป็นช่วงเวลาที่ดี

ในที่สุดหลายคนก็เข้าใจว่าทำไมราคาของมันถึงพุ่งสูงขนาดนี้

ส่วนใหญ่เคยคิดว่าสมาชิกสูงสุดบนชั้นสามก็แค่พยายามสูง

กันเหมือนคนบ้า แต่มันก็ประจักษ์แล้วว่าพวกเขาเสนอราคากันเพราะมันคู่ควร

ทันใดนั้น หยี่เสิ่นก็มองหลิน ฮวงและถาม"สมบัติกึ่งเทพก็ยังมีการแบ่งขั้นอีกด้วย?"

"ใช่ แต่ความแตกต่างระหว่างพวกมันดูได้ยาก"หลิน ฮวงพยักหน้าและอธิบาย"สมบัติกึ่งเทพจะถูกจัดเป็นขั้นต้น ขั้นกลาง ขั้นสูงและขั้นสูงสุด ความแตกต่างระหว่างขั้นต้นและขั้นกลางไม่แตกต่างกันนัก อย่างไรก็ตาม สมบัติกึ่งเทพขั้นสูงกลับทรงพลังกว่ามาก สำหรับสมบัติกึ่งเทพขั้นสูงสุด พวกมันบางส่วนอาจสามารถเทียบได้กับสมบัติเทพที่ไร้ซึ่งสัญชาตญาณ"

“ดูจากราคามัน สมบัติกึ่งเทพขั้นต้นสามารถขายได้ในช่วงราคา1หมื่น-3หมื่นล้าน บางส่วนสามารถขายได้4หมื่นล้านหรือสูงกว่านั้น อย่างไรก็ตาม ภายใต้สถานการณ์ปกติ มันจะไม่มีทางเกิน5หมื่นล้าน ราคาของสมบัติกึ่งเทพขั้นกลางจะเริ่มจาก3หมื่นล้านและมักอยู่ในช่วง3-8หมื่นล้าน โดยปกติมันจะไม่มีทางเกินแสนล้าน ราคาเริ่มต้นสำหรับสมบัติกึ่งเทพขั้นสูงคือแสนล้านและราคาสูงสุดก็คือ3-4แสนล้าน มันจะไม่มีทางเกิน5แสนล้าน ส่วนราคาของสมบัติกึ่งเทพขั้นสูงสุดจะเป็น3แสนล้าน…”

บนเวทีประมูล ยู่โป๋รออยู่สักพัก แต่เนื่องจากไม่มีใครให้ราคาเพิ่ม เขาก็ตะโกน”1แสน2หมื่นล้านครั้งที่หนึ่ง!”

”1แสน2หมื่นล้านครั้งที่สอง!”

“มีใครจะให้ราคามากกว่านี้ไหมครับ?ไม่อย่างนั้น ชุดเกราะจะเป็นของสมาชิกในห้องหมายเลข1”

เห็นได้ชัดว่า 1แสน2หมื่นล้านเป็นราคาที่สมาชิกคนอื่นบนชั้นสามไม่กล้าสู้ต่อ พวกเขารู้ดีว่าการขึ้นราคาแค่เล็กน้อยจะไม่ส่งผลอะไรต่อสมาชิกในห้อง1และพวกเขาคงประสบกับความสูญเสียเองหากเพิ่มราคามัน ดังนั้น พวกเขาจึงตัดสินใจยอมแพ้

ยู่ โป๋จ้องมองห้องVIPบนชั้นสาม เขารู้ว่าไม่มีใครให้ราคาเพิ่มอีกแล้ว ดังนั้น เขาจึงเคาะค้อน

”1แสน2หมื่นล้านครั้งที่สาม!ขาย!”

ตอนที่ 804 เลื่อนเป็นนิรันดร์

ของประมูลชิ้นสุดท้ายถูกขายในราคา1แสน2หมื่นล้านและ
ในที่สุดการประมูล5วันก็จบลงด้วยการกล่าวคำปราศจัยข
องผู้บริหารระดับสูงแห่งโรงประมูลหวังเปา

ในห้องVIPของหลิน ฮวง เสียงกริ่งดังขึ้น ดังนั้นหยี่เสิ่นจึงเดิน
ไปเปิดประตูและพนักงานหญิงก็เดินเข้ามา

เธอผงกหัวให้หยี่เสิ่นและเดินตรงมาหาหลิน ฮวง จากนั้น
เธอก็หยิบของสองชิ้นออกจากแหวนหัวใจจักรพรรดิเธอ

หนึ่งในนั้นคือรูปแกะสลักเทพที่หลิน ฮวงประมูลในตอนบ่าย และอีกสิ่งก็คือบัตรคริสตัลขนาดเท่านิ้วหัวแม่มือ

“คุณหลิน นี่คือของที่ท่านประมูลได้ในตอนบ่ายค่ะและนี่ก็คือบัตรเงินสำหรับของที่ขายได้ 3%ของค่าธรรมเนียมการดำเนินการและเงินที่ท่านใช้ซื้อของจะถูกหักจากเงินในบัตรเชิญตรวจสอบด้วยค่ะ”

หลิน ฮวงรับของสองชิ้นมาจากเธอ เขาเก็บรูปแกะสลักเทพลงในช่องเก็บของและใส่บัตรคริสตัลลงในแหวนหัวใจ

จักรพรรดิเขา

ยอมรวมสำหรับสมบัติกึ่งเทพทั้งสามคือ2แสน4หมื่น7พันล้าน หลังหักค่าธรรมเนียม3%และหนึ่งพันล้านที่เขาใช้ซื้อของไป มันยังเหลือเงินอีก2แสน3หมื่น8พัน5ร้อย9สิบล้านคริสตัลชีวิต

เพื่อให้แน่ใจว่าจำนวนถูกต้อง หลิน ฮวงจึงทำธุรกรรมให้เสร็จ เขานำบัตรคริสตัลออกแลซะเก็บมันไว้ในช่องเก็บของเขา

บัตรคริสตัลสำหรับธุรกรรมสามารถเก็บคริสตัลชีวิตได้ชั่วคราวนั้นมีข้อจำกัดและไม่มีค่า ดังนั้น โรงประมูลจึงมอบมันให้ลูกค้าทุกครั้งหลังการทำธุรกรรม

“จำนวนเงินถูกต้อง”หลิน ฮวงพยักหน้าให้พนักงานหญิง

“บัตรเชิญสองใบสำหรับโรงประมูลใต้ดินจะถูกส่งถึงท่านก่อน4ทุ่ม”พนักงานหญิงเตือน”การประมูลจะเริ่มพรุ่งนี้ตอน2ทุ่มค่ะ มันเริ่มจาก2ทุ่ม-เที่ยงคืนเป็นเวลาสามวันติดกัน ส่วนรายละเอียดอื่น โปรดตรวจสอบบัตรเชิญหลังท่านได้รับมัน มีอะไรให้ดิฉันช่วยไหมคะ?”

“มีรายชื่อสินค้าสำหรับการประมูลใต้ดินไหม?”

“รายชื่อจะแนบไปพร้อมกับบัตรเชิญในอีเมลล์ค่ะ แต่รายการสินค้าก็อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงบ้างค่ะ”เธออธิบาย

“อีกเรื่องหนึ่ง ในช่วงประมูล เราสามารถพักในห้องVIPได้ฟรีไหม?”หลิน ฮวงมาพร้อมคำขอสุดไร้ยางอาย เขามีความสุขที่ได้พักที่นี่ในช่วงไม่กี่วันที่ผ่านมา

“ไม่ ท่านไม่สามารถ การประมูลหวังเปาได้จบลงแล้วและห้องVIPก็จะกลับมาให้บริการโรงแรมอีกครั้ง ห้องVIPทุกห้องจะถูกทำความสะอาดตั้งแต่วันนี้และเราจะเริ่มให้บริการเราพรุ่งนี้ค่ะ ส่วนการประมูลใต้ดินจะไม่ได้ถูกจัดที่นี่ค่ะ มันอยู่ที่อื่น”

“เข้าใจแล้ว”หลิน ฮวงพยักหน้า

เมื่อพนักงานเดินออกไป การปราศรัยบนเวทีก็จบลง แขกส่วนใหญ่ได้ออกไปจากโถงประมูลแล้ว

“เราควรออกไปตอนนี้หรืออยู่รอสักพัก?”หยี่ เสิ่นรู้สึกว่าข้างล่างคนเยอะเกินไปและอยากรอให้คนน้อยลง

“รออะไรละ?เขาเพิ่งบอกว่าจะมีการทำความสะอาด”หลินฮวงยืนขึ้น โยนเบอร์รี่แดงเข้าปากและเดินไปทางบันไดลอย

จากนั้นหยี่ เสิ่นก็เดินตามมา

ทั้งคู่เดินเข้าบันไดลอยไปและลงไปชั้นแรก พวกเขาออกโถงประมูลไปพร้อมฝูงชน จากนั้นก็กลับโรงแรมที่พวกเขาเคยพักซึ่งอยู่ไม่ไกลจากโรงประมูล

หลังกล่าวอำลาหยี่ เสิ่น เขาก็กลับห้องเขา สิ่งแรกที่เขาทำคืออัญเชิญไคลี่และเข้าสู่โลกของเธอ

รูปแกะสลักเทพมีขนาดแค่ฝ่ามือ มันดูเหมือนรูปปั้นที่ทำจากไม้แดง อย่างไรก็ตาม มันคือการแกะสลักของสิ่งมีชีวิตที่หลินฮวงไม่เคยเห็นมาก่อนและมันก็ไม่เคยปรากฏในสารานุกรมมอนสเตอร์

มันเป็นมอนสเตอร์ร่างมนุษย์ที่ดูคล้ายผู้หญิงและสวมชุดแดงราวดอกกุหลาบ ร่างส่วนบนมันเปลือยเปล่า มันดู

เหมือนจะไม่มีแขนและมีปีกสองคู่ราวกับผีเสื้ออยู่ด้านหลัง มีเกล็ดอยู่ทั่วร่างมันและมีหางเหมือนเถาวัลย์ยื่นออกจากขอบล่างชุด

หลังดูรูปทรงของมัน หลิ นฮวงก็เลื่อนไปมองที่ใบหน้า

มันมีใบหน้างดงามราวกับหญิงสาวชาวตะวันก หัวมันลดลงเล็กน้อยด้วยดวงตาปิดสนิทและมันก็มีผมยาวจรดเอว

อาจเพราะมันไร้แขน หลิน ฮวงจึงรู้สึกว่ามันดูป่วยและอ่อนแอ

“เจ้าโชคดีมาก มันคือปีศาจดอกไม้โตเต็มวัย ระดับพลังของมันก่อนหน้าต้องอยู่ไม่ต่ำกว่าเทพแท้จริง”แผ่นหินกล่าว

“มันถูกเรียกว่าปีศาจดอกไม้?มันทรงพลังไหม?”หลิน ฮวงถาม

“ปีศาจดอกไม้ไม่ใช่มอนสเตอร์ที่ถนัดต่อสู้ อย่างไรก็ตามความสามารถของปีศาจดอกไม้ก็สามารถเทียบได้กับโปรตอสที่ถนัดต่อสู้ ข้ากล่าวว่าเจ้าโชคดีเพราะพวกมันคือมอนสเตอร์ธาตุไม้ พวกมันเป็นที่โปรดปรานของธรรมชาติ ในสารานุกรมวิญญาณแท้จริงที่เจ้ามี มีต้นไม้เทวะที่เรียกว่าฟู่เซิงหรือก็คือต้นไม้เทพอาทิตย์ กล่าวกันว่าต้นไม้เทพอาทิตย์ที่แข็งแกร่งสุดมีกิ่งไม้ที่ทอดยาวไปทั่วทางช้างเผือก ดวงดาวและหลุมดำคืออาหารของมัน มันไม่อาจทำลายได้และเป็น

อมตะ ปีศาจดอกไม้และต้นไม้เทพอาทิตย์มีต้นกำเนิดจากมอนสเตอร์เดียวกัน ด้วยรูปแกะสลักเทพของปีศาจดอกไม้การสร้างวิญญาณต่อสู้ของต้นไม้เทพอาทิตย์ย่อมสามารถกระทำได้”(ใช้ทักษะสร้างของเลียนแบบขึ้น)

หลิน ฮวงตื่นเต้นเมื่อได้ยิน มันคือต้นไม้เทพอาทิตย์ที่แผ่ไปทั่วทางช้างเผือกและสามารถกลืนกินดวงดาวและหลุมดำ! หากเขาสามารถสร้างวิญญาณต่อสู้เช่นนี้ขึ้น เขาก็มีความกล้าที่จะสู้กับคนที่แข็งแกร่งยิ่งกว่าเทพแท้จริง

อย่างไรก็ตาม หลังสงบสติลง เขาก็รู้สึกว่าสิ่งที่แผ่นหินบอกอาจเป็นคำหลอกลวง

“คุณกล่าวว่าระดับพลังของต้นไม้เทพอาทิตย์แข็งแกร่งยิ่งกว่าเทพแท้จริง?คุณเคยเห็นมันมาก่อน?”

“ข้าไม่เคยเห็นต้นไม้เทพอาทิตย์ที่ทอดยาวข้ามทางช้างเผือกมาก่อน แต่ทว่า ข้าเคยเห็นการกลืนกินของดวงดาวและหลุมดำ ข้าเคยเห็นต้นไม้เทพอาทิตย์เหยียดกิ่งก้านมันและพันรอบดวงดาว มันใช้เวลา33วันในการกลืนกินทุกอย่าง”

สิ่งที่มันกล่าวทำให้หลิน ฮวงตกใจและเขาก็ไม่อาจพูดอะไรได้ไปสักพัก

“อย่าคิดถึงการสร้างต้นไม้เทพอาทิตย์ที่สามารถกลืนดวงดาวได้ ตราบเท่าที่เจ้าสามารถสร้างต้นไม้ระดับกึ่งเทพได้ นั่นก็พอจะล้มกึ่งเทพทั้งหมดในโลกกรวดแล้ว”

หลิน ฮวงฝืนยิ้มพลางส่ายหัว จากนั้นก็สูดหายใจลึก จับจ้องไปยังรูปแกะสลักเทพ

พลังจิตเทวะเขาเข้าปกคลุมรูปแกะสลักเทพ ค่อยๆลากมันไปในโลกในร่างเขา

หากมีใครเห็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับเขา คนๆนั้นย่อมเห็นรูปแกะสลักไม้ขนาดเท่าฝ่ามือที่ค่อยๆถูกลากไปในหน้าอกหลิน ฮวง และหายไป

หลังเก็บรูปแกะสลักเทพไว้ในร่างเขา หลิน ฮวงก็ลากมันไปในไฟเทวะเขา รูปแกะสลักเทพขนาดเท่าฝ่ามือถูกปกคลุมด้วยเปลวไฟทันที

หลิน ฮวงยังคงจดจ่อกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดกับไฟเทวะเขา ในไม่ช้า วังวนขนาดมหึมาก็ก่อตัวขึ้นในเปลวไฟที่สูงนับหมื่นเมตร จากนั้นขนาดมันก็เริ่มหดลงอย่างรวดเร็ว

ในเวลาเดียวกัน พลังชีวิตที่เคยเต็มเปี่ยมในกงล้อชีวิตเขากลับถูกวังวนดูดกลืน มันไม่ได้เกิดขึ้นกับแค่กงล้อชีวิตแรก… แต่พลังชีวิตในอีก9กงล้อกลับถูกดูดไปเช่นกัน

หลิน ฮวงคาดเดาได้บ้างว่าเกิดอะไรขึ้น เขารีบใช้การ์ดเติมพลังชีวิตสามใบทันที ใส่มันไปในวังวนพลัง

ประมาณครึ่งชั่วโมงได้ผ่านไปและพลังชีวิตทั้งหมดในร่างหลิน ฮวงก็ว่างเปล่า แม้กระทั่งไฟเทวะในกงล้อชีวิตแรกก็ยังหายไป เหลือเพียงรูปแกะสลักเทพขนาดเท่าฝ่ามือ

หลิน ฮวงรออย่างตื่นเต้นและอดทน เขาไม่กังวลถึงพลังชีวิตเขาที่หมดไป

ประมาณ2-3นาทีต่อมา ดวงตาของรูปแกะสลักเทพก็ลืมขึ้นในฉับพลัน ไฟเทวะสีดำสองดวงพุ่งออกจากเบ้าตามัน ชุดคล้ายดอกไม้แดงที่มันสวมกลับเป็นสีดำราวกับถูกย้อมด้วยหมึก แทบจะในเวลาเดียวกัน ขนาดของมันก็เริ่มขยายใหญ่ขึ้นจนสูงกว่าสองเมตร หลังขนาดมันปรับตัวจนมั่นคง รูปแกะสลักเทพก็ค่อยๆปิดตาลง อย่างไรก็ตาม สีของชุดมันยัง

เป็นสีดำและไม่ได้กลับสู่สีเดิม

ชุดดำของรูปแกะสลักเทพสะบัดขึ้นเล็กน้อยด้วยคลื่นพลังชีวิต มันเริ่มเติมเต็มกงล้อชีวิตแรกเขา ตามด้วยอันที่สอง สามและจนครบสิบกงล้อชีวิต มันเริ่มแล่นผ่านไปทั่วหลอดเลือดแดง กล้ามเนื้อ กระดูกและวิญญาณ....

หลิน ฮวงรู้สึกเบิกบาน เขาสามารถสัมผัสได้ถึงพลังชีวิตในร่างเขาที่กำลังเปลี่ยนแปลง ร่างเขาและความแข็งแกร่งของวิญญาณเขาเองก็เปลี่ยนแปลงเช่นกัน

“มันสามารถช่วยให้ฉันเลื่อนเป็นนิรันดร์ขั้น1ได้จริงๆ!”หลิน

ฮวงตรวจร่างกายตัวเอง”ความแตกต่างเดียวระหว่างนิรันดร์ขั้น1ทั่วไปและฉันคือฉันไม่มีวิญญาณต่อสู้ในร่าง”

ภายใต้สถานการณ์ปกติ ผู้คนจำต้องฆ่ามอนสเตอร์ระดับนิรันดร์และล่าเอาวิญญาณมอนสเตอร์เพื่อเลื่อนจากเพลิงสวรรค์เป็นนิรันดร์ จากนั้น ดวงวิญญาณมอนสเตอร์ก็จะถูกใช้เป็นเตาหลอมชีวิตเพื่อกักเก็บไฟชีวิต กระบวนการนี้เป็นที่รู้จักกันว่าการจุดไฟตะเกียง

ในทางทฤษฎี หลิน ฮวงรู้ว่ามันจะได้ผล ดังนั้น เขาจึงลองดูและจบลงด้วยการประสบความสำเร็จ

“สิ่งที่ฉันควรทำต่อไปคือการสร้างภาพเสมือนของวิญญาณมอนสเตอร์ต้นไม้เทพอาทิตย์ขึ้นเพื่อสร้างวิญญาณต่อสู้!” หลิน ฮวงรู้ว่าเขาควรทำอะไรต่อ”อย่างไรก็ตาม ฉันไม่คิดว่ามันจะสามารถทำได้ในเวลาอันสั้น”

ตอนที่ 805 ถูกลักพาตัว

“ขอแสดงความยินดีด้วย ท่านได้เลื่อนเป็นระดับนิรันดร์แล้ว!”

“มีการพัฒนาในบางอำนาจ

“1.สิทธิ์การอัญเชิญการ์ดระดับกึ่งบรรพกาลเปิดใช้งาน

“2.จำนวนของการอัญเชิญเพิ่มจาก10เป็น15

“3.ช่องทักษะส่วนตัวเพิ่มจาก20เป็น30

“4.ขีดจำกัดสูงสุดของการ์ดมอนสเตอร์คือนิรันดร์ขั้น9

“5.การเปิดใช้งานการ์ดใหม่ : การ์ดคัดลอก การ์ดปลอม การ์ดดัดแปลง…

“6.การเปลี่ยนแปลงของกฎรางวัลสังหารข้ามขั้น : ท่านจะได้รับรางวัลสังหารข้ามขั้นโดยการฆ่าจักรพรรดิเท่านั้น ท่านไม่อาจได้รับรางวัลโดยการฆ่านิรันดร์

“เมื่ออยู่ขั้นต้นของระดับนิรันดร์(ขั้น1-3) ท่านจะได้รับการ์ดสุ่ม10ใบโดยการฆ่าจักรพรรดิทองดำ ท่านจะได้รับ20ใบโดยการฆ่าจักรพรรดิทองแดง 40ใบโดยการฆ่าจักรพรรดิทอง

เหลือง 80ใบโดยการฆ่าจักรพรรดิทองขาว 160ใบโดยการฆ่าจักรพรรดิทองม่วง และท่านจะได้รับ320ใบโดยการฆ่ากึ่งเทพ”

“เมื่ออยู่ขั้นกลางของระดับนิรันดร์(จากขั้น4-6) ท่านจะได้รับการ์ดสุ่ม10ใบโดยการฆ่าจักรพรรดิทองแดง 20ใบโดยการฆ่าจักรพรรดิทองเหลือง 40ใบโดยการฆ่าจักรพรรดิทองขาว 80ใบโดยการฆ่าจักรพรรดิทองม่วง และท่านจะได้รับ160ใบโดยการฆ่ากึ่งเทพ”

“เมื่ออยู่ขั้นสูงของระดับนิรันดร์(จากขั้น7-9) ท่านจะได้รับการ์ดสุ่ม10ใบโดยการฆ่าจักรพรรดิทองเหลือง 20ใบโดยการฆ่าจักรพรรดิทองขาว 40ใบโดยการฆ่าจักรพรรดิทองม่วง 80ใบโดยการฆ่ากึ่งเทพ”

“หมายเหตุ : ท่านไม่อาจใช้การ์ดคุณสมบัติเพื่อช่วยในการสังหารข้ามขั้นได้”

...

“ฉันไม่อาจใช้การ์ดคุณสมบัติได้?ฉันเดาว่ามันคงไม่นับว่าโกงหากฉันใช้ทักษะอัศวินและทักษะผสานเพื่อเพิ่มระดับพลัง?”หลิน ฮวงพึมพำด้วยรอยยิ้มชั่วร้าย”ฉันสามารถเลื่อนระดับพลังของมอนสเตอร์ที่ฉันขี่เป็นนิรันดร์ขั้น9ได้ ด้วยผลซ้อนทับของทักษะอัศวินและผสาน ระดับพลังฉันจะเลื่อนเป็นทองดำหรือแม้กระทั่งทองแดง..”

“นั่นมากเกินไป ตามความแข็งแกร่งของร่างและวิญญาณ

ท่าน ขั้นทองดำคือขีดจำกัดท่าน หากท่านฝืนเลื่อนเป็นขั้นทองแดง ร่างและวิญญาณท่านอาจแบกรับไม่ไหว ดังนั้นด้วยข้อจำกัดของระบบ ท่านจะสามารถได้รับผลการซ้อนทับของทักษะผสานและอัศวินอย่างจำกัดและระดับพลังท่านจะไปถึงแค่ทองดำ เว้นแต่ระดับพลังท่านจะเลื่อนไปถึงขั้นกลางของนิรันดร์แล้ว”

“ขั้นทองดำ นั่นไม่เลว”หลิน ฮวงไม่ได้รู้สึกผิดหวังเลย”ด้วยความสามารถของขั้นทองดำ การสู้กับขั้นทองแดงและทองเหลืองย่อมไม่ใช่ปัญหาสำหรับฉัน ระดับพลังของไป่และตัวอื่นเองก็สามารถเลื่อนเป็นนิรันดร์ขั้น9ได้เช่นกัน นอกจากนี้ฉันยังมีการ์ดมอนสเตอร์ระดับกึ่งบรรพกาลอีกสองใบ แม้จะไม่สามารถใช้การ์ดเพิ่มพลังได้ พวกมันก็ยังสามารถสู้ร่วมกับกลุ่มและสามารถฆ่ามอนสเตอร์ขั้นทองขาวได้ด้วยซ้ำ…”

อันที่จริง ความสามารถของหลิน ฮวงเพิ่มขึ้นมากหลังเลื่อนเป็นนิรันดร์ อย่างไรก็ตาม เขารู้ว่าเขายังไม่มาถึงขีดสุดของพลัง

การฝึกวิญญาณมอนสเตอร์สามารถช่วยวให้เขามีวิญญาณต่อสู้ การฝึกทักษะไร้รอยต่อจะช่วยให้เขาสามารถด้ายพลังจิตเพิ่มได้ ขยายขอบเขตของพลังจิตเขา การฝึกเต๋าดาบเขาช่วยให้เขาพัฒนาไปได้สูงมาก นอกจากนี้ การพัฒนาอย่างมหาศาลในระดับพลังเขายังปลดผนึกความทรงจำมากมาย…”

เมื่อคิดถึงเรื่องนี้ หลิน ฮวงก็รู้ว่าเขามีสิ่งต่างๆมากมายให้ทำ

หลังกลับออกจากโลกไคลี่ มันก็เป็นเวลา4ทุ่มแล้ว

เขารู้สึกแปลกเมื่อตรวจจับด้วยเขตแดนเขาแล้วพบว่าหยี่เสิ่นไม่อยู่ห้อง

“เขาออกไปหาอะไรกิน?”

หลิน ฮวงไม่คิดมากถึงเรื่องนี้เนื่องจากเขาได้เข้าไปในโลกของไคลี่หลังกลับมาจากโรงประมูล เป็นไปได้ว่าหยี่เสิ่นอาจออกไปหาอะไรกินเพราะไม่เห็นเขา

หลังอาบน้ำ หลิน ฮวงก็เริ่มอ่านข่าวบนโซฟา

หลังอ่านข่าวทั้งหมดและเล่นโซเชี่ยล มันก็5ทุ่มแล้วแต่หยี่เสิ่นก็ยังไม่กลับมา

หลิน ฮวงเริ่มกังวล เขาคิดอยู่สักพัก จากนั้น เขาก็เปิดหน้าสื่อสารและตัดสินใจโทรหาหยี่ เสิ่น

ในไม่ช้า สายก็เชื่อมต่อ แต่ทว่า หลังรออยู่นาน มันก็มีแต่เสียงตู้ดๆ จนกระทั่งผ่านไปหนึ่งนาที มันก็ไม่มีใครรับสาย

“เกิดอะไรขึ้นกับเขา?”หลิน ฮวงขมวดคิ้ว

หลังสงบสติลง เขาก็ส่งข้อความ”ผมโทรหาคุณแต่ไม่มีใครรับสายเลบ คุณอยู่ไหน?ช่วยตอบกลับผมด้วยเมื่อเห็นข้อความนี้”

หลังข้อความถูกส่ง มันก็ผ่านไปหนึ่งนาที สองนาที สามนาที…ไม่มีใครตอบกลับเขาและหลิน ฮวงก็ตื่นตระหนก

แหวนหัวใจจักรพรรดิแตกต่างจากโทรศัพท์มือถือบนโลก มันพอเหมาะกับนิ้วและจะไม่ถูกถอดออกแม้อาบน้ำ ตราบเท่าที่พวกมันได้รับสายเรียกเข้าหรือข้อความ มันจะสั่น มันเป็นไปไม่ได้ที่จะไม่รู้สึกตัว แม้พวกเขาจะยุ่งเกินกว่าการรับสาย แต่

การตอบด้วยข้อความเสียงก็ไม่ใช่เรื่องยาก หยี่ เสิ่นเติบโตมาในกองทัพและเขาก็คุ้นชินกับการทำงาน โดยปกติ เขาต้องตอบกลับข้อความภายในไม่กี่วินาที

เนื่องจากเขาไม่ตอบกลับหลิน ฮวงเป็นเวลานาน มันจึงแสดงให้เห็นว่าเกิดเรื่องกับเขาขึ้นแล้ว

หลังสรุปได้ หลิน ฮวงก็ตรงไปห้องของหยี่ เสิ่นทันที

มันสะอาดและเป็นระเบียบ ไม่มีร่องรอยของการต่อสู้หรืออะไรทั้งนั้น หลิน ฮวงสแกนด้วยจิตเทวะเขาอยู่หลายครั้งแต่ก็พบว่าไม่มีอะไรนอกจากประตูระเบียงที่เปิดอยู่

อย่างไรก็ตาม มันไม่พบหลักฐานอะไรตรงระเบียง

“หยี่เสิ่นมักปิดประตูระเบียงก่อนออกและล็อคมัน”เมื่อยืนตรงระเบียง หลิน ฮวงก็ตรวจสอบดูว่าเขาพลาดอะไรไป”คนนั้นต้องแข็งแกร่ง เขาสามารถควบคุมหยี่ เสิ่นได้ในชั่วพริบตาทันทีที่เข้าจากระเบียงและลักพาตัวเขา ทำไมเขาถึงตกเป็นเป้า?”

หลิน ฮวงขมวดคิ้วขณะนึกอย่างรอบคอบว่ามีใครติดตามพวกเขาหรือสอดแนม แต่ทว่า เขาก็ไม่พบอะไรเลย

“ไม่ว่าเป้าหมายเขาจะเป็นใตคร หากมีใครบางคนติดตามฉัน ฉันย่อมตรวจจับได้ด้วยเขตแดน หากฝ่ายตรงข้ามใช้

ทักษะตรวจจับวิญญาณ ฉันจะสามารถตรวจจับมันได้ง่ายๆ ด้วยจิตเทวะ แต่ทว่า ไม่มีอะไรเกิดขึ้นเลยตั้งแต่หยี่เสิ่นมาหาฉัน”

หลิน ฮวงไม่อาจเข้าใจได้ เขาไม่รู้ว่าพวกเขาตกเป็นเป้าตั้งแต่ตอนไหน

ขณะที่หลิน ฮวงกำลังสงสัย แหวนหัวใจจักรพรรดิเขาก็สั่น และข้อความก็เด้งขึ้น

เขารีบแตะเปิดหน้าสื่อสารและอย่างไม่คาดคิด ผู้ส่งคือหยี่เสิ่น

“เขาตอบกลับ?”หลิน ฮวงตกตะลึง อย่างไรก็ตาม มันคือ20 นาทีก่อนเมื่อเขาส่งข้อความให้หยี่ เสิ่น เขาไม่คิดว่าเขาจะตอบกลับเอาตอนนี้”หรือฉันคิดมากไป?”

เมื่อเขาอ่านข้อความ รูม่านตาของหลิน ฮวงก็เบิกกว้าง

“หากแกอยากช่วยเพื่อนของแก จงมาหอคอยหยานกุ่ยก่อนเที่ยงคืน นำของทั้งหมดที่แกประมูลได้จากโรงประมูลมาด้วยและมาเพียงลำพัง หากแกไม่นำของมาหรือมีคนติดตามแกมา แกคงรู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้น”

“มีคนจับตัวเขาไป!”น่าแปลกใจ หลิน ฮวงกลับรู้สึกโล่งใจ

หลังได้รับข้อความ

อย่างแรก คนๆนั้นกำลังใช้แหวนหัวใจจักรพรรดิของหยี่เสิ่น เพื่อส่งข้อความให้เขา นั่นกล่าวได้ว่า หยี่เสิ่นยังมีชีวิตและ นั่นก็เป็นข่าวดี

อย่างที่สอง เหตุผลที่เขาถูกลักพาตัวไปก็ได้ประจักษ์แล้ว มัน เพราะของประมูล ดังนั้น มันมีโอกาสน้อยที่ฝ่ายนั้นจะฆ่าเขา ก่อนมีการตกลงกัน

หยี่เสิ่นและหลิน ฮวงซื้อของมาทั้งหมด5รายการ 4ชิ้นที่หยี่ เสิ่นซื้อคือสมบัติโบราณ มันไม่คุ้มค่ากับการทำเช่นนี้ ของชิ้น

เดียวที่หลิน ฮวงซื้อมาก็คือรูปแกะสลักเทพ

หลิน ฮวงยิ้มเยาะ เขาเข้าใจทุกอย่างที่เกิดขึ้นและสามารถคาดเดาตัวตนของตัวการได้

“เขากำลังตามหารูปแกะสลักเทพ!ในช่วงการประมูล มีเพียงคนเดียวที่ประมูลรูปแกะสลักเทพซึ่งก็คือสมาชิกในห้องหมายเลข1บนชั้นสาม บางที เขาคงรู้ความจริงเกี่ยวกับรูปแกะสลักเทพและนั่นทำให้เขาทำเรื่องทั้งหมดนี้ หากฉันเดาไม่ผิด เขาคงเป็นตัวการ!”

ตอนที่ 806 นายกลับคิดไม่ซื่ออยู่ตลอดเวลา!

เมื่อพิจารณาความสามารถของหยี่เสิ่น หากเขาถูกลักพาตัว โดยไม่อาจสู้กลับ มันก็หมายความว่าตัวการอาจเป็นจักรพรรดิ

หากมันเกิดขึ้นก่อนหน้านี้ หลิน ฮวงคงหวาดกลัวเขา

อย่างไรก็ตาม ตอนนี้เขากลับรู้สึกตื่นเต้น มันยากที่จะได้รับโอกาสต่อสู้กับจักรพรรดิ

นอกจากนี้ เขายังประเมินความสามารถเขาตามทฤษฎี เพื่อ

รับรู้ว่าเขาทรงพลังแค่ไหน เขาต้องมีส่วนร่วมในการต่อสู้จริงๆ

เนื่องจากคู่ต่อสู้มาหาเขาเอง หลิน ฮวงก็พร้อมสนอง

สำหรับหยี่เสิ่นที่ถูกลักพาตัว…”หืม…สู้กับผู้บงการก่อนดีกว่า”เขาคิดกับตัวเอง

หลังทำการตัดสินใจ หลิน ฮวงก็บินขึ้นท้องฟ้าจากระเบียงเปลี่ยนเป็นดาวหางสีดำและมุ่งตรงไปยังทางตะวันตกของเมือง

หอคอยกุ่ยหยานคืออาคารร้างทางตะวันตกของเมืองหวังเปา

เมื่ออาคารร้างถูกพบครั้งแรก รัฐบาลกลางก็ได้ส่งคนเข้ามาตรวจสอบ แต่ทว่า พวกเขาก็ขุดเจอแค่หนังสือและกระดูกของคนธรรมดา จากนั้นพวกเขาก็สรุปว่ามันเป็นแค่วัดธรรมดา

ในช่วงร้อยปีที่ผ่านมา หลายคนได้มาสำรวจสถานที่นี้ อย่างไรก็ตาม ไม่มีอะไรถูกค้นพบและจำนวนผู้คนที่มาก็ลดลง

นอกจากนั้น มันยังไกลจากศูนย์กลางของเมืองหวังเปา มันอยู่ห่างออกไปสองพันกิโลเมตรและครอบคลุมแค่พื้นที่เล็กๆ เมื่อพิจารณาถึงอัตราการเข้าชมของนักท่องเที่ยวธรรมดา รัฐบาลกลางก็ไม่ทำให้มันเป็นจุดท่องเที่ยว ดังนั้นตอนนี้มันจึงกลายเป็นแดนร้าง

นอกจากการไปจุดเที่ยวบางจุด หลิน ฮวงก็ไม่เคยไปสถานที่อื่นนับตั้งแต่มาเมืองหวังเปา แน่นอน เขาไม่เคยมาหอคอยกุ่ยหยาน

หากผู้ลักพาตัวไม่ได้กล่าวถึงมัน เขาคงลืมไปว่ามีสถานที่เช่นนี้อยู่

ด้วยวการเร่งความเร็วสองเท่า เขาใช้เวลาประมาณ20นาทีเพื่อมายังตะวันตกของเมือง เขาสามารถเห็นหอคอยร้างและอิฐแตกจากระยะไกล

เขายังสามารถสัมผัสได้ถึงคนสองคนที่อยู่บนชั้นแรกของหอคอยร้างด้วยเขตแดนเขา

คนหนึ่งกำลังนั่งพิงกำแพงขณะที่อีกคนยืนอยู่ ยกหัวเขาขึ้น และมองมาทางเขา เห็นได้ชัดว่าเขาถูกพบตัวแล้ว

หลิน ฮวงค่อยๆลอยลงบนเนินอิฐ มันอยู่ห่างจากหอคอยร้าง ประมาณ20เมตรและเขายังอยู่ในระยะปลอดภัย

“ฉันมาตามสัญญาแล้ว จะช่วยออกมาได้รึยัง?”หลิน ฮวงยัง คงสงบและทั้งคู่ในหอคอยก็ได้ยินเสียงเขาอย่างชัดเจน

ตรงทางเข้าหอคอย ชายร่างผอมผิวซีดปรากฏออกมาพร้อมหยี่เสิ่น

เมื่อแสงจันทร์ส่องกระทบเขา หลิน ฮวงก็สามารถเห็นหน้าตาของผู้ลักพาตัวได้

เขาดูซีดและเหมือนคนปป่วย เขาเหมือนแวมไพร์ในนิยายส่วนใหญ่ เขาสูงประมาณ1.8เมตรและผอม ด้วยรูปลักษณ์สุดธรรมดา เขาแทบไม่มีอะไรโดดเด่น

หากไม่รับรู้ถึงกลิ่นอายเขา หลิน ฮวงคงคิดว่าเขาเป็นคนธรรมดา

“แกเป็นจักรพรรดิจริงๆ ขั้นแรกของจักรพรรดิ-ขั้นทองดำ”

หลังสำรวจเขา หลิน ฮวงก็ประเมินระดับพลังเขาคร่าวๆ จากนั้นก็หันไปมองหยี่เสิ่น

พลังชีวิตของหยี่เสิ่นว่างเปล่าและต้องถูกผนึกด้วยทักษะลับบางอย่าง แต่ทว่า ดูเหมือนผู้ลักพาตัวจะไม่ได้ทรมานเขาเพราะเขายังดูปกติดี อย่างไรก็ตาม สีหน้าเขากลับมืดหม่นเมื่อเห็นหลิน ฮวง”เขาคือจักรพรรดิ นายไม่ควรมา”

“คุณไม่รับสายผมและตอบกลับข้อความผม จะให้ผมทำยังไง?”หลิน ฮวงยิ้ม”หากผมไม่ทำอะไรและปล่อยให้คุณตาย

ผมคงไม่รู้ว่าจะอธิบายกับน้องสาวคุณยังไง”

“การสนทนาควรจบลงแค่นี้”ชายผิวซีดกดมือลงบนไหล่ของหยี่เสิ่น หยี่เสิ่นร้องอย่างเจ็บปวดและหยุดพูด

“ส่งมันมาให้ฉันและฉันจะปล่อยเขาไป”ชายคนนั้นยกหัวขึ้นและมองหลิน ฮวงอย่างคุกคาม

“มันคืออะไรละ?ลองบอกให้ชัดๆหน่อยสิ”หลิน ฮวงท้าทาย

“หยุดพูดให้มากความ แกรู้ว่าฉันอยากได้รูปแกะสลักเทพ!”

‘เขารู้จักมันจริงๆ’หัวใจของหลิน ฮวงเต้นกระหน่ำ อย่างไรก็

ตาม สีหน้าเขากลับไม่เปลี่ยน”ฉันไม่รู้จริงๆว่ารูปแกะสลักเทพคืออะไร”

“แกไม่รู้?!แล้วทำไมแกถึงประมูลมัน?”ชายคนนั้นหรี่ตา”ฉันเพิ่งสแกนผ่านความทรงจำเขา อย่าคิดว่าฉันไม่รู้ว่าพวกแกคือสมาชิกในห้องVIPบนชั้นสาม แกคือคนที่ประมูลมันไป”

“ฉันประมูลมัน?โอ้…แกกำลังพูดถึงไม้แกะสลัก?”หลิน ฮวงทำเหมือนคนเพิ่งรับรู้”ฉันเพิ่งรู้ว่ามันคือรูปแกะสลักเทพสำหรับจักรพรรดิ แกลักพาตัวเพื่อนฉันเพราะไม้แกะสลัก? มันดูเหมือนจะเป็นของมีค่านะ”

“หยุดเล่นลิ้นได้แล้ว ส่งมันมาให้ฉัน!”เขาหมดความอดทน

“หากนายส่งมันให้เขา เราทั้งคู่จะตาย”หยี่เสิ่นกล่าวอย่าง

สงบ

“ใครอนุญาติให้แกพูด!”ชายคนนั้นออกแรงบีบไหล่หยี่เสิ่นอย่างแรงและเสียงกระดูกแตกก็ดังขึ้น มันเจ็บปวดจนเหงื่อผุดขึ้นทั่วใบหน้าหยี่เสิ่น เขาตกใจแต่ยังนิ่งเงียบ

“อย่าใจร้อนสิ ฉันไม่ได้พูดว่าจะไม่ให้เสียหน่อย”หลิน ฮวงกล่าวทันที”ฉันสามารถส่งมันให้แกได้ แต่ฉันมีเงื่อนไขหนึ่งแกต้องปล่อยตัวเขาก่อน”

“ฉันจะปล่อยเขาหลังแกส่งมันมาให้ฉัน”ชายคนนั้นกล่าวโดยไม่แสดงสีหน้าอะไร

“ไม่ ฉันทำไม่ได้ ฉันไม่เชื่อใจแก เพื่อนฉันพูดถูก แกอาจฆ่า

เราหลังได้ของ”หลิน ฮวงยืนยัน”เขาเป็นพี่ชายของเพื่อนสาวฉัน หากเขาตาย น้องสาวเขาคงโทษฉัน แม้ฉันจะตาย เธอก็คงเกลียดฉันไปตลอด ปล่อยตัวเขาและฉันจะอยู่นี่ แกก็รู้ว่าของอยู่กับฉัน ตราบเท่าที่เขาจากไปอย่างปลอดภัย ฉันจะมอบมันให้แก หากแกอยากทำลายสัญญา ก็แค่ฆ่าฉัน ตราบเท่าที่เขายังมีชีวิต น้องสาวเขาคงไม่ตำหนิว่าฉันดูแลเขาไม่ดี เธอจะคิดถึงฉันทุกวันเพราะฉันเสียสละชีวิตให้พี่ชายเธอ ลองคิดถึงขาเรียวยาวของเธอ มันคุ้มค่าที่จะยอมตาย”หลิน ฮวงแสดงราวกับคนบ้า

“หลิน ฮวง นายคิดออกเดทกับน้องสาวฉันอยู่ตลอดเวลา!” หยี่เสิ่นจ้องหลิน ฮวงเขม็ง เขาโกรธจัดและเรียกชื่อจริงของเขาออกมา

“คิดว่าผมคิดกับเธอเป็นแค่เพื่อน?”หลิน ฮวงเลิกคิ้ว”ไม่มี

ความสัมพันธ์อันบริสุทธิ์ระหว่างชายกับหญิง มันเป็นความรู้ทั่วไปที่ผู้ใหญ่ทุกคนควรรู้”

“นาย..”หยี่ เสิ่นโกรธจนพูดอะไรไม่ออก

“มนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตชั้นต่ำและน่าเบื่อเสียจริง..”ชายผิวซีดพึมพำ เขาเงยหน้าขึ้นและมองหลิน ฮวงอีกครั้ง”เอาละ ฉันสัญญา อย่างไรก็ตาม ฉันมีอีกคำขอ ฉันอยากดูว่าแกเอาของมาด้วยจริงๆ และฉันจะปล่อยเขาไปหลังยืนยันแล้ว”

“ได้”หลิน ฮวงแสยะยิ้ม

ชายคนนั้นจ้องมองการเคลื่อนไหวมือของหลิน ฮวง แต่ทว่าเขากลับหัวเราะอยู่ข้างใน”รักษาสัญญา?ไร้เดียงสาเสียจริง

หากมันไม่ใช่เพราะข้ากลัวว่ามันจะไม่นำของมาด้วย ข้าคงไม่เสียเวลามาพูดจาไร้สาระกับเจ้า หลังยืนยันได้ว่าของอยู่กับเจ้า พวกเจ้าทั้งคู่ต้องตาย!สิ่งเดียวที่ข้าต้องการคือแหวนหัวใจจักรพรรดิ”

ตอนที่ 807 หลิน ฮวงปะทะจักรพรรดิ

หลิน ฮวงเหยียดแขนขวาออกไปพร้อมหงายฝ่ามือ

รูปแกะสลักเทพขนาดเท่าฝ่ามือปรากฏขึ้นทันที ลอยเหนือฝ่ามือเขาไม่กี่เซนติเมตร

“เห็นมันรึยัง?”หลิน ฮวงไม่กังวลว่าเขาจะคว้ามันไป และก็ไม่ได้เก็บมันหลังแสดงให้ฝ่ายตรงข้ามเห็น”จะปล่อยตัวเขาได้รึยัง?”

“เยี่ยม!”ชายผิวซีดยิ้ม”ในเมื่อแกเอามันมาด้วย พวกแกก็ไม่จำเป็นต้องมีชีวิตอยู่อีกแล้ว”

หลังพูดจบ ชายคนนั้นก็ค่อยๆหายไปจากตำแหน่งเดิมและปรากฏตรงหน้าหลิน ฮวงในพริบตา และใช้ฝ่ามือแทงผ่านหน้าอกของหลิน ฮวง

ในช่วงเวลานั้นเอง สีหน้าเขาก็เปลี่ยนไปเมื่อร่างของหลิน ฮวงบิดเบี้ยวเล็กน้อยและหายไป

“ไคลี่ พาหยี่เสิ่นหนีไป”

ตรงหน้าหยี่เสิ่น เงาสองร่างปรากฏขึ้น หนึ่งในนั้นก็คือหลิน ฮวงขณะที่อีกร่างก็คือไคลี่

ไคลี่คว้าแขนหยี่เสิ่นและทั้งคู่ก็หายไปทันที

เมื่อเห็นหยี่เสิ่นถูกพาไปในโลกของไคลี่แล้ว หลิน ฮวงก็แสยะยิ้ม เขายกหัวขึ้น มองชายผิวซีดด้วยสีหน้าดูถูก

“ภาพลวงตา?เจ้าทำได้ดีมาก”ในไม่ช้าชายคนนั้นก็ตอบสนองด้วยเสียงเย็น

“มันก็แค่กลหลอกเด็ก ไม่มีค่าให้กล่าวถึงหรอก”หลิน ฮวงกล่าวอย่างเฉยชา ราวกับว่าการหลอกจักรพรรดิด้วยวิชาเนตรเขาเป็นเรื่องเล็กน้อย

“ทำไมแกไม่หนี?คิดว่าฉันจะฆ่าแกไม่ได้?”ชายคนนั้นไม่ได้ตื่นตระหนกเมื่อเห็นหยี่เสิ่นหายไป

“ลองเดาดูสิ”หลิน ฮวงยิ้ม

ชายคนนั้นหรี่ตาและมองหลิน ฮวงอยู่สักพัก”แกดูมั่นใจ ฉันเดาว่าแกคงมีไพ่ตายอยู่ในมือซึ่งทำให้แกคิดว่าแกสามารถสู้กับฉันได้”

“แกดูฉลาดกว่าที่ฉันคิดนะ”เมื่อได้ยินคำตอบ หลิน ฮวงก็ยิ้มอีกครั้ง”แต่ฉันต้องขอแก้ไขอย่างหนึ่ง ฉันไม่คิดว่าฉันจะสามารถสู้กับแกได้ แต่ฉันรู้ว่าฉันมีความสามารถพอจะฆ่าแก”

“นั่นเป็นเรื่องตลกที่ฉันไม่เคยได้ยินมาก่อน ฉันไม่รู้สึกได้ถึงภัยคุกคามอะไรจากแกเลย หากฉันทำให้แกเป็นสัตว์เลี้ยงฉัน แกคงสามารถทำให้ฉันแก้เบื่อได้บ้าง…”ชายคนนั้นยกหัวเล็กน้อย มองมาทางหลิน ฮวง”หืม..ช่างเถอะ มันลำบากเกินกว่าจะมีสัตว์เลี้ยง ฉันควรฆ่าแกมาทำเป็นกระเป๋าหนัง”

“กระเป๋าหนัง?”หลิน ฮวงไม่อาจเข้าใจเหตุผล แต่ทว่า ก่อนที่จะได้ถามเพิ่ม ไคลี่ก็เดินออกมาจากมิติเธอ

“สัตว์เลี้ยงแกกลับมาแล้ว ฉันกำลังรออยู่เลย”หลังพูดจบ คลื่นพลังที่มองไม่เห็นก็กระจายออกจากร่างเขา ผ่านร่างของหลิน ฮวงและไคลี่และยังคงกระจายออกไปไกล

หลิน ฮวงสามารถรู้สึกได้ถึงสภาพแวดล้อมที่แข็งตัว เขาเหลือบมองว่าไคลี่อยู่ไหนและสิ่งเดียวกันก็เกิดขึ้น

“เขตแดนมิติ?”หลิน ฮวงเลิกคิ้วขึ้น มองไปทางชายผิวซีด

“แกมีสายตาที่เฉียบแหลม”เขามองหลิน ฮวงและแสยะยิ้ม” เพื่อหยุดแกจากการหนีเหมือนก่อนหน้า ฉันจงใจรอให้สัตว์เลี้ยงแกกลับมาก่อนปิดผนึกมิติเอาไว้”

“ไม่มีอะไรได้รับผล ทางเข้ายังคงเปิดอยู่”ไคลี่ติดต่อกับหลิน ฮวงผ่านจิต

หลิน ฮวงยิ้มกว้าง แม้ไคลี่จะไม่ได้บอกเขา เขาก็รู้ว่าความพยายามในการปิดผนึกมิติของฝ่ายตรงข้ามนั้นเปล่าประโยชน์ โลกของไคลี่ถูกทิ้งไว้โดยใครบางคนที่แข็งแกร่งพอๆกับเทพเสมือน ไม่ว่าเขตแดนของระดับจักรพรรดิจะแข็งแกร่งแค่ไหน การปิดผนึกมันก็ย่อมเป็นไปไม่ได้

“แล้วแกจะเชื่อฉันไหมหากฉันบอกแกว่าฉันไม่คิดหนี?”หลิน ฮวงพูดความจริงด้วยรอยยิ้ม

“มันไม่สำคัญว่าแกพูดจริงหรือไม่จริง แต่แกจะต้องเสียใจในสิ่งที่แกพูด”จิตสังหารของชายคนนั้นระเบิดออกมา เขาไม่คิดลอบโจมตีหลิน ฮวงขณะที่กำลังจะโจมตีเขาจากด้านหน้า พยายามฉกแหวนหัวใจจักรพรรดิเขาไป

“เป็นจิตสังหารที่น่ากลัวจังเลย”หลิน ฮวงหยอกล้อ แต่ทว่าเขาก็ระวังตัวเต็มที่ จากกลิ่นอายที่เขาปลดปล่อย หลิ นฮวงสามารถสัมผัสได้ว่าเขาแข็งแกร่ง

“ออกมา ชาโคล!”

จากนั้นหลิน ฮวงก็อัญเชิญชาโคลที่ลดความสูงลงเหลือแค่ห้าเมตร

มอนสเตอร์ที่ไม่ใช่รูปแบบมนุษย์จะใช้งานกับทักษะอัศวินได้

เมื่อเห็นการปรากฏของชาโคล ชายผิวซีดก็ตกใจ”มังกร?! และความเข้มข้นเลือดก็ยังสูง!”

เมื่อสัมผัสได้ถึงความบริสุทธิ์ของเลือดชาโคล แทนที่จะหวาดกลัว เขากลับตื่นเต้นขึ้น เขาแลบลิ้นออกมา”มันต้องกลายมาเป็นอาหารของฉัน!”

แม้เขากำลังพึมพำกับตัวเอง ซาโคลที่เพิ่งถูกอัญเชิญ สามารถได้ยินทุกอย่าง มันพุ่งเป้าไปที่ชายผิวซีดทันที และพ่นเพลิงมังกรดำใส่เขา

เพลิงมังกรดำพุ่งออกมาราวกับกระแสน้ำ ปกคลุมทั่วพื้นที่ที่ชายผิวซีดยืนอยู่

ทันใดนั้นเอง รูม่านตาของหลิน ฮวงก็เบิกกว้างขึ้น เขาคว้าเอวของไคลี่และขึ้นขี่หลังซาโคล

“อัศวิน!”

“ผสาน!”

ทักษะทั้งสองถูกใช้พร้อมกัน

จากนั้นไคลี่ก็เปลี่ยนเป็นลำแสงสีดำและพุ่งผ่านหน้าอกของหลิน ฮวง จากนั้นระดับพลังของหลิน ฮวงก็เพิ่มขึ้น

นิรันดร์ขั้น1!

นิรันดร์ขั้น2!

นิรันดร์ขั้น3!

...

นิรันดร์ขั้น9!(ผสานกับไคลี่)

ชาโคลเองก็ได้รับการพัฒนาพลังเช่นกัน(ใช้ทักษะอัศวินกับชาโคล)

กระบวนการทั้งหมดฟังดูยาว แต่มันเกิดขึ้นภายในเสี้ยววินาที

หลังพัฒนาพลัง เงาร่างหนึ่งก็ปรากฏเหนือหัวหลิน ฮวง และมันก็คือชายผิวซีดที่ถูกปกคลุมด้วยเพลิงมังกรก่อนหน้า

“นั่นคือไพ่ตายแก?!”

จากนั้นเขาก็ทิ้งตัวลงจากท้องฟ้า กรงเล็บสีดำขนาดมหึมา ก่อตัวขึ้นโดยพลังชีวิตเขา ขนาดของกรงเล็บสามารถเทียบได้กับขนาดของสนามบาสเก็ตบอล4สนาม หลิน ฮวงและซาโคลไม่มีทางหลบหนีได้เลย

เมื่อเห็นกรงเล็บยักษ์เหนือหัว ดวงตาสีเลือดของซาโคลก็ฉายแววความโกรธ ขณะที่มันคิดพ่นเพลิงมังกรมัน บนหลังมัน

หลิน ฮวงกลับชิงสะบัดดาบเสียก่อน

แสงสีดำคล้ายจันทร์เสี้ยวพุ่งตัดผ่านท้องฟ้า บดขยี้เข้ากับกรงเล็บยักษ์ทันที

วินาทีต่อมา กรงเล็บยักษ์ก็ถูกผ่าครึ่งราวกับเต้าหู้ เผยให้เห็นผิวเรียบ

หลังเฉือนผ่านกรงเล็บยักษ์ คลื่นดาบกลับยังไม่หมดสิ้นพลัง มันกลับยังคงพุ่งไปทางชายผิวซีดบนท้องฟ้า

หลังเห็นว่าเกิดอะไรขึ้น ความหวาดกลัวก็แล่นผ่านดวงตาเขา นี่เป็นครั้งแรกที่สีหน้าจริงจังปรากฏบนใบหน้าเขา

และคลื่นดาบตัดผ่านมาถึงตรงหน้าเขาในชั่วพริบตา

ขณะที่คลื่นดาบกำลังจะผ่าร่างเขา เขาก็คว้าคมดาบเอาไว้ พยายามบดขยี้คลื่นดาบด้วยนิ้วทั้ง5 และจากนั้นไม่นาน คลื่นดาบสีดำก็ถูกบดขยี้เป็นชิ้นๆราวกับเศษกระจก

แม้เขาจะสามารถทำลายการโจมตีของหลิน ฮวงได้โดยไม่ได้รับบาดเจ็บ เขาก็ยังดูไม่ดี เขาต้องยอมรับว่าชายหนุ่มตรงหน้าเขามีความสามารถพอจะสู้กับเขาจริงๆ

เขาไม่ได้ไร้เดียงสาหรืออวดเก่ง

ตอนที่ 808 การพ่นไฟแสนสุข

กลางอากาศ หลิน ฮวงกำลังยืนอยู่บนหลังชาโคล

มันคือครั้งแรกที่เขาใช้ทักษะทั้งสอง ทักษะอัศวินและผสาน และเขาก็ค่อนข้างพึงพอใจกับผลลัพธ์

ชาโคลคือนิรันดร์ขั้น5และระดับพลังของทักษะทั้งสองก็สามารถเลื่อนสูงขึ้นได้แค่สามขั้น แต่ทว่าด้วยความไม่แน่นอนของการพัฒนาระดับพลังจาก1-3ขั้น การผสานทักษะทั้งสองเข้าด้วยกันจึงทำให้ระดับพลังเขาสูงขึ้น4ขั้น และทำให้เขามาถึงจุดสูงสุดของระดับนิรันดร์ขั้น9(แอบงง)

มันคือครั้งแรกที่เขาได้สู้กับจักรพรรดิด้วยพลังที่เขามีอยู่โดยไม่พึ่งพาผลของการ์ด

หลิน ฮวงสามารถยืนยันได้ว่าการประเมินถึงความสามารถตัวเขาเองนั้นถูกต้อง

ชายผิวซีดที่อยู่ในระดับจักรพรรดิขั้นทองดำกลับถูกเขาสะกดข่ม

แม้ความจริงที่ว่ามันเป็นครั้งแรกที่เขาได้ต่อสู้ขณะยืนบนหลังชาโคล ทั้งคู่ก็ยังสามารถสื่อสารกันได้ด้วยทักษะอัศวิน หลิน ฮวงรู้สึกเหมือนชาโคลเป็นส่วนหนึ่งของร่างกายเขา นอกจากจะสามารถแสดงสิ่งที่เขาต้องการสื่อสารกับชาโคลได้โดยไม่ต้องพูดอะไร เขายังสามารถมองดูโลกในมุมมอง

ของชาโคลได้

มันไม่น่าเชื่อว่าการผสานของทักษะอัศวินและผสานจะก่อให้เกิดผลลัพธ์เช่นนี้

หลังผสานกับไคลี่ ไม่เพียงแต่หลิน ฮวงจะได้รับทักษะกับความสามารถของเธอมา แต่ชาโคลเองก็ยังได้รับมันเช่นกัน

นอกจากจะครอบครองความเร็วและความคล่องตัวของไคลี่ ชาโคลยังได้รับสืบทอดทักษะทั้งหมดที่เธอครอบครอง

หลิน ฮวงรู้สึกว่าตัวเขามีพลังพอจะบดขยี้ทุกคน

อย่างไรก็ตาม ชายผิวซีดกลับไม่ได้ดีใจอย่างเขา

เขาคุ้นเคยกับตัวตนของหลิน ฮวงในฐานะผู้ควบคุมและสามารถบอกได้ว่าหลิน ฮวงอาจเพิ่มระดับพลังได้ชั่วคราว เขารู้เรื่องนี้ดีเพราะเขาเคยเห็นในความทรงจำของหยี่เสิ่นมาก่อน

อย่างไรก็ตาม เขาไม่คิดว่าหลิน ฮวงจะสามารถเลื่อนจากนิรันดร์ขั้น1เป็นนิรันดร์ขั้น9 และมันก็ยิ่งน่าเหลือเชื่อที่นิรันดร์ขั้น9กลับสามารถสู้กับเขาได้และยังเหนือยิ่งกว่าเขาอีกด้วย

เขาประเมินหลิน ฮวงต่ำไปเพราะเขาเคยคิดว่าจะสะกดหลิน ฮวงได้ง่ายๆ อย่างไรก็ตาม ตอนนี้เขารู้แล้วว่าการจะชิงรูปแกะสลักเทพมาไม่ใช่เรื่องง่ายๆ

“ฉันประเมินแกต่ำไป”ชายผิวซีดยอมรับอย่างไม่เต็มใจ จากนั้นก็มองหลิน ฮวงอย่างอาฆาต”แกปกปิดความสามารถของแกได้ดี!”

“ฉันเปล่า มันคือแกที่ประเมินฉันต่ำเอง”หลิน ฮวงหัวเราะ” ทุกคนต่างก็คิดว่านิรันดร์ขั้น1เป็นแค่มดปลวกต่อหน้าจักรพรรดิและสามารถบดขยี้ได้ง่ายๆ แต่ทว่า พวกเขาไม่เคยรู้ว่ามดก็สามารถฆ่าพวกเขาได้เช่นกัน”

“ไม่ว่าแกจะทรงพลังแค่ไหน มันก็มีขีดจำกัด หลังการเพิ่มพลังชั่วคราวนี้หมดลง นั่นจะเป็นเวลาตายของแก”แม้ความสามารถของหลิน ฮวงจะเหนือกว่าเขา ชายคนนั้นก็ยังมีการ

ควบคุมที่ดี”ไม่ว่าแกจะเพิ่มพลังได้มากแค่ไหน แกก็ยังเป็นแค่นิรันดร์ขั้น1 นั่นคือข้อได้เปรียบของฉัน”

หลังพูดจบ มอนสเตอร์ก็ก่อตัวตรงหน้าเขา ในไม่ช้า มันก็มีมอนสเตอร์7ตัวและแต่ละตัวก็มีพลังระดับจักรพรรดิ

เมื่อเห็นสิ่งที่เพิ่งเกิด หลิน ฮวงก็ขมวดคิ้ว

ศัตรูเขาไม่ใช่ผู้ควบคุมและมอนสเตอร์ที่ปรากฏก็ไม่ใช่มอนสเตอร์อัญเชิญ แต่พวกมันคือวิญญาณต่อสู้

ระดับพลังพวกมันเลื่อนจากนิรันดร์ขั้น9เป็นจักรพรรดิ แน่นอน ชายผิวซีดต้องมีวิญญาณต่อสู้9ตน

หลังเข้าสู่ระดับจักรพรรดิจากนิรันดร์ วิญญาณต่อสู้จะเปลี่ยนไปเมื่อวิญญาณแข็งแกร่งขึ้น และเลื่อนเป็นจักรพรรดิตามนายพวกมัน และพวกมันก็ถือเป็นตัวช่วยที่ดีสุดของจักรพรรดิอีกเช่นกัน

ชายผิวซีดควบคุมพวกมันได้ดี เหตุผลก็เพราะไม่ว่าระดับพลังของหลิน ฮวงจะเพิ่มขึ้นมามากแค่ไหน หลิน ฮวงก็ยังเป็นแค่นิรันดร์ขั้น1 เขามีวิญญาณต่อสู้ได้แค่ตนเดียว

วิญญาณต่อสู้ระดับจักรพรรดิทั้ง7ถูกอัญเชิญออกมาและยังมีอีก2ตนที่ยังไม่ถูกอัญเชิญ หลิน ฮวงไม่อาจยืนยันได้ว่า

วิญญาณต่อสู้อีกสองตนแข็งแกร่งกว่าทั้ง7หรือพวกมันถูกทำลายไปแล้วและไม่อาจอัญเชิญออกมาได้

อย่างไรก็ตาม การฆ่าวิญญาณต่อสู้ทั้ง7ก็ไม่ใช่เรื่องง่ายๆ สำหรับเขา

ท่ามกลางวิญญาณต่อสู้ทั้ง7 สองตัวผ่านการกลายพันธ์ถึงสามครั้ง และยังมีเผ่าอันเดทอีกสองตัวซึ่งยากต่อการฆ่า

ทั้ง7ปรากฏพร้อมกัน และแม้กระทั่งหลิน ฮวงก็ยังรู้สึกตรึงเครียด

แน่นอน หลิน ฮวงสามารถอัญเชิญมอนสเตอร์ได้มากขึ้น หลังเลื่อนเป็นนิรันดร์ สิทธิ์การอัญเชิญเขาก็พัฒนา จำนวน

มอนสเตอร์อัญเชิญเขาเพิ่มจาก10เป็น15

อย่างไรก็ตาม มอนสเตอร์อัญเชิญส่วนใหญ่เขาคือนิรันดร์ขั้น5 พวกมันไม่อาจเข้าร่วมการต่อสู้ได้

ทันใดนั้น ความคิดหนึ่งก็แล่นผ่านหัวเขาและเขาก็ตัดสินใจไม่เรียกไป่และตัวอื่นออกมา

“ชาโคล!”หลิน ฮวงตะโกนและในไม่ช้า ชาโคลก็ได้รับคำสั่งของหลิน ฮวงผ่านจิต มันกระพือปีก จากนั้นร่างขนาดมหึมามันก็หายไปจากตำแหน่งเดิม

อึดใจต่อมา ทั้งคนและมังกรก็ปรากฏเหนือหัวมอนสเตอร์ทั้ง7

“เพลิงมังกร!”

แทบจะในเวลาเดียวกัน ชาโคลและหลิน ฮวงก็เปิดปากกว้างพร้อมกัน จากนั้นเพลิงมังกรก็พวยพุ่งออกจากปากทั้งคู่

เพลิงมังกรสองสายไม่ได้ขับไล่กัน พวกมันกลับผสานกันจนรุนแรงขึ้น เร็วขึ้น

จากนั้นเพลิงมังกรดำก็กลืนกินทั้ง8ราวกับคลื่นยักษ์ เผาไหม้ทุกสิ่งอย่างในรัศมีสิบกิโลเมตรรอบตัวและเปลี่ยนให้ทั้งภูมิภาคกลายเป็นทะเลดำ

อย่างไม่คาดคิด พลังจากเพลิงมังกรของเขาและซาโคลไม่ได้รุนแรงขึ้นแค่สองเท่า มันกลับเหนือยิ่งกว่านั้น พลังและความเสียหายมันเพิ่มขึ้นหลายเท่าตัว แม้ผลอาจจะไม่ทรงพลังเท่ากับตอนที่ซาโคลเลื่อนเป็นจักรพรรดิ มันก็ยังใกล้เคียง

“มีโอกาสน้อยที่พวกมันจะสามารถกำจัดการโจมตีเราได้ พวกมันจะต้องถูกบังคับให้ป้องกันเท่านั้น หากนั่นเกิดขึ้น แม้เราจะไม่อาจฆ่าวิญญาณต่อสู้ทั้ง7ได้ พวกมันก็ต้องบาดเจ็บสาหัส”หลิน ฮวงคิด

นี่เป็นเหตุผลที่ทำไมเขาถึงใช้ทักษะนี้ เขาอยากลดจำนวนของศัตรูที่อาจคุกคามเขาได้

การถูกจักรพรรดิ7ตนปิดล้อมไม่ใช่เรื่องดี แม้พวกมันจะเป็นแค่วิญญาณต่อสู้ที่ไร้ร่างกายจริงๆ ความสามารถพวกมันก็ไม่ได้อ่อนแอกว่าพวกที่มีร่างกายมาก ต่อให้พวกมันตนหนึ่งได้รับบาดเจ็บเขาก็รู้สึกยินดีแล้ว

การพ่นของเพลิงมังกรกินเวลาหลายนาที และหลิน ฮวงกับ ชาโคลก็ยังไม่มีทีท่าว่าจะหยุด

ภายใต้สถานการณ์ปกติ ในฐานะมังกร ชาโคลจะไม่หยุดพ้นเพลิงมังกรในลักษณะนี้ การพ่นของเพลิงมังกรจะกินเวลาแค่ไม่กี่วินาทีต่อครั้ง นานสุดก็แค่ประมาณ20วินาที มันไม่เคยพ่นไฟนานกว่าครึ่งนาที

มันเพราะการใช้เพลิงมังกรจะผลาญพลังชีวิตหลายส่วน พลังชีวิตในกงล้อชีวิตมันจะผลาญอย่างรุนแรงในทุกวินาที

มันสำคัญอย่างมากต่อมังกรที่จะใช้พลังชีวิตมัน

หากเวลาที่มันพ่นเพลิงมังกรนานเกินไป พลังชีวิตมันจะแห้งเหือดและมันก็จะตกเป็นฝ่ายเสียเปรียบ หากเพลิงมังกรไม่อาจฆ่าศัตรูได้ มันก็จะถูกศัตรูฆ่า

อย่างไรก็ตาม มันไม่ใช่ปัญหาต่อหลิน ฮวงเพราะเขาครอบครองไฟเทวะในร่าง เทียบกับคนอื่น ความเร็วการฟื้นฟูพลังชีวิตเขาก็เหมือนความแตกต่างระหว่างโรงไฟฟ้าพลังนิวเคลียร์และโรงไฟฟ้าพลังน้ำ หลังครอบครองไฟเทวะ พลังชีวิตในร่างเขาก็ไร้สิ้นสุด และเขายังสามารถส่งต่อไปให้ชาโคลได้ตลอดเวลา

การพ่นเพลิงมังกรนานนับหนึ่งเดือนยังไม่เป็นปัญหาอะไรกับเขา นับประสาอะไรกับไม่กี่นาที แน่นอน ขากรรไกรของพวกเขาคงรู้สึกเมื่อยหากพ่นเพลิงมังกรนานเป็นเดือน

ชาโคลเพลิดเพลินกับการพ่นไฟเป็นครั้งแรกหลังได้รับพลังชีวิตไร้ขีดจำกัด ไม่มีใครสามารถจินตนาการถึงความสุขในการพ่นเพลิงมังกรได้

ธรรมชาตแสนโหดร้ายและความปราถนาที่จะทำลายทุกสิ่งอาจเป็นที่พอใจ มันราวกับฮัสกี้ที่ถูกขังอยู่ในบ้านเป็นเวลานาน มันจะมีความสุขกับการกัดแทะโซฟาหนัง รองเท้าสุดหรู กระเป๋าหนังแสนแพง และไอแพด…

<u>ตอนที่ 809 เรื่องน่าปวดหัว</u>

10วินาที…

20วินาที…

30วินาที…

ชายผิวซีดลอบนับเวลาตอนชาโคลพ่นไฟมัน พื้นที่ที่ถูกปกคลุมด้วยเพลิงมังกรกว้างเกินไปและมันก็ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ มีเพียงสองทางในการรับมือกับการโจมตีดังกล่าว พวกเขาต้องขัดจังหวะมันหรือป้องกัน

อย่างไรก็ตาม เขารู้ว่าเวลาสำหรับการพ่นไฟนั้นมีจำกัด เขาแค่ต้องทนประมาณ20วินาทีเท่านั้น การใช้เพลิงมังกรย่อมลดพลังชีวิตมากกว่าการใช้ทักษะป้องกันเขา และท้ายที่สุดเขาก็จะเป็นฝ่ายได้เปรียบ

ดังนั้น เขาจึงเลือกสู้

อย่างไรก็ตาม ครึ่งนาทีได้ผ่านไปและเปลวไฟก็ยังไม่อ่อนกำลังลง

เขาสามารถสัมผัสได้อย่างชัดเจนว่านอกเหนือจากวิญญาณต่อสู้กลายพันธ์สามครั้งทั้งสอง ม่านพลังของตัวที่เหลือกำลังจะแตกในไม่ช้า”อดทนไว้ก่อน พลังชีวิตของพวกมันย่อมอยู่

ได้ไม่นาน”

เขาคาดผิด หนึ่งนาทีผ่านไปและเพลิงมังกรก็ยังทรงพลังดั่งเคย

เขาเริ่มตื่นตระหนก

ม่านพลังของวิญญาณต่อสู้กลายพันธ์สองครั้งทั้ง5กำลังสั่นไหวและสามารถพังได้ทุกเมื่อ แม้เกราะระดับกึ่งเทพที่เขาสวมจะช่วยแยกเพลิงมังกรออกไปได้ เขาก็ยังถูกกดดันเพราะเกราะกำลังผลาญพลังชีวิตเขาอยู่ตลอด

“มันหนึ่งนาทีแล้ว…”จากนั้นเขาก็มองไปยังวิญญาณต่อสู้ตรงหน้าเขา มีเพียงวิญญาณต่อสู้กลายพันธ์สามครั้งสองตัวที่สามารถทนทานเพลิงมังกรได้และกำลังเคลื่อนไหว ยิ่งพวกมันเข้าใกล้ต้นกำเนิดของเพลิงมังกร ความเสียหายและอุณหภูมิก็ยิ่งสูง วิญญาณต่อสู้อาจถูกทำลายได้หากฝืนไปมากกว่านี้ เมื่อเขาคิดได้ เขาก็กัดฟันแน่นและตัดสินใจต้านรับ”ตามการผลาญพลังชีวิตของเพลิงมังกร ฉันไม่คิดว่ามันจะอยู่ได้นานไปกว่านี้!”

1นาทีและ10วินาที…

1นาทีและ15วินาที…

1นาทีและ20วินาที…

เขายังคงคำนวณเวลา ทุกวินาทีคือความทรมานของเขา

หลังผ่านไป1นาทีและ23วินาที ม่านพลังของวิญญาณต่อสู้ตนแรกก็แตกสลาย พลังชีวิตของวิญญาณต่อสู้แห้งเหือดเปลี่ยนมันเป็นเถ้าถ่านในเวลาไม่ถึงสองวินาทีหลังสัมผัสกับเพลิงมังกร

หลังผ่านไป1นาทีและ26วินาที ม่านพลังของวิญญาณต่อสู้อีกตัวก็แตกสลายเช่นกัน…

หลังผ่านไป1นาทีและ32วินาที วิญญาณต่อสู้ตัวที่สามก็ถูกทำลาย

หลังผ่านไป1นาทีและ36วินาที ตัวที่4…

หลังผ่านไป1นาทีและ42วินาที ตัวที่5….

สำหรับเผ่าอันเดทอีกสองตัว หลังพลังชีวิตพวกมันหมดลง พวกมันก็จะถูกเผาเป็นเถ้าถ่านและไม่มีทางคืนชีพได้

ม่านพลังของวิญญาณต่อสู้กลายพันธ์สามครั้งทั้งสองเริ่มแตกร้าว…..

หนึ่งในสามพลังชีวิตของชายผิวซีดยังคงเหลืออยู่

เขาคำนวณผิดพลาดหลายครั้งในการต่อสู้นี้และต้องประสบกับความสูญเสียครั้งใหญ่

การพ่นเพลิงมังกรกินเวลานานกว่า1นาทีและ40วินาที แต่มันก็ยังไม่อ่อนกำลังลงเลย เขาไม่อาจเข้าใจได้ว่าทำไมเพลิงมังกรถึงแข็งแกร่งกว่าสิ่งที่เขาเห็นจากปากของหลิน ฮวงก่อนหน้า

ในขณะนั้นเอง เขากลับรู้สึกเสียใจแทนที่จะตกใจ

เขาเสียใจที่ไม่ขัดจังหวะการพ่นเพลิงมังกร เขาเสียใจที่เลือกสู้กับหลิน ฮวงในด้านพลังชีวิต หากเขาตัดสินใจถูก มันคงไม่สูญเสียมากขนาดนี้

หลังเห็นวิญญาณต่อสู้กลายพันธ์สามครั้งกำลังจะตาย ดวง

ตาเขาก็ทอประกายความมุ่งมั่น รูปปั้นสองอันขนาดเท่าฝ่ามือปรากฏขึ้นในมือเขา

เขามองรูปปั้นทั้งสองในมือพลางพึมพำ”ท่านเทพ ข้าขอทำลายสมบัติท่าน ข้าจะสังเวยด้วยความตายเมื่อข้ากลับไป”

หลังพูดจบ เขาก็กดรูปปั้นสองสองลงบนหน้าอกเขา

ไม่นาน เงาสองร่างก็ปรากฏตรงหน้าเขา

พวกมันคือมอนสเตอร์กลายพันธ์สองตัว กลิ่นอายพวกมันแทบจะเทียบได้กับวิญญาณต่อสู้กลายพันธ์สามครั้ง

หนึ่งในนั้นดูเหมือนแมว แต่มีหน้าเหมือนโครงกระดูก มันมีฟันแหลมคล้ายเล็บเหล็ก ร่างของมันยาวและดูเหมือนเสือชีตาห์พร้อมลวดลายทั่วตัว

อีกตัวคือมอนสเตอร์หัวเป็นงูและส่วนร่างคล้ายสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม อย่างไรก็ตาม มันมีเกล็ดโลหะอยู่ทั่วร่างและมีกีบขนาดใหญ่4กีบที่สามารถเทียบได้กับอ่างน้ำ ทุกสิ่งมีชีวิตล้วนกลัวว่าจะถูกเหยียบโดยกีบเหล่านั้น

หลิน ฮวงไม่รู้จักพวกมัน พวกมันยืนอยู่ใจกลางทะเลเพลิงมังกรโดยไม่ป้องกันอะไร แต่พวกมันกลับไม่สะทกสะท้าน

“หยุดการพ่นเพลิงมังกร!”หลังได้รับคำสั่งจากชายผิวซีด มอนสเตอร์กลายพันธ์ทั้งสองก็มองไปในท้องฟ้า ในไม่ช้าพวกมันสามารถค้นหาตำแหน่งของหลิน ฮวงและชาโคลได้

จากนั้นทั้งสองก็ถีบตัวไปในท้องฟ้า พุ่งใส่ต้นกำเนิดของเพลิงมังกร

เพลิงมังกรที่ครอบครองพลังทำลายล้างสูงแผดเผาใส่มอนสเตอร์ทั้งสอง แต่ราวกับพวกมันมีความต้านทานต่อเพลิงมังกรโดยสมบูรณ์

แน่นอน หลิน ฮวงและชาโคลตระหนักถึงสิ่งนี้ เพลิงมังกรราวกับอาณาเขตสำหรับพวกเขาและพวกเขาก็สามารถสัมผัสทุกอย่างที่เกิดขึ้นภายในอาณาเขตได้

หลิน ฮวงสามารถมองเห็นทุกการกระทำของชายผิวซีดได้

“เขากลับมีรูปแกะสลักเทพถึงสองอัน?!”

สีหน้าของหลิน ฮวงเปลี่ยนไปเมื่อเห็นชายผิวซีดกดรูปแกะสลักเทพทั้งสองลงบนหน้าอก ในความเป็นจริง หลิน ฮวงก็พอเดาเรื่องนี้ออกแต่แรกว่าเขาจะอัญเชิญวิญญาณต่อสู้มาด้วยรูปแกะสลักเทพ

แผ่นหินได้บอกหลินฮวงถึงลักษณะของรูปแกะสลักเทพ

แม้ระดับพลังของวิญญาณต่อสู้จะไม่เพิ่มหลังผสานกับรูปแกะสลักเทพ แต่มันก็ยังได้รับร่างระดับเทพมา มันแทบจะไร้เทียมทานต่อพลังที่ต่ำกว่าเทพ นับประสาอะไรกับการทำลายมัน

นี่ทำให้วิญญาณต่อสู้ทั้งสองสามารถต้านทานเพลิงมังกรได้โดยไม่ใช้พลังชีวิตอะไร พวกมันสามารถบินผ่านเพลิงมังกรได้อย่างง่ายดาย

มอนสเตอร์กลายพันธ์ทั้งสองพุ่งออกจากเพลิงมังกรและทะยานเข้าหาพวกหลิน ฮวง วินาทีที่หลิน ฮวงเห็น เขาก็นำ

ดาบออกมาทันที การโจมตีเขาเปลี่ยนเป็นคลื่นจันทร์เสี้ยว และกระทบกับมอนสเตอร์กลายพันธ์ทั้งสอง

มอนสเตอร์ทั้งสองร้องโหยหวน แต่พวกมันกลับไม่หลบการโจมตี

เพียงเมื่อพวกมันปะทะกับดาบ คลื่นดาบที่สามารถทำร้ายจักรพรรดิได้ก็แตกสลาย

มอนสเตอร์กลายพันธ์ทั้งสองพุ่งเข้าใส่พวกเขาโดยไม่มีสิ่งใดสามารถขัดขวางได้

พลังชีวิตของหลิน ฮวงเข้าปกคลุมดาบทันทีและมันก็เปลี่ยนเป็นสีดำสนิท หลิน ฮวงกระโดดลงจากหลังชาโคลและ

ทะยานดิ่งใส่มอนสเตอร์ทั้งสอง

ปัง!

เสียงดังเกิดขึ้นเมื่อดาบบดขยี้เข้ากับกรงเล็บ สร้างเป็นคลื่นอัดอากาศกระจายไปทั่ว

หลิน ฮวงรู้สึกได้ถึงพลังที่ไหลผ่านตัวดาบ พลังนั่นอยู่เหนือกว่าพลังทั้งหมดที่เขาเคยพบพาน ดาบเขาเกือบจะหลุดออกจากมือเมื่อพวกมันปะทะกัน ตัวดาบที่ห่อหุ้มด้วยพลังชีวิตเขาแตกสลายทันทีและเสียงกระดูกแตกก็ดังขึ้นจากแขนเขา

อึดใจต่อมา ร่างของหลิน ฮวงก็ลอยคว้างไปไกลและกระแทกกับพื้นอยู่หลายครั้ง

แน่นอน มอนสเตอร์ทั้งสองไม่ได้สมบูรณ์ดี แม้ร่างพวกมันจะแข็งแกร่งและไม่มีใครสามารถทำลายการป้องกันพวกมันได้ พวกมันก็ไม่ได้ไร้เทียมทาน พวกมันลอยกระเด็นไปไกลเช่นกันและเกิดหลุมขนาดใหญ่สองหลุมบนพื้น

ชาโคลหยุดพ่นเพลิงมังกรทันที มันกระพือปีกและในไม่ช้ามันก็ปรากฏเหนือหัวหลิน ฮวง มองลงไปในหลุมอย่างเป็นกังวล

“ฉันไม่เป็นไร”

ต้องขอบคุณการฟื้นฟูเทวะ แขนหักของหลิน ฮวงฟื้น ตัวอย่างรวดเร็ว บาดแผลที่เขาได้รับจากผลกระทบเองก็เกือบหายสนิทเช่นกัน

จากนั้นเขาก็ขึ้นไปบนหลังชาโคล

ชายผิวซีดเองก็กลับขึ้นมาบนท้องฟ้าเช่นกันหลังกำจัดเพลิงมังกรไปได้ จากนั้นเขาก็เรียกวิญญาณต่อสู้กลายพันธ์สามครั้งสองตัวกลับไปในร่างเขา แม้พวกมันจะยังไม่ตาย พลังชีวิตพวกมันก็เกือบหมดและไม่อาจสู้ได้อีกต่อไป

เห็นได้ชัดว่าหลิน ฮวงเป็นฝ่ายชนะในยกแรก

หลังเห็นมอนเสตอร์ทั้งสองลุกขึ้นจากหลุมโดยไร้ซึ่งบาดแผล

และปรากฏอยู่ตรงหน้าชายผิวซีดในชั่วพริบตา หลิน ฮวงก็รู้สึกปวดหัวขึ้นมาในทันใด

ตอนที่ 810 จับโจรต้องจับหัวหน้า

ข้อได้เปรียบของรูปแกะสลักเทพคือร่างกายอันไร้เทียมทาน ตราบเท่าที่ความเสียหายของศัตรูไม่อาจทำลายร่างของรูปแกะสลักเทพ มันย่อมเป็นอมตะ โปรตอสคือระดับเทพแท้จริงเป็นอย่างน้อย ใครๆก็สามารถจินตนาการได้ว่าร่างกายมันต้องแข็งแกร่งแค่ไหน

ไม่มีใครในโลกกรวดสามารถทำลายรูปแกะสลักเทพได้ นับประสาอะไรกับหลิน ฮวง

โชคดี มันเสริมเพียงความแข็งแกร่งของร่างกาย แต่ระดับ

พลังมันยังขึ้นอยู่กับวิญญาณต่อสู้ ระดับพลังของวิญญาณต่อสู้ทั้งสองเป็นแค่ขั้นแรกของจักรพรรดิอย่างขั้นทองดำ

พวกมันไม่ได้อมตะ

ปัญหาคือเขาจะกำจัดพวกมันยังไง

ชายผิวซีดร้องยินดีอยู่ข้างใน

เห็นได้ชัดว่าหลิน ฮวงบาดเจ็บขณะต่อสู้กับรูปแกะสลักเทพ

เขา

“เพลิงมังกรของแกไม่ได้ผลอีกต่อไปและแกก็ไม่อาจต่อสู้ระยะประชิดได้ ฉันอยากรู้ว่าแกจะยังทำอะไรได้!”ชายผมซีดควบคุมวิญญาณต่อสู้ทั้งสองและพุ่งใส่หลิน ฮวงอีกครั้ง

อย่างไรก็ตาม หลิน ฮวงได้เรียนรู้จากบทเรียนแรก เขาไม่ใช้ทักษะดาบใดเพื่อรับมือกับวิญญาณต่อสู้ทั้งสอง เขากลับเปิดใช้งานกระจกทมิฬ

พลังป้องกันของกระจกทมิฬคือสิบเท่าของการโจมตีที่รุนแรงสุด ยิ่งไปกว่านั้น มันยังสะท้อนพลังถึง100% พลังของวิญญาณต่อสู้ทั้งสองไม่มีทางเกินกว่าขีดจำกัดของกระจกทมิฬ ดังนั้น ไม่ว่าพวกมันจะโจมตียังไง การโจมตีพวกมันย่อมถูกกระจกทมิฬสะท้อน

แม้หลิน ฮวงจะได้รับผลกระทบบ้าง มันก็ยังดีกว่าการรับ

แรงกระแทกซึ่งๆหน้า การผลาญพลังชีวิตเขาก็ยังต่ำลงเช่นกัน

เมื่อสังเกตเห็นว่าการโจมตีของวิญญาณมืดไร้ประโยชน์ สีหน้าของชายผิวซีดก็ดำมืด ในไม่ช้า เขาก็ตระหนักว่าแม้แต่ตัวเองรวมถึงรูปแกะสลักเทพก็ไม่อาจทำลายทักษะป้องกันของหลิน ฮวงได้

เขาจ้องหลิน ฮวงอยู่สักพักและในไม่ช้า เขาก็ละสายตาจากหลิน ฮวงไปมองซาโคล

“เพื่อควบคุมหลิน เซี่ย พวกแกต้องฆ่ามังกรนั่นก่อน!”

เมื่อรู้สึกว่าเขาไม่อาจทำลายการป้องกันของหลิน ฮวงได้ ชายผิวซีดก็ตัดสินใจโจมตีชาโคล

“ฉันไม่คิดว่าทักษะป้องกันของแกจะสามารถป้องกันมังกรนั่นได้!”

หลังได้รับคำสั่งใหม่จากชายผิวซีด วิญญาณต่อสู้ทั้งสองก็เปลี่ยนเป้าหมายและไม่คิดสู้กับหลิน ฮวง ตอนนี้ชาโคล

กำลังเป็นเป้าหมายพวกมัน

จากนั้นชายผิวซีดก็พุ่งเข้าขวางทางหลิน ฮวง

เขารู้ดีว่าความสามารถของเขาเทียบไม่ได้กับหลิน ฮวง แต่ตราบเท่าที่เขาไม่ได้ต่อสู้แบบซึ่งๆหน้า มันก็ควรไม่เป็นปัญหาหากแค่ถ่วงเวลาเล็กน้อย

หลังเห็นว่าชายผิวซีดเล็งเป้ามาที่เขา หลิน ฮวงก็หัวเราะ”แกกลับเลือกมาหาฉันด้วยตัวเอง”

ขณะที่หลิน ฮวงกำลังสงสัยว่าเขาจะเข้าใกล้ชายผิวซีดยังไง โดยไม่ให้วิญญาณต่อสู้เข้าขัดขวาง ชายผิวซีดกลับพุ่งมาหาเขาเอง

หลังคาดเดาทิศทางที่วิญญาณต่อสู้ทั้งสองกำลังมุ่งไป หลิน ฮวงก็เข้าใจเจตนาทันทีและแสยะยิ้ม

ชายผิวซีดพุ่งมาหยุดตรงหน้าหลินฮวงด้วยความเร็วแสง เขาเปิดฝ่ามือกว้างและกางกรงเล็บแหลมพร้อมตะครุบหลิน ฮวง

หลิน ฮวงหยิบดาบขึ้นและพลังชีวิตสีดำเขาก็ปกคลุมทั่วดาบทันที จากนั้นคลื่นดาบสีดำก็ระเบิดออกจากตัวดาบ แหวกท้องฟ้าออกเป็นสองส่วน!

คลื่นดาบคล้ายจันทร์เสี้ยวแยกท้องฟ้าออกจากกัน และบดขยี้กับกรงเล็บทันที

ขณะที่พวกมันบดขยี้กัน กรงเล็บทมิฬก็ถูกฉีกเป็นชิ้นๆ มันคล้ายกับกระดาษที่ถูกผ่าครึ่งในชั่วพริบตา จากนั้นมันก็แตกสลาย เปลี่ยนเป็นขี้เถ้าและจางหายไป

ชายผิวซีดไม่ได้หลบ ประกายความโกรธแทบระเบิดออกจากทางสายตาเขาและเขาก็สะบัดกรงเล็บหลายครั้ง เขาไม่สนใจคลื่นดาบของหลิน ฮวงเลย

ในทางกลับกัน วิญญาณต่อสู้ทั้งสองเองก็ได้เปิดฉากโจมตีใส่ชาโคล

มอนสเตอร์หัวงูพุ่งใส่ชาโคล ยกกีบมันขึ้นสูงและพร้อมเหยียบให้ของชาโคลให้บี้แบน

มอนสเตอร์อีกตัวมีความคล่องแคล่ว มันปรากฏอยู่ข้างๆชาโคล ลดร่างมันลง เหยียดกรงเล็บมันและเล็งใส่ท้องของชาโคล

ดวงตาของชาโคลเต็มไปด้วยการเย้ยหยัน

ขณะที่การโจมตีของมอนสเตอร์ทั้งสามเกือบถึงตัวมัน กระจกทมิฬสองบานก็ก่อตัวขึ้นทันที

วิญญาณต่อสู้ทั้งสองตกตะลึงเมื่อเห็นกระจกทมิฬ อย่างไรก็

ตาม มันสายเกินไปที่จะหยุดการโจมตี

มอนสเตอร์หัวงูกระทืบกีบมันอย่างแรงและกระแทกกับกระจก คลื่นพลังมหาศาลได้สะท้อนกลับมาและปะทะกับกีบมัน ส่งร่างมันลอยออกไปไกล

มอนสเตอร์อีกตัวก็ไม่ต่างกัน เมื่อมันลอบโจมตีซาโคลด้วยกรงเล็บแหลม การโจมตีมันก็ถูกสะท้อนโดยกระจกและถูกซัดลอยไปไกล

ไม่ไกลนัก ชายผิวซีดที่พัวพันกับหลิน ฮวงสามารถสัมผัสได้ถึงสถานการณ์ของอีกฝั่ง สีหน้าของเขากลายเป็นปั้นยาก

เพื่อควบคุมหลิน ฮวง เขาจึงสวมเกราะระดับกึ่งเทพ เขาไม่

ได้ป้องกันการโจมตีของหลิน ฮวงและโจมตีใส่หลิน ฮวงอย่างไม่คิดชีวิต แต่ทว่า หลิน ฮวงก็ยังสามารถสะกดเขาลงได้

เขาไม่คิดว่าการควบคุมตัวหลิน ฮวงไว้จะไร้ประโยชน์ เดิมทีเขาอยากใช้วิญญาณต่อสู้ทั้งสองเพื่อกำจัดมังกร แต่ทว่ามังกรนั่นก็ยังมีทักษะป้องกันเหมือนหลิน เซี่ย ดังนั้นวิญญาณต่อสู้ทั้งสองจึงไม่อาจทำอันตรายต่อมันได้

หลังล้มเหลว การต่อสู้กับหลิน ฮวงก็ไม่มีความหมายอีกต่อไป เขากระทืบพื้นอย่างแรง พยายามใช้แรงส่งเพื่อหนีจากหลิน ฮวง

“คิดหนี?มันสายไปแล้ว!”หลิน ฮวงยิ้มเยาะ

วินาทีต่อมา ชายคนนั้นก็รู้สึกว่ามีพลังกำลังชุดลากข้อเท้าเขาลง เขามองไม่เห็นอะไรเมื่อก้มลง หลังผ่านไปสักพัก สีหน้าเขาก็ต้องเปลี่ยนไป

“พลังจิต?!”

แม้เขาจะมองไม่เห็น เขาก็ยังรู้สึกได้ถึงด้ายนับสิบที่กำลังรัดข้อเท้าเขา จากนั้นเขาก็ตรวจจับมันด้วยพลังวิญญาณ

นอกจากข้อเท้าเขา เอวเขา คอเขา หัวเข่า ข้อศอกและข้อต่ออื่นๆก็ล้วนถูกจับด้วยด้ายพลังจิตจำนวนนับไม่ถ้วน มันมี

มากยิ่งกว่าพัน

หากหลิน เซี่ยต้องการทำ เขาสามารถเปลี่ยนชายผิวซีดให้เป็นหุ่นเชิดได้

แผ่นหลังเขาเปียกชุ่มไปด้วยเหงื่อ

“แกไม่เข้าใจสถานการณ์แกเลย?”หลิน ฮวงยิ้มอย่างเย็นชา

“ด้วยเกราะระดับกึ่งเทพของฉัน แม้แกจะควบคุมฉันได้ แกก็ไม่อาจฆ่าฉันได้ และเวลาของทักษะเพิ่มพลังแกก็ย่อมมีขีด

จำกัด ตราบเท่าที่ผลการเพิ่มพลังหมดลง ฉันก็จะเป็นผู้ชนะ!”เขายังไม่คิดว่าหลิน ฮวงจะมีความสามารถพอฆ่าเขา

“มันก็จริงที่ฉันไม่อาจทำลายการป้องกันของสมบัติกึ่งเทพได้ แต่หากพลังชีวิตในร่างแกหมดลงละ?”มีดนับพันแหวกว่ายออกจากแขนเสื้อเขา พวกมันเรียงกันเป็นแถวตรงหน้าเขา นับรวมทั้งสิ้นประมาณ7พันเล่ม

ภาพตรงหน้าทำให้ชายผิวซีดหน้าหมองคล้ำยิ่งกว่าเดิม

เขารู้ดีว่าพลังชีวิตเขาจะถูกใช้เพื่อรักษาพลังป้องกันของสมบัติกึ่งเทพ การผลาญพลังชีวิตจะเพิ่มทุกครั้งเมื่อเขาถูกโจมตี เมื่อพลังชีวิตเขาหมด สมบัติกึ่งเทพจะกลับไปในร่างเขาเพราะมันไม่มีพลังงานสนับสนุนอีกต่อไป จากนั้นร่าง

กายเขาก็ต้องแบกรับการโจมตีของหลิน ฮวงทั้งหมด โดยปราศจากพลังชีวิตเพื่อปกป้องตัวเอง เขาก็ไม่ต่างอะไรกับเต้าหู้ที่ถูกมีดผ่า

ตอนที่ 811 ไพ่ตายของชายผิวซีด

มีอยู่สามวิธีในการฆ่าวิญญาณต่อสู้

ทางแรกคือฆ่ารูปแกะสลักเทพ แต่มีเพียงเทพแท้จริงจึงสามารถกระทำได้

ทางที่สองคือการฆ่าวิญญาณมอนสเตอร์ภายในรูปแกะสลักเทพ แต่ทว่า มันก็ต้องใช้พลังสูงเพื่อฆ่าวิญญาณต่อสู้ เนื่องจากวิญญาณต่อสู้ของชายผิวซีดคือจักรพรรดิทองดำ มันจึงมีเพียงวิญญาณต่อสู้ที่สูงกว่าอย่างน้อยสองขั้นซึ่งก็คือจักรพรรดิทองเหลืองเป็นต้นไป

ทางที่สาม มันคือการทำให้พลังชีวิตของรูปแกะสลักเทพหมดลง

วิธีนี้ใช้เวลานานมาก เนื่องจากพลังป้องกันของรูปแกะสลักเทพแข็งแกร่งเป็นพิเศษ มันจึงสามารถยับยั้งการโจมตีได้ด้วยร่างมันและพลังชีวิตมันก็ไม่ลดลง ดังนั้น เพื่อผลาญพลังชีวิตของรูปแกะสลักเทพ ทางเดียวคือการปล่อยให้รูปแกะสลักเทพโจมตีจนกว่าพลังชีวิตพวกมันจะหมดลง

อีกวิธีหนึ่งก็คือการฆ่าผู้ใช้รูปแกะสลักเทพนั่นเอง

ตราบเท่าที่ผู้ใช้วิญญาณต่อสู้ตาย วิญญาณต่อสู้ภายในรูปแกะสลักเทพก็จะหายไป จากนั้น รูปแกะสลักเทพก็จะกลับ

เป็นขนาดดั้งเดิมซึ่งก็คือขนาดเท่าฝ่ามือ

หลิน ฮวงไม่อาจใช้สองวิธีแรกได้ วิธีที่สามก็นานเกินไป ดังนั้นเขาจึงเลือกวิธีสุดท้าย

หลิน ฮวงยังคงคิดหาวิธีกำจัดวิญญาณต่อสู้ทั้งสองและเข้าใกล้ชายผิวซีด เขาไม่คิดว่าชายผิวซีดจะสั่งให้วิญญาณต่อสู้ทั้งสองไปโอบล้อมซาโคลและพุ่งมาหาเขาด้วยตัวเอง

มันเป็นโอกาสที่ยอดเยี่ยมและแน่นอน หลิน ฮวงย่อมไม่มีทางปล่อยมันไป

วิญญาณต่อสู้ทั้งสองไม่อาจฆ่าซาโคลได้ เพื่อกันไม่ให้ชายผิวซีดหนีหลังล้มเหลว เขาจึงลอบวางกับดักด้วยด้ายพลังจิต

เขา

นี่อธิบายทุกอย่างที่เกิดขึ้นจนกระทั่งตอนนี้

แขนขาและคอของชายผิวซีดถูกมัดด้วยด้ายพลังจิตนับพัน เขาในตอนนี้กำลังลอยอยู่กลางอากาศราวกับแมลงที่ติดใยแมงมุม เขาไม่อาจเป็นอิสระจากมันได้

“ฉันไม่รู้ว่าแกมาจากไหนและไม่อยากรู้”หลิน ฮวงจ้องเขาอย่างเย็นชา”มันเพราะคนที่คิดทำร้ายฉันและคนรอบตัวฉันต้องตาย!”

หลังพูดจบ หลิน ฮวงก็ชี้ไปในทิศทางที่ชายผิวซีดอยู่

จากนั้นมีดพลังจิตก็เร่งความเร็วใส่ชายผิวซีด ดูคล้ายฝูงปิรันย่าที่ถูกดึงดูดด้วยกลิ่นเลือด

เขากลายเป็นเป้ามีชีวิตขณะถูกพันด้วยด้ายพลังจิต

มีดกระแทกใส่ชายผิวซีดราวกับฝูงปลาและเสียงโลหะกระทบกันก็ดังขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ด้วยความที่เขาได้รับการปกป้องจากสมบัติกึ่งเทพ เขาจึงไม่ได้รับบาดเจ็บใดๆ แต่ถึงยังงั้นเขาก็ยังรู้สึกหงุดหงิดเพราะเขาสามารถสัมผัสได้ถึงพลังชีวิตเขาที่ลดลงอย่างรวดเร็ว

“ปล่อยไว้อย่างนี้ไม่ได้ มันสามารถอยู่ได้แค่5นาทีและพลังชีวิตฉันก็จะหมดลง”เขาติดต่อกับวิญญาณต่อสู้ทั้งสองทันทีและออกคำสั่งใหม่

รูปแกะสลักเทพทั้งสองลุกจากหลุมลึก ปรากฏตรงหน้าชายผิวซีดในชั่วพริบตา

หนึ่งในนั้นสร้างกรงเล็บพลังชีวิตขึ้น พยายามฉีกกระชาก ด้ายพลังจิต อีกตัวยืนอยู่ตรงหน้าชายผิวซีด คอยป้องกันทุกการโจมตี

“คิดตื้นๆ”หลิน ฮวงรู้สึกสนุก

เขาขยับนิ้วเล็กน้อยและจากนั้นด้ายพลังจิตก็มุ่งเข้ารัดมอนสเตอร์หน้าประหลาด มันหลบด้ายทันทีและไม่อาจช่วยเหลือชายผิวซีดได้

อีกครั้ง หลิน ฮวงดีดนิ้วมือเขา

วิถีของมีพลังจิตเริ่มเปลี่ยน พวกมันหลบมอนสเตอร์หัวงูที่คอยป้องกันอยู่ด้านหน้าและโจมตีเขาต่อโดยไร้ซึ่งอุปสรรคใด

แผนของชายผิวซีดล้มเหลวอีกครั้ง เขาโกรธจัด

“ปล่อยฉันไป เปิดใช้การโจมตีระยะไกลและทำลายมีดพลังจิตนั่นให้หมด!”

หลังได้รับคำสั่งใหม่ วิญญาณต่อสู้ทั้งสองก็ทำตามที่เขาบอก

มอนสเตอร์หัวงูยกกีบขึ้นและกระทืบมีดพลังจิตรอบมัน มอนสเตอร์หน้าประหลาดยื่นกรงเล็บมันออกไปเช่นกัน พยายามทำลายมีดพลังจิต

“แม้มันจะโง่ มันก็ยังยอมรับได้”หลิน ฮวงหัวเราะเมื่อเห็นเขามีแผนการอยู่เต็มหัว

หลังลูบหัวชาโคล หลิน ฮวงและชาโคลก็เปิดปากพวกเขาพร้อมกัน เพลิงมังกรดำพวยพุ่งออกจากปากอีกครั้ง กลืนกินรอบพื้นที่

แม้การพ่นเพลิงมังกรจะดูเหมือนครั้งก่อน แต่หลิน ฮวงและชาโคลลอบใส่พลังวิญญาณลงไปในไฟด้วย พวกเขาอยากหลีกเลี่ยงผลกระทบของด้ายพลังจิตและมีดพลังจิต

พวกเขาไม่ได้คิดโจมตีด้วยเพลิงมังกร พวกเขากลับอยากสร้างสภาพแวดล้อมที่เป็นประโยชน์ต่อพวกเขา

แน่นอน สิ่งนี้ช่วยเร่งการผลาญพลังชีวิตของชายผิวซีดด้วยเช่นกัน

เมื่อเห็นเพลิงมังกรจากกลางอากาศ ชายผิวซีดก็ร้องสาปแช่ง

อึดใจต่อมา ทุกอย่างตรงหน้าเขาก็มืดสนิท เขาไม่แม้แต่จะ

เห็นวิญญาณต่อสู้ทั้งสอง

วิญญาณต่อสู้ทั้งสองยังคงยืนนิ่งท่ามกลางเพลิงมังกรโดยไม่ป้องกันอะไร

นอกจากเพลิงดำ ทั้งคู่ไม่อาจเห็นสิ่งใด พวกมันไม่อาจโจมตีอาวุธพลังจิตได้ลเย

มีดพลังจิตสีดำเคลื่อนไหวอย่างอิสระในเพลิงดำ มันยากจะสังเกตเห็นเพราะมีดดำเหล่านั้นแทบหายไปในคลื่นเพลิงมังกรดำ

อย่างไรก็ตาม รัศมีของเพลิงมังกรนั้นคล้ายกับอาณาเขตขนาดใหญ่ที่เขาสามารถสัมผัสทุกอย่างข้างในได้ เช่นเดียว

กับตำแหน่งของชายผิวซีด มีดสามารถพุ่งใส่ร่างเขาได้อย่างแม่นยำในทุกครั้ง

ด้วยผลการเผาไหม้ของเพลิงมังกร การผลาญพลังชีวิตของชายผิวซีดจึงเร็วขึ้น

ปฏิกิริยาพลังงานของเพลิงมังกรเหนือกว่าพลังจิตมาก แม้พวกมันจะใกล้กันมาก ตราบเท่าที่ไม่อาจมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า รูปแกะสลักเทพทั้งสองก็ไม่อาจสัมผัสถึงการดำรงอยู่ของมีดพลังจิตได้ พวกมันดูเหมือนจะตาบอดโดยสมบูรณ์

พวกมันพอสัมผัสได้บางครั้งถึงตำแหน่งของมีดที่เข้าใกล้ อย่างไรก็ตาม ก่อนที่พวกมันจะได้โต้ตอบ มีดก็หายไปในเพลิงมังกร

หลังรับรู้สภาพของวิญญาณต่อสู้ทั้งสอง ชายผิวซีดก็ต้องยอมรับคราวเคราะห์เขา

“หลิน เซี่ย ฉันยอมแพ้ โปรดปล่อยฉันไปและฉันสัญญาว่าจะไม่มาสร้างปัญหาให้แกอีกในอนาคต”

“ยอมแพ้?”หลิน ฮวงเลิกคิ้วขึ้นเมื่อได้ยิน”แกคิดว่าแกกำลังเล่นเกม และสามารถย้อนกลับได้หลังแพ้เกม?”

“แกต้องอะไร?ค่าชดเชย?”ชายผิวซีดมองตามทิศทางเสียง

ผ่านเพลิงมังกร

“ดูเหมือนว่าแกจะความจำไม่ดี”เห็นได้ชัดว่าหลิน ฮวงไม่คิดปล่อยเขาไป”ฉันจะทำให้ทุกอย่างมันชัดเจนเอง มีเพียงคนตายที่จะโจมตีฉันและคนรอบตัวฉัน!แกลักพาตัวหยี่เสิ่นและแม้กระทั่งพยายามฆ่าฉัน มันพอให้แกตายถึงสองครั้ง!”

“แกมั่นใจว่าต้องการให้เราตายกันไปข้าง?”น้ำเสียงของชายผิวซีดเปลี่ยนไป เขาไม่อาจเห็นหลิน ฮวง แต่สามารถบอกได้จากทิศทางของเสียง

“ใช้ทุกอย่างที่แกมีออกมา ก่อนจะไม่มีโอกาสให้ทำ”หลิน ฮวงไม่กังวล”หากฉันเดาไม่ผิด แกมีเวลาเหลือแค่นาทีเดียวและพลังชีวิตแกก็จะหมดลง”

“งั้นก็ตามที่ขอ ฉันหวังว่าแกจะไม่มาร้องไห้เสียใจทีหลัง!”

หลังพูดจบ พลังชีวิตของชายผิวซีดก็ได้รับการฟื้นฟูอย่างรวดเร็ว

หลิน ฮวงแม้กระทั่งสัมผัสได้ถึงกลิ่นอายเขาที่แข็งแกร่งยิ่งขึ้น

เมื่อกลิ่นอายเขามาถึงขีดสุดของขั้นทองดำ มันก็กินเวลาอยู่ประมาณสามวินาทีและอีกครั้ง เขาก็ทะลวงผ่านขั้นพลังเลื่อนเป็นขั้นทองแดง!แต่กลิ่นอายเขากลับยังไม่มีทีท่าว่าจะ

หยุด

หลิน ฮวงตกตะลึงเมื่อสัมผัสได้ถึงการเปลี่ยนแปลง

กรงเล็บที่ดูคล้ายดาบแหลมยื่นออกจากหัวของชายผิวซีด ดูจากด้านบน มันดูเหมือนกรงเล็บแหลมได้พุ่งออกจากหัวเขา คราบเลือดยังสามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน

เมื่อกรงเล็บแหลมแทงผ่านหัว มันก็ขยับลงเล็กน้อย คล้ายกับมีดตัดกระดาษที่กำลังตัดกระดาษ

หลิน ฮวงขมวดคิ้วเมื่อเห็นมัน

กรงเล็บแหลมยังคงผ่าลงไปเรื่อยๆและเลือดก็ไหลทะลัก กรงเล็บหยุดผ่าเมื่อมันมาถึงหน้าทองเขา และหดกลับเข้าไปในร่าง

หลังเงียบอยู่สักพัก เสียงฉีกกระชากเนื้อหนังก็ดังขึ้น เลือดแรงไหลทะลักจากบาดแผล รูปร่างเขาเริ่มเปลี่ยนไปราวกับมีบางสิ่งกำลังดิ้นอยู่ในร่างเขา เขาดูเหมือนจะเจ็บปวดมากจนปล่อยเสียงร้องที่ไม่ใช่เสียงมนุษย์ธรรมดา

ดวงตาของหลิน ฮวงเบิกกว้างขณะจับจ้องภาพตรงหน้า

บาดแผลของชายคนนั้นถูกฉีกด้วยพลังลึกลับและเลือดก็เลอะทั่วร่าง จากนั้นมอนสเตอร์ดุร้ายก็ค่อยๆคืบคลานออกมาจากบาดแผล ชายคนนั้นตาย เปลี่ยนเป็นกองเลือด ราว

กับเขาสูญเสียกระดูกไป

ตอนที่ 812 ระบบป้องกันของเมืองเกรดA

เมื่อแสงจันทร์ส่องลงมา หลิน ฮวงก็สามารถเห็นได้ถึงรูปร่างของมัน

มันคือมอนสเตอร์ร่างมนุษย์สูงกว่าสามเมตร มีคราบเลือดอยู่ทั่วร่างมัน มันมีแขนขาเหมือนมนุษย์และสามารถยืนได้ด้วยขาสองข้าง

อย่างไรก็ตาม ไม่เหมือนกับมนุษย์ มันไม่มีผิวหนัง มันไม่มีเกล็ดหรือขกราวกับสัตว์อื่น มันดูคล้ายมนุษย์ที่ลองผิวหนังออก มีตุ่มหนองน่าขยะแขยงทั่วร่างมัน

มันมีหัวที่แปลกประหลาด ไร้ซึ่งอวัยวะมนุษย์และอวัยวะเดียวก็คือปากดุร้ายที่ใหญ่เกือบครึ่งใบหน้ามัน มีเขี้ยวอยู่เต็มปากมัน หากให้อธิบาย มันก็เหมือนไข่ที่เปิดปากกว้างและมีตุ่มหนองทั่วร่าง

หลิน ฮวงเคยเห็นมอนสเตอร์น่าเกลียดมามาก แต่นี่เป็นตัวที่น่าเกลียดสุดที่เขาเคยพบเจอ

“มันน่าเกลียดเกินกว่าจะรับได้”หลิน ฮวงคิดกับตัวเอง ในไม่ช้า สีหน้าเขาก็กลายเป็นจริงจัง

ชั่ววินาทีที่มันออกจากร่างชายผิวซีด ระดับพลังของมันก็เพิ่มขึ้นจนถึงจักรพรรดิทองเหลือง

ไม่ว่าหน้าตามันจะเป็นยังไง ระดับพลังมันก็แข็งแกร่งอย่างมาก

หลังสำรวจมัน สีหน้าของหลิน ฮวงก็มืดหม่น การเปลี่ยนแปลงในอารมณ์เขาไม่ใช่เพราะระดับพลังมัน แต่เพราะกลิ่นอายชั่วร้ายที่แผ่ออกจากร่างมัน หลิน ฮวงชิงชังมันทีนทีที่สัมผัสได้ถึงกลิ่นอายมัน

“มอนสเตอร์ขอบเหวนรก..”หลิน ฮวงรู้ดีว่ามอนสเตอร์ข้างหน้ามาจากไหน

มันไม่ใช่ครั้งแรกที่เขาได้สู้กับมอนสเตอร์ขอบเหวนรก เขามีความรู้สึกแบบเดียวกันทุกครั้ง แต่ครั้งนี้มันค่อนข้างชัดเจน

เพลิงมังกรบนพื้นหยุดเผาไหม้

มอนสเตอร์ไร้ผิวหนังเดินเซอยู่สักพักก่อนปรับสมดุล

ในขณะนั้น ลำแสงสีแดงแพรวพราวก็พุ่งลงจากท้องฟ้าและตำแหน่งของมอนสเตอร์ไร้ผิวหนังก็คือศูนย์กลาง แสงสีแดงปกคลุมพื้นที่หลายร้อยเมตร ในเวลาเดียวกัน คำเตือนสีแดง

ก็เด้งขึ้นบนแหวนหัวจักรพรรดิของหลิน ฮวงและมีเสียงเตือนภัย

“คำเตือน!พบมอนสเตอร์ระดับจักรพรรดิกำลังบุกรุกเมือง3A5!”

“การตรวจสอบเบื้องต้นแสดงให้เห็นว่ามันคือมอนสเตอร์ขอบเหวนรกระดับทองเหลือง!”

“เป้าหมายถูกยืนยัน โปรดตรงไปยังตำแหน่งนี้และฆ่ามัน!”

มันคือข้อความที่ถูกส่งโดยระบบป้องกันของเมืองเกรดA ระบบป้องกันจะตรวจสอบทั่วเมืองอยู่ทุกนาที หากมันเกิดสัมผัสกลิ่นอายแปลกๆจากมอนสเตอร์ ระบบจะทำการบันทึกพิกัดและส่งข้อความเตือนไปยังเหล่าคนที่ทรงพลัง

มอนสเตอร์ไร้ผิวหนังอยู่ในระดับจักรพรรดิ ดังนั้น มีเพียงระดับจักรพรรดิจึงได้รับข้อความนี้

บังเอิญ แหวนหัวใจจักรพรรดิของหลิน ฮวงเองก็ได้รับข้อความเช่นกัน

เขาเคยได้ยินถึงระบบป้องกันของเมืองเกรดAมาก่อนใน

เขต7 อย่างไรก็ตาม มันเป็นครั้งแรกที่เขาเคยเห็น

ระดับจักรพรรดิทุกคนในเมืองหวังเปาได้รับข้อความเตือนพร้อมกัน

“นี่เป็นช่องโหว่ของระบบป้องกัน?หรือมีมอนสเตอร์ประเภทใหม่ที่สามารถกำจัดการตรวจของระบบป้องกันได้?หากเป็นอย่างหลัง ฉันคงได้รับวัตถุดิบทดลองใหม่”

“มอนสเตอร์บุก?ฉันกำลังเบื่ออยู่พอดี!เอ๊ะ มันคือขั้นทองเหลือง ดูเหมือนว่าฉันจะไม่อาจสู้มันได้…”

“มันอยู่ทางตะวันตกของเมืองและไกลเกินไป หากฉันไปจากทางตะวันออก มันจะเป็นระยะทางถึง1800กิโลเมตร ทำไมมันถึงไม่มาทางฝั่งตะวันออกของเมืองกันนะ?มีสาวงามมากมายที่นี่...”

“ฉันสามารถทำซุปมอนสเตอร์ขั้นทองเหลืองได้ หวังว่ามันจะไม่ใช่มอนสเตอร์ร่างมนุษย์หรือมอนสเตอร์ที่น่าเกลียดเกินไป ตอนนี้ มันทำให้ฉันอยากอาหารแล้ว”

...

จากนั้นระดับจักรพรรดิหลายคนก็ตรงไปทางตะวันตกของเมือง

มีน้อยคนมากที่นั่นและมันก็เป็นแดนร้าง ในความเป็นจริง ไม่มีใครเต็มใจบันทึกพิกัดของสถานที่แถวนั้นไว้ นั่นทำให้พวกเขาต้องบินไป

“คำเตือน!ท่านกำลังเข้าใกล้เป้าหมาย ท่านอยู่ห่างจากมอนสเตอร์237เมตร โปรดเตรียมพร้อม!”

ข้อความโผล่ขึ้นบนแหวนหัวใจจักรพรรดิของหลินฮวง จากนั้นเขาก็ปิดการแจ้งเตือน ลดหัวลงมองมอนสเตอร์ไร้ผิวหนังซึ่งปล่อยกลิ่นอายถึงขีดสุด

มอนสเตอร์ไร้ผิวหนังค่อยๆยกหัวขึ้น แหงนมองหลิน ฮวง กลางอากาศด้วยหัวไร้ดวงตา มันค่อยๆเปิดปากกว้างและกล่าวด้วยเสียงที่ดูเหมือนชายผิวซีดไม่มีผิด”การเข้าไปในเมืองมนุษย์ทำให้ข้าสิ้นเปลืองเวลาไปมาก ข้าต้องระมัดระวังเป็นพิเศษในช่วงไม่กี่เดือนเพราะข้ากลัวว่าจะถูกค้นพบ ข้าแม้กระทั่งสามารถเข้าไปในเมืองเกรดAได้ไม่กี่วันก่อน ข้าไม่เคยคิดเลยว่าจะต้องมาเจอเจ้า…”

หลิน ฮวงพูดไม่ออก ก่อนมอนสเตอร์ไร้ผิวหนังจะเผยตัวออกมา เขาคิดว่ามันไม่ใช่มอนสเตอร์ เขาคิดว่ามันก็แค่ผู้บริหารระดับสูงจากโลกมืดเท่านั้น

“หากเจ้ายอมฟังคำข้าและปล่อยข้าไป บางทีเจ้าคงเก็บชีวิตน้อยๆไว้ได้สักพัก แต่ทว่า ในเมื่อตัวตนข้าถูกเผยออกมา ข้าก็ไม่ต้องปิดบังความสามารถแท้จริงข้าอีกต่อไป มันถึงเวลาต้องจัดการกับเจ้า…”

“เอ๊ะ แกมั่นใจว่าจะเสียเวลากับฉัน?”หลิน ฮวงชี้ลำแสงสีแดง”ระบบป้องกันของเมืองเปิดทำงานแล้ว ระดับจักรพรรดิทุกคนในเมืองหวังเปากำลังรุดหน้ามาที่นี่ หากแกอยู่ที่นี่อีกไม่กี่นาที บางทีแกคงถูกปิดล้อม”

“ข้าไม่กังวลเกี่ยวกับพวกมันหรอก แค่ฆ่าเจ้ามันใช้เวลาไม่ถึงนาทีหรอก”หลังพูดจบ มอนสเตอร์ไร้ผิวหนังก็หายไปจากตำแหน่งเดิม

อึดใจต่อมา มันก็มาปรากฏตรงหน้าหลิน ฮวง เขาไม่อาจดึงดาบได้ทันและกรงเล็บแหลมมันก็กำลังจะทะลวงหน้าอกซ้ายของเขา

หลิน ฮวงไม่มีทางเลือกนอกจากสร้างกระจกทมิฬ ขวางกั้นการโจมตีตรงหน้าเขา

เกือบจะในเวลาเดียวกับที่กระจกทมิฬถูกสร้างขึ้น กรงเล็บคล้ายภูติผีก็กระทบกับผิวกระจก

เมื่อเกิดการปะทะ รอยร้าวก็เกิดขึ้นบนผิวกระจกทมิฬอันไร้เทียมทาน มันราวกับกระจกนิรภัยที่โดนวัตถุหนัก มีรอยแตกสีขาวทั่วกระจก อย่างไรก็ตาม รอยแตกอยู่ได้ไม่ถึงหนึ่ง

วินาทีและในที่สุดกระจกทมิฬก็แตกสลาย เปลี่ยนเป็นเศษแก้ว

ดวงตาของหลิน ฮวงเบิกกว้างเพราะมันคือครั้งแรกที่กระจกทมิฬถูกทำลายในการโจมตีเดียว

หลังกระจกทมิฬถูกทำลาย พลังที่เหลือก็เข้าบดขยี้ร่างหลิน ฮวง วินาทีต่อมา ร่างเขาก็ลอยไปไกลจากหลังชาโคล ตกจากฟ้าและก่อให้เกิดหลุมลึกบนพื้น

“เจ้ายังไม่ตาย?”มอนสเตอร์ไร้ผิวหนังสามารถสัมผัสได้ถึงกลิ่นอายของหลิน ฮวง

มันเหลือบมองชาโคล แต่ก็ไม่ได้ต่อสู้ มันกลับปรากฏด้านบน หลุมที่หลิน ฮวงตกลงมา

มันยื่นกรงเล็บออกไปและกำลังจะทำการโจมตีอีกครั้ง แต่ ทว่า มันกลับสัมผัสได้ถึงคลื่นความร้อนจากด้านหลัง

เมื่อมันหันร่างกลับ มันก็เห็นชาโคลที่กำลังเปิดปากกว้าง และพ่นเพลิงมังกรใส่มัน

“หากเจ้าเป็นจักรพรรดนิ ข้าอาจเกรงกลัวเพลิงมังกรเจ้า แต่ ทว่า ตอนนี้เจ้าก็แค่มดปลวก”มอนสเตอร์ไร้ผิวหนังสะบัดกรง

เล็บมันและสามารถกำจัดเพลิงมังกรได้จนหมด

ดวงตาของชาโคลฉายแววความกลัวเมื่อศัตรูมันสามารถกำจัดเพลิงมังกรมันไปได้ มันรู้ดีว่าความสามารถของอีกฝ่ายเหนือกว่ามันมาก

แต่หลังเหลือบไปมองหลุมลึก ชาโคลก็จ้องมอนสเตอร์ไร้ผิวหนังอย่างกล้าหาญ

“มังกรมักหยิ่งยโสและไม่อาจเลี้ยงให้เชื่อง เจ้าเป็นข้อยกเว้น เจ้าซื่อสัตย์ต่อมนุษย์นั่นมาก”มอนสเตอร์ไร้ผิวหนังหัวเราะแน่นอน มันรู้ว่าชาโคลกำลังพยายามปกป้องนายมัน

“ทำไมเจ้าถึงพูดกับข้าเช่นนี้?ไม่ใช่ว่าเจ้าเองก็กำลังทำตามคำสั่งใครบางคนเหมือนกัน?”ชาโคลจ้องมองมัน มันแอบหวังว่าจะช่วยซื้อเวลาให้หลิน ฮวงได้บ้าง

“นายของข้าคือเทพแท้จริงขั้น9 เปรียบเสมือนมหาเทพในโลกเสมือน เจ้าไม่อาจเทียบสิ่งมีชีวิตเช่นมนุษย์กับนายข้าได้…”หลังพูดจบ มอนสเตอร์ไร้ผิวหนังก็ตระหนักถึงสิ่งผิดปกติ”เจ้ากำลังซื้อเวลาให้มนุษย์นั่น?!”

มอนสเตอร์ไร้ผิวหนังคลุ้มคลั่งขณะยืดกรงเล็บออกมาและพุ่งใส่หลุมลึกด้านใต้มัน

ขณะนั้นเอง ชาโคลก็ปรากฏตรงหน้ามันและกัดหัวมัน

ก่อนที่ชาโคลจะได้ฟังเขี้ยวลงไปในหัว พลังมหาศาลก็ซัดเข้าลำตัวมันและซัดมันไปไกลหลายร้อยเมตร

“ข้าไม่ฆ่าเจ้าเพราะเจ้าคือมังกรและความเข้มข้นเลือดเจ้าก็ใกล้เคียงกับเลือดบริสุทธิ์ หากข้าจับเจ้าไปให้นายข้า ข้าอาจได้ฝึกมังกรเลือดบริสุทธิ์ และข้าก็จะได้เลื่อนเป็นเทพแท้จริง”

มอนสเตอร์ไร้ผิวหนังมองชาโคลอย่างเย็นชา”อย่างไรก็ตาม หากเจ้ายังคงถ่วงข้า ข้าอาจต้องฆ่าเจ้าทิ้ง ข้าจะนำศพเจ้ากลับไป ให้พวกจอมเวทย์เปลี่ยนศพเจ้าเป็นหุ่นเชิด”

ตอนที่ 813 จักรพรรดิปะทะจักรพรรดิ

ด้านล่างหลุม หลิน ฮวงกำลังพักฟื้นอย่างเงียบๆ มีรูขนาดเท่าชามอยู่ตรงหน้าอกด้านซ้ายของหลิน ฮวงซึ่งเจาะทะลวงไปถึงด้านหลัง เขาแม้กระทั่งเสียหัวใจไป

ลมหายใจเขาอ่อนลงอย่างมากและร่างเขาก็กำลังจะตาย อย่างไรก็ตาม เขายังมีสติอยู่

เนื้อกำลังฟื้นตัวอย่างรวดเร็ว ในเวลาไม่ถึงสองวินาที หัวใจเริ่มก่อขึ้น เชื่อมต่อกับหลอดเลือดทั้งหมด จากนั้นร่างเขาก็หายสนิท

ลมหายใจของหลิน ฮวงค่อยๆคงที่และเขาก็ลืมตาขึ้น จากนั้นก็ตระหนักว่าตัวเองเกือบตาย แต่ทว่า การฟื้นฟูเทวะได้ช่วยเขาไว้

เขาสามารถรู้สึกได้ถึงความเจ็บปวดจากทุกส่วนของร่างกาย พร้อมด้วยอาการชาราวกับเขาถูกไฟฟ้าช็อต ผ่านทักษะเขตแดนเขา เขาสามารถสัมผัสได้ถึงมอนสเตอร์ไร้ผิวหนังที่ปรากฏเหนือหัวเขา เขาอยากออกจากหลุม แต่ก็ไม่อาจทำได้ แม้กระทั่งการขยับนิ้วเขาก็ยังลำบาก

โชคดี ชาโคลปรากฏและขวางการโจมตีของมันไว้

“ความแตกต่างมันมากเกินไป….”หลิน ฮวงฝืนยิ้ม

มอนสเตอร์ไร้ผิวหนังสามารถทำลายกระจกทมิฬได้ด้วยกรงเล็บมัน พลังที่เหลืออยู่แม้กระทั่งทะลวงผ่านกระจกทมิฬและกระแทกกับหน้าอกของมัน เกือบปลิดชีพของชาโคลไป

“หลังกลับเป็นร่างจริงมัน นอกจากระดับพลังมันจะเลื่อนเป็นขั้นทองเหลือง แม้กระทั่งพลังและความเร็วมันก็ยังเปลี่ยนไป”หลิน ฮวงลอบวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างพวกมัน”ดูเหมือนว่าฉันต้องเลื่อนเป็นจักรพรรดิถึงพอสู้กับมันได้”

“เสี่ยวเฮย หากระดับดั้งเดิมของชาโคลเลื่อนเป็นนิรันดร์ขั้น9 ระดับพลังฉันก็จะเลื่อนด้วยไหม?”

“โดยปกติ ระดับพลังของท่านสามารถเลื่อนได้4ขั้น นำท่านไปสู่ขั้นทองแดง แต่ทว่า ร่างกายท่านมีขีดจำกัดอยู่ ขีดจำกัดนั่นคือขั้นทองดำ ดังนั้น ท่านสามารถไปถึงได้แค่จุดสูงสุดของขั้นทองดำเท่านั้น”

“นั่นควรพอ ฉันจะใช้การ์ดพัฒนามอนสเตอร์4ใบและเลื่อนระดับพลังจริงของชาโคลเป็นนิรันดร์ขั้น9(ระดับพลังจริงคือนิรันดร์ขั้น5)”หลิน ฮวงสั่งโดยไม่ลังเล

“กำลังใช้การ์ดพัฒนามอนสเตอร์x4”

“การ์ดมอนสเตอร์ถูกใช้ และระดับพลังของชาโคลก็เลื่อนขึ้น”

“ระดับพลังใหม่ของมันคือนิรันดร์ขั้น9!”

หลังเสี่ยวเฮยพูดจบ หลิน ฮวงก็รู้สึกถึงพลังมหาศาลที่ปะทุในร่างเขา

เขาเลื่อนจการะดับนิรันดร์ขั้น9เป็นจักรพรรดิในชั่วพริบตา

กลิ่นอายของขั้นทองดำยิ่งทวีความรุนแรงขึ้น จากนั้นมันก็หยุดลงเมื่อมาถึงจุดสูงสุด(ทักษะอัศวินจะทำงานหลังขี่มอนสเตอร์อัญเชิญตั้งแต่แรก ผู้ใช้ไม่จำเป็นต้องขี่มอนสเตอร์

ตลอดเวลา)

หลังโจมตีชาโคล มอนสเตอร์ไร้ผิวหนังก็กำลังจะสั่งรูปแกะสลักเทพทั้งสองให้จับชาโคลมา แต่มันก็สัมผัสได้ถึงกลิ่นอายของหลิน ฮวงที่ทวีความรุนแรงขึ้นจากหลุมลึก

“มันเพิ่งเลื่อนเป็นจักรพรรดิ?!”มอนสเตอร์ไร้ผิวหนังตกใจ ในไม่ช้า มันก็ตระหนักว่ากลิ่นอายของหลิน ฮวงหยุดลงที่ขั้นสุดของจักรพรรดิทองดำ”ข้าอาจกลัวหากเจ้าเลื่อนเป็นทองแดงหรือทองเหลือง หากเจ้าเป็นแค่ทองดำ นั่นคงช่วยต่อชีวิตให้เจ้าได้สักพัก”

“จริงหรอ?ฉันคิดว่าขั้นทองดำก็พอจะฆ่าแกแล้ว!”หลิน ฮวง ลุกขึ้นจากหลุมลึก ถือดาบสีทองไว้ในมือ มันคือสมบัติกึ่งเทพที่เขาเพิ่งได้จากห้างขั้นบันได

ชื่อของดาบคือป่า ฮวงและหลิน ฮวงก็แลกมันมาด้วยแต้มถึง120ล้าน มันถือเป็นสมบัติกึ่งเทพขั้นสูง

ในไม่ช้ามอนสเตอร์ไร้ผิวหนังก็สังเกตเห็นดาบในมือหลิน ฮวง

“มันคือสมบัติกึ่งเทพขั้นสูง!ทำไมเจ้าถึงมีอาวุธเช่นนั้นกัน?” ความโลภอัดแน่นในดวงตาของมัน

หลิน ฮวงยกดาบขึ้น ชี้ปลายดาบเขาใส่มอนสเตอร์ไร้ผิวหนัง

มอนสเตอร์ไร้ผิวหนังเปิดปากมันกว้างและหายไปจาก
ตำแหน่งเดิมทันที

ในทางกลับกัน ร่างของหลิน ฮวงก็เปลี่ยนเป็นภาพเงาและ
ค่อยๆจางหายไป

กลางอากาศ ร่างทั้งสองกำลังบดขยี้กันอีกครั้งและอีกครั้ง
ราวกับสายฟ้า

การปะทะกันแค่ละครั้งก่อให้เกิดการระเบิดคล้ายนิวเคลียร์
พื้นดินที่อยู่ห่างออกไปหลายพันเมตรสั่นสะเทือนราวกับ

หวาดกลัวการปะทะของทั้งคู่

การสั่นสะเทือนยังทำให้บรรยากาศแปรปรวนและเกิดลมพายุ

พื้นดินในรัศมีร้อยเมตรจากทั้งคู่กลายเป็นทุ่งราบ แม้แต่หญ้าก็มองไม่เห็นอีกต่อไป

ในทางกลับกัน ชาโคลยังคงต่อสู้กับวิญญาณต่อสู้ทั้งสอง

ชาโคลได้เลื่อนเป็นขั้นทองดำและระดับพลังของวิญญาณต่อสู้ทั้งสองก็ได้รับผลโดยมอนสเตอร์ไร้ผิวหนังที่เลื่อนเป็นทองเหลือง

โดยพื้นฐาน ชาโคลไม่อาจสู้กับพวกมันทั้งสองได้ ต่อให้เป็นตัวต่อตัวก็ตามเพราะความแตกต่างในด้านพลัง

อย่างไรก็ตาม มันก็ตัดสินใจต่อสู้ด้วยวิธีน่ารังเกียจอย่างการหลบอยู่หลังกระจกทมิฬตลอดเวลา(หมดกัน ความหยิ่งของมังกรที่อ่านมาหลายๆเรื่อง 555555)

หากวิญญาณต่อสู้ทั้งสองทำการโจมตี มันก็จะป้องกันด้วยกระจกทมิฬ

เนื่องจากมันสามารถใช้ทักษะทั้งหมดของหลิน ฮวงได้ ผลของทักษะจึงเหมือนกัน อย่างที่กล่าว แม้ชาโคลจะเป็นคนใช้กระจกทมิฬ ผลของการป้องกันก็ยังเหมือนเดิม พลังป้องกันของกระจกทมิฬไม่ใช่10เท่าของพลังโจมตีสูงสุดมัน แต่เป็น

พลังโจมตีสูงสุดของหลิน ฮวงแทน

แน่นอน วิญญาณต่อสู้ทั้งสองไม่อาจทำลายมันได้ พวกมันโจมตีซ้ำครั้งแล้วครั้งเล่า แต่ก็ถูกสะท้อนกลับครั้งแล้วครั้งเล่า

ชาโคลลอบหัวเราะอยู่ด้านหลังกระจกทมิฬ”ฮ่าๆ มันเป็นสุดยอดทักษะ!”

…

ไกลออกไปนับพันกิโลเมตร ระดับจักรพรรดิหลายคนกำลังมุ่งหน้าไปยังสนามรบที่หลิน ฮวงอยู่

หลายคนพบกับเพื่อนตัวเองและก็ตรงไปยังสนามรบด้วยกัน

“แกเพิ่งเลื่อนเป็นทองดำ ทำไมถึงมาที่นี่?มันคือมอนสเตอร์ขั้นทองเหลืองนะ!”ชายชราหนวดขาวสูงประมาณ1.6เมตรขมวดคิ้วขณะตำหนิชายวัย40ที่สูงประมาณ2เมตร

“ผมแค่อยากไปดูเพื่อความสนุก ไม่ได้ไปสู้”ชายวัยกลางคนเกาหัว เขาไม่คิดว่าจะเผอิญพบอาจารย์ตัวเอง”อาจารย์ ผมคิดว่าคุณไปเขต1แล้วซะอีก”

“ฉันเพิ่งกลับมาสองวันก่อน”ชายชราเหลือบมองศิษย์เขา”หยุดกวนประสาทฉัน!ดูอยู่ห่างๆเข้าไว้ อย่าสู้!แกต้องรู้ขีดความสามารถตัวเอง มันคือมอนสเตอร์ขั้นทองเหลือง ฉันยังต้องระวังตัวเลย…”

ชายวัยกลางคนยกหัวขึ้นทันที มองไปยังทิศทางที่มอนสเตอร์อยู่"แรงสั่นสะเทือนรุนแรงมาก คนๆนั้นไปถึงเร็วมาก!"

สีหน้าของชายชราเปลี่ยนไปขณะหันไปในทิศทางเดิม"มีคลื่นสั่นสะเทือนมากกว่าหนึ่ง พวกมันมีถึงสาม!หนึ่งนั้นทรงพลังอย่างมากและอีกสองอ่อนแอกว่าเล็กน้อย ทั้งหมดคือจักรพรรดิ!แกสามารถสัมผัสได้แค่คนเดียวเพราะความถี่ของการปะทะสูงมากจนถึงจุดที่กลบคลื่นสั่นสะเทือนอีกสองจุดไป"(จุดที่รุนแรงสุดคือหลิน ฮวง อีกสองจุดคือจุดที่วิญญาณต่อสู้สองตัวรุมชาโคล)

"อาจารย์หมายความว่ามีการต่อสู้3คู่ในสนามรบเดียวกัน?"

ชายวัยกลางคนไม่อาจสัมผัสได้

“ไม่ จากแรงปะทะ ดูเหมือนจะเป็นมอนสเตอร์สองตัวถูกขัดขวางโดยมนุษย์สามคน หรืออาจจะเป็นมอนสเตอร์สามตัวกำลังโจมตีมนุษย์สองคน อย่างไรก็ตาม มันต้องมีมอนสเตอร์มากกว่าหนึ่งตัว!”สีหน้าของชายชราดำมืด

ตอนที่ 814 วังชีวิตระดับจักรพรรดิ

หลิน ฮวงปะทะกับมอนสเตอร์ไร้ผิวหนังอยู่กว่าหมื่นครั้งในห้านาที

มอนสเตอร์ไร้ผิวหนังดูกังวลเพราะมันรู้ดีว่ากลิ่นอายมันถูกค้นพบแล้ว ระดับจักรพรรดิของเมืองหวังเปาจะมาหามันได้ทุกเมื่อ

มันอยากจากไปด้วยประตูมิติหลังฆ่าหลิน ฮวง แต่ทว่า มันกลับไม่อาจฆ่าเขาได้และแม้กระทั่งถูกต้อน มันยากจะกำจัดหลิน ฮวงไปได้

ยิ่งตอกย้ำความกลัว วิญญาณต่อสู้ทั้งสองได้รับมือกับชาโคลและไม่อาจมาช่วยมันได้

สำหรับคู่ต่อสู้มันหลิน ฮวง เขายิ่งแข็งแกร่งขึ้นเรื่อยๆในช่วงต่อสู้

หลังเลื่อนเป็นจักรพรรดิ ความสามารถเขาก็เพิ่มขึ้น ถึงกระนั้น เขาก็ยังไม่คุ้นเคยกับดาบใหม่

ในไม่ช้า เขาก็ปรับตัวเองให้เข้ากับดาบใหม่ได้หลังปะทะกับมอนสเตอร์ไร้ผิวหนังอยู่หลายครั้ง จากนั้น เขาก็สามารถควบคุมระดับพลังและพลังชีวิตได้อย่างสมบูรณ์

หลิน ฮวงสังเกตเห็นมอนสเตอร์ไร้ผิวหนังกำลังหมดความอดทน แน่นอน เขารู้เหตุผลดี ดังนั้นเขาจึงยิ้มกว้าง

“แกรู้สึกเสียใจที่ไม่ได้ฆ่าฉันก่อนระดับพลังฉันจะเลื่อนเป็นจักรพรรดิ?”

มอนสเตอร์ไร้ผิวหนังเงียบอยู่สักพักแต่ลอบเห็นด้วยกับสิ่งที่หลิน ฮวงกล่าว

“ก่อนฉันจะเลื่อนพลัง แกมีโอกาสหนีไป แต่โอกาสนั้นก็ได้หายไปแล้ว”

“ระดับจักรพรรดิส่วนใหญ่ในเมืองหวังเปากำลังมา พวกเขาอยู่ห่างออกไปสองพันกิโลเมตร กลิ่นอายแกถูกระบบป้องกันของเมืองกำหนดไว้ ในเวลาไม่ถึงครึ่งชั่วโมง ระดับจักรพรรดิกว่า80%จะมาถึงที่นี่”

“5นาทีผ่านไปแล้ว ฉันต้องสู้กับแกแค่อีก25นาทีและกำลังเสริมก็จะมาถึง ขั้นทองขาวหรือแม้กระทั่งทองม่วงอาจมาและคิดว่าเมื่อถึงตอนนั้น แกคงไม่มีทางหนีไปไหนได้”(นานกันจังว้า ไหนว่าไม่กี่นาที)

“เมื่อแกถูกจับ ผู้คนจากรัฐบาลกลางก็จะเริ่มขุดความลับจากแก ให้ฉันเดานะ พวกเขาคงถามว่าแกลอบเข้ามาในเมืองได้ยังไง?ทำไมแกถึงอยากรวบรวมรูปแกะสลักเทพ?ใครคือท่านมหาเทพที่แกกล่าวถึง?คำตอบของคำถามทั้งหมดจะ

ถูกเผยออกมา..”

“ข้าควรขอบคุณเจ้าที่ช่วยอธิบายให้ฟัง?”มอนสเตอร์ไร้ผิวหนังกล่าวแทรก

“ฉันก็แค่บอกความจริง”หลิน ฮวงยักไหล่

“หากข้าเดาไม่ผิด เจ้าย่อมมีขีดจำกัด?การเลื่อนระดับพลังเจ้า มันจะอยู่ได้นานแค่ไหน?ครึ่งชั่วโมง?20นาที?หรืออาจสั้นกว่านั้น?เจ้ากำลังบอกข้าเพราะเจ้าหวังให้ข้าจบการต่อสู้ก่อนการเลื่อนระดับพลังเจ้าจะหมดลง”

หลิน ฮวงหัวเราะและไม่ปฏิเสธการคาดเดามัน”แกคิดว่าแกมีทางเลือกอื่น?หากแกอยากลากถ่วงการต่อสู้ ฉันสามารถทำมันให้แกได้ แล้วแกละ?”

อีกครั้ง มอนสเตอร์ไร้ผิวหนังเงียบไป มันรู้ว่านั่นคือแผนส่วนหนึ่งของหลิน ฮวง อย่างไรก็ตาม มันไม่มีทางเลือกอื่นเพราะมันไม่อาจลากถ่วงการต่อสู้ได้จริงๆ

กำลังเสริมจากฝั่งหลิน ฮวงอาจมาถึงได้ทุกเมื่อ การต่อสู้ในตอนนี้ยังหยุดนิ่ง หากกำลังเสริมมาถึง แม้จะเป็นแค่หนึ่งหรือสองคน โอกาสที่มันจะหนีได้ก็ต่ำลง

ในไม่ช้ามอนสเตอร์ไร้ผิวหนังก็ตัดสินใจได้

“หลิน เซี่ย เจ้าไม่รู้ว่าเจ้ากำลังยุ่งอยู่กับใคร”มอนสเตอร์ไร้ผิวหนังกล่าวด้วยเสียงต่ำพลางยกหัวมันขึ้น มันวางฝ่ามือลงบนหน้าอกมันและพึมพำ

หลิน ฮวงพบว่ามันแปลกเพราะมอนสเตอร์ไร้ผิวหนังดูเจ็บปวด ในไม่ช้าเงาขนาดมหึมาก็ปรากฏเหนือหัวมัน

เขาขมวดคิ้วทันทีที่เห็นเงา มันเป็นแท่นบูชาขนาดใหญ่ที่ทำจากกระดูกขาวจำนวนนับไม่ถ้วน

หลิน ฮวงสามารถเห็นโครงกระดูกได้กว่าสิบประเภท มีฝ่ามือ

ของยักษ์ กระดูกสันหลังมังกร เขี้ยวหมาป่า และกระโหล

กเลือดแห่งเทพ...

มีเขี้ยวมังกร9อันยาวนับสิบเมตรลอยอยู่รอบแท่น

มีฐานสูงประมาณสามเมตรตรงใจกลางแท่นบูชา มันทำจาก

โครงกระดูกหลายขนาด

ด้านบนของมัน มีกระโหลกเลือดของเทพที่ดูคล้ายกระโหล

กมนุษย์ มันค่อนข้างใหญ่กว่าและมีสีทอง มันดูเหมือนจะทำ

จากทอง

สีหน้าของหลิน ฮวงเปลี่ยนไปเมื่อตระหนักว่ามันคือวังชีวิต

ของมอนสเตอร์ไร้ผิวหนัง

วังชีวิตของระดับจักรพรรดิมักถูกสร้างในร่างกาย

คนอาจนึกถึงวังเมื่อพวกเขาเจอชื่อของวังชีวิต พวกเขาอาจคิดว่าการสร้างวังชีวิตก็เหมือนกับการสร้างวังในร่างตนเอง

อย่างไรก็ตาม นั่นห่างไกลกับความจริง วังชีวิตแท้จริงสามารถเป็นรูปแบบใดก็ได้ มันสามารถเป็นสิ่งก่อสร้าง มอนสเตอร์กลายพันธ์ หรือแม้กระทั่งมนุษย์ และยังเป็นในรูปแบบของอาวุธ เกราะ หรือยานรบ

รูปแบบของวังชีวิตจะขึ้นอยู่กับคุณสมบัติมัน

คุณสมบัติของวังชีวิตที่มีลักษณะคล้ายอาวุธจะข้องเกี่ยวกับ

การเพิ่มระดับพลัง ตัวอย่างเช่น มันสามารถพัฒนาทักษะพลังโจมตีหรือการเพิ่มพลังให้อย่างมหาศาล

ผู้ใช้เต๋าดาบส่วนใหญ่จะเลือกวังชีวิตเช่นนี้เพราะมันง่ายสุด

คุณสมบัติของวังชีวิตที่เหมือนมอนสเตอร์ก็จะข้องเกี่ยวกับทักษะมอนสเตอร์ บางคนอาจสร้างวังชีวิตเป็นมอนสเตอร์อันเดท ด้วยวังชีวิตเช่นนั้น พวกเขาอาจสืบทอดลักษณะของเผ่าพันธ์อันเดทมาจนยากแก่การถูกฆ่า วังชีวิตบางคนอาจอยู่ในรูปของมังกร ซึ่งพวกเขาสามารถได้รับเพลิงมังกร

วังชีวิตที่แปลกประหลาดสุดคือวังชีวิตที่เป็นสิ่งของ

ผู้ครอบครองวังชีวิตเช่นนั้นจะได้รับความสามารถพิเศษ

แปลกๆ

หลิน ฮวงเคยได้ยินจากคุณฟู่มาก่อน มันมีไม่กี่คนที่ครอบครองวังชีวิตเช่นนี้

บางคนแม้กระทั่งมีวังชีวิตคล้ายนาฬิกา ความสามารถของวังชีวิตเขาคือการหยุดเวลาในรัศมีที่วังชีวิตปกคลุม แน่นอนมันสามารถคงสภาพได้นานสุดแค่สามวินาที

วังชีวิตของอีกคนคือลูกเต๋าหลายหน้าซึ่งมีตัวเลขทั้งหมด160 เลข ตัวเลขที่ทอยได้จะเป็นการคูณจำนวนการโจมตี โดยสูงสุดจะอยู่ที่160

...

อย่างไรก็ตาม หลิน ฮวงรู้ว่าวังชีวิตเช่นนั้นไม่อาจสร้างได้ตามใจชอบ

ก่อนอื่น รูปแบบของวังชีวิตจะขึ้นอยู่กับฐานชีวิตของมอนสเตอร์ระดับจักรพรรดิที่ถูกฆ่า

นอกจากนั้น มันยังขึ้นอยู่กับความเชี่ยวชาญของคนๆนั้น การเห็นแจ้งถึงสรรพธาตุและด้านอื่นๆอีกมากมาย

อย่างที่สาม วังชีวิตจะถูกสร้างขึ้นแบบสุ่ม

แม้แต่ฝาแฝดที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกันและได้รับฐานชีวิตคล้ายกันก็ยังมีวังชีวิตที่แตกต่างกัน

วังชีวิตสามารถเป็นรูปแบบใดก็ได้และผลของมันก็แตกต่างกัน

ก็เหมือนกับแท่นบูชาของมอนสเตอร์ไร้ผิวหนังที่ทำจากโครงกระดูก หลิน ฮวงไม่รู้คุณสมบัติมัน

จากนั้นแท่นบูชาก็ก่อตัวโดยสมบูรณ์

มอนสเตอร์ไร้ผิวหนังค่อยๆยกหัวมันขึ้น ชี้นิ้วมันและปาดข้อมือซ้ายมัน

เลือดเริ่มไหลทะลักออกจากข้อมือมัน ไหลไปทางแท่นบูชา

ในไม่ช้า เลือดก็ไหลไปในกระโหลกเทพผ่านดวงตากลวงโบ๋

หลังผ่านไปไม่นาน ลำแสงสีแดงก็ฉายผ่านดวงตาของกระโหลกเทพที่ใจกลางแท่นบูชา ราวกับจู่ๆมันก็ลืมตาตื่นขึ้น!

ตอนที่ 815 แท่นบูชา

วังชีวิตแบบสิ่งก่อสร้างจะหาได้ง่ายสุด ในความเป็นจริง ระดับจักรพรรดิส่วนใหญ่จะสร้างวังชีวิตในรูปแบบนี้เนื่อง เพราะระบบฝึกฝนของยุคสมัยนั้น

วังชีวิตส่วนใหญ่พวกเขาจะอยู่ในรูปแบบของศาลาหรือวัง ในสองแบบนี้ หลายคนจะมีแบบวังมากกว่า

เนื่องด้วยส่วนใหญ่มีวังชีวิต พวกเขาจึงมักเทียบว่าผู้ที่มีวัง ชีวิตนั้นดีกว่า ในไม่ช้า วังชีวิตก็กลายเป็นหรูหราขึ้น บางคน สามารถนำไปเทียบกับวังจริงๆ เมื่อเวลาผ่านไป ผู้คนก็เคย

ชินกับมันและตั้งชื่อมันว่าวังชีวิต

หลิน ฮวงเคยได้ยินเกี่ยวกับการสร้างวังชีวิตจากคุณฟู่

วังชีวิตประเภทหอคอยส่วนใหญ่จะมีผลยับยั้ง

สำหรับวังชีวิตประเภทโทเท็ม มันจะมีผลอัญเชิญ

คุณสมบัติของวังชีวิตประเภทวังจะซับซ้อนกว่า มันสามารถเป็นพื้นที่เก็บของที่อาจเก็บได้ทั้งกองทัพ บางคนครอบครองผลยับยั้งที่สามารถเดินทางไกลได้ราวกับยานอวกาศ

สำหรับวังชีวิตที่ดูคล้ายแท่นบูชา คุณฟู่ไม่เคยกล่าวถึงมันมาก่อนและหลิน ฮวงก็เคยเห็นมันเป็นครั้งแรก

แวบแรก เขาคิดว่ามันเปล่งกลิ่นอายอันตราย เขารู้สึกเหมือนกับตอนที่มอนสเตอร์ไร้ผิวหนังเผยตัวครั้งแรก

หลังเห็นมอนสเตอร์ไร้ผิวหนังกำลังตัดข้อมือมันและสังเวยต่อสิ่งลี้ลับ หลิน ฮวงก็รู้สึกไม่ปลอดภัย

มีดโบราณระเบิดออกมาและตรงไปยังมอนสเตอร์ไร้ผิวหนัง หวังพยายามขัดขวางพิธีมัน

อย่างไรก็ตาม พวกมันกลับถูกปิดกั้นโดยม่านป้องกันที่มองไม่เห็นซึ่งห่างจากมอนสเตอร์ไร้ผิวหนังนับสิบเมตร จากนั้นมีดก็พุ่งใส่อีกด้าน

หลิน ฮวงขมวดคิ้วและโอบล้อมมันและแท่นบูชาเหนือหัวเขา ด้วยมีดที่มากขึ้น พยายามหาจุดบอด

หลิน ฮวงเปิดใช้วิชาเนตรแต่ก็ไม่พบอะไร ม่านป้องกันเหมือนกับเปลือกไข่ที่มองไม่เห็น ห่อหุ้มมอนสเตอร์ไร้ผิวหนังและแท่นบูชาไว้ด้านบนเขา มันไม่มีจุดบอดเลย

หลังพยายามโจมตีด้วยมีดอยู่หลายครั้ง ความพยายามเขาก็ยังไร้ประโยชน์ หลิน ฮวงไม่อยากเสียพลังงานเขาไปมากกว่านี้

แม้ไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นหลังพิธี เขาก็ยังรออย่างอดทนเพื่อดูว่าจะเกิดอะไรขึ้นต่อไป

หลังจากนั้นไม่นาน พิธีสังเวยทางฝั่งมอนสเตอร์ไร้ผิวหนังก็สิ้นสุดลง

ใจกลางแท่น แสงสีแดงสองสายพุ่งออกจากดวงตาของกะโหลกเทพสีทองราวกับมันถูกปลุกให้ตื่นขึ้นจากการหลับใหล

หลิน ฮวงสามารถสัมผัสได้ถึงกลิ่นอายที่ปลดปล่อยจากใจกลางแท่นบูชา และมันก็น่ากลัวยิ่งกว่ามอนสเตอร์ไร้ผิวหนังนับร้อยเท่า

เขาจับดาบระดับกึ่งเทพแน่น เตรียมพร้อมรับมือกับทุกอย่าง

ใจกลางแท่นบูชา หลังกะโหลกเทพลืมตาขึ้น มันก็จับจ้อง

มอนสเตอร์ไร้ผิวหนัง หลังสำรวจมัน กะโหลกก็เริ่มพูดขึ้น”

เจ้าหนู ข้าได้กลิ่นของแม่มดเฒ่าหน้ากากจากร่างเจ้า…”

“ขอรับ นั่นคือนายของข้า”มอนสเตอร์ไร้ผิวหนังก้มร่างลงอย่างเคารพ เนื่องจากมันกล้ากล่าวถึงนายของมันด้วยวิธีนี้ บางทีมันคงเป็นเทพแท้จริงที่ทรงพลังยิ่งกว่ามหาเทพอะไรนั่น แม้จะไม่ มันก็คงไม่ได้อ่อนแอกว่ามาก

“ข้าแทบไม่ได้ติดต่อกับแม่มดเฒ่านั่น ดูเหมือนเราจะไม่ได้มีข้อขัดแย้งใดๆให้เกิดการทำลายสัญญากับเจ้า คุณสมบัติของวังชีวิตเจ้าค่อนข้างพิเศษ มันสามารถชักนำจิตสำนึกข้ามาที่นี่ได้ บอกมา เจ้าอยากทำข้อตกลงอะไร?”

“หากข้าอยากเลื่อนเป็นกึ่งเทพ ข้าต้องทำยังไง?”

“สมบัติกึ่งเทพขั้นสูงสุดสามชิ้น”หัวกะโหลกกล่าว”หากเจ้าขอเพียงการเพิ่มระดับชั่วคราว เพียงชิ้นเดียวก็พอแล้ว”

อย่างไรก็ตาม มอนสเตอร์ไร้ผิวหนังไม่คิดโลภมากขนาดนั้น

“แล้ว…หากเป็นขั้นทองม่วงละขอรับ?”มันไม่ได้ตอบหัวกะโหลกและร้องขออีกครั้งแทน

“สำหรับการเลื่อนระดับถาวร เจ้าจะต้องใช้สมบัติกึ่งเทพขั้น

สูงสุด สำหรับการเลื่อนระดับชั่วคราว เจ้าจะต้องใช้สมบัติกึ่งเทพขั้นสูง”

หากมอนสเตอร์ไร้ผิวหนังมีคิ้ว มันคงกำลังขมวด ผู้คนสามารถเห็นปากมันที่บิดงอลงได้

“ข้าไม่มีสมบัติกึ่งเทพขั้นสูงสุด…”

“มีเวลาจำกัดสำหรับการเลื่อนระดับชั่วคราวอยู่ มันจะทำให้เจ้าอยู่ขั้นทองใวงได้สามวันด้วยสมบัติกึ่งเทพขั้นสูง หากเจ้าต้องการสามชั่วโมง สมบัติกึ่งเทพขั้นกลางก็เพียงพอ หากเจ้าต้องการแค่10นาที งั้นก็เป็นสมบัติกึ่งเทพขั้นต้น”

“การแลกสมบัติกึ่งเทพขั้นต้นสำหรับ10นาที..”มันเป็นการแลกเปลี่ยนที่ขาดทุน แต่ทว่า มอนสเตอร์ไร้ผิวหนังไม่มีทางเลือกอื่น มันเงียบอยู่สักพัก ก่อนตอบตกลง

“ตกลง!”

จากนั้นมันก็นำสมบัติกึ่งเทพขั้นต้นออกมาจากช่องเก็บของและส่งมันให้หัวกะโหลก

จากนั้นหัวกะโหลกก็เปิดปากมันและดูดเข้าไป สมบัติกึ่งเทพ

ขั้นต้นเปลี่ยนเป็นลำแสงและหายไปในปากมันโดยสมบูรณ์

อึดใจต่อมา หัวกะโหลกก็เปิดปากมันอีกครั้ง ยิงลำแสงสีดำใส่มอนสเตอร์ไร้ผิวหนัง มันทะลวงไปยังระหว่างคิ้ว

กลิ่นอายของมอนสเตอร์ไร้ผิวหนังทวีความรุนแรงขึ้นและมันก็ทะลวงผ่านขั้นทองเหลืองในสองลมหายใจ หลังเลื่อนเป็นขั้นทองขาว ระดับพลังมันก็ยังคงเพิ่มขึ้น ในไม่ช้า มันก็เลื่อนเป็นจักรพรรดิขั้นทองม่วง

ระดับพลังมันเพิ่มขึ้นจนกระทั่งมาถึงจุดสูงสุดของขั้นทองม่วง

มอนสเตอร์ไร้ผิวหนังรับรู้ได้ถึงพลังมหาศาล

หลิน ฮวงตระหนักสิ่งที่เกิดขึ้นด้วยหัวใจเต้นกระหน่ำ

แม้เขาจะไม่อาจฟังการสนทนาระหว่างหัวกะโหลกและมอนสเตอร์ไร้ผิวหนัง แต่เขาก็ยังเห็นถึงการกระทำได้ ไม่นานหลังหัวกะโหลกพ่นลำแสงสีดำใส่มัน ระดับพลังมันก็พัฒนาจนกระทั่งถึงจุดสูงสุดของขั้นทองม่วง

สีหน้าของหลิน ฮวงดำมืด

ทันใดนั้น หัวกะโหลกก็หันหัวมันมาและมองหลิน ฮวง

มันไม่ได้เลื่อนสายตาไปทางอื่น มันกลับจับจ้องหลิน ฮวง

และสำรวจเขา

จากนั้นมันก็หันกลับมาและบอกกับมอนสเตอร์ไร้ผิวหนัง” เจ้าหนูนั่นจะไม่ตายในวันนี้”

“ว่าไงนะ?”มอนสเตอร์ไร้ผิวหนังตกตะลึง

“ข้ากำลังบอกว่ามนุษย์น้อยที่เจ้าต้องการฆ่าจะไม่ตายในวันนี้ ไม่มีกลิ่นอายแห่งความตายรอบร่างเขา แม้เจ้าจะเลื่อนเป็นกึ่งเทพ เจ้าก็ไม่อาจฆ่าเขาได้”หัวกะโหลกพูดสิ่งแปลกๆ ออกมา”ด้วยความที่ข้าสนใจวังชีวิตเจ้า หากปล่อยให้เจ้าตายเปล่าก็คงน่าเสียดาย ข้าขอแนะนำเจ้าอย่างหนึ่ง มีกลิ่นอายความตายอยู่รอบร่างเจ้าและมันก็ยิ่งรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ มีโอกาสสูงที่เจ้าจะตายในวันนี้ พยายามหนีไปให้เร็วที่สุดเท่า

ที่จะทำได้ บางทีเจ้าอาจรอดชีวิต…”

หลังพูดจบ มอนสเตอร์ไร้ผิวหนังก็ไม่ได้ถามอะไรเพิ่ม เหม่อมองใจกลางแท่นบูชา แสงสีแดงทั้งสองได้หายไปราวกับไม่เคยมีอยู่

ตอนที่ 816 ฆ่ามอนสเตอร์ไร้ผิวหนัง

หลิน ฮวงไม่รู้คุณสมบัติวังชีวิตของมอนสเตอร์ไร้ผิวหนัง

อย่างไรก็ตาม ด้วยการกแลกเปลี่ยนระหว่างมอนสเตอร์ไร้ผิวหนังและหัวกะโหลก เขาก็สามารถคาดเดาได้คร่าวๆ

“ดูเหมือนมันจะช่วยให้สื่อสารกับเทพได้ผ่านการสังเวยเลือด จากนั้นพวกมันก็แลกเปลี่ยน…ฉันเดาว่าพวกมันคงแลกเปลี่ยนบางอย่างกันเพื่อความสามารถ”

เขาเฝ้าดูมอนสเตอร์ไร้ผิวหนังนำสมบัติกึ่งเทพออกมาและส่งให้หัวกะโหลก ซึ่งปล่อยลำแสงสีดำออกมาและใส่มันไปในร่างของมอนสเตอร์ไร้ผิวหนัง จากนั้นระดับพลังมันก็เพิ่มขึ้น หลิน ฮวงเดาว่านั่นคือคุณสมบัติของวังชีวิต

ในความเป็นจริง หลิน ฮวงไม่ได้พบว่ามันหายาก เมื่อเขาอยู่สถาบันนักล่า เขาเคยอ่านผ่านข้อมูลของวังชีวิต นอกจากนั้น คุณฟู่ยังเคยอธิบายให้เขาฟังมาก่อน ในทางทฤษฎี วังชีวิตสามารถครอบครองคุณสมบัติใดก็ได้

ระดับพลังของศัตรูคือสิ่งที่ลำบากสุดสำหรับเขา

หลังแลกเปลี่ยนกับแท่นบูชา ระดับพลังของมอนสเตอร์ไร้ผิว หนังก็เลื่อนจากทองเหลืองเป็นทองม่วง

ขั้นทองม่วงคือขั้นสุดท้ายของระดับจักรพรรดิ มันจัดได้ว่า เป็นตัวตนไร้เทียมทานหากปราศจากกึ่งเทพ

หลิน ฮวงรู้ว่าศัตรูเขาต้องมีแผนสำรอง อย่างไรก็ตาม มันก็ เกินความคาดหมายเขาไปมาก

“ชักยุ่งยากแล้ว”

เมื่อมอนสเตอร์ไร้ผิวหนังยังเป็นทองเหลือง เขาก็แทบไม่อาจสู้กับมันได้แล้ว แต่ทว่า ตอนนี้ระดับพลังของมันกลับสูงขึ้นอีกสองขั้นและสามารถไปถึงจุดสูงสุดของทองม่วง

หลิน ฮวงลอบติดต่อกับเสี่ยวเฮย”หากฉันอยากเพิ่มระดับพลังต่อ ร่างฉันจะแบกรับได้นานแค่ไหน?”

“หากปราศจากการฟื้นฟูเทวะ ร่างของท่านจะหมดสภาพหลังผ่านไปสามนาทีหากท่านฝืนเลื่อนเป็นทองแดง”

“ด้วยการฟื้นฟูเทวะ ร่างท่านสามารถทนได้ประมาณ20-30

นาทีในขั้นทองแดง ร่างท่านจะหมดสภาพหลังผ่านไป30นาที สำหรับขั้นทองเหลือง ท่านจะทนได้แค่ประมาณ2-3นาที และท่านจะตายหากท่านอยู่ในระดับนี้กว่าสามนาที”

“แล้วขั้นทองขาวละ?ร่างฉันสามารถทนได้นานแค่ไหน?”

หลิน ฮวงถามต่อ

“มันเป็นคำถามที่ไร้สิ้นคิด อย่างมากกว่า10วินาที ร่างและวิญญาณท่านก็จะแตกสลาย”

“ฉันรู้ เปิดใช้งานการ์ดเลื่อนระดับชั่วคราว2ใบ”

…

หลังระดับพลังมันมั่นคง มอนสเตอร์ไร้ผิวหนังก็กล่าว”หลินเซี่ย ไม่ว่าทักษะลับเจ้าจะแข็งแกร่งแค่ไหน เจ้าก็ไม่อาจเป็นจักรพรรดิที่แท้จริงได้!”

มันเชื่อสิ่งที่หัวกะโหลกกล่าวถึงกลิ่นอายแห่งความตาย เพราะตอนนี้มันอยู่ในเมืองหวังเปา ระดับจักรพรรดิสามารถปรากฏได้ทุกเมื่อและมันจะถูกฆ่า บางทีนี่อาจเป็นเหตุผลที่ว่าทำไมร่างมันถึงปล่อยกลิ่นอายความตายออกมา

“ข้ายอมรับว่าเจ้าเป็นศัตรูตัวฉกาจคนหนึ่ง แต่มันควรจบลงแค่นี้”หลังพูดจบ มอนสเตอร์ไร้ผิวหนังก็ปรากฏตรงหน้าหลิน ฮวง

มันชี้นิ้วไปที่ระหว่างคิ้วของหลิน ฮวง

ขณะนั้นเอง ระดับพลังของหลิน ฮวงก็ระเบิดออกมาและทะลวงผ่านขั้นทองแดง ไปจนถึงขั้นทองเหลือง

เขายื่นฝ่ามือออกไปและกระจกทมิฬก็ก่อตัวขึ้นอีกครั้ง ปิดกั้นด้านหน้าของหลิน ฮวง

นิ้วของมอนสเตอร์ไร้ผิวหนังกลับกลายเป็นจิ้มใส่กระจกทมิฬ แต่ในไม่ช้าการโจมตีมันก็ถูกสะท้อนกลับ

มอนสเตอร์ไร้ผิวหนังตกใจและอีกครั้ง มันก็ลอยไปไกล

มันยากที่จะปรับสมดุลร่างกายกลางอากาศ จากนั้นมันก็จ้องมองหลิน ฮวงอย่างตกใจ”ระดับพลังเจ้า…เป็นไปได้ยังไง?!”

“ไม่มีอะไรเป็นไปไม่ได้”

จากนั้นหลิน ฮวงก็เปลี่ยนเป็นเงา มีประกายไฟในอากาศเมื่อสมบัติกึ่งเทพแหวกผ่าน

“ในเมื่อแกเผยไพ่ตายออกมาแล้ว งั้นก็มาดูกันว่าใครจะเป็นผู้ชนะ!”

หลังพูดจบ เขาก็เหวี่ยงดาบไปข้างหน้า

กลางอากาศ การปะทะระหว่างทั้งคู่รุนแรงขึ้นและแข็งแกร่งกว่าเดิมนับสิบเท่า

พื้นที่รัศมีหลายร้อยกิโลเมตรปั่นป่วน ลมพายุก่อตัวขึ้น กวาดผ่านทุกสิ่งอย่าง

เมฆถูกพัดจนหายไป แม้กระทั่งพื้นก็ยังเริ่มแตกและเกิดเหว

ลึก ภูเขาพังถล่มและทะเลสาบเงียบสงบก็ผันผวน

เสียงระเบิดของการต่อสู้กระจายไปทั่วเมืองหวังเปา เสียงดังสนั่นราวกับฟ้าร้องได้ยินตลอดคืน ปลุกคนธรรมดาหลายคนให้ตื่นขึ้น

เหล่าคนที่กำลังมุ่งหน้าไปยังสนามรบล้วนสัมผัสได้ถึงคลื่นพลังงานเช่นกัน และสีหน้าพวกเขาก็กลายเป็นปั้นยาก

“การต่อสู้กลับทวีความรุนแรงขึ้นแล้ว!”

“บางทีคงมีเพียงจักรพรรดิขั้นทองม่วงจึงสามารถทำให้คลื่นพลังงานผันผวนได้ขนาดนี้”

“การต่อสู้รุนแรงมาก บางทีพวกเขาคงเผยไพ่ตายออกมากันแล้ว!”

ทันใดนั้นเอง คำเตือนจากระบบป้องกันของเมืองหวังเปาก็ประกาศ

“คำเตือน!ระดับพลังของผู้บุกรุกเพิ่มขึ้น!”

“ระดับพลังของมันคือจักรพรรดิขั้นทองม่วง!”

หลังเห็นคำเตือน จักรพรรดิหลายคนที่อยากเฝ้าดูการต่อสู้ก็เริ่มสงสัยว่าพวกเขาควรไปหรือไม่

หากระดับพลังของมอนสเตอร์เป็นแค่ทองเหลือง มันอาจจะทำอะไรขั้นทองดำอย่างพวกเขาไม่ได้มากนัก แต่ทว่า ตอนนี้มันคือขั้นทองม่วงและห่างจากการเป็นกึ่งเทพแค่ก้าวเดียว บางทีมันคงมีไม่ถึง5คนในเมืองหวังเปาที่สามารถสู้กับมันได้

“มอนสเตอร์ตัวนั้นทรงพลังมาก!”ชายชราหรี่ตา”มนุษย์ที่กำลังขัดขวางมันไม่ได้อ่อนแอเลย!”

ชายวัยกลางคนข้างเขาผิดหวัง”ผมคิดว่าตัวเองคงได้รับผลประโยชน์จากการต่อสู้บ้าง แต่ดูเหมือนผมจะไม่มีโอกาสเช่นนั้นแล้ว”

ที่สนามรบ หลินฮวงบดขยี้กับมอนสเตอร์ไร้ผิวหนังซ้ำแล้วซ้ำเล่า

หลังเลื่อนเป็นทองเหลือง เขาก็รู้ว่าตัวเองมีเวลาไม่มาก เขามีเวลาอย่างมากแค่สามนาที

หากเขาไม่อาจฆ่าศัตรูได้ภายในสามนาที เขาก็จะตาย

แม้ร่างเขาจะไม่หมดสภาพ มอนสเตอร์ไร้ผิวหนังก็ย่อมไม่ปล่อยเขาไปเมื่อเขากลับเป็นนิรันดร์ขั้น1

มอนสเตอร์ไร้ผิวหนังเองก็ลำบากไม่ต่างกัน เต๋าดาบของศัตรูมันทรงพลังเกินไป แม้มันจะเลื่อนเป็นทองม่วงและห่างจากกึ่งเทพเพียงก้าวเดียว มันก็ยังถูกสะกดข่มโดยขั้นทองเหลือง

แม้มันจะสวมเกราะระดับกึ่งเทพ มันก็ยังบาดเจ็บเรื่อยๆหลังปะทะ

“ไม่ มันต้องไม่เป็นเช่นนี้ ไม่อย่างนั้น ข้าอาจเป็นฝ่ายที่ตาย”

มอนสเตอร์ไร้ผิวหนังตื่นตระหนก มันรู้ว่าการาเลื่อนระดับของหลิน ฮวงมีข้อจำกัดด้านเวลา แต่ทว่า มันไม่รู้ว่าเขามีเวลาแค่สามนาที ตามสิ่งที่หัวกะโหลกกล่าว มันรู้สึกว่ากำลังเสริมของหลิน ฮวงจะมาถึงในไม่ช้า อีกครั้ง มันนึกถึงคำพูดของหัวกะโหลกเรื่องกลิ่นอายแห่งความตาย มันใช้ทักษะจนหมดทุกอย่างแล้วและไม่อาจเอาชนะหลินเซี่ยได้ ดังนั้นมันจึงคิดอยากหนี

มันไม่แสดงร่องรอยของความกลัวให้หลิน ฮวงเห็นและลอบ

วางแผนในใจ

หลังจากนั้นไม่นาน มันก็ตะโกนใส่หลิน ฮวง”หลินเซี่ย ในเมื่อข้าไม่อาจหนี งั้นก็มาตายด้วยกัน!”

ทันทีที่มันพูดจบ เลือดก็เริ่มไหลทะลักจากร่างไร้ผิวหนังมัน

จากนั้นเลือดก็จับตัวเป็นก้อนด้วยความเร็วที่มองเห็นได้ด้วยตาเปล่าและเนื้อหนังก็ก่อตัวขึ้น ในชั่วพริบตา ร่างของมอนสเตอร์ไร้ผิวหนังก็กลายเป็นมีกล้ามเนื้อมากขึ้น

เดิมทีมันสูงสามเมตรและดูค่อนข้างผอม แต่ตอนนี้มันกลับสูงถึง4เมตรและเต็มไปด้วยมัดกล้าม

อีกครั้ง หลิน ฮวงเข้าปะทะกับมอนสเตอร์ไร้ผิวหนัง อย่างไม่คาดฝัน เสียงโลหะกลับดังขึ้น ไร้ซึ่งบาดแผลและมีเพียงริ้วรอยสีขาวบนจุดที่ดาบเขาสัมผัส

มอนสเตอร์ไร้ผิวหนังฉีกยิ้ม หงายมือใหญ่มันและตะครุบใส่หลิน ฮวง

หลิน ฮวงขมวดคิ้ว อีกครั้ง เขาควงดาบแทงผ่านหน้าอกมันและต้องถอยออกเมื่อรู้สึกได้ถึงพลังที่สะท้อนกลับมายังแขน

ในขณะนั้นเอง เนื้อบนกระดูกสันหลังของมอนสเตอร์ไร้ผิวหนังก็เริ่มคืบคลานออกจากร่างมัน จากนั้นร่างหนึ่งก็ก่อตัวขึ้นในชั่วพริบตา

หลิน ฮวงเบิกตากว่าง มันคือมอนสเตอร์ไร้ผิวหนังอีกตัว ขณะที่ร่างเดิมของมันเหมือนเปลือกว่างเปล่า

อย่างไม่คาดคิด ร่างกายที่ไร้เนื้อหรืออวัยวะกลับพุ่งใส่เขา

ร่างจริงของมอนสเตอร์ไร้ผิวหนังนำประตูมิติออกมาและมอง หลิน ฮวงด้วยสีหน้าดูถูกขณะผลักเปิดประตู"สนุกกับร่างโคลนของข้าไปเถอะ!"

มันไม่รู้ว่าตอนที่ร่างจริงมันออกจากเปลือกนอก หลิน ฮวงได้ลอบติดต่อกับเสี่ยวเฮย

“ร่างฉันจะทนได้นานแค่ไหนหากฉันใช้การ์ดเลื่อนระดับชั่วคราวอีกใบ?”

“3วินาที”

“นั่นพอแล้ว”หลิน ฮวงพยักหน้า

...

“แกคิดว่าแกสามารถหนีไปได้?”หลังเห็นมอนสเตอร์ไร้ผิวหนังกำลังยืนอยู่ตรงทางเข้าประตู หลิน ฮวงก็ยิ้มอย่างดูถูก

มอนสเตอร์ไร้ผิวหนังกลัวเขาและก้าวไปข้างหน้าทันที

ขณะที่มันก้าวเท้า แสงสีดำก็ปรากฏขึ้นจากที่ไหนสักแห่ง แทบจะในเวลาเดียวกัน มันก็รู้สึกถึงความเย็นจากหัวเข่ามัน มันก้มหัวลงและเห็นรอยเลือดที่ขยายจากหัวเข่ามันไปจนถึงหัว

ก่อนสูญสิ้นสติ ในที่สุดมันก็เห็นต้นตอของการโจมตีได้ มันเห็นหลินเซี่ยอีกคนที่ยินอยู่ตรงร่างโคลนมัน และความจริงที่น่าประหลาดใจสุดก็คือหลิน ฮวงทั้งสองไม่ใช่ขั้นทองเหลือง แต่เป็นขั้นทองขาวแทน

ประตูมิติพังลงด้วยตัวมันเอง เห็นได้ชัดว่าการโจมตีของหลิน ฮวงได้ทำลายประตูมิติไปด้วย

ศพที่ถูกผ่าขึ้นตกลง ร่างจริงของมอนสเตอร์ไร้ผิวหนังตาย ขณะที่ร่างโคลนมันกลายเป็นไร้เรี่ยวแรงและเปลี่ยนเป็นกองเนื้อ

วิญญาณต่อสู้ที่กำลังสู้กับชาโคลเปลี่ยนเป็นรูปแกะสลักเทพขนาดเท่าฝ่ามือสองอัน ชาโคลคว้าพวกมันด้วยปากและบินไปหาหลิน ฮวง

“โชคดี การ์ดโคลนนิ่งสามารถสร้างร่างโคลนได้ทุกที่ภายในเขตแดนฉัน”ตั้งแต่ถูกหลอกด้วยร่างโคลน ไม่เพียงแต่หลิน ฮวงจะใช้การ์ดเลื่อนระดับชั่วคราวเพิ่ม แต่เขายังใช้การ์ดโคลน

นิ่งด้วย เขาสร้างร่างโคลนที่ความสามารถคล้ายคลึงกันเพื่อฆ่ามอนสเตอร์ไร้ผิวหนัง

หลังลบผลของการ์ดเลื่อนระดับ ร่างของหลิน ฮวงที่เกือบหมดสภาพก็มั่นคง

หลิน ฮวงลบทักษะอัศวินและผสานออกเช่นกัน และระดับพลังเขาก็กลับเป็นนิรันดร์ขั้น1อย่างรวดเร็ว เขารู้สึกอ่อนแอลงในชั่วพริบตา

จากนั้นไคลี่ก็เก็บกวาดร่องรอยทั้งหมดก่อนขี่หลังชาโคลและบินหายไป ส่วนหลิน ฮวงก็นำประตูมิติเขาออกมาและกลับไปยังโรงแรมเขา

ตอนที่ 817 ชิ้นส่วนความทรงจำ

หลังหลิน ฮวงจากไปได้ไม่ถึงสิบนาที เงาสองร่างก็ปรากฏขึ้นพร้อมกัน

พวกเขาคือชายชราและชายร่างผอม

ผู้อาวุโสผมขาวสูงประมาณ1.6เมตร สิ่งที่โดดเด่นคือดวงตาแหลมคมเขาที่กำลังสำรวจสภาพแวดล้อม

ชายร่างผอมสูงประมาณ1.8เมตรและดูเหมือนคนอายุ30ปี เขามีสีหน้ามืดหม่น ไม่มีใครไปทำให้เขาโกรธ แต่เขาเกิดมา

ด้วยใบหน้านั้น

“ลูกศิษย์ของคุณไม่ได้ตามมาด้วย?”

“เขาอยู่ตรงนั้น การสั่นสะเทือนของการต่อสู้เพิ่งจบลง เขาเป็นภาระ นั่นทำให้ฉันมาที่นี่ก่อน”ผู้อาวุโสไม่ได้หันไปมองและยังคงสำรวจสภาพแวดล้อม

เห็นได้ชัดว่าทั้งคู่สนิทกันมาก ดังนั้นพวกเขาจึงไม่จำเป็นต้องคุยกันอย่างสุภาพนัก

“ผมคิดว่ามันเพราะเขาเพิ่งเลื่อนเป็นจักรพรรดิ นั่นทำให้เขาอยากดูการต่อสู้”ชายร่างผอมกล่าว

“เขาเพิ่งเลื่อนเป็นจักรพรรดิและคิดว่าตัวเองสามารถไปไหนก็ได้ตามใจชอบ เขาไม่รู้ว่าโลกอันตรายแค่ไหนและเขาจะต้องแบกรับความสูญเสียทีหลัง”ผู้อาวุโสบ่น จากนั้นก็เปลี่ยนเรื่อง”ไว้ค่อยพูดเรื่องนั้น เธอคิดยังไงเกี่ยวกับสนามรบนี้?”

“ไม่พบศพ นอกจากร่องรอย มีเพียงเศษเนื้อสองชิ้นเท่านั้นบนพื้น ไม่รู้ว่าพวกเขามาจากไหน เราจะต้องให้ผู้เชี่ยวชาญมาตรวจสอบมัน อย่างไรก็ตาม ดูจากร่องรอยการต่อสู้และพลังงาน สถานการณ์ควรเหมือนกับที่เราสัมผัสได้ก่อนมาที่นี่ มีทั้งหมด5คน สองคนแข็งแกร่งอย่างมาก การระเบิดสุดท้ายเทียบได้กับพลังของขั้นทองม่วง อีกสามควรจะเป็นการต่อสู้2ปะทะ1…”

“ใช่ สิ่งที่เธอกล่าวเป็นไปตามการคาดเดาฉัน เมื่อความผันผวนของพลังงานจบลง คำเตือนของระบบป้องกันภัยก็

หายไป มอนสเตอร์ต้องถูกฆ่าไปแล้วและร่างมันก็อาจถูกนำไปด้วย”ผู้อาวุโสพยักหน้า

“เราไม่อาจตัดความเป็นไปได้ที่นักล่าอาจถูกฆ่าและมอนสเตอร์เป็นฝ่ายชนะ ในเมื่อมอนสเตอร์สามารถลอบเข้าเมืองได้ มันก็ต้องมีความสามารถกำจัดระบบป้องกัน เป็นไปได้ว่ามันอาจทำสิ่งเดียวกันอีกครั้ง”

“นั่นก็จริง แต่มีโอกาสน้อยมาก ฉันคิดว่ามอนสเตอร์คงถูกฆ่าไปแล้ว หากสิ่งที่เธอกล่าวเป็นจริง มันก็ไม่ยากที่เราจะถามว่ามีคนระดับทองเหลืองแต่ครอบครองพลังของทองม่วงหายไปไหม”

ขณะที่ทั้งคู่พูดคุยกัน จักรพรรดิคนอื่นก็มาถึงทีละคน

หลังระบบป้องกันถูกลบออก พวกเขาก็ไม่ต้องไปที่นั่นอีก แต่ทว่า เกือบทุกคนก็ตัดสินใจมาเพราะอยากเห็นการต่อสู้ของจักรพรรดิขั้นทองม่วง

บางคนหวังว่านักล่าจะยังไม่ไปไหนเพราะพวกเขาอยากรู้จักเขา

ขณะที่ทุกคนยังคงค้นหาเบาะแส หลิน ฮวงก็ได้กลับมายังห้องเขาแล้ว

หลังเรียกซาโคลกลับเป็ฌนการ์ด หยี่เสิ่นก็ถูกปล่อยจากโลก

ของไคลี่

เมื่อหยี่เสิ่นออกมาจากโลกของเธอ เขาก็เห็นคราบเลือดทั่วร่างหลิน ฮวง

“นายไม่เป็นไรนะ?”

“ผมสบายดี”หลิน ฮวงยิ้มพลางส่ายหัว

เขาได้รับบาดเจ็บแต่ก็ต้องขอบคุณการฟื้นฟูเทวะเขา เขาฟื้น

ตัวอย่างรวดเร็ว เหลือเพียงคราบเลือดบนชุดเขา

“ระดับจักรพรรดิไปไหนแล้ว?เขาไล่ตามเรามาไหม?เขารู้ว่าเราพักอยู่ที่นี่”หยี่เสิ่นคิดว่าหลิน ฮวงหลบหนีมาได้และการอยู่ที่นี่ก็ไม่ปลอดภัย

“ไม่ต้องห่วง เขาตายแล้ว”

“ตายแล้ว?”หยี่เสิ่นตกใจ จากนั้นก็มองหลิน ฮวงด้วยสีหน้าเหลือเชื่อ

“ใช่ เขาแข็งแกร่งมาก ผมใช้ไพ่ตายเกือบหมดเพื่อฆ่าเขา” หลิน ฮวงเล่าให้เขาฟังสั้นๆว่าเกิดอะไรขึ้นและไม่อธิบายต่อ เขาไม่อยากบอกหยี่เสิ่นว่ารัดับจักรพรรดินั่นไม่ใช่มนุษย์แต่

เป็นมอนสเตอร์ขั้นทองเหลือง เขาไม่ได้พยายามปิดบังความสามารถเขาแต่มันก็ต้องใช้ความพยายามเพื่ออธิบาย

เมื่อเขาได้ยิน หยี่ เสิ่นก็รู้ว่าเขาไม่ควรถามเพิ่ม ในเมื่อมันเกี่ยวกับไพ่ตายของหลิน ฮวง แม้พวกเขาจะสนิทและเชื่อใจกัน เขาก็ไม่ต้องรู้

จากนั้นเขาก็นึกถึงมิติแยกที่ไคลี่พาเขาเข้าไป เขาล้มเลิกความคิดที่จะถามเพิ่ม

“นายแน่ใจนะว่าไม่เป็นไร?”

อย่างไรก็ตาม เขายังคงกังวลถึงสภาพร่างกายหลิน ฮวง คราบเลือดดูเหมือนจะไม่ใช่แผลธรรมดา ในความเป็นจริง หลิน ฮวงบาดเจ็บเพราะช่วยชีวิตเขา

“มองผมสิ”

เมื่อเห็นหยี่เสิ่นยังคงเป็นห่วง หลิน ฮวงก็ถอนหายใจพลางถอดเสื้อออก มีกล้ามเนื้ออัดแน่นอยู่ทั่วร่างแต่ไม่พบรอยแผลเป็นอะไร

“ผมมีทักษะลับที่สามารถรักษาร่างกายได้ ตราบเท่าที่ผมมีพลังชีวิตหลงเหลืออยู่ ผมสามารถฟื้นฟูได้ไม่ว่าจะบาดเจ็บแค่ไหน”

“ไม่ต้องกังวลถึงระดับพลังที่ถูกผนึกของคุณ คนที่ผนึกพลังคุณตายไปแล้ว บางทีคงไม่ถึงชั่วโมง ผนึกในร่างคุณคงถูกทำลายและระดับพลังคุณก็จะกลับมา พรุ่งนี้จะมีการประมูลใต้ดิน กลับไปห้องคุณและพักผ่อนเถอะ”

หลังส่งหยี่เสิ่นออกไป หลิน ฮวงก็เผาชุดที่เปื้อนเลือดเขาและ

อาบน้ำทำความสะอาดร่างกาย

เขาหยิบรูปแกะสลักเทพทั้งสองออกมาขณะนอนแช่อ่างอาบน้ำ

รางวัลส่วนใหญ่ยังอยู่ในแหวนหัวใจจักรพรรดิของศัตรูเขา เขาไม่คิดนำพวกมันออกมาตอนนี้ เหนือสิ่งอื่นใด ของล้ำค่าสุดก็คือรูปแกะสลักเทพทั้งสอง

หนึ่งในนั้นดูเหมือนแมวหน้ายู่ มันมีร่างเพรียวบางและมีลายเสือชีต้าอยู่ทั่วขนมัน

รูปแกะสลักอีกอันคือมอนสเตอร์หัวงูมีเกล็ดสีดำอยู่ทั่วร่างมัน ดูคล้ายรูปแกะสลักที่ทำจากโลหะดำ

หากเขาสามารถใช้รูปแกะสลักเทพทั้งสองได้ เขาก็สามารถเลื่อนเป็นนิรันดร์ขั้น3ได้ อย่างไรก็ตาม เขารู้ว่ามันยังไม่ถึงเวลาดี

หนึ่งในเหตุผลคือหยี่เสิ่นยังอยู่กับเขา มันยากสำหรับเขาที่จะอธิบายว่าเขาสามารถเลื่อนระดับสองขั้นได้ยังไงในวันเดียว

อีกเหตุผลคือเขารู้ว่าคนจากโรงประมูลหวังเปาย่อมให้ความสำคัญกับตัวตนเขา เขาคงเดือดร้อนหากมีการพัฒนาในระดับพลัง

หลังเก็บรูปแกะสลักเทพ ร่างเขาก็ค่อยๆจมลงใต้น้ำ เขาหลับตา นึกถึงการต่อสู้ก่อนหน้า

หลิน ฮวงต้องทำการบ้านเขา

ทุกครั้งหลังผ่านการต่อสู้ครั้งใหญ่ เขาจะนึกถึงการต่อสู้ทั้งหมด วิเคราะห์ทุกรายละเอียด เขาต้องคิดสิ่งที่เขาทำพลาด เพื่อให้หลีกเลี่ยงข้อผิดพลาดเดิมได้ในอนาคต อีกสิ่งที่เขาต้องทำคือวิเคราะห์พลังของศัตรูเขาและตัดสินว่ามีอะไรที่ตัวเขาสามารถเรียนรู้ได้ไหม นอกจากนี้ เขายังต้องคิดถึงมุมมองที่แตกต่าง ทบทวนการต่อสู้ทั้งหมดและคิดหาทางออกที่ดีกว่า

ภาพฉากเหล่านั้นวิ่งผ่านในหัวเขาตลอดเวลา….

หยี่เสิ่นถูกลักพาตัวไป เขาช่วยชีวิตหยี่เสิ่นและต่อสู้กับ

จักรพรรดิ จากนั้นมอนสเตอร์ก็เผยร่างจริงออกมา ใช้รูปแกะสลักเทพและวังชีวิตมัน

สมองเขาเล่นฉากเหล่านั้นทั้งหมดและนึกถึงทุกรายละเอียด เขาเล่นซ้ำมันอีกครั้งและอีกครั้ง

"จริงๆแล้วฉันมีโอกาสฆ่ามันเมื่อมันเผยร่างจริงก่อนการปรากฏของรูปแกะสลักเทพและวังชีวิต ก่อนมันสังเวยของให้วังชีวิต ฉันมีโอกาสฆ่ามันเหมือนกัน ฉันพลาดโอกาสไปสองครั้ง...."

"เพลิงมังกรพร้อมชาโคลได้ผลดี"

“ไม่มีใครสามารถต้านทานการโจมตีของสมบัติกึ่งเทพได้ ไม่แม้แต่กึ่งเทพ ร่างโคลนมันสามารถขัดขวางการโจมตีฉันได้ เป็นผลมาจากการรวมของร่างโคลนและทักษะกึ่งเทพ ทักษะลับเช่นนั้นต้องมาจากทักษะโคลนนิ่ง โชคดี ฉันรู้ได้ทันเวลา และรู้ว่าเกราะระดับกึ่งเทพไม่อยู่บนร่างมันแต่เป็นร่างโคลน ท้ายที่สุดฉันก็ตัดสินใจฆ่ามันด้วยร่างโคลนฉัน”

“มันเสี่ยงเกินไป หากฉันตัดสินใจผิดและร่างจริงมันสวมเกราะกึ่งเทพ ฉันคงไม่อาจฆ่ามัน ประตูมิติงถูกทำลายและฉันก็จะถูกฆ่าเองเพราะผลของการเลื่อนระดับอยู่ได้อีกแค่สามวินาที…”

ก่อนที่เขาจะสามารถวิเคราะห์ได้ทุกอย่าง ภาพฉากหนึ่งก็ผุดขึ้นในหัวเขา เขาสงบสติลงและเริ่มตรวจสิบสิ่งที่พวกเขาทำ หลังจากนั้นไม่นาน เขาก็พบแหล่งที่มาของภาพเหล่านั้นในตะเกียงชีวิตเขา”นั่นคือความทรงจำของมอนสเตอร์ไร้ผิวหนัง..”

ตอนที่ 818 ภาพในหัว

ในรูปแกะสลักเทพซึ่งไฟเทวะกำลังแผดเผา เมฆพลังวิญญาณบริสุทธ์อยู่เหนือไฟและถูกปกคลุมด้วยชั้นแสงสีเขียวจางๆ มันคือม่านป้องกันที่ถูกสร้างโดยรูปแกะสลักเทพเพื่อป้องกันการแทรกแซงจากไฟเทวะ

หลังตรวจสอบ หลิน ฮวงก็ตระหนักว่าภาพที่ฉายผ่านหัวเขามาจากเมฆพลังวิญญาณนั่น

พูดให้ถูก รูปแกะสลักเทพได้ดูดวิญญาณของมอนสเตอร์ไร้ผิวหนังโดยอัตโนมัติหลังเขาฆ่ามัน ด้วยความช่วยเหลือของ

ไฟเทวะ มันเปลี่ยนวิญญาณมอนสเตอร์เป็นพลังวิญญาณบริสุทธิ์

เนื่องจากมันถูกกรองผ่านไฟเทวะ ข้อมูลส่วนใหญ่ในเมฆวิญญาณ ซึ่งเก็บวิญญาณมอนสเตอร์ไว้จึงหายไป เหลือเพียงส่วนเล็กน้อยที่ยังไม่ถูกกวาดล้างออกไป

ภาพหลายภาพฉายผ่านหัวเขา

“น่าเสียดาย มีข้อมูลเหลือไม่มาก”หลิน ฮวงไม่อาจหาข้อมูลเพิ่มหลังตรวจสอบเนื้อหาของพลังวิญญาณได้

หลิน ฮวงสูญเสียอารมณ์การแช่น้ำไป ดังนั้นเขาจึงสวมชุดอีกครั้งและกลับไปยังห้องนอน

เดิมทีเขาอ่อนเพลียทางร่างกายและจิตใจหลังต่อสู้ แต่ทว่าเขาก็ยังไม่รู้สึกง่วงนอน

ดวงตาเขาลืมอยู่แม้จะนอนบนเตียงขณะนึกภาพหลายภาพที่ฉายผ่านหัวเขาก่อนหน้า

ภาพแรกคือแผ่นหลังของชายคนหนึ่ง

แม้เขาจะเห็นแค่แผ่นหลัง เขาก็ยังสามารถแยกแยะได้ว่าชายคนนั้นดูหนุ่ม ร่างกายไม่ค่อยแข็งแรง เขาดูผอมและอ่อนแอ

ภาพที่สองคือการตกแต่งภายในห้องโถง มีเสาไฟตั้งอยู่ทั้งสองฝั่ง คอยให้ความสว่าง

มีบัลลังก์ทองคำขนาดใหญ่ในห้องโถงพร้อมบางคนกำลังนั่ง อย่างไรก็ตาม มันก็แค่เงาดำที่ไม่อาจตรวจพบรายละเอียดใดและไม่แม้แต่จะระบุเพศได้

ภาพที่สามคือท้องฟ้าที่เต็มไปด้วยหมอกสีเลือด ภายใต้ท้องฟ้าสีเลือดเต็มไปด้วยมอนสเตอร์หลายชนิดรนวมตัวกัน มันมีอย่างน้อยล้านตัว

ในขณะเดียวกัน ภาพที่4คือรอยแตกสีดำคล้ายใยแมงมุม มันเป็นรอยแตกขนาดใหญ่บนท้องฟ้า ภาพมืดสนิทขณะรอย

แตกกำลังดูดอากาศจากทุกทิศทาง

สามภาพสุดท้ายเป็นรูปแกะสลักเทพทั้งหมด

ไม่เพียงแต่จะรวมของสองชิ้นที่หลิน ฮวงได้รับ แม้กระทั่งอัน
ที่เขาเพิ่งกลั่นเป็นภาชนะก็ยังนับรวมอยู่ด้วย

“นั่นต้องเป็นความทรงจำที่สำคัญสุด มันถึงฝังลึกลงในดวง
วิญญาณจนการกรองขั้นต้นของไฟเทวะไม่อาจลบล้างได้
ตอนนี้ พวกมันเป็นเพียงภาพนิ่งไร้เสียง”

“ท้องฟ้าสีเลือดในภาพสามดูเหมือนจะไม่เกิดในดินแดนเรา”

“รอยแตกในภาพ4ดูเหมือนรอยแตกของขอบเหวนรก อาจเป็นอีกฝั่งของมัน หากเป็นเช่นนั้น มันก็ต้องผ่านรอยแตกนั่นและมายังเมืองของมนุษย์ นั่นคือคำอธิบายที่สมเหตุสมผลเช่นนี้ ท้องฟ้าสีเลือดในภาพสามก็อาจเป็นมิติเสมือนที่เชื่อมกับขอบเหวนรก”

“เงาดำที่นั่งบนบัลลังก์ในภาพสองควรเป็นมหาเทพที่มอนสเตอร์ไร้ผิวหนังกล่าวถึง แต่ฉันไม่อาจระบุชายในภาพแรกได้”

“ภาพของรูปแกะสลักเทพทั้งสามควรเป็นเหตุผลให้มอนสเตอร์ไร้ผิวหนังมาโลกเรา แต่ฉันไม่รู้ว่าทำไมมันถึงตามหา

รูปแกะสลักเทพ มันไม่ควรเป็นแค่เรื่องการสร้างวิญญาณต่อสู้ ธรรมชาติของวิญญาณต่อสู้รูปแกะสลักเทพย่อมไม่ทรงพลังไปกว่าวิญญาณต่อสู้ทั่วไปมาก มันแค่ฆ่าได้ยาก…”

หลิน ฮวงใช้เวลาคิดถึงมันอยู่นาน แต่การเชื่อมต่อระหว่างภาพไม่เพียงพอ เขาไม่อาจคิดทฤษฎีที่สมบูรณ์ได้

“หากมอนสเตอร์ตนนี้มาจากรอยแตกนั่น งั้นก็อาจมีการเปลี่ยนแปลงในภัยพิบัติ5ปีจากขอบเหวนรก ดูเหมือนว่าฉันต้องหาเวลาไปเยือนขอบเหวนรกหลังการประมูลจบลง”

ความคิดของหลิน ฮวงถูกครอบงำทั้งคืน ในที่สุดเขาก็หลับเมื่อตอนประมาณตี4เพราะผลของความเหนื่อยล้าทางร่างกายและจิตใจ

ประมาณสามชั่วโมงหลังจากนั้น หยี่เสิ่นก็ขอให้หลิน ฮวงไปกินอาหารเช้าด้วยกัน

ผนึกถูกลบไปโดยอัตโนมัติ ตอนนี้เขารู้สึกโล่งใจขึ้นมาก มันยากที่เขาจะได้ผ่อนคลาย

เพียงเมื่อเขากำลังจะเคาะประตูห้องหลิน ฮวง เสียงของเจ้าแดงก็ดังขึ้นจากด้านหลังประตู

“นายท่านกำลังหลับลึก ให้เขาพักผ่อนก่อน ข้าจะแจ้งให้เขา

ทราบก่อนการประมูลเริ่มขึ้นในตอนเย็น”

แม้หยี่เสิ่นจะไม่ค่อยได้สื่อสารกับเจ้าแดงมาก เขาก็ยังรู้จักมัน ดังนั้นเสียงมันจึงไม่ถือว่าแปลกต่อเขา เขาพยักหน้าทันทีหลังได้ยิน”ได้สิ งั้นฉันจะไม่รบกวนเขา ฉันจะไปหาอะไรทำด้วยตัวเอง แล้วค่อยมาพบเขาตอนเย็น”

หลังส่งหยี่เสิ่นออกไป เจ้าแดงก็กลับไปยังโซฟาเพื่อทำงานบนเครือข่ายหัวใจ

หลิน ฮวงหลับตลอดจนถึง4โมงเย็ฯ เขาตื่นขึ้นหลังหลับไปถึง12ชั่วโมง

แม้การาต่อสู้ที่เกิดขึ้นตอนกลางดึกจะไม่ได้ส่งผลอะไรต่อเขา มันก็ยังทำให้เขาเหนื่อยล้า ความอ่อนเพลียเขาหายไปเกือบหมดหลังนอนหลับ

“4โมง21แล้ว?ฉันหลับไป12ชั่วโมง?!”หลิน ฮวงดูนาฬิกาจากแหวนหัวใจจักรพรรดิทันทีที่ลืมตาตื่น

“ร่างท่านทำงานหนักเกินไป การนอนหลับจึงเป็นเรื่องปกติ พูดอย่างปกติ ท่านต้องนอนสามวันเพื่อพักฟื้น”เจ้าแดงลอยตัวขึ้นจากเตียง”การประมูลใต้ดินจะเป็นตอน1ทุ่มครึ่ง ท่านสามารถนอนได้อีกสักพักหากท่านยังเหนื่อย ข้าจะปลุกท่าน

เอง”

“ไม่จำเป็น ต่อให้นอนทั้งวันฉันก็ไม่หายเหนื่อยล้าหรอก”

หลิน ฮวงกระโดดขึ้นจากเตียง

“งั้นก็กินอะไรก่อน ข้าขอให้หยี่เสิ่นนำอาหารมาให้ท่านตอนบ่าย มันอยู่ในตู้เก็บความเย็น”เจ้าแดงจัดการทุกอย่างให้แล้ว

หลิน ฮวงพยักหน้าและเดินตรงไปยังครัว เขาหยิบอาหารออกจากตู้เก็บความเย็นและนำมันออกมาห้องอาหาร

เขาถามขณะกำลังกินหลังนั่งลง”มีข่าวอะไรไหม?”

“สิ่งที่เกิดขึ้นกลางดึกกลายเป็นข่าวไปทั่ว สื่อบอกว่ามีพลังงานมหาศาลฆ่ามอนสเตอร์ที่บุกเมือง จากข่าว ไม่มีใครรู้ว่านี่เป็นฝีมือใคร ไม่อย่างนั้น พวกเขาคงมาสอบสวนท่านแล้ว”

“มีอะไรอีก?”หลิน ฮวงถามอีกครั้งหลังกลืนไข่

“ยังมีหลายคนจากโลกมืดที่กำลังสืบเรื่องนี้ บางขุมอำนาจกำลังพยายามหาตัวคนที่ฆ่ามอนสเตอร์ ส่วนใหญ่กำลังคิดชวนท่านมาเป็นพวก”

“แล้วรูปแกะสลักเทพละ?แกหาอะไรได้ไหม?”นับตั้งแต่เขา

เลื่อนเป็นนิรันดร์ หลิน ฮวงก็วางแผนหารูปแกะสลักเทพจำนวนมากเพื่อให้ตัวเองเลื่อนเป็นนิรันดร์ขั้น9โดยเร็วที่สุด

“ไม่มีเบาะแส ข้าไม่อาจหาอะไรได้ ข้าสงสัยว่ารัฐบาลกลางต้องแอบทำอะไรบางอย่าง ไม่มีข่าวจกตลาดมืดเช่นกัน แต่มันก็แค่วันเดียว มันเป็นเรื่องปกติที่เราจะยังไม่พบอะไร”

“มันถูกบล็อคโดยรัฐบาลกลาง?ดูเหมือนรัฐบาลกลางจะรู้ว่ารูปแกะสลักเทพคืออะไร…”หลินฮวงหรี่ตา

ตอนที่ 819 เริ่มการประมูลใต้ดิน

มันอยู่ในฤดูใบไม้ร่างตอนต้นกันยายน อากาศกำลังเย็น ขณะความร้อนจากฤดูร้อนกำลังพัดผ่าน ท้องฟ้ามืดสนิทก่อนหนึ่งทุ่มดี

หลังมื้อเย็น หลิน ฮวงและหยี่เสิ่นมุ่งหน้าไปโรงประมูลหวังเปาพร้อมกัน การประมูลใต้ดินไม่ถูกจัดที่นั่น มันเป็นแค่ศูนย์กลาง

พนักงานต้อนรับพวกเขาทันทีที่เข้าโรงประมูล

หนึ่งในนั้นถาม”ท่านต้องการมีส่วนร่วมด้วยหรือแยกกันครับ?”

“ไปด้วยกัน”หลิน ฮวงตอบ

“โปรดตามผมมา”พนักงานที่ถามคำถามนำทั้งคู่ไปขึ้นลิฟตท์ทันที

“ลิฟต์จะพาท่านทั้งคู่ไปห้องใต้ดิน ท่านสามารถหยิบหน้ากากและชุดคลุมที่ท่านชอบได้ โปรดไปยังห้องB1หลังท่านสวมหน้ากากและชุดคลุมแล้ว จะมีคนนำท่านไปยังโรงประมูลใต้ดินต่อ”พนักงานกดเปิดประตูลิฟต์หลังอธิบายและเฝ้าดูทั้งคู่เข้าไป

ไม่นานหลังเข้าลิฟต์ ประตูก็เปิดอีกครั้งและพวกเขาก็มาถึงโถงใหญ่กว้างกว่าร้อยตารางเมตร

มีแบบจำลองหลายร้อยในโถง แต่ละหุ่นล้วนสวมหน้ากากและชุดคลุมที่แตกต่างกัน

มีส่วนน้อยที่ไร้ชุดคลุมหรือหน้ากาก เห็นได้ชัดว่าพวกมันถูกหยิบไปโดยคนที่มาถึงก่อนหน้า

หยี่เสิ่นสับสนกับการเลือกอยู่สักพักและไม่รู้ว่าควรหยิบอันไหน

อย่างไรก็ตาม มันไม่ใช่ปัญหาสำหรับหลิน ฮวง ทุกหน้ากากและชุดคลุมล้วนอยู่ในหัวเขาด้วยพลังจิตเทวะ

เขาหยิบหน้ากากและชุดคลุมที่เขาชอบในเวลาไม่ถึงนาที

วัตถุดิบทำหน้ากากคือโลหะผสมแสงด้วยฐานเงินและลวดลายเล็กน้อย มันดูธรรมดาและเรียบง่าย

สำหรับชุดคลุม หลิน ฮวงหยิบเลือกเสื้อคลุมยาวสีดำ เช่นเดียวกับหน้ากาก ไม่มีลวดลายหรือของประดับบนมันขณะที่ฮู้ดจะคลุมใบหน้าส่วนใหญ่เขา

แม้เขาจะสวมหน้ากากและชุดคลุม หยี่เสิ่นก็ยังเลือกไม่ได้

“ทำไมนายเลือกเร็วจัง?”

“ผมคือผู้ใช้พลังจิต ผมสามารถเห็นหน้ากากและชุดคลุมทั้งหมดได้ด้วยพลังจิต”หลิน ฮวงเพิ่งตระหนักว่าเสียงเขาเปลี่ยนไปหลังพูด มันต้องเป็นคุณสมบัติของหน้ากาก

“ฉันเลือกไม่ถูก นายควรเลือกให้ฉันหน่อย”หยี่เสิ่นไม่อยากเลือกอีกต่อไป”แค่เอาอันที่คล้ายนาย ง่ายๆ แต่ดี ฉันไม่ค่อยชอบให้มีลวดลายสักเท่าไร”

“ได้สิ”หลังใช้พลังจิตเขา หลิน ฮวงก็หยิบหน้ากากสามอันและชุดคลุม4ตัวให้หยี่เสิ่น

หยี่เสิ่นเลือกพวกมันมาอย่างละหนึ่ง เขาเลือกหน้ากากทอง ไร้ลวดลายและชุดคลุมยาวสีดำคล้ายกับหลิน ฮวง

หลังหยี่เสิ่นสวมหน้ากากและชุดคลุม หลิน ฮวงก็นำหน้ากากและชุดคลุมที่เหลือกลับไป

“ไปกันเถอะ!”จากนั้นทั้งคู่ก็ผลักเปิดประตูและออกห้อง

พวกเขาเงยหน้าขึ้นและพบว่าห้องที่พวกเขาอยู่คือB18 หมายเลขห้องยิ่งลดน้อยลงเมื่อพวกเขาเดินไปทางซ้ายของ

ทางเดิน

หลังเดินอยู่สักพัก ประตูห้องB11ก็ถูกกระแทกเปิด คนในชุดขาวและหน้ากากทาสีเดินออกมา คนๆนั้นผอมและไม่อาจบอกได้ว่าเป็นชายหรือหญิง

คนๆนั้นประหลาดใจเล็กน้อยหลังเห็นหลิน ฮวงและหยี่เสิ่น แต่ในไม่ช้าเขาก็เก็บความรู้สึกและเดินไปห้องB1

หลิน ฮวงและหยี่เสิ่นเดินตามหลังไม่ถึงสามสิบเมตร พวกเขากำลังเดินตาม แต่ก็ไม่ได้รีบไล่ตาม

เมื่อพวกเขามาถึงทางเข้าห้องB1 คนชุดขาวก็หันมาและเหลือบมองพวกเขาก่อนเข้าไปในห้อง

ในไม่ช้าหลิน ฮวงและหยี่เสิ่นก็เดินตามเข้าไป

ภายในห้องB1คล้ายกับห้องประชุม มีคนอยู่แล้ว18คนกำลังนั่งล้อมโต๊ะยาว และมีที่ว่างอีกสามที่นั่ง

ท่ามกลาง18คน 17คนสวมเสื้อคลุมและหน้ากากหลากสี รวมถึงคนชุดขาวก่อนหน้า คนที่นั่งอยู่หัวโต๊ะดูพิเศษ เขาสวมหน้ากากขาวราวกับหยก แต่สวมชุดสูทดำ เขาไม่ได้ดูเข้ากับคนอื่นเลย

เกือบทุกคนล้วนหันสายตามาจับจ้องหลิน ฮวงและหยี่เสิ่น

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากหน้ากากและเสื้อคลุมมีคุณสมบัติ

ป้องกันการตรวจจับ มันจึงไม่มีใครรู้ถึงตัวตนของทั้งคู่

หลิน ฮวงเหลือบมองทุกคนและดวงตาเขาก็หยุดที่ชายในชุดสูท เขาคิดว่าชายคนนั้นคือพนักงานของโรงประมูลใต้ดิน

“เชิญนั่ง”ตามคาด ชายในชุดสูทพูดหลังสังเกตพวกเขาสักพัก”ประตูมิติสามารถส่งคนได้พร้อมกัน20คน ตอนนี้เราเหลือแค่อีกหนึ่งคน”(ไม่นับรวมพนักงาน)

หยี่เสิ่นและหลิน ฮวงนั่งลงตรงที่ว่างใกล้พวกเขา

ในไม่ช้าทั้ง20คนก็ตกอยู่ในความเงียบ

ไม่มีใครรู้จักกัน ยิ่งไปกว่านั้นเนื่องจากร่างพวกเขาอยู่ในชุดคลุม ไม่เพียงแต่ข้อมูลส่วนตัวพวกเขาจะถูกปิดกั้น แต่ความไว้วางใจซึ่งกันและกันยังลดลง

แม้พวกเขาจะตรวจสอบกัน แต่ดวงตาพวกเขาก็จะไม่ยึดติดกับคนๆเดียวนานเกินไปเพราะพวกเขาไม่อาจเห็นอะไรได้จากการมองเพียงอย่างเดียว ต่อมา การไปยั่วยุคนอื่นจะเป็นการชักนำปัญหาที่ไม่จำเป็นสู่ตัวเอง

ทุกคนรู้ว่าคนที่ถูกเชิญมาย่อมไม่ธรรมดา ไม่มีใครอยากสร้างศัตรู

โชคดี ความเงียบอยู่ได้ไม่นานก่อนผู้มาใหม่จะเข้ามา

ชายในชุดสูทยืนขึ้นเมื่อมีครบ20คน จากนั้นเขาก็นำประตูมิติสีขาวออกมาและให้ทุกคนเดินผ่านมันไป

เมื่อประตูมิติปิดตัวลง หลิน ฮวงและคนอื่นก็ตระหนักว่าพวกเขามาถึงห้องโถงในชั่วพริบตา

หลิน ฮวงกวาดตามองหลังได้ยินการสนทนา

มีเวทีประมูลอยู่ไม่ไกล หญิงสาวสวมหูกระต่ายกำลังยืนอยู่บนนั้นและเธอก็กำลังมองหลิน ฮวงกับคนอื่น

“สำหรับแขกที่เพิ่มมาถึง โปรดเลือกที่นั่งตามใจชอบเลยค่ะ”

หลิน ฮวงหันไปอีกด้านหนึ่งและพบว่าที่นั่งส่วนใหญ่ว่างเปล่า แต่ก็มีประมาณร้อยที่นั่ง และที่นั่งสองแถวแรกก็ถูกจับจองแล้ว

การสนทนามาจากตรงนั้น

หลิน ฮวงเหลือบมองและเห็นคนหลายคู่กำลังพูดคุยกัน

ทั้ง20คนกระจัดกระจายและพบที่นั่งตัวเองหลังฟังหญิงสาว

บนเวที

หลังสังเกตเห็นว่าไม่มีที่นั่งตรงกลางในแถวสาม หลิน ฮวงก็พบที่นั่งว่างตรงกลางของแถวสี่และนั่งกับหยี่เสิ่น

“สถานที่นี้เล็กมาก มีแค่1200ที่นั่ง”หลิน ฮวงกล่าวผ่านเครื่องแปลงเสียงและยิ้ม

“การประมูลใต้ดินมักมีขนาดเล็ก ยิ่งไปกว่านั้น ภายใต้การปกครองของรัฐบาลกลางในเมืองหวังเปา พวกเขาต้องไว้หน้ารัฐบาลกลางบ้าง”หยี่เสิ่นอธิบาย”ยิ่งพวกเขาเชิญคนมามาก ปัญหาก็ยิ่งเยอะ”

พวกเขาคุยกันอย่างเบื่อหน่ายเพราะยังมีเวลาอีกก่อนการประมูลเริ่มขึ้น

แขกยิ่งมามากขึ้นเรื่อยๆขณะที่นั่งเริ่มถูกจับจอง

เมื่อมันเกือบ1ทุ่ม50นาที 1200ที่นั่งก็ถูกจับจองจนเต็ม

หญิงสาวหูกระต่ายพูดขึ้นอีกครั้งเมื่อมันถึงตอน2ทุ่มตรง” ยินดีต้อนรับแขกผู้มีเกียรติทุกท่าน ฉัน หูกระต่ายจะเป็นผู้จัดประมูลในครั้งนี้ ไม่จำเป็นต้องสงสัยชื่อของฉัน เห็นได้ชัดว่ามันไม่ใช่ชื่อจริง ฉันหวังว่าเราจะสามารถเพลิดเพลินไป

กับการประมูลได้และขอให้ทุกท่านได้ทุกสิ่งตามปราถนา”

“เราจะไม่ทำให้ทุกท่านเสียเวลาไปกว่านี้ ส่งของชิ้นแรกขึ้นมาเลย!”เธอแก้ไขตัวเองทันทีที่พูดจบ”และนี่ก็คือของชุดแรก”

เมื่อเธอพูด ชายเปลือย20คนก็เดินมาบนเวทีและยืนเป็นสองแถว นี่ทำให้แขกหลายคนเริ่มพูดคุยกัน

“ทาสมนุษย์ที่ถูกตอน?”หลินฮวงขมวดคิ้วขณะหยี่เสิ่นพูดไม่พอใจ

ไม่มีร่องรอยของอวัยวะเพศบนส่วนล่างของชายเปลือยทั้ง20

“ทำไมการผ่าตัดถึงดูไม่สะอาด?”ชายชุดคลุมเทาที่นั่งด้านหลังหลิน ฮวงอดพูดออกมาไม่ได

“ดูเหมือนว่าทางเราจะต้องอธิบาย”หูกระต่ายพูดอีกครั้ง” ชายทั้ง20คนนี้ไม่ใช่ทาสมนุษย์อย่างที่ทุกท่านเข้าใจ แม้พวกเขาจะดูเหมือนมนุษย์ พวกเขาก็เป็นมนุษย์เทียมที่ถูกสร้างด้วยเทคโนโลยีทางพันธุกรรม กลุ่มนี้เป็นเพียงตัวทดลองชุดแรก ทั้งหมดคือนิรันดร์ขั้น9”

“ทั้ง20จะถูกตั้งราคาไว้ที่100ล้านคริสตัลชีวิตต่อคน การเสนอราคาจะต้องไม่ต่ำกว่า5ล้านคริสตัลชีวิต เราจะเริ่มการ

ประมูลด้วยหมายเลข1!”

ตอนที่ 820 มนุษย์กลายพันธ์

มนุษย์เทียมแต่ละคนแตกต่างกัน ผู้จัดประมูลให้คำอธิบายสั้นๆเช่นข้อมูลสรุปเกี่ยวกับพวกเขาเนื่องด้วยข้อจำกัดด้านเวลา

ในเวลาเดียวกัน ผู้จัดงานก็ฉายข้อมูลรายละเอียดของมนุษย์เทียมแต่ละคนด้านหลังหน้าจอ

จากข้อมูล เห็นได้ชัดว่ามนุษย์เทียมเหล่านี้แตกต่างกันมาก

บางคนเชี่ยวชาญทั้งเต๋าดาบ เต๋ากระบี่ การต่อสู้ระยะ

ประชิดหรือพลังจิต

“พวกเขามีความสามารถเทียบเท่ากับมอนสเตอร์กลายพันธ์สองครั้งและมาพร้อมห้าทักษะ พวกเขาคล้ายกับมอนสเตอร์อัญเชิญในรูปแบบมนุษย์และราคาพวกเขาก็เทียบได้กับการซื้อมอนสเตอร์สัตว์ระดับนิรันดร์ขั้น9”หลิน ฮวงยกคิ้วขึ้นหลังอ่านรายละเอียด”แต่เมื่อรวมกับความจริงที่ว่าการได้รับทักษะใหม่จากการเรียนรู้ทำให้พวกเขาทรงพลังกว่ามอนสเตอร์สัตว์ นั่นก็ทำให้เข้าใจได้ว่าทำไมราคาถึงแพงกว่า”C

หลิน ฮวงไม่ได้สนใจมนุษย์เทียม เขามีมอนสเตอร์อัญเชิญนับสิบซึ่งทรงพลังกว่ามาก ยิ่งไปกว่านั้น สิ่งมีชีวิตเช่นนั้นยังไม่อาจทำให้เป็นการ์ดได้เหมือนไป่และตัวอื่น แต่หากพวกมันสามารถทำเป็นการ์ดได้ก็อีกเรื่อง

อย่างไรก็ตาม หลิน ฮวงไม่รู้ว่าพวกมันถือเป็นมนุษย์หรือมอนสเตอร์ หากพวกมันคือมนุษย์ มันก็ย่อมไม่มีการ์ดมอนสเตอร์ให้เมื่อพวกมันฆ่า ส่วนใหญ่ที่สามารถหาได้คือการ์ดทักษะ หากพวกมันคือมอนสเตอร์ โอกาสได้รับการ์ดมอนสเตอร์ก็ยังน้อยอยู่ดี

หลิน ฮวงตัดสินใจไม่เข้าร่วมการประมูลหลังขบคิด

“ให้ฉันยืมคริสตัลชีวิตด้วยนะหากฉันมีไม่พอ”หยี่เสิ่นที่นั่งด้านข้างกล่าว

“ได้สิ”หลินฮวงพยักหน้าทันที เขาไม่ได้ขาดเงินและไม่กลัวว่าหยี่เสิ่นจะไม่คืน

มนุษย์เทียมถูกขายไปทีละคน

หยี่เสิ่นที่นั่งข้างหลิน ฮวงจู่ๆก็ร้องเสนอราคาเมื่อพวกเขากำลังประมูลมนุษย์เทียมคนที่6

“150ล้าน!”หลิน ฮวงตกตะลึงเมื่อได้ยินราคาและหันไปถาม” คุณต้องการทำอะไรกับสิ่งนี้?”

“ฉันอยากฝึกวิชาการทหารให้พวกมัน”หยี่เสิ่นตอบกลับ”หากเป็นไปได้ ฉันอยากซื้อสามคน ผู้ใช้หอก ดาบและหมัด”

“ได้ บอกให้ผมรู้หากคุณขาดคริสตัลชีวิต”หลินฮวงพยักหน้า

หยี่เสิ่นเติบโตในครอบครัวทหารและมีอาชีพในกองทัพ อย่างไรก็ตาม มันก็แค่อำนาจเล็กๆน้อยๆในตำแหน่งเขา

เป้าหมายของเขาในเขต3คือการหาประสบการณ์เพิ่ม เช่นเดียวกับผู้ที่กำลังศึกษาปริญญาเอกบนโลก หลายคนต้องไปศึกษาต่อต่างประเทศ

แม้ทิศทางการพัฒนาของหยี่เสิ่นในกองทัพจะไม่เกี่ยวกับการวิจัย มันก็ยังถือเป็นความสำเร็จหากนำมนุษย์เทียมกลับไปได้ นอกจากนี้ กองทัพย่อมต้องคืนเงินให้เขาอย่างแน่นอน

หลังการประมูลแสนดุเดือด หยี่เสิ่นก็สามารถซื้อผู้ฝึกฝนดาบได้ในราคา270ล้าน

ต่อมา เขาก็ซื้อผู้ใช้หอกด้วยราคา230ล้านและผู้ใช้หมัดด้วยราคา240ล้าน

ชายสวมหน้ากากสีแดงด้านหลังหลิน ฮวงและหยี่เสิ่นอดพึมพำออกมาเสียงดังไม่ได้"ฉันสงสัยว่าเขาจะทำอะไรกับมนุษย์เทียมชายหลายคน"เขากำลังตัดสินหยี่เสิ่นภายใต้หน้ากาก

"ผมอยากซื้อมนุษย์เทียมหญิง แต่ก็ไม่มี..."หยี่เสิ่นฝืนยิ้ม

ผู้ประมูลส่วนใหญ่ซื้อแค่คนเดียว ส่วนน้อยที่ซื้อสอง หยี่เสิ่นซื้อมากสุดและเขาก็ดันซื้อคนที่แข็งแกร่งสุดทั้งสาม อย่างไรก็ตาม เขากำลังวิเคราะห์ความสามารถของมนุษย์เทียมทั้งสามและความจริงที่พวกเขาครอบครองทักษะและรายงานการทดสอบจากโรงงาน เขาไม่สังเกตเห็นว่ามนุษย์เทียมมีหน้าตายังไง

ในความเป็นจริง เช่นเดียวกับชายในหน้ากากแดง ส่วนใหญ่

หวังจะได้เห็นมนุษย์เทียมหญิงหลังเห็นกลุ่มมนุษย์เทียมชาย แต่ทว่า ผู้จัดประมูลก็เผยว่ามนุษย์เทียมหญิงยังไม่สมบูรณ์แบบ ดังนั้นพวกเขาจึงยังไม่มีการผลิต มันอาจเป็นปีหน้ากากปัญหาทางเทคนิคได้รับการแก้ไข

ในไม่ช้า มนุษย์เทียมทั้ง20ก็ถูกขายจนหมด จากนั้นหูกระต่ายก็เสนอของชุดสอง

พนักงานนำตู้สิบตู้สูงประมาณสองเมตรขึ้นมาบนเวที

กรงเหล็กทั้งสิบถูกเผยออกด้านหลังผ้าแดง มีหญิงสาวอยู่ในแต่ละกรง พวกเธอเปลือยกายและดูไม่แตกต่างจากมนุษย์เพียงแค่หน้าอกที่ใหญ่กว่าผู้หญิงทั่วไปมาก

“สาวอกโต…”หลินฮวงขมวดคิ้ว มันไม่ใช่ครั้งแรกที่เขาเห็นสาวอกโตถูกประมูล เขาเคยเห็นครั้งหนึ่งเมื่อไปโรงประมูลลี้ลับกับเล้งเยวี่ยซิน

สาวอกโตไม่ใช่มนุษย์ พวกเธอคือมอนสเตอร์ที่ถูกผลิตโดยมนุษย์และมอนสเตอร์อกโต

อย่างไรก็ตาม การกลายพันธ์เหล่านี้เกือบสูญพันธ์ไปตั้งแต่800ปีก่อน มันเป็นไปไม่ได้ที่ทั้ง10จะมีอยู่แม้พวกเธอจะเป็นลูกหลานแห่งบาป

เห็นได้ชัดว่าสาวอกโตทั้ง10ถูกสร้างจากการดัดแปลงพันธุกรรมผ่านเทคโนโลยีทางพันธุกรรม หลายคนสงสัยว่าต้องมีผู้หญิงตายไปกี่คนจากกระบวนการดัดแปลงเพื่อให้สร้างเป็นผลิตภัณฑ์ทั้ง10นี้

“โรงประมูลหวังเปานี่ต้องข้องเกี่ยวกับโรงประมูลลี้ลับ”หลินฮวงไม่เคยคิดมาก่อนเมื่อมนุษย์เทียมถูกประมูล ตอนนี้เขาเห็นสาวอกโต และคิดว่าทั้งสองโรงประมูลต้องมีผู้สนับสนุนรายเดียวกันหรืออาจดำเนินการโดยคนๆเดียวกัน

ในไม่ช้า สาวอกโตก็สร้างความดุเดือดยิ่งกว่าก่อนหน้า

เห็นได้ชัดว่าโรงประมูลหวังเปาได้จัดเตรียมการไว้อย่างดี พวกเขาประมูลมนุษย์เทียมก่อนเพื่อวัดความคาดหวังของฝูงชน แม้จะไม่มีมนุษย์เทียมหญิง แต่พวกเขาก็สามารถเอาสาวอกโตมาแทนได้

แม้เขาจะสงสารหญิงสาวเหล่านี้ หลิน ฮวงก็ไม่ได้มีส่วนร่วมในการประมูล ส่วนหยี่เสิ่นเองก็เช่นกัน

เหตุผลมันซับซ้อน ตราบใดที่การผลิตมนุษย์กลายพันธ์เช่นนี้ยังไม่หยุดลง สาวอกโตและมนุษย์กลายพันธ์อื่นๆก็จะผุดขึ้นเรื่อยๆ

เมื่อเขานึกถึงสถานการณ์ของมนุษย์กลายพันธ์ หลิน ฮวงก็

อดคิดถึงเสี่ยว โม่ที่เขาพบในค่ายฝึกอีกาม่วงไม่ได้ เด็กนั่นก็เป็นมนุษย์กลายพันธ์เช่นกัน

แม้เขาจะดูเหมือนมนุษย์ก็จริง แต่เพราะมีเครื่องหมายทายาทแห่งบาปบนร่าง มันจึงถือเป็นเครื่องหมายของความอัปยศไปชั่วชีวิตเขา

“เสี่ยวโม่จะเป็นยังไงบ้างนะ..”

ในไม่ช้า สาวอกโตทั้งสิบก็ถูกขายในความร้อนแรงของฝูงชน

ของชิ้นที่สามคือกลุ่มมนุษย์กลายพันธ์ประเภทต่อสู้

หลิน ฮวงตกอยู่ในห้วงความคิดเมื่อเห็นของชุดสาม

“จะต้องมีองค์กรที่ดัดแปลงพันธุกรรมโดยเฉพาะเบื้องหลังโรงประมูลหวังเปาซึ่งคอยจับมนุษย์อย่างผิดกฎหมายและสร้างมนุษย์กลายพันธ์เหล่านี้ขึ้น มนุษย์เทียมเหล่านี้อาจข้องเกี่ยวกับองค์กรนั้น พวกเขากล้าทำเช่นนี้ในพื้นที่ปกครองของรัฐบาลกลาง บางทีแม้แต่แผนกภายในของรัฐบาลกลางก็คงไม่สะอาดเช่นกัน”

หลิน ฮวงคิดถึงกลุ่มกึ่งเทพที่คิดฆ่าคุณฟู่ ตอนนี้เขาขมวดคิ้วแน่นยิ่งกว่าเดิม

“พวกเขารู้ว่าหายนะจากขอบเหวนรกกำลังมา แต่ก็ยังคิดหาวิธีตักตวงผลประโยชน์”

ตอนที่ 821 การประมูลอาวุธสังหารเทพ

เวลาผ่านไปและในไม่ช้าก็ถึงวันที่สามของการประมูลใต้ดิน

หลิน ฮวงเห็นสินค้าทางพันธุกรรมมากมายในช่วงสองวันแรก

นอกจากมนุษย์เทียมและมนุษย์กลายพันธ์ มันยังมีมอนสเตอร์ดัดแปลงมากมายซึ่งไม่มีอยู่ในสารานุกรมมอนสเตอร์

มันทำให้เขานึกถึงโรงงานเมืองหิน

เขาจำได้อย่างชัดเจนว่ามีมอนสเตอร์มากมายเช่นนี้บนเกาะอินิกม่าที่ถูกสร้างจากคนของโรงงานเมืองหิน

“ดูเหมือนผู้สนับสนุนของโรงประมูลหวังเปาอาจมาจากโรงงานเมืองหิน พวกเขาอาจแม้กระทั่งจับมือกัน เหนือสิ่งอื่นใดองค์กรเช่นโรงงานเมืองหินต้องการเงินจำนวนมากเพื่อศึกษาเรื่องเหล่านี้”ชื่อของห้องทดลองมนุษย์ผุดขึ้น เนื่องจากมันคือองค์กรที่เดิมทีมาจากโรงงานเมืองหิน มันอาจกำลังศึกษาเส้นทางที่คล้ายกัน อย่างไรก็ตาม หลิน ฮวงไม่อาจมั่นใจได้เพราะเขายังไม่รู้อะไรมาก

จิตใจเขาถูกลบล้างขณะนั่งบนที่นั่งในโรงประมูลจนกระทั่ง

การปรากฏของอาวุธสังหารเทพบนเวที

“ของชุดที่8ในวันนี้คือสิ่งที่ทุกท่านอาจรอคอย…”

กระบอกดำหนาเผยออกจากผ้าแดง ปากกระบอกชี้ไปทางผู้ชม ทำให้หลายคนอุทานเสียงดัง

“พวกมันคืออาวุธสังหารเทพรุ่น28ที่กองทัพรัฐบาลกลางได้กำจัดออกไปแล้ว มีทั้งสิ้น30กระบอก พวกมันถูกทิ้งร้างไว้ในโกดังนับตั้งแต่ผลิตและไม่เคยถูกใช้มาก่อน”

“บางที พวกท่านบางคนอาจไม่รู้ว่าอาวุธสังหารเทพรุ่น28คืออะไร ทางเราจะอธิบายให้ทุกท่านได้ฟังเอง”

“อาวุธสังหารเทพรุ่น28คืออันดับ2ในบรรดาอาวุธสังหารเทพทั้งหมด มันคืออันดับหลังอาวุธสังหารเทพรุ่นสาม อย่างไรก็ตาม ข้อบกพร่องของอาวุธสังหารเทพรุ่นสามชัดเจนมาก ท่านอาจเคยได้ยินแล้วว่ามันทรงพลัง แต่ก็สามารถใช้งานได้สิบครั้งเท่านั้น”

“ในขณะเดียวกัน อาวุธสังหารเทพรุ่น28คือรุ่นปรับปรุงของอาวุธสังหารเทพรุ่นสาม พลังของมันเทียบได้กับ82%ของอาวุธสังหารเทพรุ่นสามซึ่งพอจะฆ่าจักรพรรดิขั้นทองม่วงได้ง่ายๆ ยิ่งไปกว่านั้น มันยังใช้ได้มากกว่า60ครั้ง มือปืนมากประสบการณ์สามารถใช้มันได้ถึง100ครั้ง...”

พวกเขาหลายคนถนัดใช้ปืนและผู้จัดประมูลอย่างหูกระต่าย ก็ใช้ประโยชน์ในด้านี้ อาวุธสังหารเทพรุ่น28มีประสิทธิภาพ ใช้งาน30ครั้งโดยกระบอกจะเริ่มบิดเบี้ยว โดยธรรมชาติ ข้อมูลเป็นผลมาจากการทดสอบโดยไม่ได้บำรุงรักษามันเลย

ในขณะเดียวกัน เหล่ามือปืนก็มักจะบำรุงรักษามันอย่างดี ดังนั้นมันจึงเริ่มบิดเบี้ยวเมื่อมันถูกใช้ไปกว่า60ครั้ง

ในระดับหนึ่ง หลิน ฮวง ไม่ถูกพิจารณว่าเป็นมือปืน ดังนั้น เขาจึงใช้อาวุธสังหารเทพอย่างหยาบๆ การเสียสละเวลาเพื่อ ดูแลพวกมัน?เขาคงเอาเวลาไปฝึกทักษะดาบ แต่ทว่า ความ

แม่นยำ30นัดของอาวุธสังหารเทพรุ่น28ก็เพียงพอสำหรับเขาแล้ว

ผู้จัดประมูลตั้งใจผสมผสานแนวคิดนี้เพื่อสร้างความสับสนให้คนที่ไม่รู้อะไรเกี่ยวกับอาวุธสังหารเทพ

หลังแนะนำ ในที่สุดผู้จัดประมูลก็ตั้งราคา

“ราคาอาวุธสังหารเทพแต่ละกระบอกจะเริ่มที่150ล้านคริสตัลชีวิต!การเสนอราคาแต่ละครั้งต้องไม่ต่ำกว่า5ล้านคริสตัลชีวิต ตอนนี้ ทางเราก็จะขอเริ่มการประมูลสำหรับอาวุธสังหารเทพกระบอกแรก!”

“200ล้าน!”บางคนในผู้ชมเสนอราคาทันทีที่ผู้จัดประมูลพูดจบ

คนที่เสนอราคานั้นเร็วยิ่งกว่าหลิน ฮวง

หลิน ฮวงยกคิ้วภายใต้หน้ากากและเสนอราคาก่อนที่จะมีคนตัดหน้า”250ล้าน!”

ทันทีที่เสนอราคาออกไป ไม่มีใครในฝูงชนส่งเสียง

ผู้ซื้อที่ฉลาดส่วนใหญ่รู้ดีว่าอาวุธสังหารเทพรุ่น28จะมีราคาประมาณ230ล้านโดยเฉลี่ย ราคาที่สูงกว่านั้นย่อมไม่คุ้มค่า

“250ล้านครั้งที่หนึ่ง!”

“250ล้านครั้งที่สอง!”

“หากไม่มีใครให้ราคาสูงกว่านี้ อาวุธสังหารเทพกระบอกแรกก็จะตกเป็นของท่านผู้มีเกียรติในหน้ากากเงิน!”

“250ล้านครั้งที่สาม!ขาย!”

“ต่อไปก็จะเป็นการประมูลอาวุธสังหารเทพกระบอกที่สอง...”

“240ล้าน!”หลิน ฮวงคือคนแรกที่ประมูล

หูกระต่ายพยายามกระตุ้นความสนใจของคนอื่น แต่ก็ไม่มีใครยอมให้ราคาสูงกว่านี้

“240ล้าน ขาย!”อาวุธสังหารเทพกระบอกสองกลายเป็นของหลิน ฮวงเช่นกัน

“230ล้าน!”ครั้งนี้มันไม่ใช่หลิน ฮวงที่ขานราคา

อย่างไรก็ตาม เสียงของหลิน ฮวงก็ลอยตามมา”240ล้าน!”

เขาซื้อกระบอกที่สามไป

“เริ่มการประมูลกระบอกที่4…”

“240ล้าน!”อีกครั้ง หลิน ฮวงไม่ใช่คนแรกที่ขานราคา

“250ล้าน!”หลิน ฮวงคือคนที่สองอีกแล้ว เขาได้ซื้ออาวุธสังหารเทพกระบอกที่สี่

“ตอนนี้ ประมูลกระบอกที่5…”

“250ล้าน!”มันไม่ใช่หลิน ฮวงที่เรียกราคาก่อน

“255ล้าน!”ครั้งนี้ หลิน ฮวงเพิ่มราคาแค่ห้าล้าน และเขาก็ได้กระบอกที่5ไปในครอบครอง

...

ผู้จัดประมูลหูกระต่ายพูดไม่ออก ราคาเปิดของอาวุธสังหารเทพแค่150ล้าน แต่ราคามันกลับสูงถึง250ล้านเพราะหลิน ฮวงที่กำจัดผู้ประมูลรายอื่นไปจนหมด

หลิน ฮวงซื้ออาวุธสังหารเทพ10กระบอกด้วยราคาประมาณ250ล้านด้วยวิธีเดิมๆ ในที่สุด บางคนก็ทนไม่ไหว เมื่อมันเป็นการประมูลกระบอกที่11

ทั้งคู่แข่งขันจนกระทั่งราคามาถึง350ล้าน ในที่สุด คนๆนั้นก็ยอมแพ้และปล่อยให้หลิน ฮวงได้อาวุธสังหารเทพไป

คนอื่นเปลี่ยนเป็นจริงจังหลับพบว่าราคาฐานของหลิน ฮวงเกินกว่า350ล้าน

จากนั้นเขาก็ซื้ออาวุธสังหารเทพกระบอกอื่นด้วยราคาประมาณ250ล้าน มันแทบไม่มีใครกล้าแข่งขันกับเขา

เมื่อพวกกำลังประมูลอาวุธสังหารเทพเกินครึ่งทาง ผู้เข้าร่วมก็ไม่อาจทนการเอาเปรียบของหลิน ฮวงได้ ดังนั้นพวกเขาจึงเริ่มประมูลด้วยเช่นกัน

อาวุธสังหารเทพกระบอกที่21ก็ถูกขายด้วยราคาสูงถึง410 ล้าน ในที่สุด หลิน ฮวงก็ไม่ใช่คนชนะ

อย่างไรก็ตาม เขายังเป็นตัวสร้างปัญหาในการประมูลเพราะ เขายังคงประมูลและเพิ่มราคาของอาวุธสังหารเทพให้เกิน กว่า400ล้านตลอด

ในขณะเดียวกัน เขาก็ซื้ออาวุธสังหารเทพอีกสองกระบอก ด้วยราคา390ล้านและ400ล้าน

การประมูลอาวุธสังหารเทพสามกระบอกสุดท้ายดุเดือด อย่างมาก พวกมันถูกขายในราคา490ล้าน 530ล้านและ610 ล้าน

เนื่องจากหลิน ฮวงซื้อมาถึง23กระบอก เขาจึงกลายเป็นเป้าสายตาและทำให้ผู้เข้าร่วมการประมูลต่างไม่พอใจ

“นายไม่กลัวตกเป็นเป้าเลยรึไง?”หยี่เสิ่นหยอกล้อ

“ยังไงพวกเขาก็ไม่รู้ว่าผมเป็นใคร”หลินฮวงกล่าวราวกับเขาไม่สนใจ”ผมมีไพ่ตายอยู่มาก แน่นอน ยิ่งมากยิ่งดี ผมแค่ไม่อยากให้ผู้คนคิดว่าผมเป็นพวกบ้า ไม่อย่างนั้น ผมคงไม่มีทางปล่อยอีก7กระบอกให้ใคร”

เขารู้ดีว่าผู้ซื้อรายอื่นย่อมเพิ่มราคาขึ้นหากเขาตั้งใจซื้ออาวุธสังหารเทพทุกกระบอก เมื่อถึงตอนนั้น แม้กระทั่ง600ล้านก็อาจทำให้เขาซื้อพวกมันไม่ได้ ดังนั้น เขาจึงตัดสินใจหยุดการประมูลหลังซื้ออาวุธสังหารเทพไป20กระบอก อีกสามกระบอกถือเป็นโบนัสสำหรับเขา

ตอนที่ 822 ความจริงเกี่ยวกับรอยแตก

หลังได้รับอาวุธสังหารเทพทั้ง23กระบอก หลิน ฮวงก็บรรลุเป้าหมายสูงสุดเขาในการมาเมืองหวังเปาแล้ว

ของที่ถูกประมูลทีหลังคือของผิดกฎหมายบางอย่าง แต่หลิน ฮวงกับหยี่เสิ่นก็ไม่ได้สนใจพวกมัน

ในที่สุดวันที่สามของการประมูลก็จบลงตอนประมาณเที่ยงคืนครึ่ง

พนักงานจัดการให้หลิน ฮวงและคนอื่นถอดหน้ากากและชุด

ตามลำดับ จากนั้นพวกเขาก็จะถูกส่งกลับไปเมืองหวังเปา

โรงประมูลหวังเปาสามารจถจัดการประมูลใต้ดินได้อย่างเป็นความลับ ระบบสื่อสารและการตั้งตำแหน่งบนแหวนหัวใจจักรพรรดิของทุกคนจะถูกล็อค ไม่มีแขกคนใดสามารถรับรู้ว่าพวกเขาถูกส่งไปไหน

เห็นได้ชัดว่าแม้โรงประมูลหวังเปาจะมีรัฐบาลกลางและตัวแทนฝ่ายนอกคอยสนับสนุน พวกเขาก็ยังจัดการอย่างระมัดระวังเพื่อหลีกเลี่ยงการถูกลักพาตัวของเหล่าแขก

“พวกเขาคู่ควรแก่การเป็นอันดับ10ของเขต3 วิธีที่พวกเขา

จัดการกับสิ่งต่างๆไม่ธรรมดาเลย”แม้กระทั่งหลิน ฮวงก็ยังชื่นชม

ค่ำคืนผ่านไปอย่างสงบสุข สิ่งที่หลิน ฮวงไม่รู้คือตัวตนระดับจักรพรรดิในเมืองหวังเปากำลังควานหาตัวผู้ฆ่ามอนสเตอร์บุกเมือง

อย่างไรก็ตาม นั่นก็ไม่เกี่ยวข้องอะไรกับเขาเพราะเขากำลังจะออกนอกเมืองแล้ว

หลิน ฮวงกล่าวอำลากับหยี่เสิ่นเมื่อพวกเขากำลังทานอาหารเช้ากัน

“ผมส่งเอกสารรายละเอียดทั้งหมดขององค์กรต่างๆในเขต3

ให้คุณแล้ว คุณต้องระวังตัวเป็นพิเศษเมื่อคุณเข้าไปยังอาณาเขตขององค์กรมืด อย่าประมาทคนที่มีระดับพลังต่ำกว่าคุณเด็ดขาด พวกมันสามารถทำได้ทุกอย่างเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย แม้กระทั่งระดับเพลิงสวรรค์ก็ยังกล้าวางแผนคิดร้ายต่อคุณ คุณต้องระวัง…”

“นายบอกฉันตั้งแต่จบการประมูลแล้ว ฉันคิดว่านายจะอยู่สัก1หรือ2วันซะอีก ฉันไม่คิดว่านายจะรีบไปเร็วนัก”หยี่เสิ่นกล่าวขณะส่ายหัวด้วยรอยยิ้ม

“ผมมาเมืองหวังเปาเพื่อซื้ออาวุธสังหารเทพ ในเมื่อผมได้พวกมันมาแล้ว ทำไมผมถึงควรอยู่ต่อละ?”หลิน ฮวงยัดไข่ดาวครึ่งฟองใส่ปาก

“งั้น นายจะไปไหนต่อ?”หยี่เสิ่นถามอย่างอยากรู้

“ผมจะไปขอบเหวนรก มีบางอย่างที่ผมต้องจัดการที่นั่น”

“ขอบเหวนรก..”รูม่านตาของหยี่เสิ่นหดลงกับชื่อนั้น

ขอบเหวนรกคือแดนต้องห้ามอันดับ2ในทวีป มีมอนสเตอร์ระดับนิรันดร์จำนวนมากในแต่ละชั้น ต่อให้ระดับนิรันดร์ขั้นสูงสุดลงไปก็ยังไม่ปลอดภัย

หยี่เสิ่นขนลุกเพียงแค่ได้ยินชื่อ เขาไม่ได้ถามอะไรเพิ่ม

“ตอนนี้คุณมีอุปกรณ์ระดับโบราณแล้ว มันสามารถช่วยชีวิตคุณได้พอสมควร มายืมคริสตัลชีวิตจากผมหากคุณมีไม่พอ ไม่ต้องอาย โปรดติดต่อผมหากคุณตกอยู่ในปัญหา คุณมีเบอร์ผม อย่างอายที่จะขอร้อง ชื่อเสียงของคุณไม่สำคัญเท่าชีวิตหรอก”

“เข้าใจแล้ว”หยี่เสิ่นดูเศร้าใจ แม้เขาจะเป็นผู้อาวุโสระหว่างช่วงอายุทั้งคู่ แต่หลินฮวงกลับเป็นคนในคำแนะนำเขาแทน

“มีบางอย่างที่ผมเกือบลืมบอก”หลิน ฮวงนึกขึ้นได้”ผมได้ส่งรหัสเชิญคุณเข้าร่วมสมาคมอัจฉริยะไปแล้ว หาเวลาสมัครดู

มันอาจมีการประเมินบ้าง และคุณควรสามารถผ่านมันได้ตราบเท่าที่คุณเตรียมตัว”

“สมาคมอัจฉริยะ?!”โดยธรรมชาติ หยี่เสิ่นเคยได้ยินถึงมัน เขาทำหน้าโง่งมเล็กน้อยเมื่อได้ยินหลินฮวงพูดถึงมัน

“ใช่ ลงทะเบียนและทำความคุ้นเคย ผมสามารถเสนอชื่อคุณกับพันธมิตรสวรรค์ได้หากคุณอยากเข้าร่วม”

หยี่เสิ่นไม่รู้ว่าพันธมิตรสวรรค์คืออะไร มีเพียงคนในสมาคมอัจฉริยะหรือระดับสูงขององค์กรใหญ่ๆถึงรู้ชื่อขององค์กรภายในสมาคมอัจฉริยะ ดวงตาของหยี่เสิ่นอาจเด้งหลุดหาก

เขาพบว่าพันธมิตรสวรรค์คือองค์กรอันดับ1ในสมาคมอัจฉริยะ

หลิน ฮวงมีความคิดรับหยี่เสิ่นและคนอื่นเข้าร่วมสมาคมอัจฉริยะเพื่อให้ได้รับทรัพยากรเพิ่มหลังเห็นการขายอุปกรณ์ในโรงประมูล เขามักคิดว่าในเมื่อหยี่เสิ่นมาจากตระกูลที่ร่ำรวย ตระกูลเขาก็ไม่ควรขาดทรัพยากรบ่มเพาะ

มันเป็น8โมงเช้าเมื่อพวกเขากินอาหารเช้าเสร็จ พวกเขาเดินไปยังล็อบบี้โรงแรมขณะคุยกัน

จากนั้นหยี่เสิ่นก็ส่งหลิน ฮวงที่ทางเข้าโรงแรมหลังเขาเช็คเอาท์ห้อง

“อย่าตายละ น้องสาวคุณกำลังรอให้คุณกลับบ้านอยู่”หลิน ฮวงกล่าวด้วยรอยยิ้มและโบกมือหลังอัญเชิญประตูมิติ

“นายก็ด้วย”

หลิน ฮวงก้าวหายไปในประตูมิติและประตูก็หายไปหลังปิดตัว

เมื่อเห็นประตูมิติหายไป หยี่เสิ่นก็หันหลับโรงแรมด้วยรอยยิ้มจางๆตรงมุมปาก”ไม่อยากเชื่อเลยว่าเด็กที่เมื่อสองปีก่อน

ยังไม่บรรลุระดับเหล็กจะเติบโตได้เร็วขนาดนี้ ฉันไม่อาจไล่ตามเขาได้ทันหากไม่ฝึกอย่างจริงจัง”

ณ เมืองร้างในเมืองเกรดBใกล้กับขอบเหวนรกชั้นสอง ประตูมิติสีขาวค่อยๆเปิดขึ้นในซอยที่อยู่อาศัย และชายหนุ่มก็ก้าวออกมา

ชายหนุ่มพึมพำเบาๆหลังเก็บประตูมิติไป”ไม่จำเป็นต้องพักโรงแรม ฉันแค่ต้องตรงไปขอบเหวนรกชั้นสองหลังกลั่นรูปแกะสลักเทพทั้งสอง”

“ไคลี่ นำฉันไปโลกของเธอ”หญิงสาวในชุดเกราะดำปรากฏตามคำเรียกเขา

เธอคว้าเอวชายหนุ่มและทั้งคู่ก็หายไป

หลิน ฮวงนั่งอยู่ในทุ่งหญ้าหลังเข้าสู่โลกของไคลี่ จากนั้นเขาก็นำรูปแกะสลักเทพทั้งสองที่เขาได้รับจากการฆ่ามอนสเตอร์ไร้ผิวหนังออกมา

หนึ่งในนั้นเป็นแมวหน้าตาน่ากลัว ลำตัวมันเรียวขณะที่มีขนเหมือนเสือดาว ดูเหมือนชิ้นงานที่ทำจากซากศพแมวตัวเล็ก

อีกอันคือมอนสเตอร์หัวงู มันมีเกราะดำปกคลุมทั่วร่างราวกับรูปปั้นเหล็ก

“ปีศาจแมวหน้าบึ้งและแพะหัวงูต้องเป็นโปรตอสประเภทต่อสู้ เมื่อพวกมันยังมีชีวิต พวกมันคงเป็นเทพแท้จริงขั้นกลาง”เสียงของแผ่นหินดังขึ้น

“มันอ่อนแอกว่าปีศาจดอกไม้ที่ผมได้รับก่อนหน้า?”หลิน ฮวงนึกได้ว่าปีศาจกลีบดอกไม้คือเทพแท้จริงขั้นสูง

“เจ้าไม่อาจนำไปเทียบได้เช่นนั้น นั่นก็แค่ความแตกต่างในระดับพลัง ปีศาจกลีบดอกไม้อาจเหนือกว่าในด้านระดับพลังแต่มันไม่ใช่โปรตอสประเภทต่อสู้”แผ่นหินอธิบาย

“งั้น การสร้างวิญญาณต่อสู้แบบไหนถึงเหมาะกับรูปแกะ

สลักสองอันนี้”(ทักษะสร้างของเสมือนที่ได้มา)

“การสร้างวิญญาณเสมือนที่เหมาะกับปีศาจแมวสุดคือแมวป่า9หาง ส่วนแพะหัวงูควรเป็นแมมมอธจอมทำลาย”แผ่นหินกล่าวต่อ”แมวป่า9หางคือมอนสเตอร์ที่ทรงพลังสุดในสารานุกรมวิญญาณแท้จริง กล่าวกันว่าแมวป่า9หางในขั้นสูงสุดนั้นมีความสามารถพอจะควบคุมมิติได้ตามใจชอบ มันสามารถไปไหนก็ได้ตามใจอยาก ส่วนแมมมอธจอมทำลายก็คือมอนสเตอร์สายพละกำลัง มันถือเป็นสิ่งชีวิตประเภทพละกำลังที่แข็งแกร่งติด10อันดับแรก ข้าได้ยินว่าตัวที่ทรงพลังสุดสามารถบดขยี้กาแล็กซี่ได้”

หลิน ฮวงลืมหายใจหลังได้ยิน เขาทำได้แค่พึมพำกับตัวเอง” ยิ่งฉันฟัง ฉันก็ยิ่งคิดว่าสารานุกรมวิญญาณแท้จริงนี่ต้องถูกเขียนโดยนักเขียนนิยายสักคน มันทั้งเดินทางข้ามกาแล็กซี่

หรือบดขยี้กาแล็กซี่…”

แผ่นหินได้ยินสิ่งที่เขากล่าวและโต้ตอบ”เด็กอย่างเจ้าจะไปรู้อะไร?เจ้าจะรับรู้ว่าสิ่งมีชีวิตระดับเทพแท้จริงทรงพลังแค่ไหนทันทีที่เจ้าเห็นกับตา”

จู่ๆ มันก็นึกขึ้นได้ถึงบางสิ่ง จากนั้นมันก็กล่าว”เจ้าคิดว่าอะไรทำให้เกิดรอยแตกขนาดใหญ่ถัดจากเมืองนี้?มันคือรอยแตกในโลกที่ถูกสร้างขึ้นเพราะผลพวงการต่อสู้ระหว่างเทพแท้จริงขั้นสูงสุด”

“คุณหมายถึงขอบเหวนรก…”หลิน ฮวงดูเหมือนจะได้ยินความลับบางอย่างเขา

“นอกจากนี้ มหาสมุทรที่ชื่อมหาสมุทรสันติหรืออะไรสักอย่าง…ไม่ใช่ว่ามันเกิดจากการล่มสลายของทวีปเนื่องด้วยการต่อสู้ระหว่างเทพแท้จริงขั้นสูงสุดเช่นกัน?”แผ่นหินเผยข่าวที่น่าตกใจอีกอย่าง

“หืม คุณแน่ใจว่ามันเกิดขึ้นโดยฝีมือมนุษย์?”หลิน ฮวงไม่เชื่อ

“เจ้าคิดว่ามันเป็นภัยพิบัติทางธรรมชาติ?”หากแผ่นหินมีดวงตา หลิน ฮวงมั่นใจว่ามันต้องกำลังกลอกตาใส่เขา

“งั้น…”หลิน ฮวงรู้สึกว่าโลกของเขากำลังถูกสร้างขึ้นใหม่

หากสิ่งที่แผ่นหินกล่าวเป็นจริง มันก็เป็นไปได้สำหรับตัวตนที่เหนือกว่าเทพแท้จริงที่จะบดขยี้กาแล็กซี่

“มีอะไรอยู่เบื้องหลังรอยแตกในขอบเหวนรก?คุณรู้ไหม?” หลิน ฮวงถามอย่างทดสอบ เขาไม่มั่นใจว่าเขาจะได้รับคำตอบโดยตรงจากแผ่นหิน

“รอยแตกเช่นนั้นในโลกจะนำไปสู่ที่ไหนสักแห่ง หากโชคดีมันก็จะนำไปสู่โลกกรวดในระดับเดียวกัน ความสามารถของสิ่งมีชีวิตควรคล้ายกับโลกนี้ สงครามระหว่างโลกอาจเกิดขึ้น หากโชคร้าย รอยแตกอาจเชื่อมไปยังโลกชั้นสูง การบุกรุกจะ

เกิดขึ้นแม้มันจะเป็นแค่โลกเล็กๆก็ตาม นั่นคือกฎแห่งผู้แข็งแกร่ง โลกของเจ้าก็เปรียบเสมือนตัวเกมเพื่อให้ผู้คนได้สัมผัสประสบการณ์กับการละเล่น”

คำพูดแข็งแกร่งทำให้หลิน ฮวงรู้สึกหนาวเย็นลงไขกระดูก

จากบทสนทนาของเขากับเทพแท้จริง อู่โม่จากชนเผ่า หลิน ฮวงก็รู้สาเหตุที่ทำให้ยุคโบราณสูญสิ้น การเปิดของรอยแตกจะนำไปสู่การฆ่าล้างจากเหล่าผู้บุกรุกนอกโลก อู่ โม่แม้กระทั่งคาดเดาว่าการสิ้นสุดของแต่ละยุคมาจากเหตุผลเดียวกัน

“หากสิ่งที่คุณกล่าวเป็นจริง อย่างหลังอาจเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับทวีปเรา”เขากล่าว พลางรู้สึกหมดหนทางแม้จะไม่อยากยอมรับก็ตาม

ตอนที่ 823 รางวัล

หลังคุยกับแผ่นหิน หลิน ฮวงก็รู้สึกถึงอันตรายที่กำลังคืบคลานและคิดเพิ่มความแข็งแกร่งตัวเองให้เร็วกว่านี้

หลังผสานรูปแกะสลักเทพทั้งสองลงในกงล้อชีวิต หลิน ฮวงก็ใช้เวลาทั้งวันเพื่อกลั่นมันให้สมบูรณ์

“ในที่สุดฉันก็สามารถเลื่อนเป็นนิรันดร์ขั้น3ได้”หลิน ฮวงที่นั่งในทุ่งหญ้าค่อยๆลืมตาขึ้น เขาสามารถสัมผัสได้ถึงพลังที่อัด

แน่นในร่างเขา”ดูเหมือนระดับพลังฉันจะเลื่อนได้อย่างรวดเร็วตราบเท่าที่มีรูปแกะสลักเทพพอ ต่อให้เป็นนิรันดร์ขั้น9ก็ไม่ใช่เรื่องยาก!”

หลังยืนยัน หลิน ฮวงก็รู้ว่าก่อนไปถึงระดับจักรพรรดิ ภารกิจหลักเขาคือสะสมรูปแกะสลักเทพ!

ในความเป็นจริง เขาก็กำลังทำมันอยู่

เขาเคยติดต่อกับตลาดมืดก่อนหน้าเพื่อให้คอยหารูปแกะสลักเทพ และขอให้หยี่เสิ่นติดต่อเขาหากมีข้อมูลใดจากรัฐบาลกลาง

อย่างไรก็ตาม สำหรับความลับเรื่องรูปแกะสลักเทพ เขามีคำถามในใจขณะสู้กับมอนสเตอร์ไร้ผิวหนังแล้ว แต่ทว่า เขาก็ลืมมันไปเพราะเขายุ่งมาตลอด

“แผ่นหิน คุณบอกผมก่อนหน้าว่ารูปแกะสลักเทพสามารถเปิดใช้งานได้ตราบเท่าที่มันครอบครองพลังเทวะ ตัวอย่างเช่น หากกึ่งเทพมีพลังเทวะในร่าง เขาก็จะสามารถใช้รูปแกะสลักเทพได้ มอนสเตอร์ไร้ผิวหนังที่ผมเผชิญก่อนหน้าก็แค่จักรพรรดิ แล้วมันเปิดใช้งานรูปแกะสลักเทพได้ยังไง?”

“เพราะมันไม่ใช่แค่มอนสเตอร์ทั่วไป แต่มันเป็นมอนสเตอร์เลือดเทพ มันมีเลือดเทพอยู่ในร่าง ภายใต้สถานการณ์ปกติ แค่มีเลือดเทพย่อมไม่อาจใช้รูปแกะสลักเทพได้ แต่ดูเหมือนมันจะมีทักษะลับที่คอยกระตุ้นพลังเทวะในเลือดเทพมันขึ้น นั่นทำให้มันสามารถใช้รูปแกะสลักเทพทั้งสองได้ หากข้าเดา

ไม่ผิด ทักษะนั้นต้องถูกสอนโดยมหาเทพที่มันกล่าวถึง มันน่าจะเป็นทักษะระดับเทพแท้จริง”แผ่นหินอธิบาย

“มันหมายความว่าส่วนใหญ่ นอกจากเหล่ากึ่งเทพและผมคนอื่นไม่มีทางใช้ประโยชน์จากรูปแกะสลักเทพได้สินะ”หลินฮวงขอการยืนยัน

“ความจริง นั่นคือสถานการณ์ปกติ”แผ่นหินพูดต่อ”แต่ ข้าตระหนักว่ากึ่งเทพส่วนใหญ่ย่อมไม่รู้ว่ารูปแกะสลักเทพสามารถผสานกับวิญญาณต่อสู้ได้ ดังนั้น มันจึงมีคนไม่มากที่รวบรวมรูปแกะสลักเทพอย่างเจ้า”

“รัฐบาลกลางต้องรู้อะไรบางอย่างเกี่ยวกับมัน ไม่อย่างนั้นพวกเขาคงไม่ปิดกั้นข่าวที่เกี่ยวกับรูปแกะสลักเทพทั้งหมด

บนเครือข่ายหัวใจ ผมไม่มั่นใจว่าองค์กรอื่นคิดยังไง”หลิน ฮวงโล่งอกเล็กน้อย”นั่นคือข่าวดี ยิ่งคนรู้เรื่องนี้น้อย ผมก็จะมีศัตรูน้อยและเก็บรวบรวมรูปแกะสลักเทพได้ง่ายขึ้น

หลังแกข้อสงสัย หลิน ฮวงก็ออกจากโลกไคลี่

เมื่อถึงเวลาที่เขากลับจากโลกไคลี่มายังเมืองร้าง มันก็เป็นเวลา6โมงเย็นแล้ว และท้องฟ้าก็กำลังมืด(เรียกว่าเมืองร้างเพราะเคยถูกทิ้ง จนกระทั่งคนมาตั้งรกรากกัน คอยให้เหล่านักล่าเข้าไปสำรวจขอบเหวนรก)

ภายใต้แสงตามถนน มีกลิ่นอาหารลอยอยู่ในอากาศ มันถึง

เวลาอาหารเย็นแล้ว

มีเด็กชายสองคนกำลังวิ่งเล่นกัน หัวเราะอย่างสนุกสนานตามถนน

หลิน ฮวงนึกย้อนกลับไปยังโลกเมื่อเขาเห็นภาพนี้

“ทุกอย่างจะถูกทำลายหากมันถูกโลกชั้นสูงรุกราน…”หลินฮวงกำหมัดแน่น

หลังเดินไปตามถนน เขาก็บินขึ้น เปลี่ยนเป็นอุกกาบาตและมุ่งตรงไปยังขอบเหวนรกชั้นสอง

เมื่อมาถึงทางเข้า เขาก็ไม่ได้หยุดเลยและตรงเข้าไป

...

เขตเวลาในขอบเหวนรกชั้นสองก็เหมือนกับโลกด้านนอก ท้องฟ้าพลอยมืดสนิทไปด้วย

หลิน ฮวงค่อยๆลอยลงบนพื้นและอัญเชิญเจ้าแดง

“เจ้าแดง ช่วยตรวจสอบมอนสเตอร์ด้วย จากนั้นก็แพร่ปรสิตใส่มอนสเตอร์บางตัว ดูว่าพบอะไรแปลกๆไหม”หลังสั่งเจ้าแดง หลิน ฮวงก็อัญเชิญมอนสเตอร์ตัวอื่นออกมา : ไป่ ไท แรนด์ แลนเซล็อต ไคลี่ ตัวตลก สายฟ้า วิญญาณกระดูก ปีศาจมาลาเชี่ยน อิมพ์ อสรพิษจันทรา อัศวินแห่งความตาย อัศวินอมตะ และอสรพิษจันทร์ทมิฬทั้งสอง

คล้ายกับเจ้าแดง หลังหลิน ฮวงเลื่อนเป็นนิรันดร์ขั้น3 การ์ดมอนสเตอร์ทั้ง14ก็เลื่อนเป็นนิรันดร์ขั้น7เช่นกัน หลิน ฮวงไม่ได้อัญเชิญชาโคลเพราะระดับพลังมันเลื่อนเป็นนิรันดร์ขั้น9 แล้ว

“ตอนนี้พวกแกคือนิรันดร์ขั้น7 อย่างไรก็ตาม ระดับพลังสูงสุดที่พวกแกสามารถบรรลุได้คือนิรันดร์ขั้น9 ดังนั้น ในช่วงเวลานี้ ก็จับคู่กันและออกฆ่ามอนสเตอร์ขอบเหวนรกเพื่อให้พวกแกเลื่อนเป็นนิรันดร์ขั้น9ซะ”

หลิน ฮวงออกคำสั่งนี้เพราะมอนสเตอร์ระดับนิรันดร์ส่วนใหญ่มักปกครองอาณาเขตด้วยตนเอง โดยไม่ต้องสงสัย การปล่อยให้การ์ดมอนสเตอร์แยกกันฆ่าจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการฆ่าพวกมันแทนที่จะฆ่าเป็นกลุ่ม

“เจ้าแดงจะส่งศพทั้งหมดมาให้ฉันและฉันจะจัดการกับมันเอง สิ่งเดียวที่พวกแกต้องทำคือไล่ล่ามอนสเตอร์เพื่อให้ระดับพลังพวกแกเพิ่มขึ้น”

“ตอนนี้ฉันจะจับคู่ให้พวกแก ไป่คู่กับตัวตลก ไทแรนด์กับอสรพิษจันทรา สายฟ้าก็วิญญาณกระดูก ปีศาจมาลาเชี่ยนกับอิมพ์ และอัศวินแห่งความตายกับอสรพิษจันทร์ทมิฬทั้งสอง แลนเซล็อตและไคลี่สามาราถสู้ได้เพียงลำพังเพราะพวกมันมีทาสดาบและอสูรแสงจันทร์เป็นกองหนุน”

มอนสเตอร์ทั้ง14ถูกแบ่งออกเป็น8กลุ่ม

“เจ้าแดง แกมีหน้าที่ติดต่อกับพวกมัน แกต้องให้ข้อมูลต่างๆ รวมถึงเส้นทางและแผนการล่า”

“ตอนนี้เป็นเวลาอิสระ แต่มีกฎสามข้อที่พวกแกต้องทำตาม อย่างแรก อย่าหลุดเส้นทางการล่าของเจ้าแดง ไม่อย่างนั้น พวกแกอาจต้องพบกับมอนสเตอร์หรือมนุษย์ระดับ จักรพรรดิ”

“สอง อย่าสู้กับมนุษย์เว้นแต่พวกแกจะถูกบังคับ หากแก พยายามยั่วยุมนุษย์หรือฆ่าพวกเขา พวกแกจะถูกผนึกไว้ใน

การ์ดตลอดไป ฉันจะไม่มีทางอัญเชิญพวกแกอีก”เมื่อหลินฮวงกล่าวเช่นนั้น เขาก็เหลือบมองตัวตลก

“สาม พยายามอย่าสู้กับมอนสเตอร์ระดับจักรพรรดิ ส่วนใหญ่ผ่านการกลายพันธ์สามครั้งเหมือนพวกแก แม้ระดับพลังพวกแกจะเป็นนิรันดร์ขั้น9 มันก็ยังเสี่ยงเกินไป นอกจากนี้ มันยังเสียทั้งเวลาและพลัง”

“สุดท้าย มาพูดถึงเรื่องรางวัล พวกแกจะได้รับอาหารเป็นเวลาหนึ่งเดือนหากสามารถเลื่อนระดับได้ภายในสามวัน พวกแกยังสามารถแลกมันเป็นของอื่นได้หากไม่ต้องการอาหาร ตราบเท่าที่มันสมเหตุสมผล ฉันจะพยายามทำตามความต้องการพวกแก”

ทุกตัวต่างตื่นเต้นเมื่อได้ยิน

แม้กระทั่งไป่ที่มักเย็นชาก็ยังรีบลงมือทันที(เพื่อผักแห้ง 555)

แม้ตัวตลกจะดูเหมือนไม่สนใจ แต่ดวงตามันก็เปล่งประกายอย่างไม่แน่นอน

หลังเห็นทุกตัวมีความสุข หลิน ฮวงก็รู้ว่ากลอุบายเขาได้ผล

แม้การ์ดมอนสเตอร์จะไม่อาจขัดคำสั่งเขา เขาก็ยังอยากให้พวกมันทำอย่างสมัครใจเพราะนี่จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพได้

“แค่นั้นแหละ เจ้าแดงจะติดต่อพวกแกเองหลังจากนั้น แยกย้ายกันได้แล้ว”

หลังหลิน ฮวงมอบคำสั่ง ทั้ง8กลุ่มก็เลือกทิศทางและจากไป

เจ้าแดงถามเขาหลังไป่และตัวอื่นจากไป”นายท่าน รางวัลที่ท่านพูดถึง…”

“หน้าที่ของแกสำคัญกว่าใคร แกจะได้รับรางวัลโดยไม่ต้องเพิ่มระดับพลัง”หลิน ฮวงลูบหัวเจ้าแดง

ตอนที่ 824 เราสู้ด้วยกัน!

เหล่ามอนสเตอร์เคลื่อนไหวอย่างรวดเร็วในขอบเหวนรก

อย่างไรก็ตาม ขอบเหวนรกชั้นสองนั้นแตกต่างจากวันปกติ

เล็กน้อยเพราะมีมอนสเตอร์แปลกๆอยู่14ตัว

มีมังกรฟ้าที่ดูคล้ายT.REX ลำตัวยาวกว่า30เมตรกำลังวิ่งหนี

อยู่บนทุ่งหญ้า

ในขณะเดียวกัน เงาดำคล้ายมนุษย์ก็กำลังไล่ล่ามัน

หากมองอย่างใกล้ชิด มอนสเตอร์ร่างมนุษย์นั้นสูงกว่าสามเมตร มันมีกล้ามเนื้อเต็มร่างและสวมกางเกงสีเขียวทหารขณะไล่ตามมอนสเตอร์ด้วยเท้าเปล่า

รอยเท้าลึกฝังแน่นบนพื้นทุกครั้งที่มันก้าวราวกับมันกำลังเหยียบบนหาดทราย มันเคลื่อนที่ไปไกลหลายร้อยเมตรทุกย่างก้าว ทำให้มันเข้าใกล้มังกรฟ้าเรื่อยๆ

มังกรฟ้าคำรามอย่างโกรธแค้นขณะวิ่งหนี มีบาดแผลหลายจุดบนร่างมัน บาดแผลไม่ได้ดูเหมือนโดนอาวุธทำร้าย แต่ดูเหมือนถูกฉีกกระชากโดยกรงเล็บและฟันของมอนสเตอร์ บางส่วนยังคงมีเลือดไหล อย่างไรก็ตาม มันไม่อาจสนใจกับบาดแผลมันได้ในตอนนี้ ทั้งหมดที่มันสามารถทำได้คือวิ่งให้เร็วที่สุด

ในขณะเดียวกัน มอนสเตอร์ร่างมนุษย์ด้านหลังมันก็เข้าใกล้ยิ่งขึ้น

300เมตร!

200เมตร!

100เมตร!

50เมตร…

โฮก!

ขณะที่กำลังไล่ล่ามังกรฟ้า ไทแรนด์ก็ปล่อยเสียงคำราม อย่างตื่นเต้นและเร่งความเร็ว มันยื่นมือมันและคว้าหางของมังกรฟ้า

มังกรฟ้าที่กำลังวิ่งหนีเอาชีวิตรอดรู้สึกถึงพลังมหาศาลจากด้านหลังมันและในไม่ช้า เท้ามันก็ถูกยกขึ้นจากพื้นก่อนมันจะถูกจับฟัดกับพื้นอย่างแรง

ด้วยมือทั้งสองข้าง ไทแรนด์ยกร่างมังกรฟ้าขึ้นและฟาดมันซ้ำๆอยู่หลายครั้ง

มังกรฟ้าขนาดใหญ่ราวกับค้อนยักษ์ที่ถูกใช้ไทแรนด์ใช้ทุบอย่างต่อเนื่อง

ประมาณสิบนาที ไทแรนด์ก็ปล่อยมือมันและโยนร่างของมังกรฟ้าไปบนพื้น

มังกรฟ้าระดับนิรันดร์ขั้น9ดูเหมือนจะไม่หลงเหลือกระดูกในร่างอีก มันดูเหมือนกำลังจะตายในอีกไม่กี่วินาที

ไทแรนด์กระโจนเข้าหาท้องฟ้ามันและยกเท้าเล็งไปทางหัวมัน

อย่างไรก็ตาม แสงสีเลือดกลับระเบิดออกจากร่างไทแรนด์ในช่วงเวลานั้นและแทงผ่านดวงตามังกรฟ้า วินาทีต่อมา มอนสเตอร์ขนาดมหึมาก็สูญเสียชีพจรชีวิตมัน

“เห้ เจ้าไม่ได้ใส่ความพยายามเลย แล้วยังกล้าตัดหน้าข้าอีก?”ไทแรนด์ขมวดคิ้วขณะมองหัวของมังกรฟ้าและตะโกน

“อย่าเห็นแก่ตัวสิ เจ้ายักษ์ เหยือทั้งหมดจะเป็นของเจ้าหลังข้าเลื่อนเป็นนิรันดร์ขั้น9”สมองอันเล็กๆผุดออกจากรูจมูกของมังกรฟ้า มันมีขนาดเท่านิ้วโป่ง มีชั้นเมือกกึ่งโปร่งใสปกคลุมมัน”ดูนี่สิ เจ้านี่มีสมองค่อนข้างใหญ่ ข้าสามารถแบ่งให้เจ้าได้บ้าง เจ้าอยากกินไหม?”

“ไม่”ไทแรนด์ปฏิเสธทันที”ข้าจะช่วยเจ้าเลื่อนเป็นนิรันดร์ขั้น8 และเจ้าจะต้องช่วยข้ากลับ จากนั้น ข้าจะช่วยเจ้าเลื่อนเป็นนิรันดร์ขั้น9 แต่เจ้าก็ต้องช่วยข้าเลื่อนเป็นนิรันดร์ขั้น9ต่อ หากเจ้าไม่ตกลง เราก็จะแยกทางกัน”

“ตกลง!”อสรพิษจันทราเห็นด้วยทันที”สมองของมังกรฟ้าอร่อยกว่าตัวก่อนหน้า เจ้าแน่ใจนะว่าไม่อยากได้?”

“ไม่ รีบจัดการให้หมด เราจะได้เดินทางกันต่อ”ไทแรนด์ปฏิเสธอีกครั้ง

“เราสู้!เราสู้เพื่อหัวและเราได้มังกรโง่ เราบดขยี้!เราขี้หัวมันและดื่มดำกับสมองมังกรสดๆ…”มันร้องเพลงจากในหัวมังกร

“หุบปาก!”

“ฮี่ฮี่ อร่อย!”

..

บนหน้าผา มีนกสีเทาเข้มขนาดใหญ่ยืนอยู่ มันกำลังมองบึง
ที่อยู่ไม่ไกลจากด้านใต้มัน

“ข้าเห็นเหยื่อที่เจ้าแดงกล่าวถึง”

“เจ้ามีสายตาที่ดี ข้ากวาดตามองอยู่สามครั้งและไม่เห็นอะไร
เลยนอกจากยุง”หมอกขาวหนาไหลออกมาอย่างต่อเนื่อง
จากดวงตาเพลิงขาวของวิญญาณกระดูก มันมีมงกุฎบนหัว

และชุดคลุมแดงรอบร่าง”มันมีหน้าตายังไง?”

“มันควรเป็นมังกรฟ้าชนิดแชมโซซอรัส-ยาวอย่างน้อย30 เมตร แต่มันสามารถกลบกลืนกับสภาพแวดล้อมได้ นั่นทำให้เจ้าไม่เห็นมัน”สายตาของสายฟ้าไม่ละออกจากบึงเมื่อมันกำลังพูด”บึงคือบ้านบนดินมัน ข้าคิดว่าเราคงเหนื่อยหน่อยหากคิดฆ่ามัน”

“นั่นง่ายมาก เราแค่ต้องทำให้มันเป็นบ้านของเรา”วิญญาณกระดูกกล่าว

“ยังไง?”สายฟ้าหันไปมองมัน

“ข้าจะเปลี่ยนบึงน้ำให้เป็นลาวา”ชุดคลุมเลือดหันหัวมันและ

มองสายฟ้า

“เข้าใจแล้ว งั้นก็ลองใช้วิธีเจ้าดู”

“รอก่อน เราต้องทำให้ชัดเจนก่อนลงมือ เหยื่อนี่จะเป็นของใคร?”ชุดคลุมเลือดคว้าโอกาส

“มันจะเป็นของเจ้า ตกลงไหม?”สายฟ้าตอบสนองทันที”เจ้าจะโจมตีคนสุดท้าย”

“ตกลง!”ทันทีที่ทั้งคู่ได้ข้อสรุป พวกมันก็โจมตีมอนสเตอร์ด้านล่าง

ลาวาสีแดงเข้มผุดจากใต้ดินและกลืนกินทั้งบึงน้ำ

ในที่สุดเหยื่อก็เผยตัวออกมา มันคือแชมโซซอรัสที่ยาวเกือบ50เมตร

มันปีนขึ้นจากลาวาขณะคำถาม จากนั้นก็จ้องมองคนร้ายทั้งสองหลัยกหัวขึ้น"ใครคือนายพวกเจ้า?เจ้าไม่รู้กฎ?"

"ไม่รู้"เมฆดำก่อตัวขึ้นในท้องฟ้าทันทีที่สายฟ้ากล่าว จากนั้นสายฟ้าสีม่วงก็ฟาดผ่าลงมา

"พวกเจ้ากล้าโจมตีข้า?เจ้ารู้หรือไม่ว่านายของข้าคือท่านกู่หลง?!"ไม่รู้ว่ามันโกรธหรือกลัว แชมโซซอรัสกำลังสั่นขณะพูด

ทันทีที่มันพูด สายฟ้าอีกสายก็ฟาดผ่าลงมาและตามมาด้วยอันที่3….

สายฟ้าฟาดอย่างต่อเนื่อง ไม่เพียงแต่แชมโซซอรัสจะไม่มีโอกาสโต้กลับ แต่สายฟ้ายังไม่เปิดโอกาสให้มันได้พูด

“ข้า..อยาก..เห็นนาย..ของพวกเจ้า”แชมโซซอรัสแสดงสิ่งที่มันต้องการขณะกล่าวแทรก

“เจ้าจะได้เห็นเขา แต่หลังจากเจ้าตายละนะ”สายฟ้าไม่หยุด

โจมตีมัน

“มันหนังหนามาก มันเหมือนกับการโจมตีของเจ้าทำได้แค่ให้มันมึนงงชั่วคราว แต่ไม่ทำให้มันเกิดบาดแผลใดๆ”ชุดคลุมเลือดกล่าวขณะลูบคาง”ข้าจะช่วยเจ้าเอง”

ชุดคลุมเลือดยื่นมือมันและโซ่เพลิงหลายเส้นก็ก่อตัวขึ้นในอากาศ

แชมโซซอรัสถูกสายฟ้าฟาดจนชาไปทั่วร่าง มันพยายามหลบ แต่ก็ขยับได้เพียงสิบเมตรก่อนจะถูกโซ่ลงทัณฑ์จับมัด พลังชีวิตมันหดกลับไปในร่างขณะที่มันรู้สึกไร้เรี่ยวแรง

สายฟ้าอีกสายฟาดลงมาในวินาทีนั้น

“อ้าก!!!”การเผาไหม้ที่มันไม่เคยประสบมาก่อน ทำให้มันปล่อยเสียงคร่ำครวญออกมา

“การพันธนาการ กระแสไฟฟ้าและเสียงคร่ำครวญ…อ่า มันช่างเป็นการลงตัวที่สมบูรณ์แบบ!”ชุดคลุมเลือดกล่าวอย่างยินดี”มันจะสมบูรณ์แบบยิ่งขึ้นหากมีหนวด หืม ข้าจะใช้ลาวามาแทน..”

วินาทีต่อมา พื้นใต้แชมโซซอรัสก็เปลี่ยนเป็นลาวาทันที

หนวดลาวาหลายเส้นฟาดร่างมันและแทงไปในดวงตา จมูก และปากราวกับพวกมันไม่คิดปล่อยรูใดๆบนร่าง...

ภายใต้การโจมตีของทั้งคู่พร้อมกับพลังชีวิตที่ถูกผนึก มันทำได้เพียงสมเพชชีวิตตัวเองอยู่5นาทีก่อนจะตายจาก

“มันยังไม่ถึง5นาทีเลย อ่อนแอยิ่งนัก!สัตว์เพศผู้แต่กลับทนได้ไม่ถึงครึ่งชั่วโมง น่าสมเพช!”ชุดคลุมเลือดอยากสนุกเพิ่ม

“ไปหาตัวต่อไปกันเถอะ…”สายฟ้ากระพือปีกมันและยกร่างขึ้นสูง

ชุดคลุมเลือดบินไล่ตามสายฟ้าไปทันที”เห้ย สายฟ้า ข้าคิดหาวิธีเล่นได้ใหม่ ปล่อยสายฟ้าเจ้าลงในหนวดลาวาข้าและหนวดลาวาข้าก็จะมีกระแสไฟฟ้า….”

“ข้าไม่เห็นด้วย!”สายฟ้าที่กำลังบินนำหน้าปฏิเสธก่อนที่ชุดคลุมเลือดจะพูดจบ

<u>ตอนที่ 825 ข้าขออภัย หัวหน้า</u>

การต่อสู้ครั้งใหญ่บังเกิดขึ้นในหุบเขา

มีปีศาจและอิมพ์อยู่อีกฝากกำลังต่อสู้กับหมีโลกา

หมีโลกาคือมอนสเตอร์กลายพันธ์สามครั้ง มันมีผิวหนังสีดำทมิฬและมีเกราะทองคำบนหัว หน้าทองและแผ่นหลัง เกราะทองไม่ได้ถูกสวม แต่มันกลับมีมาตั้งแต่เกิด

สิ่งที่แข็งแกร่งสุดของมอนสเตอร์เช่นนี้คือร่างกายพวกมันที่สามารถฉีกกระชากมอนสเตอร์กลายพันธ์สองครั้งได้ราวกับ

กระดาษแผ่นบางๆ พลังป้องกันมันยังแข็งแกร่งพอที่จะปกป้องตัวเองจากมอนสเตอร์ในระดับเดียวกัน

และหมีโลกาตรงหน้าพวกมันก็คือนิรันดร์ขั้น9

ความจริงอันน่าตกใจคือปีศาจมาลาเชี่ยนซึ่งมีพลังระดับนิรันดร์ขั้น7กลับกำลังต่อสู้กับหมีโลกา

ผิวสีเขียวมันแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนเป็นเกราะโลหะซึ่งขยายร่างมันให้ใหญ่ขึ้นเรื่อยๆ เดิมทีมันสูงสองเมตร แต่ด้วยการเพิ่มขนาด ตอนนี้มันจึงสูงอย่างน้อย2.5เมตร แต่ทว่า มันก็ยังคงดูเหมือนก้อนลูกชิ้น

ในขณะเดียวกัน หมีโลกานั้นยาวกว่า30เมตร แม้ปีศาจมาลา

เชี่ยนจะขยายใหญ่ มันก็ยังคงเหมือนเมล็ดถั่วต่อหน้าหมีโลกา

อิมพ์ที่อยู่ฝั่งเดียวกับปีศาจมาลาเชี่ยนยืนอยู่ห่างไปหลายร้อยเมตร ดูเหมือนจะทำหน้าที่เป็นผู้ชมเท่านั้น

อย่างไรก็ตาม หากผู้คนศึกษามันด้วยพลังวิญญาณ พวกเขาจะเห็นด้ายพลังจิตนับร้อยที่ปล่อยจากร่างมัน และปลายอีกด้านของด้ายเหล่านั้นก็กำลังเกาะติดกับแขน ขา และลำคอของหมีโลกา

ด้ายพลังจิตถูกทำลายลงทีละเส้นเพราะพลังมหาศาลของหมีโลกา อย่างไรก็ตาม อิมพ์ก็ได้สร้างพวกมันใหม่อีกครั้งและอีกครั้ง จุดแข็งของอิมพ์ไม่ได้ด้อยไปกว่าปีศาจมาลา

เชี่ยนแล้ว

“เจ้าอ้วน ทำไมเจ้าไม่เลือกเหยื่อที่มันง่ายๆ?!”ดวงตาสีแดงก่ำของอิมพ์ดูเหมือนจะพ่นไฟได้”ลืมเรื่องพลังของเจ้าไปเลย! หมีนี่มีพลังป้องกันสูงมาก เราทั้งคู่อาจฆ่ามันไม่ได้แม้จะสู้จนถึงเช้า!”

“เจ้าวัวทึ่ม เจ้าไม่รู้ถึงความสนุกในการต่อสู้เลย”ปีศาจมาลาเชี่ยนตอบทันที”การปะทะของพลังคือความสุดที่ยิ่งใหญ่สุดของเหล่าชายฉกรรจ์!”

“หยุดเรียกข้าว่าวัวทึ่มซะ!”อิมพ์ค้าน

“เจ้าเรียกข้าว่าเจ้าอ้วนก่อน”

“ก็เพราะเจ้ามันอ้วน!”

“งั้น ข้าก็จะเรียกเจ้าว่าวัวทึ่มเพราะเขาวัวบนหัวเจ้าและจมูกที่คล้ายวัวทึ่มซะ”ปีศาจมาลาเชี่ยนโต้กลับ

“เจ้าอยากสู้งั้นรึ?!”อิมพ์คลั่ง

“เข้ามาสิ!ข้าไม่กลัวเจ้าหรอก!ข้าหมั่นไส้เจ้ามานานแล้ว” ปีศาจมาลาเชี่ยนเหวี่ยงหมัดใส่หมีโลกาและหันกลับมามองอิมพ์

หมีโลกาถอยออกมาและไม่ได้โจมตีปีศาจมาลาเชี่ยนลับหลัง

สำหรับหมีโลกา ศัตรูทั้งสองจะสูสีกับมันเมื่อสู้ด้วยกัน มันไม่มั่นใจว่าใครคือผู้ชนะ แต่ทว่า การขัดแย้งกันของทั้งคู่ย่อมเป็นข้อได้เปรียบของมัน มันตัดสินใจเปิดฉากโจมตีหลังทั้งคู่ทะเลาะกันจนบาดเจ็บ นั่นทำให้มันเลือกเฝ้าดูอยู่ห่างๆ

ในขณะเดียวกนั เงาทั้งสองก็กำลังจะปะทะกัน

ความสามารถการต่อสู้ระยะประชิดของอิมพ์ไม่ได้ด้อยเกินไป มันแค่เคยชินกับการต่อสู้อย่างมีระบบ อย่างไรก็ตาม มัน

ไม่ได้เป็นฝ่ายเสียเปรียบต่อปีศาจมาลาเชี่ยนเลย

หมีโลกากำลังนั่งดูอย่างมีความสุข มันคงสมบูรณ์แบบหากมีข้าวโพดคั่วหรือเมล็ดทานตะวันให้มันเคี้ยวเล่น

กลางอากาศ ในไม่ช้าอิมพ์ก็เป็นฝ่ายเสียเปรียบ ยังไงก็ตาม มันไม่ได้เก่งการต่อสู้ระยะประชิดเท่าปีศาจมาลาเชี่ยน รวมถึงด้านร่างกาย

มันคลานออกจากพื้นหลังถูกปีศาจมาลาเชี่ยนซกลงมา เลือดที่ไหลออกจากปากมันเปลี่ยนพื้นให้เป็นเหมือนแอ่งน้ำ มันยกหัวขึ้นเพื่อมองปีศาจมาลาเชี่ยนด้วยสายตาคลั่งแค้น

“มีแค่นี้?แสดงพลังของเจ้าทั้งหมดออกมา ไม่อย่างนั้น เจ้าจะไม่มีโอกาสได้ใช้มันอีก”ปีศาจมาลาเชี่ยนกล่าวอย่างไร้ความกลัว

“ในเมื่อเจ้าอยากตาย ข้าก็จะสนองให้!”แสงสีแดงในดวงตาของอิมพ์ขยายใหญ่ขึ้น”หากเจ้าทรงพลังจริง งั้นก็อย่าหลบการโจมตีข้า!”

“ได้ ข้าจะไม่หลบมัน!ข้าไม่กลัวเจ้าหรอก!”ทันทีที่ปีศาจมาลาเชี่ยนพูดจบ แสงก็จุดประกายในท้องฟ้า มันสว่างเป็นพิเศษในท้องฟ้ายามค่ำคืนราวกับดาวตกที่กำลังร่วงหล่น

เห็นได้ชัดว่าดาวตกกำลังบินลงมาทางสนามรบแห่งนี้

หมีโลกาที่เฝ้าดูสังเกตเห็นสิ่งผิดปกติทันที มันอดเปิดปากกว้างไม่ได้เมื่อเห็นดาวตกกำลังบินมาทางพวกมัน”เป็นไปไม่ได้!มันสามารถอัญเชิญฝน..ดาวตกได้?!”

ก่อนหมีโลกาจะพูดจบ มันก็เห็นดาวตกลูกที่สองและสามกำลังตกจากฟากฟ้า ในไม่ช้า มันก็มีนับร้อยลูก

“พลังบ้าอะไรกัน!”หมีโลกามองอิมพ์ด้วยความหวาดกลัว

อย่างไรก็ตาม ในไม่ช้ามันก็สังเกตเห็นปีศาจมาลาเชี่ยนที่ยังยืนนิ่ง รักษาท่าทางมันโดยไม่แสดงทีท่าว่าจะหลบ

“มันโง่รึไง?มันไม่คิดหลบจริงๆ?!”หมีโลกาลอบดีใจหลังกังวล ว่าปีศาจมาลาเชี่ยนจะหลบหนี

“ทันทีที่มันตาย ข้าก็ไม่ต้องกังวลถึงอีกตัว มันปลดปล่อยการโจมตีชุดใหญ่ออกมาแล้ว ดังนั้นมันไม่ควรเหลือพลังมาก และในที่สุด ข้าก็คือผู้ที่ยืนหยัดเป็นคนสุดท้าย ฮ่าๆ”

หมีโลกาถอยห่างออกไปไกล มันกำลังรอให้ทั้งคู่สู้กันจนตาย ไปข้างและคอยเก็บเศษซาก

ฝนดาวตกเพิ่มสีสันสดใสให้กับท้องฟ้ายามค่ำคืน

อย่างไรก็ตาม มหันตภัยก็เกิดหลังภาพอันงดงาม

ดาวตกแต่ละลูกมีไฟลุกโชติช่วง พวกมันตกลงพื้นด้วยความเร็วสุดสะพรึง ผู้คนย่อมสามารถนึกภาพได้ว่าพวกมันจะสร้างความเสียหายได้มากแค่ไหน

ยิ่งหมีโลกาเฝ้าดู มันก็ยิ่งรู้สึกกลัว ในบรรดาดาวตก อันที่เล็กสุดยังเล็กกว่าหมีโลกาแค่เล็กน้อย

มันรู้สึกสงสารปีศาจมาลาเชี่ยนเล็กน้อย”ข้าเกรงว่าการโจมตี

เช่นนั้นสามารถฆ่าได้แม้กระทั่งจักรพรรดิ”

อย่างไรก็ตาม ปีศาจมาลาเชี่ยนกลับยังคงยืนนิ่งโดยไม่คิดหลบ ดาวตกเข้าใกล้หุบเขาเรื่อยๆ และมุ่งเป้ายังปีศาจมาลาเชี่ยน

“ไม่มีทางที่มันจะสามารถพลิกสถานการณ์ได้เลย”หมีโลกาพบว่ามันยากจะเฝ้าดูหายนะที่ใกล้จะมาถึง

อย่างไรก็ตาม บางอย่างกลับเปลี่ยนไป ดาวตกในอากาศกลับหันเหในอากาศ และเปลี่ยนเป้าไปยังหมีโลกา

“เกิดอะไรขึ้น?!”หมีโลกาตกตะลึงกับภาพตรงหน้า มันตอบสนองทันทีและตะโกนใส่อิมพ์และปีศาจมาลาเชี่ยน”พวกเจ้าหลอกข้า!”

ดาวตกลูกแรกกระทบพื้นทันทีที่มันพูดจบ

บูมม!

เสียงดังกึกก้องระเบิดไปทั่วหุบเขา

ท่ามกลางบรรดาเศษดินที่กระจายไปทั่วอากาศ เงาขนาด

ใหญ่ลอยคว้างอย่างน่าสมเพชและกระแทกกับภูเขาอย่างรุนแรง

หมีโลกาถูกฝังลึกในภูเขาและไม่อาจกลั้นเลือดในปากได้ มันพยายามป้องกันตัวเองจากการโจมตีด้วยฝ่ามืออย่างตื่นตระหนก ตอนนี้ แขนมันหายไปจนหมดเนื่องด้วยแรงปะทะ ส่วนเกราะทองบนหน้าอกมันก็แตกร้าวเล็กน้อย ในขณะเดียวกัน อวัยวะภายในมันก็ได้รับการกระทบกระเทือนอย่างรุนแรง มันรู้สึกแสบร้อนราวกับมีไฟในปอดเมื่อมันหายใจ

ดาวตกลูกที่สองบดขยี้มาในภูเขาก่อนที่มันจะได้หายใจ

ตามด้วยลูกที่สาม สี่ ห้า…

ดาวตกกว่า200ลูกไม่ต่างอะไรกับกระสุนปืนใหญ่ และทั่วหุบเขาก็ถูกบดขยี้จนกลายเป็นพื้นราบ

ในขณะเดียวกัน หมีโลกานั้นตายไปตั้งแต่ดาวตกลูกที่11แล้ว

“หมีนั่นโง่มากถึงกับเชื่อพวกเรา มันคิดว่าเราทะเลาะกันจริงๆ!”ปีศาจมาลาเชี่ยนลอยลงพื้นที่ถูกทำลายจนสิ้น

“เราไม่ได้ต่างอะไรกับนักแสดงชั้นนำ”อิมพ์ก้าวหาปีศาจมาลาเชี่ยนด้วยรอยยิ้ม”ข้าได้รับความเจ็บปวดทางร่างกายมากจากการโจมตีรอบนี้”

“ข้าขออภัย หัวหน้า…”ปีศาจมาลาเซี่ยนกลายเป็นแมวเชื่องทันที

“เจ้าคิดว่าคำขอโทษจะช่วยอะไรได้?”อิมพ์ยังคงยิ้ม

“อืม..ข้าคิดว่าเราควรมองหาเหยื่อรายต่อไป หากเราไม่อาจทำภารกิจเสร็จภายในสามวัน เราอาจสูญเสียอาหารไปถึงหนึ่งเดือน”ปีศาจมาลาเซี่ยนเปลี่ยนเรื่อง

“มันเป็นความผิดเจ้า เจ้าอ้วน เจ้าเลือกเหยื่อที่ฆ่าได้ยากและยากขึ้นเรื่อยๆ!”อิมพ์โมโหเมื่อคิดเรื่องนี้

“เจ้าวัวทึ่ม ข้าเตือนเจ้าแล้วว่าให้หยุดเรียกข้าอย่างนั้น!”

“เจ้าเรียกข้าว่ายังไงนะ?!ข้าจะเรียกดาวตกมาฆ่าเจ้า”

“ข้าขออภัย หัวหน้า…”

ปล.แสดงกันเนียนจริงจริ้ง

ตอนที่ 826 ข้าจะคอยให้กำลังใจเจ้า

เงาสีดำและทองบินภายใต้แสงอาทิตย์โดยมีหนึ่งในนั้นคอยนำทาง

“เห้ หนุ่มหล่อผมขาวตรงหน้าข้านะ เจ้าช่วยบินช้าลงหน่อยได้ไหม?”ชายในชุดคลุมทองตะโกนใส่ชายในชุดคลุมดำตรงหน้า

“ไม่ได้”ชายชุดคลุมดำผมขาวหันมาและมองเขาขณะตอบ

ด้วยน้ำเสียงเย็นชา จากนั้นก็เร่งความเร็ว

“เห้ เห้ เจ้าทำอย่างนี้ไม่ได้ เจ้ามีทักษะเร่งความเร็ว แต่ข้าไม่เจ้าเป็นพวกชอบทำร้ายความรู้สึกคนอื่นงั้นหรอ?”ชายชุดทองตะโกนอีกครั้ง

ชายผมขาวชะลอความเร็วลง อย่างไรก็ตาม เขาไม่ได้หันกลับมาและนิ่งเงียบ

จากนั้นชายชุดทองก็ไล่ตามเขาช้าๆและเดินทางไปพร้อมกัน

ทั้งคู่ก็คือตัวตลกและไป่ หลิน ฮวงจับทั้งสองให้คู่กัน

“ไป่ไป่น้อย เราควรเป็นคู่หูกันได้แล้ว ยังไงเราก็สู้ด้วยกันมาสองวันแล้วนะ..”ก่อนตัวตลกจะพูดจบ ไป่ก็หันมาและมองมันด้วยสายตาเย็นชา

“เราสู้ด้วยกันหรือเปล่า?มันคือข้าที่สู้ ส่วนเจ้าเองแต่เฝ้าดูนอกจากจะไม่ช่วย เจ้ายังแย่งชิงเหยื่อของข้า”ไป่ดูโกรธ หากไม่ใช่เพราะหลิน ฮวงที่ขอให้มันไม่สู้กัน มันคงฆ่าตัวตลกไปตั้งนานแล้ว

“เจ้ากลับคลั่งเพราะเรื่องนี้?ทั้งหมดที่ข้าทำก็แค่แย่งเหยื่อเจ้า

ไม่กี่ตัว”ตัวตลกกล่าวราวกับมันไม่สนใจ”ข้าไม่ช่วยเพราะข้ารู้ว่าเจ้าสามารถรับมือได้คนเดียว ข้าย่อมต้องช่วยหากเจ้ารับมือไม่ไหว”

“ข้าไม่โง่พอจะเชื่อเจ้า”ไป่ลอบคิดกับตัวเอง”เจ้าคงวิ่งได้เร็วกว่าใครอื่นหากข้าพบมอนสเตอร์ที่ข้าไม่อาจรับมือได้จริงๆ”

หลังใช้เวลาสองวันร่วมกัน ไป่ก็รู้บุคลิกของตัวตลกดีแล้ว ทั้งหมดที่มันทำคือการโกง ทุกคนคงโชคร้ายหากพบมัน

“ดูสิ เราทั้งคู่คือนิรันดร์ขั้น9แล้วและเรายังทำภารกิจเสร็จก่อนหนึ่งวัน ไม่ใช่ว่าเราควรมีความสุข?”

“ใช่ เจ้าพูดถูก!”

ไป่หมดความสนใจกับสิ่งที่ตัวตลกพูด ต่อมา มันก็คิดว่าการสื่อสารกับตัวตลกเป็นเรื่องไร้สาระ

“ไป่ไป่น้อย ตอนนี้เราคือนิรันดร์ขั้น9แล้ว การฆ่ามอนสเตอร์ในระดับเดียวกันไม่สนุกเลย ทำไมเราไม่ลองฆ่าเหยื่อระดับจักรพรรดิดู?ข้าไม่เคยฆ่าระดับจักรพรรดิมาก่อนเลย”ตัวตลกแนะนำขึ้น

ไป่แสร้งทำเป็นไม่ได้ยินและเมินเฉยคำแนะนำ

“ไป่ไป่น้อย เจ้าได้ยินสิ่งที่ข้าพูดไหม?”

ไป่ยังคงเมินเฉย มันรู้ดีว่ายิ่งตัวมันตอบสนอง ตัวตลกก็ยิ่งได้ใจ

“ไป่ไป่น้อย เจ้าเมินเฉยข้า?”หลังถูกเงียบใส่สองครั้ง ตัวตลกก็รู้ว่าไป่คิดอะไร ดังนั้น มันจึงยิ้มและคิดแผนขึ้น

“เจ้าแดง ส่งตำแหน่งของมอนสเตอร์ขั้นทองดำมาให้ข้า”

“ตัวตลก อย่าสร้างปัญหาและเชื่อฟังนายท่าน”เห็นได้ชัดว่าเจ้าแดงอยู่ข้างเดียวกับไป่

“งั้นข้าก็จะบินไปเรื่อยๆหากเจ้าไม่ให้พิกัด”ตัวตลกยืนนิ่งและ

มองไป่

“ตัวตลก นายท่านกล่าวว่าผู้ที่ไม่เชื่อฟังจะถูกผนึกไปตลอดกาล เจ้าแน่ใจว่าอยากขัดคำสั่งนายท่าน?”เจ้าแดงนำไพ่ตายออกมา

สีหน้าตัวตลกเปลี่ยนไปเล็กน้อย แต่ในไม่ช้าก็กลับเป็นปกติ” ยังไงนายท่านก็ไม่ชอบข้าอยู่ดี แม้ข้าจะเชื่อฟังคำสั่ง ข้าก็ไม่ถูกนายท่านอัญเชิญออกมาอยู่ดี เอาสิ ผนึกข้าเลย ข้าไม่สนใจหรอก”(น้อยใจนี่หว่า)

เจ้าแดงพูดไม่ออก จากนั้นมันก็ส่งข้อความหาหลิน ฮวง

อย่างช่วยไม่ได้

“หากมันอยากฆ่าจักรพรรดิ ก็ให้บทเรียนมัน ในเมื่อมันเป็นคนคิด มันก็ต้องสู้ด้วยตัวเอง ฉันจะให้ไป่คอยช่วยเหลือเท่านั้น ฉันอยากเห็นความสามารถมัน”หลิน ฮวงมักเฉยชาถึงบุคลิกของเหล่ามอนสเตอร์เขา ไม่ใช่ว่าเขาไม่สนใจพวกมัน แต่เขาคิดว่าการไม่ไปเปลี่ยนแปลงพวกมันย่อมดีกว่า แม้มันจะเป็นนิสัยดื้อรั้นอย่างตัวตลก หลิน ฮวงก็ไม่คิดบีบบังคับหรือแก้ไขมัน เขาทำได้แค่แนะนำให้มันทำตาม

เขามักคิดอยู่เสมอว่าไม่ควรสอนมุมมองชีวิตให้ใคร มันควรมาจากการเรียนรู้ด้วยตัวเองและแก้ไขด้วยตัวเอง มันเป็นสิ่งที่ควรสร้างอย่างช้าๆภายในจิตใจ

เนื่องจากยีนที่แตกต่างกันของทุกคน ผู้คนจึงรู้สึกสังคมที่แตกต่างกันในสภาพแวดล้อมต่างๆ ดังนั้น มันอาจไม่ใช่วิธีที่สุดสุดสำหรับทุกคนที่จะเรียนรู้ด้วยตัวเอง เช่นเดียวกับชายผู้ร่ำรวยสุดในโลก เขาไม่มีทางสอนสั่งให้ใครกลายเป็นชายที่ร่ำรวยสุดในโลกตามเขาได้ในเวลาอันสั้น

มุมมองที่ดีสุดจะกลั่นจากความล้มเหลว มันคือคุณค่าที่เกิดจากข้อผิดพลาดที่พวกเขาทำขึ้น

สิ่งที่ถูกต้อง สิ่งที่ผิดพลาด สิ่งที่สามารกระทำ สิ่งที่ไม่สามารถทำ…เทียบกับคุณค่าเหล่านั้น มันจะไม่ส่งผลกระทบใดๆเมื่อปล่อยให้เขาทำผิดพลาดด้วยตัวเอง เขาเข้าใจอย่างถ่องแท้ทันทีที่ตระหนักถึงความผิดพลาดตัวเอง

หลิน ฮวงเข้าใจทฤษฎีได้ดี ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้เขาเลือกปล่อยตัวตลก

ในไม่ช้า เมล็ดกาฝากของเจ้าแดงก็ส่งข้อความของหลิน ฮวงไปไกลหลายพันกิโลเมตร

ตัวตลกมีสีหน้าแปลกๆ มันไม่คิดว่าหลิน ฮวงจะยอมรับความคิดมันเช่นนั้น มันคิดว่าหลิน ฮวงคงเตือนมัน แต่มันก็ยังไม่พูดอะไร

“เขาพูดอย่างนั้นจริงๆและไม่มีอะไรอื่นแล้ว?”

“นายท่านบอกว่าเจ้าควรได้รับบทเรียนเมื่อเจ้ามีปัญหา” เสียงของเจ้าแดงดังผ่านเมล็ดกาฝากอีกครั้ง”เอาละ ข้าจะส่งพิกัดให้เจ้า”

เจ้าแดงเรียกไป่ที่อยู่ไกลออกไปหลังแสดงพิกัด

“เจ้าต้องการทำอะไรกันแน่?”ไป่บินไปหาตัวตลกด้วยสีหน้าเดือดจัด

“ไป่ไป่น้อย ข้าบอกแล้วว่าเราจะไปล่าจักรพรรดิกัน”ตัวตลกขยิบตาให้ไป่

“ข้าไม่สนใจ เจ้าสามารถไปได้ด้วยตนเอง”ไป่ปฏิเสธและหันหลังหนี

“นายท่านตกลงให้เจ้าเป็นผู้ช่วยข้า ข้าจะสู้เอง เจ้าแค่คอยให้กำลังใจข้าก็พอ”ตัวตลกยิ้มขณะพูด

ไป่มองเมล็ดกาฝากอย่างสงสัย เห็นได้ชัดว่าต้องการยืนยัน

“นายท่านพูดเช่นนั้น”เสียงเจ้าแดงดังผ่านเมล็ดกาฝาก

เมื่อได้ยินเจ้าแดงกล่าว ไป่ก็เข้าใจเจตนาหลิน ฮวงทันทีและพยักหน้า”งั้นก็ไปกันเถอะ”

ทั้งคู่เปลี่ยนเป็นแสงสีดำและทอง มุ่งตรงไปยังเป้าหมายใหม่

“ไป่ไป่น้อย ข้าไม่รังเกียจหรอกหากเจ้าช่วยสู้ หากเจ้าสู้ ข้าจะพยายามช่วยเหลือเจ้าสุดความสามารถ หากเจ้าไม่อยากให้ข้าช่วย ข้าก็จะคอยให้กำลังใจเจ้า..”

“เจ้าเลือกคู่ต่อสู้เอง ข้าคงจะดูไม่ดีหากไปแย่งเจ้า ข้าจะให้กำลังใจเจ้าด้วยหัวใจข้า”ไป่หันมาและมองตัวตลกขณะยิ้ม

ปล.คู่จิ้นใหม่

ตอนที่ 827 กองทัพ

การล่าดำเนินต่ออีกสองวัน ในเกราะสีแดงเข้ม แลนเซล็อต นำทาสดาบทั้ง9ไล่ฆ่ามอนสเตอร์ตลอดทาง มันได้รับพลังชีวิตและในที่สุดก็บรรลุภารกิจของหลิน ฮวง ซึ่งคือการยกระดับเป็นนิรันดร์ขั้น9

นอกจากเขา ทาสดาบทั้ง9ที่อยู่ภายใต้มันก็เลื่อนเป็นนิรันดร์ขั้น9เช่นกัน พวกมันได้รับความสามารถเพิ่มขึ้นอย่างมาก

ลำแสงแวววาวส่องผ่านดวงตาแลนเซล็อตเมื่อเขามองทาสดาบทั้ง9

“เจ้าแดง ช่วยข้าหามอนสเตอร์เต๋าดาบกลายพันธ์สามครั้ง ระดับพลังพวกมันต้องเป็นนิรันดร์ขั้น9”

“ไม่มีปัญหา แต่มีมอนสเตอร์เช่นนั้นไม่มากบนขอบเหวนรกชั้นสอง ข้าพบแค่สามตัว”เจ้าแดงตอบกลับทันที

“ไม่เป็นไร สามก็พอแล้ว ช่วยส่งพิกัดมาให้ข้าเลย”แลนเซล็อตพยักหน้า

หลังสื่อสารกับเจ้าแดง แลนเซล็อตก็รวบรวมทาสดาบทั้ง9

พวกมันคืออสูรดาบคลั่งธาตุไฟ นักดาบหญิงเย็นชาธาตุน้ำแข็ง ปีกเทพธิดาประกายธาตุแสง นักดาบระบำที่มีดาบมากมาย ทหารอสูรดาบ อสูรดาบต้องสาปที่ชำนาญการลอบสังหาร จอมดาบที่สามารถควบคุมดาบได้ และราชันย์ดาบวิญญาณในรูปแบบดาบ

“พวกเจ้าทั้ง9 การกลายพันธ์สองครั้งจะไม่เพียงพอหากเจ้าต้องการติดตามข้าในอนาคต นิรันดร์ขั้น9คือขีดจำกัดของการกลายพันธ์สองครั้งและเจ้าจะไม่อาจไปถึงระดับจักรพรรดิได้ ในขณะเดียวกัน มันเป็นเรื่องของเวลาเท่านั้นที่

ข้าจะบรรลุจักรพรรดิ หากระดับพลังพวกเจ้านิ่งอยู่ที่นิรันดร์ขั้น9 ข้าจะต้องหาตัวมาแทนที่พวกเจ้าเมื่อจำเป็น”

เหล่าทาสดาบล้วนมีทักษะพิเศษเฉพาะตัว พวกมันถือว่าเก่งสุดในบรรดามอนสเตอร์กลายพันธ์สองครั้ง อย่างไรก็ตาม แลนเซล็อตคิดว่ามันยังไม่ดีพอเพราะการเป็นนิรันดร์ขั้น9คือจุดตันของมอนสเตอร์กลายพันธ์สองครั้ง โอกาสที่พวกมันจะก้าวสู่ขอบเขตจักรพรรดิช่างเล็กจ้อย

ทาสดาบหลายตัวเปลี่ยนสีหน้าทันทีที่แลนเซล็อตกล่าว

“ท่านปรมาจารย์ดาบ โปรดอย่าลังเลที่จะบอกเราหากท่าน

ต้องการให้เราทำอะไร”ราชันย์ดาบวิญญาณพูดขึ้น มันดูเหมือนจะเข้าใจสิ่งที่แลนเซล็อตต้องการสื่อ

“เอาละ งั้นข้าก็จะไม่อ้อมค้อม ข้าหวังว่าพวกเจ้าจะสามารถกลายพันธ์สามครั้งได้ ข้ามีความคิดว่าจะพาพวกเจ้าไปยังจุดๆนั้นได้ยังไง”แลนเซล็อตหยุดและกวาดตามองพวกมันก่อนพูดต่อ”แต่มันก็มีความเสี่ยงสูงมาก พวกเจ้าอาจตายได้”

“ท่านปรมาจารย์ดาบ โปรดบอก!”มันคือจอมดาบที่ไม่อาจอดใจรอได้

ในขณะเดียวกัน ทาสดาบตัวอื่นเองก็มองแลนเซล็อตอย่างคาดหวัง

“ข้ามีทักษะลับที่สามารถแทนที่ไฟชีวิตในร่างพวกเจ้าได้ แต่มันต้องมีเงื่อนไขเบื้องต้น4ประการ”

‘อย่างแรก มันสามารถใช้ได้กับทาสดาบของข้าเท่านั้น สองภาชนะเช่นพวกเจ้าและมอนสเตอร์ที่ถูกนำมาใช้ต้องมีทักษะเต๋าดาบ”

“สาม ทาสดาบจะต้องฆ่ามอนสเตอร์เพื่อนำมาแทนที่ ทาสดาบตัวอื่นสามารถช่วยได้ แต่ระดับพลังพวกเจ้าไม่อาจเหนือไปกว่ามอนสเตอร์ได้ ระดับกลายพันธ์เองก็ต้องต่ำกว่าเช่นกัน”

“สุดท้าย มอนสเตอร์ที่ถูกแทนที่ต้องมีระดับพลังเท่ากับพวก

เจ้า”

“พูดง่ายๆ พวกเจ้าต้องฆ่ามอนสเตอร์เต๋าดาบกลายพันธ์สามครั้งระดับนิรันดร์ขั้น9 ข้าจะใช้ทักษะลับเพื่อดึงไฟชีวิตขั้น3จากร่างมอนสเตอร์นั้นและแทนที่ไฟชีวิตขั้น2ในร่างพวกเจ้า”

เหล่าทาสดาบตระหนักถึงความยากหลังได้ฟัง

เพื่อให้บรรลุการกลายพันธ์สามครั้ง พวกมันต้องฆ่ามอนสเตอร์กลายพันธ์สามครั้งตัวอื่น มอนสเตอร์สามครั้งทรงพลังกว่ามอนสเตอร์กลายพันธ์สองครั้งมาก นับประสาอะไรกับ

มอนสเตอร์เต๋าดาบที่ทรงพลังสุด

แม้พวกมันจะมีจำนวนมากกว่า มอนสเตอร์กลายพันธ์สามครั้งก็มีโอกาสฆ่าพวกมันในดาบเดียวสูง

ยิ่งไปกว่านั้น ยิ่งทาสดาบกลายพันธ์สามครั้ง พวกมันก็ยิ่งมีน้อยลง กล่าวอีกนัยหนึ่ง เมื่อมีจำนวนน้อยลง การาฆ่าก็ยิ่งยากขึ้น โดยเฉพาะตัวสุดท้าย ทาสดาบต้องสู้กับมอนสเตอร์กลายพันธ์สามครั้งเพียงลำพังเพราะทาสดาบตัวอื่นได้กลายพันธ์สามครั้งแล้วและไม่อาจช่วยเหลือได้

แน่นอน แลนเซล็อตเลือกซ่อนความจริงนี้

แม้มันและทาสดาบที่บรรลุการกลายพันธ์จะไม่อาจช่วยฆ่า

ได้ พวกมันก็ยังสามารถแบ่งปันทักษะ แลนเซล็อตสามารถแบ่งปันทักษะมันให้ทาสดาบได้ ด้วยพลังเต็ม100%

เหตุผลที่มันเลือกปิดซ่อนความจริงไว้เพราะมันหวังให้เหล่าทาสดาบสู้ด้วยความสามารถตัวเองโดยไม่ให้คิดแผนอื่น

“มีมอนสเตอร์เต๋าดาบแค่สามตัวในแถบนี้ ดังนั้น มันจึงมีสามสิทธิ์เท่านั้น ทั้งสามที่ข้าเลือกคือนักดาบร่ายรำ ทหารอสูรดาบ และอสูรดาบเพลิงคลั่ง”

...

ในเกราะดำเธอ ไคลี่กระพือปีกดำนับสิบบนหลังเธอซึ่งแหลมคมราวกับดาบ เธอลอยอยู่ในอากาศขณะเฝ้าดูการต่อสู้ด้านล่าง

กองทัพเนฟิลิกทั้ง368ในชุดเกราะเงินกำลังก่อตัวเป็นค่ายกลสังหาร กลุ้มรุมมอนสเตอร์กลายพันธ์สามครั้งระดับนิรันดร์ขั้น9

เนฟิลิกเหล่านี้เป็นแค่มอนสเตอร์กลายพันธ์สองครั้ง ระดับพลังมันเป็นแค่นิรันดร์ขั้น5หรือ6 แต่ทว่า ระดับพลังของพวกมันก็เทียบได้กับจักรพรรดิขั้นทองดำเมื่อพวกมันสร้างค่ายกล

แม้กระทั่งไคลี่ยังพบว่ามันน่าเหลือเชื่อ ในทางทฤษฎี ความแตกต่างเช่นนั้นไม่ควรเกิดขึ้นกับเนฟิลิกนับร้อย อย่างไรก็ตาม เธอกลับได้รับสืบทอดค่ายกลจากหินดำ ไม่เพียงแต่กองทัพเนฟิลิกจะสู้กับมอนสเตอร์กลายพันธ์สามครั้งระดับนิรันดร์ขั้น9ได้ แต่พวกมันยังสะกดข่มมอนสเตอร์ตนนั้นโดยสิ้นเชิง

ในเวลาไม่ถึงนาที มอนสเตอร์กลายพันธ์สามครั้งที่ทรงพลังน้อยกว่าไคลี่เล็กน้อยก็ถูกฆ่าตาย มันไม่อาจสู้กันได้เลยตั้งแต่ต้น ไม่มีเนฟิลิกแม้แต่ตนเดียวที่ได้รับบาดเจ็บ

“หากมันเป็นข้า ข้าอาจต้องใช้เวลา2-3ชั่วโมงเพื่อฆ่ามัน..”ไค

ลี่เฝ้าดูทุกอย่างเหนือสนามรบ มอนสเตอร์กลายพันธ์สามครั้งที่ตายไปทรงพลังมาก แต่ค่ายกลของเนฟิลิกกลับน่ากลัวยิ่งกว่า

เมื่อจมกับความคิดได้สักพัก ไคลี่ก็ตระหนักสิ่งที่เกิดขึ้นท่ามกลางเหล่าเนฟิลิก

มีแสงสีขาวสาดประกายภายในหมู่เนฟิลิกนิรันดร์ขั้น7 เนฟิลิกตัวอื่นรีบถอยห่างและเฝ้าดูสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างสงสัย

ไคลี่ตกใจหลังเห็นเส้นดาบระเบิดออกจากแสงสีขาวและค่อยๆโอบล้อมเนฟิลิก”มันกำลังจะผ่านการกลายพันธ์สามค

รั้ง?!”

ในขณะเดียวกัน หลิน ฮวงที่อยู่ไกลออกไปหลายพัน

กิโลเมตรก็เห็นภาพผ่านจอของเจ้าแดง

“พวกมันจะเป็นกองทัพไร้พ่ายหากเนฟิลิกทุกตัวบรรลุการ

กลายพันธ์สามครั้งพร้อมกัน!”ดวงตาของหลิน ฮวงสว่างขึ้น

“การโจมตีสุดท้ายทำให้เนฟิลิกตนนี้ผ่านการกลายพันธ์”เจ้า

แดงบรรยายการสังเกต

“งั้น แกหมายความว่าเนฟิลิกเหล่านี้จะกลายพันธ์ทันทีที่

พวกมันฆ่ามอนสเตอร์กลายพันธ์สามครั้ง?”หลิน ฮวงเลิกคิ้วขึ้น”แต่นี่ไม่ใช่มอนสเตอร์กลายพันธ์สามครั้งตัวแรกที่กองทัพของไคลี่ฆ่า”

“มอนสเตอร์ที่เพิ่งถูกฆ่าคือมอนสเตอร์ประเภทวิญญาณ บางทีมันอาจข้องเกี่ยวกัน”เจ้าแดงสันนิษฐาน

“งั้น มันก็คล้ายกับเงื่อนไขวิวัฒนาการไคลี่ เงื่อนไขมันแค่ยากขึ้น”หลิน ฮวงพึมพำ”มอนสเตอร์ที่เนฟิลิกฆ่าต้องเป็นสิ่งมีชีวิตธาตุมืดกลายพันธ์สามครั้ง เนฟิลิกต้องทำการสังหารมอนสเตอร์ที่ตรงกับเงื่อนไขเพื่อกลายพันธ์”

ด้วยความที่เขาไม่มีพันธกับเหล่าเนฟิลิก เขาจึงไม่อาจเห็นข้อมูลพวกมันได้ เขาทำได้แค่คาดเดา

“นี่เป็นแค่การคาดเดา แต่เราสามารถให้ไคลี่นำพวกมันไปทดสอบได้”เจ้าแดงเสนอ

“งั้นก็บอกไคลี่ หากเธอยังควบคุมพวกมันได้หลังพวกมันกลายพันธ์ งั้นก็ปล่อยให้เธอทำ หากเนฟิลิกเหล่านี้เกิดกบฏหลังเลื่อนพลัง งั้นเราก็ไม่ต้องพาพวกมันไปเลื่อนระดับ”หลินฮวงตัดสินใจอย่างเด็ดขาด

แม้การยกระดับของเนฟิลิกจะทำให้พวกมันเป็นกองทัพไร้พ่าย หลิน ฮวงก็หวังว่ามันจะไม่สร้างปัญหา หากไคลี่ไม่อาจควบคุมกองทัพเช่นนั้นได้ มันก็อาจก่อกบฏและเป็นศัตรูเธอได้ทุกเมื่อ พลังอันยิ่งใหญ่เช่นนี้จะกลายเป็นหายนะทันทีที่รวมกันและอาจถูกใช้โดยองค์กรอื่น

ตอนที่ 828 การ์ดกึ่งบรรพกาล

แสงจันทร์ส่องในยามดึก

มีกลิ่นอายทรงพลังสองสายกำลังปะทะกันซ้ำๆเหนือทะลสาบในขอบเหวนรกชั้นสอง

หลายคนที่เคยมาขอบเหวนรกจะรู้ชื่อของทะเลสาปดี มันคือทะเลสาปน้ำดำ

เนื่องด้วยการคงอยู่ของจักรพรรดิ มนุษย์ระดับจักรพรรดิหลายคนจึงนับทะเลสาปนี้เป็นแดนต้องห้ามซึ่งทำให้มันยาก

ต่อการค้นพบ

หากมีใครมายืนในบริเวณทะเลสาป เพียงแค่แวบเดียวก็พอจะให้คนๆนั้นรู้จักนายแห่งทะเลสาปซึ่งกำลังต่อสู้อยู่เหนือทะเลสาป มันคือกระเบนปีศาจขั้นทองดำ

ในขณะเดียวกัน อสรพิษยักษ์ก็กำลังสู้กับกระเบนปีศาจ อสรพิษยาวประมาณ9พันเมตร มีมอนสเตอร์ร่างมนุษย์ในชุดเกราะดำกำลังยืนอยู่บนหัวมัน มอนสเตอร์มีชั้นหมอกสีดำจางๆอยู่รอบตัวมัน

สิ่งที่คล้ายกันเกิดขึ้นเหนือพื้นหิมะห่างออกไปหลายพันกิโลเมตร

อสรพิษย์ยักษ์ตัวหนึ่งกำลังแบกมอนสเตอร์ในชุดเกราะดำ เข้าโรมรันกับหมีน้ำแข็งขั้นทองดำ

อย่างไรก็ตาม อสรพิษกลับหายไปกลางคัน และมอนสเตอร์ร่างมนุษย์ก็มีระดับพลังพุ่งสูงขึ้น มันยกระดับพลังเป็นขั้นทองแดง

การต่อสู้กลายเป็นการเล่นอยู่ฝ่ายเดียว

ในเวลาไม่ถึงสามนาที หัวของหมีน้ำแข็งก็ถูกตัด เลือดสีแดงสดสาดกระเซ็นไป ย้อมหิมะให้เป็นสีแดง ราวกับดอกกุหลายแดงที่ถูกวาดบนกระดาษขาว

“ทุกคนทำภารกิจสำเร็จในเวลาไม่ถึงสามวันและเลื่อนเป็นนิรันดร์ขั้น9”เจ้าแดงรายงาน”บางตัวแม้กระทั่งคิดฆ่ามอนสเตอร์ระดับจักรพรรดิ”

“พรุ่งนี้เป็นวันที่สาม เราควรเรียกพวกมันกลับไหม?”

“ไม่จำเป็น ส่วนใหญ่กำลังลองสิ่งใหม่ๆ เราควรปล่อยให้มันฝึกฝนซะบ้าง แต่สายฟ้า ชุดคลุมเลือด ปีศาจมาลาเซี่ยนและอิมพ์ควรสนุกพอแล้ว เราสามารถเปลี่ยนทีมได้แล้ว”หลินฮวงวางแผนล่วงหน้า

หลิน ฮวงไม่อาจทนต่อความโรคจิตของชุดคลุมแดงได้เมื่อมันร่วมกับสายฟ้า

ในขณะเดียวกัน ปีศาจมาลาเชี่ยนและอิมพ์ก็ชอบทรมานและเล่นกับเหยื่อ อย่างไรก็ตาม นั่นเป็นสิ่งที่ฝังลึกในกระดูกของปีศาจมาลาเชี่ยนและไม่มีทางแก้ไขได้ พฤติกรรมของพวกมันอาจแย่ลงหากถูกสั่งให้หยุดพฤติกรรมเช่นนั้นในระยะยาว ทั้งหมดที่หลิน ฮวงทำได้คือให้โอกาสพวกมันได้ปลดปล่อย

“ยังไม่มีอะไรเกี่ยวกับรอยแตกในโลก?”

“ไม่ขอรับ เมล็ดกาฝากข้ากระจายไปทั่วขอบเหวนรกชั้นสอง ตั้งแต่วันแรก แต่พวกมันก็ไม่พบอะไร ไม่มีอะไรแปลกประหลาดเกิดขึ้นเลย ข้าต้องใช้เวลาเพิ่มเพื่อตรวจสอบ”

“ไม่ต้องรีบ ฉันยังรวบรวมพลังวิญญาณได้ไม่ถึงครึ่ง เราต้องอยู่ที่นี่อีก3-4วัน หรืออาจจะนานกว่านั้น”หลังให้ไป่และตัวอื่นเก็บพลังชีวิต เขาก็ได้รับพลังวิญญาณมาเติมเต็มรูปแกะสลักเทพในร่างเขาเช่นกัน

“ไป่และตัวอื่นฆ่ามอนสเตอร์ไปอย่างน้อย300ตัว และตัวที่อ่อนแอสุดก็คือนิรันดร์ขั้น9 ท่านกลับยังรวบรวมพลังวิญญาณไม่ครบ?ทำไมอัตราการแปลงถึงต่ำนัก?”เจ้าแดงอดถามไม่ได้

“ใช่ แม้จะด้วยการป้องกันของรูปแกะสลักเทพ พลังวิญญาณก็ยังต้องถูกกรองด้วยไฟเทวะ อัตราการแปลงพลัง

วิญญาณน้อยยิ่งกว่า1%”หลิน ฮวงพูดอย่างช่วยไม่ได้”แต่นั่นก็ไม่ได้เลวร้ายนัก อย่างน้อย พลังที่ถูกแปลงก็ยังบริสุทธิ์อย่างมากและไม่ได้รับผลกระทบจากไฟเทวะอีก”

คืนที่สามคือวันครบกำหนดของภารกิจที่หลิน ฮวงมอบหมายให้พวกมัน ทั้งหมดคิดว่าเวลาสั้นเกินไปและยังสนุกไม่พอ

เดิมทีพวกมันยอมรับภารกิจก็เพื่ออาหารที่พวกมันชอบ แต่ทว่า โดยไม่มีหลิน ฮวงอยู่เคียงข้างตลอดสามวัน มอนสเตอร์เกือบทุกตัวก็ได้ปลดปล่อยบุคลิกแท้จริงพวกมันออกมา

เมื่อเจ้าแดงถ่ายทอดคำสั่งของหลิน ฮวงว่าต้องการเวลาเพิ่ม ไทแรนด์และตัวอื่นก็ร้องดีใจ

อย่างไรก็ตาม บางตัวกลับไม่มีความสุข รวมถึงสายฟ้า ชุดคลุมเลือด ปีศาจมาลาเชี่ยนและอิมพ์

หลังเรียกทั้ง4กลับเป็นการ์ด หลิน ฮวงก็อัญเชิญราชาเฮอคิวเลี่ยน ปิงหวาง และจอมปีศาจ

นักฆ่าและจอมปีศาจคือมอนสเตอร์ระดับกึ่งบรรพกาล และมันคือครั้งแรกที่หลิน ฮวงอัญเชิญพวกมัน พวกมันร่วมมือกับปิง หวางและราชาเฮอคิวเลี่ยนเพื่อเริ่มการฆ่ารอบใหม่

หลิน ฮวงเฝ้าดูทั้งสองกลุ่มอย่างเป็นกังวล

อย่างไรก็ตาม ความกังวลเขาไม่จำเป็นเลยเพราะมอนสเตอร์ระดับกึ่งบรรพกาลทั้งคู่จัดได้ว่าไร้เทียมทาน แม้พวกมันจะมีพลังแค่นิรันดร์ขั้น7 พวกมันก็ล้มมอนสเตอร์กลายพันธ์สามครั้งระดับนิรันดร์ขั้น9ได้ในเวลาไม่ถึงนาที

ลิงทั้งสองตัวเพิ่งตระหนักว่าเพื่อนร่วมกลุ่มที่พวกมันไม่เคยพบมาก่อนคือลูกพี่ใหญ่ที่แท้จริง

“ระดับกึ่งบรรพกาลทรงกว่าระดับตำนานมาก ฉันสงสัยว่าการ์ดมอนสเตอร์ระดับบรรพกาลจะทรงพลังแค่ไหน!”หลินฮวงกลายเป็นตื่นเต้นหลังเห็นฝีมือทั้งคู่

มอนสเตอร์ระดับกึ่งบรรพกาลนำสองลิงและยกระดับเป็นนิรันดร์ขั้น9ในชั่วข้ามคืน ที่ง่ายขนาดนี้ก็เพราะมอนสเตอร์ระดับกึ่งบรรพกาลทั้งสองนั่นเอง

นับตั้งแต่พวกมันถึงนิรันดร์ขั้น9 นักฆ่าและจอมปีศาจก็ได้นำภาระพวกมันไปสู้กับมอนสเตอร์ระดับจักรพรรดิ

หากพวกมันอยู่ในกลุ่มอื่น สองลิงอาจสามารถช่วยเหลือได้บ้าง อย่างไรก็ตาม ภายใต้เงาของลูกพี่ใหญ่ทั้งสอง สองลิงไม่มีโอกาสสู้เลย พวกมันทำได้แค่เป็นสัตว์ขี่และเป็นกำลังใจให้บางครั้ง

“ราชาเฮอคิวเลี่ยนและปิงหวางดูเหมือนจะเป็นได้แค่สัตว์ขี่น่าสงสารจริงๆ…”แม้กระทั่งเจ้าแดงก็ไม่อาจทนดู เมื่อเทียบกับอสรพิษจันทร์ทมิฬทั้งสองซึ่งมีโอกาสสู้ด้วยทักษะอัศวินสองลิงจึงดูน่าสมเพชอย่างมาก

“มันเป็นความผิดฉันเอง ฉันคำนวณความสามารถของมอนสเตอร์ระดับกึ่งบรรพกาลผิดไป ฉันควรจับคู่ลิงสองตัวแทนแล้วปล่อยให้นักฆ่าและจอมปีศาจอยู่กลุ่มเดียวกัน”หลินฮวงไม่แน่ใจว่าเขาควรหัวเราะหรือร้องไห้”สิ่งเดียวที่ฉันสามารถทำได้คือหาเวลาว่างให้กับราชาเฮอคิวเลี่ยนและปิงหวางในครั้งต่อไป”

เวลาผ่านไปและในไม่ช้าก็ล่วงเลยไปอีกสามวัน ในที่สุดพลังวิญญาณของรูปแกะสลักเทพทั้งสามในร่างหลิน ฮวงก็เต็ม

ไป๋และตัวอื่นฆ่ามอนสเตอร์ขั้นทองดำไปกว่าสิบตัวในช่วงหลายวันมานี้

มีมอนสเตอร์ระดับจักรพรรดิไม่มากบนขอบเหวนรกชั้นสอง นับประสาอะไรกับมอนสเตอร์ขั้นทองดำ ข่าวของมอนสเตอร์ขั้นทองดำที่ถูกกวาดล้างกระจายไปทั่ว ดังนั้นมอนสเตอร์ขั้นทองดำหลายตัวจึงหลบซ่อน แต่เจ้าแดงก็ยังพบส่วนใหญ่ มีไม่มากที่วิ่งหนีไปยังขอบเหวนรกชั้นสาม

ตั้งแต่นั้นมา ไป๋และตัวอื่นก็สามารถล่าได้แค่มอนสเตอร์ระ

ดับนิรันดร์ขั้น9ซึ่งมีอยู่มากมายในขอบเหวนรก

ในขณะเดียวกัน นักฆ่าและจอมปีศาจก็ได้ท้าทายมอนสเตอร์ขั้นทองแดงซึ่งจบลงด้วยการเสมอ จากนั้นพวกมันก็ถอยออกมา

ต่อมา มอนสเตอร์ระดับกึ่งบรรพกาลก็ได้ท้าทายมอนสเตอร์ขั้นทองแดงมากขึ้น พวกมันชนะบ้างและแพ้บ้าง แต่ก็ไม่อาจฆ่าตัวใดได้

ในทางกลับกัน สองลิงถูกจับมารวมกันเมื่อมอนสเตอร์ระดับกึ่งบรรพกาลไปท้าทายมอนสเตอร์ขั้นทองแดง พวกมันก็ดำเนินการฆ่าล้างมอนสเตอร์ระดับนิรันดร์ขั้น9ต่อ

ในบรรดาทาสดาบที่แลนเซล็อตนำไป สามตัวบรรลุการกลายพันธ์สามครั้งจนสำเร็จ

ส่วนทางฝั่งไคลี่ มีเพียง16ตัวที่กลายพันธ์สามครั้งได้ นี่พิสูจน์ว่าเนฟิลิกสามารถกลายพันธ์สามครั้งเป็นเทพธิดาเนฟิลิกได้ แต่ทว่า อัตราความสำเร็จก็น้อยยิ่งกว่า10%

หลายสิ่งเกิดขึ้นในช่วงสามวันมานี้ แต่เจ้าแดงก็ยังไม่พบเกี่ยวกับรอยแตกในโลก

หลิน ฮวงแม้กระทั่งเริ่มสงสัยว่ารอยแตกใหม่อาจไม่อยู่ในชั้นนี้

“หากมอนสเตอร์ไร้ผิวหนังระดับจักรพรรดิสามารถผ่านรอยแตกมาได้ มันก็ต้องเป็นรอยแตกบนชั้นสองหรือสาม นั่นเพราะระดับจักรพรรดิไม่อาจเข้าชั้นแรกได้ ตอนนี้เราไม่อาจหาพบในชั้นสอง งั้นรอยแรกใหม่ก็ต้องอยู่บนชั้นสาม”

“ให้เวลาข้าอีกสองวัน ข้าขอดูอีกครั้ง”เจ้าแดงไม่ยอมแพ้

เที่ยงคืนของวันที่4 จู่ๆเจ้าแดงก็ร้องขึ้น”ข้าพบมันแล้ว!”

ปล.หมดช่วงฟาร์มแล้ว

ตอนที่ 829 อกแบน

“พบแล้ว!”

ในที่สุดเจ้าแดงก็สามารถหารอยแตกใหม่ได้หลังสำรวจ

หลิน ฮวงตกใจมากเมื่อเห็นภาพที่เมล็ดกาฝากฉายให้ดู

“นั่นเป็นรอยแตกที่เราพบก่อนหน้า?ผนึกไม่ได้ผลแล้วงั้นหรอ?!”

ตำแหน่งที่ปรากฏบนหน้าจอคือรอยแตกที่หลิน ฮวงพบในถ้ำหลายเดือนก่อน กำแพงยังคงดูเหมือนเดิมทุกประการ

ทันใดนั้น หมอกดำก็พุ่งออกมาจากรอยแตกราวกับมันมีชีวิต

“มันไม่ใช่เพราะผนึกไม่ได้ผล แต่รอยแตกที่สองกลับผุดขึ้นในตำแหน่งเดียวกัน”เจ้าแดงกล่าวพลางฉายภาพ”นี่คือภาพที่ข้าถ่ายไว้ก่อนหน้า ท่านสามารถเทียบมันได้”

“ดูเหมือนว่ารอยแตกบางส่วนจะดูแตกต่างออกไป”หลิน ฮวงสามารถจำแนกความแตกต่างได้ทันที

“นั่นไม่ใช่ประเด็น”เจ้าแดงอธิบาย”หากท่านมองดีๆ ท่านควรตระหนักว่ารอยแตกเก่าจะดูคล้ายใยแมงมุมยักษ์ และยังมีรอยแตกอันใหม่อีก รอยแตกใหม่คือช่องทางใหม่และมันก็แตกต่างจากผนึกอันที่ท่านพบหลายเดือนก่อนโดยสิ้นเชิง”

หลังได้ยินคำอธิบาย ในไม่ช้าหลิน ฮวงก็ตระหนัก รอยแตกใหม่ดูเหมือนจะซ้อนทับกับรอยแตกเดิม คนธรรมดาจะรู้สึกว่ารอยแตกเดิมมันขยายใหญ่ ซึ่งไม่จริง เช่นเดียวกับที่เจ้าแดงกล่าว มีใยแมงมุมสองอันก่อตัวขึ้นในตำแหน่งเดียวกัน

“ข้าไม่พบมันก่อนหน้าเพราะเคยมีรอยแตกอยู่ตรงนั้น ข้าจึงไม่ได้ให้ความสนใจ จนกระทั่งวันนี้ หมอกดำนั้นปล่อยออกมาจากรอยแตก จากนั้นข้าจึงสังเกตเห็นสิ่งผิดปกติ”เจ้าแดงใช้ความพยายามกับการหารอยแตกไปมาก มันไม่คิดว่าจะอยู่ตรงนี้”ข้าไม่คิดเลยว่าช่องทางใหม่จะถูกสร้างขึ้นหลังช่องทางเก่าถูกปิดผนึก”

“ไปที่นั่นกัน”

หลิน ฮวงบินขึ้นไปบนฟ้าทันที มุ่งตรงไปยังถ้ำที่เด็กปีศาจเคยอยู่

เขาใช้เวลากว่าชั่วโมงเพื่อไปถึง จากนั้นก็บันทึกสถานการณ์ล่าสุดของรอยแตกใหม่ในถ้ำด้วยแหวนหัวใจจักรพรรดิรวมถึงการถ่ายภาพความละเอียดสูง

มันเป็นตอนประมาณตี2แล้วหลังทำทุกอย่างเสร็จ

“เจ้าแดง แกควรอยู่ที่ขอบเหวนรกและเฝ้าดูพวกไป่ไว้ ฉันต้องไปที่อื่น”หลิน ฮวงให้คำสั่งใหม่ทันทีที่ออกจากถ้ำ

แหวนหัวใจจักรพรรดิไม่มีการเชื่อมต่อคเรือข่ายและสัญญาณในขอบเหวนรก ดังนั้นหลิน ฮวงจำต้องออกไปข้าง

นอกหากอยากส่งข้อความ

หลิน ฮวงเดินหายไปหลังเปิดใช้งานประตูมิติ

เจ้าแดงรอให้หลิน ฮวงกลับมาตรงทางเข้าถ้ำอย่างอดทน

เมื่อเขาเดินออกมา หลิน ฮวงก็ส่งรูปและวิดิโอที่เขาบันทึกในถ้ำให้เหยา หลานและโทรไปหาเธอเช่นกัน

หลิน ฮวงรู้จักคนไม่มากในเขต3 เหยา หลานคือราชวงศ์และยังเป็นสมาชิกของสวรรค์แห่งนักผจญภัย นอกจากนี้ ภารกิจก่อนหน้าเธอยังข้องเกี่ยวกับรอยแตกในโลก หลิน ฮวงจึงคิดถึงเธอเป็นคนแรก

“ทำไมเธอถึงโทรหามาฉันดึกดื่นปานนี้?!”

ทันทีที่เสียงของเหยาหลานดังขึ้น หลิน ฮวงก็สามารถเห็นจากวิดิโอ ห้องนั้นสว่างจ้าและเหยาหลานก็เพิ่งลุกจากเตียงเธอ ร่างส่วนบนเธอเผยออกนอกผ้าห่มและเธอก็กำลังเปลือย….

“กรี๊ดด!!!”

เมื่อเห็นบุคคลในวิดิโอคือหลิน ฮวง เหยาหลานก็ตกใจ ในไม่ช้า เธอก็ส่งเสียงกรีดร้องทำลายแกแวหู เธอรีบคว้าผ้าห่มมาคลุมร่างและห่อตัวแน่นในผ้าห่ม ไม่เห็นแม้แต่คอของเธอ จากนั้นเธอก็จ้องหลิน ฮวงเขม็ง

“หลิน เซี่ย นายเห็นมัน?”

“ไม่ ฉันไม่เห็นอะไรเลย..”หลิน ฮวงตอบอย่างไร้เดียงสา

“นายเห็น!”

“ฉันไม่เห็นอะไรจริงๆ..”หลิน ฮวงพึมพำ”หน้าอกเธอแบน

เหมือนเด็กผู้ชาย แล้วฉันจะไปเห็นอะไรได้?”

“นายพูดว่าไงนะ?!”เหยา หลานได้ยินมันอย่างชัดเจนและโกรธยิ่งกว่าเดิม

“ฉันไม่ได้พูดอะไร ฉันมีเรื่องเร่งด่วนอย่างคุยกับเธอ”หลิน ฮวงเปลี่ยนเรื่องทันที

“นี่มันตี2และนายก็ยังทำการวิดิโอคอล นายคิดว่าฉันสนิทกับนายขนาดนั้น?!”

“มีรอยแตกอันอันปรากฏบนขอบเหวนรกชั้นสอง”หลิน ฮวงรู้ดีว่าเขาไม่มีเวลาให้คุยเล่นกับเธอ ดังนั้นเขาจึงตรงเข้าเรื่อง” ฉันเพิ่งส่งวิดิโอและรูปไปให้เธอ ลองดูสิ”

เหยา หลานตกตะลึง เธอกลอกตาใส่หลิน ฮวงและเปิดวิดิโอขึ้น

“ไม่ใช่ว่านั่นเป็นตำแหน่งเดิมกับอันก่อนหน้า?ผนึกคลายตัว?”

“มันเป็นตำแหน่งเดิม แต่ไม่ใช่รอยแตกเดิม”หลิน ฮวงบอก การสังเกตของเจ้าแดง”เธอจะรู้หากนำไปเทียบกับรูปเก่า”

“ฉันเข้าใจแล้ว ฉันจะตรวจสอบว่ามันจริงหรือไม่ทีหลัง หากมันจริง ฉันจะส่งรายงานทันที”เหยาหลานพยักหน้า เพียเง

มื่อเธอคิดวางสาย คำถามหนึ่งก็ผุดขึ้น”ทำไมนายถึงกลับไปยังถ้ำ?”

“ฉันมาล่ามอนสเตอร์ ฉันกลับไปถ้ำเพื่อตรวจดูบางอย่าง จากนั้นก็เห็นสิ่งที่ถูกถ่ายในรูปและวิดิโอนั่น”มันเป็นไปไม่ได้ ที่หลิน ฮวงจะบอกความจริงว่าเขาฆ่ามอนสเตอร์ระดับจักรพรรดิไปและได้รับเบาะแสมา

“นายช่วยเล่าเรื่องโกหกให้มันมีเหตุผลมากกว่านี้ได้ไหม?” เหยาหลานรู้ว่าเขากำลังโกหก

“ฉันพูดความจริง เธอจะเชื่อหรือไม่ก็ตาม”หลิน ฮวงยักไหล่

“ฉันไม่เชื่อนายหรอก”เหยาหลานรู้ว่าเธอจะไม่ได้อะไรจาก

เขาและไม่คิดพูดเรื่องไร้สาระกับเขาอีกพร้อมวางสายไป

หลิน ฮวงแสยะยิ้มหลังเธอวางสาย”หน้าอกเธอแบนจริงๆนั่นแหละ..”

หลิน ฮวงไม่ได้ไปที่ถ้ำหลังกลับมายังขอบเหวนรก เข้าเรียกเจ้าแดงกลับแทนและไม่ได้ไปพบเหยาหลานเช่นกัน

หนึ่งในเหตุผลก็คือผู้หญิงอกแบนมักนำปัญหามาให้เขา

อีกเหตุผลคือครั้งสุดท้ายที่เขาพบเธอ เขาเป็นแค่เพลิงแดง

และตอนนี้ระดับพลังเขาก็เลื่อนเป็นนิรันดร์ขั้น3ภายในครึ่งปี มันผิดปกติ

รอยแตกในโลกถูกพบและเขาก็แจ้งบุคคลที่รับผิดชอบแล้ว เช่นกัน หลิน ฮวงได้ทำหน้าที่ของเขาแล้ว

“สิ่งสุดท้ายที่ต้องทำตอนนี้คือได้รับรางวัลสังหารข้ามขั้น!” หลิน ฮวงรวบรวมรางวัลสังหารข้ามขั้นได้30รางวัลจากนิรันดร์ขั้น1-3

ด้วยความที่เขาใช้การ์ดเลื่อนระดับพลัง ระบบจึงไม่พิจารณาว่ามอนสเตอร์ไร้ผิวหนังที่หลิน ฮวงฆ่าหลายวันก่อนเป็นการฆ่าข้ามขั้น ไมอย่างนั้น เขาคงเหลือรางวัลสังหารข้ามขั้นแค่29รางวัล

“ระดับพลังฉันตอนนี้คือนิรันดร์ขั้น3มันถือเป็นนิรันดร์ขั้นต้น ระดับพลังฉันยังสามารถเลื่อนเป็นขั้นทองดำได้หากฉันใช้ทักษะผสานและอัศวิน”เสี่ยวเฮยให้เกี่ยวกับการเลื่อนพลัง เมื่อทักษะอัศวินและผสานถูกใช้งาน สำหรับนิรันดร์ขั้นต้น อำนาจจะถูกจำกัดที่ขั้นทองดำ แม้จะบรรลุระดับนิรันดร์ขั้น3 ที่ทำให้ร่างเขาสามารถแบกรับพลังของขั้นทองแดงได้ ระดับอำนาจเขาก็ยังไม่เปลี่ยน มีเพียงแต่ต้องเลื่อนเป็นนิรันดร์

ขั้น4-6เท่านั้น เขาถึงจะได้รับอำนาจของขั้นทองแดง(อำนาจของระบบ)

“ฉันเดาว่าขั้นทองเหลืองคงพอให้ทำการสังหารข้ามขั้น เพราะขอบเหวนรกชั้นสองสามารถรองรับได้แค่มอนสเตอร์ขั้นทองเหลือง ประสิทธิภาพการฆ่าพวกมันจะเพิ่มขึ้นหากจอมสังหาร(ไม่ใช่นักฆ่านะครับผมเขียนผิด จอมสังหารคือจอมสังหารดาบราชันย์ มาในตอนที่470-473ครับ)และจอมปีศาจถูกอัญเชิญ”หลิน ฮวงวางแผนและในไม่ช้า ก็ตัดสินใจได้

“มอนสเตอร์ตัวแรกที่ฉันจะฆ่าคือมาดรอสูร การล้างแค้นไม่เคยสายเกินไป!”

ตอนที่ 830 การล้างแค้นไม่มีคำว่าสายเกินไป

หลิน ฮวงพบมารดรอสูรเมื่อเขาเข้าสู่ขอบเหวนรกครั้งแรก เพื่อล่าเด็กปีศาจ

เด็กปีศาจคือบุตรบุญธรรมของมารดรอสูร หลังหลิน ฮวงฆ่ามัน เขาก็ถูกมารดรอสูรโจมตี

ร่างโคลนของมารดรอสูรไล่ตามเขาจนกระทั่งเขาหนีไปยังขอบเหวนรกชั้นสอง ท้ายที่สุด เขาก็ฆ่าร่างโคลนมันด้วยอาวุธสังหารเทพ

อย่างที่บอก สุนัขทุกตัวย่อมมีวันของมัน

หลิน ฮวงกำลังจะไปแก้แค้น

พร้อมด้วยจอมสังหารดาบราชันย์และจอมปีศาจ หลิน ฮวงขี่หลังชาโคลและมาถึงรังของมารดรอสุรา

“มันเป็นเจ้า!”มารดรอสูรเห็นหลิน ฮวงจากระยะไกลและสามารถจำเขาได้ทันที

เวลาไม่ถึงครึ่งปีผ่านไป เด็กปีศาจคือหนึ่งในบุตรบุญธรรมที่

มีศักยภาพสุดของมัน แน่นอน มันจึงสามารถจำ

ฆาตกรอย่างหลิน ฮวงได้

“ดูเหมือนว่าแกจะยังจำฉันได้นะ”หลิน ฮวงลดหัวลง จ้อง

มองมารดรอสูรในชุดแดง

หลังจับจ้องหลิน ฮวง ในไม่ช้ามารดรอสูรก็สังเกตเห็นชาโคล

และกึ่งบรรพกาลทั้งสอง ดูเหมือน มันจะไม่สังเกตเห็นอะไร

พิเศษในตัวจอมสังหารดาบราชันย์และจอมปีศาจ ในไม่ช้า

มันก็หันไปจดจ่อหลิน ฮวง

“มีมอนสเตอร์เลือดมังกรกลายพันธ์สามครั้งระดับนิรันดร์

ขั้น9 มันเป็นการรวมกันที่แข็งแกร่ง แต่ระดับพลังมันยัง

อ่อนแออยู่ มนุษย์ชั่ว เจ้าคิดว่าเจ้าสามารถสู้กับข้าได้ด้วย

สัตว์เลี้ยงเหล่านั้น?ช่างไร้เดียงสายิ่งนัก”

มารดรอสูรยืนด้วยความสูงประมาณ1.8เมตร มันมีเรือนร่างที่น่าดึงดูด มันสวยและทรงเสน่ห์ราวกับมนุษย์

อย่างไรก็ตาม หลิน ฮวงรู้ว่ามันสามารถแปลงโฉมตัวเองเป็นสิ่งมีชีวิตเพศเมียที่มันเคยเห็นได้ตามใจชอบ เมื่อมันถูกกระตุ้นทางอารมณ์หรือทำการต่อสู้ มันจะเผยรูปลักษณ์แท้จริงออกมา มันมีใบหน้าสีเขียวน่าเกลียดน่ากลัว

“แกจะได้รู้ว่าฉันสามารถสู้แกได้หรือไม่”หลังพูดจบ ทักษะ

อัศวินของหลิน ฮวงก็ทำงาน ชาโคลและระดับพลังเขาเลื่อนเป็นขั้นทองดำทันที

มารดรอสูรรู้สึกประหลาดใจ”มันเป็นทักษะที่ยอดเยี่ยมมาก แต่ทว่า หากนั่นเป็นไพ่ตายเจ้า เจ้าคงไม่มีโอกาสได้วิ่งหนีอีกแล้ว”

“ข้าคือจักรพรรดิขั้นทองเหลือง หากเจ้าคิดขอความช่วยเหลือจากมอนสเตอร์ขั้นทองแดง เจ้าอาจทำให้ข้าลำบากได้บ้าง อย่างน้อย เจ้าก็มีโอกาสวิ่งหนีได้สูง แต่ทว่า ในเมื่อเป็นเช่นนี้ พวกเจ้าทั้ง4ก็เหมือนกับการรนหาที่ตาย ข้าสามารถจินตนาการได้เลยว่าเจ้าจะอร่อยแค่ไหน”มารดรอสูรเลียปาก

“นั่นก็ไม่แน่”หลิน ฮวงไม่อยากพูดกับมันให้มากความ หลัง

ส่งข้อความผ่านจิต ซาโคลก็เป็นตัวแรกที่เปิดฉากโจมตี

มันเปิดปากกว้าง เพลิงมังกรดำเริ่มพุ่งออกจากปากมันและปกคลุมทั่วพื้นที่รัศมีหลายสิบกิโลเมตร

“เจ้าทำลายรังข้า รนหาที่ตาย!”

พร้อมกับเสียงตะโกน เพลิงมังกรก็เข้ากลืนกินมัน มันถูกปกคลุมด้วยพลังชีวิตสีแดง ดูเหมือนมันจะสามารถป้องกันตัว

จากเพลิงมังกรได้ในระดับหนึ่ง มันไม่ได้รับบาดเจ็บโดยเพลิงมังกรเลย จากนั้นใบหน้างดงามมันก็เปลี่ยนเป็นสีเขียวพร้อมเขี้ยวยาว ประกายสีฟ้าอมเขียวสาดประกายในดวงตาทั้งสองข้างมัน

ทันใดนั้น มารดรอสูรก็บินขึ้นไปบนฟ้าและพุ่งเข้าใส่หลินฮวงและซาโคลทันที

แต่ทว่า เงาดำสายหนึ่งกลับปรากฏขึ้นตรงหน้ามัน

ก่อนที่มารดรอสูรจะรู้ว่าใครคือคนขวางทางมัน ดาบดำก็สะบัดวูบในอากาศ คลื่นดาบตัดผ่านท้องฟ้าและทอดยาวหลายร้อยเมตร คล้ายกับเขื่อนยักษ์ที่ขวางทางของมารดรอสูร

หลังสัมผัสได้ถึงอันตรายจากคลื่นดาบ ดวงตาของมารดรอสูรก็เบิกกว้าง”เป็นไปไม่ได้!”

มันไม่กล้าต่อสู้ตรงๆ ชี้นิ้วไปในอากาศ ก่อให้เกิดรอยแตกยาวหลายสิบเมตรที่เข้าบดขยี้กับคลื่นดาบดำ

เสียงหนึ่งดังขึ้น ไม่นาน รอยแตกและคลื่นดาบก็แตกสลายเกือบพร้อมกัน

ขณะที่มารดรอสูรปรากฏขึ้นอีกครั้ง คลื่นดาบอีกสายก็ปรากฏจากด้านหลังมัน

แม้กระทั่งหลิน ฮวงก็ยังตกใจ จอมสังหารดาบราชันย์สองตัว

กำกลังขัดขวางเส้นทางของมารดรอสูร หนึ่งตัวมาจากด้านหน้า ขณะที่อีกตัวมาจากด้านหลัง พวกมันดูเหมือนกันอย่างมาก

อย่างไรก็ตาม ในไม่ช้าหลิน ฮวงก็เข้าใจเรื่องราว จอมปีศาจได้เปลี่ยนตัวมันเป็นจอมสังหารดาบราชันย์

หลิน ฮวงยังจำได้ว่าหนึ่งในทักษะของจอมปีศาจนั้นเรียกว่าสังเวยโลหิตมืด ตราบเท่าที่มันได้รับเลือดของเป้าหมายหนึ่งหยด มันจะสามารถสร้างร่างโคลนที่ดูเหมือนเป้าหมายมันได้ นอกจากนี้ มันยังสามารถจำลองความสามาราถทั้งหมดของเป้าหมายได้อย่างสมบูรณ์แบบ แม้ว่าร่างนั้นจะถูกฆ่ามันก็ยังไม่ตาย มันยังสามารถสร้างร่างอื่นและสู้ต่อได้อีก

เห็นได้ชัดว่ามันได้ยืมเลือดจากจอมสังหารดาบราชันย์ สร้างเป็นร่างโคลนที่ดูเหมือนร่างจริงและสืบทอดความสามารถของจอมสังหารดาบราชันย์มาทุกอย่าง

ตัวจอมสังหารดาบราชันย์ยังตกใจกับภาพตรงหน้ามัน

มารดรอสูรรู้ตัวว่ามันกำลังเผชิญกับความยากลำบากที่มันไม่เคยพานพบมาก่อนหลังถูกโจมตีโดยจอมสังหารดาบราชันย์สองตัว

มันเคยคิดว่าพวกมันเป็นแค่นิรันดร์ขั้น9 แม้พวกมันจะเป็นมอนสเตอร์กลายพันธ์สามครั้งเลือดพิเศษ ความสามารถพวกมันก็คงเทียบได้แค่ขั้นทองดำ อย่างไรก็ตาม ดูเหมือนว่าพวกมันจะเทียบได้กับขั้นทองแดง

“พวกเจ้า…กลับก้าวผ่านขอบเขตเทวะไปแล้ว?!”มารดรอสูรอุทาน

มอนสเตอร์เทวะคือมอนสเตอร์ที่ผ่านการกลายพันธ์สี่ครั้ง

“ไม่ เราผ่านมาแค่ครึ่งทาง”จอมสังหารยอมรับ

จากนั้นจอมปีศาจก็พูดต่อ”ไม่อย่างนั้น ข้าคงฆ่าเจ้าไปแล้ว”

ในความเป็นจริง หากจอมสังหารและจอมปีศาจไม่ใช่กึ่งบรรพกาล แต่เป็นระดับบรรพกาล หลิน ฮวงคงไม่อาจอัญเชิญพวกมันได้ด้วยระดับอำนาจในปัจจุบัน

มารดรอสูรรู้สึกโล่งใจเล็กน้อย อย่างไรก็ตาม มันเริ่มระวังตัวและเหลือบมองหลิน ฮวงที่ยังไม่ลงมืออยู่บ่อยครั้ง มันรู้ว่าในเมื่อหลิน ฮวงสามารถควบคุมมอนสเตอร์ทั้งสองได้ ความสามารถเขาย่อมต้องแข็งแกร่งกว่าพวกมัน

แต่หลิน ฮวงกลับลอยนิ่งในอากาศโดยไม่ลงมือ

เขารู้ว่ามารดรอสูรยังไม่ใช้ทุกอย่างออกมา มันยังมีความสามารถพอสู้กับทั้งสาม บางครั้ง มันสามารถโจมตีกลับได้

การต่อสู้แสนดุเดือดกินเวลาอยู่ครึ่งชั่วโมง อย่างไรก็ตาม มันกลับยังไม่มีจุดบอดในการโจมตีของมารดรอสูร

หลิน ฮวงรู้ว่ามันไร้ประโยชน์หากเขาคิดรอต่อไป

จากนั้นเขาก็กวัดแกว่งดาบ ปลดปล่อยสายฟ้าทะลวงออกไป

มันเป็นการโจมตีที่รวดเร็วอย่างมากและเร็วกว่าความเร็วสูงสุดของไคลี่ถึงสิบเท่า ดาบเขาปรากฏตรงหน้ามารดรอสูรแทบจะในทันทีกับที่เขาสะบัดดาบ

มารดรอสูรไม่อาจป้องกันได้ทัน มันขยับร่างเล็กน้อย

พยายามหลบการโจมตี

อย่างไรก็ตาม มันไม่อาจตอบสนองต่อความเร็วของหลิน ฮวงได้ แม้จะไม่ถูกโจมตีเข้าเต็มรัก บาดแผลยาว10เซนติเมตรก็ยังปรากฏบนเอวด้านขวามัน ใครก็สามารถเห็นอวัยวะภายในของมันผ่านบาดแผลนั้นได้

เขาเข้าร่วมการต่อสู้ด้วยพลังโจมตีสุดสะพรึง สร้างบาดแผลสาหัสให้กับมารดรอสูรในการโจมตีเพียงครั้งเดียว

ไม่มีใครสามารถเมินเฉยบาดแผลที่เกิดโดยสมบัติกึ่งเทพขั้นสูงได้

หลิน ฮวงไม่คิดปล่อยให้ศัตรูตั้งตัว เขาไม่แม้แต่จะให้โอกาส

มันหายใจ จากนั้นก็ปลดปล่อยการโจมตีระลอกที่สอง

มารดรอสูรรู้สึกได้ถึงหายนะ แม้ความเจ็บปวดจากบาดแผลจะรุนแรง มันก็ยังพยายามกลั้นใจหนี แต่ทว่า มันกลับถูกขัดขวางโดยจอมสังหาร

อีกครั้ง คลื่นดาบดำตัดผ่านท้องฟ้า

มันกัดฟันแน่น กางกรงเล็บมันและตะปบใส่จอมสังหาร มันรู้ว่าการโจมตีของหลิน ฮวงน่ากลัวยิ่งกว่า

วินาทีต่อมา จอมปีศาจกลับลอบโจมตีจากด้านข้าง

ดาบพุ่งออกมาอย่างรวดเร็วคล้ายจันทร์เสี้ยว มันยากจะหลบหนีและอีกบาดแผลก็เกิดขึ้นบนลำตัวฝั่งซ้ายมัน

บาดแผลรุนแรงน้อยกว่าของหลิน ฮวง แต่เลือดก็ยังคงไหลจากบาดแผลมัน

มารดรอสูรอุดบาดแผลมันด้วยมือซ้าย จับจ้องหลิน ฮวงและตัวอื่นด้วยสายตาเย็นชา

มันถูกโจมตีถึงสองครั้งติดต่อกัน มันรู้ว่ามันจะไม่มีโอกาสได้ใช้ไพ่ตายอีกต่อไปหากมันไม่คิดใช้ตอนนี้

ก่อนที่หลิน ฮวงจะโจมตีอีกครั้ง มันก็อัญเชิญไพ่ตายมันออกมา

และไพ่ตายของมันก็คือวังชีวิตสีแดงเลือด

ตอนที่ 831 ตายซะ มารดรอสูร!

วังชีวิตที่ลอยอยู่กลางอากาศดูคล้ายบ้านธรรมดา มันมีหลังคาสีแดงและกำแพงขาว

ประตูไม้ของบ้านเปิดออกและมอนสเตอร์กึ่งมนุษย์ก็เดินออกจากประตู ความจริงที่น่าประหลาดใจคือมอนสเตอร์ทุกตัวดูเหมือนวัยรุ่นอายุ15ปี

มอนสเตอร์เดินออกมานับพัน ตัวที่อ่อนแอสุดคือนิรันดร์ขั้น9 ตัวที่แข็งแกร่งสุดคือจักรพรรดิขั้นทองแดง ซึ่งเป็นรองแค่มารดรอสูร

อย่างไรก็ตาม มีระดับจักรพรรดิเพียงเล็กน้อย รวมแล้วแค่สามตัว สองตัวคือขั้นทองแดงและขั้นทองดำหนึ่งตัว ที่เหลือคือนิรันรด์ขั้น9กลายพันธ์สองครั้ง

พวกมันต้องเป็นบุตรบุญธรรมของมารดรอสูร แต่ร่างกายพวกมันกลับไม่มีกลิ่นอายของสิ่งมีชีวิต

“ฆ่าพวกมัน!”

มอนสเตอร์กึ่งมนุษย์พุ่งใส่หลิน ฮวงและมอนสเตอร์ทั้งสามทันทีหลังได้รับคำสั่งจากมารดรอสูร

“ชาโคล!”

หลิน ฮวงไม่กลัวจำนวนของศัตรู ด้วยเพลิงมังกรของชาโคล ตราบเท่าที่ระดับพลังมันไม่แข็งแกร่งไปกว่า มันก็แค่จำนวนของมดปลวก

ในฐานะมังกรขั้นสูงที่ผ่านการกลายพันธ์สามครั้ง เพลิงมังกรมันจึงมีความสามารถพอจะสังหารมอนสเตอร์กลายพันธ์สามครั้งในระดับเดียวกัน นับประสาอะไรกับพวกที่อ่อนแอกว่า

ตอนนี้ชาโคลคือขั้นทองดำ เมื่อมันเผชิญกับมอนสเตอร์กลายพันธ์สองครั้งระดับนิรันดร์ขั้น9 พวกมันย่อมกลายเป็นขี้เถ้าในชั่วพริบตา

หลังได้รับคำสั่ง เพลิงมังกรก็พุ่งออกจากปากชาโคล คลื่นเพลิงดำเข้ากลืนกินมอนสเตอร์นับพันทันที

ขั้นเพลิงทองสองตัวสามารถฝ่าเพลิงมังกรออกมาได้และเข้าสู้กับจอมสังหารดาบราชันย์ทั้งสอง

หลิน ฮวงแสยะยิ้มขณะมองมารดรอสูร"ดูเหมือนกองกำลังของแกกำลังจะตายนะ"

"สงครามยังไม่จบอย่าเพิ่งนับศพทหาร!"มารดรอสูรไม่รู้สึกประหม่าเลย

ในขณะนั้นเอง หลิน ฮวงก็ได้ยินเสียงกระซิบของชาโคล"

พวกมันมีความสามารถการฟื้นตัวที่น่ากลัวมาก อัตราการฟื้นตัวมันใกล้เคียงกับพลังทำลายล้างของเพลิงมังกรข้า”

วิสัยทัศน์ของหลิน ฮวงตัดผ่านเพลิงมังกรด้วยวิชาเนตรและเขาก็เห็นสภาพด้านใน

เพลิงมังกรของชาโคลทำลายร่างพวกมันด้วยความเร็วสูง ในเวลาเดียวกัน ร่างพวกมันก็ฟื้นฟูด้วยความเร็วสูงเช่นกัน มันดูเหมือนผลของการฟื้นฟูเทวะไม่ผิด

“ฉันเดาว่ามันไม่ใช่การฟื้นฟูเทวะหรือทักษะฟื้นฟูประเภทอื่น นั่นต้องเป็นการผลาญพลังชีวิตจำนวนมหาศาล พลังชีวิต

พวกมันอยู่ในสถานะใช้งานและยังคงอยู่ในสภาพสูงสุด ไม่มีทีท่าว่าจะอ่อนแอลง”หลิน ฮวงสงสัย”ยิ่งไปกว่านั้น การฟื้นฟูเทวะยังเป็นทักษะลับหายาก มันเป็นไปไม่ได้ที่พวกมันจะครอบครองทักษะเช่นนั้น”

“ดูเหมือนว่าเจ้าจะพบมันแล้ว”มารดรอสูรสังเกตเห็นสีหน้าของหลิน ฮวง”เด็กๆของข้าเป็นอมตะ ไม่ว่าเจ้าจะทำร้ายพวกมันด้วยวิธีใด พวกมันก็ย่อมสามารถฟื้นฟูได้ในชั่วพริบตา”

“นี่คือผลของวังชีวิตแกสินะ”ในไม่ช้าหลิน ฮวงก็เข้าใจหลังได้ยิน

“เจ้าเดาได้ถูก!”มารดรอสูรตบมือและหัวเราะ”พลังของวัง

ชีวิตข้าเรียกว่า'ความรักของแม่'ตราบเท่าที่ลูกๆข้าบ่มเพาะด้วยวังชีวิตข้า พวกมันก็จะได้รับการคุ้มครองโดยความรักของแม่ ไม่ว่าจะบาดเจ็บแค่ไหน พวกมันก็จะหายทันทีด้วยความรักของแม่ ดังนั้น ลูกๆข้าจึงไม่มีวันตาย ตอนนี้ เจ้ารู้สึกเสียใจรึยัง?ในที่สุดพลังชีวิตเจ้าก็จะหมดลง และข้าคือผู้ชนะ!"

"ฉันต้องยอมรับว่าวังชีวิตแกแข็งแกร่งและแผนแกก็ฟังดูดี แต่ทว่า แกไม่ได้ตระหนักว่านั่นคือจุดอ่อนที่สุดของแผนแก ตราบเท่าที่แกตาย มอนสเตอร์เหล่านั้นก็จะหายด้วย"หลินฮวงเข้าใจจุดสำคัญ

"งั้น มาดูกันว่ามังกรเจ้าจะฆ่าข้าได้ก่อนพลังชีวิตมันหมดลงหรือไม่ คิดว่ามันจะพ่นเพลิงมังกรได้นานแค่ไหน?3หรือ5นาที?"มารดรอสูรแสยะยิ้ม"สิ่งเดียวที่ข้าต้องทำคือถ่วงเวลา

จนกว่าพลังชีวิตมันจะหมดลง และลูกๆของข้าก็จะออกมาเข่นฆ่าพวกเจ้า”(เมิงคิดแบบเดียวกับไอมอนสเตอร์ไร้ผิวหนังเลย ฮ่าๆ)

“เชื่อฉัน แกจะไม่มีวันได้เห็นพลังชีวิตมันหมดลง”

หลิน ฮวงไม่คิดอธิบายเพิ่มเพราะเขาเคยพบศัตรูอีกคนที่ประเมินเวลาของเพลิงมังกรผิดมาแล้ว

ด้วยในมือ เขากวัดแกว่งดาบด้วยทักษะความเร็วสูงสุด สายฟ้าทะลวง

ทักษะดาบระดับตำนานเขา โดมดาราถูกใช้เป็นโครร่างและทักษะระดับกึ่งบรรพกาลอย่างสุดยอดมีดผ่าตัดก็คือแกนหลัก นอกจากนี้ยังมีทักษะดาบมอนสเตอร์และมนุษย์นับร้อยถูกหลอมรวมเข้าด้วยกันเป็นพื้นฐานของทักษะ ขอบเขตดาบระดับ5เขาคือตัวชูโรง สายฟ้าทะลวงฉบับดัดแปลงไม่อาจนำไปเทียบกับทักษะดาบระดับสุดยอดทั่วไปได้

สายฟ้าสูงสุดจะเพิ่มความเร็วการโจมตีอย่างมหาสษล ทุกการโจมตีจะถูกปลดปล่อยด้วยความเร็วแสง การโจมตีเกิดขึ้นเพียงเมื่อเขาสะบัดดาบ

สิ่งเดียวกันนี้เกิดขึ้นกับมารดรอสูรขั้นทองเหลืองเช่นกัน มันไม่อาจมองทันกระบวนการทั้งหมดของหลิน ฮวงได้ มันสามารถเห็นได้แค่เขาสะบัดดาบ วินาทีต่อมา มันก็ปรากฏ

ตรงหน้ามันและจากนั้นดาบก็เข้าปะทะมัน

มันพยายามป้องกันการโจมตีด้วยกรงเล็บ

กลางอากาศ กรงเล็บสีดำ10อันเข้าขัดขวางการโจมตีจาก
ดาบดำที่ดูคล้ายจันทร์เสี้ยว

ในขณะนั้นเอง มีดหลายสิบเล่มก็พุ่งออกจากแขนเสื้อหลิน ฮ
วง ฉีกผ่านท้องฟ้า จากนั้นมีดก็บินอ้อมแขนมารดรอสูรและ
บดขยี้จุดสำคัญมัน

รูม่านตาของมารดรอสูรหดลง การโจมตีอยู่เหนือความคาด
หมายมัน

มันกระทืบพื้นอย่างแรงและถอยหนีทันที ร่างมันหมุนคว้างกลางอากาศหลายรอบและสามารถหลบการโจมตีส่วนใหญ่ได้ แต่มีดหลายเล่มก็ยังสามารถเจาะผ่านร่างมัน

หลิน ฮวงไม่เปิดโอกาสให้มันหยุดพัก ก่อนมันจะทรงตัวได้ สายฟ้าทะลวงเขาก็ถูกปลดปล่อยอีกครั้ง

มันปรากฏตรงหน้ามารดรอสูรในชั่วพริบตา

มารดรอสูรรู้สึกได้ถึงหายนะ มันถอยหนีอีกครั้งและบาดแผลบนร่างมันก็ไม่มีเวลาให้ฟื้นตัว

หลิน ฮวงกวัดแกว่งดาบเขา เฉือนผ่านมารดรอสูรราวกับหั่นผัก

มารดรอสูรยื่นกรงเล็บมันและบดขยี้กับดาบเขา เกิดเสียงดังสนั่นขึ้นและคลื่นอัดอากาศระเบิดออกไปไกลหลายสิบกิโลเมตร

หลิน ฮวงก้าวขึ้นไปบนอากาศและไล่ตามมัน

จากนั้นทั้งคู่ก็ไล่ล่ากันบนอากาศและการต่อสู้ก็กินเวลาอยู่ประมาณสิบนาที

มารดรอสูรบาดเจ็บสาหัส แต่ทว่า พลังชีวิตของชาโคลกลับยังไม่หมดลงและลูกๆมันก็ไม่มีทางกำจัดเพลิงมังกรได้

หลิน ฮวงไม่คิดว่ามารดรอสูรจะต้านทานเขาได้นานขนาดนี้

มันเพียงพยายามหลบการโจมตีของหลิน ฮวง ไม่คิดโต้กลับใดๆเพราะมันอยากลากถ่วงการต่อสู้

อย่างไรก็ตาม มันไม่เคยรู้ว่าหลิน ฮวงและชาโคลสามารถแบ่งปันพลังชีวิตกันได้ มันเป็นไปไม่ได้ที่พลังชีวิตของชาโคลจะหมดลง พลังชีวิตมันจะไม่หมดลงแม้จะพ่นเพลิงมังกรติดกันสามวันสามคืน

มารดรอสูรบาดเจ็บสาหัสและดูเหมือนจะมาถึงขีดจำกัดมันแล้ว

“เป็นไปได้ยังไง?ทำไมพลังชีวิตมันถึงไม่หมดลง?”

“ดูเหมือนฉันจะลืมบอกแกไป”หลิน ฮวงแสยะยิ้ม”ชาโคลค่อนข้างพิเศษ พลังชีวิตมันไม่มีทางหมดลง มันสามารถพ่นเพลิงมังกรได้ถึงสามวันสามคืน ฉันถึงบอกว่าแกไม่มีวันได้เห็นพลังชีวิตมันหมดลงหรอก”

มารดรอสูรตกตะลึง แม้มันจะไม่เชื่อหลิน ฮวงสนิท แต่จากกลิ่นอายของชาโคล มันก็ไม่มีทีท่าว่าจะอ่อนกำลังลงเลย

อย่างที่กล่าวกัน ความผิดพลาดเพียงก้าวเดียวอาจทำลายคุณไปตลอดกาล มารดรอสูรนำชีวิตตัวเองไปเสี่ยงกับการ

ตัดสินใจผิดๆ

นิรันดร์ขั้น9กว่าพันและขั้นทองดำล้วนจมหายไปในเพลิงมังกรและไม่มีทางหลบหนี ขั้นทองแดงสองตัวกำลังสู้กับจอมสังหารดาบราชันย์สองตัวและยากจะสลัดพ้นเช่นกัน

พวกมันไม่อาจสู้กับหลิน ฮวงได้แม้จะต่อสู้แบบซึ่งๆหน้า สถานการณ์เลวร้ายยิ่งขึ้นเมื่อตัวมันบาดเจ็บสาหัสและต้องสู้กับหลิน ฮวงเพียงลำพัง

หลังตรวจสอบสภาพตัวเอง มารดรอสูรก็ครุ่นคิด มันตัดสินใจปกป้องตัวเองจากการโจมตีของหลิน ฮวงต่อขณะรอให้ลูกๆมันหนีออกจากเพลิงมังกร จนถึงตอนนี้ มันยังไม่เชื่อว่าพลังชีวิตของชาโคลไม่มีวันหมด

หัวใจมันเต้นกระหน่ำเมื่อเวลาผ่านไป

11นาที 12นาที…

เมื่อถึง16นาที มันก็ไม่อาจทนได้อีกต่อไป

สายฟ้าทะลวงที่คล้ายกระแสไฟฟ้าสีดำฉีกผ่านท้องฟ้า ทะลวงผ่านคอของมารดรอสูร

ทันใดนั้น เลือดก็เริ่มไหลหยดออกจากบาดแผลและในไม่ช้า หัวมันก็ตกลง จากนั้นเลือดก็ไหลทะลักราวกับน้ำพุ กระจายไปทั่วท้องฟ้า

หลังมารดรอสูนตาย บ้านสีแดงกลางอากาศก็แตกเป็นเสี่ยงๆ

ร่างของมอนสเตอร์ขั้นทองแดงสองตัวเริ่มแตกสลาย นอกจากนั้น มอนสเตอร์นับพันที่ถูกปกคลุมในเพลิงมังกรดำก็เริ่มสลายหายไปเช่นกัน

หลังผ่านไปไม่นาน ทุกอย่างก็กลายเป็นเถ้าถ่าน

นอกเหนือจากศพของผู้หญิงไร้หัว มันมีเพียงคราบเลือดที่กระจายไปทั่ว…

ตอนที่ 832 ราชันย์สงคราม

ในไม่ช้า สามวันก็ผ่านไป

ในช่วงสามวันที่ผ่านมา หลิน ฮวงพร้อมชาโคลและมอนสเตอร์กึ่งบรรพกาลทั้งสองยุ่งอยู่กับการล่ามอนสเตอร์

พวกเขาสามารถฆ่ามอนสเตอร์ระดับจักรพรรดิ30ตัวได้ในสามวัน เข่นฆ่าขั้นทองเหลืองเกือบทุกตัวในขอบเหวนรกชั้นสอง

มอนสเตอร์ระดับจักรพรรดิหลายตัวหนีไปยังขอบเหวนรกชั้น

สามเมื่อรู้เรื่องนี้ พวกมันกลัวว่าจะถูกฆ่าล้างไปด้วย

แม้หลิน ฮวงจะฆ่ามอนสเตอร์ขขั้นทองเหลืองไป พวกมันก็ยังแตกต่างกันมากในแง่ของพลัง

มารดรอสูรที่ถูกฆ่าไม่ถือว่าอ่อนแอในแง่ของความสามารถโดยรวม ในบรรดามอนสเตอร์ขั้นทองเหลือง30ตัว มันมีความสามารถปานกลาง วังชีวิตมันแข็งแกร่งแต่ก็ถูกจำกัดโดยซาโคล อย่างไรก็ตาม ความสามารถส่วนตัวมันนับว่าด้อยสุดในบรรดาขั้นทองเหลือง

หลิน ฮวงสามารถฆ่ามอนสเตอร์ขั้นทองเหลืองส่วนใหญ่ได้ในหนึ่งชั่วโมง บางตัวใช้เวลาไม่ถึงครึ่งชั่วโมง แต่ทว่าสำหรับตัวที่แข็งแกร่งเป็นพิเศษ หลิน ฮวงต้องใช้เวลากว่า

สามชั่วโมง

ตัวที่ฆ่ายากสุดก็คือมอนสเตอร์ที่เรียกว่าราชันย์สงคราม

มันเป็นมอนสเตอร์หุ่นยนต์ รูปลักษณ์มันดูคล้ายไข่โลหะดำ เส้นผ่าศูนย์กลางประมาณหนึ่งเมตร

แม้มันจะดูธรรมดา ความสามารถโดยรวมมันก็ทรงพลังจน หลิน ฮวงต้องเผยไพ่ตาย ภายใต้เงื่อนไขที่เขาไม่มีสิทธิ์ใช้การ์ดใด หลิน ฮวงไม่มีทางเลือกนอกจากฆ่ามันด้วยอาวุธสังหารเทพ

และมันก็เป็นมอนสเตอร์ที่หลิน ฮวงต้องใช้เวลาฆ่าถึง6 ชั่วโมงครึ่ง

ในระหว่างการต่อสู้ หลิน ฮวงถูกมันสะกดข่มด้วยทักษะบางอย่าง

หนึ่งในนั้นคือโรงงานจักรกล ทักษะนี้จะใช้เพื่อนำวัตถุดิบหลากหลายมาสร้างอาวุธจักรกลที่มีคุณภาพสูงในชั่วพริบตา

ทักษะอีกอย่างคือจักรกลฟื้นฟู ทักษะสามารถซ่อมแซมอาวุธทั้งหมดที่ถูกทำลายได้ในพริบตา เปลี่ยนกลับเป็นวัตถุดิบเพื่อให้พวกมันสามารถนำกลับมาใช้ใหม่ในโรงงานจักรกล

นอกจากนี้ยังมีการเคลื่อนมิติ ซึ่งคล้ายกับการเทเลพอร์ตของไคลี่ แต่ทว่า มันไม่ใช่การข้ามพื้นที่ มันคือการเทเลพอร์ตระยะสั้น สร้างผลคล้ายกับการวาร์ปแม้จะไม่อาจสร้างคลื่น

พลังงานในอากาศ

อีกอันคือความสามารถของวังชีวิตมัน เขตแดนรอบรู้ อาวุธจักรกลทั้งหมดภายในเขตแดนมันจะมีสติปัญญาเทียบได้กับมนุษย์ พวกมันยังโจมตีและป้องกันโดยอัตโนมัติ ตัดสินใจในช่วงเวลาอันเหมาะสมราวกับกองทัพ

หลิน ฮวงรู้สึกเหมือนกำลังสู้กับป้อมปราการเคลื่อนไหว

มีหลายครั้งเมื่อหลิน ฮวงอยู่ใกล้ศัตรูมาก แต่มันก็สามารถหนีได้ด้วยการเทเลพอร์ตและทิ้งระยะจากหลิน ฮวง ไม่มีใครสามารถเข้าใกล้มันได้

โชคดี กระจกทมิฬของหลิน ฮวงมีความสามารถป้องกันและ

สะท้อน ยิ่งไปกว่านั้น พลังชีวิตเขายังได้รับการสนับสนุนโดยไฟเทวะและไม่มีวันหมด ท้ายที่สุด เขาก็ยังต้องใช้อาวุธสังหารเทพและฆ่าศัตรูเมื่อมันไม่รู้ตัว

เขายิ่งโชคดีไปใหญ่เมื่อราชันย์สงครามคือการ์ดมอนสเตอร์ใบเดียวที่หลิน ฮวงได้รับท่ามกลางมอนสเตอร์ทั้ง30ตัว

“การ์ดมอนสเตอร์ : ไม่มีชื่อ”

“ความหายาก : ตำนาน”

“ชื่อมอนสเตอร์ : ราชันย์สงคราม”

“ประเภทของมอนสเตอร์ : ประเภทจักรกล

“ระดับพลัง : นิรันดร์ขั้น9(ขั้นทองเหลือง)

“วังชีวิต : เขตแดนจักรกล”

“สาย : จักรกล”

“ทักษะหลัก : โรงงานจักรกล(ระดับปรมาจารย์) จักรกลฟื้นฟู(ระดับปรมาจารย์)…

“ทักษะรอง : เคลื่อนมิติ มือปืน ป้อมปราการ…

“สิทธิ์การอัญเชิญ : เปิดใช้งาน

“หมายเหตุการ์ด: แนะนำให้ฝึกอย่างจริงจัง!

ทันทีที่เขาได้การ์ดมอนสเตอร์ หลิน ฮวงก็เริ่มพิจารณาว่าเขาควรเป็นมือปืนไหม

ฝีมือของราชันย์สงครามยอดเยี่ยมมาก

และการได้รับมันมาก็ทำให้เขาประหลาดใจอย่างมาก

เขาทำการสังหารข้ามขั้น และได้รับรางวัลสุ่มการ์ด40ใบต่อครั้ง บวกกันการ์ดรางวัลคูณสอง นั่นทำให้เขาได้รับการ์ดสุ่มมาถึง2400ใบ

เขาไม่เคยคิดว่าจะได้รับผลตอบแทนมหาศาลเช่นนี้มาก่อน

นอกจากนั้น เขายังได้รับรางวัลเล็กๆน้อยๆ อย่างการที่เนฟิลิก39ตัวผ่านการกลายพันธ์ครั้งที่สาม วิวัฒนาการเป็นเนฟิลิก6ปีก

รางวัลที่หลิน ฮวงได้ในการเดินทางครั้งนี้เหนือกว่าครั้งใดๆ

และมันก็เป็นช่วงเช้าของวันที่4หลังมอนสเตอร์ขั้นทองเหลือง ตัวสุดท้ายถูกฆ่า

การอยู่ที่นี่ไม่มีความหมายต่อเขาอีกต่อไป หลังบอกไป่และตัวอื่น เขาก็เรียกการ์ดมอนสเตอร์ทั้งหมดกลับและมุ่งตรงไปยังทางออกขอบเหวนรก

เมื่อเขากลับไปยังเมืองร้าง เขาก็เข้าพักโรงแรม จากนั้นก็แตะเปิดหน้าสื่อสารเพื่อตรวจสอบข้อความ

เขากำลังรอข่าวของรูปแกะสลักเทพเมื่อเขาอยู่ในขอบเหวนรก แต่ทว่า มันก็ไม่มีทางจากตลาดมืดหรือทางฝั่งหยี่เสิ่นเลย

และก็เหมือนกับตอนนี้ มีสายที่ไม่ได้รับสามสายจากเหยาหลาน และยังมีข้อความจากเธอด้วย

หลิน ฮวงขมวดคิ้วและอ่านข้อความทั้งสอง

ข้อความแรกถูกส่งสามวันก่อน เขาแจ้งเธอถึงรอยแตกและเธอก็ส่งข้อความหาเขาในครึ่งวันต่อมา

“ฉันเคยเห็นรอยแตกและมันคือของจริง ฉันได้ส่งวิดิโอและรูปรวมถึงรายงานให้หัวหน้าฉันแล้ว จะมีบางคนมาจัดการเรื่องนี้”

ข้อความสองถูกส่งให้เขาสองวันก่อน

“สวรรค์แห่งนักผจญภัยและรัฐบาลกลางได้ส่งกึ่งเทพ4คนไปผนึกรอยแตก ในเวลาเดียวกัน รัฐบาลกลางก็ได้ส่งผู้ตรวจสอบไปยังขอบเหวนรกแต่ละชั้นเพื่อตรวจสอบรอยแตกอื่น”

“โชคดี รอยแตกถูกค้นพบทันเวลา มันก่อตัวขึ้นได้ไม่ถึงครึ่งปี รัฐบาลกลางจะให้รางวัลกับนายและนายสามารถเลือกสมบัติกึ่งเทพได้ อย่างไรก็ตาม ฉันไม่สามารถติดต่อนายได้เลย บอกฉันว่านายอยากได้อะไรและฉันจะส่งข้อความต่อให้ผู้รับผิดชอบ ช่วยตอบกลับฉันด้วย”

ดวงตาของหลิน ฮวงสว่างขึ้นหลังอ่านข้อความที่สอง”ฉัน

สงสัยว่าฉันสามารถขอรูปแกะสลักเทพได้ไหม มันคงน่าทึ่ง หากฉันสามารถแลกได้สักอัน”

เมื่อเขาคิด เขาก็ตอบกลับเหยาหลานทันที”รางวัลที่ฉันอยาก ได้ง่ายมาก ฉันอยากได้รูปแกะสลักเทพ”

“มันคืออะไร?”เหยาหลานตอบกลับทันที

“เธอไม่ต้องรูเหรอก แค่แจ้งให้รัฐบาลกลางรู้ก็พอ ฉันเดาว่า พวกเขาคงรู้”

จากนั้นเหยาหลานก็ส่งอิโมจิกลอกตาใส่

หลิน ฮวงยิ้มกว้างขณะปิดหน้าสื่อสาร

“หากรัฐบาลกลางตกลงให้รางวัลฉันด้วยรูปแกะสลักเทพนั่นคงดีมาก จากนั้นฉันก็จะเลื่อนเป็นนิรันดร์ขั้นกลาง ระดับพลังของไป่และตัวอื่นจะเลื่อนเป็นขั้นทองดำ ความสามารถโดยรวมฉันจะเพิ่มขึ้นอย่างมาก หากพวกเขาไม่ยอมรับ ฉันก็สามารถขออย่างอื่นได้….”

ตอนที่ 833 วังชีวิตไร้ธาตุ

ตอนนี้เป็นสิ้นเดือนกันยายน สภาพอากาศในเมืองร้างค่อนข้างเย็น

เช้าตรู่ ดวงอาทิตย์ลอนสูงในท้องฟ้า มันให้ความรู้สึกอบอุ่นเมื่อแสงแดดสาดส่อง

มันเป็นวันที่สองนับตั้งแต่หลิน ฮวงกลับมาจากขอบเหวนรก เขาเหนื่อยมากและตื่นตอนประมาณ8โมงเช้า

หลังล้างหน้า หลิน ฮวงก็เปลี่ยนชุดทันที นั่งบนโซฟาในห้อง

นั่งเล่นโดยไม่กินข้าวเช้า

เขามีการ์ดมอนสเตอร์เพิ่มอีกสามใบในมือ : จอมสังหาร จอมปีศาจและราชันย์สงครามที่ยังไม่ตั้งชื่อ

เนื่องด้วยสิทธิ์การอัญเชิญเขาถูกจำกัดไว้ก่อนหน้า หลิน ฮวง จึงไม่อาจสกัดทักษะของมอนสเตอร์กึ่งบรรพกาลทั้งสองได้ ตอนนี้เขาสามารถสกัดทักษะได้พร้อมกับทักษะของราชันย์สงครามที่เขาเพิ่งได้รับ

หลิน ฮวงอาบน้ำแต่เช้า คาดหวังถึงทักษะที่กำลังจะสกัด เขาเริ่มสกัดทักษะก่อนกินอาหารเช้าด้วยความหวัง

เขาค่อนข้างเชื่อในโชค

เขาหลับตา สงบสติตัวเอง จากนั้นก็ค่อยๆลืมตา

“เสี่ยวเฮย สกัดทักษะทั้งสามพร้อมกันเลย”

“การสกัดทักษะเปิดใช้งาน…กำลังสุ่มเลือกทักษะ…การสุ่มเลือกเสร็จสิ้น!”

“ขอแสดงความยินดีด้วย ท่านได้รับทักษะ-จักรกลฟื้นฟู

(ราชันย์สงคราม)

“ขอแสดงความยินดีด้วย ท่านได้รับทักษะ-อาณาเขตดาบ

(จอมสังหาร)

“ขอแสดงความยินดีด้วย ท่านได้รับทักษะ-สุดยอดร่างโคลน

(จอมปีศาจ)

“จักรกลฟื้นฟู…ดูเหมือนฉันสามารถสกัดได้แค่โรงงานจักรกลเป็นทักษะที่สอง โดยปราศจากโรงงานจักรกล ทักษะนี้สามารถใช้ได้แค่กู้คืนอุปกรณ์เป็นวัตถุดิบเท่านั้น”หลิน ฮวง คิดกับตัวเอง

“ฉันเดาว่าอาณาเขตดาบสามารถผสานกับทักษะเขตแดน

ฉันได้”จากนั้นเขาก็มองทักษะสุดท้าย”สุดยอดร่างโคลน แม้มันจะไม่ใช่ทักษะต่อสู้ มันก็ไม่ได้อ่อนแอ ดูเหมือนมันอาจจะผสานกับสุดยอดการปลอมแปลงได้ อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครรู้ว่าการ์ดทักษะใหม่จะเป็นอะไรหลังการผสานพวกมัน…”

ทักษะสุ่มทั้งสามไม่ใช่สิ่งที่หลิน ฮวงต้องการ แต่พวกมันก็ไม่ได้อ่อนแอ

หลังนำการ์ดสกัดทักษะสามใบออกมา หลิน ฮวงก็ระบุทักษะที่จะสกัดอีกครั้งโดยไม่ลังเล

“เสี่ยวเฮย ฉันอยากสกัดโรงงานจักรกลจากราชันย์สงคราม

ดาบสังหารจากจอมสังหาร และการสังเวยโลหิตมืดจากจอมปีศาจ”

“ขอแสดงความยินดีด้วย ท่านได้รับทักษะ-โรงงานจักรกล (ราชันย์สงคราม)

“ขอแสดงความยินดีด้วย ท่านได้รับทักษะ-ดาบสังหาร(จอมสังหาร)

“ขอแสดงความยินดีด้วย ท่านได้รับทักษะ-การสังเวยโลหิตมืด(จอมปีศาจ)

โรงงานจักรกลเข้ากันได้ดีกับการฟื้นฟูจักรกลอย่างสมบูรณ์แบบ ด้วยความสนใจด้านปืน หลิน ฮวงจึงค่อนข้างสนใจในชุดทักษะของราชันย์สงคราม

เขาคิดกับตัวเอง"หลังได้รับทักษะหลักจากราชันย์สงครามมา ตอนนี้ฉันสามารถหาวิธีเล่น...เอ๊ะ ไม่สิ ฉันหมายถึงการหารูปแบบการต่อสู้ใหม่"

สำหรับดาบสังหาร มันคือทักษะดาบที่แข็งแกร่งสุดของจอมสังหารดาบราชันย์ การเลือกทักษะนี้ก็เหมือนกับการเรียนรู้ทักษะดาบระดับกึ่งบรรพกาลโดยไม่ต้องสิ้นเปลืองเวลา

การสังเวยโลหิตมืดค่อนข้างแตกต่างจากทักษะลับจั่กจั่นทองคำ โดยปราศจากการสังหารร่างใด ร่างโคลนสามารถสร้างขึ้นได้เลือดหยดเดียว ข้อดีมันคือใช้งานง่าย แต่จุดอ่อนมันคือร่างโคลนสามารถอยู่ได้แค่24ชั่วโมง สำหรับทักษะลับจั่กจั่นทองคำ การสร้างร่างโคลนสามารถอยู่ได้ตลอดไปตราบเท่าที่มันไม่ถูกฆ่าและสามารถอัญเชิญได้ทุกเมื่อ

“เสี่ยวเฮย ใช้การ์ดผสานทักษะ”

“การ์ดผสานทักษะทำงาน”

“เลือกจากสองทักษะด้านล่างนี้”

“ผสานทักษะเขตแดน : อาณาเขตดาบ เขตแดนพิเศษ”

“ผสานทักษะรอง : สุดยอดร่างโคลน สุดยอดการปลอมแปลง”

“ท่านแน่ใจหรือไม่?”

“ลงมือเลย”หลิน ฮวงพยักหน้า

“การ์ดผสานทักษะถูกใช้ อาณาเขตดาบและเขตแดนพิเศษถูกกลืน กำลังผลิตการ์ดทักษะใหม่..”

“ขอแสดงความยินดีด้วย ท่านได้รับการ์ดใหม่ : วังชีวิต(ไร้ธาตุ)”

“วังชีวิต(ไร้ธาตุ) : สร้างวังชีวิตโดยที่ผู้ใช้สามารถกำหนดความสามารถมันได้ หลังยืนยันความสามารถ วังชีวิตจะถูกสร้าง”

“หมายเหตุ : ไม่ส่งผลต่อการสร้างวังชีวิตระดับจักรพรรดิ”

...

“การ์ดผสานทักษะถูกใช้ สุดยอดร่างโคลนและสุดยอดการปลอมแปลงถูกกลืน กำลังผลิตการ์ดทักษะใหม่.”

“ขอแสดงความยินดีด้วย ท่านได้รับการ์ดทักษะรอง : เทพ

จำแลง”

“เทพจำแลง : มันคือการปลอมตัวอันไร้ที่ติ มันสามารถหลอกผู้ที่อยู่ต่ำกว่าระดับเทพได้ทั้งหมด”

“หมายเหตุ : กึ่งเทพที่มีความสามารถในการตรวจจับพิเศษอาจมองผ่านได้”

…

“ฉันเพิ่งสร้างวังชีวิตไร้ธาตุขึ้น?!”หลิน ฮวงตกใจ เขาไม่คิดเลยว่าการผสานทักษะเขตแดนสองอย่างจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเช่นนี้

การได้รับวังชีวิตไร้ธาตุอาจเป็นรางวัลที่ยิ่งใหญ่สุดของหลิน ฮวงเลยก็ว่าได้

หลังลืมไปว่าเขาต้องตั้งชื่อราชันย์สงคราม หลิน ฮวงก็เรียกการ์ดมอนสเตอร์ทั้งสามกลับทันทีและแตะเปิดข้อมูลส่วนตัว จากนั้นก็ตรวจสอบมัน

“เจ้าของ : หลิน ฮวง”

“เพศ : ชาย”

“อายุ : 18”

“ระดับพลัง : นิรันดร์ขั้น3”

“มรดก : สมองกึ่งเทพ คัมภีร์ดาบหน้าหนึ่ง เทพธิดามหาเวทย์ จั่กจั่นทองคำ มือปีศาจ”

“วังชีวิต : วังชีวิตไร้ชื่อ(ไร้ธาตุ)

“เต๋าดาบ(ระดับ5) : ครอบครองหัวใจดาบ วิญญาณดาบ

“ทักษะดาบ : สุดยอดมีดผ่าตัด ดาบสังหาร โดมดารา ดาบราชันย์ ดาบเพลิงคลั่ง สายฟ้าทะลวง ดาบใหญ่ ดาบร้อยคลื่น ดาบภูเขา…”

“เทคนิคปืน : พายุสายฟ้า พายุทราย ฝนกระหน่ำ…”

“ทักษะเคลื่อนไหว : ท่าเท้าอัสนีบาต ท่าเท้าเมฆา ท่าเท้าเงาหิมะ จักรพรรดิทะยาน…”

“รอง : เคล็ดเบือนชะตา ไร้ร่องรอย วิชาสังหาร นักรบไร้พ่าย สวรรค์พิโรธ การรู้แจ้ง…”

“ทักษะมอนสเตอร์ : พลังจิต(เทียม) การฟื้นฟูเทวะ(เทียม) พลังศักดิ์สิทธิ์ ความต้านทานธาตุ เมล็ดกาฝาก การควบคุมสัมบูรณ์ แสงชะล้าง การคืนชีพ ร่างนักรบ อณูแวมไพร์ สุดยอดพละกำลัง การป้องกันสัมบูรณ์ การควบคุมสายฟ้า กระจกทมิฬ ทักษะลับหุ่นเชิด การลงทัณฑ์ เวทมนตร์ อัศวิน

ผสาน โรงงานจักรกล จักรกลฟื้นฟู การสังเวยโลหิตมืด เทพจำแลง”

“สิทธิ์การอัญเชิญ : เปิดใช้งาน(ระดับกึ่งบรรพกาล)”

“จำนวนมอนสเตอร์ : 15”

“หมายเหตุ : ในที่สุดก็สามารถอยู่ในระดับเดียวกับเด็กประถมได้”

แค่วังชีวิตอย่างเดียวที่ถูกแยกจากทักษะมอนสเตอร์และไม่

ได้ยึดครองทักษะมอนสเตอร์ เขตแดนพิเศษได้หายไปจาก

ทักษะลับเช่นกัน

ดาบสังหารไม่ได้อยู่ในช่องทักษะมอนสเตอร์ มันถูกลากไป

ช่องทักษะดาบแทน

สุดยอดร่างโคลนได้ผสานกับสุดยอดการปลอมแปลง และ

ถูกแทนที่ด้วยทักษะใหม่ เทพจำแลง

ทักษะมอนสเตอร์ที่เหลือทั้งสามล้วนอยู่ในช่องทักษะมอน

สเตอร์

“ฉันควรเลือกความสามารถอะไรสำหรับวังชีวิตไร้ธาตุ?”หลินฮวงดูการ์ดเขา ลูบคางและตกอยู่ในห้วงความคิด

ตอนที่ 834 สวรรค์แห่งมอนสเตอร์

หลิน ฮวงอัญเชิญมอนสเตอร์อัจฉริยะสองตัวออกมา มันก็คือเจ้าแดงและตัวตลกเพื่อหารือเกี่ยวกับการสร้างวังชีวิต

ตามสิ่งที่หลิน ฮวงและเจ้าแดงได้อ่านและอ้างอิงถึงวังชีวิตทั้งหมดของจักรพรรดิทั้งสามที่เคยพบ พวกเขาก็ใช้เวลาทั้งบ่ายเพื่อหาคำตอบทั้งสาม

อันแรกคือทางเลือกที่ได้รับความนิยมสุด ซึ่งคือการยกระดับตัวเองโดยรวมและสร้างวังชีวิตที่สามารถเสริมพลังการต่อสู้

ด้วยวังชีวิตเช่นนั้น หลิน ฮวงจะแข็งแกร่งขึ้นโดยไม่คำนึงถึงอาวุธที่เขาใช้ ไม่ว่าจะเป็นดาบ พลังชีวิต ปืนหรือแม้กระทั่งทักษะจักรกล พวกมันสามารถยกพลังได้ทั้งสิ้น

สองคืออันที่เหมาะกับหลิน ฮวงสุดซึ่งคือการสร้างวังชีวิตเต๋าดาบ

วังชีวิตเช่นนี้สามารถพัฒนาเต๋าดาบและความสามารถของหลิน ฮวงได้โดยตรง แน่นอน การพัฒนาเช่นนี้ย่อมแข็งแกร่งกว่าอันที่พัฒนาความสามารถการต่อสู้ นอกจากนี้ มันยังสืบทอดความสามารถอื่นในเต๋าดาบเขาอีกด้วย

อันที่สามคือวังชีวิตแบบมารดรอสูรซึ่งเป็นโครงสร้างวังที่รวบรวมการ์ดมอนสเตอร์ทั้งหมด

วังชีวิตที่เขาพยายามสร้างคืออันที่มีความสามารถการคืนชีพไร้ขีดจำกัด หลังการ์ดมอนสเตอร์ทั้งหมดถูกใส่ลงในวังชีวิตและเชื่อมต่อกับมัน วิญญาณก็จะกลับไปยังวังชีวิตด้วยตัวมันเองหลังตาย จากนั้นพวกมันก็จะคืนชีพด้วยพลังชีวิตและสามารถอัญเชิญได้อีกครั้งในการต่อสู้หน้า ตราบเท่าที่พลังชีวิตเพียงพอ พวกมันจะคืนชีพได้ตลอด

หลิน ฮวงตั้งชื่อวังชีวิตว่าสวรรค์แห่งมอนสเตอร์(Monster Paradise)

เจ้าแดงมีความคิดเห็นบางอย่างเกี่ยวกับสิ่งนี้

“มันเป็นความคิดที่ดี แต่ทว่า ความสามารถของวังชีวิตนั้นซับซ้อนเกินไป นอกจากนี้ กระบวนการสร้างวังชีวิตยังอยู่เหนือการควบคุมท่าน มันอาจเปลี่ยนเป็นผลลัพธ์ที่ท่านไม่ต้องการ ข้าคิดว่าสองอย่างแรกจะปลอดภัยกว่า อย่างน้อยมันก็ไม่เบี่ยงเบนไปจากเป้าหมายนัก”

“สำหรับข้า หากมีคะแนน100แต้ม อย่างแรกนับว่าล้มเหลว อย่างที่สองจะได้70คะแนน สุดท้ายจะได้99คะแนน”ตัวตลกกลับสนับสนุนความคิดที่สาม

“ฉันเองก็เลือกอันที่สาม”หลังคิด หลิน ฮวงก็ตัดสินใจ”หากมันไม่ใช่ผลที่ฉันปราถนา ฉันก็แค่ต้องรับมันเพราะยังไงฉันก็ไม่เคยได้รับการ์ดวังชีวิตมาก่อนอยู่ดี”

จากนั้นหลิน ฮวงก็นำการ์ดวังชีวิตออกมา”เปิดใช้งานการ์ดวังชีวิต”

“การ์ดวังชีวิต(ไร้ธาตุ)เปิดใช้งาน”

“โปรดตั้งชื่อวังชีวิตท่าน”

“สวรรค์แห่งมอนสเตอร์”

“โปรดอธิบายสั้นๆถึงความสามารถของวังชีวิตที่ท่านต้องการตั้ง อย่าเกิน20คำ”

“ฉันอยากให้การ์ดมอนสเตอร์ฉันมีความสามารถคืน

ชีพอย่างไร้ขีดจำกัดตามพลังชีวิตฉัน”หลิน ฮวงจงใจกำจัดมันด้วยพลังชีวิตเขาเพราะกลัวว่าในช่วงการสร้างวังชีวิต พลังงานประเภทอื่นอาจถูกใช้เพื่อคืนชีพการ์ดมอนสเตอณีเขา พวกมันอาจเป็นพลังวิญญาณ หรือแม้กระทั่งชีวิตของผู้คน ทั้งหมดนี่คือความเป็นไปได้สำหรับหลิน ฮวงที่ครอบครองไฟเทวะ

“แนวคิดได้รับการยืนยัน กำลังเริ่มการก่อสร้าง…”

การ์ดวังชีวิตเปลี่ยนเป็นลำแสงสีทองและหายไปในหน้าอกหลิน ฮวง

หลังจากนั้นไม่นาน หลิน ฮวงก็สังเกตเห็นวังชีวิตสีทองที่ก่อตัวในร่างเขาอย่างรวดเร็ว

ทันทีที่วังทองคำหรูหราก่อตัวขึ้น การ์ดมอนสเตอร์ทั้งหมดในร่างหลิน ฮวงก็เปลี่ยนเป็นลำแสงและหายไปในนั้น ในไม่ช้าแสงก็กลายเป็นวัตถุจริงที่มีรูปร่างแปลกประหลาด

ในวังชีวิต มิติที่ดูเหมือนสภาพแวดล้อมของหลิน ฮวงถูกสร้างขึ้น

ห้องโรงแรมดูเหมือนกันและมีสิ่งก่อสร้างความสูงแตกต่างกันด้านนอก แม้กระทั่งรูปทรงของเมฆยังดูเหมือนกัน…ทั่วทั้งมิติดูเหมือนจะถูกคัดลอกจากโลกทางฝั่งหลิน ฮวง

อย่างไรก็ตาม นอกจากไป่และการ์ดมอนสเตอร์อื่นรวมถึงพืชพรรณ มันไม่มีสิ่งมีชีวิตอื่น

ในไม่ช้าหลิน ฮวงก็ค้นพบว่ามีเส้นขอบในมิติของวังชีวิต หากเขาอยู่ใจกลาง พื้นที่นั้นก็อยู่ห่างจากเขาไป3กิโลเมตร ถูกแบ่งแยกโดนม่านพลังโปร่งใส ไป่และตัวอื่นสามารถดูทิวทัศน์ที่ห่างจากพวกมันได้สามกิโลเมตร อย่างไรก็ตาม พวกมันไม่อาจออกนอกรัศมี การเคลื่อนไหวพวกมันถูกจำกัดโดยม่านพลัง

“บางทีนี่อาจเป็นอาณาเขตของพลังชีวิตฉัน”หลิน ฮวงไม่ประหลาดใจ”เมื่อฉันแข็งแกร่งขึ้น ระยะอาจจะเพิ่มขึ้น”

“การสร้างวังชีวิต’สวรรค์แห่งมอนสเตอร์’เสร็จสิ้น!”

“วังชีวิต : สวรรค์แห่งมอนสเตอร์”

“ความสามารถวังชีวิต : หากมอนสเตอร์ตายในช่วงระยะของอาณาเขตวังชีวิต วิญญาณมันจะกลับสู่วังชีวิตและร่างมันจะถูกสร้างขึ้นใหม่ด้วยพลังชีวิต”

“อาณาเขตของวังชีวิต : ทำให้ร่างของโฮสต์เป็นจุดศูนย์กลางมันจะอยู่ภายในรัศมี3กิโลเมตร(ขยายได้)”

“การกำจัดความสามารถ : มอนสเตอร์แต่ละตัวสามารถคืนชีพได้สามครั้งภายใน24ชั่วโมง วิญญาณจะแตกสลายทันที

หากมันเกิน3ครั้งและมันจะไม่อาจกลับสู่วังชีวิตได้(สามารถเพิ่มได้)”

“ความสามารถการสืบทอด : ไม่มี(เปิดใช้งานสำหรับจักรพรรดิ)”

ข้อมูลการ์ดเผยออกมาหลังการสร้างวังชีวิต

“ในความเป็นจริง มันไม่อาจคืนชีพได้ตลอด สามครั้งใน24

ชั่วโมงก็นับว่าดีแล้ว จำนวนครั้งยังสามารถเพิ่มได้ทีหลัง”

หลิน ฮวงค่อนข้างพอใจกับวังชีวิตเขา

จากนั้นเขาก็ดื่มดำกับร่างกายตัวเองในจิตสำนึกขณะสังเกตสถานการณ์ในวังชีวิต

ไป่และตัวอื่นแยกย้ายกัน สำรวจโลกใหม่พวกมัน แม้รัศมีที่พวกมันอยู่จะไม่กว้างขวาง มันก็ยังมีบ้านจำนวนมาก มันเป็นการดีสำหรับพวกมันที่จะทำความคุ้นเคยกับสภาพแวดล้อม

เช่นเดียวกับตอนที่หลิน ฮวงกำลังตรวจสอบวังชีวิตเขา แหวนหัวใจจักรพรรดิเขาก็สั่น หลิน ฮวงจึงได้สติทันที

หลังเห็นว่าผู้โทรคือเหยาหลาน หลิน ฮวงก็รู้ว่ามันต้องเกี่ยวกับรางวัล

หลังรับสาย เหยาหลานในแบบสาวออฟฟิศสวมแว่นกรอบดำก็ปรากฏ

“รูปแกะสลักเทพคืออะไร?”ทันทีที่สายถูกรับ เหยาหลานก็ถามทันที

“สวัสดียามบ่าย”หลิน ฮวงทักทายด้วยรอยยิ้ม เมินเฉยคำถามเธอ

“หยุดกวนฉัน ฉันกำลังถามนายว่ารูปแกะสลักเทพคืออะไร”

“มันก็แค่รูปปั้นที่ไว้ใช้ประดับตกแต่ง”หลิน ฮวงตอบด้วยคิ้วเลิกขึ้น

“โกหก!หากนายไม่ยอมบอกความจริง ฉันจะไม่ยอมยกให้นาย”เหยาหลานข่มขู่เขาด้วยรอยยิ้ม

“เธอเอามันมาไม่ได้ใช่ไหมละ?”หลิน ฮวงกล่าวอย่างมั่นใจ

“อะไรทำให้นายคิดอย่างนั้น?”

“ก็เพราะจนถึงตอนนี้ เธอยังไม่เอามันออกมา”หลิน ฮวงนิ่ง

เฉย”หากเธอได้รับรูปแกะสลักเทพแล้ว เธอคงนำมาออกมาทันทีที่ฉันรับสายเธอ เธอจะแสดงก่อนถามฉันว่ามันคืออะไร”

“เอาละ ฉันไม่อาจเอามันมาได้จริงๆ รัฐบาลกลางปฏิเสธคำขอนาย พวกเขาบอกว่ารางวัลที่นายขอมันมากเกินไปและบอกให้นายขออย่างอื่นแทน”เหยาหลานไม่มีทางเลือกนอกจากยอมรับ แต่เธอก็ยังไม่ยอมแพ้และถาม”รูปแกะสลักเทพคืออะไร?ทำไมฉันถึงหาข้อมูลเกี่ยวกับมันไม่ได้เลย เห็นได้ชัดว่าข้อมูลถูกปิดกั้นโดยหัวใจจักรพรรดิ”

“มันก็แค่มรดกเทพ เธอไม่ต้องถามให้มากหรอก สำหรับคนที่ต่ำกว่ากึ่งเทพ มันก็คล้ายของประดับทั่วไปแต่แค่แข็งแรงทนทาน”หลิน ฮวงอธิบายสั้นๆและเปลี่ยนเรื่องเพราะไม่อยากสร้างปัญหา”ในเมื่อฉันสามารถขออย่างอื่นได้ งั้นฉันก็อยาก

ได้รับสิทธิ์การอ่านสูงสุดในหอสมุดกลางของเขต3!”

ตอนที่ 835 แดนเทพตกสวรรค์

มีมอนสเตอร์ทั้งหมด183ตัวในสารานุกรมวิญญาณแท้จริง พวกมันแต่ละตัวเกิดมาด้วยพลังเทพแท้จริง บางตัวอยู่ในระดับที่สูงยิ่งกว่า พวกมันครอบครองพลังทำลายทุกสิ่งในช่วงวัยโต

ความจริงที่น่าประหลาดใจสุดคือทักษะสร้างภาพเสมือนหลิน ฮวงแค่ต้องจ้องมองภาพมอนสเตอร์อยู่สิบวินาที จากนั้นภาพมอนสเตอร์ก็จะถูกสร้างในหัวเขา เขาสามารถเห็นกระบวนการเติบโตและต่อสู้ของมันได้อย่างชัดเจน เขาก็เหมือนกับผู้สังเกตการณ์ คอยเฝ้าดูทั้งชีวิตของมัน

อย่างไรก็ตาม กระบวนการสร้างภาพก็ช้ามาก

มอนสเตอร์ตัวแรกที่เขาสร้างคือต้นไม้เทพอาทิตย์ เขาใช้เวลาสามวันเพื่อสร้างภาพการงอกเงยของเมล็ดพันธ์ต้นไม้เทพอาทิตย์ และต้นอ่อนที่สั้นยิ่งกว่านิ้วก้อยก็งอกขึ้น

“ตามความคืบหน้าฉัน ฉันเดาว่าฉันต้องใช้เวลาอีกสิบปีเพื่อให้เห็นการก่อตัวของต้นไม้เทพอาทิตย์..”หลิน ฮวงพูดไม่ออก ทักษะสร้างภาพเสมือนไม่ได้ง่ายอย่างตาเห็น แต่เขาก็ไม่คิดว่ามันจะยากขนาดนี้

“ความเร็วการสร้างสัมพันธ์กับพลังวิญญาณและความเข้าใจของเจ้า ความเข้าใจเจ้ามักไม่เปลี่ยนแปลง แต่ทว่า พลังวิญญาณเจ้าจะแข็งแกร่งตามระดับพลังเจ้า ยิ่งพลังวิญญาณเจ้าแข็งแกร่ง ความเร็วการสร้างภาพก็จะเพิ่มขึ้น ดังนั้น เจ้าไม่ต้องรอถึงสิบปีหรอก ข้าเดาว่าแค่2-3ปีก็ควรพอแล้ว”แผ่นหินอธิบาย”หากเจ้าบังเอิญเกิดการเห็นแจ้ง มันอาจจะน้อยยิ่งกว่าสองปี”

2-3ปีสั้นสำหรับแผ่นหิน มันถือเป็นการพัฒนาในระยะยาวแทนที่จะอัดในคราเดียว

แต่ทว่า 2-3ปียาวนานมากสำหรับหลิน ฮวง เหนือสิ่งอื่นใด

มันก็ผ่านมาสองปีแล้วนับแต่เขาเดินทางมาโลกนี้

อย่างไรก็ตาม หลิน ฮวงกลับเห็นแจ้งทันทีหลังฟังแผ่นหิน

“การเห็นแจ้งสามารถเร่งความเร็วได้!”

หลังแลกเปลี่ยนการ์ดสุ่มสิบใบกับการ์ดเห็นแจ้ง หลิน ฮวงก็ขยี้การ์ดโดยไม่ลังเล อีกครั้ง เขาเริ่มสร้างภาพในใจ

ด้วยผลของการ์ด หลิน ฮวงรู้สึกว่าสมองเขาแยกออกจากร่างกายและจิตใจเขาก็กระจ่างชัดอย่างที่ไม่เคยเป็น

เขาเหมือนได้เป็นเจ้าของโลกทั้งใบและกระบวนการเติบโตทั้งหมดของต้นไม้เทพอาทิตย์ก็สามารถเห็นได้ มันราวกับมีคนไปเร่งกระบวนการเติบโตของต้นไม้เทพอาทิตย์ ทำให้เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็วในมิตินี้

ในชั่วพริบตา ต้นไม้เทพอาทิตย์ก็สูงประมาณหนึ่งเมตร วิญญาณชีวิตในรูปแกะสลักเทพอันแรกของหลิน ฮวงได้เปลี่ยนเป็นต้นไม้ที่มีความสูงหนึ่งเมตรเช่นกัน มันดูเหมือนกับต้นไม้จำลองและปกคลุมไปด้วยกลิ่นอายของจักรพรรดิ

ทันใดนั้น ผลของการ์ดก็หายไป และหลิน ฮวงก็หลุดออกจากห้วงแห่งโลกเสมือน

ก่อนที่เขาจะได้ตรวจสอบสภาพร่างกาย เขาก็ได้ยินเสียงของเจ้าแดง

“ท่านสร้างภาพอยู่9วัน สิทธิ์การอ่านที่ท่านขอเหยา หลานได้รับการอนุมัติแล้ว อย่างไรก็ตาม สิทธิ์ระดับแรกเพียงเปิดให้ท่านสามวันเท่านั้นและหลังจากนั้นท่านจะเข้าถึงได้แค่สิทธิ์การอ่านระดับสอง เธอกล่าวว่านี่คือสิ่งที่รัฐบาลกลางสามารถให้ได้ หากท่านไม่ยอมรับ ท่านสามารถขอรางวัลอื่นได้”

“นอกจากนี้ เฉินเตาจากเขต1ยังโทรหาท่านถึงสองครั้ง เขาทิ้งข้อความไว้ บอกให้ท่านติดต่อกลับทันทีเมื่อว่าง”

หลิน ฮวงไม่รู้ว่าการเห็นแจ้งจะกินเวลาเขาไปมากขนาดนี้

หลังตอบกลับข้อความของเหยาหลานถึงรางวัล เขาก็โทรหาเฉินเตาทันที

ทันทีที่สายถูกรับ เฉินเตาก็ปรากฏในรูปลักษณ์เดิม เขาอยู่ในเสื้อเชิ้ตขาว ถือเครื่องดื่มสีเขียวในมือ

“หลิน เซี่ย นานแค่ไหนแล้วที่นายไม่ได้อาบน้ำ?นายต้องโกนหนวดซะบ้าง”

“ฉันยุ่งมาก ฉันโทรหานายทันทีที่ได้รับข้อความ เกิดอะไรขึ้น?”จากนั้นหลิน ฮวงก็สังเกตเห็นว่าเขาดูค่อนข้างโทรม

“ฉันได้ยินว่านายกำลังมองหารูปแกะสลักเทพ?”เขาจิบเครื่องดื่มและถาม

“นายรู้ได้ไง?”หลิน ฮวงตกตะลึง

“ฉันมีวิธีของฉัน ฉันยังรู้ว่านายได้ซื้อรูปแกะสลักเทพในโรงประมูลหวังเปาไปด้วย”เฉินเตาหัวเราะ

“ไม่ต้องห่วง ทุกคนล้วนมีความลับ ฉันไม่อยากรู้ว่าทำไมนายถึงตามหารูปแกะสลักเทพ”เฉินเตารู้ว่าหลิน ฮวงกังวลเรื่อง

อะไร”ฉันโทรมาหานายเพราะฉันรู้ว่านายสามารถหามันได้จากที่ไหน”

“ที่ไหน?”หลิน ฮวงถาม

“แดนเทพตกสวรรค์”เฉินเตากล่าว

“นายหมายถึงมิติโบราณที่เทพแท้จริงตายกันเป็นจำนวนมาก?”หลิน ฮวงเคยได้ยินมาก่อน มันคือมิติบรรพกาลที่ใหญ่สุดเป็นอันดับ2ในเขต3”ไม่ใช่ว่ามันเปิดให้เฉพาะจักรพรรดิเข้าไป?”

“เร็วๆนี้รอยแตกใหม่ได้ปรากฏที่ขอบเหวนรก เหล่าคนจากเขต1และ2กำลังตรวจสอบปัญหานี้และรอยแตกก็ถูกค้นพบเช่นกัน แม้เราจะสามารถผนึกมันได้ทัน มันก็แสดงให้เห็นถึงหายนะที่ใกล้เข้ามา เราคาดการณ์ว่ารอยแตกจะไม่อาจควบ

คุมได้ภายใน5ปี แต่ทว่า ดูเหมือนมันจะอยู่ได้ไม่ถึงสามปี ด้วยซ้ำ”

“รัฐบาลกลางจากเขตต่างๆกำลังหารือกัน แต่ทว่า พกวเขาก็ยังไม่ได้ข้อสรุป มีหลายสิ่งที่ได้รับการยืนยัน หนึ่งในนั้นคือ การฝึกผู้หลุดพ้นเพิ่ม เพิ่มจำนวนของจักรพรรดิ ดังนั้น มิติโบราณหลายแห่งที่เปิดให้แค่จักรพรรดิจึงเปิดให้นิรันดร์และเพลิงสวรรค์เข้าไปเช่นกัน จำนวนของคนที่ได้รับอนุญาติเองก็เพิ่มขึ้น”

“นอกจากนี้ รัฐบาลกลางและองค์กรอื่นยังให้การสนับสนุนองค์กรอัจฉริยะเต็มที่ นอกจากเขตอันตรายสูงสุดบางแห่ง เราสามารถเข้าถึงมิติบรรพกาลและเขตหวงห้ามได้เกือบหมด มีเพียงสมาชิกจากองค์กรอัจฉริยะที่ได้รับสิทธิพิเศษให้เข้าเขตหวงห้าม”

“แดนเทพตกสวรรค์ในเขต3จะเปิดแค่ครั้งเดียวในรอบร้อยปี ตอนนี้มันเหลือเวลาอีกแค่เดือนเดียว มันคือมิติบรรพกาล7 ดาวแห่งแรกที่จะเปิดให้นิรันดร์และเพลิงสวรรค์เข้าไป”

มิติ5ดาวสามารถคุกคามกึ่งเทพได้และมิติ6ดาวก็สามารถทำร้ายเทพเสมือนได้เช่นกัน สำหรับมิติ7ดาว มันเป็นสถานที่อันตรายสูงสุดและสามารถคุกคามได้แม้กระทั่งเทพแท้จริง

“อย่างไรก็ตาม แดนเทพตกสวรรค์เปิดมาหลายครั้งแล้ว มัน

ถูกสำรวจโดยระดับจักรพรรดิหลายคนในอดีต”หลิน ฮวงไม่สนใจเพราะมิติ7ดาวอันตรายเกินไป ยิ่งไปกว่านั้น มิติยังถูกสำรวจมามากและรางวัลก็มีจำกัด โอกาสที่จะได้รับรูปแกะสลักเทพต่ำเกินไป”

“ผิดแล้ว พื้นที่ของแดนเทพตกสวรรค์กว้างใหญ่ไพศาล มันเป็นสถานที่ที่ล่องลอยอยู่ในมิติและผสานกับเศษซากสงครามอื่นๆ พื้นที่จะขยายใหญ่ทุกครั้งในช่วงการเปิดของแดนเทพตกสวรรค์”

“นอกจากนี้ มิติยังเปิดแค่สามเดือน นอกจากจำนวนจักรพรรดิที่จำกัด เขต3ยังกันไม่ให้คนจากเขตอื่นเข้าร่วม ไม่แม้แต่1ใน5ของพื้นที่ที่ถูกสำรวจ พื้นที่ของแดนเทพตกสวรรค์จะกลายเป็นใหญ่สุดในครั้งนี้และอาจสำรวจได้แค่1ใน7หรือ8ส่วนเท่านั้น”เฉินเตาอธิบายและหลิน ฮวงก็เริ่มตื่นเต้น

“งั้น นายกำลังบอกให้ฉันเข้าไปในนั้น?”

“ใช่ นายพูดถูก พันธมิตรสวรรค์ได้รับ10โควต้าและฉันจะมอบให้นายหนึ่งสิทธิ์”เฉินเตาวางเครื่องดื่มลงและกล่าว”สิ่งหนึ่งที่ดีคือระดับพลังนายเป็นแค่เพลิงสวรรค์ ระดับจักรพรรดิย่อมไม่สู้กับนาย ระดับนิรันดร์จากองค์กรอื่นเองก็เช่นกัน นอกจากการที่นายสู้กับนิรันดร์ได้ ตราบเท่าที่นายทำตัวไม่โดดเด่น ศัตรูส่วนใหญ่ที่นายเจอก็จะเป็นแค่เพลิงสวรรค์ ดังนั้น นายย่อมมีอัตราการรอดชีวิตสูงกว่าใครอื่น”

เห็นได้ชัดว่าเขายังสัมผัสไม่ได้ถึงพลังของหลิน ฮวงจากวิดิโอคอล เฉินเตาคิดว่าระดับพลังของหลิน ฮวงยังเป็นเพลิง

สวรรค์เพราะมันเพิ่งผ่านมาไม่กี่เดือน

หลิน ฮวงไม่คิดอธิบายว่าระดับพลังเขาเลื่อนเป็นนิรันดร์ขั้น3 แล้ว เขาถามคำถามอื่นที่เขาสนใจแทน"ใครคือคนที่ทรงพลังสุดในหมู่ระดับนิรันดร์"

"ทำไมนายถึงถามเรื่องนี้?"เฉินเตาพบว่ามันแปลก

"ฉันต้องวิ่งหนีหากเผอิญพบพวกเขาไง"

เฉินเตาตกตะลึง ในไม่ช้า เขาก็กล่าว"บุตรสวรรค์จากหลายองค์กรก็ไปและพวกเขาก็ทรงพลังมาก แม้พวกเขาจะเป็นบุตรสวรรค์ที่ได้รับการจัดอันดับต่ำกว่า พวกเขาก็ยังเป็นสุดยอดอัจฉริยะ พวกเขามีพลังอย่างน้อยขั้นทองดำ คนที่แข็ง

แกร่งสุดคือเจ้าชายลำดับ7 ความสามารถเขาเทียบได้กับขั้นทองแดง”

“คนที่สู้กับขั้นทองแดงได้เป็นแค่ลำดับที่7?!”หลิน ฮวงสับสน เฉินเตาและคนอื่นที่สามารสู้กับขั้นทองแดงได้เคยเป็น5ยอดฝีมือรุ่นเยาว์ในอดีต

แต่ทว่า เนื่องด้วยเสียงของเฉินเตาฟังดูสงบ หลิน ฮวงจึงเริ่มรู้สึกว่าความสามารถการฆ่าขั้นทองแดงคงเป็นเรื่องธรรมดาสำหรับเฉินเตา ความสามารถแท้จริงเขาต้องแข็งแกร่งกว่านั้นมาก

“ขัตติยะนั้นแข็งแกร่ง แม้กระทั่งในหมู่โลกมืดของเขต1 ความสามารถพวกเขาก็ยังติด3อันดับแรก พวกเขาทำได้ดีในเขต2และ3 โดยเฉพาะในเขต3 พวกเขาแข็งแกร่งอย่างไม่ต้องสงสัย เจ้าชายลำดับหนึ่งคือ1ใน5ยอดฝีมือรุ่นเยาว์

“นอกจากบุตรสวรรค์อย่างเจ้าชายลำดับ7 ยังมีสมาชิกหลักจากรัฐบาลกลางอย่าง ราชานักล่า และราชานักผจญภัย…. ความสามารถพวกเขาเทียบได้กับบุตรสวรรค์จากโลกมืด”

“นอกจากนั้น พยายามหลีกเลี่ยงพวกจักรพรรดิด้วย ภายใต้สถานการณ์ปกติ ระดับจักรพรรดิย่อมไม่มาสู้กับเพลิงสวรรค์ หลายคนจากโลกมืดและบางคนอาจมีจิตไม่ปกติ ดังนั้นพวกเขาอาจสู้กับนาย”

“และยังมีกึ่งเทพ..”หลิน ฮวงฝืนยิ้ม

“ไม่ต้องกังวลถึงพวกเขา กึ่งเทพจะไม่เข้ามิติบรรพกาลเพราะมันมีโอกาสเลื่อนระดับเล็กน้อย ดังนั้น พวกเขาจึงมอบโอกาสให้คนอื่น เหล่าคนที่เข้าแดนเทพตกสวรรค์จะมีพลังขั้นทองม่วงเป็นสูงสุด”

“ช่วยบอกได้ไหมว่าใครคืออีก9คนที่จะเข้าไปพร้อมฉัน?” หลิน ฮวงถามอีกครั้ง

“มันยังไม่ได้รับการยืนยัน ฉันเพิ่งได้รายชื่อ แต่ก็ไม่มีใครเต็มใจไปเสี่ยง”เฉินเตาไม่คิดปิดบัง”ฉันบอกได้ว่าถาน หลางจะไปด้วย ความสามารถเขาเทียบได้กับเจ้าชายลำดับ7 คนอื่น

ที่ฉันเลือกมีความสามารถการเอาตัวรอดสูงและเป็นนิรันดร์ขั้น9”

ในบรรดารองหัวหน้าทั้งสามของพันธมิตรสวรรค์ ถาน หลางคือหนึ่งในนั้นและเขาก็แข็งแกร่งสุดในพันธมิตรสวรรค์

“ถาน หลางจะเป็นหัวหน้า?แล้วเราจะแบ่งรางวัลกันยังไง?” หลิน ฮวงถามตามจริง

“มันไม่จำเป็นต้องไปเป็นกลุ่ม ทุกคนจะต้องแยกย้ายกันสำหรับรางวัล มันจะเป็นของคนที่หามาได้ พันธมิตรสวรรค์ไม่เคยแบ่งรางวัล อย่างไรก็ตาม หากนายอยากขายอะไร ก็ช่วยพิจารณาขายมันให้กับพันธมิตรสวรรค์”

“เอาละ ฉันตกลง”หลิน ฮวงยอมรับคำเชิญ

“แดนเทพตกสวรรค์จะเปิดในวันแรกของเดือนพฤศจิกายน และจุดรวมตัวก็คือเมืองฟ้าอัศจรรย์ นายต้องมาให้ตรงเวลา และห้ามช้า”

“เข้าใจแล้ว”

ตอนที่ 836 การเตรียมการ

“มันจะเปิดในวันที่1พฤศจิกายนและเป็นเวลาสามเดือน ซึ่งหมายความว่ามันจะเป็นวันที่1กุมภาพันธ์เมื่อฉันออกมา งั้นฉันก็ต้องพลาดวันขึ้นปีใหม่ ?”หลิน ฮวงตรวจสอบปฏิทินทันที

ถัดจากเขา เจ้าแดงพูดขึ้น”ปีใหม่ตรงกับวันที่8กุมภาพันธ์ ท่านยังมีเวลาให้กลับไปเขต7”

“เยี่ยม”หลิน ฮวงรู้สึกโล่งใจ แต่ก็ตรวจสอบปฏิทินต่ออยู่ดี เพราะกังวลเล็กน้อย เขาอยากมั่นใจมากขึ้น เหนือสิ่งอื่นใด

เขาได้สัญญากับหลินซินว่าเขาจะกลับบ้านตอนปีใหม่ เธอคงโกรธมากหากเขาพลาดมัน

“นี่วันที่28กันยายนแล้ว?”หลิน ฮวงดูวันที่บนแหวนหัวใจจักรพรรดิ

“ข้าได้บอกท่านแล้วว่าท่านเห็นแจ้งถึง9วันเต็มและร่างท่านก็เริ่มส่งกลิ่น”เจ้าแดงขยับห่างจากเขาเล็กน้อยด้วยท่าทางรังเกียจ

หลิน ฮวงดึงเสื้อเขาและดม”จริงด้วย”

เขาลุกขึ้นยืนจากโซฟาและยืดเส้นสาย จากนั้นก็เดินไปยังห้องน้ำ

หลังอาบน้ำและกินข้าว หลิน ฮวงก็กลับมายังห้องเขาอีกครั้งหลังให้พนักงานโรงแรมทำความสะอาดห้อง

ในความเป็นจริง พนักงานโรงแรมต้องการมาทำความสะอาดหลายวันแล้ว แต่พวกเขาถูกส่งกลับไปโดยเจ้าแดงที่ปลอมตัวเป็นหลิน ฮวง

เหตุผลที่หลิน ฮวงไม่ถูกไล่ออกโรงแรมเพราะเจ้าแดงได้ขยายเวลาพักให้เขา

หลังกลับห้อง หลิน ฮวงก็นั่งบนโซฟาอีกครั้งหลังบอกกับเจ้า

แดง จากนั้นเขาก็ขยี้การ์ดเห็นแจ้งอีกใหม่และเข้าสู่สภาวะเห็นแจ้งรอบสอง

มันเป็นเพียงหนึ่งเดือนก่อนการเปิดของแดนเทพตกสวรรค์ เขาต้องรีบรวบรวมวิญญาณต่อสู้ให้เร็วที่สุด

20วันต่อมา หลิน ฮวงใช้เวลา9วันกับการรวบรวมวิญญาณต่อสู้ของแมวป่า9หางและสิบวันเพื่อรวบรวมวิญญาณแมมมอธจอมทำลายล้าง

ในเวลานั้น รากฐานของวิญญาณทั้งสามได้ถูกสร้างขึ้น ระดับพลังของพวกมันคือจักรพรรดิขั้นทองดำ

หากไม่ใช่เพราะมอนสเตอร์ขั้นทองเหลือง30ตัวและการให้

ไป่และตัวอื่นกวาดล้างขอบเหวนรก ปริมาณพลังวิญญาณที่หลิน ฮซงสะสมอาจไม่พอรวบรวมวิญญาณต่อทั้งสาม

นั่นคือหนึ่งในข้อได้เปรียบของรูปแกะสลักเทพ ด้วยความที่การจุพลังวิญญาณมันเทียบได้กับเทพแท้จริง วิญญาณต่อสู้จึงทรงพลังตามพลังวิญญาณที่รวบรวม

ในทางกลับกัน ระดับนิรันดร์ทั่วไปจะถูกจำกัดด้วยไฟชีวิตและกงล้อชีวิตในร่าง พวกเขาสามารถรวบรวมได้แค่วิญญาณต่อสู้ในระดับเดียวกับตัวเอง ตัวอย่างเช่น ระดับนิรันดร์ขั้น3ก็สามารถรวบรวมได้แค่วิญญาณต่อสู้ระดับนิรันดร์ขั้น3เท่านั้น น้อยกว่านั้นได้ แต่ไม่อาจเหนือไปกว่านี้

หลังการรวบรวมวิญญาณต่อสู้ทั้งสาม มันก็เหลือเวลาอีก

ครึ่งเดือนก่อนการเปิดของแดนเทพตกสวรรค์

หลิน ฮวงอาบน้ำและเปลี่ยนชุดหลังทำการสร้างภาพเสมือนเสร็จ เขาเก็บของเขาเช่นกัน

เขาเช็คเอาท์ออกโรงแรมด้วยแหวนหัวใจจักรพรรดิเขาและก้าวไปในประตูมิติโดยไม่ลังเล และเขาก็มาถึงเมือง3A1 เมืองฟ้าอัศจรรย์

หลังเข้าพักโรงแรมในเมืองฟ้าอัศจรรย์ หลิน ฮวงก็แวะเวียนไปยังตลาดมืด โรงประมูลและเขตการค้า เขาซื้อวัสดุโลหะและอโลหะทุกประเภทรวมถึงสมบัติและชิ้นส่วนสมบัติโบราณ

ไม่กี่วันต่อมา หลิน ฮวงก็เปิดโหมดเก็บเสียงในห้องเขาขณะอัญเชิญราชันย์สงครามเพื่อสร้างอาวุธจักรกลต่างๆ

เดิมทีเขามอบชื่อเล่นให้ราชันย์สงครามว่าไข่เหล็ก แต่เนื่องด้วยการคัดค้าน มันจึงเปลี่ยนเป็นจ้าวสงคราม

หลิน ฮวงไม่ได้นิ่งเฉยเมื่อจ้าวสงครามกำลังสร้างอาวุธ เขาแลกมีดบินพลังจิตระดับโบราณสองชุดจากห้างขั้นบันไดและเริ่มฝึกพลังจิต

เมื่อเขาอยู่ขั้นเพลิงทอง การบ่มเพาะพลังจิตเขามาถึงคอขวดเนื่องด้วยการจำกัดด้านระดับพลังและพลังวิญญาณ เขาจึงไม่อาจแบ่งด้ายพลังจิตได้เพิ่ม

ตอนนี้ระดับพลังเขาก้าวกระโดดถึงสามขั้นและพลังวิญญาณเขาก็เพิ่งขึ้น เขาจึงสามารถแบ่งด้ายพลังจิตได้เพิ่ม

หลายวันผ่านไปและปริมาณด้ายพลังจิตของหลิน ฮวงก็ยังไม่หยุดเพิ่ม เขาจดจ่อกับการบ่มเพาะจนถึงจุดที่เขาไม่มีเวลาอ่านข่าว

ยิ่งเวลาผ่านไป ผู้คนก็ยิ่งหลั่งไหลกันมาในเมืองฟ้าอัศจรรย์มากขึ้น

ผู้หลุดพ้นเกือบทุกคนรู้เรื่องนี้เพราะแดนเทพตกสวรรค์นับเป็นมิติโบราณที่ใหญ่เป็นอันดับ2

แม้มันจะเป็นมิติเกรด7ที่เต็มไปด้วยอันตราย ทุกคนก็ยัง

กระตือรือร้น คิดหวังได้สมบัติที่ช่วยให้พวกเขาทะยานเป็นมังกร

อย่างไรก็ตาม เพื่อรักษาความมั่นคง การค้นหาจึงถูกจำกัดไว้แค่8พันคนเท่านั้น

ยิ่งไปกว่านั้น ในบรรดา8000คน เกือบทุกคนในเขต3มีส่วนร่วมพร้อมกับจักรพรรดิ300คนและขุมอำนาจอื่นจากเขต1และ2

ท่ามกลาง8พันคน อย่างน้อยครึ่งหนึ่งเป็นสมาชิกองค์กรอัจฉริยะ ขณะที่กว่า80%เป็นนิรันดร์ขั้นสูง

แม้จะมีแค่8พันคนที่ได้รับสิทธิ์ มันก็ยังมีผู้หลุดพ้นกว่า8พัน

คนในเมืองฟ้าอัศจรรย์

โรงแรมเกือบทุกแห่งใจกลางเมืองถูกจองจนเต็ม มันแออัดราวกับปีใหม่

ไม่เพียงแต่เหล่าผู้หลุดพ้นจากเขต3จะพูดถึงเรื่องนี้ แม้กระทั่งผู้ฝึกฝนที่ต่ำกว่าหลุดพ้นยังได้ยินเรื่องนี้และเริ่มการสนทนาไปทั่วเมือง

บางคนโพสต์ข้อความเชิญที่ได้สิทธิ์เข้าร่วมและบางคนก็ได้แสดงความคิดเห็น

หลิน ฮวงได้รับคำเชิญอย่างเป็นทางการจากเฉินเตาในวันที่29ตุลาคม

คำเชิญดูโดดเด่นอย่างมาก มันเป็นบัตรขนาดเท่าฝ่ามือและมีสีแดงสด มีดาบดำเล่มใหญ่สองเล่มประทับอยู่ด้านบน ลายมือสวยอย่างมาก และเห็นได้ชัดว่าต้องมาจากนักเขียนชื่อดัง

ข้อมูลส่วนบุคคลไม่ปรากฏในคำเชิญ แต่กลับถูกซ่อนอยู่ด้านใน คนสามารถดูข้อมูลส่วนตัวได้โดยการสแกน

หลิน ฮวงเกือบทำการแบ่งด้ายพลังจิตเสร็จเมื่อเขาได้รับคำเชิญ ด้ายพลังจิตจากหมื่นเส้นเพิ่มเป็น18000เส้น อย่างไรก็ตาม การบ่มเพาะพลังจิตเขายังมาไม่ถึงคอขวด

แม้พลังวิญญาณเขาจะทรงพลังกว่าตอนเป็นเพลิงทองถึงสองเท่า การแบ่งด้ายพลังจิตก็ไม่ใช่เรื่องง่าย หลังเห็นความ

คืบหน้า หลิน ฮวงก็คาดการณ์ว่าเขาคงแบ่งด้ายพลังจิตได้เพียง3หมื่นเส้นเมื่อเขาอยู่ในระดับนิรันดร์ขั้น9

จนถึงตอนเย็นของวันที่29ตุลาคม ในที่สุดหลิน ฮวงก็บ่มเพาะทักษะไร้รอยต่อจนบรรลุ

ในขณะเดียวกัน จ้าวสงครามก็ได้ใช้วัสดุจนหมดแล้ว อาวุธจักรกลก่อนหน้าเขาส่วนใหญ่ทำจากกระดูกมอนสเตอร์และสมบัติมนุษย์ ซึ่งถูกนำไปรีไซเคิลแล้ว วัสดุที่หลิน ฮวงซื้อมาไม่เพียงแต่จะช่วยเพิ่มพลังให้อาวุธจักรกลเขา แต่จำนวนอาวุธจักรกลเขายังเพิ่มขึ้นอย่างน้อยสามเท่า

ความสามารถโดยรวมของจ้าวสงครามอาจเหนือยิ่งกว่าไป่

“ในที่สุดฉันก็สามารถพักผ่อนได้อีกสองวันเพื่อปรับสภาพร่างกายฉัน”นับตั้งแต่เขาสัญญากับเฉินเตา หลิน ฮวง ก็เป็นกังวลว่าเขาอาจมีเวลาไม่พอ ไม่ว่าจะเป็นการเห็นแจ้งหรือการบ่มเพาะพลังจิต เขาจำต้องตัดเวลาการกินและนอนไป โดยเฉลี่ยน เขาไม่อาจแม้แต่จะกิน ดื่ม หรืออาบน้ำทั้งสัปดาห์ เขาทำได้แค่งีบหลับ1หรือ2ชั่วโมงเมื่อเขาอ่อนเพลีย แต่นั่นก็เกิดขึ้นทุก4-5วันเท่านั้น

และการจัดการเวลาเช่นนั้นก็ช่วยให้เขาบรรลุเป้าหมายได้ก่อนการต่อสู้ ในที่สุดเขาก็รู้สึกโล่งใจและความเหนื่อยล้าก็เข้าโจมตีทันที

ตอนที่ 837 เจ้าชายลำดับ7

หลิน ฮวงนอนตั้งแต่2ทุ่มจนถึง8โมงเช้าของวันที่31

เขาหลับทั้งวัน ดังนั้นเขาจึงรู้สึกสดชื่นเมื่อตื่น

หลังอาบน้ำและกินข้าวเช้า หลิน ฮวงก็ตรงไปยังห้างที่ใหญ่สุดในบริเวณใกล้เคียงและใช้เวลาเกือบทั้งเช้าที่นั่น เขาซื้อาหารและเครื่องดื่มจำนวนมากก่อนมุ่งกลับไปโรงแรม

เขาเพิ่งนึกได้ว่าเขาต้องใช้เวลาสามเดือนในมิติเมื่อตื่นขึ้น หากเขาไม่นำอะไรติดตัวไปด้วย เขาอาจต้องย่างเนื้อมอน

สเตอร์ตลอดสามเดือน

แม้เนื้อย่างจะอร่อย แต่เขาก็คงป่วยหากต้องกินสามเดือนติดต่อกัน

เครื่องดื่มคือสิ่งจำเป็น มันจะเป็นปัญหาใหญ่หากไม่มีแหล่งน้ำสะอาดในมิติ แม้ผู้หลุดพ้นจะไม่ตายจากการขาดน้ำ มันก็ยังส่งผลกระทบต่อสภาพร่างกายรวมถึงความสามารถเขาด้วย

หลังเดินไปห้าง หลิน ฮวงก็คิดว่าเขาอาจพลาดอะไรไป เหนือสิ่งอื่นใด เขาเพิ่งตื่นและยังไม่มีสติเต็มร้อย เขาอาจลืมอะไรไป เช่นเดียวกับที่เขาเกือบลืมเตรียมอาหารและน้ำ

หลังคิดอยู่นาน เขาก็รู้สึกผ่อนคลายหลังยืนยันว่าไม่พลาดอะไร

หลังอาหารกลางวัน หลิน ฮวงอ่านขาวและดูโซเชี่ยลบ้าง

เขายิ้มเมื่ออ่านหัวข้อร้อนแรงในปัจจุบัน

เขายังเป็นคำเชิญปลอมของพันธมิตรสวรรค์ถูกโพสต์ มันมีการออกแบบเหมือนกัน แต่ตัวอักษรสีทองกลับดูสวยกว่าอันที่หลิน ฮวงได้รับ มีความคิดเห็นนับล้านบนโพสต์ ส่วนใหญ่เต็มไปด้วยคำชม

นอกจากนี้ยังมีคนถามว่าพันธมิตรสวรรค์คืออะไร ในไม่ช้ามันก็มีคนพบว่าพันธมิตรสวรรค์คือองค์กรที่ทรงพลังสุดใน

องค์กรอัจฉริยะ หัวหน้าก็คือเฉินเตาแห่ง5ราชารุ่นเยาว์ ความคิดเห็นเต็มไปด้วยการชมเชยคนที่โพสต์คำเชิญ

หลิน ฮวงไม่แน่ใจว่าเขาควรหัวเราะหรือร้องไห้ดี

ด้วยความที่ทุกองค์กรมีการออกแบบคำเชิญแตกต่างกัน มันจึงมีคำเชิญหลายประเภทถูกโพสต์ลง และหลิน ฮวงก็ไม่อาจระบุได้ว่าอันไหนคือของจริง

เขายังเห็นคนที่เขาติดตามโพสต์อะไรทำนองนี้ด้วย

หยี่เยว่หยู่โพสต์ภาพคำเชิญที่เธอได้รับ และคำอธิบายภาพ (แคปชั่น)ก็คือ”ฉันควรไปดีไหม?”

คนแรกที่แสดงความคิดเห็นคือหยี่เสิ่น”น้องคิดมากเกินไป”

หลิน ฮวงใช้ภาพถ่ายเดียวกับของหยี่เยว่หยู่ แต่เขาโพสต์หลังเธอ2นาทีด้วยคำอธิบายว่า”ขายบัตรเชิญ ราคาประมูลเริ่มที่100ล้านคริสตัลชีวิตและการเสนอราคาแต่ละครั้งต้องไม่ต่ำกว่า10ล้าน”

หยี่เยว่หยู่คือคนแรกที่แสดงความคิดเห็น”ไร้ยางอาย! นายกล้าขโมยรูปของน้องสาวฉัน?!”

หลิน ฮวงยิ้มและถ่ายรูปคำเชิญเขา จากนั้นก็ส่งให้เพื่อนเขา

คำอธิบายภาพคือ : อีกสามเดือน ช่วยทิ้งข้อความไว้หากอยากติดต่อฉัน”

คนแรกที่แสดงความคิดเห็นคือหลี่ หลาง

“เยี่ยมมาก น้องชาย คำเชิญนายดูเหมือนของจริงเลย!และมันก็มาจากพันธมิตรสวรรค์!แต่มันจะดูเหมือนของจริงกว่าหากตัวอักษรเป็นสีทอง”

เขาค้นผ่านเว็บและพบว่าพันธมิตรสวรรค์เป็นองค์กรแบบไหน

ความคิดเห็นที่สองมาจากหยี่เสิ่น และเขาก็รู้ว่าคำเชิญของหลิน ฮวงคือของจริง

‘นายไม่ควรตอบรับคำเชิญ แดนเทพตกสวรรค์อันตรายเกินไป’

หลิน ฮวงยิ้มขณะตอบกลับ’ผมแค่ไปเดินเล่น ไปเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ’

ความคิดเห็นที่สามมาจากเล้งเยวี่ยซิน”ระวังตัวด้วย”

ความคิดเห็นที่4มาจากหยี่เยว่หยู่”นายกำลังไปแดนต้อง

ห้าม7ดาว!นายบ้าไปแล้วรึไง?!”

หลี่หลางแสดงความคิดเห็นอีกครั้ง”ว่าไงนะ?!คำเชิญนาย

เป็นของจริง!ฉันอยากจูบก้นนายจริงๆ!”

หลังคุยกับเพื่อนสักพัก หลิน ฮวงก็ปิดหน้าสื่อสาร

สำหรับตอนบ่าย เขาดื่มชาขณะนั่งสูดอากาศตรงระเบียง

เขาผ่อนคลายอย่างเต็มที่

เขาเฝ้าดูข่าวภาคค่ำหลังมื้อเย็นและเข้านอน

เช้าตรู่ หลิน ฮวงเช็คเอาท์ห้องเขาหลังมื้อเช้าและเดินไปทางสำนักงานรัฐบาลกลางราวกับกำลังเดินเล่น

โรงแรมที่เขาพักอยู่ห่างจากสำนักงานรัฐบาลไม่ถึงสามร้อยเมตร ดังนั้นเขาจึงใช้เวลาเดินแค่ไม่กี่นาที

เจ้าหน้าที่หญิงกล่าวต้อนรับเขาหลังเขาสแกนตัวตนและลงทะเบียนตรงทางเข้า เธอให้หลิน ฮวงแสดงบัตรเชิญ หลังสแกนมัน เธอก็นำเขาไปยังทางเข้าห้องหนึ่ง

หลิน ฮวงเหลือบมองคนเหล่านั้น ทุกคนมีพลังนิรันดร์ขั้น9 เป็นอย่างน้อย ในเมื่อเขาไม่รู้จักใคร เขาจึงหาที่นั่งในแถวแรก

ผู้คนต่างอยากรู้อยากเห็นเกี่ยวกับหลิน ฮวง เขาไม่ได้ปิดบังพลังเขาเลย ทุกคนสัมผัสได้อย่างชัดเจนว่าเขาคือนิรันดร์ขั้น3

ส่วนใหญ่เหลือบมองเขาและบางคนก็เริ่มถกเถียงกันเอง

“แม้กระทั่งนิรันดร์ขั้น3ก็ยังได้รับคำเชิญ เขาต้องมาจากองค์กรกระจอกๆแน่”

“เขาอาจมาจากประตูหลังโดยใช้เส้นสาย”

แม้คนเหล่านั้นจะพูดกันเสียงเบา หลิน ฮวงก็ยังได้ยินอย่างชัดเจน แต่ก็ไม่คิดใส่ใจ

ผู้คนทยอยเข้ามาอย่างต่อเนื่องหลังเขาจับจองที่นั่ง โดยทั่วไป ทั้งหมดคือนิรันดร์ขั้น9

ในที่สุด ชายหนุ่มตัวเตี้ยคนหนึ่งก็ปรากฏตรงทางเข้า ระดับพลังเขาเป็นแค่นิรันดร์ขั้น6

เขากวาดตามองทั่วห้องตรงทางเข้า ดูเหมือนจะกลัวเล็กน้อยหลังตระหนักว่าทุกคนในห้องคือนิรันดร์ขั้น9 อย่างไรก็ตาม

ในไม่ช้า เขาก็สังเกตเห็นหลิน ฮวงในแถวแรก เขาโล่งใจเล็กน้อยและเดินตรงไปทางหลินฮวงอย่างรวดเร็ว

“สวัสดี ฉันชื่อถง หลิน”

“สวัสดี ฉันหลินเซี่ย”หลิน ฮวงพยักหน้าและยิ้ม

“โอ้ ฉันคิดว่าฉันเป็นคนเดียวที่ไม่ใช่นิรันดร์ขั้น9ซะอีก”ถงหลินรู้สึกเหมือนได้พบคนคุ้นเคย

หลิน ฮวงยิ้มและไม่พูดอะไร เขารู้ว่า80%ของผู้เข้าร่วมคือนิรันดร์ขั้นสูงและมีเพียง80%ในหมู่นิรันดร์ขั้นสูงที่เป็นนิรันดร์ขั้น9 อย่างที่กล่าว ผู้เข้าร่วมระดับนิรันดร์ขั้น9จะมีแค่64%ของผู้เข้าร่วมทั้งหมด เหตุผลที่ว่าทำไมทุกคนในห้องจึงมีแต่นิรันดร์ขั้น9เพราะมันยังเช้า และในห้องก็มีไม่ถึง40คน

ตามคาด นิรันดร์ขั้น7และ8ทยอยมากันมากขึ้นหลังถง หลิน เมื่อมีเกือบร้อยคนในห้อง กลุ่มคนในชุดเสื้อกั๊กสีทองก็ปรากฏตรงทางเข้า ทั่วทั้งห้องกลายเป็นเงียบสงัดในทันใด

ทุกคนต่างรู้จักเขา พวกเขามาจากขัตติยะ ผู้ที่นำหน้าคือชายหนุ่มวัย20ปี เขามีผมดำเรียบและแทนที่จะสวมชุดแบบคนอื่น เขากลับสวมชุดสูทดำพร้อมสวมเสื้อโค้ทสีทองทับ

“เจ้าชายลำดับ7จากขัตติยะ…”ถงหลินที่นั่งข้างหลิน ฮวง กล่าวเสียงเบา

หลิน ฮวงอดขมวดคิ้วไม่ได้เมื่อได้ยิน เขาจำได้อย่างชัดเจนถึงคำพูดของเฉินเตาว่าเจ้าชายลำดับ7ควรทรงพลังกว่าผู้เข้าร่วมระดับนิรันดร์ทุกคน

เจ้าชายลำดับ7กวาดตามองรอบๆห้องและหยุดชะงักเมื่อเห็นหลิน ฮวง จากนั้นก็เบือนหน้าหนี มันอาจไม่ใช่เพราะเขาตระหนักว่าหลิน ฮวงทรงพลังแค่ไหน แต่เป็นเพราะความประหลาดใจว่าแม้กระทั่งนิรันดร์ขั้น3ยังถูกเชิญ

เขายืนนิ่งอยู่ไม่ถึงวินาทีและนำกลุ่มคนด้านหลังไปแถวสุดท้ายของห้อง

คนที่กำลังนั่งอยู่ในแถวสุดท้ายพากันทยอยเปลี่ยนที่นั่ง

นับตั้งแต่คนจากขัตติยะมาถึง ผู้คนก็ยิ่งมาเรื่อยๆ ห้องเกือบเต็มหลังผ่านไปได้5นาที

ในเวลานั้นเอง เจ้าหน้าที่ในชุดเครื่องแบบก็เดินมา

เขาอธิบายหลังนำประตูมิติออกมา”ด้านหลังประตูมิตินี้คือทางเข้าแดนเทพตกสวรรค์ จะมีเจ้าหน้าที่คอยต้อนรับทุกท่านเมื่อไปถึง และพวกเขาก็จะช่วยท่านในแดนเทพตก

สวรรค์”

“ตอนนี้ มาเริ่มกันที่แถวแรก โปรดทยอยกันเข้า”

“ทำไมถึงไม่เริ่มจากแถวสุดท้าย?!”ในขณะนั้นเอง หนึ่งในสมาชิกขัตติยะก็ตะโกนขึ้น

ชายในเครื่องแบบยกหัวขึ้นและเหลือบมอง จากนั้นก็มองเจ้าชายลำดับ7ข้างชายคนนั้นก่อนพูดขึ้น”เพราะแถวแรกใกล้ประตูมิติกว่า หากคุณคำนวณระยะห่างระหว่างแถวแรกและแถวสุดท้ายและทุกคนเดินด้วยความเร็วปกติ การให้แถวแรกเดินเข้าประตูมิติก่อนแถวสุดท้ายจะใช้เวลาแค่1นาที40

วินาที”

คนจากขัตติยะคาดไม่ถึงกับคำอธิบาย ซึ่งทำให้พวกเขาพากันไม่พูดออก

หลิน ฮวงยิ้มแต่ไม่พูดอะไร

“เอาละ เราจะเริ่มจากแถวแรก หยุดทำให้เสียเวลากันได้แล้ว”

หลินฮวงและคนอื่นเดินเข้าไปในประตูมิติทีละคน

หลังทั้ง300คนเข้าประตูมิติไป ชายในเครื่องแบบก็ปิดประตูมิติ

เสียงของหญิงสาวดังเข้ามาในห้องประชุมทันที

“เร็วกว่า1นาที40วินาที?แต่งเรื่องได้ดีนี่”หญิงสาวสวมส้นสูงเดินเข้ามาด้วยรอยยิ้ม

“ฮ่าๆ เธอได้ยินด้วยงั้นหรอ!”ชายในเครื่องแบบยิ้ม

“ไม่ใช่ทุกวันที่พวกเขาจะสามารถเข้ามาในสำนักงานใหญ่รัฐบาลกลางได้ คนจากขัตติยะมักมองหาวิธีก่อกวนเพื่อให้พวกเขาไปคุยโม้กับคนอื่นได้ พวกเขาย่อมก่อเรื่องหากฉันยืนกรานให้คนแถวแรกไปก่อน แม้ฉันจะลงมือ มันก็จะทำให้เวลาช้าลง หากฉันปล่อยให้พวกเขาไปก่อน พวกเขาก็จะบอกทุกคนว่ารัฐบาลกลางกลัวขัตติยะ ดังนั้น คำโกหกเช่นนี้ก็นับว่าไม่เป็นอะไร?”

ตอนที่ 838 คนคุ้นเคย

หลิน ฮวงเพียงได้สติกลับหลังจ้องมองรอยแตกสีดำขนาดใหญ่คล้ายตาเสมือนอยู่สักพัก

เกือบทุกคนที่ถูกส่งมาพร้อมหลิน ฮวงต่างมีสีหน้าตกใจเหมือนกัน

หลิน ฮวงกวาดตามองและในไม่ช้าก็เห็นกลุ่มคนทางซ้าย มีประมาณ300คน และพวกเขาควรเป็นกลุ่มที่ถูกส่งมาพร้อมเขา

มีชายกลุ่มหนึ่งสวมชุดทหารภายใต้รอยแตกบนท้องฟ้า

หัวหน้าคือชายร่างสูงสวมชุดคลุมขาว เขาเดินมาทางหลิน ฮวงและคนอื่น และไม่ได้ปิดบังกลิ่นอายเขาเลย

‘กึ่งเทพ!’หลิน ฮวงสามารถสัมผัสกลิ่นอายชายคนนั้นได้อย่างชัดเจน มันเหนือยิ่งกว่ามอนสเตอร์ขั้นทองเหลืองที่เขาฆ่าไปมาก มันคือความแตกต่างระหว่างแสงเทียนและดวงอาทิตย์ มันทรงพลังจนทำให้เขาสั่นสะท้าน

“ช่วยแสดงคำเชิญด้วย เราต้องทำการตรวจสืบอีกครั้ง”ทันทีที่เขาพูด เขาก็ขยับนิ้วเล็กน้อย จากนั้นชาย20คนในชุดทหาร

ก็เริ่มตรวจสอบคำเชิญ

หลังจากตรวจสอบไม่กี่นาที หัวหน้ากองทหารก็พูดอีกครั้ง หลังยืนยันทุกอย่าง

“มิติจะเปิดอย่างเป็นทางการาตอน9โมง ก่อนหน้านั้น พวกคุณทุกคนสามารถพักผ่อนได้ในขบวนหมายเลข2”

“อย่าวิ่งหรือสร้างปัญหา หากมีใครทำอะไร คุณจะทำให้การเปิดช้าลง คุณจะถูกประหารชีวิตหากทำให้เกิดการหน่วงขึ้นแม้แต่วินาทีเดียว!”หัวหน้ากวาดตามองทุกคนอย่างเย็นชา เมื่อพูดประโยคสุดท้าย จิตสังหารที่น่าสะพรึงกวาดไปทั่ว มันทำให้พวกเขารู้สึกขนลุกและสั่นสะท้าน

ไม่มีใครคัดค้าน แม้กระทั่งเจ้าชายลำดับ7ก็ทำได้แค่จ้องมองชายคนนั้นสักพัก จากนั้นเขาก็เดินตามคนอื่นไปยังขบวนหมายเลข2

“พระเจ้า!มันคือไป๋ ฉี เทพสังหารจากกองทัพ!”ถง หลินข้างเขาพึมพำ

“ไป๋ฉี?”หลิน ฮวงคุ้นเคยกับชื่อ แต่มันเห็นได้ชัดว่าคนๆนี้ใช้ชื่อเดียวกันกับบุคคลในประวัติศาสตร์

“นายหมายถึงคนที่สวมชุดคลุมเมื่อสักครู่?”

“นายไม่รู้จักไป่ฉี?เทพสังหารจากกองทัพรัฐบาลกลาง อันดับ1แห่งกองทัพเขต3!ฉันได้ยินว่าเขาถือเป็น5ยอดฝีมือกึ่งเทพในเขต3!”

นับตั้งแต่หลิน ฮวงมาถึงเขต3 เขาไม่ได้ติดตามดังข่าวและมันก็เป็นครั้งแรกที่ได้ยินชื่อของไป่ฉี

“เขาได้ฉายา’เทพสังหาร’มาได้ยังไง?เขาฆ่ามอนสเตอร์มา

มาก?”

“ไม่ใช่มอนสเตอร์ แต่เป็นมนุษย์”ถงหลินกล่าว”เขาอยู่ในกองกำลังพิเศษของกองทัพและรับผิดชอบการกวาดล้างองค์กรมืด มีสมาชิกองค์กรมืดนับหมื่นที่ตายด้วยน้ำมือเขา”

“ไม่อย่างนั้น เจ้าชายลำดับ7คงไม่เงียบเหมือนพวกขี้ขลาดและเดินตามกลุ่มคน หากเขาก่อความวุ่นวายขึ้น ไป่ฉีคงฆ่าเขาเป็นแน่ ในบรรดาองค์กรมืด ไป่ฉีฆ่าบุตรสวรรค์มามากกว่า20คน รวมถึงบุตรสวรรค์คนแรก แม้กระทั่งขัตติยะยังทำได้แค่ปล่อยผ่านหากไป่ฉีฆ่าเจ้าชายลำดับสองและสาม นับประสาอะไรกับเจ้าชายลำดับ7 ราคาสำหรับการฆ่าไป่ฉีสูงเกินไป มันอาจทำให้กึ่งเทพในองค์กรต้องตาย”

ความสามารถของไป่ฉีเพียงลำพังก็ทำให้องค์กรมืดหวาด

กลัวแล้ว ซึ่งพิสูจน์ให้เห็นว่าเขาน่ากลัวแค่ไหน

นั่นคือเส้นทางที่หลินฮวงกำลังเดิน

“หลินเซี่ย นายไม่ใช่คนจากเขต3ใช่ไหม?แม้กระทั่งผู้หลุดพ้น

ระดับเพลิงสวรรค์ก็ยังรู้จักไป่ฉี”ถง หลินมั่นใจ

“จริงๆแล้วฉันมาจากเขตปลอดภัยอื่น”หลิน ฮวงยืนยัน

“ฉันเห็นว่าคำเชิญนายมาจากพันธมิตรสวรรค์ อย่าบอกนะว่านายมาจากสำนักงานใหญ่พันธมิตรสวรรค์ในเขต1?!”ดวงตาของถงหลินสว่างขึ้น”ฉันคิดว่านายเป็นสมาชิกจากพันธมิตรสวรรค์ในเขต3ซะอีก”

“ฉันไม่ได้มาจากสำนักงานใหญ่แต่เป็นเขตอื่น”

“งั้นก็ต้องเป็นสาขาของเขต2!”ถงหลินคิดถึงเขต2ทันที

หลิน ฮวงยิ้มโดยไม่พูดอะไรเพราะขี้เกียจอธิบาย

“งั้น นายก็ต้องทรงพลัง?”ถงหลินถามทันที

“มียอดฝีมืออยู่มากในพันธมิตรสวรรค์ ฉันก็แค่สมาชิกทั่วไปที่เพิ่งเข้าร่วมไม่นาน”หลิน ฮวงกล่าวอย่างถ่อมตน เขาไม่มีนิสัยชอบคุยโม้ตัวเองต่อหน้าคนอื่น

“ยิ่งนายถ่อมตัว ฉันก็ยิ่งคิดว่านายน่าสงสัย”ถงหลินไม่เชื่อ” ฉันคิดว่ามันเป็นไปไม่ได้ที่พันธมิตรสวรรค์จะส่งคนไร้ความสามารถมา พวกเขาต้องส่งยอดฝีมือมาอย่างแน่นอน นอกจากนี้ฉันคิดว่านายต้องถูกส่งมาจากเขต2…”

หลินฮวงยิ้มและไม่พูดอะไรอีก เขาไม่คิดอธิบายอะไรให้เขาฟัง

ผู้คนถูกส่งมาผ่านประตูมิติมากขึ้นเรื่อยๆขณะทั้งคู่คุยกัน

คนเหล่านั้นต้องยืนยันตัวตนพวกเขาอีกครั้งและจัดกลุ่มกัน เป็นขบวนหมายเลข3และ4

ฟลังจาก8โมง ความถี่ของคนที่ถูกส่งผ่านประตูมิติก็สูงขึ้นเรื่อยๆ ในไม่ช้า มันก็มีกลุ่มคนปรากฏทุก2-3นาที

หลิน ฮวงเห็นคนคุ้นเคยท่ามกลางฝูงชน-หวงฟู่ หลินจากพันธมิตรกวาดถู ตัดสินจากกลิ่นอายเธอ เธอต้องเลื่อนเป็นนิรันดร์ขั้น8แล้ว

อย่างไรก็ตาม หวงฟู่หลินไม่สังเกตเห็นหลิน ฮวง บางที เธอคงไม่คิดว่าเขาจะมาอยู่ที่นี่ เหนือสิ่งอื่นใด ระดับของหลิน

ฮวงเป็นแค่เพลิงฟ้าเมื่อพวกเขาพบกันครั้งก่อน

หลังกลุ่มของหวงฟู่หลิน หลิน ฮวงก็เห็นสมาชิกพันธมิตรสวรรค์อีกคน เฉิง เถา

ครั้งก่อนที่พวกเขาพบกับคือแดนลอยฟ้าของชนเผ่า มันคือเฉิงเถาที่เป็นคนนำสมาชิกพันธมิตรสวรรค์ แม้ระดับพลังเขาจะหยุดนิ่งที่นิรันดร์ขั้น9 แต่กลิ่นอายเขาก็แข็งแกร่งกว่าไม่กี่เดือนก่อนมาก เขาเกือบจะทะลวงผ่านระดับจักรพรรดิแล้ว

หลิน ฮวงเดาว่าเป้าหมายเขาของการมาแดนเทพตกสวรรค์ในครั้งนี้ต้องเป็นการทะลวงผ่านระดับจักรพรรดิขั้นทองดำเป็นแน่

อย่างไรก็ตาม กลิ่นอายของเฉิง เถาไม่ถือว่าเป็นจุดสูงสุดในกลุ่มคน

หลิน ฮวงสัมผัสได้ว่ามีอย่างน้อย20คนที่แข็งแกร่งกว่าเฉิง เถา ตัดสินใจแค่กลิ่นอาย เจ้าชายลำดับ7นับว่าเหนือสุด

อย่างไรก็ตาม สิ่งที่หลิน ฮวงให้ความสนใจคือยอดฝีมือระดับจักรพรรดิที่กลมกลืนอยู่ในนั้น

เกือบทุกคนมีกลิ่นอายที่ทรงพลังกว่าเจ้าชายลำดับ7 พวกเขาราวกับกองไฟที่เผาไหม้ยามค่ำคืน ไม่มีใครสามารถเมินเฉยพวกเขาได้

โดยธรรมชาติ ความแข็งแกร่งของกลิ่นอายไม่อาจตัดสิน

ความสามารถได้ หลิน ฮวงถือเป็นตัวอย่างอันดี กลิ่นอายเขาเป็นแค่นิรันดร์ขั้น3 โดนปราศจากเหล่าเพลิงสวรรค์ กลิ่นอายเขานับว่าอ่อนแอสุด อย่างไรก็ตาม หากความสามารถโดยรวมเขาถูกนำมาพิจารณาและเทียบกับเหล่าจักรพรรดิ เขาคงติด100อันดับแรกง่ายๆ

เมื่อมันใกล้8โมง50 ทั้ง8000คนก็มากันครบ

ทหารหลายคนลอบถอนหายใจ พวกเขากังวลว่าจะมีความล่าช้าและอาจทำให้ไป่ฉีโกรธ

ไป่ฉีคือตัวปัญหา ทหารเกือบทุกคนในเขต3รู้เรื่องนั้นดี เขาแม้กระทั่งตะคอกประธานรัฐบาลกลางเขต3ในที่ประชุมเพราะการมาสายสามนาที

“เอาละ อดทนรออีกไม่นาน เราจะเปิดมิติตอน9โมงตรง!”ไป๋ฉีมองเวลาและสีหน้าจริงจังเขาก็ถูกปลดเปลื้อง

ตอนที่ 839 กองทัพเนฟิลิก

มันเป็นตอน9โมงตรงของวันที่1พฤศจิกายน

ไป๋ฉีบินไปทางรอยแตกในท้องฟ้าและสร้างกุญแจสีทองในฝ่ามือขวาขึ้น เขาสะบัดมันเบา กุญแจเปลี่ยนเป็นกระแสสีทองไหลไปในรอยแตกสีดำกลางอากาศ

ต่อจากนั้น เขาก็เริ่มสร้างผนึกสุดซับซ้อนขึ้นอย่างรวดเร็ว

รอยแตกสีดำค่อยๆเปลี่ยนเป็นสีทองจนกระทั่งแสงสีทองก็สาดออกมา มันราวกับแสงอาทิตย์ที่ส่องผ่านเมฆ

“เอาละ ไปยืนกันตรงที่แสงสีทองส่อง!”เมื่อไป๋ฉีสั่ง กลุ่มคนจากแต่ละขยชบวนก็รีบไปยืนรวมกันตรงนั้น

หลิน ฮวงเดินไปที่นั่นติดตามกลุ่มเขา ทันทีที่เขาเข้าสู่บริเวณที่มีแสง ร่างกายเขาก็ดูเหมือนจะสูญเสียแรงโน้มถ่วงและเขาก็เริ่มลอยขึ้น เขากำลังล่องลอยไปทางต้นกำเนิดของแสงอย่างรวดเร็ว

ภายในเวลาไม่ถึงสิบวินาที หลิน ฮวงและคนอื่นก็เข้าไปในรอยแตกสีทองและหายไป

...

หลังผ่านรอยแตกสีทอง หลิน ฮวงก็รู้สึกว่าร่างกายเขากำลังลอยลงช้าๆ

เมื่อเท้าเขาสัมผัสพื้น สายตาที่ถูกปกคลุมด้วยแสงสีทองก็ค่อยๆกลับเป็นปกติ

หลิน ฮวงกวาดตามอง นอกจากตัวเขา ไม่มีใครอื่นเลยในวิสัยทัศน์เขา เห็นได้ชัดว่าทางเข้าจะส่งคนไปยังตำแหน่งที่แตกต่างกัน

ท้องฟ้าเหนือหัวเขาเป็นสีเทาและไม่อาจเห็นดวงอาทิตย์ มันคล้ายกับสภาพอากาศหมอกหนาบนโลก แต่แค่แสงมันสลัว

กว่า มันรู้สึกเหมือนฝุ่นกำลังบนบังดวงอาทิตย์

มีรอยแตกเช่นเดียวกับหลุมบ่อทั่วพื้น พวกมันคือร่องรอย
จากมหาสงคราม

หลิน ฮวงไม่เห็นต้นไม้ สิ่งที่เขาเห็นคือกระดูกที่ปกคลุมด้วย
ดิน ดาบและกระบี่หัก

หลังสังเกตและไม่พบอะไรผิดปกติ หลินฮวงก็จดจ่อกับ
จิตสำนึกส่วนหนึ่งในวังชีวิตเขา

เขาแปลกใจที่พบว่าพื้นที่ในวังชีวิตเขาได้จำลองสภาพแวด
ล้อมของมิติบรรพกาลอย่างสมบูรณ์

หลังช่วงเวลาแห่งความตกใจ หลิน ฮวงก็นึกถึงวัตถุประสงค์หลักและอัญเชิญเจ้าแดงกับแลนเซล็อต

เขาไม่ได้สูญเสียความสามารถการรับรู้เนื่องจากเขตแดนเขาได้แปลงเป็นวังชีวิต แต่ทว่า เขตแดนเขากลับกลายเป็นทักษะย่อยของวังชีวิต ซึ่งตอนนี้ก็เทียบได้กับของแลนเซล็อต ดังนั้นรัศมีของเขตแดนเขาจึงขึ้นอยู่กับระดับพลังมัน

ตอนนี้ระดับพลังของแลนเซล็อตมาถึงนิรันดร์ขั้น9 รัศมีทักษะเขตแดนมันขยายเป็น9กิโลเมตร มันเหนือกว่าของหลิน ฮวงที่เป็นแค่สามกิโลเมตร

การอัญเชิญแลนเซล็อตก็เพื่อให้สามารถช่วยขยายขอบเขต

ตระหนักถึงภัยอันตราย

ในขณะเดียวกัน การอัญเชิญเจ้าแดงคือสิ่งที่หลิน ฮวงต้องทำอยู่เสมอเมื่อพบเจอสิ่งแปลกใหม่

ในความเป็นจริง หลิน ฮวงรู้ว่าเมล็ดกาฝากของเจ้าแดงนั้นทรงพลัง อย่างไรก็ตาม พวกมันกลับเด่นด้านการตรวจสอบมากสุด

เจ้าแดงชอบรวบรวมข้อมูลด้วยตัวมันเอง เพราะมันชอบค้นผ่านข้อมูลต่างๆบนเครือข่ายหัวใจทุกเมื่อที่มันว่าง สำหรับเจ้าแดง การตรวจสอบสถานที่ใหม่คือการรวบรวมข้อมูล ซึ่งคืองานอดิเรกที่มันชอบ

การวางแผนคือพื้นฐานของกลยุทธ์การต่อสู้ เมื่อเทียบกับการต่อสู้ เจ้าแดงชอบเป็นที่ปรึกษารวมถึงเป็นผู้ควบคุมสถานการณ์ทั้งหมด

เจ้าแดงได้รับรายงานการตรวจสอบเบื้องต้นในเวลาไม่ถึง10 นาที ขณะที่หลิน ฮวงยืนอยู่ตำแหน่งเดิม

“มีโครงกระดูกวิญญาณระดับนิรันดร์ขั้น6ทางหนึ่งนาฬิกา 225กิโลเมตรจากเรา ตัดสินจากกลิ่นอายมัน มันควรเป็นมอนสเตอร์กลายพันธ์สามครั้ง ควรให้ไคลี่นำกองทัพเธอไปล่ามัน”

กองทัพไคลี่จำนวน368ตน มีเพียง39ตนที่วิวัฒนาการเป็นเทพธิดาเนฟิลิก มอนสเตอร์ทั้งหมดในมิติบรรพกาลคือวิญญาณหรืออันเดท ซึ่งเป็นเป้าหมายการวิวัฒนาการของเนฟิลิก

“เจ้าแดง มองหามอนสเตอร์เต๋าดาบกลายพันธ์สามครั้งระดับนิรันดร์ขั้น9ที่”แลนเซล็อตกลืนผักแห้งและพูดกับเจ้าแดง

“ไม่ต้องห่วง ข้ามักมีอยู่ในหัวเสมอ”เจ้าแดงยิ้มและพยักหน้า

จากนั้นแลนเซล็อตก็หยิบผักแห้งใส่ปากไปอีกและค่อยๆ เคี้ยวมัน

“ทำให้ดีสุดในสามเดือนนี้ แกจะได้รางวัลเป็นอาหารสามเดือนหากแกทำได้ดี!”หลิน ฮวงตบไหล่แลนเซล็อต

ประกายยินดีอัดแน่นในดวงตาสีฟ้าของแลนเซล็อตเมื่อมันได้ยิน มันกล่าวกับหลิน ฮวงทันที”ข้าอยากได้แครอทแห้ง!”

หลิน ฮวงพยักหน้าขณะยิ้มและคิดกับตัวเอง’ฉันกำลังเลี้ยงกระต่ายอยู่งั้นหรอ?’

หลิน ฮวงอัญเชิญไคลี่และสายฟ้าหลังตั้งพิกัดบนประตูมิติ จากนั้นก็นั่งบนหลังสายฟ้าและตรงไปยังจุดหมายที่เจ้าแดงบอกไว้

ในไม่ช้า หลิน ฮวงก็เห็นโครงกระดูกวิญญาณที่สูงเกือบสามเมตรมีไฟลุกไหม้ในดวงตา

มอนสเตอร์สังเกตเห็นหลิน ฮวงและตัวอื่นทันที แต่ทว่า มันกลับพยายามหนีเมื่อสัมผัสได้ถึงกลิ่นอายของไคลี่ แลนเซล็อตและสายฟ้า ตามเคย เจ้าแดงขดตัวมันรอบแขนหลิน ฮวงและซ่อนกลิ่นอายมันเหมือนหลิน ฮวง

เมื่อไคลี่โบกมือ เนฟิลิกอย่างน้อย300ตัวก็โผล่ออกมา

แม้เทพธิดาเนฟิลิกจะไม่มีส่วนร่วมในการเผชิญหน้า โครงกระดูกวิญญาณก็ยังถูกจำนวนของเนฟิลิกเข้ากลืนกิน มันถูกฆ่าในชั่วพริบตาขณะที่กระดูกมันจัดกระจายไปทั่ว

“ว้าว การรุมโจมตีนี่น่ากลัวดีแหะ”หลิน ฮวงอดอุทานเสียงดังไม่ได้

“สองนาฬิกา 128กิโลเมตร”

สายฟ้าเบี่ยงตัวทันที พวกเขามาถึงเป้าหมายที่สองในเวลาไม่ถึงนาที

เนฟิลิกเองก็เร็วพอๆกับสายฟ้า พวกมันไล่ตามมาติดๆ

เป้าหมายคือมอนสเตอร์วิญญาณกลายพันธ์สามครั้งในรูปลักษณ์โครงกระดูกสัตว์ ดวงตามันเหมือนกับโครงกระดูกก่อนหน้าที่มีไฟลุกไหม้ แต่ทว่า มันมีระดับพลังถึงนิรันดร์ขั้น8

เนฟิลิกโผเข้าใส่มันพร้อมกันอีกครั้ง มอนสเตอร์วิญญาณเพียงสามารถถ่วงเวลาชีวิตมันได้ไม่ถึง5วินาทีก่อนกลายเป็นกองกระดูก

ในเวลานั้น หนึ่งในเนฟิลิกก็ประสบกับการกลายพันธ์ แสงสีเขียวยิงออกจากร่างมัน และในไม่ช้ามันก็เปลี่ยนเป็นรังไหมสีขาว

“การวิวัฒนาการของเนฟิลิกเป็นเทพธิดาเนฟิลิกง่ายขนาดนี้เลย?”หลิน ฮวงคิดว่ามันแปลกเล็กน้อย

เขาใช้ความพยายามอย่างมากเพื่อยกระดับแลนเซล็อตและตัวอื่นเพื่อกลายพันธ์สามครั้ง

“มันควรข้องเกี่ยวกับโลกในร่างข้า”เห็นได้ชัดว่าไคลี่ก็มีความคิดคล้ายกัน”ข้ามีความรู้สึกว่าเร็วๆนี้ ข้าอาจกลายพันธ์ครั้งที่4หากพวกมันทั้งหมดกลายพันธ์สามครั้ง”

หลิน ฮวงมีความสุขที่ได้ยิน แต่เขาก็ตระหนักบางอย่างทันที เมื่อไคลี่เลื่อนเป็นระดับบรรพกาล เขาก็จะไม่อาจอัญเชิญเธอได้อีกต่อไป จากนั้น กองทัพเทพธิดาเนฟิลิกกว่า300ก็ควรถูกผนึกไปพร้อมกับเธอ

“ข้าสามารถสัมผัสได้ว่าโลกในร่างเขากำลังกระตุ้นให้ข้ารีบทำเรื่องนี้โดยเร็วที่สุด”ไคลี่อดเปิดเผยความลับออกมาไม่ได้” จริงๆแล้ว ข้ามีความรู้สึกเช่นนี้มาตลอดตั้งแต่ที่เนฟิลิกตัวแรกวิวัฒนาการ ความรู้สึกยิ่งรุนแรงขึ้นตามจำนวนของเนฟิลิกที่กลายพันธ์เรื่อยๆ”

“อย่าคิดมาก แค่ยกระดับเธอก็พอ ขีดจำกัดการอัญเชิญฉัน

ควรเปิดเมื่อฉันทะลวงผ่านระดับจักรพรรดิ”หลิน ฮวงไม่คิดหยุดการกลายพันธ์ของไคลี่ โดยเฉพาะเมื่อเธออยู่ในสถานการณ์เช่นนี้

หลินฮวงรู้ว่าหากเขาเข้าใจไม่ผิด สิทธิ์การอัญเชิญของการ์ดมอนสเตอร์ระดับบรรพกาลก็ควรเพิ่มขึ้นเมื่อเขาเลื่อนถึงจักรพรรดิ แม้ไคลี่จะเลื่อนเป็นบรรพกาลในตอนนี้ เธอก็แค่ถูกผนึกชั่วคราวเท่านั้น”

ตอนที่ 840 ขบวนรบของไคลี่

มิติกว้างใหญ่ เจ้าแดงใช้เวลาสองวันเต็มในการกระจาย

เมล็ดกาฝากนับล้านไปค้นหา

“มิตินี้ใหญ่มาก!มันใหญ่กว่าโลกที่ท่านกล่าวถึงเกือบสิบเท่า”

เหตุผลที่ว่าทำไมเจ้าแดงถึงพูดเช่นนั้นเพราะหลิน ฮซงมักนำ

เมืองของโลกนี้ไปเทียบกับขนาดของประเทศบนโลกเก่า เจ้า

แดงถามถึงโลกเก่าหลายครั้งและพบว่าผิวโลกมันมี

ขนาด510ล้านตารางกิโลเมตร

“ไม่แปลกใจว่าทำไมเฉินเตาถึงบอกว่าการสำรวจมีไม่ถึงหนึ่งในห้าของที่นี่ มันใหญ่เกินไป”หลิน ฮวงฉายขอบเขตการสำรวจที่เฉินเตาส่งให้เขาขณะที่เจ้าแดงเริ่มร่างแผนที่ทั้งหมดบนแผนที่ที่มีอยู่

และเจ้าแดงก็จัดการแผนที่เสร็จหลังผ่านไปครึ่งชั่วโมง

“บริเวณที่ถูกทำเครื่องหมายคำถามคืออะไร?”หลินฮวงอดถามไม่ได้

“มีบางจุดที่เมล็ดกาฝากไม่อาจเข้าถึง ดูเหมือนจะมีม่านพลังโปร่งใสล้อมรอบพวกมัน บางแห่งเกิดเรื่องแปลกๆขึ้น เช่นเมล็ดกาฝากได้สูญเสียสัญญาณพวกมันทันทีที่เข้าสู่อาณาเขตเหล่านั้น ข้าไม่มั่นใจว่าพวกมันถูกโจมตีหรือมี

อะไรบางอย่าง และยังมีพื้นที่ที่ปกคลุมด้วยหมอก พายุสายฟ้า สนามแม่เหล็ก…”

“งั้น เครื่องหมายหัวกะโหลกละ?”

“นั่นคือพื้นที่ที่เมล็ดกาฝากพบตัวตนระดับกึ่งเทพ”

“ระดับจักรพรรดิจะถูกทำด้วยเครื่องหมายสีต่างๆ สีดำสำหรับขั้นทองดำ สีแดงสำหรับขั้นทองแดง สีเหลืองสำหรับขั้นทองเหลือง สีขาวเงินสำหรับขั้นทองขาว และสีม่วงสำหรับขั้นทองม่วง เนื่องจากสีพื้นเป็นสีขาว ข้าจึงต้องใช้สีขาวเงินแทนสำหรับขั้นทองขาว”

“งั้น ตอนนี้เราอยู่ไหน?”หลินฮวงถามอีกครั้ง

“นี่!”เจ้าแดงยื่นหนวดมันและทำเครื่องหมายจุดสีแดงบนแผนที่

จุดสีแดงตั้งอยู่ทางตะวันออกเฉียงใต้ของแผนที่

“แผนที่นี้แค่การร่างง่ายๆ ข้าจะใส่รายละเอียดเพิ่มในแหวนหัวใจจักรพรรดิท่านตอนกลางคืนและทำแผนที่เสมือนของมิติบรรพกาลนี้ จากนั้น ระบบระบุตำแหน่งจะคำนวณตามตำแหน่งบนแผนที่เสมือนและจดบันทึกตำแหน่งเสมือน มันก็เหมือนกับการเล่นเกมคนเดียวโดยไม่ต้องใช้สัญญาณเครือข่าย”

หลิน ฮวงไม่รู้ว่าเจ้าแดงทำได้ยังไง

“เจ้าแดง เจ้าพบเป้าหมายที่ข้าต้องการรึยัง?”ในที่สุดแลนเซล็อตที่ยืนอยู่ข้างๆก็ไม่อาจรอได้อีกต่อไปและถามอีกครั้ง มันไม่กล่าวแทรกเจ้าแดงเพราะเห็นว่ามันกำลังตรวจสอบมิติบรรพกาลอยู่ตลอดสองวัน

“ข้าพบมอนสเตอร์เต๋าดาบกลายพันธ์สามครั้งที่ตรงตามความต้องการเจ้า31ตัว แต่พวกมันค่อนข้างไกลจากเรา ข้าจะทำแผนที่ให้เสร็จคืนนี้และวางเส้นทางอีกครั้ง หากทุกอย่างเป็นไปตามแผน เจ้าควรสามารถพาทาสดาบเจ้าไปฆ่าเป้าหมายแรกได้ในวันพรุ่งนี้ก่อนบ่าย”เจ้าแดงวางแผนเบื้องต้น

นับตั้งแต่เข้าสู่มิติบรรพกาล หลิน ฮวงก็ไม่ได้ปล่อยไป่และตัวอื่นออกมา เหตุผลก็เพราะ เจ้าแดงยังวางแผนไม่เสร็จ อีกทั้งพวกเขายังไม่มีเบาะแสเกี่ยวกับการกระจายตัวของมอนสเตอร์หรือที่ที่มนุษย์คนอื่นถูกส่งไป การปล่อยไป่และตัวอื่นออกมาก็เหมือนเอาชีวิตพวกมันไปเสี่ยง

ยังไงนี่ก็คือมิติ7ดาว มีมอนสเตอร์ทรงพลังมากเกินไปในนี้ ยิ่งไปกว่านั้น ในบรรดาคนที่เข้ามิติบรรพกาลมา หนึ่งในสามคือยอดฝีมือชั้นนำของเขต3 เว้นแต่กึ่งเทพ

ในสองวันที่ผ่านมา พร้อมสายฟ้าและแลนเซล็อต หลิ นฮวงได้ติดตามไคลี่เพื่อชมการต่อสู้ของกองทัพเนฟิลิก

ภายในสองวัน มีเนฟิลิกถึง11ตัวผ่านการกลายพันธ์เป็นเทพธิดาเนฟิลิก ทำให้จำนวนของเทพธิดาเนฟิลิกสูงถึง50ตัวแล้ว

ในความเป็นจริง กองทัพเนฟิลิกได้ฆ่ามอนสเตอร์อันเดทและวิญญาณไปกว่าร้อยตัวตลอดสองวัน ซึ่งเหนือกว่าจำนวนเนฟิลิกที่ผ่านการกลายพันธ์มาก

อย่างไรก็ตาม หลิน ฮวงก็ได้เห็นว่าความสามารถของกองทัพเนฟิลิกน่ากลัวแค่ไหน

ท่ามกลางเนฟิลิก ระดับพลังส่วนใหญ่ของพวกมันเป็นแค่นิรันดร์ขั้น6และ7 แต่ทว่า เมื่อพวกมันสร้างขบวนรบ พวกมันกลับ

สามารถสู้กับจักรพรรดิขั้นทองดำได้ตรงๆ ไม่ว่าพวกมันจะพบมอนสเตอร์กลายพันธ์สามครั้งระดับนิรันดร์ตัวใด มอน

สเตอร์เหล่านั้นก็จะยืนหยัดได้ไม่ถึง20นาที

นั่นเป็นผลที่เกิดขึ้นแม้จะไม่มีเทพธิดาเนฟิลิก50ตัวและไคลี่เข้าร่วมด้วย

“ขบวนรบของเธอ ทรงพลังมาก มันปลดปล่อยจุดแข็งด้านความเร็วของเนฟิลิกออกมาได้เกือบหมด”หลิน ฮวงตระหนักถึงผลลัพธ์

“ข้าจะปรับปรุงขบวนรบอีกเล็กน้อย งั้น ข้าก็ควรสามารถใช้มันกับหุ่นเชิดปรสิตข้าได้”เจ้าแดงเริ่มพิจารณาถึงการใช้ประโยชน์ของขบวนรบไคลี่

“ข้าจะแบ่งปันมันให้เจ้า นี่ไม่ถือว่าเป็นการสืบทอดหลัก มันควรแบ่งปันได้”ทันทีที่ไคลี่กล่าว เธอก็ชี้ระหว่างคิ้วของหลิน ฮวงขณะวางนิ้วอีกข้างไว้บนหัวเจ้าแดง

อึดใจต่อมา ขบวนรบก็ถูกส่งไปยังหัวของทั้งคู่โดยตรง

“36รูปแบบ!มากขนาดนั้น?”หลิน ฮวงประหลาดใจเล็กน้อย เขาเคยเห็นเนฟิลิกใช้ขบวนรบแค่สองแบบ ดังนั้นเขาจึงคิดว่าไคลี่มีขบวนรบแค่สองรูปแบบเท่านั้น

“แม้จะมี36รูปแบบ แต่ท่านก็ต้องฝึกขบวนรบ พวกมันเพียง

คุ้นเคยกับขบวนรบแค่8รูปแบบเท่านั้น 18รูปแบบแรกยังจัดการได้ แต่18รูปแบบสุดท้ายซับซ้อนอย่างมาก นอกจากนี้ข้ายังมีเนฟิลิกไม่พอ”ไคลี่ไม่พอใจกับความคืบหน้าในปัจจุบัน

เจ้าแดงมีความคิดบางอย่างหลังศึกษาพวกมันอยู่ไม่กี่นาที

“ในบรรดา36รูปแบบ 18รูปแบบแรกไม่ใช่บวนรบที่สมบูรณ์แบบ พวกมันถูกรวมเข้าด้วยกันจากขบวนรบที่สมบูรณ์แบบสามรูปแบบเพื่อความเรียบง่าย พวกมันถูกถอดบางส่วน

ออกไปเพื่อให้เรียนรู้ได้ง่าย ครึ่งหลังคือขบวนรบที่แท้จริง แต่ทว่า พวกมันก็ยังเป็นแค่รากฐาน พวกมันสามารถพัฒนาเป็นขบวนรบที่ซับซ้อนและทรงพลังยิ่งกว่า”

“ข้าเข้าใจกลไกการใช้งานพวกมันคร่าวๆ ข้าจะใช้เวลาพัฒนาพวกมันดู ข้าควรสามารถเสริมสร้างขบวนรบให้เจ้าได้ นอกจากนี้ ข้าควรนำมันไปปรับแต่งกับหุ่นเชิดข้าได้”เจ้าแดงได้สร้างหุ่นเชิดปรสิตนับพันในขอบเหวนรก

ส่วนใหญ่คือมอนสเตอร์ระดับนิรันดร์ขั้น9ที่ไป่และตัวอื่นฆ่าไปแต่สมองยังคงอยู่ดี สมองพวกมันถูกเมล็ดกาฝากฝังปรสิตเข้าไปเมื่อมันยังทำงานอยู่

มีมอนสเตอร์กลายพันธ์สามครั้งระดับนิรันดร์ขั้น9เล็กน้อยที่ไป่และตัวอื่นฆ่าตามทาง จากนั้นพวกมันก็ถูกเมล็ดกาฝากฝังปรสิตโดยตรง โดยธรรมชาติ การให้เจ้าแดงฝังปรสิตบนสิ่งมีชีวิตย่อมให้ผลดีกว่า

นอกจากนั้น ยังมีหุ่นเชิดขั้นทองดำอีก32ตัว พวกมันเป็นมอนสเตอร์บินซึ่งถูกนำกลับมาให้เจ้าแดงร่ายปรสิตได้ทันเวลาเมื่อสมองยังทำงาน เหนือสิ่งอื่นใด เมล็ดกาฝากไม่อาจแพร่ปรสิตใส่มอนสเตอร์ที่พลังเหนือกว่าได้ ดังนั้น เจ้าแดงจึงต้องทำด้วยตัวมันเอง

น่าเสียดาย มอนสเตอร์ขั้นทองเหลือง30ตัวที่หลิน ฮวงฆ่ากลับเกินกว่าความสามารถของเจ้าแดง จากนั้นพวกมันก็ถูกเก็บไว้ในแหวนเก็บของ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากสมองพวก

มันไม่ทำงานแล้ว พวกมันจึงไม่อาจฝังปรสิตได้อีกต่อไป พวกมันทำได้แค่อัญเชิญออกมาเป็นวิญญาณด้วยอักษรเวทย์ อย่างไรก็ตาม นั่นจะทำได้ก็ต่อเมื่อเจ้าแดงไปถึงขั้นทองดำแล้ว ไม่อย่างนั้น มันก็มีความเป็นไปได้สูงที่วิญญาณอัญเชิญจะสูญเสียการควบคุมและอาจทรยศ

หลังได้รับขบวนรบของไคลี่ เจ้าแดงก็มั่นใจในกองทัพหุ่นเชิดมันขึ้น มันแม้กระทั่งมั่นใจว่าจะต่อสู้กับจักรพรรดิขั้นทองเหลืองได้ด้วยกองทัพมันหลังฝึกฝนขบวนรบสำเร็จ

ปล.โกงเกินไปแล้วเจ้าแดง

ตอนที่ 841 กองทัพหุ่นเชิด

ในชั่วพริบตา มันก็เป็นวันที่สามในแดนเทพตกสวรรค์

เช้าตรู่ หลิน ฮวงเรียกมอนสเตอร์ทั้ง15ตัวออกมา ซึ่งเป็นขีดจำกัดเขา

พวกมันคือจอมสังหาร จอมปีศาจ เจ้าแดง ไคลี่ แลนเซล็อต ไป่ ไทแรนด์ ตัวตลก ชาโคล จ้าวสงคราม ชุดคลุมเลือด อัศวินแห่งความตาย อัศวินอมตะ และอสรพิษจันทร์ทมิฬทั้งสอง

“ไป่กับตัวตลก ไทแรนด์กับชาโคล จ้าวสงครามกับชุดคลุมเลือด และอัศวินสองตัวกับอสรพิษสองตัว จอมปีศาจ ไคลี่ และแลนเซล็อตจะสู้เพียงลำพัง

“ฉันจะไม่ปล่อยพวกแกทั้งหมดออกมาหากไม่ใช่เพราะมิตินั้นกว้างใหญ่ มีคน8000คนที่เข้ามิติมาในครั้งนี้ อย่างไรก็ตาม จากการตรวจสอบของเจ้าแดง ยังมีหลายพื้นที่ยังไม่ถูกสำรวจโดยมนุษย์ สถานที่ที่พวกแกกำลังจะไปคือสถานที่เหล่านั้น”

“ใครที่ทำได้ดีในสามเดือนจะได้รับรางวัล ส่วนพวกที่ทำไม่ดีจะถูกริบรางวัลก่อนหน้านี้”หลิน ฮวงตั้งใจมองตัวตลกเมื่อกล่าวเช่นนั้น

ตัวตลกไม่ได้ขออาหารขยะเป็นรางวัลในครั้งก่อน มันขอหุ่นเชิดระดับโบราณที่มีราคาเท่ากับอาวุธพลังจิตระดับโบราณถึงสองเท่า มันสร้างความเจ็บปวดให้แก่หลิน ฮวง แต่ทว่าหุ่นเชิดก็ค่อนข้างมีประโยชน์ อย่างน้อย มันก็สามารถใช้สู้กับจักรพรรดิขั้นทองดำได้ภายใต้การควบคุมของตัวตลก

“คราวนี้ข้าขอหุ่นเชิดสามตัวได้หรือไม่?”ตัวตลกถามด้วยความคาดหวัง

“สอง”หลิน ฮวงต่อรอง ของเล่นที่ตัวตลกต้องการแพงเกินไป เขาเริ่มกังวลว่าเขาอาจไม่สามารถรักษาตัวตลกไว้ได้

“ตกลง!”ตัวตลกยอมรับทันที

หลิน ฮวงรู้สึกโล่งใจที่เห็นตัวตลกเชื่อฟังบ้าง

หลัรบรรยายแผนการง่ายๆ ตัวอื่นก็แยกย้ายกันไปภายใต้คำแนะนำของเจ้าแดง

หลิน ฮวงไปพร้อมกับเจ้าแดงและกองทัพหุ่นเชิดที่ทยอยออกจากโลกของไคลี่ทีละตัว

“มากขนาดนี้เลย?”หลิน ฮวงตกใจ

“มีทั้งหมด1128ตัว 32ตัวคือขั้นทองดำ ที่เหลือคือนิรันดร์ขั้น9 นอกจากนี้ หุ่นเชิดทั้งหมดยังเป็นมอนสเตอร์กลายพันธ์สามครั้ง(ส่วนใหญ่ถูกเจ้าแดงฝังปรสิตเอง มีแค่เล็กน้อยที่พวกไป่ฆ่าตามทาง)”เห็นได้ชัดว่าเจ้าแดงกำลังคุยอวดเล็กน้อยจากน้ำเสียงมัน”ข้าได้ปรับแต่งขบวนรบของไคลี่แล้วและยังพัฒนาขบวนรบเบื้องต้น21รูปแบบพร้อมกับคิดค้นขบวนรบผสานกว่า400แบบที่เหมาะกับกองทัพหุ่นเชิดข้าตอนนี้พวกมันเริ่มฝึกกันแล้ว”

“งั้นแกรออะไรอยู่?ไปกันเลย!”หลิน ฮวงตื่นเต้นที่จะได้เห็นพลังของกองทัพปรสิต

ในไม่ช้า เจ้าแดงก็พบเป้าหมายแรกมัน ซึ่งก็คือผีซากศพ
ระดับจักรพรรดิขั้นทองดำ

มันสูงประมาณสองเมตรและดูเหมือนศพมนุษย์ที่กำลังเน่า
เปื่อย อย่างไรก็ตาม มีไฟกำลังลุกไหม้ในดวงตามัน

หุ่นเชิดขั้นทองดำ32ตัวไม่ได้เข้าร่วมการต่อสู้ด้วย

หุ่นเชิดระดับนิรันดร์ขั้น9กว่าพันตัวได้จัดขบวนรบพวกมัน
และเริ่มสู้กับผีซากศพ

ผีซากศพเกือบหลบหนีไปแต่แรก แต่ในไม่ช้า เจ้าแดงก็จัดขบวนรบปิดล้อมมัน ในเวลาไม่ถึงห้านาที พวกมันก็สามารถฆ่าผีซากศพได้

ต่อมา มันก็ใช้เวลา2-3นาทีเพื่อฝังปรสิตบนผีซากศพ เพิ่มหุ่นเชิดขั้นทองดำมาอีกตัว

“ขบวนรบของแกดูเหมือนจะแข็งแกร่งกว่าของไคลี่นะ”หลินฮวงเปล่งความคิดออกมา

“ของข้าคือขบวนรบพื้นฐานสมบูรณ์และข้าก็ยังมีหุ่นเชิดมากกว่าเนฟิลิก ส่วนระดับพลังของหุ่นเชิดและการกลายพันธ์ก็

ยังเหนือกว่ากองทัพเธอ นอกจากนี้ ข้ายังควบคุมทุกอย่างในขบวนรบนี้ด้วยตัวเอง นั่นทำให้ข้าปรับเปลี่ยนทุกอย่างได้ตามใจชอบ ความสามารถโดยรวมมันย่อมเหนือกว่ากองทัพของไคลี่"เจ้าแดงอธิบาย"แต่จุดเด่นของไคลี่คืออัตราการเติบโตของไคลี่ซึ่งหุ่นเชิดข้าไม่อาจกระทำได้ ข้าทำได้แค่แทนที่พวกมันด้วยมอนสเตอร์ที่ระดับพลังสูงกว่า"

ไม่กี่วันต่อมา หลิน ฮวงก็อยู่ข้างเจ้าแดงตลอดเวลา เขาเห็นว่ามันแสดงขบวนรบแตกต่างออกไปในทุกวัน และพวกมันก็ยิ่งทรงพลังมากขึ้น

เจ้าแดงจะแพร่ปรสิตใส่มอนสเตอร์ขั้นทองดำทุกครั้งที่พวก

มันถูกฆ่า นั่นทำให้จำนวนหุ่นเชิดขั้นทองดำมีมากขึ้นเรื่อยๆ

จนกระทั่งวันที่สาม ในที่สุดหุ่นเชิดทั้งหมดก็เชี่ยวชาญขบวนรบขั้นพื้นฐาน ดังนั้น เจ้าแดงจึงเริ่มฝึกขบวนรบผสาน

พลังของขบวนรบผสานยิ่งน่าสะพรึงกว่าเดิม มันซับซ้อนกว่าขบวนรบก่อนหน้าหลายเท่า พวกมันสามารถฆ่ามอนสเตอร์ขั้นทองดำได้ราวกับปอกกล้วย จากนั้นพวกมันก็เริ่มล่าเหยื่อขั้นทองแดง

และเมื่อเสริมหุ่นเชิดขั้นทองดำของเจ้าแดงเข้าไปในขบวนรบ มันก็ทรงพลังพอจะต่อสู้กับขั้นทองแดง

นับตั้งแต่มอนสเตอร์ขั้นทองดำถูกเสริมเข้าไปในขบวนรบ

พวกมันก็เข่นฆ่ามอนสเตอร์ขั้นทองดำกันเป็นว่าเล่น

จากนั้นเจ้าแดงก็เริ่มการล่าและฝังปรสิตรอบใหม่ ครอบครองหุ่นเชิดขั้นทองแดงเพิ่มขึ้น

ในมิติบรรพกาล กองทัพหุ่เนชิดของเจ้าแดงก็เหมือนรถถังเข่นฆ่าทุกอย่างที่มันผ่าน ซากศพมอนสเตอร์ทั้งหมดล้วนกลายเป็นหนึ่งในกองทัพมัน ไม่ต่างอะไรกับกองทัพซอมบี้

ในช่วงหลายวันมานี้ การ์ดมอนสเตอร์อื่นก็ไม่ได้อยู่เฉยเช่นกัน

หลิน ฮวงรู้สึกได้ถึงพลังวิญญาณในรูปแกะสลักเทพที่เพิ่มขึ้นทุกวัน แม้ปริมาณจะเล็กน้อย เขาก็ยังรู้ว่ามันเป็นไปได้

สำหรับวิญญาณต่อสู้ในร่างเขาที่จะพัฒนาเป็นขั้นทองแดง

วัตถุประสงค์ของการปล่อยไป่และตัวอื่นออกไปก็เพื่อช่วยเขาล่าหาพลังวิญญาณ หลังมองความคืบหน้า มันก็เร็วกว่าการล่าด้วยตัวเองนับสิบเท่า

หลิน ฮวงตัวติดกับเจ้าแดงตลอดเวลา เขาไม่ได้ลงมือเลยแม้แต่ครั้งเดียว นอกจากเวลาที่พวกเขาเดินทาง เขามักฝึกทักษะดาบตลอด

ทักษะดาบระดับกึ่งบรรพกาลที่ได้จากจอมสังหารดาบราชันย์ยังไม่ผสานเข้ากับเต๋าดาบเขาดี มันนับเป็นช่วงเวลาที่เหมาะแก่การฝึกฝน

เต๋าดาบของหลิน ฮวงมาถึงคอขวดตั้งแต่เขาบรรลุขั้นเพลิงทองซึ่งทำให้เขาเกือบหยุดฝึก ตอนนี้เขาทะลวงผ่านระดับนิรันดร์ขั้น3แล้ว และพื้นฐานเขาก็พัฒนาขึ้น สิ่งที่เขากำลังขาดมากสุดในตอนนี้คือทักษะดาบ เขาเพียงเข้าใจทักษะดาบระดับตำนานไม่ถึง80ประเภท ซึ่งเป็นเหตุผลให้เขาเรียกร้องสิทธิ์เข้าหอสมุดกลาง

สิทธิ์การอ่านระดับ1จะช่วยให้เขาเข้าถึงระดับกึ่งบรรพกาลได้ แต่เขาก็สามารถอ่านได้อย่างมากแค่หนึ่งชุดต่อวัน หลินฮวงมีสิทธิ์การเข้าถึงแค่สามวันซึ่งหมายความว่าเขามีโอกาสเรียนรู้ทักษะดาบระดับกึ่งบรรพกาลแค่สามชุด

สิทธิ์การอ่านระดับ2จะช่วยให้เขาเข้าถึงระดับตำนานได้อย่างไม่มีข้อจำกัด สิทธิ์นี้มักอนุญาติให้แค่ตัวตนระดับจักรพรรดิที่สร้างความดีความชอบให้กับรัฐบาลกลาง

‘ฉันจะไปเยือนหอสมุดกลางหลังการสำรวจมิติจบลงก่อนกลับไปยังเขต7’หลิน ฮวงลอบวางแผน

อย่างไรก็ตาม หลิน ฮวงและเจ้าแดงไม่รู้ว่าพวกเขากำลังตกเป็นเป้าแม้จะคอยหลีกเลี่ยงจุดที่มนุษย์กำลังล่าตลอดทาง

มันเป็นกลางดึกเมื่อกลุ่มคน5คนมารวมกันห่างออกไป

ทั้ง5สวมเสื้อคลุมขาวมีไม้กางเขนสีทองบนหน้าผาก พวกเขาก็คือสมาชิกขององค์กรมืด นักบุญ

“ที่ฉันเรียกพวกนายทุกคนมาก็เพราะฉันสังเกตเห็นกลุ่มมอนสเตอร์จำนวนมหาศาลไกลออกไป2000กิโลเมตร พวกมันมีกว่าพันตัว ส่วนใหญ่คือนิรันดร์ขั้น9 และยังมีขั้นทองดำหลายสิบตัว ฉันคิดว่าเราสามารถกวาดล้างพวกมันได้หากร่วมมือกัน!”

“มอนสเตอร์ระดับนิรันดร์กลับอาศัยอยู่ร่วมกันมากขนาดนั้น?”หนึ่งในนั้นอดถามไม่ได้

“ฉันไม่รู้ว่าพวกมันเป็นมอนสเตอร์อะไร แต่พวกนายก็รู้ดีว่าฉันมีสมบัติตรวจจับระดับกึ่งเทพ ฉันสามารถตรวจจับสิ่งมีชีวิตได้ภายในรัศมี3พันกิโลเมตร มันสามารถใช้งานได้แค่หนึ่งครั้งต่อวัน ดังนั้นมันจึงมีแค่ตกลงกับไม่ตกลงเท่านั้น แต่ฉันต้องขอเตือน ฉันไม่มั่นใจว่าเราจะได้เห็นฝูงมอนสเตอร์มากขนาดนี้อีกเมื่อไรในอนาคตหากเราพลาดโอกาสนี้ไป”

“ฉันเอาด้วย!มอนสเตอร์ระดับนิรันดร์ขั้น9คุ้มค่าแก่การเสียสละ”

“ฉันคิดว่านั่นเป็นสัญญาณที่พระองค์กำลังแสดงให้เราเห็น!”

“พระองค์กำลังอวยพรเราเป็นแน่!”

ปล.ตอนนี้เปลี่ยนผู้แปล ทำให้เปลี่ยนคำ เปลี่ยนชื่อมอนสเตอร์บ้าง แต่ผมจะใช้แบบเดิมนะครับจะได้ไม่สับสน

ตอนที่ 842 พบพวกนักบุญอีกครั้ง

มันเป็นตอนเที่ยงคืน หลิน ฮวงนั่งในเต็นท์ขณะเปิดแผนที่

เสมือนเพื่อดูพิกัดของไป่และตัวอื่น

เจ้าแดงได้วางตำแหน่งเสมือนของพวกมัน ดังนั้นเขาจึง

สามารถเห็นตำแหน่งของทุกตัวได้

จอมปีศาจ ไคลี่ สองอัศวินและสองอสรพิษยังคงเคลื่อนไหว

ส่วนตัวอื่นกำลังเดิน

“ไคลี่ยังคงนำทัพเธอออกล่า ประสิทธิภาพการฆ่าของสองอัศวินสูงมากเนื่องด้วยอสรพิษจันทร์ทมิฬ”เจ้าแดงเฝ้าดูพวกมันตลอดเวลา”ในขณะเดียวกัน จอมปีศาจก็ได้ท้าทายขั้นทองแดง แต่ก็ล้มเหลว ดังนั้นมันจึงวิ่งหนีเอาตัวรอดอยู่”

“มันไม่เป็นไรแน่นะ?”หลิน ฮวงไม่อยากเสียการ์ดมอนสเตอร์ระดับกึ่งบรรพกาลไป

“ไม่เป็นไร ไม่มีตัวแทนมันตายเลย มันดูเหมือนกำลังรอโอกาสพลิกเกม ดังนั้นมันจึงยั่วยุมอนสเตอร์ตลอดทาง หากไม่ใช่เช่นนั้น มันคงหนีจากมอนสเตอร์ไปนานแล้ว”เจ้าแดงกล่าวขณะฉายภาพที่เมล็ดกาฝากมันถ่ายไว้

ในวิดิโอ จอมปีศาจถอดกางเกงมันและผายลมใส่มอนสเตอร์ สิ่งสำคัญสุดคือมันไม่ได้ใช้ร่างตัวเอง แต่เป็นร่างของจอมสังหารดาบราชันย์

“หากจอมสังหารรู้เรื่องนี้ มันย่อมฆ่าจอมปีศาจแน่...”หลินฮวงพูดไม่ออก

จอมปีศาจค่อนข้างสนิทกับจอมสังหาร เนื่องด้วยความสัมพันธ์พวกมัน จอมสังหารจึงให้เลือดกับจอมปีศาจไปมากจนพอจะสร้างร่างแทนอยู่หลายครั้ง หากจอมสังหารพบว่าจอมปีศาจเอาร่างมันไปใช้เช่นนี้ มันอาจไม่ให้จอมปีศาจยืมหยดเลือดอีกครั้ง

“บอกไคลี่ให้ไม่ต้องรีบ บอกเธอให้พักเมื่ออยาก”หลิน ฮวง บอกเจ้าแดงให้ส่งข้อความ

หลังปิดแผนที่ เสียงของเจ้าแดงก็ส่งออกไป

“เราอาจเป็นเป้า กลุ่มนักบุญกำลังมุ่งหน้ามาทางเราด้วยความเร็วสูง พวกมันอยู่ห่างจากเราไม่ถึง300กิโลเมตร”

“พวกนักบุญ?”หลิน ฮวงเก็บเต็นท์เขาทันที”มีกี่คน?แล้วระดับพลังพวกมันละ?”

“5คน สองคนคือจักรพรรดิทองเหลืองและสามคนคือจักรพรรดิทองแดง”

“แกมั่นใจว่าจะจัดการพวกมันได้ไหม?แกต้องการให้ฉันถ่วงขั้นทองเหลืองสองคนไว้และให้แกจัดการกับขั้นทองแดงก่อนไหม?”หลิน ฮวงถาม

“ไม่จำเป็น ข้ามีหุ่นเชิดขั้นทองแดง28ตัว พวกมันสามารถฝึกได้โดยการเข้าร่วมการต่อสู้ มีจักรพรรดิขั้นทองเหลืองแค่สองคน เราควรรับมือกับพวกมันได้”เจ้าแดงมักมั่นใจในขบวนรบมัน

ในความเป็นจริง แม้จะไม่มีหุ่นเชิดขั้นทองแดงเข้าร่วม ขบวนรบที่มีขั้นทองคำเป็นแกนกลางย่อมพอจะต่อกรกับขั้นทองเหลือง แต่แค่พวกมันไม่มีความสามารถมากพอจะฆ่าขั้นทองเหลืองก็เท่านั้น

เจ้าแดงไม่ได้ล่ามอนสเตอร์ขั้นทองเหลืองเลยตลอดสองวัน เหตุผลก็เพราะมันไม่อาจฝังปรสิตได้ ดังนั้นมันจึงล่าแต่ขั้น

ทองดำและทองแดงเพื่อเพิ่มจำนวนหุ่นเชิดมัน

ในช่วงเวลานั้น นอกจากหุ่นเชิดขั้นทองแดง28ตัว จำนวนของหุ่นเชิดขั้นทองดำยังพุ่งสูงถึง96ตัว

อย่างไรก็ตาม เพื่อหลีกเลี่ยงการทำให้เหยื่อหนี หุ่นเชิดขั้นทองแดง28ตัวจึงต้องหลบซ่อนก่อน

นั่นคือเหตุผลที่ทำให้สมาชิกนักบุญไม่อาจตรวจจับหุ่นเชิดขั้นทองแดง28ตัวได้

หลังยืนยันตำแหน่งของสมาชิกนักบุญทั้ง5 หลิน ฮวงก็เตรียมพร้อมต่อสู้

ในทางกลับกัน พวกนักบุญกลับไม่รู้เรื่อง พวกเขากำลังเร่งรีบมาตามสมบัติตรวจจับ

พวกเขาเดินทางข้ามหลายร้อยกิโลเมตรในเวลาไม่กี่นาที

สมาชิกนักบุญทั้ง5เห็นกลุ่มมอนสเตอร์หลายหลายแต่ไกล เพียงเมื่อพวกเขาคิดว่ามันแปลก เหล่ามอนสเตอร์ก็เคลื่อนไหวทันที พวกมันรวมกันเป็นขบวนรบและโอบล้อมทั้ง5

ทั้ง5มีสีหน้าเปลี่ยนไปเล็กน้อย ในไม่ช้า พวกเขาก็ตระหนักว่ามีใครบางคนกำลังควบคุมมอนสเตอร์เพราะส่วนใหญ่ไม่ใช่มอนสเตอร์ในมิติ มอนสเตอร์ในมิติจะประกอบไปด้วยประเภทวิญญาณและอันเดทเท่านั้น

ในไม่ช้า นอกจากมอนสเตอร์ขั้นทองดำเกือบร้อยตัว พวกเขาก็เห็นมอนสเตอร์ขั้นทองแดงนับสิบตัวในกลุ่ม นั่นทำให้สีหน้าพวกเขาดำมืดยิ่งกว่าเดิม

มนุษย์ที่สามารควบคุมมอนสเตอร์ระดับจักรพรรดิได้นับร้อยและระดับนิรันดร์ขั้น9กว่าพันตัวย่อมไม่ใช่ใครที่พวกเขาสามารถตอแยด้วยได้

“ผู้อาวุโส พวกเราคือผู้ส่งสารจากวิหารนักบุญ เราต้องขออภัยที่ลุกล้ำอาณาเขตของท่าน โปรดอภัยให้เรา เราจะรีบไปทันที”หนึ่งในจักรพรรดิขั้นทองเหลืองที่เป็นหัวหน้ากล่าวขอ

โทษทันที เขาคือคนที่ครอบครองสมบัติกึ่งเทพ

“ฉันไม่ได้ตามล่าพวกแก แต่พวกแกกลับเหยียบย่างเข้ามา ในเมื่อเข้ามากันแล้ว ทำไมไม่อยู่ต่อกันอีกหน่อยละ”หลินฮวงไม่ได้เปิดเผยตัว แต่เสียงเขาดังจากเหล่ามอนสเตอร์และเข้าไปในหูของผู้ส่งสารทั้ง5อย่างชัดเจน

หลังออกคำสั่ง ขบวนรบหุ่นเชิดก็เปิดฉากโจมตี

การเข้ามาของหุ่นเชิดขั้นทองแดงยิ่งเพิ่มพลังขอบขบวนรบให้มากขึ้น

การโจมตีเดียวของพวกมันกลับพรากชีวิตของผู้ส่งสารขั้นทองแดงไปอย่างง่ายดาย

จากนั้นอีก4คนก็มารวมกัน พยายามโต้ตอบ

อย่างไรก็ตาม จักรพรรดิขั้นทองแดงสองคนกลับถูกฆ่าในเวลาไม่ถึงสามนาที หลงเหลือแค่จักรพรรดิขั้นทองเหลืองทั้งสอง

“การอุ่นเครื่องจบลงแล้ว มาเล่นกันเถอะ”เสียงของเจ้าแดง

ดังขึ้น

หุ่นเชิดกว่าพันเปลี่ยนขบวนมันในชั่วพริบตา ก่อตัวเป็น
ยักษ์6แขนด้วยหุ่นเชิดขั้นทองแดง28ตัวเป็นแกนกลาง

ยักษ์มีความสูงถึงหมื่นเมตร เพียงแค่ฝ่ามือเดียวมันก็
ยาวกว่าพันเมตร ยักษ์กระแทกฝ่ามือมันบดขยี้ผู้ส่งสารขั้น
ทองเหลืองทั้งสองทันที

ปังง!

เมื่อฝ่ามือบดขยี้ พื้นภายในรัศมีร้อยกิโลเมตรก็สั่นไหว พื้นที่ฝ่ามือกระแทกจมลง ก่อเป็นหลุมลึกหลายพันเมตร

แม้ผู้ส่งสารทั้งสองจะไม่ถูกฆ่า พวกเขาก็ยังบาดเจ็บสาหัส และสำลักเลือดออกมา

“แยกกัน!”หนึ่งในนั้นกระซิบเสียงเบา เงาสองร่างพุ่งขึ้นจากใต้ดินและหนีไปคนละทาง

“คิดหนี?!”ยักษ์6แขนตะโกนขณะยื่นแขนสองข้างออกไปคว้าจับ

ทั้งคู่เห็นเงาดำกำลังไล่ตามจากเหนือหัวและวินาทีต่อมา พวกเขาก็ถูกห่อหุ้มด้วยพลังมหาศาลจนไม่อาจขยับเขยื้อน

“ตาย!”ยักษ์6แขนประกบฝ่ามือมันอย่างแรง บดขยี้ทั้งคู่ที่อยู่ตรงกลาง

ทั้งคู่รู้สึกเหมือนร่างพวกเขาถูกบดขยี้ด้วยกำแพงยักษ์ การโจมตีเกือบทำลายกระดูกทุกชิ้นในร่างพวกเขา อวัยวะภายในร่างกายพวกเขาต่างหยุดทำงาน

พวกเขาเกือบตาย

“ยังไม่ตายอีก?”ยักษ์6แขนเหวี่ยงหมัดยักษ์ทั้ง6ใส่พวกเขาอย่างต่อเนื่องหลังโยนลงบนพื้น

หนึ่งมัด สองหมัด สามหมัด…

พื้นสั่นสะเทือนอย่างรุนแรงเมื่อหมัดกระทบพื้น

หลิน ฮวงพูดไม่ออกเล็กน้อยขณะเฝ้าดู ทั้งคู่ตายไปตั้งแต่หมัดที่สามแล้ว แต่มันก็ยังบดขยี้ศพไร้วิญญาณทั้งสอง

เจ้าแดงบอกให้ยักษ์6แขนหยุดหลังมันปล่อยไป100หมัด

พร้อมกับศพทั้งคู่ที่กลายเป็นกองเลือด

“แกระบายความโกรธเพราะไม่อาจฝังปรสิตกับขั้นทอง

เหลืองได้ใช่ไหม?”หลิน ฮวงกล่าวด้วยหน้ามุ่ย

เจ้าแดงดูอับอายเมื่อหลิน ฮวงอ่านเกมมันออก

เจ้าแดงบอกขบวนรบยักษ์6แขนให้ถอยออกมาและเริ่มฝัง

ปรสิตบนผู้ส่งสารขั้นทองแดงทั้งสามหลังมอบสิ่งของจากทั้ง5ให้หลิน ฮวง

“แกสามารถใช้ทั้งสามได้ แต่แกต้องเปลี่ยนชุดพวกมันและลบกางเขนบนใบหน้าออก เราจะชักนำปัญหาได้หากมีใครเห็น”จากนั้นหลิน ฮวงก็หันกลับมาและเริ่มตั้งเต็นท์หลังพูดจบ

“ขอรับ นายท่าน!”

ตอนที่ 843 การ์ดมอนสเตอร์ระดับกึ่งบรรพกาลใบที่สาม

ในแดนเทพตกสวรรค์ก่อนรุ่นสาง ไม้กางเขนสีทองบนหน้าผากของชายในชุดขาวเปล่งแสงราวกับมันกำลังลุกไหม้ และแสงก็หรี่ลงอย่างรวดเร็ว

ในชุดคลุมขาว หมิง จื่อลืมตาขึ้นในฉับพลัน

“หยวน เฟิงและลั่ว เหลี่ยงตายแล้ว?!และจักรพรรดิขั้นทอง

แดงสามคนของเราด้วย?!”ทุกอย่างที่เกิดขึ้นก่อนพวกเขาทั้งห้าถูกฆ่าตายลอยเข้ามาในหัวเขาอย่างชัดเจน

“ขบวนรบประกอบไปด้วยมอนสเตอร์ต่างๆพันกว่าตัวและความสามารถมันก็ใกล้เคียงกับขบวนรบขั้นทองขาว..”หมิงซื่อขมวดคิ้วขณะรู้สึกงุนงง”มันต้องมีใครคอยควบคุมมอนสเตอร์เหล่านี้ ใครคือคนที่สามารถควบคุมมอนสเตอร์กว่าพันตัวได้พร้อมกัน?!”

ในความเป็นจริง ไม่ใช่แค่หมิง จื่อที่เห็น ผู้ส่งสารคนอื่นเองก็เห็นเหมือนกันและก็หวาดกลัว

วิหารนักบุญได้ส่งผู้ส่งสารระดับจักรพรรดิมาสิบคนและครึ่งหนึ่งก็ถูกฆ่า นอกจากนี้ พวกเขายังไม่เห็นหน้าฆาตกรตั้งแต่

ต้นจนจบ

หมิง จื่อ บุคคลอันดับ1ของสมาชิกที่ถูกส่งมายังแดนเทพตกสวรรค์ไม่เห็นข้อมูลใดๆเกี่ยวกับฆาตกรจากภาพที่ถูกส่งมา นอกจากรับรู้ว่าคนๆนั้นคือผู้ควบคุม เขาก็ไม่รู้สถานที่ที่พวกเขาถูกฆ่า เขาไม่อาจล้างแค้นให้พวกเขาได้แม้จะต้องการแค่ไหนก็ตาม

“ฉันไม่มีเบาะแสนอกจากรู้ว่าคนๆนั้นคือผู้ควบคุม ฉันทำได้แค่หวังว่าจะมีโอกาสได้พบเจอผู้ควบคุมในสามเดือนนี้”

หลิน ฮวงที่อยู่ไกลออกไป2หมื่นกิโลเมตรไม่รู้ว่าพวกนักบุญที่เหลือต่างรับรู้ข่าวนี้

สำหรับเขา การตายของสมาชิกนักบุญทั้ง5ก็แค่การพบปะเล็กน้อยซึ่งไม่ส่งผลอะไรต่อเขานัก

ในเวลาไม่ถึงสัปดาห์ เจ้าแดงก็รวบรวมหุ่นเชิดขั้นทองดำได้กว่า150ตัวและยังมีขั้นทองแดงอีก50ตัว ขบวนรบของมันจึงมีความสามารถพอจะสู้กับขั้นทองขาว

อย่างไรก็ตาม เจ้าแดงรู้ว่านี่คือขีดจำกัดของขบวนรบหุ่นเชิดมัน

มันไม่ได้เกี่ยวกับตัวขบวนรบ แต่เป็นระดับของหุ่นเชิดแกนกลาง

เพื่อให้สามารถฆ่าจักรพรรดิขั้นทองขาวได้ มันต้องมีหุ่นเชิดขั้นทองเหลืองอย่างน้อย20ตัวเป็นแกนกลาง

อย่างไรก็ตาม ด้วยระดับพลังปัจจุบันของเจ้าแดง มันไม่อาจแพร่ปรสิตใส่มอนสเตอร์ขั้นทองเหลืองได้

ขณะที่ขบวนรบเจ้าแดงเกือบมาถึงคอขวด ขบวนรบของไคลี่กำลังแข็งแกร่งขึ้น

ตอนนี้เธอมีเทพธิดาเนฟิลิกถึง120ตัวซึ่งนับเป็นหนึ่งในสามของกองทัพเธอ นอกจากนี้ เนื่องจากเนฟิลิกของเธอยังเลื่อน

เป็นนิรันดร์ขั้น8-9 พลังของขบวนรบจึงทรงพลังกว่าเดิมมาก กองทัพของเธอในตอนนี้มีพลังพอจะฆ่ากับขั้นทองดำส่วนใหญ่แล้ว

แลนเซล็อตสร้างความประหลาดใจให้หลิน ฮวงมากสุด มันใช้เวลาส่วนใหญ่กับการเดินทาง

เหตุผลเพราะเงื่อนไขการล่าเข้มงวดเกินไป เหยื่อต้องเป็นมอนสเตอร์เต๋าดาบนิรันดร์ขั้น9เท่านั้น และพวกมันยังต้องเป็นมอนสเตอร์กลายพันธ์สามครั้งอีกด้วย

มีมอนสเตอร์เพียง31ตัวที่ตรงกับความต้องการของมันและพวกมันก็กระจัดกระจายอยู่คนละทาง

อย่างไรก็ตาม หลังใช้เวลากว่าสิบวัน ในที่สุดทาสดาบทั้ง9 ของมันก็ผ่านการกลายพันธ์สามครั้งจนหมด

พวกมันแม้กระทั่งพบกับเหยื่อที่ทรงพลังระหว่างทาง ดังนั้น แลนเซล็อตจึงต้องลงมือด้วยตัวเอง นั่นทำให้การกลายพันธ์ล้มเหลวถึงสองครั้งและพวกมันก็ต้องหาเหยื่อใหม่

แม้จะพบเจออุปสรรคบ้าง ทาสดาบทั้ง9ก็ยังกลายพันธ์กันสำเร็จ

แลนเซล็อตอาจไม่คาดคิด แต่ในเมื่อทาสดาบกลายพันธ์จนครบ มันจึงเลื่อนเป็นมอนสเตอร์ระดับกึ่งบรรพกาล

แลนเซล็อตกลายเป็นการ์ดมอนสเตอร์ระดับกึ่งบรรพกาลใบ

ที่สามของหลิน ฮวง

นับตั้งแต่มันเลื่อนสู่ระดับกึ่งบรรพกาล ไม่เพียงแต่ความสามารถมันจะพุ่งสูงขึ้น แต่จำนวนทาสดาบมันยังเพิ่มขึ้นอีกเท่าตัว ทำให้ตอนนี้มันสามารถมีทาสดาบได้ถึง18ตัว

มันจึงยุ่งอยู่กับการหาทาสดาบใหม่นับตั้งแต่นั้น

“ไม่คิดเลยว่าเจ้าตัวกินผักจะทรงพลังที่สุดในหมู่มอนสเตอร์ของฉัน”หลิน ฮวงอดหัวเราะไม่ได้”หากมันร่วมมือกับทาสดาบมัน มันควรมีความสามารถพอจะฆ่าจักรพรรดิขั้นทองแดง”

“นายท่าน หากนับความสามารถโดยรวม ข้าต่างหากที่ทรงพลังสุด”เจ้าแดงพูดด้วยความมั่นใจ

“โอ้ ฉันเกือบลืมแกและกองทัพแกไปเลย!”หลิน ฮวงนึกถึงความไร้เทียมทานของกองทัพหุ่นเชิด พวกมันสามารถสู้กับจักรพรรดิขั้นทองขาวได้อย่างสูสี

“หากระดับพลังข้าทะลวงขึ้นไปอีกและกลายเป็นจักรพรรดิขั้นทองดำ ข้าก็จะสามารถควบคุมหุ่นเชิดขั้นทองเหลืองได้ จากนั้น เราก็จะฆ่าได้แม้กระทั่งจักรพรรดิขั้นทองขาว!”เจ้าแดงไม่ได้โอ้อวดเกินจริง ทันทีที่ระดับของแกนกลางขบวนรบเพิ่มขึ้น พลังของขบวนรบก็จะเพิ่มขึ้นเป็นเท่าตัว

เทียบกับเจ้าแดง ไคลี่ แลนเซล็อตและการ์ดมอนสเตอร์อื่นไม่ได้มีความสามารถเพิ่มขึ้นมากนัก

เหนือสิ่งอื่นใด ระดับพลังมันยังติดอยู่กับนิรันดร์ขั้น9 ไม่มีทางที่พวกมันจะยกระดับขึ้นต่อไปได้ การกลายพันธ์อีกครั้งยิ่งยากเข้าไปใหญ่ ดังนั้นความสามารถของพวกมันจึงเพิ่มขึ้นแค่เล็กน้อย

สิ่งสำคัญสุดคือพวกมันมีประสบการณ์การต่อสู้มากขึ้น

หลังเฝ้าดูไป่และตัวอื่น หลิน ฮวงก็วางแผนจัดซื้ออุปกรณ์ให้พวกมันเมื่อการเดินทางครั้งนี้จบลง

เขามักคิดว่าอุปกรณ์สัตว์เลี้ยงมีราคาแพงและไม่มีประโยชน์ แต่ทว่า หลังเห็นตัวตลกควบคุมสมบัติหุ่นเชิดมัน เขาก็ตระหนักว่าเขาคิดผิด

ตัวตลกได้ฆ่ามอนสเตอร์ขั้นทองดำพร้อมกับไป่ไปก่อนหน้า พวกมันต้องแสดงไพ่ตายตัวเองเกือบทุกครั้งในการต่อสู้ อย่างไรก็ตาม ด้วยสมบัติหุ่นเชิด การฆ่าจึงเป็นเรื่องง่ายขึ้น เพียงแค่หุ่นเชิดก็ช่วยลดภาระจากมอนสเตอร์ขั้นทองดำไปได้มาก

“ฉันจะให้ดาบยาวระดับกึ่งเทพกับไป่สองเล่ม ส่วนไทแรนด์จะเป็นค้อนหรือขวานระดับกึ่งเทพซึ่งจะช่วยยกความ

สามารถมันได้หลายเท่า ชาโคลเองก็เหมือนกัน…ฉันจะให้ผลึกธาตุไฟ….”หลิน ฮวงคิดแผน แต่เขารู้ว่าเงินออมแสนนิดน้อยเขาไม่อาจซื้ออุปกรณ์ให้มอนสเตอร์เขาได้ทุกตัว

อุปกรณ์สัตว์เลี้ยงส่วนใหญ่จะแพงยิ่งกว่าอุปกรณ์มนุษย์ เพราะบางชิ้นต้องปรับแต่งให้เข้ากับความสามารถของสัตว์เลี้ยง ซึ่งช่วยยกขีดความสามารถของสัตว์เลี้ยงจนถึงขีดสุด

เวลาผ่านไปครึ่งเดือนนับแต่การเปิดของแดนเทพตกสวรรค์

ความหนาแน่นของพลังวิญญาณในรูปแกะสลักเทพของหลิน ฮวงเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในทุกๆวันจากการล่าอย่างต่อเนื่องของเหล่ามอนสเตอร์เขา

“ดูจากความคืบหน้า วิญญาณต่อสู้ทั้งสามในร่างฉันควรกลายเป็นขั้นทองแดงในอีก5วัน หรืออย่างเร็วสุดก็สามวัน” ความเร็วการเลื่อนระดับสูงกว่าที่เขาจินตนาการไว้มาก

“มอนสเตอร์ในระยะห่างจากกลุ่มมนุษย์ลดน้อยลงเรื่อยๆ มอนสเตอร์นิรันดร์ขั้น9และจักรพรรดิขั้นทองดำกว่า80%ในบริเวณนี้ล้วนถูกกวาดล้างจนหมดแล้ว”เจ้าแดงบอกข่าวร้าย”มนุษย์ที่เข้ามายังมิติกำลังค้นหาไปทุกทิศทางอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นขอบเขตการล่าเราจึงเล็กลงเรื่อยๆ”

“มันเป็นเรื่องปกติสำหรับกองกำลังที่จะกระจายตัวกัน ผู้คนจะพบเราในไม่ช้า มันขึ้นอยู่กับเวลาเท่านั้น”เจ้าแดงแสดง

ความคิดเห็น

“ฉันเคยคิดเรื่องที่แกกล่าวแล้วแต่ก็ไม่คิดว่าจะเร็วขนาดนี้” หลิน ฮวงขมวดคิ้ว”งั้นเราจะให้พวกมันฆ่าสมาชิกองค์กรมืดทันทีที่พบเลยไหม?พวกมันจะฆ่าพวกเขาหากพวกมันสามารถและจะหลีกเลี่ยงหากไม่อาจสู้ได้ และเราจะไม่สู้หากไม่ใช่พวกองค์กรมืด”

“นอกจากนี้ จัดการกับศพให้สะอาดด้วย อย่าทิ้งร่องรอยไว้ ไม่งั้นมันอาจนำปัญหามาให้เราได้”

<u>ตอนที่ 844 จั่กจั่นทองคำ</u>

มันเป็นคืนที่ลมแรง

หวาง ซู่ยืนอยู่ข้างศพมอนสเตอร์หัวขาด เขาหยิบเศษกระดาษออกจากแหวนหัวใจจักรพรรดิและเช็ดสมบัติกึ่งเทพ เขา จันทร์คล้อยที่เปื้อนเลือด

จันทร์คล้อยคือดาบคล้ายจันทร์เสี้ยว

หวาง ซู่มีดาบสั้นระดับกึ่งเทพขั้นกลางที่สร้างขึ้นเฉพาะเขาก่อนเข้าแดนเทพตกสวรรค์ เขาใช้เงินเก็บเกือบทั้งหมดไปกับ

มัน

อย่างไรก็ตาม เขาคิดว่ามันคุ้มค่า เขาได้ลองใช้มันมาตลอด และรู้สึกว่าความสามารถเขาเพิ่มขึ้นอย่างที่ไม่เคยเป็น

แสงดุดันทอประกายบนตัวดาบสีเงินหลังเลือดถูกเช็ดออก

เมื่อเขาเก็บซากศพ เขาก็โยนกระดาษลงพื้นและเตรียมออกไป ขณะที่เขาหันหลัง เขาก็รับรู้ได้ถึงแรงสั่นสะเทือนจากระยะไกล

“การต่อสู้ระหว่างจักรพรรดิขั้นทองแดง?!”เขายกหัวขึ้นและมองตามทิศทางที่สัมผัสได้ถึงคลื่นพลัง

ในอดีตเขาย่อมหลีกเลี่ยงสถานการณ์เช่นนี้ เหตุผลก็เพราะเขาเพิ่งทะลวงผ่านจักรพรรดิขั้นทองแดงได้ไม่ถึงครึ่งปี โอกาสที่เขาจะล้มผู้เชี่ยวชาญขั้นทองแดงได้มีน้อยมาก

หวาง ซู่ขบคิดสักพักขณะมองจันทร์คล้อยในมือ ท้ายที่สุดเขาก็ตัดสินใจได้

‘มีเพียงคนกล้าถึงจะได้รับผลประโยชน์ พวกขี้ขลาดมักไม่ได้อะไร ฉันอาจจะชนะก็ได้ ยิ่งไปกว่านั้น ทั้งคู่กำลังสู้กันอยู่ ฉัน

แค่ต้องซ่อนตัวขณะรอให้ทั้งสองฝ่ายสู้กันเสร็จ จากนั้น ฉันก็จะเก็บเกี่ยวสิ่งที่เหลือโดยไม่ต้องใช้ความพยายามอะไร'

หวาง ซู่เก็บดาบเขาไป จากนั้นก็ลอยไปในอากาศและบินไปทางแหล่งกำเนิดพลัง

ชุดคลุมดำเขาดูเหมือนจะมองไม่เห็นในท้องฟ้า อย่างไรก็ตาม วงกลมสีขาวที่ด้านหลังเขากลับโดดเด่น มีอีกาม่วงยืนอยู่บนกิ่งไม้ในวงกลมและมันก็ดูคล้ายสิ่งมีชีวิต

คอเสื้อเขาโบกสะบัดตามแรงลม มีโลหะสีม่วงขนาดเท่านิ้วหัวแม่มือด้านใน ราวกับอีกาบนเสื้อคลุมเขา

หลังสัมผัสถึงพลังที่รุนแรงยิ่งขึ้น หวาง ซู่ก็ชะลอความเร็วลงและบินต่ำลง

หลังบินอยู่ประมาณ800กิโลเมตร ในที่สุดเขาก็เห็นคนที่กำลังต่อสู้กัน

มันคือมนุษย์ขั้นทองแดงและมอนสเตอร์ขั้นทองแดง

มนุษย์อยู่ในชุดดำซึ่งทำให้มันยากจะระบุว่าเขามาจากองค์กรไหน อาวุธเขาคือดาบยาวกึ่งเทพและก็มีความสามารถสูง

ในขณะเดียวกัน ศัตรูเขาก็คือแมงป่อง7หาง มอนสเตอร์อัน

เดทธาตุพิษ

มอนสเตอร์ตนนี้มีความสามารถการฟื้นตัวสูงอย่างมาก มันสามารถรักษาบาดแผลได้แทบจะทันที ทางเดียวที่จะฆ่ามันคือการทำลายหัวใจ

ชายชุดดำดูเหมือนจะตระหนักอยู่แล้ว ดังนั้นเขาจึงพยายามเล็งหัวใจมัน น่าเสียดาย มอนสเตอร์กลับมีการป้องกันสูง

ทั้งมนุษย์และมอนสเตอร์ดูเหมือนจะต่อสู้กันอย่างสูสี

หวาง ซู่ตระหนักถึงความแตกต่างระหว่างเขาและบุคคลระดับจักรพรรดิขั้นทองแดงรุ่นเก๋าแล้ว แม้จะด้วยจันทร์คล้อย เขาก็ยังด้อยกว่า

อย่างไรก็ตาม เขาไม่คิดหนีไปตอนนี้ เขากลับซ่อนในพุ่งไหม้ไกลออกไปหลายกิโลเมตรและปิดบังกลิ่นอายเขาให้ได้มากที่สุด

การต่อสู้ระหว่างมนุษย์และมอนสเตอร์กินเวลาอยู่สิบนาที และท่าทางของชายชุดดำก็อ่อนแอลงอย่างฉับพลัน

‘เกิดอะไรขึ้น?เขาติดพิษ?’หวางซู่สงสัย จากนั้นชายชุดดำก็เริ่มถอยหนี เขากำลังถอยหนีมาทางที่เขากำลังซ่อนตัวอยู่

‘บ้าจริง!’หวาง ซู่ไม่คิดว่าชายคนนั้นจะสังเกตเห็นเขา เขาคิด

ว่าชายชุดดำอาจติดพิษและพยายามหลบหนีเพราะไม่อาจเอาชนะมอนสเตอณ์ได้ และก็เผอิญวิ่งหนีมาทางเขา

แมงป่อง7หางไล่ตามชายชุดดำมา

อย่างไรก็ตาม ชายชุดดำกลับแค่หลบการโจมตีของมอนสเตอร์หรือวิ่งหนีแทนที่จะโต้ตอบ

แส้หางตัดผ่านอากาศอย่างต่อเนื่อง สร้างเป็นหลุมบ่อขนาดใหญ่บนพื้น

ชายชุดดำเบี่ยงหนึ่งในการโจมตีมันและฟาดไปทางที่หวางซู่กำลังหลบซ่อน

และหวาง ซู่ก็จำต้องหลบอย่างช่วยไม่ได้

แม้เขาจะหลบการโจมตีได้ แต่มันก็เป็นการเปิดเผยตัวเขาออกมา

“น้องชาย อยู่นี่ด้วยงั้นหรอ?!”ชายชุดดำตะโกน”มาช่วยฉันทีมาฆ่ามอนสเตอร์ตัวนี้ด้วยกันเถอะ!”

แมงป่อง7หางเริ่มโจมตีหวาง ซู่ทันทีที่มันได้ยิน

หวาง ซู่ได้สติหลังตกตะลึงไปสักพัก เขาไม่คิดว่าแผนตัวเองจะอับโชคขนาดนี้ เขากำลังตกเป็นเป้าโจมตีหมายชายชุดดำ

“ฉันรู้ว่านายซ่อนตัวอยู่ที่นี่เพื่อรอเก็บเกี่ยว แต่ตอนนี้ไม่มีทางหนีให้นายแล้ว”ชายชุดดำกล่าว”มาฆ่ามันด้วยกันและแบ่งรางวัลคนครึ่ง หรือหากนายไม่เห็นด้วย ฉันก็จะถอนไปตอนนี้และนายก็จะไม่ได้อะไร”

“ได้ งั้นมาฆ่ามันด้วยกัน!”แม้หวางซู่จะเห็นด้วย เขาก็มีแผนอื่นในหัว

‘ในเมื่อแกติดพิษแล้ว เราก็จะฆ่ามันด้วยกัน และฉันก็ค่อย

ฆ่าแก’เขาคิด

“นายรับมือกับหางมันและฉันจะหาวิธีโจมตีหัวใจมัน”ชายชุดดำคิดแผน

“ทำไมนายไม่รับมือกับหางแทนละ?”หวาง ซู่ไม่ค่อยเต็มใจ

“ดาบสั้นนายเหมาะกับการป้องกันการโจมตีวงกว้าง ส่วนดาบฉันเหมาะกับการโจมตีมากกว่า”

หวาง ซู่ไม่มีอะไรโต้แย้ง เหตุผลที่เขาเลือกดาบสั้นเป็นอาวุธก็เพราะพลังการตัดมันและแน่นอน ทักษะป้องกันของมันก็

นับว่ายอดเยี่ยม

อย่างช่วยไม่ได้ หวางซู่จำต้องพุ่งใส่แมงป่อง7หาง

หลังป้องกันแส้หางของแมงป่อง7หาง หวาง ซู่ก็สัมผัสถึงภัยคุกคามจากด้านหลังเขา เขากำลังคิดว่าเขาควรทำยังไงกับชายชุดดำหลังฆ่ามอนสเตอร์ตัวนี้

เพียงเมื่อเขาคิดหลบ หางของแมงป่องก็พัวพันกับเขาและเขาก็วิ่งหนีไปไหนไม่ได้

วินาทีต่อมา รังสีเงินก็ทะลวงผ่านหน้าอกซ้ายเขา

เมื่อเขากำลังจะหมดสติ เขาก็ได้ยินเสียงข้างหู”ขอโทษด้วย แต่ข้าไม่ได้ติดพิษหรอก ข้าแสร้งทำเป็นหนีเพื่อให้เข้าถึงตัวเจ้าได้ต่างหาก”

หลังฆ่าสมาชิกหลักของอีกาม่วง ชายชุดดำก็ไม่แม้แต่จะเหลือบมองศพและสู้กับแมงป่องต่อ

ประมาณครึ่งชั่วโมงต่อมา แมงป่อง7หางก็กลายเป็นศพร่างที่สอง

ชายชุดดำถอดฮู้ดและหยิบดาบสั้นของหวาง ซู่ จากนั้นใบหน้าเขาก็เปลี่ยนเป็นใบหน้าหวาง ซู่ทันที

หลิน ฮวงแสะยิ้มพลางพยักหน้า เขาเฝ้าดูผลของการต่อสู้ หนีไกลออกไปหมื่นกิโลเมตร

“ฝีมือของจอมปีศาจไม่เลวเลย มันฆ่าขั้นทองแดงและทองเหลืองได้ในสองวันนี้ หลังได้รับร่างจักจั่นทองคำ มันก็มีความสามารถพอจะฆ่าจักรพรรดิขั้นทองแดงง่ายๆแล้ว หากมันใช้ไพ่ตาย มันก็สามารถสู้กับจักรพรรดิขั้นทองเหลืองได้” หลิน ฮวงกล่าว

“น่าเสียดาย จั่กจั่นทองคำสามารถสร้างร่างมนุษย์ได้เท่านั้น ไม่อย่างนั้น มันคงมีร่างมอนสเตอร์ขั้นทองแดงอย่างน้อย

เป็นสิบไปแล้ว แม้จอมปีศาจจะไร้ขีดจำกัด มันก็ยังมีเวลาจำกัด ทักษะทั้งสองล้วนมีจุดด้อย”เจ้าแดงแสดงความคิดเห็น

หลิน ฮวงยิ้มโดยไม่พูดอะไร จอมปีศาจเกือบไร้เทียมทาน หากไม่มีจุดด้อยของทักษะทั้งสอง

หลิน ฮวงมีทักษะทั้งสอง ส่วนการสังเวยโลหิตมืดก็เหมือนกับอันที่จอมปีศาจมีไม่ผิดเพี้ยน

อย่างไรก็ตาม จั่กจั่นทองคำเขาได้สกัดมาจากร่างของจอมปีศาจโดยเสี่ยวเฮยก่อนหน้า มันเป็นแบบด้อยที่สามารถใช้

ได้แค่สามครั้งต่อวัน

หลิน ฮวงไม่สนใจความสามารถของมันเลยในตอนนั้น เหนือสิ่งอื่นใด ร่างทดแทนไม่ได้ทรงพลังเมื่อเขาใช้มันเพื่อฆ่ามอนสเตอร์ประเภทวิญญาณ

อย่างไรก็ตาม ความสามารถมันก็ยิ่งน่ากลัวขึ้นตามระดับพลังเขา

ก็เหมือนกับจอมปีศาจที่เป็นนิรันดร์ขั้น9 ความสามารถมันเลื่อนเป็นขั้นทองเหลืองทันทีที่อัญเชิญร่างขั้นทองเหลือง มันทรงพลังกว่าระดับพลังตัวมันหลายเท่า

‘ดูจากความแข็งแกร่งร่างกายฉัน ฉันควรแบกรับพลังของร่างขั้นทองเหลืองได้ ยิ่งไปกว่านั้น จั่กจั่นทองคำยังสามารถคัดลอกความทรงจำและความสามารถของร่างทดแทนนั่นได้จนหมด….’ความคิดใหม่ผุดขึ้นในหัวเมื่อเขานึกถึง

“เจ้าแดง ช่วยฉันมองหาผู้บ่มเพาะดาบขั้นทองแดงจากองค์กรมืดหน่อย ฉันอยากได้สักสองสามคน และก็เอาผู้บ่มเพาะดาบขั้นทองดำด้วย!”

*รายละเอียดทักษะอยู่ในตอน769นะครับ

ตอนที่ 845 เราไม่ถูกชะตากัน

นับตั้งแต่เข้าแดนเทพตกสวรรค์มาได้ครึ่งเดือน การเดินทางของหาน เจี่ยก็เป็นไปอย่างราบรื่น

ในฐานะดยุคแห่งขัตติยะ สมาชิกจากองค์กรอื่นย่อมหลีกเลี่ยงเขาไม่ว่าเขาจะล่ามอนสเตอร์อะไรก็ตาม

แม้ระดับพลังเขาจะเป็นแค่จักรพรรดิทองแดง ซึ่งต่ำสุดในบรรดา20ดยุคจากขัตติยะ แต่แม้กระทั่งตัวตนระดับทองเหลืองก็ยังไม่กล้าท้าทายเขาเพราะเสื้อคลุมสีทองที่เขาสวมอยู่

เมื่อเขาเผชิญกับจักรพรรดิขั้นทองเหลืองจากสมาคมนักล่า คนๆนั้นก็ไม่ได้สู้กับเขา

“แดนเทพตกสวรรค์นี้นับว่าไม่เลว!ฉันฆ่ามอนสเตอร์ขั้นทองแดงไปกว่า20ตัวแล้ว และยังฆ่ามอนสเตอร์ขั้นทองดำไปนับร้อย ฉันจะทำเงินได้หลายหมื่นล้านจากการฆ่าซากศพพวกมัน ด้วยรางวัลพิเศษ ฉันจะทำเงินได้อย่างน้อยแสนล้าน…” หาน เจี่ยยิ้มขณะมองศพที่กำลังสวมเสื้อคลุมใต้เท้าเขา

ศพกำลังหันหน้ามองเขา และก็มีโลหะอีกาม่วงติดอยู่ตรงคอเสื้อ

ในฐานะสมาชิกองค์กรมืด แม้เป้าหมายหลักเขาจะเป็นการฆ่ามอนสเตอร์ หานเจี่ยก็ไม่มีทางปล่อยสมาชิกองค์กรอื่นที่เขาพบ ไม่ว่าจะเป็นสมาชิกขององค์กรกลางหรือองค์กรมืด เขามักทำลายทุกคนที่เขาสามารถสู้ด้วยได้

ร่างที่อยู่ใต้เท้าเขาคือจักรพรรดิขั้นทองดำคนที่15ที่ตายด้วยน้ำมือเขา สามวันก่อน เขาได้โจมตีจักรพรรดิขั้นทองแดงจากรัฐบาลกลางเมื่อคนๆนั้นกำลังสู้กับมอนสเตอร์ ท้ายที่สุดชายคนนั้นก็ตายไป

ทุกอย่างในแหวนหัวใจจักรพรรดิของชายคนนั้นก็กลายเป็นของหานเจี่ย

“ฉันจะทำงานได้หลายพันล้านจากการขายศพมนุษย์เหล่านี้ในฐานะหุ่นเชิด!”หลังค้นหาของบนศพ หานเจี่ยก็วางแผนทิ้งพวกมันไป

ในฐานะสมาชิกขัตติยะ เขามักทำธุรกิจประเภทนี้เสมอ แม้มันจะเป็นศพเปล่า เขาก็ยังขายทุกอย่างที่เขาสามารถดึงจากศพได้

ในความเป็นจริง ทุกองค์กรมักทำเช่นนี้ ด้วยความที่ศพมนุษย์มีน้อยกว่า ราคาขายจึงสูงกว่าศพมอนสเตอร์ในระดับเดียวกันมาก

แม้หลิน ฮวงจะชิงทุกอย่างจากคนที่เขาฆ่า เขาก็ยังไม่เคยทำ

ธุรกิจอย่างการขายศพมนุษย์

“นั่นใคร?!”เพียงเมื่อเขาพร้อมจากไปหลังเก็บศพ หานเจี่ยก็เงยหน้าขึ้นและมองไปในทิศทางหนึ่ง

ชายในชุดดำเดินมา และเขาก็มีสัญลักษณ์อีกาม่วงติดอยู่ตรงคอเสื้อเช่นกัน

หานเจี่ยตกตะลึงไปสักพักเมื่อเห็นชุดเครื่องแบบ เหนือสิ่งอื่น

ใด มนุษย์ขั้นทองดำที่เขาเพิ่งฆ่าก็มาจากอีกาม่วงและตอนนี้เขากลับถูกอีกาม่วงอีกคนเห็นการกระทำเข้า

เขาโล่งใจเล็กน้อยหลังสัมผัสว่าคนๆนั้นมีกลิ่นอายระดับเดียวกับเขา ซึ่งคือจักรพรรดิขั้นทองแดง

“พี่ชาย ฉันฆ่าเขาเพราะเขาโจมตีฉันก่อน”หานเจี่ยทำเหมือนกับก่อนหน้าสนิท

“จริงรึ?ฉันอาจเชื่อหากแกมาจากองค์กรกลาง”ชายในชุดดำกล่าวขณะเดินมาทางหานเจี่ยช้าๆ

หานเจี่ยรู้ว่าคำพูดเขายากจะเชื่อได้ลง

ขัตติยะนับว่าเป็นองค์กรมืดอันดับ1ในเขต3 ไม่มีองค์กรใดกล้าขัดแย้งกับพวกเขา แม้กระทั่งสมาชิกอีกาม่วงขั้นทองเหลืองก็ยังไม่กล้าโจมตีหานเจี่ยหากพวกเขาเผอิญพบกัน นับประสาอะไรกับสมาชิกขั้นทองแดง

“งั้น แกคิดทำอะไรละ?ล้างแค้นให้เขา?”หานเจี่ยระวังตัวขึ้น

เล็กน้อย แต่เขาก็ยังคิดว่าชายคนนั้นต้องไม่กล้าโจมตีเขา

“ทำไมฉันต้องทำอย่างนั้นละ?ฉันไม่ได้สนิทกับเขา”ชายในชุดดำส่ายหัวขณะยิ้ม”มาแบ่งรางวัลกัน50%สิ ยังไงเขาก็เป็นพวกเดียวกับฉัน”

“อะไรทำให้แกคิดว่าแกสมควรได้รับมัน?ฉันเป็นคนที่ฆ่าเขา แกไม่ได้ทำอะไรและยังขอรับรางวัลครึ่งหนึ่ง?!”หานเจี่ยเย้ยหยัน เห็นได้ชัดว่าชายตรงหน้าไม่มีความคิดโจมตีเขา ดังนั้นเขาจึงไม่จำเป็นต้องกลัว”หากฉันไม่ให้ แกก็จะหยุดฉันไว้?”

“ฉันไม่หยุดแกหรอก แต่ฉันจะบอกแกอย่างหนึ่ง”ชายในชุดดำยังคงยิ้ม”พ่อของคนที่แกฆ่าคือกึ่งเทพ และพี่ชายเขาก็อยู่ในมิตินี้ด้วย เขาเป็นจักรพรรดิขั้นทองม่วง จะเกิดอะไรขึ้น

หากฉันไปบอกเขาว่าใครคือฆาตกร?แม้แกจะสามารถเอาชีวิตรอดได้ในสองเดือนนี้ แต่แกคิดว่าขัตติยะจะปกป้องแกจากกึ่งเทพได้หลังออกไป?”

“แก…”หานเซี่ยวลอบปาดเหงื่อเมื่อได้ยิน เขาไม่รู้ว่าคนที่เขาฆ่าจะเป็นคนสำคัญขนาดนั้น อย่างไรก็ตาม ตอนนี้เขากลับมีความคิดสังหารชายชุดดำตรงหน้า

“หากแกตกลง เรื่องนี้ก็จะเป็นความลับไปตลอด ฉันจะให้เวลาแกคิดหนึ่งนาที แกสามารถปฏิเสธฉันได้ จากนั้นฉันก็จะไม่ขออะไรแกอีก ฉันจะจากไปและรายงานเรื่องนี้ให้องค์กรรับรู้”

“แต่เขามีแหวนหัวใจจักรพรรดิแค่วงเดียว”หานเจี่ยเลือกประนีประนอมชั่วคราว

“ส่งแหวนมาให้ฉัน ฉันจะแบ่งครึ่งหนึ่งให้แกหลังปลดผนึกมัน”

“ไม่มีทาง หากแกคิดหลบหนีหลังได้รับแหวนไปจากฉันละ?” หานเจี่ยไม่เชื่อใจ

“ไม่ต้องห่วง ฉันเป็นคนรักษาคำพูด ฉันไม่อยากให้แกเล่นลิ้นและบอกคนอื่นว่าฉันฆ่าเขาเมื่อแกออกสถานที่นี้ไป”ชายคนนั้นดูถูกและเหลือบมองเวลาบนแหวน”เอาละ แกต้องเลือกแล้ว แกมีเวลา30วินาที ฉันจะจากไปหากแกไม่ตัดสินใจ”

“ได้!”หาน เจี่ยโยนแหวนให้เขาอย่างลังเล

เพียงเมื่อชายคนนั้นเอื้อมมือไปหยิบแหวน หานเจี่ยก็ลงมือทันที เขาถีบตัวเข้าหาชายในชุดดำขณะชักดาบขึ้น

รังสีดาบสีเขียวตัดผ่านอากาศและมาถึงคอของชายในชุดดำขณะที่แหวนยังลอยอยู่ในอากาศ

อย่างไรก็ตาม จิตสังหารสายหนึ่งกลับระเบิดขึ้น

หานเจี่ยเห็นแสงสีดำเปล่งประกายผ่านอากาศและชายคนนั้นก็พุ่งผ่านเขาไปในชั่วพริบตา

เขารู้สึกได้ถึงความเจ็บปวดจากหน้าอกตัวเอง

หานเจี่ยก้มมองและสังเกตเห็นรอยแผลลึกบนหน้าอก บาดแผลฉีกผ่านหน้าอกและหัวใจเขาก็ถูกบดขยี้จนไม่เหลือชิ้นดี

เมื่อวิสัยทัศน์เขามืดบอด เสียงของชายในชุดดำก็ดังขึ้น”ดาบของแกช้าเกินไป..”

ร่างของชายคนนั้นเปลี่ยนไปทันทีที่เขาเก็บดาบลง ในไม่ช้าเขาก็มีรูปลักษณ์เหมือนหานเจี่ย

“นี่คือร่างจักรพรรดิขั้นทองแดงร่างที่6…”หมอกม่วงค่อยๆ ไหลจากชายที่เปลี่ยนเป็นหานเจี่ย”ท่านสามารถฆ่าเขาได้ในพริบตา ทำไมท่านถึงต้องคุยเล่นกับเขามากขนาดนั้น?”

“ทำไมเราต้องรีบใช้ความรุนแรงด้วยละ?คุยเล่นสักหน่อยก็ดี ฉันอาจปล่อยเขาไปหากเขาไม่คิดโจมตีฉัน”เขายิ้ม”แย่หน่อยที่เพื่อนจากขัตติยะเป็นฝ่ายโจมตีฉันก่อน”

เจ้าแดงเข้าใจคร่าวๆ

ไม่ใช่ทุกคนที่เข้าร่วมองค์กรมืดแล้วจะชั่วร้าย บางคนต้องจำใจ แต่พวกเขาก็ไม่ได้เลวร้ายเหมือนเสี่ยว โม่ เด็กชายที่หลิน ฮวงพบในค่ายฝึกอีกาม่วง

เหตุผลที่หลิน ฮวงชวนเขาคุยก็เพราะกำลังตัดสินว่าควรฆ่าเขาหรือไม่

ไม่กี่วันก่อน หลิน ฮวงได้ฆ่าสมาชิกองค์กรมืดไปมาก เนื่องจากทักษะลับจั่กจั่นทองคำจะมอบความสามารถทุกอย่างให้เขา ทุกคนที่เขาฆ่าจึงเป็นผู้บ่มเพาะดบ

มีจักรพรรดิขั้นทองดำ17คนและขั้นทองแดงอีก6คนที่ตายด้วยน้ำมือเขา

ด้วยความสามารถปัจจุบันเขา เขาสามารถสู้ได้แม้กระทั่งจักรพรรดิขั้นทองขาวด้วยร่างขั้นทองแดง หากไม่ใช่เพราะมันทำให้ร่างกายเขาต้องแบกรับภาระและคงอยู่ได้แค่ครึ่งชั่วโมง เขาคงใช้มันฆ่าจักรพรรดิขั้นทองขาวไปแล้ว

มันไม่ยากสำหรับเขาที่จะฆ่าจักรพรรดิขั้นทองแดงในการโจมตีเดียวด้วยการใช้ร่างขั้นทองแดง(ใช้ทักษะลับจั่กจั่นทองคำ) ในขณะเดียวกัน เขาก็สามารถฆ่าจักรพรรดิขั้นทองเหลืองได้ในสิบดาบ

นอกจากการเพิ่มจำนวนของร่างสำรอง(เรียกว่าร่างสำรองแทนร่างทดแทนละกันเนอะ) วิญญาณต่อสู้ทั้งสามในร่างหลิน ฮวงยังทะลวงผ่านแล้วเมื่อสองวันก่อน พวกมันเลื่อนจากจักรพรรดิขั้นทองดำเป็นขั้นทองแดง

ความสามารถโดยรวมเขาเพิ่มขึ้นมาก

อย่างไรก็ตาม มอนสเตอร์อัญเชิญเขากลับเริ่มประสบปัญหา

เนื่องด้วยการขยายตัวของขอบเขตการสำรวจ ไป่และตัวอื่น
จึงไม่อาจหลีกเลี่ยงการพบเจอมนุษย์

ความเร็วการล่าพวกมันลดลงเรื่อยๆเนื่องเพราะการเผชิญ
หน้ากับมนุษย์

หลิน ฮวงขอให้พวกมันหลีกเลี่ยงสมาชิกจากองค์กรกลาง
รวมถึงสมาชิกองค์กรมืดที่พวกมันไม่อาจสู้ นี่ทำให้ขอบเขต

การล่ามันถูกจำกัดขึ้นเรื่อยๆ

ยิ่งไปกว่านั้น กองทัพไคลี่ยังมีขนาดใหญ่เกินไป พวกมันถูกสมบัติตรวจจับของมนุษย์พบหลายครั้ง

กองทัพเนฟิลิกเธอกลายพันธ์สามครั้งเกือบ200ตัวแล้ว ด้วยขบวนรบที่ถูกพัฒนา พวกมันจึงสู้ได้แม้กระทั่งจักรพรรดิขั้นทองแดง

อย่างไรก็ตาม มันก็ยังมีจักรพรรดิขั้นทองเหลืองและทองขาวบางคนที่เข้าร่วมการล่ากองทัพของไคลี่

หากไม่ใช่เพราะโลกของเธอ ไคลี่และกองทัพเธอคงถูกจับไปแล้ว

แม้มอนสเตอร์อัญเชิญอื่นเขาจะทำได้ดีกว่าไคลี่ หลิน ฮวงก็รู้ว่าขอบเขตการล่าเขาคงถูกมนุษย์ยึดครองจนหมดในไม่กี่วัน จากนั้น เขาคงต้องเรียกพวกมันกลับเป็นการ์ด

แต่ทว่า หลิน ฮวงไม่ได้อารมณ์เสียเพราะเรื่องนี้ สิ่งที่ทำให้เขาอารมณ์เสียคือเขาไม่ได้รับข่าวเกี่ยวกับรูปแกะสลักเทพเลยต่างหาก

“เฉินเตาหลอกฉัน?”หลิน ฮวงเริ่มสงสัยว่าเฉินเตาอาจอ้างถึงรูปแกะสลักเทพเพื่อหลอกให้เขาเข้ามา

ตอนที่ 846 ปรากฏการณ์แปลก ๆ

เวลาผ่านไป มันนานกว่าหนึ่งเดือนนับตั้งแต่หลินฮวงเข้าแดนเทพตกสวรรค์มา

ไม่กี่วันก่อน เนื่องด้วยจำนวนของมนุษย์ที่เพิ่มขึ้น ไป่และตัวอื่นจึงไม่มีที่ให้ล่า นอกจากเจ้าแดง มอนสเตอร์ตัวอื่นล้วนถูกเรียกกลับเป็นการ์ด

มีเทพธิดาเนฟิลิกกว่าสองร้อยในกองทัพไคลี่ แต่ต่อให้เนฟิลิกทุกตัวกลายพันธ์ กองทัพเธอก็ยังไม่อาจสู้กับจักรพรรดิทองเหลืองได้

อย่างไรก็ตาม มนุษย์ไม่ได้มีแค่ขั้นทองเหลือง แต่ยังมีขั้นทองขาวและทองม่วงอีกด้วย

แม้ไคลี่จะไม่เต็มใจ เธอก็ยังยอมรับการตัดสินของหลิน ฮวง

หลิน ฮวงสัญญากับเธอว่าเขาจะเรียกเธอออกมาอีกเมื่อถึงเวลา

เขาไม่เคยหยุดการล่าผู้บ่มเพาะดาบจากโลกมืด จำนวนของความสามารถที่เขาเรียนรู้ก็เพิ่มเช่นกัน

จำนวนของทักษะดาบระดับตำนานที่เคยมีไม่ถึง80กลับมี

มากกว่า180ทักษะแล้ว

เขาแม้กระทั่งได้รับทักษะดาบระดับกึ่งบรรพกาล ดาบว่างเปล่าและดาบชั่วพริบตา

ดาบว่างเปลาคือทักษะที่ทรงพลังมาก แต่มันค่อนข้างแตกต่างจากดาบสังหาร ดาบสังหารจะเน้นการโจมตีระยะประชิด ส่วนดาบว่างเปล่าคือการโจมตีด้วยพลังชีวิต (อารมณ์น่าจะปล่อยเป็นคลื่นดาบ) แน่นอน มันไม่ได้อ่อนแอสำหรับระยะประชิด

สำหรับดาบชั่วพริบตา มันแตกต่างจากทักษะดาบประเภทอื่นเพราะเป็นทักษะที่ใช้ฟันเพียงครั้งเดียว มันเป็นการโจมตีที่รวดเร็วถึงขีดสุด

หลิน ฮวงเคยฝึกทักษะดาบความเร็วมาก่อน เขายังเคยได้รับทักษะดาบระดับตำนานมามากจากสายฟ้าทะลวง ทักษะดาบที่เขาใช้ในปัจจุบันเพื่อฆ่าจักรพรรดิขั้นทองแดงคือสายฟ้าทะลวงฉบับดัดแปลง

อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นความเร็ว พลังการตัดหรือความเร็วเมื่อโจมตี ดาบชั่วพริบตากลับเหนือกว่าสายฟ้าทะลวงนับสิบเท่า

แม้มันจะเป็นทักษะโจมตีทีเดียว พลังมันก็ยังน่ากลัวอย่างมาก แม้กระทั่งหลิน ฮวงก็ยังไม่กล้าต้านรับการโจมตีเช่นนี้

หลิน ฮวงรู้สึกว่าดาบชั่วพริบตาเทียบได้กับทักษะระดับบรรพ

กาล ผู้สร้างทักษะนี้ต้องเป็นเทพแท้จริงอย่างแน่นอน

ส่วนที่น่ากลัวสุดของจั่กจั่นทองคำคือมันไม่เพียงแต่จะช่วยให้เรียนรู้ทักษะคนอื่น แต่มันยังสืบทอดความทรงจำมาโดยตรง

ในช่วง10วันที่ผ่านมา ทุกครั้งที่หลิน ฮวงฆ่าผู้บ่มเพาดาบ เขาจะได้รับประสบการณ์ด้านดาบเพิ่มขึ้นมาก

เต๋าดาบของหลิน ฮวงเองก็พัฒนาขึ้นทุกวัน

นอกจากการพักผ่อน มีอยู่สามสิ่งที่เขาทำอยู่ทุกวันซึ่งคือการเดินทาง ฆ่าผู้บ่มเพาะดาบ และการฝึกดาบ

สำหรับเจ้าแดง มันได้หยุดการล่าหุ่นเชิดปรสิตมัน

ความรับผิดชอบมันคือการหาเป้าหมายให้หลิน ฮวงและแพร่ปรสิตใส่ผู้บ่มเพาะดาบที่หลิน ฮวงฆ่า นอกจากนี้ มันยังมองหารูปแกะสลักเทพซึ่งไม่มีใครรู้เกี่ยวกับมัน

ตกดึก หลิน ฮวงฝึกทักษะดาบเขาตามเคย

ก่อนเที่ยงคืน แสงสีเงินสว่างขึ้นอย่างฉับพลันบนท้องฟ้าราวกับมีการระเบิด

เมฆเงินลอยค้างในอากาศและไม่กระจ่างหลังผ่านไปนาน

หลังเห็นว่าเกิดอะไรขึ้น หลิน ฮวงก็หยุดฝึกดาบและถาม”เจ้าแดง แกเห็นไหมว่าเกิดอะไรขึ้น?”

“ลำแสงถูกปล่อยจากบริเวณหมอกหนาที่ข้าไม่อาจสำรวจได้ แต่ก็ไม่มีการเปลี่ยนแปลงในหมอก”เมล็ดกาฝากของเจ้าแดงสามารถระบุได้ว่าแสงสีเงินมีต้นกำเนิดจากไหน”มันค่อนข้างแปลก”

“เกิดอะไรขึ้น?”หลิน ฮวงถามทันที

“มีคนกำลังมุ่งหน้าไปที่นั่น ดูเหมือนหลายคนเองก็รับรู้ถึงปรากฏการณ์นี้เช่นกัน”เจ้าแดงอธิบาย

“หากมันสว่างพอ คนก็ย่อมเห็นมันอยู่แล้ว ก็เหมือนกับการที่เราเห็นดวงอาทิตย์และดวงจันทร์”

“แต่ทว่า ดูเหมือนจะมีแค่นิรันดร์และเพลิงสวรรค์ที่เห็นมัน ระดับจักรพรรดิไม่อาจเห็นปรากฏการณ์แปลกๆนั่นได้เลย” เจ้าแดงกล่าว ฉายภาพของจักรพรรดิหลายคน”มีจักรพรรดิสามคนอยู่ห่างจากหมอกไม่ถึงร้อยเมตร แต่ท่านลองดูปฏิกิริยาของพวกเขา”

จากภาพ ทั้งสามกลับมองข้ามปรากฏการณ์เหนือหัวพวกเขา ดูเหมือนพวกเขาจะไม่เห็นมันเลยและก็กำลังจดจ่อกับสิ่งที่พวกเขากำลังทำ

หนึ่งในนั้นวิ่งไปในทิศทางตรงข้ามขณะอีกคนกำลังตั้งเต็นท์เตรียมพร้อมนอน คนที่สามกำลังสู้กับมอนสเตอร์ระดับจักรพรรดิอย่างดุเดือด

“นอกจากทั้งสาม ดูเหมือนจักรพรรดิทุกคนจะไม่อาจเห็นปรากฏการณ์นี้ได้เช่นกัน ไม่มีใครคิดมองตามแสงสีเงินเลย” เจ้าแดงฉายภาพของจักรพรรดิกว่าสิบคน

หลิน ฮวงขมวดคิ้ว”มีแค่ผู้ที่ต่ำกว่าจักรพรรดิถึงเห็น?แปลกจริงๆ”

“เราต้องไปและดูไหมขอรับ?”เจ้าแดงถาม มันรู้สึกกังวล เพราะเมล็ดกาฝากไม่อาจสำรวจได้

“ไปสิ!”

หลิน ฮวงพยักหน้าโดยไม่ลังเล”เฉินเตากล่าวถึงรูปแกะสลักเทพในมิตินี้ เขาไม่ใช่พวกพูดเล่น แกไม่อาจหาข้อมูลอะไรเกี่ยวกับรูปแกะสลักเทพได้เลย อย่างที่กล่าว รูปแกะสลักเทพอาจอยู่ในบริเวณที่แกไม่อาจตรวจจับได้ หากเราไม่ไปลองดู เราอาจพลาดโอกาสได้”

“อย่างไรก็ตาม ข้าคิดว่ามันเสี่ยงเกินไป”เจ้าแดงอยากหลีกเลี่ยง

“ระดับนิรันดร์คนอื่นมีความกล้าที่จะไป ทำไมเราถึงไม่ลองดูละ?เราสามารถสู้กับจักรพรรดิขั้นทองขาวได้ แม้เราจะพบเจออันตรายอะไร ฉันเดาว่าอัตราการเอาตัวรอดเราย่อมเหนือกว่านิรันดร์คนอื่น”หลิน ฮวงค่อนข้างมั่นใจในความสามารถเขา”นอกจากนี้ฉันยังมีอาวุธสังหารเทพเป็นจำนวนมาก แม้เราจะพบเจอกึ่งเทพ เราก็สามารถสู้กับพวกเขาได้ หากเราพบเจอปัญหาที่ยากแก้จริงๆ เราก็สามารถหลบในโลกของไคลี่ได้”

หลังได้ยิน เจ้าแดงก็ขมวดคิ้ว มันรู้ว่าหลิน ฮวงได้ตัดสินใจแล้วและมันก็ไม่อาจเปลี่ยนการตัดสินใจเขาได้

พื้นที่หมอกหนาอยู่ทางตะวันตกเฉียงเหนือของมิติ มันเป็นพื้นที่กว้างและมีขนาดถึงครึ่งหนึ่งของโลกเก่าเขา

มันพยายามสำรวจภูมิภาคนี้ด้วยเมล็ดกาฝากมัน แต่ทว่าเมื่อเมล็ดกาฝากเข้าสู่บริเวณนั้น พวกมันก็ขาดการเชื่อมต่อทันที นี่ทำให้มันอยากอยู่ห่างจากภูมิภาคนั้นตลอดเวลา

อย่างไรก็ตาม ปรากฏการณ์แปลกๆกลับบ่งชี้ว่าอาจมีอันตรายอยู่ในนั้น มันอาจเป็นโอกาสสำหรับหลิน ฮวงซึ่งมักมาพร้อมกับความเสี่ยงและมันก็ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้

หากหลิน ฮวงสามารถได้รับรูปแกะสลักเทพ เขาก็จะเลื่อนเป็นนิรันดร์ขั้น4และกลายเป็นนิรันดร์ขั้นกลาง ระดับพลังมันก็จะเพิ่มเป็นขั้นทองดำเช่นกัน และมันก็จะสามารถแพร่

ปรสิตใส่จักรพรรดิขั้นทองเหลืองได้

เมื่อนึกถึงเรื่องนี้ เจ้าแดงก็ไม่หยุดยั้งหลิน ฮวงอีก แต่ทว่า มันกลับร้องคอ”เราเข้าไปได้ แต่ท่านต้องสัญญากับข้าว่าท่านจะถอยออกมาหากหนึ่งในร่างโคลนท่านตาย”

“ตกลง”หลิน ฮวงสัญญา

หากมันอันตรายจนถึงจุดที่ร่างจักรพรรดิทองแดงตาย เขาก็คงต้องทิ้งชีวิตไว้ในนั้น

หลังตกลงกันได้ ทั้งคู่ก็ออกเดินทาง

หลินฮวงอัญเชิญสายฟ้าและมุ่งหน้าไปหาลำแสงเงิน

ตอนที่ 847 ถานหลาง

มันเป็นตอนสิบโมงเช้าของวันที่สองเมื่อหลิน ฮวงมาถึงทางเข้าบริเวณหมอก

ทางเข้าบริเวณหมอกตั้งอยู่ในหุบเขาและมีคนหลายร้อยมา รวมตัวกัน

หลิน ฮวงเห็นคนคุ้ยเคยที่นั่น หวงฟูหลิน เขาเห็นเธอก่อนจะเข้ามิติมา แต่ทว่าหวงฟูหลินกลับไม่เห็นเขา

ความตกใจคือปฏิกิริยาแรกเธอเมื่อเห็นหลินฮวง การปรากฏ ตัวเขาอยู่นอกเหนือการคาดเดาเธอ แต่ทว่าหลังสัมผัสได้ถึง กลิ่นอายเขา ท่าทีเธอก็เปลี่ยนไป

“ไม่เจอกันนานเลยนะ" หลังสังเกตเห็นท่าทางเธอ หลินฮวงก็รู้ว่าเขาไม่อาจหนีไปไหนได้ ดังนั้นเขาจึงเดินไปหาเธอ เหตุผลที่เขาไม่อยากพบหวงฟูหลินก็เพราะความเร็วการเพิ่มพลังอันไร้เหตุผลของเขา

ตามคาด สิ่งแรกที่หวงฟูหลินถามคือ "ระดับพลังนายเป็นนิรันดร์ขั้น 3 แล้ว?!”

ครั้งก่อนที่พวกเขาพบกันคือประมาณครึ่งปีและระดับพลัง ของหลินฮวงก็เป็นแค่เพลิงฟ้า การก้าวกระโดดขึ้นภายในครึ่งปีและการบรรลุจากเพลิงสวรรค์เป็นนิรันดร์นับเป็นเรื่องที่แหกกฎโดยสิ้นเชิง

“ใช่ ฉันโชคดีนะ"หลิน ฮวงพยักหน้าด้วยรอยยิ้ม อย่างไรก็ตาม คำตอบง่ายๆ นั้นกลับหยุดหัวข้อทั้งหมด สิ่งที่เขาหมายถึงจริงๆคือเขาไม่อยากพูดถึงมัน

หวงฟูหลินไม่ถามเพิ่มขณะเปลี่ยนเรื่อง"นายไม่ควรมาแม้จะเลื่อนเป็นนิรันดร์ขั้น 3 แล้ว"

“ฉันแค่ลองมาดูเพราะมีที่ว่างเหลือนะ"หลิน ฮวงไม่คิด อธิบายแม้เขาจะถูกประเมินไว้ต่ำ เหนือสิ่งอื่นใด นอกจากระดับเพลิงสวรรค์ไม่กี่คน ระดับพลังเขาถือว่าต่ำสุดใน บรรดาคนที่นี่ การพูดว่าเขาทรงพลังจนสู้กับจักรพรรดิขั้นทองขาวไม่ใช่สิ่งที่ใครจะเชื่อได้ลง

“ทำไมทุกคนถึงมารวมกันตรงทางเข้าแต่ไม่เข้าไปละ?"หลินฮวงเปลี่ยนเรื่องเพื่อหลีกเลี่ยงการพูดถึงระดับพลังเขา

"เรายังเข้าไปไม่ได้ บริเวณที่ถูกปกคลุมด้วยหมอกขาวดูเหมือนจะปิดกั้นโดยม่านพลังบางอย่าง นายจะรู้หากนายลองสัมผัสมัน”เธอมาถึงก่อนหน้าหลินฮวงดังนั้นเธอจึงรู้ว่าเกิดอะไรขึ้น

"งั้นตอนนี้เราทำอะไรได้? แค่รอ?”

“คนจากรัฐบาลกลางบอกว่าม่านพลังจะอยู่แค่ 24 ชั่วโมง มันจะหายไปโดยอัตโนมัติหลัง 24 ชั่วโมง จากนั้นเราก็เข้าไปได้" มันไม่ใช่ข้อมูลลับ ดังนั้นหวงฟูหลินจึงไม่คิดปกปิด

หลังพูดกับหวงฟูหลินสักพัก หลินฮวงเห็นเฉิงเถาจากพันธมิตรสวรรค์ลอยลงจากฟ้าด้วยสัตว์ปีก

เฉิงเถาสังเกตเห็นหลินฮวงในฝูงชนทันที

หลังเก็บสัตว์ขี่ไป เขาก็เดินมาหาหลิน ฮวงอย่างรวดเร็ว และเพิ่งสังเกตเห็นระดับพลังของหลินฮวงเมื่อเข้าใกล้ "หลินเซี่ยระดับพลังนาย...”

“แค่โชคดีนะ"หลิน ฮวงจับมือเฉิง เถาด้วยรอยยิ้มเทียบกับหวงฟูหลิน หลินฮวงเคยสู้กับเฉิง เถาในดินแดนลอยฟ้ามาก่อน ดังนั้นพวกเขาจึงสนิทกันพอสมควร

“พวกนายคุยกันไปเถอะ"หวงฟูหลินพยักหน้าให้ทั้งคู่และเดิน ออกไป

เฉิงเถาเหลือบมองหวงฟูหลิน จากนั้นก็ตบไหล่หลินฮวง และชูนิ้วโป้งให้เขา"ไม่เลวเลยนี่!”

“นายก็คิดมากไป เราแค่เคยพบกันก่อนหน้า "หลินฮวงส่ายหัวขณะยิ้ม

“ไว้ทำงานบ่อยขึ้น หนักขึ้น โอกาสได้พบเธอก็มากขึ้น"เฉิงเถาขยิบตา” ให้ฉันบอกนายบางอย่าง นายต้องหน้าด้านหากอยากชนะใจผู้หญิง”

“ฉันไม่ต้องการคนโสดอย่างนายมาสอนวิธีจีบหญิงหรอก ฉันกลัวว่าฉันจะหาแฟนได้ยากขึ้นหลังฟังคำแนะนำนาย" หลินฮวงโจมตีเขาด้วยวาจา

เฉิงเถาพูดไม่ออก

“นายรู้อะไรเกี่ยวกับดินแดนหมอกนี้บ้าง?" หลินฮวงกล่าว ผ่านการส่งเสียง(ส่งเสียงด้วยพลัง)

“เราไม่รู้อะไรเลย"เฉิงเถาตอบอย่างจริงจัง "แดนเทพตกสวรรค์คือมิติ 7 ดาว รัฐบาลกลางในเขต3เก็บมันไว้เป็นความลับ แม้มิติจะเปิดกว้าง มันก็มีแค่ข้อมูลพื้นฐาน

“แม้พวกเขาจะสำรวจได้แค่ 1 ใน 5 ของมิติผ่านหลายร้อยปี รัฐบาลเขตงก็ต้องรวบรวมข้อมูลได้บ้าง สำหรับแดนหมอกนี้ฉันคิดว่าคนจากองค์กรกลางเช่นรัฐบาลกลางและสมาคม นักล่าอาจรู้บางอย่างเกี่ยวกับมัน" เฉิงเถาคาดเดา

หลังระลึกสิ่งที่หวงฟูหลินบอกก่อนหน้าถึงคนจากรัฐบาล กลางว่าม่านพลังจะทำงานแค่ 24 ชั่วโมง หลินฮวงก็คิดว่าการคาดเดาของเฉิงเถาถูกต้อง

“อย่าพูดถึงเรื่องนี้อีกเลย ในเมื่อนายมาแล้ว งั้นก็ไปร่วมกับคนอื่นเถอะ เราจะได้คอยดูแลกันได้" เฉิงเถาดึงหลินฮวงไปทางที่พันธมิตรสวรรค์รวมตัวกัน "พี่ใหญ่ถานหลาง ก็มาที่นี่เหมือนกัน เขาอยากพบนาย”

หลินฮวงเคยได้ยินถึงถาน หลางแต่ก็ไม่เคยเห็นมาก่อน ในความเป็นจริง หลินฮวงไม่เคยเห็น 3 รองหัวหน้าพันธมิตรสวรรค์มาก่อนและไม่รู้จักหน้าตาพวกเขา

สมาชิกพันธมิตรสวรรค์ทั้งห้ามาถึงก่อนหลิน ฮวงและเฉิงเถา

เมื่อเห็นเฉิงเถาเดินมาพร้อมหลินฮวง ทั้งห้าจากพันธมิตรสวรรค์ก็สำรวจเขาอย่างอยากรู้ พวกเขาไม่คิดว่าหลิน ฮวงที่เคยเป็นแค่เพลิงสวรรค์จะเลื่อนมาเป็นนิรันดร์ขั้น 3 แล้ว ทุกคนต่างประหลาดใจกับความเร็วในการเลื่อนระดับพลังเขา

หลินฮวงสแกนผ่านทั้งห้า แม้พวกเขาทั้งหมดจะมีพลังนิรันดร์ขั้น 9 เขาก็ระบุตัวถาน หลางได้ทันที

เขาไม่สูงอย่างที่หลิน ฮวงจินตนาการไว้ เขาสูงแค่ 1.8 เมตร ซึ่งพอๆ กับหลิน ฮวง เขาสวมเสื้อโค้ทขนดำแบบบางมีคอปก ตั้งขณะร่างเขาคือนข้างผอม อย่างไรก็ตาม หลินฮวงเกือบ มั่นใจว่าเขาเป็นคนดูผอม แต่แท้จริงแล้วอ้วนภายใต้ชุดผิวเขาเป็นสีแทน แม้รูปร่างหน้าตาเขาจะไม่ถือว่าหล่อ แต่เขาก็ดูมาดแมน มีรอยแผลเป็นด้านซ้ายของแก้มซึ่งมีความ ยาวเกือบ 3 เซนติเมตร อย่างไรก็ตามแทนที่จะทำให้ดูน่ากลัว มันกลับทำให้เขาดูเท่

แม้พวกเขาจะเป็นนิรันดร์ขั้น 9 กันหมด แต่ถานหลางที่สวมชุดดำกลับมีกลิ่นอายแข็งแกร่งยิ่งกว่าทุกคน

“เขาเทียบได้กับเจ้าชายลำดับ 7 จากขัตติยะ" หลินฮวงลอบประเมิน

นอกจากถานหลาง ยังมีคนหน้าเด็กที่ทำให้หลินฮวงต้องมองอยู่สองครั้ง กลิ่นอายของเขาต้อยกว่าถานหลางเล็กน้อย
แต่เห็นได้ชัดว่าเขาเองก็เป็นสุดยอดอัจฉริยะเช่นกัน

อายุเขาควรมากกว่า 28 แต่เขากลับดูเหมือนเด็กอายุ 17-18 เขาแต่งตัวเหมือนนักเรียนด้วยรอยยิ้มอ่อนโยนบนใบหน้าทำให้เขาดูไร้พิษสง

“รูปลักษณ์เขาดูไร้พิษสง แต่จริงๆกลับไม่"หลิน ฮวงคิด

“สวัสดีทุกคน ผมชื่อหลินเซี่ย" หลินฮวงเดินไปข้างหน้าและ ทักทาย

“ถาน หลาง” ถานหลางเป็นคนแรกที่จับมือกับหลินฮวง

“หลี่เจีย" ชายหน้าเด็กกล่าวต่อ

หลังแนะนำตัว หลินฮวงก็พบว่าถานหลางและเฉิงเถามา

จากเขต 1 ส่วนหลีเจียมาจากเขต 2 ท่ามกลาง 10 โควต้าที่ ซพันธมิตรสวรรค์มีเฉิน ซเตามอบให้เขต 1 สองสิทธิ์ เขต 2 หนึ่งสิทธิ์ และที่เหลืออยู่กับสมาชิกจากเขต3

“หลิน เซี่ย ฉันรู้ว่าความสามารถนายเหนือกว่าระดับพลัง แม้นายจะเป็นแค่นิรันดร์ขั้น3 ความสามารถจริงนายก็ควรเหนือกว่านิรันดร์ขั้น 9 หลายคน แต่ก็ยังมีสุดยอดอัจฉริยะระดับนิรันดร์ขั้นเข้ามาในมิตินี้มาก บางคนแม้กระทั่งฆ่าจักรพรรดิได้ และยังมีจักรพรรดิหลายคนที่เข้าร่วมอีกด้วย เพื่อให้ง่ายและแม้มันจะค่อนข้างไม่น่าฟัง แต่ความสามารถนายไม่ควรค่าแก่การกล่าวถึงต่อบุคคลเหล่านี้

“เฉิน เตาได้มอบภารกิจให้ฉันก่อนเข้ามา หากฉันเกิดเห็นนาย ฉันต้องปกป้องนายสุดความสามารถ เขาคิดว่านายมีศักยภาพพอจะเป็น 1 ใน 5 ราชาและหวังว่านายจะไม่ตายที่นี่

ฉันไม่อยากตัดสินว่าเขาคิดถูกหรือไม่ แต่ฉันไม่อยากทำภารกิจล้มเหลว ดังนั้นฉันจึงขอมอบภารกิจให้นายที่นี่ ภารกิจอาจฟังดูง่าย แต่มันก็ไม่ซะทีเดียว จงปกป้องตัวเอง

ซะ!" ถานหลางกล่าวตรงๆ

แม้มันจะไม่น่าฟัง แต่เขาก็พูดด้วยเจตนาดี

“ผมเข้าใจ"หลินฮวงไม่รู้ว่าควรตอบโต้ยังไง

“อย่าออกกลุ่มเมื่อเราเข้าไปในหมอก เราต้องไปด้วยกัน หากเราเกิดแยกกัน นายต้องตามฉันมาก่อน หลีเจียคือคนที่สองและต่อไปก็เฉิงเถา...”

“เข้าใจแล้ว”หลิน ฮวงพยักหน้าอย่างใจเย็น

ตอนที่ 848 ผู้ใช้แมลง

เที่ยงคืน เมฆเงินในท้องฟ้าค่อยๆหายไป พร้อมกับปรากฏการณ์เช่นกัน

ทุกคนรู้ว่าม่านพลังรอบๆ แดนหมอกกำลังจะหายไปใปไม่ช้า

มีมนุษย์กว่า 5000 คนมารวมกันตรงทางเข้า มันเกินครึ่งของ จำนวนคนทั้งหมดที่เข้ามายังมิติบรรพกาล

ในบรรดาหลายพันคน ส่วนใหญ่คือนิรันดร์ขั้น 9 ส่วนน้อยคือเพลิงสวรรค์ และมีจักรพรรดิกว่า 30 คน

จักรพรรดิเหล่านี้ไม่อาจเห็นปรากฏการณ์บนท้องฟ้าได้เลย

ส่วนใหญ่มาตามข่าวที่แพร่กระจายโดยสมาชิกระดับนิรันดร์ จากองค์กรเดียวกัน แม้ระบบสื่อสารบนแหวนหัวใจจักรพรรดิ์จะไม่อาจใช้ องค์กรใหญ่เหล่านี้ก็ยังมีวิธีสื่อสารในแบบของตน แต่ทว่า มันไม่สะดวกสบายเท่าแหวนหัวใจจักรพรรดิเพราะมันมีขอบเขตระยะสื่อสารที่จำกัด

ยังมีคนกลุ่มน้อยที่กำลังล่าอยู่โดยรอบและอดมาตรวจสอบหลังเห็นจักรพรรดิ หลายคนมารวมตัวไม่ได้

ท่ามกลางฝูงชน มีนิรันดร์ขั้นสูงสุดหลายคนกำลังบ่น ด้วยการคงอยู่ของเหล่าจักรพรรดิกว่า 30 คน พวกเขาอาจไม่ได้แม้เศษกระดูกมอนสเตอร์

ปรากฏการณ์บนท้องฟ้ากำลังจางหายไปอย่างรวดเร็วและ หลายคนก็เริ่มสัมผัสม่านพลังตรงทางเข้า

ในไม่ช้า บางคนก็ตะโกน"ม่านพลังหายไปแล้ว!"ผู้คนกลาย เป็นตื่นเต้นเมื่อได้ยิน
เสียงกรีดร้องดังขึ้น หลายคนเริ่มวิ่งเข้าไปด้านในหุบเขา

หลินฮวงและคนอื่นอยู่ด้านหลัง พวกเขาเห็นหลายคนกำลัง เข้าไปและหายไปใน

หมอกและพวกเขาก็ไม่อาจสัมผัสได้ถึงกลิ่นอายของคนที่เข้าไปข้างใน

สมาชิกขององค์กรใหญ่ภายใต้รัฐบาลกลางไม่เร่งรีบเข้าไป

พวกเขากลับให้สมาชิกคนอื่นจับมือและเดินเข้าไปเป็นกลุ่ม

“ฉันไม่คิดว่าคนจากรัฐบาลกลางจะจับมือกันเพราะพวกเขากลัวเฉยๆ" ถานหลางเปล่งความคิด

คนอื่นต่างเห็นด้วย

เพียงเมื่อทั้ง 10 จากพันธมิตรสวรรค์จับมือกันก่อนเข้า ตัวตนระดับจักรพรรดิก็พุ่งเข้าใส่ทางเข้าอย่างฉับพลัน

แต่ทว่า บุคคลนั้นก็ดูเหมือนจะบดขยี้กับกระจกใสและใบหน้าเขาก็ผิดรูปเล็กน้อยเมื่อถูกสะท้อนกลับออกมา

ทุกคนตกตะลึง

“ทางเข้าปิดตัวแล้ว?” บางคนตะโกน

สมาชิกระดับนิรันดร์จากกลุ่มอื่นยื่นมือและกดผ่านม่านพลัง อย่างง่ายดาย จากนั้นเขาก็หายไปในหมอก ต่อมากลุ่มระดับนิรันดร์คนอื่นก็หายไปทีละคน

จากนั้นเหล่าจักรพรรดิจึงยกมือขึ้น แต่ก็ตระหนักว่าพวกเขา ถูกขวางกั้น เห็นได้ชัดว่าแดนหมอกได้หยุดยั้งจักรพรรดิไม่ให้ย่างกรายเข้าไป

ตัวตนระดับจักรพรรดิทองขาวขมวดคิ้วและปรากฏข้างกลุ่ม ระดับนิรันดร์ที่กำลังเข้าไป

ในหุบเขา เขาคว้ามือของสมาชิกคนหนึ่งไว้ "พาฉันเข้าไป!”

สมาชิกคนนั้นไม่กล้าปฏิเสธ ดังนั้นพวกเขาจึงพาเขาไปด้วย

ทั้งที่ผ่านม่านพลังไปได้ แต่เมื่อมันถึงคราวขอ**ง**จักรพรรดิทองขาว เขากลับปล่อยมือ

ของชายที่เขาคว้าไว้โดยอัตโนมัติและ ถูกสะท้อนออกมา

หลังเห็น คนอื่นก็ยืนยันได้สิ่งหนึ่ง หมอกนี้มีเพื่อห้ามไม่ให้ จักรพรรดิเข้าไป

ถานหลางและคนอื่นลอบพอใจ

หากไร้ซึ่งการเข้าร่วมของจักรพรรดิ มันหมายความว่าพวก เขาถือเป็นตัวตนที่ทรงพลังสุด พวกเขาไม่ต้องถอยห่างตัวตน อื่นเมื่อมองหาแหล่งข้อมูล ดังนั้นมันจึงนับเป็นข่าวดี

ระดับจักรพรรดิคนอื่นต่างมีสีหน้าน่ากลัว พวกเขาใช้เวลาทั้ง วันรอคอยอยู่ด้านนอก แต่พวกเขากลับไม่อาจเข้าไปได้

“ไปกันเถอะ!" การอยู่และจับตาดูยิ่งทำให้พวกจักรพรรดิโมโห เข้าไปใหญ่ ดังนั้นถานหลางจึงเร่งให้พวกเขาจับมือกันและพุ่งหายเข้าไป

ทั้งสิบผ่านม่านพลังมาอย่างง่ายดาย

ทั้งหมดที่หลิน ฮวงรู้สึกว่าเขาผ่านหมอกขาวมาและวิสัยทัศน์เขาก็ชัดเจนขึ้น

หมอกรอบๆหายไปอย่างสมบูรณ์และทั้งสิบก็ปรากฏบนทุ่งดอกไม้

มีดวงจันทร์เสี้ยวสีแดงและม่วงเหนือท้องฟ้า ทำให้ท้องฟ้าดูลึกลับ

“มันเหมือนกับว่าเราได้กลับมาโลกเรา" เฉิงเถาพิมพ์

“เราปล่อยมือกันได้รึยัง?" หลินฮวงหันมามองถานหลางข้างเขา

หลังปล่อยมือ ถานหลางก็กวาดตามองรอบๆ "ไม่มีกลิ่นอายอื่นรอบเรา เราควรถูกส่งมาข้างในหมอกและทีมอื่นเองก็คงไม่ต่างกัน”

“มีใครมีความสามารถตรวจจับหรือสมบัติตรวจจับไหม? มาดูกันว่ามีอะไรแปลกๆ รอบเราไหมและดูว่ามีที่ไหนให้เราพักได้บ้าง”

"ฉันจัดการเอง"หลีเจี๋ยเดินออกจากกลุ่มและกล่าวกับถานหลาง

ถานหลางพยักหน้า ในฐานะรองหัวหน้ากลุ่มพันธมิตรสวรรค์ เขามีความเข้าใจถึง
สมาชิกเขาดี โดยเฉพาะก่อนมาที่นี่ เขาได้ทำการบ้านกับรายชื่อสมาชิกมาแล้ว

หลีเจี๋ยหลับตา อึดใจต่อมา แมลงสีดำขนาดเท่ายุงก็ลอยจากคอเสื้อและแขนเสื้อเขา พวกมันกระพือปีกและบินไปทุกทิศทาง

“ผู้ใช้แมลง?!" บางคนตะโกนเสียงดัง

หลินฮวงประหลาดใจเล็กน้อยเพราะมันคือครั้งแรกที่เขาเห็น ผู้ใช้แมลง

เขาเคยได้ยินถึงศาสตร์นี้มาก่อน เขารู้ว่าผู้ใช้แมลงหาได้ยากยิ่งกว่าผู้ควบคุม แต่เขาไม่เคยเป็นของจริง

ในอดีต ผู้ใช้แมลงนับเป็นสาขาหนึ่งภายใต้ผู้ควบคุม ผู้ควบคุมแมลง

อย่างไรก็ตาม เนื่องด้วยการศึกษาเพิ่มเกี่ยวกับแมลง ผู้ควบคุมแมลงจึงมีความสามารถใหม่และสไตล์การต่อสู้แบบใหม่ นั่นทำให้พวกเขาเป็นอิสระจากผู้ควบคุมและคิดค้นศาสตร์ใหม่ในฐานะผู้ใช้แมลง

แมลงมีความหลาหาหลายมากสุดในบรรดามอนสเตอร์ ดังนั้น รูปแบบการต่อสู้ของผู้ใช้แมลงจึงมีสีสันกว่าผู้ควบคุม พวกเขาเดินบนเส้นทางที่แตกต่างจากผู้ควบคุม ตอนนี้เกือบทุกคนล้วนเห็นด้วยว่าผู้ใช้แมลงนั้นแตกต่างจากผู้ควบคุม

สำหรับหลิน ฮวง ทักษะตรวจจับของหลีเจียก็คล้ายกับเมล็ดกาฝากของเจ้าแดง อย่างไรก็ตาม จำนวนของแมลงมีจำกัด ระยะค้นหามันก็เล็กจ้อย ความแม่นยำมันย่อมด้อยกว่าเจ้า แดง เหนือสิ่งอื่นใด เจ้าแดงครอบครองสุดยอดสติปัญญา ซึ่งช่วยให้มันควบคุมข้อมูลทั้งหมดจากเมล็ดกาฝากหลายสิบล้านได้ หลีเจี๋ย ย่อมไม่อาจทำได้เช่นนั้น

แต่ทว่า หลีเจี๋ยก็ปลดปล่อยแมลงได้นับหมื่นแล้ว มันพิสูจน์ให้เห็นว่าวิญญาณเขาเหนือกว่าคนทั่วไป

ประมาณสิบนาทีต่อมา แมลงก็กลับมาและเข้าไปในร่างของหลีเจี๋ย จากนั้นเขาก็ลืมตาขึ้นด้วยสีหน้าแปลกๆ

“เกิดอะไรขึ้น?" ถานหลางถามทันที

“มีคนพื้นเมืองอยู่ที่นี่" สิ่งที่หลีเจี้ยกล่าวทำให้ทุกคนตกใจ

จากนั้นเขาก็อธิบายรายละเอียดต่อ" ทาง 10 นาฬิกา ห่างไป 120 กิโลเมตรมีเมืองเล็กๆ ที่คนอาศัยอยู่ พวกเขาเป็นคนธรรมดาไร้ซึ่งการบ่มเพาะและใส่ชุดแปลกๆ พวกเขาแต่งตัวเหมือนคนโบราณ เหมือนชุดที่ฉันเคยเห็นในพิพิธภัณฑ์

ตอนที่ 849 เมืองขนาดเล็ก

การค้นพบของหลีเจี่ยนับว่าเหนือกว่าที่หลิน ฮวงคิด

“มั่นใจนะว่าไม่ผิดพลาด?พวกเขาเป็นมนุษย์จริงๆ ไม่ใช่มอนสเตอร์แปลงกายมา?”ถานหลางยังคิดว่ามันน่าเหลือเชื่อ

“พวกเขาควรเป็นมนุษย์ มันเห็นได้ชัดว่าสิ่งก่อสร้างเกิดขึ้นโดยมนุษย์และตอนนี้ก็ยังสว่างอยู่ ฉันไม่คิดว่ามอน

สเตอร์จะสามารถสร้างเมืองได้เช่นนั้น”หลี เจี่ยมั่นใจ

“หรือพวกเขาจะเป็นผู้รอดชีวิตจากสมัยโบราณ?”เฉิงเถาอดขมวดคิ้วไม่ได้”มันเป็นไปได่ที่จะมีผู้รอดชีวิตในช่วงการรวมตัว จากนั้นพวกเขาก็ค่อยๆสร้างเมืองขึ้นมา”

“ในทางทฤษฎีย่อมเป็นไปไม่ได้”หลิน ฮวงพยักหน้าเห็นด้วย

สิ่งที่เฉิงเถาพูดมีเหตุผล

“บางทีแดนหมอกนี้อาจเกิดขึ้นเพื่อปกป้องพวกเขาและป้องกันคนนอกไม่ให้มายุ่งเกี่ยวกับชีวิตพวกเขา นั่นทำ

ให้พวกเขาอยู่รอดมาได้หลายชั่วอายุคน”หลีเจี่ยกล่าวเสริม

ความคิดที่เขาเปล่งออกมาทำให้ทุกคนเชื่อว่าพวกเขาอาจเป็นผู้รอดชีวิตจากสมัยโบราณ

“งั้นก็มาลองตรวจสอบกัน ยังไงเราก็ต้องหาสถานที่พักอยู่ดี เราสามารถสอบถามข้อมูลพวกเขาได้เช่นกัน”ถานหลางคิดแผนได้หลังขบคิดสักพัก แต่ทว่า เขาไม่ลืมเตือน”ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นผู้รอดชีวิตจากโบราณหรือไม่ เราก็ควรระวังตัว จำไว้ เรายังอยู่ในมิติ7ดาว มันอาจมีอะไรเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา”

หลังแนะนำสั้นๆ ถานหลางก็พาพวกเขาบินไปยังเมืองข้างหน้า

ในไม่ช้า พวกเขาก็เห็นเมืองที่หลี เจี่ยกำลังพูดถึง

เมืองมีขนาดเล็ก มันมีขนาดประมาณ40-50ตารางกิโลเมตร สิ่งก่อสร้างทั้งหมดเป็นบ้านที่สร้างด้วยอิฐแดงและกระเบื้องเขียว ไม่ค่อยมีบ้านสองชั้นนัก

มีตะเกียงสีแดงติดอยู่ทางเข้าบ้านทุกหลัง ไฟลุกไหม้อยู่ในตะเกียง แสงไม่ได้มาจากหินพลังงาน

“ฉันเคยเห็นตะเกียงเช่นนี้ในพิพิธภัณฑ์ ฉันจำได้ว่าพวกมันถูกใช้กันอย่างแพร่หลายในยุคกลาง”นิรันดร์ขั้น9คนหนึ่งพูด”ฉันคิดว่าเชื้อเพลิงทำมาจากไขมันสัตว์”

พวกเขาลอยลงจากท้องฟ้า

“ไม่มีพลังงานอะไรเลยจริงๆ คนที่นี่ควรเป็นคนธรรมดา”ในที่สุดถาน หลางก็พิสูจน์การคาดการณ์ของหลี เจี่ยก่อนหน้าได้ เขารู้สึกโล่งใจหลังค้นพบมันด้วยตัวเอง

ในขณะเดียวกัน หลิน ฮวงก็สังเกตเห็นเด็กชายอายุ12 หรือ13กำลังมองพวกเขาลอยลงจากฟ้าผ่านหน้าต่างในบ้าน

เขาหันไปมองที่ที่เด็กหนุ่มอยู่ เด็กหนุ่มซ่อนหัวไว้ใต้หน้าต่างทันทีและเผยหัวออกมาแค่ครึ่งหนึ่งเพื่อลอบมองหลิน ฮวงและคนอื่น

หลิน ฮวงยิ้มขณะพยัก เด็กหนุ่มตกตะลึงไปชั่วขณะและดูเหมือนจะกังวลอยู่สักพักก่อนเปิดหน้าต่างและตะโกนหาหลิน ฮวง"พวกคุณคือเซียนใช่ไหม?"

"เด็กน้อย..."หลิน ฮวงจับไหล่ของเฉิงเถาเมื่อเขากำลัง

จะพูดอะไรบางอย่างและส่ายหัว

หลิน ฮวงก้าวไปข้างหน้าและกล่าวกับเด็กหนุ่มด้วยรอยยิ้ ม"เราไม่ใช่เซียน เราเป็ นผู้บ่มเพาะ"

"แต่ผมเห็นพวกคุณบิน มันหมายความว่าพวกคุณทุกคนเป็นเซียน!"เด็กหนุ่มกล่าวอย่างมั่นใจ

"หมายถึงนี่หรอ?"หลิน ฮวงค่อยๆบินโฉบลงมาและบินไปทางหน้าต่าง

"เซียน!"ดวงตาของเด็กชายสว่างขึ้น และไม่มีความกลัวอีกต่อไป จากนั้นเขาก็กล่าวกับหลิน ฮวงอย่างตื่นเต้น"งั้นพวกคุณก็ต้องรู้วิธีฆ่าปีศาจ!"

“ปีศาจ?”หลิน ฮวงตกตะลึงอีกครั้ง แต่เขาก็ตอบสนอง”ปีศาจที่เธอพูดถึงมีหน้าตายังไง?”

“พวกมัน..”เด็กชายถูกขัดจังหวะ

“เสี่ยว ยู่ นั่นเจ้ากำลังพูดอยู่กับใคร?”ผู้หญิงคนหนึ่งเปิดประตูเข้ามาในห้องของเด็กชาย

“ป้า..”เด็กชายหันมามองประตูทันที

“พวกคุณเป็นใคร?”เธอมองหลิน ฮวงอย่างระมัดระวังจากนั้นก็ก้าวไปข้างหน้าและผลักเด็กชายไว้ข้างหลังเธอ

“ป้า นั่นคือเซียน!”เด็กชายร้องอย่างตื่นเต้น

“เซียน?เหมือนพวกต้มตุ๋นซะมากกว่า!”เธอดูสงสัยยิ่งขึ้น

“เขาไม่ใช่พวกต้มตุ๋น ผมเห็นเขาบินได้จริงๆ!”เสี่ยว ยู่อธิบายอย่างรวดเร็ว

“คุณจะออกไปไหม?ถ้ายังไม่ไปฉันจะเรียกตำรวจ!”เธอข่มขู่หลิน ฮวง เธอมั่นใจว่าหลิน ฮวงเป็นพวกต้มตุ๋น

“พี่สาว โปรดใจเย็นก่อน ผมแค่อยากถามถึงพวกปีศาจ”หลิน ฮวงโบกมือ

“โอ้ คุณอยากรู้เรื่องปีศาจ คุณคิดว่าคุณเป็นเซียนจริงๆ?!”เธอกล่าวอย่างรังเกียจ”ฉันไม่เคยเห็นพวกหน้าด้านขนาดนี้มาก่อน คุณไม่ใช่คนเดียวที่บินได้ คิดว่าฉันไม่รู้กลลวงที่พวกคุณไว้ใช้หลอกคน?!หากคุณเป็นอย่างที่กล่าวจริงๆ งั้นก็ทำให้ฉันบินซะสิ!ฉันจะเชื่อว่าคุณเป็นเซียนหากทำให้ฉันบินได้”

“หากคุณว่างั้น”หลิน อวงอดยิ้มไม่ได้

เขาปล่อยด้ายพลังจิตไปพันรอบร่างเธอและเด็กหนุ่มหลิน ฮวงขยับนิ้วเล็กน้อยเพื่อให้เท้าของทั้งคู่ลอยขึ้นจาก

พื้น

“ฉัน..”เธออยากพูดอะไรบางอย่างแต่เธอตระหนักว่าเธอกำลังบินอยู่ในอากาศ เธอกลืนคำพูดที่ออกจากปากเธอ

“ฉันกำลังบิน!”หลังเหก็นว่าเขากำลังบิน เสี่ยว ยู่ก็ร้องยินดี

“งั้น เราจะคุยกันได้รึยัง?”หลิน ฮวงกล่าวด้วยรอยยิ้มรอให้เธอหลุดจากความสับสน

“คุณเป็นเซียนจริงๆ...”เธอพึมพำเสียงเบา

หลังเปิดประตูและปล่อยให้หลิน ฮวงกับคนอื่นเข้ามาในบ้าน เธอก็ตระหนักว่าไม่ได้มีเซียนแค่หนึ่งเดียว แต่มีนับสิบ

“เชิญ...เชิญนั่งลงก่อนค่ะ..”เธอนำม้านั่งทั้งหมดที่เธอมีออกมาอย่างงุ่มง่าม แต่ก็มีแค่8อัน นั่นทำให้เธอตื่นตระหนกยิ่งกว่าเดิม

“ไม่เป็นไรพี่สาว เรามีคำถามแค่นิดเดียวเท่านั้น”หลิน ฮวงรู้ว่าเธอกำลังกังวล

“โปรดถามมาเลย ฉันจะบอกพวกคุณทุกอย่างที่ฉันรู้”

“อืม เราเพิ่งมาถึงเมืองนี้ ดังนั้นเราจึงไม่รู้สถานการณ์ของที่นี่ ผมได้ยินจากเสี่ยวยู่ว่ามีปีศาจแถวนี้ ช่วยบอกผมเรื่องนั้นได้ไหม?”หลิน ฮวงเข้าเรื่องขณะที่ถานหลางและคนอื่นฟังอย่างตั้งใจ

“โอ้ พวกคุณมาที่นี่เพื่อฆ่าปีศาจ!”เธอรู้สึกโล่งใจและเริ่มพูดราวกับรัวกระสุน”มีภูเขามังกรดำอยู่ใกล้เมืองเราและมีปีศาจที่ทรงพลังมากบนภูเขา ฉันได้ยินว่ามันคือมังกรตาเดียว มังกรดำมีสมุนหลายสิบตัวและแต่ละตัวก็แข็งแกร่งมาก แม้กระทั่งเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานท้องถิ่นก็ไม่อาจฆ่ามันได้ ปีศาจเหล่านี้ได้เข้ามาในเมืองเพื่อกินผู้คนทุก3-5วัน ลูกชายที่น่าสงสารของฉันดก็ถูกปีศาจหมาป่าพาไป...”

“พี่สาว พวกมันมีหน้าตายังไง?”หลิน ฮวงถามหลังได้ยินเรื่องราว

“พวกมันมีรูปลักษณ์แตกต่างกัน บางตัวดูคล้ายลิง บางตัวคล้ายหมาป่า และบางตัวก็เหมือนมนุษย์และพวกมันก็เดินอย่างเรา...ไม่สิ พวกมันมีเขี้ยวและกรงเล็บแหลม พวกมันแข็งแกร่งยิ่งกว่าเสือ!”

หลิน ฮวงมองถานหลางและคนอื่น พวกเขาเกือบมั่นใจว่าปีศาจที่เธอกล่าวถึงควรเป็นมอนสเตอร์

“พี่สาว ทำไมพวกคุณถึงไม่หนีหากปีศาจมาในเมืองนี้เป็นประจำ?”หลิน ฮวงถามต่อ

“นั่นไม่สำคัญว่าเราจะหนีไปไหน มีเมืองไหนบ้างที่ไม่มีพวกมัน?ฉันได้ยินคนจากเมืองหนึ่งที่ถูกฆ่าตายอย่างน่าสมเพช และไม่มีใครเห็นปีศาจตนใดที่นั่น พวกเขาไม่รู้ว่าจะหลบซ่อนที่ไหน ดังนั้นทุกคนจึงวิ่งหนี อย่างน้อยพวกเราก็ยังเห็นพวกมันได้และสามารถหลบซ่อนได้”เธออธิบายอย่างช่วยไม่ได้”เมืองใหญ่ปลอดภัย แต่นั่นก็ไกลเกินไป เราไม่มีเงินพอจะอาศัยที่นั่น!”

“ทำไมเมืองถึงปลอดภัย?”ในที่สุดหลิน ฮวงก็เข้าใจว่า

เมืองนี้ไม่ใช่เมืองเดียวในแดนหมอก มีหลายเมือง และก็มีคนอาศัยเป็นจำนวนมาก

“มีกำแพงล้อมรอบเมืองพร้อมทหาร แน่นอน ที่นั่นย่อมปลอดภัย!”เธอไม่รู้อะไรเกี่ยวกับเมืองใหญ่มาก

หลังยืนยันข้อมูลได้ หลิน ฮวงก็ถามคำถามเพิ่มและพบว่าความรู้เธอมีจำกัด เห็นได้ชัดว่าเธอฟังจากข่าวลือมาบางส่วนเกินจริงและเป็นข้อมูลปลอม ยิ่งไปกว่านั้น เธอยังบอกหลายสิ่งที่ไม่ข้องเกี่ยวกับคำถามหลิน ฮวง เช่น พ่อแม่ของเสี่ยวยู่ที่ถูกพวกปีศาจจับและบอกว่าเธอต้องรับเลี้ยงเขา....

เนื่องจากเขาแน่ใจว่าไม่อาจได้อะไรเพิ่ม หลิน ฮวงและคนอื่นจึงออกจากบ้านเธอ

ตอนที่ 850 สิ่งตกค้างจากเหล่าเซียน

โรงแรมโชคดีเป็นหนึ่งในอาคารสองชั้นหายากในเมือง

หลิน ฮวงและคนอื่นพักอยู่ในห้องใหญ่สุด

“ตอนนี้ เรามั่นใจได้แล้วว่ามีมนุษย์จำนวนมากอาศัยอยู่ในแดนหมอกนี้และก็มีมอนสเตอร์จำนวนมากอีกด้วย ผู้คนอาศัยในสถานที่สองประเภท หนึ่งคือเมืองที่เราอยู่ในปัจจุบันซึ่งมีความป้องกันต่ำ คืออันคือเมืองใหญ่ซึ่งปลอดภัยสุดพวกมันก็คล้ายกับเมืองมนุษย์ในโลกเรา แค่แตกต่างกันใน

เรื่องรายละเอียด”

“มีเมืองอยู่มากขณะที่ทหารยามจะขึ้นตรงกับเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ถูกเรียกว่า’นักรบ’ และกลิ่นอายพวกเขก็มักต่ำกว่าเพลิงสวรรค์ คนที่ทรงพลังสุดจะเรียกว่าเซียน สำหรับพวกเขา มีเพียงเซียนที่สามารถบินได้ ฉันเดาว่า’เซียน’ที่พวกเขาเรียกกันติดปากจะเป็นผู้บ่มเพาะระดับเพลิงสวรรค์ แต่พวกเขามีระบบบ่มเพาะที่แตกต่างจากเรา”

“มีเมืองใหญ่แค่12แห่งที่มีกำแพงสูงล้อมรอบและเซียนคอยคุ้มกัน พวกเขาต้องจ่ายค่าคุ้มครองสูงเพื่อให้ได้พักในเมืองภายใต้การป้องกัน ดังนั้น คนส่วนใหญ่จึงไม่อาจจ่ายได้ แม้เมืองจะถูกรุกรานโดยปีศาจ มันก็ยังปลอดภัยกว่าการอาศัยในป่า”

“เหล่าปีศาจที่พวกเขาพูดถึงคือมอนสเตอร์ของโลกเรา มอนสเตอร์เหล่านี้กระจายอยู่ทั่ว ส่วนใหญ่กินมนุษย์และสัตว์อื่น มีส่วนน้อยที่ไม่กินมนุษย์ แต่ก็ไม่เป็นมิตรต่อมนุษย์ พวกมันจะล่าเพื่อความสนุก”

“ปีศาจเหล่านี้อาศัยเป็นกลุ่มหลากหลายประเภทโดยมีตัวที่แข็งแกร่งสุดเป็นผู้นำ หัวหน้าปีศาจบางตัวสามารถพูดภาษามนุษย์ได้ ปีศาจเหล่านี้มักอาศัยใกล้เมืองมนุษย์ นอกจากนั้น สถานที่ที่มีมอนสเตอร์รวมตัวกันเป็นจำนวนมากจะเรียกหัวหน้ามันว่าราชาปีศาจ ราชาปีศาจจะเป็นผู้ดูแลอาณาเขต”

“ตามที่เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นกล่าว ราชาปีศาจมีความสามารถที่ทรงพลังมาก บางตัวฆ่าได้แม้กระทั่งเซียน จากการคาดเดา

ฉัน ราชาปีศาจเหล่านี้ต้องทรงพลังกว่าพวกหัวหน้าปีศาจ พวกมันควรมีพลังระดับนิรันดร์ แต่เราไม่รู้ว่ามีมอนสเตอร์ที่ทรงพลังกว่าราชาปีศาจอีกไหม”

ถานหลางสรุปข้อมูลที่เขาได้รับทีละอย่าง ส่วนใหญ่ได้จากเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นก่อนหน้า

หลังออกบ้านของเสี่ยว ยู่ หลิน ฮวงและคนอื่นก็มุ่งหน้าไปยังหน่วยงานท้องถิ่น เจ้าหน้าที่เห็นทั้งสิบคนกำลังบิน ดังนั้นเขาจึงบอกทุกอย่างที่รู้และตอบทุกคำถามอย่างรวดเร็ว ข้อมูลที่พวกเขาได้รับจากเขาละเอียดและชัดเจนกว่าป้าของเสี่ยวยู่

“แนเดาว่ามีเพียง’เซียน’ที่สามารถให้ข้อมูลได้ละเอียดกว่านี้ ฉันคิดว่าเราควรตรงไปยังเมืองใหญ่เพื่อถามสถานการณ์จากเซียน”หลี เจี่ยแนะนำ

“เมืองใหญ่มีเคอร์ฟิวตอนเที่ยงคืน ผู้คนถูกห้ามให้เข้าและออก เจ้าหน้าที่บอกว่าปีศาจไม่อาจบินเข้าเมืองได้เพราะมีม่านพลังในท้องฟ้าเหนือกำแพง เราสามารถตรงไปที่นั่นได้เมื่อประตูเมืองเปิดพรุ่งนี้เช้า คืนนี้มาพักกันก่อนเถอะ”ถานหลางวางแผน

“ฉันคิดว่าเราควรกวาดล้างพวกปีศาจใกล้ๆก่อนออกไป” หลิน ฮวงที่ยืนข้างๆกล่าวขึ้น

คนอื่นดูไม่สบายใจเล็กน้อยหลังได้ยิน

หลิน ฮวงบอกได้ว่าพวกเขาคิดอะไร ท้ายที่สุดคนบนโลกนี้แตกต่างจากพวกเขา มันไม่จำเป็นที่พวกเขาต้องคอยปกป้อง ดังนั้นพวกเขาจึงไม่เต็มใจช่วยเหลือ

“งั้นฉันจะไปเดินเล่น พวกนายพักกันก่อนเถอะ”

“ฉันจะไปกับนาย”เมื่อไม่เห็นใครตอบสนอง เฉิง เถาก็ตบต้นขาและลุกขึ้น

“ไม่เป็นไร ฉันจะไปด้วยตัวเอง ไม่กี่นาทีก็กลับมาแล้ว”หลิน

ฮวงปฏิเสธความตั้งใจอันดีของเฉิงเถา

เขารู้ว่าเฉิงเถาไม่เต็มใจ แต่เขายอมมากับเขาเพื่อไม่ให้หลิน ฮวงรู้สึกโดดเดี่ยว

หลิน ฮวงบินโฉบไปบนท้องฟ้าหลังออกโรงแรมและมุ่งหน้าไปยังภูเขามังกรดำ

หลี เจี่ยส่ายหัวด้วยรอยยิ้มและดูหลิน ฮวงหายไปในท้องฟ้า” คนหนุ่มสาวย่อมไม่อาจนิ่งเฉยได้”

“นายดูเด็กกว่าเขาอีก”เฉิง เถาหยอกล้อ

“ฉันอายุ28แล้ว ซึ่งหมายความว่าฉันเป็นลุงแล้ว”หลีเจี่ยอ

ยากดูเป็นผู้ใหญ่ แต่ใบหน้าเขากลับเด็ก

“ใบหน้าบิดเบี้ยวทำให้นายดูอายุน้อยกว่า18อีก!”สิ่งที่เฉิง

เถากล่าวทำให้ทุกคนระเบิดเสียงหัวเราะ

ภูเขามังกรดำห่างจากเมืองไป400กิโลเมตร ดังนั้นหลิน

ฮวงจึงใช้เวลาไม่นาน

เทือกเขาทอดยาวไปไกลนับร้อยกิโลเมตรและมันก็เต็มไป

ด้วยต้นไม้เขียวขจี

“เจ้าแดง ปล่อยเมล็ดกาฝากแกและดูว่าโลกนี้เป็นยังไง นอกจากนี้ ดูด้วยว่าพวกปีศาจอยู่ไหน”หลิน ฮวงซ่อนเจ้าแดงเมื่อเขาอยู่กับพวกถาน หลาง ดังนั้นเขาจึงไม่ให้มันปล่อยเมล็ดกาฝากออกมาเพื่อป้องกันไม่ให้เจ้าแดงเผยตัว

แม้เมล็ดกาฝากจะไม่อาจค้นพบได้ภายใต้สถานการณ์ปกติ มันเป็นไปได้ที่คนๆหนึ่งจะเห็นหากอยู่ใกล้พอสมควร เหนือสิ่งอื่นใด ความสามารถของถานหลางถูกพิจารณาว่าเหนือสุดในบรรดานิรันดร์ ส่วนหลีเจี่ยเองก็มีพลังวิญญาณไม่ธรรมดาในฐานะผู้ใช้แมลง

แม้พวกเขาจะมาจากพันธมิตรสวรรค์ หลิน ฮวงไม่อยากให้พวกเขารู้ถึงทักษะของเจ้าแดง ดังนั้น เขาจึงหาข้ออ้างเพื่อออกห่างก่อนให้เจ้าแดงปล่อยเมล็ดกาฝาก การฆ่าปีศาจโดยรอบก็แค่ทำเพื่อความสบายใจ

เจ้าแดงพบพวกปีศาจหลังปลดปล่อยเมล็ดกาฝากไม่นาน

“พบแล้ว!”เจ้าแดงฉายภาพปีศาจ

หลิน ฮวงเลิกคิ้วขึ้นเล็กน้อย”ฉันคิดว่ามันอาจเป็นมังกรหรือมังกรฟ้า หืมม แต่มันก็แค่อสรพิษ...”

หลิน ฮวงนึกสิ่งที่ป้าของเสี่ยว ยู่บอกว่าปีศาจบนภูเขามังกรดำคือมังกรตาเดียว อย่างไรก็ตาม สิ่งที่เจ้าแดงฉายกลับเป็นแค่อสรพิษตาเดียว

อสรพิษมีความยาวหลายร้อยเมตร และมีตาสีเขียวพร้อมเกล็ดดำทั่วร่าง ร่างครึ่งหนึ่งมันซ่อนอยู่ในบึง ซึ่งทำให้ดูน่ากลัวอย่างมาก

“ระดับพลังมันแค่เพลิงม่วง มันควรเป็นมอนสเตอร์กลายพันธ์สองครั้ง”เจ้าแดงเปล่งความคิด

“งั้นก็แพร่ปรสิตใส่มัน มาดูว่าเราจะได้ข้อมูลอะไรจากมัน

ไหม”

มอนสเตอร์ระดับเพลิงสวรรค์ถือเป็นเรื่องง่ายเพราะเจ้าแดง

คือนิรันดร์ขั้น9

เมล็ดกาฝากลอยเข้าหาร่างของมันโดยที่มันไม่รู้ตัวเลยแม้แต่

น้อย จิตสำนึกมันถูกชิงไปและถูกแทนที่ในชั่วพริบตา

มันใช้เวลาไม่ถึงสามวินาทีกับการสกัดความทรงจำ และเจ้า

แดงก็ได้ทุกอย่างในหัวมัน

“ปีศาจตนนี้ชื่ออสรพิษน้ำดำ มันมีราชาปีศาจเบื้องหลังมันชื่อท่านหญิงแมงมุม มันคือมอนสเตอร์ที่สามารถเปลี่ยนเป็นสาวสวย อสรพิษน้ำดำได้รับคำสั่งเธอให้มาคอยดูแลภูเขามังกรดำ มันได้ส่งมนุษย์ร้อยคนให้เธอกินทุกเดือน ท่านหญิงแมงมุมมีปีศาจระดับหัวหน้า16ตนใต้บัญชา หัวหน้าตัวอื่นเองก็มีความสามารถคล้ายกับอสรพิษน้ำดำ”

“ดูเหมือนว่าท่านหญิงแมงมุมควรมีพลังระดับนิรันดร์ เป็นไปได้มากว่ามันอาจเป็นมอนสเตอร์กลายพันธ์สามครั้ง”หลินฮวงพยักหน้าเล็กน้อยหลังได้ยินรายงานและถามทันที”มีอะไรเกี่ยวกับปีศาจที่เหนือกว่าราชาปีศาจไหม?”

“ไม่ ตามความทรงจำของมัน ท่านหญิงแมงมุมนับว่าทรงพลังสุดเท่าที่มันเคยเห็น มันมีภาพของท่านหญิงแมงมุมกำลังต่อสู้กับเหล่าเซียนจากโลกนี้ในหัวอยู่ ดูจากภาพ ความสามารถของมันควรเป็นนิรันดร์ขั้นกลาง ส่วนมนุษย์ที่สู้กับ

เธอควรมีความสามารถพอๆกัน”

“งั้น มันก็มีตัวตนระดับนิรันดร์ในหมู่’เซียน’...”ตอนนี้ หลินฮวงมั่นใจได้ว่ามีนิรันดร์อยู่บนโลกนี้จริงๆ แต่เขาไม่อาจยืนยันได้ว่านิรันดร์ขั้น9นับเป็นจุดสูงสุดของโลกนี้ไหม

“มอนสเตอร์ตนนี้ไม่รู้อะไรมากเกี่ยวกับผู้บ่มเพาะมนุษย์ มันเคยฆ่า’เซียน’มาบ้าง แต่พวกเขาก็ล้วนอ่อนด้อย”เจ้าแดงกล่าวต่อ

“แล้วอุปกรณ์ของเหล่าเซียนละ?มันได้เก็บไว้ไหม?”หลินฮวงถามไม่ใช่เพราะอาจมีของล้ำค่าบนศพ แต่เขาอยากเรียนรู้เกี่ยวกับผู้บ่มเพาะมนุษย์จากซากศพเหล่านั้น

“มันเก็บเอาไว้ ทั้งหมดอยู่ในท้องมัน”เจ้าแดงยืนยัน”ข้าจะ

นำมันออกมา”

อึดใจต่อมา อสรพิษดำก็พุ่งมาหยุดตรงหน้าหลินฮวงและพ่นทุกอย่างออกจากท้องมัน

นอกจากอาวุธและเกราะ หลิน ฮวงยังเห็นแหวนบ้าง

เขาปล่อยด้ายพลังจิตเพื่อดึงแหวน4วงมาในฝ่ามือเขาและเริ่มดูพวกมัน

“นี่ควรเป็นแหวนเก็บของ แต่งานฝีมือพวกเขาแตกต่างจาก

แหวนหัวใจจักรพรรดิโดยสิ้นเชิง”หลิน ฮวงพยายามใส่พลังชีวิต แต่แหวนก็ไม่ตอบสนอง จากนั้นเขาก็ใช้จิตเทวะซึ่งแหวนก็ตอบสนองทันที เขาก็เริ่มมองเข้าไปด้านในแหวน

“เข้าใจแล้ว พวกมันสามารถเปิดได้ด้วยพลังวิญญาณ”หลิน ฮวงมีความสุขหลังค้นพบ

เมื่อเทียบกับแหวนหัวใจจักรพรรดิ แหวนเก็บของเหล่านี้จะไม่ถูกปิดผนึกหลังเจ้าของตาย แต่จะกลายเป็นแหวนไร้เจ้าของทันที พวกมันจะเปิดใช้งานได้อีกครั้งเมื่อใส่พลังวิญญาณลงไป

ในไม่ช้า คริสตัลสีเทาขนาดเท่านิ้วหัวแม่มือก็ปรากฏบนมือ

หลิน ฮวง นี่คือสิ่งที่บรรจุอยู่ในแหวนซะส่วนใหญ่

“มันมีพลังงานอัดแน่นอยู่มาก แต่ก็แตกต่างจากพลังชีวิต” หลิน ฮวงศึกษามันด้วยจิตเทวะ”คริสตัลทั้งหมดมีมาตรฐานเหมือนกัน หากฉันเดาไม่ผิด นี่ควรเป็นสกุลเงินพิเศษเหมือนกับคริสตัลชีวิต ดูจากพลังงาน ระบบบ่มเพาะของเหล่าเซียนควรแตกต่างจากเรา”

หลังมองลึกไปในแหวนเก็บของสักพัก นอกจากคริสตัลสีเทา หลิน ฮวงก็พบขวดเล็กๆมากมายเช่นกัน มีเม็ดยาหลากสีในขวด พร้อมกับวัสดุโลหะและไม่ใช่โลหะจำนวนมากเช่นเดียว

กับสมุนไพร

ท้ายที่สุด หยกใสคู่หนึ่งก็ได้ดึงดูดความสนใจจากเขา

“เครื่องประดับ?”หลิน ฮวงงุนงงเล็กน้อยขณะหยิบหยกขึ้นมา”แต่ไม่มีรู งั้นจะสวมยังไงละ?”

หลิน ฮวงอดปล่อยพลังจิตออกมาเพื่อตรวจสอบไม่ได้ อย่างไรก็ตาม ปริมาณข้อมูลจำนวนมหาศาลกลับพุ่งเข้ามาในหัวของหลิน ฮวงทันทีที่จิตเทวะเขาสัมผัสกับหยก

“เคล็ดแก่นน้ำแข็ง?”หลังอ่านข้อมูลทั้งหมด หลิน ฮวงก็ตระหนักได้”ก้อนหยกเหล่านี้บรรจุเคล็ดวิชาเอาไว้!”

ตอนที่ 851 เมืองใหญ่

หลิน ฮวงใช้จิตเทวะเพื่อตรวจสอบหยกทีละชิ้นและพบว่าทั้งหยกทั้ง6ล้วนมีวิธีบ่มเพาะบันทึกอยู่(ตอนก่อนแปลผิดว่ามีสอง) อย่างไรก็ตาม วิธีเหล่านั้นไม่สมบูรณ์แบบ อย่างมากก็มีแค่ระดับนิรันดร์ถึงใช้ได้

ระบบบ่มเพาะเหล่านี้แตกต่างจากระบบบ่มเพาะโลกภายนอก แทนที่จะเลื่อนระดับโดยการฆ่ามอนสเตอร์ มันข้องเกี่ยวกับการบ่มเพาะภายใน

พวกมันอยู่ในระบบเดียวกับเคล็ดเบือนชะตาที่หลิน ฮวงเคย

บ่มเพาะมาก่อน แต่วิธีเหล่านี้อ่อนแอกว่าเคล็ดเบือนชะตามาก

หลายคนรู้ว่าต้องฝึกวิชาโจมตีพยุหะจนถึงระดับ10ก่อนสามารถเรียนรู้เคล็ดเบือนชะตาได้ เพียงแค่นั้นก็หยุดยั้งผู้บ่มเพาะหลายคนจากการพัฒนาแล้ว

อย่างไรก็ตาม ความยากในการบ่มเพาะเคล็ดต่างๆในหยกเหล่านี้กลับสูงกว่าการบ่มเพาะวิชาโจมตีพยุหะเล็กน้อย โดยทั่วไป ทุกคนที่อยู่ในระดับเพลิงสวรรค์ต่างมีสิทธิ์ฝึกฝนพวกมัน

สำหรับหลิน ฮวง มันง่ายจะบ่มเพาะวิธีเหล่านี้ แต่ทว่า เนื่องจากเนื้อหาของวิธีบ่มเพาะไม่มีอะไรเหนือไปกว่าระดับนิรันดร์(บันทึกถึงแค่การฝึกฝนจนเป็นนิรันดร์) มันจึงทำให้เขาไม่

อาจระบุได้ว่าวิธีเหล่านี้คล้ายกับเคล็ดเบือนชะตาหรือไม่ และเขาก็ไม่รู้ว่าวิธีบ่มเพาะเหล่านี้จะสามารถพาคนไปได้ถึงระดับไหน

หากมันสามารถทำให้คนเป็นเทพเสมือนและมีความต้องการต่ำ มันก็หมายความว่ายอดฝีมือหลายคนย่อมเลื่อนเป็นเทพเสมือนได้ในอนาคต

มันนับเป็นข่าวดีในระดับหนึ่งเพราะยิ่งมีตัวตนที่ทรงพลังมาก โอกาสที่จะยับยั้งภัยพิบัติจากขอบเหวนรกก็ยิ่งมีมาก

อย่างไรก็ตาม มันถือเป็นข่าวร้ายต่อหลิน ฮวงและคุณฟู่

คุณฟู่เป็นเทพเสมือนคนเดียวในทวีป(อย่างน้อยก็ตอนนี้) แม้

เขาจะใกล้ตาย แต่เขาก็ยังสู้กับใครก็ตามที่มีพลังน้อยกว่าได้ ศัตรูเขาและคนที่ต้องการให้เขาตายยังไม่กล้าทำอะไรกับเขาในตอนนี้

ทันทีที่ระบบบ่มเพาะใหม่กระจายออกไป มันจะมีเทพเสมือนเกิดขึ้นมากในโลกและคุณฟู่ย่อมตกอยู่ในอันตราย หลิน ฮวงยังไม่เติบโตเต็มที่ แม้เขาจะสามารถสู้กับจักรพรรดิได้โดยใช้ไพ่ตายทั้งหมด เขาก็ยังไม่อาจสู้กับกึ่งเทพได้ นับประสาอะไรกับเทพเสมือนที่เหนือยิ่งกว่านั้น

หลิน ฮวงคิดอยู่นานขณะถือก้อนหยกไว้ ท้ายที่สุด เขาก็ตัดสินใจเก็บไว้เป็นความลับก่อน เขาวางแผนปรึกษาเรื่องนี้กับคุณฟู่หลังออกไปเพื่อตัดสินใจว่าจะทำยังไงกับพวกมัน

ไม่ว่าคนอื่นจะค้นพบความลับนี้หรือไม่ มันก็ไม่มีอะไรที่หลิน ฮวงสามารถทำได้ ทั้งหมดที่เขาสามารถทำได้คือปล่อยให้ โชคชะตานำพา

หลังเก็บหยกไป หลิน ฮวงก็เหลือบมองอสรพิษน้ำดำด้วย ประกายดุร้าย"ฆ่ามัน ฆ่าพวกปีศาจตัวน้อยด้วย อย่าให้ เหลือแม้แต่ตัวเดียว"

วินาทีต่อมา หัวขนาดใหญ่ของอสรพิษตาเดียวก็ระเบิดทันที ท ศพไร้หัวมันล้มลงกับพื้นขณะเลือดดำไหลทะลักไปทั่ว

หัวของปีศาจขนาดเล็กหลายสิบตัวที่อยู่ห่างออกไปเป็นสิบ

กิโลเมตรก็ระเบิดเหมือนลูกแตงโมที่ตกจากที่สูง ทั้งหมดล้วนกลายเป็นศพไร้หัว

หลังเก็บศพไร้หัวของอสรพิษตาเดียว หลิน ฮวงก็นำเจ้าแดงกลับไปยังโรงแรม

หลายคนนอนหลับไปแล้ว

ถานหลางนั่งบนโซฟาขณะเฝ้ายาม เมื่อเห็นหลิน ฮวงเข้ามา เขาก็ถามด้วยเสียงต่ำ”เรียบร้อยดี?”

“อืมม”หลิน ฮวงพยักหน้า

หลีเจี่ยนั่งบนขัดสมาธิบนเตียง มีเพียงดวงตาที่เปิดขณะรับ

ฟังบทสนทนา เขามองหลิน ฮวงด้วยสีหน้าประหลาดใจ”เร็ว ขนาดนั้นเลย?”

แม้ภูเขามังกรดำจะไม่ไกลมาก มันก็ยังยากจะหามอนสเตอร์ บนเทือกเขาที่ทอดยาวหลายร้อยกิโลเมตร

“ฉันโชคดีที่พบมอนสเตอร์อสรพิษหลังไปถึงได้ไม่นาน”

“มันไม่ใช่มังกรฟ้างั้นหรอ?”เฉิงเถาที่นั่งข้างๆถาม

“ไม่ มันก็แค่งูเหลือม”

“รีบเข้านอนเถอะ เราไม่รู้ว่าสภาพในเมืองใหญ่ที่เราจะไปพรุ่งนี้เป็นยังไง”ถานหลางหยุดการสนทนา

หลิน ฮวงมีบางอย่างในใจและไม่มีอารมณ์พูดอยู่แล้ว เขาเดินไปเตียงว่างและนอนหลังถอดเสื้อคลุมออก

เฉิงเถาและคนอื่นคิดว่าเขาคงเหนื่อย ดังนั้นจึงไม่มีใครรบกวนเขา

หลิน ฮวงไม่ได้หลับเลย แม้ดวงตาเขาจะปิดอยู่ตลอดเวลา

แต่ในหัวเขากำลังคิดถึงเคล็ดวิชาในก้อนหยก

พวกเขามุ่งหน้าไปยังเมืองที่ใกล้สุดในเช้าวันต่อมา

เจ้าของโรงแรมและพนักงานพบว่าแขกทั้ง10ที่อยู่ในห้องพักเมื่อคืนคือเซียน

อย่างไรก็ตาม หลิน ฮวงและคนอื่นก็มาถึงเมืองเมื่อข่าวแพร่กระจาย

เมืองใหญ่จะเก็บค่าคุ้มครองจากคนธรรมดาและนักรบ แต่ไม่ใช่กับเหล่าเซียน

หลิน ฮวงและคนอื่นพบจากหน่วยงานท้องถิ่นในเมืองเล็กคืนก่อนว่าเหล่าเซียนจะได้รับสิทธิพิเศษในโลกนี้และพวกเขาจะได้รับการปฏิบัติอย่างดีในทุกที่

ทั้งสิบรอให้ประตูเมืองเปิดก่อนลอยลงจากฟ้า ซึ่งดึงดูดใครหลายคน ทหารยามต้อนรับทั้งสิบเข้าเมืองด้วยรอยยิ้มตลอดทาง

เหตุผลที่พวกเขาทำเช่นนั้นก็เพราะพวกเขาไม่มีสกุลเงินท้องถิ่น พวกเขาต้องยืมเงินจากเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นเพื่อจ่ายค่าที่พักโรงแรมและพักในห้องที่ถูกสุด หากพวกเขาไม่เผยตัวตนในฐานะเซียน พวกเขาคงต้องจ่ายเงินก้อนใหญ่เพื่อเข้าเมือง

“เราสามารถไปตลาดหรือโรงประมูลได้ไหม?อย่างน้อย ก็หาเงินมาบ้าง มันรู้สึกแย่ที่ไม่มีเงินติดตัวเลย”เฉิงเถาคือคนแรกที่แนะนำ

“ฉันเห็นด้วย การสัมผัสกับชีวิตของคนไร้เงินแค่คืนเดียวก็นับว่าเกินพอแล้ว”หลีเจี่ยกล่าวเสริม”นอกจากนี้ ฉันอยากพักในห้องของฉันด้วย เท้าพวกนายเหม็นมาก”

“ยกเว้นฉันนะ เท้าฉันไม่มีกลิ่น”เฉิงเถาป้องกันตัวเองทันที

“ฉันกำลังพูดถึงนายแหละ เท้านายเหม็นยิ่งกว่าผักที่หมักมาเป็นสิบปี”หลีเจี่ยเหลือบมองเฉิงเถาขณะกล่าวเช่นนั้น

“เอาละ หยุดเถียงกันได้แล้ว ไปตลาดและหาเงินจากการขายซากมอนสเตอร์กัน”ในที่สุดถานหลางก็ไม่อาจทนฟังได้อีกต่อไป

ในไม่ช้าพวกเขาก็พบตลาดเฉพาะสำหรับเซียน แต่ละคนนำศพมอนสเตอร์ที่พวกเขาฆ่าในมิติออกมาและขายพวกมันแลกเงิน

ศพมอนสเตอร์แรกที่หลิน ฮวงนำออกมาคืออสรพิษตาเดียวที่เจ้าแดงฆ่าโดยการระเบิดหัวมัน จากนั้นเขาก็นำศพมอนสเตอร์ระดับนิรันดร์ขั้นสูงสองตัวที่หัวถูกทำลายและไม่อาจแพร่ปรสิตได้ออกมา

หลังมองศพมอนสเตอร์สภาพน่าสังเวชตรงหน้า ถานหลางและคนอื่นก็มองเขาแปลกๆ

“ฉันไม่รู้ว่านายจะชอบระเบิดหัวมอนสเตอร์เล่น”เฉิงเถาถูจมูกและกล่าวล้อเบาๆ

หลิน ฮวงไม่คิดอธิบายอะไร เขามักถูกเดาว่าเป็นผู้ใช้พลังจิตบนต้นไม้ขั้นบันไดเสมอ ผู้ใช้พลังจิตย่อมใช้มีดบินเพื่อโจมตี

จุดสำคัญของมอนสเตอร์ เช่นการทำให้หัวมันระเบิด

สกุลเงินที่ใช้ซื้อศพมอนสเตอร์ในตลาดคือสกุลเงินที่พวกเซียนใช้ หินวิญญาณ

มันเป็นผลึกเทาที่หลิน ฮวงพบในแหวนเก็บของก่อนหน้า

ศพมอนสเตอร์ระดับนิรันดร์ขั้นสูงสามารถขายได้ประมาณ1-10ล้านหินวิญญาณ

หลังขายศพมอนสเตอร์ พวกเขาก็กลายเป็นคนรวยทันใด

เมื่อได้จับหินวิญญาณ ถานหลางก็อยู่ตลาดสักพักและนำ

คนอื่นพาไปยังโรงแรมที่ชื่อโรงเตี้ยมมังกรซ่อนหลังพูดกับคนแถวนั้น

เขาได้ยินว่าเจ้าของโรงเตี้ยมมังกรซ่อนคือเซียนที่ทรงพลังและโรงเตี้ยมก็เลืองชื่อสุดในเมือง พวกเขาจะนำแค่หินวิญญาณเท่านั้นและมรับสกุลเงินอื่น

ทันทีที่พวกเขาก้าวไปในโรงเตี้ยม หลิน ฮวงและคนอื่นก็สัมผัสได้ถึงกลิ่นอายของผู้บ่มเพาะ มีทั้งระดับเพลิงสวรรค์และนิรันดร์

แต่ทว่า ตัวตนที่ทรงพลังสุดกลับเป็นแค่นิรันดร์ขั้นกลาง ซึ่งด้อยกว่าถานหลางและพวกเขาที่เป็นถึงนิรันดร์ขั้น9

ถานหลางให้สัญญาณเฉิงเถาเมื่อเห็นผู้บ่มเพาะหลายคนจับจ้องพวกเขา

เฉิงเถาก้าวไปข้างหน้าและระเบิดกลิ่นอายของนิรันดร์ขั้น9 ไปทั่วโรงเตี้ยม จากนั้นทั่วโรงเตี้ยมก็ตกอยู่ในความเงียบจากแรงกดดัน

บางคนที่มองพวกเขาด้วยเจตนาไม่ดีกลับหน้าซีด

หลังส่งคำเตือน เฉิงเถาก็ดึงแรงกดดันกลับและหันไปหาเคาน์เตอร์"เอาห้องพิเศษมา10ห้อง!"

พนักงานเองก็เป็นเพลิงทอง แต่เขาไม่อาจเทียบกับทั้งสิบคนตรงหน้าได้

เขาตกใจหลังสัมผัสได้ถึงกลิ่นอายของเฉิงเถาก่อนหน้า เขาเพียงได้สติเมื่อได้ยินเฉิงเถาพูดกับเขา ดังนั้นเขาจึงทักทายด้วยความเคารพ

หลังเช็คอิน เขาก็พาทั้งสิบไปดูห้องบนชั้นสามทันที

“งั้น เราควรทำยังไงกันต่อ?”ทั้งสิบมารวมกันในห้องของถานหลาง

“เราจะรอคนจากศาลเจ้าเมือง ตามคนที่ฉันพูดด้วยในตลาด เจ้าเมืองจะพบตัวตนระดับนิรันดร์ทุกคนที่เข้าเมือง”ถานหลา

งให้เฉิงเถาปล่อยกลิ่นอายก็เพื่อกระจายข่าวให้เร็วขึ้น

“ทันทีที่เราสามารถพูดกับเจ้าเมือง คำถามมากมายของเราก็จะถูกทำให้กระจ่าง”

ตอนที่ 852 นิกายลับ

เช่นเดียวกับที่ถานหลางคาดไว้ รองเจ้าเมืองมาหาหลิน ฮวง และคนอื่นตอนเช้าตรู่ เขาเชิญให้พวกเขาไปพักยังศาลเจ้าเมือง

โดยธรรมชาติ พวกเขาย่อมไม่ปฏิเสธคำขอเพราะนี่คือเจตนาพวกเขา จากนั้นพวกเขาก็ตามลู่ เหวินและทหารสองคนในชุดเกราะเงินขึ้นรถลากไป

รถลากมอนสเตอร์ดูเหมือนจะมีขนาดเท่ากับรถม้าจากด้านนอก ในทางทฤษฎี มันคงแออัดแล้วหากบรรจุคน4คน

หลิน ฮวงและพวกลังเลเล็กน้อยเมื่อเข้าไป เหนือสิ่งอื่นใด พวกเขามีกันสิบคน รวมกับลู่ เหวินและอีกสอง มันควรเป็น13คน มันเล็กเกินสำหรับพวกเขาทั้งหมดที่จะบีบเข้าไป อย่างไรก็ตาม พวกเขาก็ต้องเข้าไปหลังเห็นลู่ เหวินโบกมือให้พวกเขาขึ้นรถ

ทันทีที่ก้าวเข้าไปด้านใน พวกเขาก็ตระหนักว่าการตกแต่งภายในรถลากค่อนข้างกว้างขวาง

ลู่เหวินรินน้ำชาให้พวกเขาและเริ่มคุยด้วยรอยยิ้ม

หลิน ฮวงและพวกได้เรียนรู้เกี่ยวกับสถานการณ์จากเขา

หน่วยงานที่มีอำนาจในเมืองจะถูกเรียกว่าศาลเจ้าเมือง มันคล้ายกับรัฐบาลกลางภายนอก ซึ่งเป็นองค์กรทางการของโลก

เมืองนี้บริหารโดยเจ้าเมืองและรองเจ้าเมืองทั้งสอง ทั้งสามได้รับเลือกท่ามกลางยอดฝีมือของทั้งเมือง

นอกจากเจ้าเมืองและรองเจ้าเมือง ยังมีอีกหน่วยงานซึ่งเรียกว่าหออาวุโสซึ่งประกอบไปด้วยยอดฝีมือ12คน

หออาวุโสมีหน้าที่ตัดสินใจการประชุมต่างๆและพวกเขาก็ยังมีอำนาจการลงคะแนนเช่นเดียวกับเจ้าเมืองและรองเจ้าเมือง

อาจกล่าวได้ว่าการพัฒนาเมืองทั้งเมืองถูกกำหนดและชี้นำ
โดยเจ้าเมือง รองเจ้าเมือง และหออาวุโส

นอกจากนั้น คุณสมบัติของการเป็นทหารเซียนยังค่อนข้าง
ต่ำ ตราบเท่าที่พวกเขามีพลังระดับเพลิงสวรรค์ก็พอ การ
ประเมินง่ายมาก ระดับเพลิงสวรรค์กว่า95%สามารถผ่านได้
มีเพียงส่วนน้อยที่ไม่มีประสบการณ์ด้านต่อสู้ถึงถูกตัดสิทธิ์

โดยธรรมชาติ นั่นเป็นเพียงข้กำหนดสำหรับทหารเซียนทั่วไป

มีกองทหารอิสระในหมู่ทหารเซียนซึ่งถูกเรียกว่าองครักษ์
เซียน กล่าวกันว่าพวกเขาจะมีสิทธิ์เข้าร่วมหากนำปีศาจระ
ดับนิรันดร์ที่พวกเขาฆ่าสามตัวกลับมาเป็นหลักฐาน

ทหารสองคนในชุดเกราะเงินคือสองผู้บัญชาการขององครักษ์เซียน ทั้งคู่มีพลังระดับนิรันดร์ขั้นสูง ตัดสินจากกลิ่นอายพวกเขา พวกเขาไม่ได้ด้อยไปกว่ารองเจ้าเมือง

รถลากมอนสเตอร์ขับเคลื่อนด้วยสัตว์รูปร่างคล้ายกวาง แม้มันจะไม่มีปีก มันก็ยังสามารถกระโดดไปในอากาศและบินต่อให้แบกคนนับสิบ มันก็ยังรู้สึกเหมือนไร้น้ำหนักและเท้าของมันก็ดูเหมือนจะเคลื่อนไหวเบาราวกับขนนก

ในเวลาไม่ถึงสามนาที หลิน ฮวงและพวกก็มาถึงทางเข้าศาลเจ้าเมือง

ทันทีที่รถลากหยุด ลู่ เหวินก็นำพวกเขาเข้าไปด้านใน ทหารเซียนในชุดเกราะเงินหยุดตามพวกเขาและยืนตรงทางเข้า

ลู่ เหวินนำพวกเขาไปในห้องประชุมและให้คนมาเสิร์ฟน้ำชา

“โปรดรอสักครู่ ท่านเจ้าเมืองกำลังมาที่นี่”

ไม่นาน ชายวัยกลางคนก็เดินมาทางพวกเขาเมื่อน้ำชาเพิ่งถูกเสิร์ฟ

ชายคนนั้นมีความสูงใกล้เคียงกับเฉิงเถา ซึ่งสูงกว่า1.9เมตร เขามีกล้ามเนื้อมาก กลิ่นอายเขาก็ดุดัน เขากำลังก้าวสู่ขอบเขตจักรพรรดิ

หลิน ฮวงและคนอื่นรู้ว่าเขาเป็นใครโดยไม่ต้องคาดเดา

ชายคนนั้นหัวเราะอย่างมีความสุขและแนะนำตัวเอง”ข้าโจว หยุนหลง ขอต้อนรับทุกท่าน!”

“นี่คือเจ้าเมืองเรา”ลู่ เหวินยืนขึ้นและกล่าวเสริม

หลิน ฮวงและคนอื่นก็ยืนขึ้นเพื่อทักทาย

หลังกล่าวเล่นกันเบาๆ โจว หยุนหลงก็นั่งตรงที่นั่งหลัก

“ข้าตระหนักว่าพวกท่านไม่ธรรมดาเลย และใคร่รู้ว่าพวก

ท่านมาจากไหน”โจว หยุนหลงตรงเข้าเรื่องทันที

ถานหลางยิ้ม ทั้งหมดปรึกษากันไว้แล้วว่าพวกเขาจะพูดยังไง

“ท่านเจ้าเมือง เราทั้งสิบมาจากนิกายลับชื่อพันธมิตรสวรรค์ นิกายเราซ่อนตัวอยู่ในป่ามาหลายหมื่นปีแล้วและประตูก็เพิ่งเปิดไม่นาน เราสิบคนเป็นพี่น้องร่วมนิกาย เราคือกลุ่มแรกจากนิกายที่ก้าวออกสู่โลกภายนอก”

“นิกายลับจากหลายหมื่นปีก่อน?!”รูม่านตาของโจวหยุนหลงและลู่ เหวินหดลงเมื่อได้ยิน

นิกายลับที่ดำรงอยู่มานานนับหมื่นปีต้องทรงพลังจนน่ากลัว

โจวหยุนหลงอาจไม่เชื่อหากมีใครมากล่าวเช่นนี้ แต่นอกจาก หลิน ฮวง คนอื่นๆล้วนมีกลิ่นอายเหมือนเขา สองคนมีกลิ่นอายทรงพลังกว่าเขา ซึ่งทำให้เขาต้องนั่งติดเก้าอี้

หลังสำรวจอย่างระมัดระวัง ดวงตาของโจวหยุนหลงก็ค่อยๆ หยุดที่หลิน ฮวง

“น้องชายท่านนี้เองก็มาจากนิกายเดียวกับพวกท่านทุกคน?”

เพียงเมื่อถาน หลางคิดพูดแทนหลิน ฮวง เขาก็ถูกคว้าไหล่ทันที

“ดูเหมือนว่าท่านจะสงสัยในความสามารถข้าใช่หรือไม่ ท่านเจ้าเมือง?”หลิน ฮวงก้าวไปข้างหน้าและยิ้มจางๆ เขาไม่พูดอะไรมาก

“ออกมา ราชาเฮอคิวเลี่ยน!”

ทันทีที่เขาพูด ลิงสีทองขนาดมหึมาก็ปรากฏขึ้น กลิ่นอายสุดสะพรึงมันระเบิดไปทั่วชั้นฟ้า

ราชาเฮอคิวเลี่ยนคำรามอย่างดุร้าย ศาลเจ้าเมืองสั่นสะเทือนเมื่อเสียงคำรามถูกปลดปล่อย เสียงคำรามแม้

กระทั่งดังไปทั่วเมือง สร้างความตกใจไปทั่ว

หลายคนคิดว่าปีศาจโจมตีเมือง ดังนั้นทหารเซียนจึงรีบมายังต้นตอของเสียงและโอบล้อมราชาเฮอคิวเลี่ยนที่สูงกว่าสิ่งปลูกสร้างในเมืองไว้

“ทุกคน ถอยออกมา!”โจว หยุนหลงบอกพวกเขาให้ถอยออกมา

เหตุผลที่เขาสั่งเช่นนั้นก็เพราะเขากลัวว่าลิงยักษ์จะฆ่าทหารเซียน เขาสัมผัสได้ถึงกลิ่นอายของลิงยักษ์ตนนี้ว่ามีพลังพอๆ กับเขา

“งั้น น้องชายท่านนี้ก็เป็นผู้ฝึกปีศาจนี่เอง ข้าเสียมารยาทแล้ว”โจวหยุนลงขออภัยต่อหลิน ฮวงและมองเขาด้วยความเคารพ เขาไม่กลัวความสามารถของหลิน ฮวงแต่เขาเคารพต่อผู้ฝึกปีศาจ

หลิน ฮวงไม่รู้ว่าผู้ฝึกปีศาจมีน้อยแค่ไหนในโลกนี้และตัวตนเช่นนั้นก็เป็นที่ต้องการของหลายขุมอำนาจ ปัจจุบัน มีเพียงนิกายใหญ่สองแห่งที่ครอบครองผู้ฝึกปีศาจหนึ่งคน และพวกเขาก็ได้รับการเลี้ยงดูจากนิกายเป็นอย่างดี ผู้ฝึกปีศาจทั้งสองมีความสามารถเหนือกว่าหลิน ฮวงมาก แต่ความสามารถของตัวปีศาจกลับไม่น่าประทับใจเท่าลิงยักษ์ของ

หลิน ฮวง

เนื่องจากหลิน ฮวงเผยพลังออกมา โจวหยุนหลงและลู่เหวินจึงหยุดสงสัยตัวตนของพวกเขาในฐานะศิษย์ของนิกายลับ

หลังเรียกราชาเฮอคิวเลี่ยนกลับเป็นการ์ด หลิน ฮวงก็สังเกตเห็นถานหลางและพวกที่มองเขาด้วยสีหน้าแปลกๆ

เขาเคยอัญเชิญลิงเฮอคิวเลี่ยนบนต้นไม้ขั้นบันไดมาก่อน ตอนนั้น ระดับพลังของลิงเฮอคิวเลี่ยนเป็นแค่นิรันดร์ขั้น2 และหลายคนก็รู้ดี นี่ผ่านไปแค่ครึ่งเดือน แต่ระดับพลังของลิงเฮอคิวเลี่ยนกลับพุ่งทะยานเป็นนิรันดร์ขั้น9 ความเร็วในการเพิ่มพลังมันน่ากลัวอย่างมาก

ตั้งแต่ยืนยันตัวตนของหลิน ฮวงและพวกได้ ทัศนคติของโจวหยุนหลงก็เป็นมิตรยิ่งขึ้น

“ข้าสงสัยว่าพวกท่านมีอะไรให้ข้าช่วยถึงได้มายังเมืองกู่ฉานของเรา”

“เราแค่มาที่นี่เพื่อสอบถาม เราอยากรู้ว่าโลกนี้เปลี่ยนไปยังไง นิกายเราหลบซ่อนมานานหลายหมื่นปี เราแทบไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับโลกภายนอก”ในที่สุดถานหลางก็บอกจุดประสงค์

“นั่นง่ายอย่างยิ่ง ข้าจะให้พวกท่านเข้าถึงหอสมุดและฐานข้อมูลของศาลเจ้าเมืองได้ เรายินดีต้อนรับทุกท่านตลอด

เวลา ท่านสามารถถามลู่ เหวินได้โดยตรงหากมีคำถาม

อะไร”โจว หยุนหลงทำข้อตกลงทันที

“ท่านเจ้าเมืองโจว มีบางอย่างที่ข้าคิดว่าท่านควรรู้”ถานหลา

งเรียกหาโจวหยุนหลงที่ยืนขึ้นและกำลังเดินออกไป

“หือ?”

“จริงๆแล้ว เราไม่ใช่นิกายลับแห่งเดียวที่กำลังออกมาด้าน

นอก มีอีกหลายสิบนิกาย พวกเขาก็เหมือนเราที่ต้องการ

ความสงบ แต่มีบางกลุ่มที่เป็นผู้บ่มเพาะฝ่ายมาร พวกเขาจะ

ฆ่าและช่วงชิงเหมือนพวกมารร้าย”

ผู้บ่มเพาะฝ่ายมารที่ถานหลางพูดถึงคือพวกองค์กรมืด ทันทีที่พวกเขาค้นพบเมืองมนุษย์ พวกเขาจะฆ่าและปล้นโดยไม่สนกฎบ้านเมือง ผู้บ่มเพาะฝ่ายมารในโลกนี้ก็เหมือนกัน พวกเขาจะทำทุกอย่างเพื่อทรัพยากร

“มีนิกายลับของพวกมารด้วย?!”โจวหยุนหลงขมวดคิ้วเมื่อได้ยินข่าว เขาถามหลังเงียบสักพัก”ความสามารถของพวกมารนั่นเทียบได้กับพวกท่านทุกคน?”

“ความสามารถก็คล้ายๆเรา แต่มีนิกายมารแค่ไม่มากที่ปล่อยศิษย์ออกมาในครานี้...อาจประมาณ100คน”ถานหลางแบ่งปันข้อมูลนี้เพราะเขารู้ว่าพวกเขากำลังสู้กับองค์กรมืด ทันทีที่พวกเขาพบเจอกันในโลกนี้ การต่อสู้ย่อมไม่อาจหลีก

เลี่ยงได้ ดังนั้นเขาจึงคิดขอความช่วยเหลือจากชาวท้องถิ่น

“100คนที่มีความสามารถเหมือนกับพวกท่าน”โจวหยุนหลงสูดหายใจแรง

“แม้เราจะไม่อาจยืนยันได้ว่าพวกมารเหล่านี้กำลังมาทางนี้ แต่ข้าคิดว่าท่านควรเตรียมตัวไว้ก่อนดีกว่า”

ปล.แปลแบบจีนครั้งแรกเลยนะเนี่ย อาจจะห่วยหน่อย ชอบไม่ชอบก็คอมเม้นหรือทักมาบอกในเพจนะครับ ผมเห็นว่ามันมีกลิ่นอายของจีนยุคกลาง ก็เลยแปลแบบนี้ซะเลยให้เข้ากับบรรยากาศ

ตอนที่ 853 เส้นทางเซียน

สองวันต่อมา สมาชิกทั้งสิบของพันธมิตรสวรรค์ก็ได้แบ่งเป็นสองกลุ่ม

กลุ่มสามคนอยู่ในเมืองกู่ฉานเพื่อหาข้อมูล ส่วนกลุ่ม7คนตะออกไปล่าสิ่งของ พวกเขาตกลงกันว่าทั้ง7จะแบ่งของที่พบให้ทั้งสิบนอกจากศพมอนสเตอร์

หลิน ฮวงเลือกอยู่ในเมืองกู่ฉาน หน้าที่เขาคือการรวบรวมข้อมูลในหอสมุด

สองวันที่ผ่านมา นอกจากหอสมุดจะปิดตอนกลางคืน หลินฮวงก็แทบไม่ออกห่างมันเลย ด้วยความช่วยเหลือของเจ้าแดง เขาจึงค้นผ่านทะเลข้อมูลอย่างรวดเร็ว

โลกนี้มีระบบบ่มเพาะแตกต่างจากโลกภายนอกโดยสิ้นเชิง

ในโลกภายนอก ผู้บ่มเพาะระดับกงล้อชีวีตจะถูกเรียกว่า'ขั้นมนุษย์'ในโลกนี้ ชื่อสามัญของพวกเขาก็คือ'นักรบ'

ระดับสูงกว่านั้น ซึ่งคือเพลิงสวรรค์จะถูกเรียกว่า'ขั้นการเปลี่ยนแปลง'

ในขณะเดียวกัน ระดับนิรันดร์ก็จะถูกเรียกว่า'ขั้นกึ่งเซียน'

ในระดับต่อมา ซึ่งคือจักรพรรดิจะถูกเรียกว่า'เซียนมนุษย์'

หลิน ฮวงพบว่ามีระดับสูงกว่านั้นซึ่งคือเซียนปฐพีและเซียนสวรรค์ เขาเดาว่าตัวตนเหล่านี้คงเหมือนเทพเสมือนและเทพแท้จริงในโลกภายนอก

เนื่องจากหนังสือโบราณมีบันทึกถึงระดับเหล่านั้น หลิน ฮวงก็มั่นใจว่าต้องมีเทพเสมือนหรือแม้กระทั่งเทพแท้จริงในโลกนี้ แต่ทว่า เขาไม่มั่นใจว่าจะยังมีหลงเหลืออยู่ไหม

นับตั้งแต่พวกเขาเข้าแดนหมอกมา คนที่ทรงพลังสุดที่หลิน ฮวงและคนอื่นก็พบก็แค่ขั้นกึ่งเซียนซึ่งก็เหมือนกับระดับนิรันดร์ พวกเขายังไม่เห็นเซียนมนุษย์แม้แต่คนเดียว(ระดับ

จักรพรรดิ)

ด้วยความสงสัย หลิน ฮวงจึงค้นผ่านหนังสืออีกมาก แต่เขาไม่พบคำอธิบายว่าทำไมเซียนมนุษย์ถึงหายไป ท้ายที่สุด เขาจึงไปถามลู่เหวิน

เมื่อได้ยินคำถาม ลู่เหวินจึงมองเขาด้วยสีหน้าแปลกๆ แต่เขาก็อธิบายอยู่ดี”ท่านควรรู้ว่าเหล่ากึ่งเซียนจะต้องไปเส้นทางเซียนเพื่อให้ได้รับรากเซียนก่อนบรรลุขั้นเซียนมนุษย์ ใช่หรือไม่?”

“ข้ารู้”แน่นอน หลิน ฮวงรู้เงื่อนไขการเป็นเซียนมนุษย์”เราไม่

เคยเห็นเซียนมนุษย์คนใดเลย หรือเพราะการก้าวเดินบนวิถีเซียนยากเกินไป?”

“ความยากไม่ใช่ปัจจัยเดียว..”ลู่ เหวินถอนหายใจยาวขณะส่ายหัว”ตลอดหลายหมื่นปีมานี้ ไม่มีใครมีชีวิตรอดกลับมาหลังไปเยือนเส้นทางเซียน ไม่แม้แต่คนเดียว!”

“เป็นไปได้ยังไงกัน?!”หลิน ฮวงตกใจ

“ไม่ใช่แค่มนุษย์ แต่พวกปีศาจก็เหมือนกัน ทุกคนที่ไปเยือนเส้นทางเซียนล้วนหายไป”ลู่ เหวินพูดต่อ”มีข่าวลือในอดีตว่าเส้นทางเซียนของโลกเราถูกตัดออก”

“ท่านจะบอกว่าในโลกนี้ ไม่มีเซียนมนุษย์หลงเหลือเลย?”

หลิน ฮวงถามทันที

“ข้าเองก็ไม่มั่นใจ”ลู่ เหวินส่ายหัวอย่างช่วยไม่ได้”ข้ารู้แค่ว่าเคยมีเซียนมนุษย์อยู่ในโลกหลายหมื่นปีก่อน แม้กระทั่งมีตัวตนที่เหนือกว่านั้น แต่วันหนึ่ง ตัวตนทั้งหมดที่เหนือกว่าเซียนมนุษย์ล้วนหายไป ต่อมา บางอย่างก็เกิดขึ้นกับเส้นทางเซียน นับแต่นั้น มันก็ไม่มีใครเคยเป็นเซียนมนุษย์ได้อีก ดวงดาวเหนือเราดูเหมือนจะถูกตัดขาดเช่นกัน มันจึงไม่มีทางให้เซียนมนุษย์ก้าวเป็นเซียนปฐพี”

“ชั้นการเปลี่ยนแปลงจะมีชีวิตได้1800ปี ส่วนขั้นกึ่งเซียนจะมีชีวิตได้3พันปี ไม่ว่าเซียนมนุษย์จะทรงพลังแค่ไหน เขาก็สามารถมีชีวิตได้สูงสุดแค่หมื่นปี เพื่อต่อชีวิต พวกเขาจำต้องผนึกตัวเอง นับแต่นั้น เซียนมนุษย์บนโลกก็ยิ่งมีน้อยลงเรื่อยๆ ตอนนี้หลายหมื่นปีผ่านไป ไม่มีใครรู้ว่าเซียนนมนุษย์

ที่ปิดผนึกตัวเองจะยังมีชีวิต นอกจากนี้ มันก็ไม่มีขั้นกึ่งเซียน คนใดกล้าไปเหยียบเส้นทางเซียนอีกแล้ว”

“ไม่มีเซียนมนุษย์คนใดพยายามไปดูเส้นทางเซียนว่ามีอะไรผิดปกติเลยงั้นหรอ?”หลิน ฮวงอดถามไม่ได้

“แน่นอน มันย่อมมี เซียนมนุษย์หลายคนอาสาไปดูเมื่อเส้นทางเซียนผิดปกติ แต่ก็เหมือนกับขั้นกึ่งเซียน ไม่มีใครกลับมาได้”

การพูดกับลู่เหวินทำให้หลิน ฮวงรู้ว่ามีข้อมูลอีกมากที่ไม่ถูกบันทึกไว้ในหนังสือ

อย่างไรก็ตาม เขายังไม่อาจปักใจได้เต็มร้อยว่าไม่เหลือเซียนมนุษย์บนโลกแล้ว

ขณะที่หลิน ฮวงยุ่งอยู่กับงานในเมือง ภายนอก พวกถานหลางและคนอื่นก็ไม่ได้อยู่เฉย

ทั้ง7เข่นฆ่ามอนสเตอร์ตลอดทางแม้จะพบเจอราชาปีศาจ พวกลูกสมุนปีศาจก็แค่ของเล่นสำหรับพวกเขา

ยิ่งไปกว่านั้น ด้วยการมีผู้ใช้แมลงข้างๆ พวกเขาจึงขุดหาได้ทุกอย่าง ไม่ว่าราชาปีศาจและหัวหน้าปีศาจจะซ่อนสมบัติพวกมันไว้ไหนก็ตาม

ในเวลาไม่กี่วัน ทั้ง7ก็ได้ฆ่าราชาปีศาจเกือบทุกตัวภายใน รัศมีพันเมตรจนสิ้น

พวกเขาได้รับแหวนเก็บของมากว่า200วง

กลางดึก สมาชิกพันธมิตรสวรรค์ก็นั่งล้อมวงกันอีกครั้ง

ถาน หลางนำของทั้งหมดที่พวกเขาได้รับออกมาและเริ่มแจก จ่าย

“ฉันไม่อาจสะกดข่มมอนสเตอร์ระดับกึ่งเซียนได้โดยสมบูรณ์

ฉันอาจไม่สามารถฆ่าเธอได้ด้วยซ้ำหากเราไม่ร่วมมือกัน” ถานหลางกล่าวขึ้นเพราะพวกเขาขาดประสบการณ์การล่าในโลกนี้

“แต่ก็มีของอยู่มากในรังเธอ ฉันเดาว่ามีแหวนเก็บของสามวงที่เป็นของกึ่งเซียนขั้นสูงสุด มีหินวิญญาณหลายพันล้านและยังมีวัตถุดิบอีกเป็นจำนวนมาก มีแม้กระทั่งแหวนเก็บของพร้อมสมบัติกึ่งเทพ!”

แม้พวกเขาจะมีระบบบ่มเพาะแตกต่างกัน อาวุธและอุปกรณ์ก็ยังสามารถใช้ได้ผ่านพลังชีวิต

“ฉันจะแบ่งคริสตัลชีวิตให้ทุกคนหลังขายสมบัติกึ่งเทพเมื่อเราออกไป เราจะแบ่งของกันอย่างเท่าเทียม เก็บของที่พวกนายไม่อยากได้ไว้ อย่าทิ้งขว้างพวกมัน”

หลังแจกจ่ายของ ที่เหลืออยู่ก็มีแค่ของจิปาถะ

หลิน ฮวงขอเก็บก้อนหยกทั้งหมดจากกองของจิปาถะ

ในความเป็นจริง หลีเจี่ยได้ค้นพบเคล็ดบ่มเพาะในก้อนหยกตั้งแต่วันแรกแล้ว ยังไงเขาก็คือผู้ใช้แมลงและเขาก็มีสัมผัส

ด้านพลังวิญญาณเหนือกว่าคนอื่น มันไม่ใช่เรื่องยากที่เขาจะค้นพบความลับ

แต่ทว่า เคล็ดบ่มเพาะในก้อนหยกเหล่านี้สามารถช่วยให้คนเลื่อนได้สูงสุดแค่ขั้นกึ่งเซียนเท่านั้น

นอกจากนี้ เขายังหมดความสนใจในก้อนหยกเพราะพบว่ามันผ่านมาหลายหมื่นปีแล้วที่ไม่มีเซียนมนุษย์ปรากฏขึ้นบนโลก

อย่างไรก็ตาม ก้อนหยกเหล่านี้กลับมีค่ามากต่อหลิน ฮวง

ตั้งแต่เขาทำการค้นหาข้อมูลสองวันก่อน เขาก็เริ่มจำลองเคล็ดวิชาในก้อนหยก เขาต้องการรู้ว่าการบ่มเพาะพวกมัน

จะเป็นยังไง

น่าแปลกใจ เขาพบว่าการจำลองเคล็ดวิชาเหล่านั้นกลับไปช่วยเกื้อหนุนเคล็ดเบือนชะตาเขา

การบ่มเพาะเคล็ดเบือนชะตาเขาเพิ่มขึ้นทีละเล็กน้อยมาตลอด แต่ตั้งแต่ทำการจำลองเคล็ดวิชาในก้อนหยก การบ่มเพาะเขาก็พุ่งทะยาน

ไม่กี่วันมานี้ เขาก็เกือบเก็บแต้ม1ล้านสำหรับการหมุนรอบแรกของเคล็ดเบือนชะตาได้

หลิน ฮวงใช้จิตเทวะเขาอ่านก้อนหยกทั้งหมดทันทีที่ได้รับพวกมัน และก็ต้องประหลาดใจ มีเคล็ดวิชาสองประเภทที่

ช่วยให้การบ่มเพาะเลื่อนเป็นเซียนมนุษย์ได้โดยตรง

หลังแจกจ่ายของ หลิน ฮวงและอีกสองคนก็แบ่งปันสิ่งที่พวกเขาค้นพบ

ในขณะเดียวกัน ถังหนิง ผู้รับผิดชอบการสื่อสารกับศาลเจ้าเมืองและตลาดก็มอบข่าวร้ายให้

“องค์กรมืดเคลื่อนไหวแล้ว พวกมันได้ยึดเมืองใหญ่ไปแล้ว7เมืองจาก21เมือง ข่าวถูกปิดไว้หลายวันก่อและเพิ่งกระจายออกมาวันนี้ สำหรับตอนนี้ เรารู้ว่าองค์กรมืดที่ริเริ่มสงครามคือพวกขัตติยะ อีกาม่วง วิหารนักบุญ และเครื่องราง…”

ตอนที่ 854 ผู้บุกรุก

นี่เกิดขึ้นไม่กี่วันก่อนในเมืองทรายเหนือ

มันเป็นตอนสายเมื่อเนี่ยจุนกลับมาโรงเตี้ยมในเมืองทรายเหนือหลังออกล่าทั้งวัน

“เสี่ยวเอ้อ เอาเนื้อวัวมา4จาน ถั่วต้มสามชุด และเหล้าขาวหนึ่งไห”

นั่นคือเมนูของนักรบทั่วไป

แต่ทว่า เนี่ยจุนไม่ใช่นักรบ พูดให้ถูก เขาไม่ใช่นักรบแล้ว เขาฝึกวิชายุทธิ์มาเป็นปีและเพิ่งได้เข้าร่วมนิกายหลังใช้เวลาฝึกฝนในเชิงยุทธ์และจมปลักในขั้นการเปลี่ยนแปลงอยู่30ปี

แม้เขาจะเป็นกึ่งเซียนขั้นกลาง พฤติกรรมในฐานะนักรบก็ยังฝังในสายเลือดเขา

เขาไม่ชอบเป็นจุดสนใจ อยู่ในโรงเตี้ยมหรูเหมือนผู้บ่มเพาะคนอื่น มันไม่ใช่ว่าเขาจน แค่เขามักขี้เกียจพูดคุยกับผู้บ่มเพาะคนอื่น ด้วยเหตุนั้น การอยู่กับพวกนักรบจึงทำให้เขารู้สึกสงบสุขกว่า

เมื่อมองเหล่านักรบที่กำลังเมามายและกระดกเหล้าไห เขาก็รู้สึกเหมือนเขากำลังมองคนที่เขาเคยเป็น อย่างไรก็ตาม พี่

น้องที่เขาร่วมดื่มกับเขาได้ล่วงลับไปแล้ว เขาไม่อาจหาใคร
มาดื่มกับเขาได้อีก

หลังสั่งเสี่ยวเอ้อ เนี่ยจุนก็เดินขึ้นบันไดไป

เสี่ยวเอ้อเคาะประตูเขาเมื่อท้องฟ้าเริ่มมืด

“นายท่าน อาหารของท่านพร้อมแล้วขอรับ”

“เข้ามา”

เสี่ยวเอ้อเปิดประตูและวางถาดอาหารไว้บนโต๊ะ จากนั้นก็หมุนตัวและเดินออกไป ปิดประตูห้องสนิทจนหลงเหลือแค่ความเงียบ

เนี่ยจุนยืนขึ้นและเดินไปหาอาหารบนโต๊ะ เขาไม่คิดใช้ตะเกียบ เขาคว้าชิ้นเนื้อด้วยมือเปล่า

กัดเนื้อเหมือนพวกนักรบเถื่อน กระดกเหล้า ตามด้วยกับแกล้ม

ในไม่ช้า จานอาหารบนโต๊ะก็ว่างเปล่า

หลังดื่มดำกับเหล้าหยดสุดท้าย เนี่ยจุนก็วางไหลงและเรอเสียงดัง

เมื่อเขาเตรียมลุกขึ้น เขาก็สัมผัสได้ถึงอันตรายจากด้านหลัง ก่อนเขาจะทันตอบสนอง มีดสีเงินก็จ่อบนคอเขา ทำให้เขาหลั่งเหงื่อเย็น

“อย่าส่งเสียงและค่อยๆลุกขึ้น”เสียงเย็นดังจากด้านหลังเขา

“น้องชาย หากเจ้าคิดปล้นข้า แหวนเก็บของข้าอยู่บนนิ้วกลางซ้าย ข้าสัญญาว่าจะไม่ไล่ตามเจ้าไป”เนี่ยจุนยกมือซ้ายขึ้น แสดงให้เห็นแหวนเก็บของ

เหตุผลก็เพราะเขามั่นใจว่าคนๆนั้นต้องเป็นนักฆ่ามืออาชีพ

มีเพียงนักฆ่ามืออาชีพที่สามารถหาตำแหน่งเขาได้อย่างเหมาะเจาะ และปิดซ่อนตัวตนได้ดีขนาดนี้

เมื่อดูจากความเร็ว ความสามารถของนักฆ่าคงเทียบได้กับเขาหรือเหนือยิ่งกว่า

ความเจ็บปวดระเบิดจากมือซ้ายของเนี่ยจุนเมื่อเขาพูด

“ข้าบอกว่าอย่าส่งเสียง”

เนี่ยจุนมองมือซ้ายเขาและสังเกตเห็นว่านิ้วกลางซ้ายเขาเพิ่งถูกตัดเพราะเขาเผลอพูดออกไป

หัวใจของเนี่ยจุนเต้นกระหน่ำ การห้ามพูดหมายถึงไม่มีช่อง

ให้ต่อรอง เขาพบผู้คนมามากตลอด30ปีบนวิถียุทธ์ ดังนั้น เขาจึงรู้ว่าคนประเภทไหนที่เขากำลังรับมืออยู่ด้วย

‘ดูเหมือนว่าข้าคงไม่อาจหลีกเลี่ยงความตายได้’เนี่ยจุนฝืนยิ้มและไม่พยายามพูดอีกครั้ง เขารู้ว่านักฆ่าต้องมอบบทเรียนให้เขาอีกหากเขาพูดอีกครั้ง หรือไม่ก็อาจฆ่าเขาทิ้ง

“หยิบจานขึ้นมาและนำพวกมันไปตรงประตู”

เนี่ยจุนวางจานและเหล้าลงบนถาดตามที่เขาบอก เมื่อเขาเดินไปเปิดประตู มีดก็ละออกจากคอเขาในฉับพลัน

ดวงตาของเนี่ยจุนสว่างขึ้น แต่เขาก็สังเกตเห็นสิ่งผิดปกติเมื่อเขาคิดหนี ด้ายหนาเท่าผมมนุษย์กำลังพันรอบคอเขา

“ข้าดีใจที่เจ้าไม่คิดพยายาม ไม่อย่างนั้น หัวเจ้าคงไม่ติดอยู่บนคอเจ้าอีกแล้ว”เสียงเย็นกล่าวจากด้านหลัง

เนี่ยจุนหลั่งเหงื่อเย็นทั่วหน้าผาก เขาเพิ่งตระหนักว่าอะไรที่ตัดนิ้วเขาไปก่อนหน้า

หลังเปิดประตู เนี่ยจุนก็ก้มเอวลงและวางถาดอาหารบนพื้น

ขณะลุกขึ้นยืน ดาบสั้นก็ปรากฏจากกระเป๋าขวาเขา เขาตัดผ่านช่องแคบระหว่างคอเขาและด้ายโปร่งใส เขารีบกลิ้งตัวหลบหลังลงมือ ส่งผลให้เขาหลบภัยคุกคามจากด้ายไร้สีได้ทัน

โดยปราศจากความคิดต่อสู้ เนี่ยจุนทุ่มพลังทั้งหมดไปที่ขาพยายามหนี

แต่ทว่า เข่าสองข้างเขากลับส่งเสียงดังลั่น ร่างเขาสูญเสียสมดุลและล้มลง

ในเวลาเดียวกัน เขาก็ได้เห็นหน้าตาของมือสังหาร มันเป็นชายในชุดดำและสวมหน้ากากดำบนใบหน้า มีรูบนหน้ากากสองรู เผยให้เห็นดวงตาเย็นชาสีดำ

“ฉลาดมาก”ชายในหน้ากากค่อยๆก้าวเดิน

เนี่ยจุนนอนจมกองเลือด สภาพเขาเหมือนคนที่ตายไปแล้ว

หลังปิดประตู ชายคนนั้นก็คว้าคอเสื้อเนี่ยจุนและโยนเขาไปบนเก้าอี้หน้าโต๊ะกินข้าว

เนี่ยจุนหมดสิ้นกำลังใจ เขาทำได้แค่นอนรอให้ชายคนนั้นทำ

อะไรกับเขาก็ได้

ชายคนนั้นหยิบหลอดฉีดยาออกจากแหวนเก็บของเขาและฉีดมันใส่แขนของเนี่ยจุน

โดยไม่รู้ว่ามันคืออะไร แต่เนี่ยจุนก็รู้สึกได้ว่าทั้งร่างเขากำลังชาด้าน เขาไม่อาจพูด และก็ยังไม่อาจขยับนิ้วได้เลย

ต่อมา เขาก็เห็นชายคนนั้นนำมีดออกมาและผ่าเปิดกะโหลกเขาช้าๆ

ก่อนจิตสำนึกเขาจะดับลง เขาได้ยินชายในหน้ากากพึมพำเสียงเบา"มาดูกันว่าในหัวเจ้ามีอะไรที่ข้าอยากได้ไหม..."

...

กลางดึก คน20คนในหน้ากากมารวมตัวกันในห้องมืด แม้หน้ากากพวกเขาจะดำสนิท แต่ละหน้ากากก็ยังมีรูปแบบต่างกัน

“การสืบสวนเป็นยังไงบ้าง?”มันคือหญิงสาวที่ถาม มีไพลินสีแดงขนาดเท่านิ้วโป้งบนหน้ากากเธอ

“ฉันได้บางอย่างมา”เงาดำพูดขึ้น หน้ากากเขาเหมือนกับคน

ที่ฆ่าเนี่ยจุน

“ฉันจับได้คนหนึ่ง ระดับพลังเขาเทียบได้กับนิรันดร์ขั้นกลาง และฉันก็พบบางอย่างที่เป็นประโยชน์ในหัวเขา”

“ในโลกนี้ พวกเขาจะเรียกระดับจักรพรรดิว่าเซียนมนุษย์ มันผ่านมาหลายหมื่นปีแล้วที่ไม่มีเซียนมนุษย์เผยตัวออกมา และก็ไม่มีใครเลื่อนเป็นเซียนมนุษย์ได้อีก”

“ปัจจุบัน คนที่ทรงพลังสุดในเมืองนี้คือเจ้าเมืองและสองเจ้าเมืองที่มีพลังระดับนิรันดร์ขั้น9 ทั้งสามคือศัตรูที่เราต้องเผชิญ”

“นอกจากนั้น คนที่เราต้องระวังตัวควรเป็นพวกองครักษ์

เซียน กล่าวกันว่าทุกคนในเมืองล้วนเชี่ยวชาญค่ายกลรบ และด้วยความสามารถพวกเขา พวกเขาจึงสามารถสู้กับเซียนมนุษย์ได้”

“พวกมันรู้ตัวกันหรือยัง?”หญิงสาวถาม

“ไม่ พวกมันควรพบศพในวันพรุ่งนี้เช้า”ชายร่างผอมกล่าวอย่างมั่นใจ

“งั้นก็ทำตามแผนเรา เราจะลงมือวันนี้”หญิงสาวหน้ากากไพลินดูเหมือนจะเป็นหัวหน้า

“องค์กรเครื่องรางเราเข้ามาแค่20คน เราไม่เหมือนองค์กรใหญ่เช่นรัฐบาลกลาง สมาคมนักล่า และขัตติยะดังนั้นเราจึง

ต้องพยายามทำให้ความสูญเสียลดน้อยลงสุด หลังเที่ยงคืน พวกนายต้องฆ่าทุกสิ่งมีชีวิตในศาลเจ้าเมืองให้เร็วที่สุดและปล้นสมบัติทุกอย่างมา พยายามออกมาก่อนพวกองครักษ์เซียนจะมาถึง”

ตอนที่ 855 เรามาจากพันธมิตรสวรรค์

มันเป็นก่อนรุ่งสางในเมืองทรายเหนือ

เงาดำ20ร่างรวมตัวกันรอบศาลเมืองและซ่อนในมุมมืด ไม่มีใครสังเกตเห็ฯการดำรงอยู่พวกเขาเพราะมีกำแพงคอยกัน

“ไป!”เมื่อเสียงของหญิงสาวส่งไปถึงหูของทุกคน เงาดำสองร่างก็ลงมือพร้อมกัน

เงาดำสองสายโฉบผ่านอากาศราวกับเข็ม

วินาทีต่อมา องครักษ์เซียนสองนายที่คุ้มกันประตูก็ล้มลง

ก่อนล้มลง เงาดำสองร่างก็ถีบตัวมาและลากศพทั้งสองไปซ่อน

กระบวนการทั้งหมดใช้เวลาไม่ถึงสองวินาที

หลังจัดการผู้คุ้มกัน เงาดำ20ร่างก็ทะยานหายไปในศาลเจ้าเมือง

พวกเขามุดอยู่ในมุมมืดและกระจายตัวกัน เริ่มการล่าสังหาร

ในศาลเจ้าเมือง ยอดฝีมือหลายคนที่หลับลึกล้วนถูกฆ่าด้วย

วิธีต่างๆ

บางคนถูกตัดหัว บางคนถูกแทงสมอง ขณะบางคนถูกเข็มเล่มเล็กๆเจาะขมับ

ในห้องเจ้าเมือง เว่ยหยุนที่กำลังนั่งสมาธิอยู่ลืมตาขึ้นในฉับพลัน

“นั่นใคร?!”เขาสัมผัสได้ว่ากำลังถูกจ้องมองในเงามืด

“จิตสัมผัสเจ้าไม่ธรรมดาเลย..”

เงาดำเผยตัวมันออกจากเงา มีหน้ากากดำและไพลินสีแดงบนใบหน้าเธอ

“มือสังหาร?!”รูม่านตาของเว่ยหยุนหดลง แม้เขาจะเห็นหญิงสาวตรงหน้า แต่เขากลับสัมผัสถึงตัวตนเธอไม่ได้เลย มีเพียงมือสังหารระดับสูงจึงสามารถปิดบังกลิ่นอายได้เช่นนี้

“เจ้าเดาได้ถูก งั้นข้าก็จะมอบรางวัลให้!”หญิงสาวชุดดำค่อยๆเยื้อยย่าง ดูเหมือนจะไม่รีบฆ่าเขา”ทำไมเจ้าไม่ลองเลือกว่าอยากถูกฆ่าด้วยวิธีไหนละ?”

“ข้าขอเลือกชีวิตเจ้า!”เว่ยหยุนลุกขึ้นและเปิดฉากโจมตี เขาปล่อยหมัดใส่ใบหน้าของหญิงสาว

แต่ทว่า แสงสีเงินกลับสว่างวูบพร้อมกับกระบี่ที่ปักคาใบหน้าของเว่ยหยุน

ทั่วห้องตกอยู่ในความเงียบ

หลังดึงกระบี่ออก หญิงสาวก็นำผ้าออกมาและเช็ดมือเธอ

“ฉันลืมบอกไปว่าฉันไม่ได้ถนัดแค่การลอบสังหาร แต่ยังถนัดเรื่องการต่อสู้เช่นกัน”

หลังเช็ดเลือดบนกระบี่ หญิงสาวก็โยนผ้าเปื้อนเลือดทิ้งและเปิดประตูห้อง

หน้าประตู มีชายชุดดำ19คนมารวมตัวและรอคำสั่ง

“ยังมีเวลา57นาทีก่อนพวกองครักษ์เซียนชุดใหม่จะมาสับเปลี่ยนกะ รีบหาของล้ำค่ากันเถอะ…”

สิ่งที่เกิดขึ้นในศาลเจ้าเมืองทรายเหนือเองก็เกิดขึ้นในเมือง

ใหญ่อื่นเช่นกัน

ความแตกต่างเดียวคือผู้คนและแผนการในแต่ละเมือง

หลังผ่านไป1-2วันของการหลบซ่อน องค์กรมืดก็เผยด้านโหดเหี้ยมหลังพบว่าไม่มีตัวตนระดับจักรพรรดิในโลกนี้

เกิดการสังหารหมู่ในศาลเจ้าเมืองและการปล้นทรัพยากรไม่นับว่าเป็นอะไร เพราะมีบางองค์กรที่ทำการเข่นฆ่าไปทั่วทั้งเมือง

ยอดฝีมือเช่นเจ้าชายลำดับ7เรียกได้ว่าไร้เทียมทานเมื่อพวกเขาสู้กับคนในระดับเดียวกัน พวกเขาทำลายค่ายกลขององครักษ์เซียนอย่างง่ายดาย ยิ่งไปกว่านั้น เนื่องจากสมาชิก

องค์กรมืดทั้งหมดล้วนเป็นอัจฉริยะระดับนิรันดร์ขั้น9 มันจึงไม่มีใครสามารถสู้กับพวกเขาได้

โลกทั้งใบตกอยู่ในความวุ่นวายและกลิ่นคาวเลือด

...

กลางดึก สมาชิกพันธมิตรสวรรค์ได้มารวมตัวกันอีกครั้ง

“มีข่าวร้ายสองเรื่อง”ถังหนิงพูดด้วยสีหน้าจริงจังก่อนพวกเขาจะแบ่งของ

“คนจากวิหารนักบุญได้บุกเมืองหนึ่ง ประชากรกว่าสามล้าน ในเมืองเฟิงไล่ถูกฆ่า ไม่มีใครเหลือรอด”

ทั้งคนพากันขนลุก

“ได้ยังไงกัน?ไม่ใช่ว่าพวกเขาต้องการแค่สาวพรมจรรย์เท่านั้น?ทำไมพวกเขาถึงเข่นฆ่าทุกคนในเมือง?”ถานหลางสับสน

“พิธีสังเวยถูกแทรกแซง พวกเขาฆ่าคนทั้งเมืองด้วยความโกรธแค้น กล่าวว่าพวกเขาทำตามบัญชาของพระองค์เพื่อดับความโกรธ”ถังหนิงอธิบาย

“พวกรัฐบาลกลางและสมาคมนักล่าไม่มีใครเคลื่อนไหวเลย?”หลิน ฮวงถามด้วยคิ้วขมวดแน่น

“รัฐบาลกลางได้ทุ่มกำลังจัดการกับขัตติยะอยู่ ดังนั้นพวกเขาจึงไม่มีทางมายุ่งกับเรื่องนี้ได้ ขัตติยะได้ปล้นชิงสองเมืองใหญ่และเมืองเล็กนับสิบ หากไม่มีใครหยุดพวกเขา ฉันสงสัยว่าทรัพยากรจำนวนมากคงถูกช่วงชิง”

“สมาคมนักล่าเองก็กำลังรับมือกับอีกาม่วง พวกเขาไม่มีทางแบ่งเวลาและกำลังมาช่วยได้เช่นกัน พวกนักผจญภัยคือกลุ่มเดียวที่พยายามและหยุดพวกนักบุญ”

“แล้วพวกนอกรีตกับเครื่องรางละ?ไม่มีใครรับมือกับพวกเขาเลย?”เฉิงเถาถามทันที

“นั่นคืออีกข่าวร้าย”ถังหนิงกล่าวด้วยสีหน้าดำมืด”คนจากเครื่องรางดูเหมือนกำลังมุ่งหน้ามาทางเรา…”

ทุกคนคิดอย่างกระวนกระวาย ทั่วห้องตกอยู่ในความเงียบ

“เราควรถอยไหม?เราไม่มีกำลังคนพอจะสู้กับพวกเครื่องราง”หลีเจี่ยปรึกษาถานหลาง”หากเราสู้ เราก็อาจได้เปรียบหากเป็น1ต่อ1 แต่พวกมันมีคนมากกว่าเราสองเท่า โอกาสที่เราจะชนะริบหรี่มาก ยิ่งไปกว่านั้น เครื่องรางยังเป็นองค์กรมือสังหาร พวกมันเชี่ยวชาญในด้านการลอบสังหาร”

ถานหลางนิ่งเงียบและไม่มีใครรู้ว่าเขากำลังคิดอะไร

“ฉันคิดว่าเราควรสู้”หลิน ฮวงอดพูดขึ้นไม่ได้”เราสามารถร่วมมือกับศาลเจ้าเมืองได้ ในกรณีนั้น จำนวนคนจากเครื่องรางก็ย่อมไม่ได้เปรียบเหนือเรา ในแง่ของการลอบสังหาร เรามีหลีเจี่ยอยู่ ฉันเดาว่าพวกมันคงไม่อาจลอบโจมตีเราได้หากหลีเจี่ยอยู่กับเรา ฉันเองก็มีเทคนิคบางอย่างอยู่ มันควรช่วยได้มากพอสมควร ยิ่งไปกว่านั้น เรายังสามารถขอความช่วยเหลือจากองค์กรกลาง เราแค่ต้องยืนหยัดรอให้การช่วยเหลือมาถึง เราไม่ต้องฆ่าทุกคนจากเครื่องราง”

แม้หลิน ฮวงจะกล่าวว่าไม่ต้องฆ่าทุกคน แต่เขากลับกำลังคิดหาวิธีฆ่าทุกคนพร้อมกันและชิงเอาทุกอย่างที่พวกเขาปล้นชิง

เขาแม้กระทั่งคิดหาวิธีแยกตัวจากกลุ่มและล่าพวกเครื่องรางหากถานหลางและคนอื่นตัดสินใจถอยหนี

หลังเงียบไป ในที่สุดถานหลางก็กล่าวขึ้น”การถอยหนีโดยไม่พยายามไม่นับเป็นวิถีของพันธมิตรสวรรค์ แม้เราจะต้องสู้กับพวกขัตติยะ เราก็จะสู้และไม่หนี!ศัตรูเราคือพวกเครื่องราง เราไม่เพียงแต่จะปักหลักสู้ แต่เรายังต้องชนะ!แต่การ

ต่อสู้นี้ไม่ใช่เรื่องง่ายและเราบางคนอาจตายได้ เตรียมตัวกันให้พร้อมและอย่าประมาทเด็ดขาด”

“เรามาจากพันธมิตรสวรรค์ เราคือองค์กรอัจฉริยะอันดับ1ของโลก!เราจะแสดงให้ทุกคนเห็นว่าเรา พันธมิตรสวรรค์ คู่ควรกับอันดับ1!”

<u>ตอนที่ 856 กวาดล้าง</u>

หลิน ฮวงไม่รู้อะไรมากเกี่ยวกับเครื่องราง

เขารู้แค่ว่ามันคือองค์กรนักฆ่าอันดับ2ในเขต3 โดยรวม พวกเขาอ่อนแอกว่าอีกาม่วงและนอกรีตเล็กน้อย แต่ทว่า พวกเขาก็ถือเป็นองค์กรมืดที่โดดเด่น

องค์กรนักฆ่าอันดับ1คือนักฆ่าเงา พวกเขาได้ทุ่มกำลังทั้งหมดกับการเปิดของมิติอีกแห่งในเขต2 พวกเขาได้ดึงกำลังจากเขต3ไปร่วมด้วยมาก ดังนั้นพวกเขาจึงไม่ได้มีส่วนร่วมในแดนเทพตกสวรรค์

หลิน ฮวงรู้เกี่ยวกับพวกเครื่องรางก่อนถังหนิง

เขาให้เจ้าแดงจับตาดูการเคลื่อนไหวของทุกองค์กร

นอกจากเครื่องราง แม้กระทั่งขัตติยะและรัฐบาลกลางยังตกอยู่ภายใต้การเฝ้าดู

เขาเข้าใจพวกองค์กรมืดเหล่านี้มากขึ้นผ่านภาพฉายของเจ้าแดง

สำหรับคนเหล่านี้ มนุษย์ไม่แตกต่างจากสัตว์เดรัจฉาน

พวกเขาเข่นฆ่าคน ทำลายทั้งเมืองและทำให้คนเป็นหุ่นเชิด ทำทุกอย่างตามใจชอบ

เนื่องจากเครื่องรางส่งตัวเองมาเหยียบหน้าบ้านเขา หลินฮวงก็ย่อมไม่ปล่อยให้ใครรอดชีวิตกลับไป

เจ้าแดงฉายวิดิโอเมื่อท้องฟ้ามืด มีชายชุดดำคนกำลังบินด้วยความเร็วสูงสุด

“พวกมันจะมาถึงในไม่ช้า พวกมันห่างจากเราไม่ถึงพันกิโลเมตร”

“ไปกันเถอะ เราจะไปพบพวกมันซะหน่อย”

หลิน ฮวงขยี้การ์ดแปลงร่างเฉพาะและเปลี่ยนเป็นวิญญาณ เขาลอยผ่านกำแพงและดำลึกลงไปในดิน จากนั้นก็ไปโผล่หน้าประตูเมือง

หลังออกเมืองมา เขาก็ตรงไปยังตำแหน่งต่อสู้ที่เจ้าแดงเลือกไว้และผุดขึ้นมาบนพื้น จากนั้นก็ลบผลของการ์ดออก

เหตุผลที่เขาทำเช่นนี้ก็เพราะไม่อยากให้ถานหลางและคนอื่นเห็นความสามารถจริงเขา

หลิน ฮวงตัดสินใจต่อต้านพวกเครื่องรางตั้งแต่ต้น

มันก็แค่การเบี่ยงเบนเมื่อพูดถึงการขอความช่วยเหลือจากองค์กรกลาง เขาไม่คิดให้ถานหลางและคนอื่นสู้กับพวกเครื่องรางอยู่แล้ว

มันคือความจริงที่ทุกคนในพันธมิตรสวรรค์มีความสามารถ ความสามารถพวกเขาอาจเหนือกว่าสมาชิกเครื่องราง แต่ทว่า พวกเครื่องรางก็นับเป็นนักฆ่ามืออาชีพ ความตายและความสูญเสียไม่อาจหลีกเลี่ยงหากพวกเขาต้องสู้

หลิน ฮวงจึงเลือกมาคั่นกลางทาง เข่นฆ่าทุกคน และกวาดรางวัลไปคนเดียว

ไม่นานหลังเขามาถึง เขาก็เห็นสมาชิกเครื่องรางคนบนท้องฟ้า

เขาถีบตัวขึ้นไปบนท้องฟ้าและขวางทางพวกเขา

“พวกแกไม่อาจไปไหนได้”เสียงของหลิน ฮวงดังเข้าไปในหูของทุกคน

“ฆ่าเขาซะ!”เสียงของหญิงสาวดังขึ้น

หนึ่งในชายชุดดำหายไปและปรากฏข้างหลิน ฮวงในเสี้ยววินาที เขาเล็งมีดใส่ใบหน้าของหลิน ฮวง

อย่างไรก็ตาม เงาดำกลับปรากฏขึ้นในวินาทีนั้น และชายชุดดำก็แข็งค้างไป

กลุ่มเครื่องรางเห็นหอกดำทะลุผ่านหน้าอกของเพื่อนพวกเขา มีลวดลายสีม่วงบนตัวหอก

“แกกล้าเอาความเร็วแกมาเทียบกับไคลี่?แกต้องบ้าไปแล้วแน่ๆ…”หลิน ฮวงพึมพำ

หลังไคลี่ฆ่าชายคนนั้น เจ้าแดงก็ทำการแพร่ปรสิต มันควบคุมชายชุดดำให้ดึงหอกออกช้าๆ จากนั้นก็มายืนข้างหลิน ฮวงและมองสมาชิกเครื่องรางที่เคยเป็นเพื่อนกัน

เมื่อเห็นปรากฏการณ์แปลกๆ ความหวาดกลัวก็ปกคลุมไปทั่ว พวกเขาเห็นต่อหน้าว่าเพื่อนพวกเขาตายไปแล้ว แต่ตอนนี้เขากลับยังมีชีวิต และกลับยืนอยู่คนละฝั่งกับพวกเขา

“แกเป็นใครกันแน่?!”หญิงสาวถามอย่างโกรธแค้น

“หลินเซี่ยจากพันธมิตรสวรรค์”หลิน ฮวงประกาศชื่อเขา

หญิงสาวตกตะลึง เธอไม่คิดว่าหลิน ฮวงจะเผยชื่อจริง แต่เธอก็รู้สึกตะหงิดใจกับชื่อนั้น

“หลินเซี่ย?แกคือหลินเซี่ยผู้เป็นอันดับ1บนต้นไม้ขั้นบันได?!”ชายชุดดำอุทาน

สมาชิกองค์กรอัจฉริยะมีอยู่ในทุกองค์กรและแน่นอน นั่นก็นับรวมเครื่องรางไปด้วย

หลายคนเคยเห็นภาพของหลิน ฮวง แต่ระดับพลังของหลินเซี่ยบนต้นไม้ขั้นบันไดกลับแตกต่างจากตัวจริงตรงหน้ามาก และการเปลี่ยนชุดกับทรงผมก็เป็นอีกเหตุผลที่ทำให้จำเขาไม่ได้

“เขาควรเป็นหลินเซี่ยตัวจริง เขาดูเหมือนในรูปมาก นอกจากนี้ หลินเซี่ยยังเป็นผู้ควบคุม”ชายชุดดำอีกคนยืนยัน

‘เป็นไปไม่ได้!ทำไมหลินเซี่ยถึงทรงพลังขนาดนี้?ไม่กี่เดือน

ก่อนเขายังเป็นแค่เพลิงแดงอยู่เลยไม่ใช่รึไง?!’หลายคนลอบคิด’ความสามารถบ้าอะไรกัน…’

“หลินเซี่ย แกพยายามหยุดเราด้วยตัวแกคนเดียวรึไง?”หญิงสาวก้าวมาข้างหน้า กลิ่นอายน่าสะพรึงของเธอกระจายไปทั่ว

หลิน ฮวงไม่สนใจแรงกดดันที่เธอปล่อยออกมา เขาเคยฆ่าจักรพรรดิขั้นทองเหลืองมาแล้ว ดังนั้นนิรันดร์ขั้น9ที่มีความสามารถเท่าจักรพรรดิขั้นทองดำจึงไม่อาจทำให้เขากลัวได้

“อย่างแรก ฉันไม่ได้ตัวคนเดียว ฉันมีมอนสเตอร์อัญเชิญ สอง ฉันไม่คิดหยุดพวกแก แต่คิดฆ่าพวกแกต่างหาก”หลินฮวงก้าวไปข้างหน้าเช่นกัน

“อวดดี!”หญิงสาวกรีดร้องและหันไปสั่งคนด้านหลังเธอ”ฉันจะสู้กับมอนสเตอร์อัญเชิญเอง พวกนายไปฆ่าเขาซะ”

ทันทีที่ออกคำสั่ง ชายชุดดำทั้ง18คนก็โจมตีหลิน ฮวงจากทุกทิศทาง ในขณะเดียวกัน หญิงสาวก็จับกระบี่แน่นและพุ่งใส่ไคลี่

หลิน ฮวงยืนนิ่งอยู่กับที่โดยไม่ขยับ สีหน้าเขาเต็มไปด้วยความเย็นชา

ไคลี่ไม่ได้เหลือบมองหญิงชุดดำที่พุ่งใส่เธอ เธอกลับโบกมือและเนฟิลิก368ตนก็ปรากฏขึ้น

สมาชิกเครื่องรางทุกคนตกตะลึงเมื่อเห็นกลุ่มมอนสเตอร์ชุดเกราะเงินปรากฏ

กองทัพเนฟิลิกก่อขบวนรบพวกมันทันทีที่ปรากฏและโอบล้อมสมาชิกเครื่องรางเอาไว้

“พวกแกถูกล้อมไว้หมดแล้ว”หลิน ฮวงประกาศด้วยรอยยิ้มชั่วร้าย

“ถอย!”เมื่อเห็นขบวนรบ หญิงสาวก็รู้ว่าไม่อาจเอาชนะศึกนี้ได้

“ไคลี่ ฆ่าให้หมด อย่าให้เหลือรอด!”หลิน ฮวงออกคำสั่ง

“ฆ่า!”ไคลี่เองก็ออกคำสั่งต่อไปยังกองทัพเธอ

สมาชิกเครื่องรางพยายามทำลายขบวนรบ แต่ก็ไร้ประโยชน์

ในเวลาไม่ถึงนาที ทั้ง18คนก็ถูกฆ่า หลงเหลือหญิงสาวผู้เป็นหัวหน้าแค่คนเดียว

“หลินเซี่ย หากแกฆ่าฉัน พ่อฉันไม่มีทางปล่อยแกไปแน่!เขาคือจักรพรรดิขั้นทองม่วง เราเข้ามาในแดนเทพตกสวรรค์ด้วยกัน!”

“เขาไม่มีทางรู้”น้ำเสียงของหลิน ฮวงยังคงเฉยชา”แต่ต่อให้รู้เขาก็ไม่อาจทำอะไรฉันได้”

แม้เธอจะทรงพลัง เธอก็อยู่ได้ไม่ถึงสามนาทีเมื่อไคลี่เข้าร่วมขบวนรบ หอกของไคลี่แทงทะลุหัวใจเธอ และพรากชีวิตไป

หลังเรียกไคลี่กลับและปล่อยให้เจ้าแดงแพร่ปรสิต หลิน ฮวงก็อัญเชิญอิมพ์เพื่อทำลายสนามรบด้วยดาวตก หลังยืนยันว่าไม่เหลือร่องรอย หลิน ฮวงก็กลับไปยังห้องพักในโรงเตี๊ยม

โดยรวม เขาใช้เวลาไม่ถึง10นาที

ตอนที่ 857 ผู้พยากรณ์

เมื่อมันเลย4ทุ่มมาเล็กน้อย ถานหลางก็สั่งให้หลิน ฮวงมาพบ

ถานหลางนำสมาชิกพันธมิตรสวรรค์ทั้งหมดตรงไปยังศาลเจ้าเมือง

เพื่อต่อสู้กับเครื่องราง ถานหลางได้วางแผนร่วมกับศาลเจ้าเมือง เขาแม้กระทั่งขอให้รัฐบาลกลางและสมาคมนักล่าสนับสนุน

หลิน ฮวงแสร้งทำเป็นไม่รู้อะไร เขาตรงไปยังศาลเจ้าเมือง พร้อมคนอื่น

พวกเขารอจนถึง7โมงเช้าแต่ก็ไม่มีอะไรเกิดขึ้น

“เราสามารถกลับไปห้องพักและนอนหลับได้ไหม?”หลิน ฮวง หาวเพราะเขาง่วงจริงๆ

“มันก็เช้าแล้ว ตามพฤติกรรมของพวกเครื่องราง มีความเป็นไปได้น้อยที่พวกมันจะสู้กับเราตอนนี้”แมลงของหลี เจี่ยเองก็ไม่พบสิ่งผิดปกติ

“รอกันก่อนเถอะ พวกมันอาจยังรอให้เราประมาทก่อนโจมตี”ถานหลางยังกังวล

หนึ่งวันและหนึ่งคืนผ่านไป แน่นอน พวกเครื่องรางยังไม่ปรากฏ

“มันก็สองวันแล้วและพวกมันก็ยังไม่ทำอะไร จะเกิดอะไรขึ้นหากพวกมันถอยไปแล้วเมื่อเห็นเรา?”เฉิงเถาสันนิษฐาน

“รออีกหน่อยเถอะ”ถานหลางยังตื่นตัว

หลิน ฮวงพูดไม่ออก เขาไม่ได้ทิ้งร่องรอยเอาไว้ ผู้คงจึงไม่รู้ว่าพวกเครื่องรางถูกฆ่าไปแล้ว

“ฉันมันโง่เอง..”หลิน ฮวงไม่มีทางเลือกนอกจากต้องอยู่กับพวกเขาทั้งคืน

อย่างไรก็ตาม มันก็ไม่นานนัก ในช่วงบ่าย หลีเจี่ยได้รับข้อความจากรัฐบาลกลาง

“พวกคุณไม่ต้องอยู่รออีกแล้ว พวกเครื่องรางล้วนตายหมดแล้ว”

นอกจากหลิน ฮวง ทุกคนสงสัยหลังได้ยินสิ่งที่ถังหนิงกล่าว

“พวกมันถูกรัฐบาลกลางโจมตี?”ความคิดแรกของถานหลางคือรัฐบาลกลาง

“ไม่”ถังหนิงส่ายหัว”เราไม่ได้ทำอะไรเลยในรอบนี้”

“รัฐบาลกลางย่อมยอมรับหากเป็นฝีมือพวกเขา มันเป็นเกียรติทางทหาร”เฉิงเถาแสดงความคิดเห็น”จากข้อความที่พวกเขาส่ง พวกเขาบอกเราว่าพวกเขาไม่ได้ทำอะไร ดังนั้นมันจึงไม่ใช่ฝีมือพวกเขาอย่างแน่นอน”

“หากมันไม่ใช่รัฐบาลกลาง แล้วพวกเขายืนยันได้ยังไงว่า

พวกเครื่องรางตายแล้ว?”ถานหลางซักถามต่อ

“มีผู้พยากรณ์สองคนในกลุ่มพวกเขา ทั้งสองยืนยันเป็นเสียงเดียวกันว่าพวกเครื่องรางทั้ง20คนตายแล้ว ไม่มีใครรอดชีวิต”ถังหนิงบอกสิ่งที่รัฐบาลกลางกล่าว

จากนั้นฝูงชนก็ไม่สงสัยความจริงอีกหลังรู้ว่ามันเป็นผลการทำนายของสองผู้พยากรณ์

กล่าวกันว่าเกณฑ์หลักของการเป็นผู้พยากรณ์คือการครอบครองความสามารถที่ข้องเกี่ยวกับเวลา ความลับของการเป็นผู้พยากรณ์เกี่ยวกับเวลา โดยไม่คำนึงว่าจะมีความรู้มาก

แค่ไหน ผู้พยากรณ์แท้จริงต้องสามารถใช้ความลับของเวลา สำรวจอดีตและทำนายอนาคตได้

แน่นอน สองผู้พยากรณ์จากรัฐบาลกลางย่อมเป็นของจริง

เนื่องจากทั้งสองคนได้รับผลทำนายคล้ายกัน นั่นก็หมาย ความว่าคำทำนายเป็นจริง

“ผู้พยากรณ์รู้ไหมว่าเป็นฝีมือของใคร”หลิน ฮวงให้ความ สนใจ

มันยังไม่เป็นไรหากพันธมิตรสวรรค์รู้ แต่เขาไม่อยากให้

รัฐบาลกลางพบความสามารถจริงเขา

ยังไงคุณฟู่ก็ถูกรัฐบาลกลางวางแผนตลบหลัง นอกจากนี้ รัฐบาลกลางยังเป็นองค์กรใหญ่ ไม่มีใครรู้ว่าศัตรูของคุณฟู่มีมากแค่ไหน

แม้ความจริงที่ว่าเขาจะไม่ทิ้งร่องรอยใดไว้ ผู้พยากรณ์ก็ยังมีความสามารถพิเศษ พวกเขาอาจเห็นบางอย่าง

“เจ้าหน้าที่จากรัฐบาลกลางบอกว่าผู้พยากรณ์ทั้งสองพยายามตรวจสอบแล้ว แต่พวกเขาก็ไม่อาจทำได้ ทั้งคู่เห็นแค่ภาพของฝนดาวตก”ถังหนิงเล่าข่าว

“ฝนดาวตก?”คนอื่นนอกจากหลิน ฮวงสับสน

“ฝนดาวตก…มีโอกาสไหมว่านี่จะเป็นการทำนาย?”ถานหลางกล่าวขณะลูบคาง

“ฉันเคยเห็นดาวตกเมื่อไม่กี่วันก่อน”เฉิงเถากล่าวขึ้น”ก่อนท้องฟ้าจะมืด”

“นายแน่ใจนะ?”ถานหลางถามทันที

“ฉันเดาว่าฉันไม่ได้ตาฝาด ไม่มีใครเห็นเลยงั้นหรอ?”

ทุกคนส่ายหัว รวมถึงหลิน ฮวง

“มันอยู่ทางตะวันออกของเมือง ดาวตกห่างจากเมืองไม่ถึงสามร้อยกิโลเมตร”เฉิงเถาจำได้อย่างชัดเจน

“นำฉันไปที่นั่น”ถานหลางร้องขอทันที ดูเหมือนว่าเขาจะรู้สึกโล่งใจขึ้นหลังได้เห็นศพของพวกเครื่องราง”หลีเจี่ย ตามฉันมา มาดูกันว่าเราจะได้เบาะแสอะไรไหม”

ถานหลางขอให้อีกสองคนตามเขาไปด้วย

เนื่องจากทั้งสามได้ออกไปแล้ว หลิน ฮวงก็จึงหมดกังวล เขามั่นใจว่าพวกเขาย่อมไม่พบอะไร

“เจออะไรไหม?”หลิน ฮวงที่นอนบนเก้าอี้เปลค่อยๆลืมตาเพื่อมองถานหลาง

“เราพบหลุมดาวตก แต่ไม่พบอะไร”

หลิน ฮวงขมวดคิ้วโดยไม่พูดอะไร เขาดึงหมวกเพื่อปิดหน้า

และนอนต่อ

“ในเมื่อผู้พยากรณฑ์ได้คำทำนายเดียวกัน ฉันเดาว่าเราคงไม่ต้องสงสัยเรื่องนี้กันแล้วละ”หลีเนี่ยแนะนำ

“ใช่แล้ว แทนที่จะมานั่งเสียเวลา ทำไมเราไม่ปล่อยมันไป? จุดประสงค์หลักเราคือเข้ามาหาทรัพยากร”เฉิงเถาแนะนำ

“ช่างมันเถอะ”ถานหลางยังไม่คลายสิ่งที่เขากังวลขณะส่ายหัว”ให้ทุกอย่างจบลงนี้และพักผ่อนกัน เราจะออกเมืองกู่ฉานแต่เช้าและตรงไปยังเมืองตรัสรู้!”

“นายกำลังจะออกเมืองกู่ฉาน?”หลีเจี่ยถาม

“เราล่ามอนสเตอร์ส่วนใหญ่ภายในรัศมีสามพันกิโลเมตรรอบเมืองกู่ฉานจนหมดแล้ว มันถึงเวลาที่เราต้องไปยังจุดหมายต่อไป”ถานหลางพยักหน้า เขาเตรียมวางแผนไว้ตั้งแต่ต้นแล้ว แผนเดิมเขาคือจัดการอันตรายก่อนออกไป แต่ทว่าในเมื่อพวกเครื่องรางถูกกวาดล้างแล้ว พวกเขาจึงไม่จำเป็นต้องอยู่ต่ออีก

เมืองกู่ฉานดูสงบสุข แต่ทว่า ข่าวลือมากมายก็เกิดขึ้น ข่าวเกี่ยวกับการกวาดล้างพวกเครื่องรางเริ่มกระจายไปสู่องค์กรอื่น

“กวาดล้าง?ไม่มีใครรอดชีวิตและก็ยังไม่มีใครพบศพ?!”

“คิดว่านี่เป็นฝีมือของรัฐบาลกลางรึเปล่า?!”

“ฉันเดาว่าพันธมิตรสวรรค์ไม่อาจทำเรื่องนี้ได้หรอก พวกเขามีกันแค่สิบคน มีความเป็นไปได้น้อยมากที่จะเป็นฝีมือพวกเขา”

“แม้ถานหลางจากพันธมิตรสวรรค์จะแข็งแกร่ง เย่ เย่จากเครื่องรางก็ไม่ได้ด้อยกว่ามาก เขาไม่อาจเอาชนะพวกเครื่องรางได้เพียงลำพัง เว้นแต่เฉินเตาจะเป็นคนลงมือ”

“หรือมันจะเป็นเซียนมนุษย์?”

มีการคาดเดาทุกประเภท

องค์กรมืดพากันเก็บตัวหลังได้รับข่าวนี้

องค์กรกลางส่วนใหญ่ตื่นเต้นเมื่อได้ยินข่าว มีส่วนเล็กที่กังวล หากมันเป็นบุคคลลึกลับ ระดับอันตรายในโลกนี้ก็เหนือความคาดหมายของพวกเขา

คนจากพันธมิตรสวรรค์ไม่ได้ถามอะไรเพิ่ม เช้าวันต่อมา ถานหลางและคนอื่นก็มุ่งหน้าไปยังอีกเมือง

ตอนที่ 858 นายอยากขายราชาเฮอคิวเลี่ยนไหม

เมืองตรัสรู้เป็นเมืองหลวงที่ตั้งอบู่บนชายแดนตะวันตกเฉียงเหนือ มันเป็นหนึ่งในไม่กี่เมืองใหญ่ที่ไม่ถูกยึดโดยองค์กรอื่นๆ

สมาชิกพันธมิตรสวรรค์ใช้เวลาทั้งบ่ายเพื่อเดินทางมาเมืองตรัสรู้

หลังพักผ่อน พวกเขาก็วางแผนกลยุทธ์โจมตีกันอีกครั้ง

มีเพียงผู้ประสานงานคนเดียวที่ต้องอยู่ในเมืองและที่เหลือก็

สามารถเข้าร่วมการต่อสู้ได้

แต่ทว่า หลิน ฮวงกลับอัญเชิญราชาเฮอคิวเลี่ยนมาแทน ตำแหน่งเขาในกลุ่มขณะเขาอยู่ในเมือง

ถานหลางและคนอื่นไม่คัดค้าน

ความสามารถของมอนสเตอร์อัญเชิญหลิน ฮวงเหนือกว่าตัวเจ้าของและมันก็ค่อนข้างเหมาะแก่การต่อสู้กว่าตัวหลิน ฮวง

หลังทานอาหารกลางวัน ถานหลางและกลุ่มเขาก็ออกไป

หลิน ฮวงและถังหนิง ผู้ประสานงานที่อยู่ในเมือง

เพราะความสัมพันธ์พวกเขากับเมืองกู่ฉาน หลิน ฮวงและถังหนิงจึงได้สิทธิ์เข้าหอสมุดเมื่อมาถึง

หลังอำลา ทั้งคู่ก็ตรงไปหอสมุด

เนื่องจากเขาไม่เคยเผยทักษะเขาในสมาคมอัจฉริยะ หลิน ฮวงจึงไม่อาจฝึกทักษะดาบเขาได้ เร็วๆนี้ เขาค้นพบว่าการฝึกเคล็ดวิชาในโลกนี้สามารถเพิ่มความชำนาญในเคล็ดเบือนชะตาได้ ดังนั้น หลิน ฮวงจึงตัดสินใจจดจำเคล็ดวิชาในโลกนี้ให้ได้มากที่สุด

มันไม่ยากสำหรับหลิน ฮวง เขาสามารถจดจำเนื้อหาทั้งหมดที่เขาเห็นด้วยจิตเทวะ เขาไม่ต้องอ่านด้วยสายตาเขา แต่

อ่านเนื้อหาทั้งหมดด้วยจิตเทวะเขา

หลิน ฮวงพบหนังสือที่เขาต้องการในห้องสมุดอย่างรวดเร็ว จากนั้นเขาก็นั่งบนพื้นถัดจากชั้นวางหนังสือ

ด้วยจิตเทวะเขา เขาสามารถอ่านหนึ่งหน้าได้ในเวลาไม่ถึง0.01วินาที ในความจริง มันเร็วกว่าความเร็วการพลิกหน้าซะอีก หากมันไม่ใช่เพราะมีคนอื่นในหอสมุด หลิน ฮวงคงอ่านหนังสือพร้อมให้ด้ายพลังจิตพลิกหน้าหนังสือไปแล้ว แต่ยังไงเขาก็สามารถอ่านหนังสือจบเล่มได้ภายในไม่กี่วินาที

ข้อกำหนดของเคล็ดวิชาสำหรับเคล็ดเบือนชะตาไม่สูง ตราบเท่าที่เป็นเคล็ดวิชาระดับการเปลี่ยนแปลงและสูงกว่านั้น มันก็จะเพิ่มความคุ้นเคยเขาได้ อย่างน้อย นี่ก็คือสิ่งที่เกิดขึ้นกับ

การหมุนรอบสอง

หอสมุดไม่ได้ขาดเคล็ดวิชาระดับการเปลี่ยนแปลง หลิน ฮวง สามารถหาได้หลายร้อยในเมืองกู่ฉาน แต่ทว่า เคล็ดวิชาระดับกึ่งเซียนถือว่าหาได้ยากและมีไม่เพียงกี่เล่ม

แต่ทว่า หลิน ฮวงไม่ได้รีบ ปัจจุบันเขาฝึกทักษะระดับการเปลี่ยนแปลงไปถึง35ประเภทและเข้าสู่การหมุนรอบสองของเคล็ดเบือนชะตาแล้ว

หากคิดจะทะลวงผ่านการหมุนรอบสาม มันต้องใช้2ล้านแต้ม

หลิน ฮวงใช้เวลาตลอดบ่ายกับการจดจำเคล็ดวิชาทั้งหมดใน

หอสมุดของเมืองตรัสรู้

มีเคล็ดวิชากว่า120แบบที่แตกต่างจากเคล็ดวิชาในเมืองกู่ฉานและมีวิชาระดับกึ่งเซียนถึงสามแบบ

ตอนกลางคืน เมื่อถานหลางและคนอื่นกลับมา สีหน้าพวกเขาเต็มไปด้วยความยินดี หลิน ฮวงและถังหนิงถามสิ่งที่เกิดขึ้น แต่พวกเขากลับลังเล

หลังพวกเขาแจกจ่ายรางวัลทั้งหมดและถังหนิงยืนยันได้ว่าไม่มีใครสอดแนมอยู่ จากนั้นถานหลางก็กระซิบ"ฉันพบว่า'น้ำยาวิเศษ'ที่สร้างจากภายในร่างของมอนสเตอร์ก็คือ'แก่นคริสตัล' พลังชีวิตภายในนั้นสามารถสกัดได้อย่างรวดเร็ว"

“ฉันพบตั้งแต่แรกแล้ว แต่มันก็สกัดได้แค่50%เท่านั้น”หลิน ฮวงอธิบายการสังเกต

“การสกัดและความเร็วการสกัดแตกต่างกัน”ถานหลางมองหลิน ฮวงอย่างตื่นเต้น”สิ่งที่ฉันหมายถึงคือแก่นคริสตัลนั้นสามารถเติมพลังชีวิตที่หมดลงในช่วงต่อสู้ได้อย่างรวดเร็วตราบเท่าที่มีแก่นคริสตัลพอ พลังชีวิตเราก็ไม่มีทางหมด!”

ดวงตาของทุกคนสว่างขึ้นและแม้กระทั่งหลิน ฮวงก็ยังตกใจ

เขามีไฟเทวะในร่างรวมถึง10กงล้อชีวิต เขาไม่ได้ขาดพลัง

ชีวิต แต่มันก็ไม่ได้หมายความว่าคนอื่นไม่ต้องการมัน

ในความจริง ที่หลายคนไม่คิดใช้ทักษะไม้ตายพวกเขาก็เพราะกลัวว่าพลังชีวิตจะหมดลง

หากใครก็ตามมีพลังชีวิตไร้สิ้นสุด คนๆนั้นก็ย่อมใช้ทักษะที่ทรงพลังสุดได้จนกว่าศัตรูจะตาย

ก่อนหน้านี้ หลิน ฮวงสามารถฆ่ามอนสเตอร์ขั้นทองเหลืองได้ง่ายๆก็เพราะเหตุนี้

ข่าวนี้ไม่มีความหมายต่อหลิน ฮวง แต่ทว่า มันถือเป็นข่าวดีต่อคนอื่น

“โชคดี ฉันไม่ได้ขายศพมอนสเตอร์ที่ฉันฆ่าไปก่อนหน้าเลย ตอนนี้ฉันจะขุดแก่นคริสตัลจากพวกมันให้หมด!”เฉิงเถาร้องยินดีเหมือนเด็ก

“ทำไมนายไม่บอกก่อนหน้า?ฉันเอาศพไปให้พวกแมลงกินแล้ว”หลีเจี่ยไม่พอใจ

‘ฉันดีใจที่มอนสเตอร์อัญเชิญฉันไม่ต้องกินอาหารอะไร ไม่อย่างนั้น ฉันคงป้อนพวกมันด้วยศพมอนสเตอร์เหมือนกัน’หลิ นฮวงคิดกับตัวเขา’แม้ฉันจะไม่ต้องใช้แก่นคริสตัลชีวิตเหล่านี้ หากฉันขายพวกมันในโลกภายนอก พวกมันย่อมทำเงินได้สูง หากฉันเก็บมากขึ้น ฉันอาจนำไปแลกกับ

อาวุธพลังจิตระดับกึ่งเทพได้!’

ราคาของอาวุธพลังจิตระดับกึ่งเทพแพงกว่าอาวุธระดับกึ่งเทพทั่วไปอย่างน้อยสิบเท่า

หลิน ฮวงไม่สนใจในสมบัติกึ่งเทพขั้นต้นและกลาง

สมบัติกึ่งเทพขั้นสูงธรรมดาจะมีราคาอย่างร้อยแสนล้านคริสตัลชีวิต ผู้คนอาจไม่สามารถซื้ออาวุธพลังจิตเกรดเดียวกันได้ในราคา1.5ล้านล้านคริสตัลชีวิต มันแพงกว่าสมบัติกึ่งเทพขั้นสูงสุดซะอีก

เช่นเดียวกับนที่หลิน ฮวงกำลังคำนวณแก่นคริสตัลเพื่อแลกอาวุธพลังจิต ถานหลางก็หัวเราะหึๆและขยับตัวมาใกล้เขา

“หลินเซี่ย ฉันมีอะไรจะบอก”

เมื่อดูรอยยิ้มน่ารังเกียจของถานหลาง หลิน ฮวงก็หวาดกลัวและขยับตัวห่างออกมา”รองหัวหน้า อย่าทำกับผมอย่างนี้เลย ผมยังไม่อยากเปลี่ยนรสนิยม”

“เห้…”รอยยิ้มของถานหลางแข็งตัวและค่อยๆก้าวถอยหลังออกไป จากนั้นก็กล่าว”ฉันแค่อยากถามว่านายอยากขาย

ราชาเฮอคิวเลี่ยนของนายไหม?”

หลิน ฮวงจ้องถานหลางเขม็ง”ไม่!”

มันเป็นไปตามคาด แต่ทว่า ถานหลางก็ยังคงรู้สึกผิดหวังอยู่ดี

จากนั้นเขาก็มองราชาเฮอคิวเลี่ยนที่กำลังยืนหดตัวข้างหลิน ฮวง ซึ่งมันก็สังเกตเห็นสายตาที่มองมาเช่นกัน

“เจ้าต้องการสู้กับข้า?”ราชาเฮอคิวเลี่ยนประกาศอวดเก่ง

แน่นอน ราชาเฮอคิวเลี่ยนไม่อาจสู้ถานหลางได้ ความสามารถมันแค่แข็งแกร่งกว่านิรันดร์ขั้น9ในพันธมิตรสวรรค์เล็กน้อย เทียบกับเฉิงเถา มันยังไม่อาจรู้ผลได้ นับประสาอะไรกับหลีเจี่ยและถานหลางที่แข็งแกร่งกว่าเฉิงเถา

อย่างไรก็ตาม ถานหลางไม่ได้โกรธ เขากลับยิ้มให้ราชาเฮอคิวเลี่ยนเพราะเขาชอบมันมาก

เขาให้ความสนใจกับความสามารถของราชาเฮอคิวเลี่ยนมาก มันแข็งแกร่งและยังมีพลังป้องกันที่ยอดเยี่ยม นอกจากนั้น มันยังมีสัญชาตญาณการต่อสู้ที่แข็งแกร่งมากเช่นกัน หากเขาฝึกฝนมัน มันคงกลายเป็นสหายที่น่าเกรงขาม

ถานหลางย่อมไม่ถามหลิน ฮวงหากเขาไม่ชอบมันจริงๆ

แน่นอน ราชาเฮอคิวเลี่ยนย่อมไม่เต็มใจ มันรู้ถึงผลประโยชน์ของการติดตามหลิน ฮวงดี การอัปเกรดมันเป็นระดับกึ่งบรรพกาลเป็นแค่เรื่องของเวลาเท่านั้น การอัปเกรดสายเลือดก็ไม่นับว่ายากเช่นกัน ราชาเฮอคิวเลี่ยนรู้สึกว่าชายที่ชื่อถานหลางแค่แข็งแกร่งกว่ามันเล็กน้อยและมันย่อมเหนือกว่าเขาในอนาคต คนอย่างนี้จะมาเป็นเจ้านายมันได้ยังไง?!

หลิน ฮวงลังเลที่จะขายราชาเฮอคิวเลี่ยนและเขาก็ไม่อาจทำเช่นนั้นได้เพราะเสี่ยวเฮยไม่เคยเปิดใช้งานคุณสมบัติการยกเลิกสัญญามอนสเตอร์

ตอนที่ 859 นิทานสอนใจ

หลังรับรู้ว่าแก่นคริสตัลในตัวมอนสเตอร์สามารถเติมพลังชีวิตได้อย่างรวดเร็ว ถานหลางและคนอื่นก็ยิ่งกระตือรือร้นมากขึ้น

เช้าวันต่อมา พวกเขาออกเมืองและเริ่มล่ามอนสเตอร์แม้มันจะเพิ่ง7โมงเช้า

จากนั้นหลิน ฮวงก็กลับห้องพักหลังกินอาหารเช้า เขานำศพมอนสเตอร์ระดับกึ่งเซียนออกมา แงะแก่นคริสตัลออกมาด้วยมีด

แก่นคริสตัลในร่างมอนสเตอร์เป็นที่รู้จักกันในชื่อน้ำยาวิเศษ

แก่นคริสตัลในมือหลิน ฮวงมีขนาดเท่านิ้วหัวแม่มือและมันก็มีสีสัน

เขาสามารถสัมผัสพลังงานประเภทต่างๆในแก่นคริลตัลได้เมื่อถือมันไว้ในมือ แค่พลังชีวิตอย่างเดียวก็มีประมาณ50%แล้ว

ขณะที่เขาคิดลองดู เจ้าแดงก็กระซิบจากแขนเสื้อเขา”แก่นคริสตัลดูน่าอร่อย”

“ว่าไงนะ?”หลิน ฮวงตกตะลึงและมีสีหน้าแปลกๆ

นี่ไม่ใช่ครั้งแรกที่เขาสกัดแก่นคริสตัล เจ้าแดงสามารถเห็นทุกอย่างได้ผ่านแขนเสื้อ มันไม่เคยกล่าวว่ามันรู้สึกอยากกินแก่นคริสตัลมาก่อน นี่คือครั้งแรกที่เจ้าแดงดูเหมือนจะอยากกินแก่นคริสตัล

“มีอะไรพิเศษเกี่ยวกับแก่นคริสตัลอันนี้งั้นหรอ?”หลิน ฮวงถาม

“ข้าไม่รู้ ข้ารู้สึกว่ามันมีกลิ่นหอมหวานและมีกลิ่นเหมือนลูกอมแสนอร่อย”จากนั้นเจ้าแดงก็เลื้อยออกจากแขนเสื้อหลิน ฮวง พันรอบแก่นคริสตัล

“กลิ่นของลูกอม?”หลิน ฮวงสูดดมมันและขมวดคิ้ว เขาไม่อาจได้กลิ่นอะไรทั้งนั้น

“ช่างเถอะ ฉันยกให้”ในเมื่อหลิน ฮวงไม่อาจหาเหตุผลได้ เขาก็ไม่คิดถามเพิ่มและโยนมันให้เจ้าแดง

เจ้าแดงใช้หนวดพันรอบแก่นคริสตัลทันทีและยัดลงปากมัน

หลังจากนั้นไม่นาน มันก็หลับตาราวกับกำลังเพลิดเพลิน

‘มันดีขนาดนั้นเลย?’หลิน ฮวงคิดกับตัวเอง

หลังใช้เวลาไม่นาน เจ้าแดงก็ค่อยๆลืมตาขึ้น หันสายตาไปมองศพมอนสเตอร์ที่ถูกสกัดแก่นคริสตัลออกมา”ข้าเดาว่าข้ารู้แล้ว”

“บอกมาสิ”หลิน ฮวงอยากรู้ยิ่งขึ้น

“หลังกินแก่นคริสตัล ข้าก็ได้สืบทอดความทรงจำมันมา ข้าแม้กระทั่งได้รับความสามารถสองอย่างจากมัน”เจ้าแดงแบ่งปันสิ่งที่ได้รับหลังกินแก่นคริสตัล”หากข้าเดาไม่ผิด มีเพียง

แก่นคริสตัลที่เข้ากันได้กับข้าถึงทำให้เกิดความอยากแบบแปลกๆ”

“สำหรับสาเหตุที่ข้ารู้สึกอยากแปลกๆ ข้าเดาว่ายีนข้าคงรับรู้ว่าอะไรเป็นประโยชน์ต่อข้า ก็เหมือนกับสิ่งมีชีวิตส่วนใหญ่ที่เกิดมาพร้อมสัมผัสถึงอันตราย แต่ความแข็งแกร่งของจิตสัมผัสก็ต่างกัน”

“ยิ่งไปกว่านั้น ข้าคิดว่าแก่นคริสตัลไม่เพียงแต่จะได้ผลกับข้า มันควรได้ผลกับไป่และตัวอื่นเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ข้าคิดว่าแก่นคริสตัลที่เราต้องการย่อมต่างกัน

“แกไม่รู้สึกอะไรเลยเมื่อเห็นศพมอนสเตอร์?”หลิน ฮวงถามอีกครั้ง

“ไม่ ข้ารู้สึกหลังแก่นคริสตัลถูกสกัดออกมา บางที ศพมอนสเตอร์อาจทำหน้าที่เป็นตัวกันกระแสพลัง”เจ้าแดงส่ายหัว

“เอาละ เข้าใจแล้ว”หลิน ฮวงพยักหน้า

หลังอัญเชิญไคลี่ หลิน ฮซงก็นำเจ้าแดงไปในโลกของไคลี่

เขามองหาที่โล่งและนำศพมอนสเตอร์ทั้งหมดที่เขารวบรวมออกมา

ศพมอนสเตอร์กองกันเหมือนภูเขาและมีกว่าหมื่นตัว

อย่างไรก็ตาม มีเพียงร้อยตัวที่อยู่ในระดับกึ่งเซียน ตัวอื่นล้วนเป็นระดับการเปลี่ยนแปลง

จากนั้นหลิน ฮวงก็อัญเชิญไป่ แลนเซล็อต จอมสังหาร อัศวินแห่งความตาย และอัศวินอมตะออกมา พวกมันล้วนเป็นมอนสเตอร์ที่ถืออาวุธในมือ

“ฉันมีงานให้พวกแก ผ่าซากศพมอนสเตอร์ทั้งหมดและสกัดแก่นคริสตัลพวกมันออกมา”หลิน ฮวงตัดสินใจแสดงความขี้เกียจและเรียกมอนสเตอร์เอามาทำงานแทน”หลังแยกแก่น

คริสตัลจนหมด ฉันจะต้องแยกพวกมันออกมา พวกแกไม่มีสิทธิ์กินก่อน พยายามเก็บศพไว้ในสภาพสมบูรณ์และอย่ากินพวกมันก่อน ฉันจะต้องแลกเปลี่ยนพวกมันเป็นแก่นคริสตัลชีวิต”

พวกมันตื่นเต้นเมื่อถูกเรียกออกมา แต่หลังพบว่าทำไมถึงเรียกตัว สีหน้าพวกมันก็ดูขมขื่น

“มันเหมาะจะใช้สำนวนมนุษย์ที่ว่า’ขี่ช้างจับตั๊กแตนไหม?’” ไป่หันหัวไปถามเจ้าแดง

“ใช่”เจ้าแดงตอบอย่างจริงจัง

“ทุก100ศพที่ถูกผ่าจะได้รับอาหารขยะหนึ่งวันเป็นรางวัล”

หลิน ฮวงยื่นข้อเสนอ

ดวงตาของแลนเซล็อตสว่างขึ้นทันที”ข้าใช้ผู้ช่วยได้ไหม?”

“ได้ แกมีสิทธิ์”หลิน ฮวงเอียงหัว

โดยไม่ลังเล แลนเซล็อตเรียกทาสดาบของมันออกมาและ

เริ่มผ่าศพ

ตัวอื่นเองก็เริ่มลงมือเช่นกัน

ไคลี่เหลือบมองทาสดาบของแลนเซล็อต จากนั้นเธอก็ผิวปากและกองทัพเนฟิลิกก็ยกขบวนกันมา

“ผ่าศพมอนสเตอร์ทุกตัวและพยายามอย่าสร้างความเสียหาย”หลังชี้ศพมอนสเตอร์ กองทัพเนฟิลิกก็เริ่มผ่าศพ

ไคลี่ยืนอยู่ข้างๆหลิน ฮวง หันหัวมามองเขา”มีศพมอนสเตอร์ไม่ค่อยมากเท่าไร ข้าต้องไปล่ามอนสเตอร์หรือไม่?”

“ไม่ ยังไม่ต้องทำ”หลิน ฮวงส่ายหัว เมื่อเห็นสีหน้าผิดหวัง

ของไคลี่ เขาก็อธิบาย”มีบางสิ่งแปลกๆเกี่ยวกับโลกนี้ มาพูดถึงการอัปเกรดเธอหลังออกจากที่แห่งนี้ดีกว่า”

ไคลี่พยักหน้าและไม่พูดอะไร

หลังออกโลกของไคลี่พร้อมเจ้าแดง หลิน ฮวงก็ตรงไปหอสมุดและเริ่มหาข้อมูลเกี่ยวกับน้ำยาวิเศษจากมอนสเตอร์

หลังอ่านอยู่ตลอดบ่าย หลิน ฮวงก็ยังไม่อาจหาคำอธิบายที่ถูกต้องเกี่ยวกับน้ำยาวิเศษที่สามารถส่งผลให้เกิดการสืบทอดความทรงจำ แต่ทว่า ก็มีบทความบางอันที่พูดถึงว่ามนุษย์ได้กลายเป็นมอนสเตอร์หลังกินน้ำยาวิเศษของมอน

สเตอร์

หนึ่งในบทความน่าจดจำอย่างมาก

ตัวละครหลักของเรื่องราวคือคนที่ชื่อโม่ เฟย เขาทรงพลังมากและได้ฆ่ามอนสเตอร์มานับไม่ถ้วน วันหนึ่ง โม่เฟยมาถึงเมืองขนาดเล็ก คนของเมืองเป็นมิตรต่อเขามาก แต่ทว่า ทุกคนในเมืองกลับเปลี่ยนเป็นมอนสเตอร์ในชั่วข้ามคืน

ด้วยความพยายามอย่างมาก โม่เฟยใช้เวลาเกือบทั้งคืนเพื่อเข่นฆ่ามอนสเตอร์ เมื่อดวงอาทิตย์ขึ้น เขาก็นั่งบนบันไดสีเขียวของโรงแรมพร้อมกระบี่ จากนั้นก็ตระหนักว่ามอนสเตอร์ทุกตัวที่เขาฆ่าเมื่อคืนก่อนนั้นเป็นมนุษย์จริงๆ เขาเพิ่งรู้ตัวหลังเขาพบมอนสเตอร์ตัวหนึ่งที่เรียกว่าอินคิวบัส มอนสเตอร์ตัวนั้นหลอกเขา ทำให้เขากำจัดมนุษย์ทั้งหมดในเมือง

ด้วยความรู้สึกผิดและชิงชัง โม่เฟยจึงเริ่มออกล่าอินคิวบัส เขาใช้เวลาหลายสิบปีเพื่อล่ามันและความเกลียดชังเขาก็ยิ่งเพิ่มขึ้น ท้ายที่สุด เขาก็พบวิธีเข้าสู่โลกแห่งฝันและสามารถหาตัวอินคิวบัสเจอ

หลังการต่อสู้แสนดุเดือด เขาได้สังหารอินคิวบัส เนื่องด้วยความเกลียดชังอย่างรุนแรง เขาฉีกอินคิวบัสเป็นชิ้นๆและกลืนน้ำยาวิเศษของมัน จากนั้นเขาก็กลายเป็นอินคิวบัสที่แข็งแกร่งขึ้นด้วยอารมณ์ด้านลบ

“มันเป็นเหมือนนิทานสอนใจ?”หลิน ฮวงอธิบายว่าเขารู้สึก

ยังไงหลังอ่านเรื่องราวนี้

ตอนที่ 860 การเปิดประตู

ไม่กี่วันต่อมา หลิน ฮวงยุ่งอยู่กับการฝึกเคล็ดวิชาในโลกนี้ พัฒนาความคุ้นเคยเขากับเคล็ดเบือนชะตา

ถานหลางและคนอื่นก็ยุ่งอยู่กับการล่ามอนสเตอร์ บางครั้งพวกเขาแม้กระทั่งล่าโดยไม่หยุดนอนทั้งวัน

ไม่มีใครรู้ว่าเพราะมีนักล่าเพิ่มขึ้นหรือเพราะความดุดันของพวกเขา แต่จำนวนของมอนสเตอร์ที่ถานหลางและคนอื่นฆ่ากลับเพิ่มเป็นสองเท่า

ขณะที่ทุกคนจากพันธมิตรสวรรค์กำลังยุ่งอยู่กับการล่าทางตะวันตกเฉียงเหนือของเมือง กลุ่มคนก็ปรากฏตรงภูเขาทางตะวันตกเฉียงเหนือ

พวกเขาอยู่ในชุดเกราะทองคำและหัวหน้าก็คือชายอายุ20ปี ผมเขาถูกหวีเสยขึ้นและเขาก็กำลังสวมเสื้อคลุมสีทอง

เมื่อพวกเขาเข้าแดนเทพตกสวรรค์มา ทุกคนก็สามารถจำได้ว่ามันคือกลุ่มของขัตติยะที่นำโดยเจ้าชายลำดับ7

“แน่ใจว่าเป็นที่นี่?”เจ้าชายลำดับ7หันหัวและมองชายอีกคน”ไม่มีอะไรที่นี่เลย”

ชายสวมเสื้อกั๊กดูอายุประมาณ20ปี เขาค่อนข้างอวบและเป็นมิตร

“ใช่ มันคือที่นี่ เราไม่อาจเห็นอะไรได้เพราะทักษะบางอย่างทำให้เรามองประตูไม่เห็น”ชายร่างอวบอ้วนกล่าวด้วยรอยยิ้ม”แต่ทว่า ฉันก็พบวิธีเปิดประตูจากความรู้ของเจ้าเมืองแล้ว”

หลังพูดจบ ชายร่างอวบก็ก้าวไปข้างหน้า สร้างรอยนิ้วมือทั้ง10อย่างรวดเร็ว

ทันทีที่รอยนิ้วมือสุดท้ายถูกสร้างขึ้น มันก็บังเกิดเสียงดังในอากาศ

มันฟังดูเหมือนประตูทองคำขนาดใหญ่กำลังถูกผลักเปิด

เสียงดังขึ้นเรื่อยๆและในไม่ช้า เงาของประตูสีแดงขนาดใหญ่ก็ก่อตัวกลางอากาศ ก่อนมันจะถูกสร้างขึ้นโดยสมบูรณ์

“เราต้องทุ่มความพยายามอย่างมากเพื่อมาที่นี่ มันต้องไม่สูญเปล่า”เจ้าชายลำดับ7กล่าว”มาดูกันว่าในนิกายลั่วเทียนมีอะไรอยู่บ้าง!”

หลังพูดจบ เจ้าชายลำดับ7ก็เดินผ่านประตูและคนอื่นจาก

ขัตติยะก็ตามเขาเข้าไป

ทันทีที่ทุกคนเข้าไป ประตูสีแดงก็ค่อยๆปิดตัวลงและไม่หลงเหลืออะไร

คนจากขัตติยะเริ่มเข่นฆ่าและปล้นชิงทันทีที่พวกเขาเข้ามาโลกนี้ พวกเขาปล้นไปหลายเมือง เพื่อให้แน่ใจว่าไม่มีอะไรในโลกนี้สามารถคุกคามพวกเขาได้ พวกเขาจึงเริ่มโจมตีศาลเจ้าเมือง

หากรัฐบาลกลางไม่หยุดพวกเขา พวกเขาอาจปล้นชิงมากกว่านี้

เนื่องจากรัฐบาลกลางกำลังจับตาดอยู่ ขัตติยะจึงรู้ว่าพวก

เขาไม่อาจกระทำการอุกอาจได้อีก ดังนั้น พวกเขาจึงเปลี่ยนความสนใจไปยังนิกาย

ขุมทรัพย์ที่ถูกจัดเก็บโดยนิกายลับซึ่งดำรงมาหลายพันปีย่อมไม่ด้อยกว่าศาลเจ้าเมืองและพวกเขาอาจมีมากยิ่งกว่าศาลเจ้าเมือง

ด้วยคาวมคิดนี้ คนจากขัตติยะจึงดึงความทรงจำของเจ้าเมืองและรองเจ้าเมืองมา พวกเขาสามารถหาข้อมูลเกี่ยวกับนิกายได้ การเปิดประตูของนิกายลั่วเทียนซึ่งตั้งอยู่ทางตะวันตกเฉียงเหนือของป่าภูเขาคือหนึ่งในชิ้นข้อมูลที่พวกเขาพบ

เมื่อก้าวผ่านประตู บันไดทอดยาวก็ปรากฏด้านหน้าพวกเขา

“หากเกิดพบใคร ไม่จำเป็นต้องพูดให้มากความ โจมตีและฆ่าให้หมด!”เจ้าชายลำดับ7สั่ง

คนจากขัตติยะร้องตะโกนตอบอย่างดุดันหลังฟังคำสั่ง

ทั้ง100คนก้าวเดินขึ้นไปบนบันได

หลังจากนั้นไม่นาน เจ้าชายลำดับ7ก็เห็นสิ่งมีชีวิต

หลายคนอยู่ในชุดคลุมสีน้ำเงินและผมพวกเขาก็ถูกมัดขึ้น พวกเขาดูเหมือนเด็กอายุ11ปีที่กำลังถือไม้กวาด คอยกวาด

บันได

อย่างไรก็ตาม เจ้าชายลำดับ7กลับไม่แสดงความเมตตา เขา
กลับยิ้มเยาะแทน

ด้วยดาบสองเล่มในมือเขา เขากางแขนกว้าง พุ่งผ่านเด็ก
เหล่านั้นด้วยความเร็วสูง

หลังจากนั้นไม่นาน เลือดก็เริ่มไหลทะลักจากลำคอ พร้อม
กับหัวที่ตกลง กลิ้งไปบนบันได

จากนั้นร่างไร้หัวสวมชุดคลุมน้ำเงินก็ล้มลงตาม

“ฮ่าๆ…”หลังฆ่าเด็กแสนอ่อนแอ เจ้าชายลำดับ7ก็ดูเหมือนจะภูมิใจตัวเองมากขึ้นและหัวเราะลั่น

เมื่อสมาชิกขัตติยะย่างกราย จำนวนของเด็กรุ่นเยาว์ที่กำลังกวาดพื้นก็เพิ่มมากขึ้น

จากนั้นคนจากขัตติยะก็เริ่มการฆ่าล้าง

เด็กเหล่านี้มีอายุตั้งแต่7-16ปี บางคนยังไม่เริ่มบ่มเพาะและ

คนที่แข็งแกร่งสุดก็เป็นแค่ขั้นมนุษย์

ไม่มีใครเป็นขั้นการเปลี่ยนแปลงเลย เห็นได้ชัดว่าคนจากขัตติยะเผชิญพบพวกอ่อนแอเข้า

เมื่อมาถึงจุดสิ้นสุดของบันได เจ้าชายลำดับ7และคนอื่นก็เริ่มเห็นสิ่งปลูกสร้าง

ชายกล้ามโตสองคนในขั้นการเปลี่ยนแปลงยืนอยู่ตรงทางเข้า ทั้งคู่สามารถเห็นเจ้าชายลำดับ7ได้จากระยะไกล

“พวกเจ้าไม่มีสิทธิ์เข้า!นี่คือนิกายลั่วเทียน เจ้าไม่มีสิทธิ์ทำอะไรตามใจชอบที่นี่!”หนึ่งในชายชุดเกราะตะโกน

คำตอบที่พวกเขาได้รับคือคลื่นดาบสีเลือด

คนที่โจมตีคือคนที่ยืนข้างเจ้าชายลำดับ7

เขาเป็นนิรันดร์ขั้น9 ผู้เฝ้าประตูขั้นการเปลี่ยนแปลงไม่อาจหลบการโจมตีได้ ในความจริง พวกเขาไม่มีแม้แต่โอกาสจะมองตามการเคลื่อนไหว

แสงสีเลือดบดขยี้ชายในชุดเกราะสองคนพร้อมกับพรากชีวิตไป เลือดสาดกระจายไปทั่ว

เมื่อเห็นเหตุการณ์ตรงหน้า กลุ่มคนด้านหลังประตูก็กรีดร้อง

“ฆ่า!”เจ้าชายลำดับ7สั่งอีกครั้ง

สมาชิกขัตติยะทั้ง99คนถีบตัวเข้าไปด้านในและเริ่มการเข่นฆ่ารอบใหม่

ในที่สุดกึ่งเซียนหลายคนจากนิกายลั่วเทียนก็เผยตัว ป้องกันการรุกราน

อย่างไรก็ตาม สมาชิกขัตติยะนั้นแข็งแกร่งอย่างมากและสมาชิกพวกเขาก็ล้วนเป็นยอดฝีมือในหมู่ระดับนิรันดร์ แม้มนุษย์ขั้นกึ่งเซียนจะเทียบได้กับขัตติยะ พวกเขาก็ยังไม่อาจชิงความได้เปรียบ

ในไม่ช้านิกายลั่วเทียนก็แพ้พ่าย ขั้นกึ่งเซียนหลายคนตกตาย อย่างไรก็ตาม แม้สมาชิกหลายคนจากขัตติยะจะบาดเจ็บ กำลังใจพวกเขาก็ไม่ลดลง มันกลับทำให้พวกเขาก้าวร้าวขึ้น

สมาชิกขัตติยะยิ่งแข็งแกร่งทุกครั้งหลังผ่านอันตราย พวกเขาผ่านอันตรายมามากนับไม่ถ้วน ขัดเกลาฝีมือจนกลายเป็นยอดคน

แน่นอน คนจากนิกายลั่วเทียนไม่อาจเทียบกับสมาชิกขัตติยะได้ ประสบการณ์การต่อสู้จริงที่เหล่าสาวกนิกายลั่วเทียนเคยประสบคือผ่านการต่อสู้บนลานประลองเท่านั้น

นิกายลั่วเทียนมีสมาชิกระดับนิรันดร์ขั้น9อยู่ แต่เมื่อพวกเขาพบคนจากขัตติยะ ผลแพ้ชนะก็เป็นประจักษ์

หลังเห็นสาวกนิกายหลายคนถูกฆ่า พวกเขาก็ยิ่งกดดัน

ในชุดคลุมเขียว ผู้นำนิกายลั่วเทียนดิ้นรนอยู่นาน จากนั้นก็ทำการตัดสินใจ หันหัวไปหาเด็กที่ยืนอยู่ข้างๆเขา

“หลิง ฉวน นำตราของข้าไปและขอให้ท่านปรมาจารย์แสดงตัวออกมา!”

ตอนที่ 861 เซียนมนุษย์ปรากฏ

สิ่งนี้เกิดขึ้นบนภูเขาหลังนิกายลั่วเทียน นักพรตหนุ่มอายุ12 หรือ13กำลังวิ่งอย่างงุ่มง่ามในป่าทึบ แม้จะค่อนข้างเงอะงะ การก้าวเท้าเขาก็ยังว่องไวและแข็งแกร่ง

ในไม่ช้า เขาก็มาถึงหน้าผาด้านหลังภูเขา

หน้าผาดูเรียบเนียนเหมือนกระจก ไม่มีวัชพืชแม้แต่ต้นเดียว

นักพรตหนุ่มเดินไปหยุดตรงกำแพงและคุกเข่าลง เขาหยิบตราสีทองออกมาวางไว้บนหน้าผาก

“ศิษย์หลิง ฉวนน้อยพบเหล่าปรมาจารย์!”

“พวกมารได้บุกโจมตีนิกายลั่วเทียนเรา คนของนิกายตกตายไปมาก ท่านผู้นำนิกายขอให้ข้านำตรานิกายมาเรียกท่านปรมาจารย์!”

หลังเขาพูดจบ นักพรตหนุ่มก็กระแทกหัวเขากับกำแพงที่เรียบเหมือนหยก

ทุกๆครั้งที่เขาก้มหัว เขาจะเงยหน้าขึ้นและตะโกน”ท่าน

ปรมาจารย์ โปรดช่วยพวกเราด้วย!”

เขากล่าวซ้ำแล้วซ้ำเล่า เสียงเขาดังก้องอยู่ทั่วป่า หน้าผากของนักพรตหนุ่มเต็มไปด้วยเลือด แต่นั่นก็ไม่ทำให้เขาหยุด

หลังกระแทกหัวกว่า20ครั้ง นักพรตหนุ่มก็รู้สึกเวียนหัวเล็กน้อยและได้ยินเสียงคนถอนหายใจเบาๆ

ไม่นาน เมฆหมอกก็ปรากฏบนหน้าผา กำแพงที่เรียบเนียนเหมือนกระจกหายไปอย่างสมบูรณ์และถูกแทนที่ด้วยภูเขาแตกๆ

นักพรตชราจำนวนมากลอยออกจากรอยแตกและมาถึงเชิงเขา

ชายชราผมขาวโพลนเดินมาหยุดตรงหน้านักพรตหนุ่มและกล่าวอย่างอ่อนโยน"เจ้าชื่อหลิง ฉวนงั้นรึ?"

"ขอรับ"นักพรตหนุ่มเงยหน้าขึ้น ดวงตาเขาเต็มไปด้วยหยาดน้ำตา

"เจ้าทำได้ดี"ชายชราลูบหัวนักพรตหนุ่ม บาดแผลบนหน้าผากเขาสมานตัวด้วยความเร็วที่มองเห็นได้ด้วยตาเปล่า

อย่างไรก็ตาม นักพรตหนุ่มกลับไม่สนใจบาดแผลเขา"ท่านปรมาจารย์ โปรดช่วยเรา.."

“เอาละ”ชายชราผงกหัวเบาๆและหันไปมองชายวัยกลางคน”

หมิง จิ่ง อยู่นี่และคอยดูแลเด็กนี่”

“คนอื่น ตามข้ามา!”ชายชราบินไปในท้องฟ้าทันทีที่พูดจบ

และที่เหลืออีก20คนก็บินตามเขาไป

เมื่อมองเหล่าปรมาจารย์บินหายลับไป ในที่สุดนักพรตหนุ่ม

ก็เหมือนได้รับการปลดปล่อย

นักพรตที่ชื่อหมิง จิ่งก้มตัวและตบหลังนักพรตหนุ่ม”ไม่เป็นไร

แล้ว ทุกอย่างจะไม่เป็นไร…”

“ใครกล้ามาสร้างความวุ่นวายให้นิกายลั่วเทียนของข้า?!” เสียงตะโกนเหมือนเสียงฟ้าร้องดังไปทั่วทุกมุมของนิกายลั่วเทียน

จิตวิญญาณของเหล่านักพรตแห่งนิกายลั่วเทียนลุกโชนหลังได้ยินเสียง ส่วนคนจากขัตติยะก็เต็มไปด้วยความกลัว

ในฐานะตัวตนระดับนิรันดร์ขั้น9 คนจากขัตติยะคุ้นเคยกับกลิ่นอายของจักรพรรดิดี

หลังได้ยินพวกนักพรตตะโกนร้องว่า'ท่านปรมาจารย์แสดงตนแล้ว' คนจากขัตติยะก็ตระหนักว่าเซียนมนุษย์ในตำนานได้ออกมาแล้ว

"ข้าไม่เชื่อว่าพวกเฒ่าเหล่านั้นจะยังมีชีวิต!"ความกลัวฉายผ่านดวงตาของเจ้าชายลำดับ7 เขาสัมผัสได้ถึงกลิ่นอายของจักรพรรดิกว่า20คน คนที่ทรงพลังสุดยังเหนือยิ่งกว่าจักรพรรดิขั้นทองเหลือง คนๆนั้นต้องเป็นจักรพรรดิขั้นทองขาวหรืออาจเป็นแม้กระทั่งจักรพรรดิขั้นทองม่วง เจ้าชายลำดับ7รู้ว่าเขาไม่อาจต่อกรด้วยได้

“ถอย!”โดยไม่ลังเล เจ้าชายลำดับ7ก็สั่งให้พวกเขาถอยกลับ

เขาคือคนแรกที่วิ่งหนี จากนั้นเขาก็คว้าชายร่างอวบที่เปิดประตูไปด้วย

คนจากขัตติยะหยุดต่อสู้เมื่อตระหนักว่าเจ้าชายลำดับ7ได้หนีไปแล้วและเริ่มวิ่งลงภูเขา

“อย่าปล่อยให้พวกมารเหล่านั้นหนีไปได้!”นักพรตชุดเขียว

ตะโกน

เหล่านักพรตรีบวิ่งสุดกำลัง พวกเขาไม่หวาดกลัวอีกต่อไป หลังรับรู้ว่าเหล่าปรมาจารย์กำลังยืนอยู่ด้านหลังพวกเขา

รังสีกระบี่ถูกปล่อยออกมาทีละสาย ไล่ตามคนจากขัตติยะ

เนื่องด้วยประสบการณ์การต่อสู้ คนจากขัตติยะจึงรู้ว่าพวกเขาไม่อาจรับมือได้ พวกเขาหลบการโจมตีแทนที่จะสู้กลับ บางคนที่ไม่อาจหลบได้ ก็จำต้องป้องกันสุดกำลัง พวกเขากล้ำกลืนความเจ็บปวด ใช้พลังของศัตรูเป็นแรงส่ง ทำให้พวกเขาเริ่มห่างไกลจากพวกนักพรต

ขณะที่พวกเขารู้สึกโล่งใจ เงาร่างกว่า20ก็ไล่ตามมาด้วย

ความเร็วแสง

สีหน้าของพวกขัตติยะเปลี่ยนไป เห็นได้ชัดว่าตัวตนที่ไล่ตามพวกเขามาก็คือจักรพรรดิ!

“พวกเจ้ากล้าเหยียบหน้าประตูนิกายลั่วเทียนเราและยังฆ่าคนของเรา?ข้าไม่สนว่าพวกเจ้าจะเป็นใคร แต่วันนี้พวกเจ้าต้องทิ้งชีวิตไว้ที่นี่!”นักพรตผมขาวตะโกนอย่างดุร้าย เมื่อเขาสะบัดหางม้าในมือ(เหมือนแส้ที่พวกนักพรตในพวกหนังกำลังภายใน) รังสีดาบหลายร้อยก็ก่อตัวในอากาศ

รังสีดาบยิงลงมาเหมือนลูกศร ด้วยพลังมหาศาล พวกมัน

แทงผ่านหน้าอกของสมาชิกขัตติยะทีละคน

แค่การโจมตีเดียวก็ฆ่าสมาชิกขัตติยะไปกว่าครึ่ง พร้อมกับบาดเจ็บสาหัสอีก20คน

มีเพียงประมาณ20กว่าคนที่สวมเกราะกึ่งเทพ ดังนั้นพวกเขาจึงไม่ได้รับบาดเจ็บ

ความกลัวยิ่งเด่นชุดในสายตาของเจ้าชายลำดับ7 แค่การโจมตีเดียวก็เป็นตัวบ่งชี้แล้วว่านักพตรชราผมขาวต้องเป็นจักรพรรดิทองม่วงขั้นสูงสุด ความสามารถเขาอาจด้อยกว่ากึ่งเทพแค่เล็กน้อย!

แม้รังสีดาบก่อนหน้าจะถูกลบล้างหลังปะทะกับเกราะกึ่งเทพขั้นสูง แต่การโจมตีเดียวก็ผลาญพลังชีวิตเขาไปเกือบหนึ่งใน

สาม

ความตกใจปรากฏในดวงตาของนักพรตเฒ่าหลังเห็นคนกว่า20คนไร้บาดแผล ในไม่ช้า เขาก็ตระหนักว่าคนเหล่านี้มีเกราะชั้นยอดสวมอยู่

จากนั้นกลุ่มเซียนมนุษย์ก็เปิดฉากโจมตีสมาชิกขัตติยะที่ได้รับบาดเจ็บ

“อย่าฆ่าพวกมันจนหมด!”นักพรตเฒ่าสั่งและไล่ล่าสมาชิกที่กำลังหลบหนีต่อ

เขาเหวียงแส้หางม้าในอากาศอีกครั้ง รังสีดาบหลายร้อยหนาแน่นยิ่งกว่าเดิม พวกมันยิงใส่เจ้าชายลำดับ7และคนอื่นเหมือนลูกศร

ไม่มีใครบาดเจ็บในการโจมตีรอบนี้ แต่ความเร็วการบินของพวกเขากลับลดลงเนื่องด้วยพลังชีวิตที่ลดลงอย่างมหาศาล

นักพรตเฒ่าสังเกตเห็นทันที"หือ พลังลดน้อยลง?"เขาสะบัดแส้หางม้าอีกครั้ง กระจายเป็นเชือก5เส้นและจับชาย5คนที่ความเร็วลดลงไว้"อย่าคิดหนี!"

เมื่อถูกจับโดยเซียนมนุษย์ พวกเขาไม่กล้าสู้กลับ

พวกเขารู้ดีว่าพลังชีวิตพวกเขาหมดลงแล้วและเรียกเกราะกึ่งเทพกลับ พวกเขาจะตายหากคิดสู้กลับ เหตุนั้น พวกเขาจึงแสร้งทำเป็นเชื่อฟังและค่อยมองหาโอกาสหลบหนีภายหลัง

ที่เหลืออีก18คนพากันหนีอย่างไม่คิดชีวิตหลังเห็นทั้ง5คนถูกจับ

เมื่อรู้ว่าเจ้าชายลำดับ7และคนอื่นต่างประสบกับปัญหาเรื่องพลังหมดจากเกราะที่สวม นักพรตเฒ่าก็โจมตีอีกครั้ง

รังสีดาบระลอกสามยิงขึ้นไปบนฟ้า สมาชิกขัตติยะนับสิบคน หมดสิ้นพลัง พวกเขาไม่อาจบินได้อีกต่อไปและตกลงมา หลายคนกระอักเลือดและอยู่ในสภาพสาหัส

กลุ่มนักพรตอาวุโสก้าวไปข้างหน้าเพื่อจับกุมพวกเขาทันที

เมื่อเห็นว่าที่เหลืออีก6คนไปถึงประตูแล้ว นักพรตเฒ่าก็ ระเบิดรังสีดาบออกมาอีกครั้ง

ในช่วงเวลานั้นเอง เจ้าชายลำดับ7ก็หันมาและบดขยี้ตรา หยก

แรงสั่นสะเทือนเขย่าไปทั่วชั้นฟ้า เกิดรอยแยกในอากาศ ปิด

กั้นการโจมตีของนักพรตเฒ่า

กลิ่นอายน่าสะพรึงพรั่งพรูออกจากรอยแยก

นักพรตเฒ่าหยุดไล่ตามและส่งสัญญาณให้นักพรตคนอื่นด้านหลังเขาหยุด

ทันใดนั้น รอยแยกก็เปิดออก มือมนุษย์ขนาดหมึมาพุ่งออกจากรอยแตกและถาโถมเข้าหากลุ่มนักพรตอาวุโส

“ถอย!”นักพรตเฒ่าตะโกนและสะบัดแส้หางม้า

ดาบผลึกใสยาวหลายร้อยเมตรปรากฏกลางอากาศและบดขยี้ใส่มือยักษ์

คนจากนิกายลั่วเทียนตกใจหลังเห็นการปะทะในรอบนี้

ดาบยักษ์ถูกบดขยี้ทีละเล็กน้อยด้วยมือยักษ์ แม้กระทั่งนักพรตเฒ่า ผู้มากความสามารถก็ยังต้องกระอักเลือดออกมา

แต่ทว่า เสียงคล้ายฟ้าถล่มก]y[ดังขึ้นเมื่อดาบยักษ์กำลังจะถูกบดขยี้จนหมดและมือยักษ์กำลังเข้าใกล้นักพรตเฒ่า

อัสนีบาตสีดำทมิฬฟาดผ่าลงอย่างไม่คาดฝัน

มือยักษ์แตกสลายเป็นเสี่ยงๆเนื่องด้วยการโจมตี

นักพรตเฒ่าค่อยๆลอยลงพื้น โชคดี นักพรตชุดเทาคนอื่นสามารถรับร่างเขาไว้ได้

เมื่อเห็นประตูกำลังปิดและทั้ง6คนก็ได้หายไปแล้ว นักพรตระดับเซียนมนุษย์หลายคนก็พยายามไล่ตามไป แต่นักพรตเฒ่าก็หยุดพวกเขาไว้

“ปล่อยพวกมันไป คนกลุ่มนี้มีเคล็ดวิชาที่แปลกและพิศ

ดารอย่างมาก พวกมันอาจมีมากกว่านี้’

แม้นักพรตคนอื่นจะไม่เต็มใจ พวกเขาก็อดนึกถึงมือยักษ์ไม่ได้

“จับพวกที่ยังมีชีวิตไว้ แยกกันทรมานเค้นข้อมูลจากพวกมัน!”นักพรตชุดเทาโบกมือและสั่งคนอื่น

ในขณะเดียวกัน นักพรตเฒ่าก็มองตามทิศทางที่สายฟ้าปรากฏและพึมพำเสียงเบา”การปรากฏของอัสนีบาตย่อมไม่ใช่เรื่องดี มันหมายความว่าภัยพิบัติได้มาเยือนเราแล้ว ยังไงเราก็ไม่อาจหลีกหนีมันได้….”

ตอนที่ 862 ขวางทาง

ในเมืองตรัสรู้ หลิน ฮวงกำลังทำการบ่มเพาะเคล็ดวิชาต่างๆ จนทำให้เคล็ด เบือนชะตาเขาพัฒนาจนถึงการหมุนรอบ4 ทั้งหมดที่เขาต้องการตอนนี้คือแต้ม

ความเชี่ยวชาญ8ล้านแต้มเพื่อดำเนินการหมุนรอบ5

ในช่วงไม่กี่วันก่อน เจ้าแดงได้ข้อสรุปกับแก่นคริสตัลทุกประเภทที่ต้องการ สำหรับการ์ดมอนสเตอร์

หลิน ฮวงแลกเปลี่ยนแก่นคริสตัลที่ไม่ต้องการกับถานหลางและคนอื่นเป็นแก่น คริสตัลที่มอนสเตอร์เขาอยากได้

โดยธรรมชาติ ถานหลางและคนอื่นคิดว่ามันแปลกเล็กน้อย แต่หลินฮวงก็ไม่ได้ อธิบายอะไรมาก ทั้งหมดที่เขากล่าวคือ

ราชาเฮอคิวเลี่ยนและมอนสเตอร์อื่น เอสพบว่าแก่นคริสตัลบางอันอร่อย

สำหรับเรื่องนั้น หลิน ฮวงแม้กระทั่งให้ราชาเฮอคิวเลี่ยนกินแก่นคริสตัลที่มันฆ่า เนื่องจากราชาเฮอคิวเลี่ยนดูมีความสุข สิ่งที่ถานหลางและคนอื่นสงสัยจึง กระจ่างชัด

"ข้าได้บันทึกความรู้สึกของทุกตัวและผลทุกครั้งที่พวกมันกินแก่นคริสตัล" เจ้า แดงนำชุดบันทึกออกมา"ข้าคิดว่าข้าได้รับผลกระทบโดยประมาณของแก่น คริสตัลแล้ว"

"พูดมา"หลิน ฮวงสนใจ

"ตามการสังเกตในปัจจุบัน ทุกครั้งที่พวกมันกินแก่นคริสตัล พวกมันจะได้รับ ความทรงจำของเจ้าของแก่นคริสตัล แต่ทว่า พวกมันไม่อาจสืบทอดได้100% ยิ่งไปกว่านั้น โอกาสที่จะได้รับทักษะยังแตกต่างกัน สูงสุดคือ90% ต่ำสุดคือ 20% ข้าเดาว่าอัตราความสำเร็จควรข้องเกี่ยวกับช่องทักษะเรา"

"ตราบเท่าที่เรายังไม่ยกระดับ ช่องทักษะหลักเราก็จะยังเหมือนเดิม ใน ขณะเดียวกัน ทักษะที่เราได้รับผ่านแก่นคริสตัลเหล่านี้ก็จะปรากฏในช่วงท้าย ของช่องทักษะเราเท่านั้น ทักษะที่ใกล้เคียงสุดจะสามารถวางในช่องทักษะหลัก ได้ ยิ่งความเข้ากันได้กับทักษะสูง มันก็ยิ่งมีโอกาสได้รับการสืบทอด ในทาง กลับกัน ยิ่งทักษะขัดแย้งกับช่องทักษะหลัก มันก็จะยิ่งถูกปฏิเสธโดยช่องทักษะ และมีโอกาสสืบทอดต่ำ"

"ช่องทักษะหลักของข้าล้วนเป็นทักษะแพร่ปรสิต นี่คือแก่นคริสตัลที่ถูกข้าดูด ซับไปก่อนหน้า แต่ทว่า มันก็ยังมีทักษะปรสิตอยู่เช่นกัน ข้ากำลังพัฒนากลุ่ม ปรสิตอยู่ ดังนั้นทักษะกลุ่มปรสิตย่อมหลอมรวมลงในช่องทักษะข้าได้ง่ายขึ้น และมีโอกาสได้รับการสืบทอดสูง"

"ยิ่งไปกว่านั้น การควบคุมปรสิตข้ายังมีการควบคุมที่ประณีตขึ้น ดังนั้นทักษะ ปรสิตระดับต่ำจึงถูกขับไล่จากช่องทักษะข้าโดยสัญชาตญาณ เหตุผลหลักก็ เพราะทักษะเช่นนั้นไม่เป็น

ประโยชน์ต่อข้า พวกมันอาจเป็นตัวฉุดการพัฒนา

ข้าในอนาคต พวกมันมีค่าเป็นต่อช่องทักษะข้า ดังนั้นโอกาส

การสืบทอดจึง ลดต่ำโดยอัตโนมัติ"

"ฉันเข้าใจแล้ว"หลิน ฮวงเข้าใจความหมายมัน"หาเวลาคุยกับ

ไปและตัวอื่นถึง ทิศทางการพัฒนาพวกมันด้วย พวกแกจะ

ต้องตัดสินใจเองว่าจะกินแก่นคริสตัล ชีวิตอันไหน ฉันจะไม่

เข้าไปยุ่งเกี่ยว

ทักษะที่มากขึ้นไม่ได้หมายถึงความสามารถที่มากขึ้น เหนือ

สิ่งอื่นใด ทุกคนมี เวลาและพลังงานจำกัด มันเป็นไปไม่ได้ที่

จะฝึกฝนทุกทักษะจนถึงขีดสุด

อย่างไรก็ตาม บางคนสามารถฝึกกลุ่มทักษะจนถึงขีดสุดได้

และนั่นก็ทำให้พวก เขากลายเป็นยอดฝีมือ ตัวอย่างเช่น กึ่ง

เทพฉีหมิงเซียง ผู้มีพลังจิตอันไร้เทียม

ทาน เขาสามารถสู้ได้สูสีกับเทพแท้จริงแม้จะด้วยกายของกึ่ง

เทพก็ตาม

หนึ่งในเหตุผลที่ทำไม้หลิน ฮวงถึงล้มเลิกการเป็นมือปืน เพราะเขามีพลังจิต นั่นเอง ทิศทางการต่อสู้ของมือปืนจะซ้อนทับกับสิ่งที่เขาบ่มเพาะ อีกเหตุผลคือ เขาไม่มีเวลาและพลังงานพอจะฝึกฝนมัน

หากเขายืนยันเลือกเป็นมือปืน ความเร็วการบ่มเพาะเขาอาจถูกสะกดข่มอย่าง มาก ความสามารถเขาคงไม่ยอดเยี่ยมเหมือนตอนนี้

พรสวรรค์ที่ทรงพลังสุดของเขาคือเต๋าดาบ พลังจิตนับเป็นความสามารถที่เป็น ประโยชน์ มันช่วยเขามามาก

ทักษะรองเช่นอักษรเวทย์ อาวุธปืนและอื่นๆเองก็ไม่นับว่าไร้ประโยชน์สำหรับเขา เมื่อการบ่มเพาะหลักเขามาถึงคอขวด

เหนือสิ่งอื่นใด มีหลายครั้งที่พลังชีวิตเขาหรือพลังจิตถูกจำกัด จากนั้น เขาก็ ต้องพึ่งพาทักษะเหล่านี้

ตั้งแต่เขาพูดกับเจ้าแดงเสร็จ หลิน ฮวงก็กลับไปจำลองการบ่มเพาะเคล็ดวิชา อีกครั้ง

ไม่นาน เจ้าแดงก็โผล่ออกจากแขนเสื้อหลิน ฮวง

"คนจากขัตติยะปรากฏตัว พวกเขากำลังมุ่งหน้ามาทางเมืองเรา!"หลิน ฮวง หยุดบ่มเพาะทันที

หลายชั่วโมงก่อน เขาได้ยินจากเจ้าแดงส่คนจากขัตติยะกำลังมาทางตะวันตก เฉียงเหนือและเข้าภูเขาที่อยู่ไม่ไกลจากเมืองตรัสรู้ไป พวกเขาหายไปอย่าง

กะทันหันเมื่อเข้าสู่ภูเขา

หลิน ฮวงค่อนข้างสงสัยเมื่อเขามองทั้ง6คนที่เจ้าแดงฉาย

"มีแค่หกคน"

“ใช่ แค่6 นอกจากเจ้าชายลำดับ7 คนอื่นดูเหมือนจะเหลือพลังชีวิตไม่มาก"เจ้า แดงยืนยัน"ข้าได้จับตาดูพวกเขาและเจ้าชายลำดับ7ก็สังเกตเห็นเมล็ดกาฝาก ข้าทันที แต่เขากลับ

ไม่สังเกตเห็นพวกมันในครั้งนี้ แม้ข้าจะพัฒนาขึ้นมาก แต่ภายใต้สถานการณ์ปกติ เขาควรสามารถเห็นข้าได้ แต่ทว่าเขากลับยังไม่รู้ตัว ดูเหมือนสภาพเขาเองก็คงไม่ดีนัก"

เมล็ดกาฝากอยู่ไกลออกไปและพวกเขาก็ไม่อาจเห็นใบหน้าพวกขัตติยะได้ อย่างชัดเจน อย่างไรก็ตาม หลิน ฮวงมีสายตาที่โดดเด่น"จากความเร็วการบิน และท่วงท่า ดูเหมือนพวกเขากำลังวิ่งหนีเอาชีวิตรอด"

“เราควรโจมตีพวกเขาไหม?"เจ้าแดงลังเล"คนที่ไล่ตามมาต้องน่ากลัวอย่างมาก ไม่งั้นพวกขัตติยะคงไม่เหลือรอดแค่นี้"

“เราไม่อาจพลาดโอกาสนี้ได้ ทันทีที่พวกเขาเข้าเมือง การหาตัวพวกเขาก็ยิ่ง ยากขึ้น ตัดสินจากพฤติกรรม พวกเขาคงโจมตีพันธมิตรสวรรค์ทันทีที่ฟื้นตัว ได้"หลิน ฮวงรู้จักองค์กรมีดดีและไม่มีความเห็นอกเห็นใจต่อกลุ่มนี้"ยิ่งไปกว่า นั้น ศัตรูของศัตรูก็ควรเป็นมิตร คนที่ไล่ล่าขัตติยะคงไม่โจมตีเราหาก

เห็นเรา กำลังหยุดและฆ่าเจ้าชายลำดับ7"

หลังตัดสินใจได้ หลิน ฮวงลอบออกเมืองมา

ขณะที่สมาชิกขัตติยะวิ่งหนีมาเมืองตรัสรู้ หลิน ฮวงก็ลอบบนท้องฟ้า รอคอย เจ้าชายลำดับ7และพวกเขาอย่างอดทน

ในเวลาไม่ถึง20นาที เจ้าชายลำดับ ก็ปรากฏตามคาด

เจ้าชายลำดับ เห็นเงาร่างที่กำลังขวางทางพวกเขาแต่ไกล ตอนแรก เขาตกใจ กลัว คิดว่ามันเป็นนักพรตเฒ่า แต่ทว่าเขาก็ตระหนักว่ามันเป็นชายหนุ่มหลัง ตรวจสอบอย่างใกล้ชิด นอกจากนี้ เขายังพบว่าใบหน้านั้นแสนคุ้นเคย

"หลินเซียแห่งพันธมิตรสวรรค์ แกมาทำอะไรที่นี่?"เจ้าชายลำดับ7หรี่ตาลง

เขาคุ้มเคยกับหลิน ฮวงดีเพราะเขาเองก็เป็นสมาชิกองค์กรอัจฉริยะเช่นกัน

ก่อนเข้าร่วมแดนเทพตกสวรรค์ เขาจำหลิน ฮวงได้ตั้งแต่แวบ

แรก แต่เขาก็ไม่ คิดเสียเวลาไปคุยเพราะคิดว่าหลิน ฮวง อ่อนแอ

แต่ตอนนี้หลิน ฮวงกำลังขวางทางพวกเขา ซึ่งทำให้เขารู้สึกไม่ปลอดภัยแปลกๆ

"ฉันมาที่นี่เพราะรู้ว่าพวกแกจะมา ฉันมาที่นี่ก็เพื่อฆ่าพวกแกทุกคน"หลิน ฮวงกล่าวอย่างเฉยชาและไม่คิดปิดบังจิตสังหาร

ตอนที่ 863 ฆ่าเจ้าชายลำดับ7

"ฆ่าเรา?แค่แก่คนเดียว?"ความดูถูกเขียนอยู่ทั่วใบหน้าของเจ้าชายลำดับ7แต่ เขาก็แอบระวังตัว เขาพูดกับสมาชิกอีก5คนด้านหลังเขาผ่านการส่งเสียง"นี่ แปลก เขาอาจกำลังวางแผนซุ่มโจมตี พยายามโจมตีเขาตามฉันทันที"

“ใช่ แค่ฉันคนเดียว"หลิน ฮวงพยักหน้าอย่างจริงจัง

"หลินเซีย ฉันอาจกลัวแกหากแกมีพลังระดับเดียวกับฉัน แต่แกเป็นแค่นิรันดร์ ขั้น3 การพูดกับฉันก็เหมือนกับการเร่งความตาย"เจ้าชายล่าดับ7 ไม่คิดว่าหลิน ฮวงจะมาคนเดียว เขาสงสัยว่าพันธมิตรสวรรค์คนอื่นอาจหลบซ่อนอยู่ ด้วยสภาพปัจจุบันพวกเขา พวกเขาย่อมไม่ใช่คู่มือของสมาชิกพันธมิตรสวรรค์ทั้ง สิบ ยิ่งไปกว่านั้น พวกเขายังอยู่ในที่โล่ง

ส่วนศัตรูอยู่ในที่มืด ดังนั้นพวกเขาจึง เป็นฝ่ายเสียเปรียบ

"เจ้าชายลำดับ7 ฉันคิดว่าแกจะมีสายตาที่เฉียบแหลมกว่านี้ซะอีก ฉันประเมิน แกสูงไปสินะ"หลิน ฮวงล้อเลียน

ริมฝีปากของเจ้าชายลำดับ 7เผยอขึ้น เขาไม่มั่นใจว่าหลิน ฮวงจะพูดอะไรต่อ หากปล่อยให้เขาพูดอีก ดังนั้นเขาจึงอดพูดแทรกไม่ได้"เอาละ เลิกเล่นซ่อน แอบได้แล้ว ให้ถานหลางและคนอื่นออกมา แกคิดว่าเราไม่รู้จริงๆงั้นหรอ?”

อย่างน้อย พวกเขาก็สามารถเห็นสิ่งที่พวกเขากำลังรับมือด้วยได้หากพันธมิตร สวรรค์เผยตัว

หลิน ฮวงกางแขนกว้าง"มันมีแค่ฉัน ถานหลางและคนอื่นยังยุ่งอยู่กับการล่า มอนสเตอร์ พวกเขาไม่รู้ด้วยซ้ำว่าพวกแกอยู่ที่นี่"

"มีแค่คนโง่ที่จะเชื่อแก"เห็นได้ชัดว่าเจ้าชายลำดับ7 ไม่เชื่อ

"ดูเหมือนพวกแกจะกังขาความสามารถฉัน"หลิน ฮวงส่าย

หัว"หากเป็นอย่าง นั้น ฉันก็คงต้องแสดงความสามารถให้พวกแกเห็น"หลิน ฮวงขยับมือซ้ายเขา เล็กน้อย จากนั้นหุ่นเชิดปรสิตระดับนิรันดร์ขั้น9กว่าสองพันตัวในแหวนเก็บ สัตว์เลี้ยงก็ออกมาพร้อมกัน

หลิน ฮวงได้ซื้อแหวนเก็บสัตว์เลี้ยงเพื่ออำพรางตัวตนเขา มันมักว่างเปล่า จนกระทั่งเจ้าแดงได้รับหุ่นเชิดจำนวนมาก ดังนั้นหลิน ฮวงจึงเก็บพวกมันไว้ใน

นั้น

เหนือสิ่งอื่นใด หากเขาเก็บพวกมันไว้ในโลกของไคลี่ เขาคงต้องอัญเชิญเธอ ก่อนเพื่อให้เธอปล่อยหุ่นเชิดปรสิตทั้งหมดออกมา

การเก็บพวกมันไว้ในแหวนไม่เพียงแต่ช่วยให้เขาข้ามขั้น แต่การอัญเชิญพวก มันโดยตรงยังเหมาะกับเอกลักษณ์เขาในฐานะผู้ควบคุม

คนจากขัตติยะตกใจกับการปรากฏของมอนสเตอร์ระดับนิ

รันดร์ขั้น9นับพันตัว

เจ้าชายลำดับ7สัมผัสได้ว่ามอนสเตอร์ทุกตัวล้วนเป็นมอนสเตอร์กลายพันธ์

สามครั้ง เขาดูหวาดผวา ในที่สุดเขาก็เข้าใจสิ่งที่หลิน ฮวงพูด

เขามาคนเดียว จริงๆเพราะเขาไม่ต้องการให้สมาชิกพันธมิตรสวรรค์คนไหนเข้าช่วย

"พวกแกถูกล้อมไว้หมดแล้ว"หลิน ฮวงกล่าวคำนี้เป็นครั้งที่สอง

แม้เจ้าชายลำดับ7จะหยิ่งยโส เขาก็รู้ความสามารถตัวเองดี

ไม่นานมานี้ เขา ต้องถอยหนีจากนักพรตเฒ่าระดับจักรพรรดิขั้นทองม่วงเพราะเขารู้ตัว

หลังมองกองทัพหุ่นเชิดนับพัน เขาก็มั่นใจว่าตัวเองถึงเวลาต้องหนีอีกครั้งแล้ว

"ถอย!"เขาส่งเสียงไปยังสมาชิกขัตติยะทั้ง5คน โดยไม่รอให้

ตอบสนอง เจ้าชาย ลำดับ ก้าวถอยหลังทันที เขาหมุนตัว และบินไปในทิศทางที่พวกเขามา

ในขณะเดียวกัน ที่เหลืออีก5คนก็ต่างดิ้นรนไปในทิศทางต่างๆ

นอกจากเจ้าชายลำดับ 7 ไม่มีใครมั่นใจว่าจะสู้กับกองทัพหุ่นเชิดตรงหน้าได้ นอกจากนี้ พลังชีวิตพวกเขายังแห้งเหือด แม้จะเป็นหุ่นเชิดตัวเดียวพวกเขาก็ ไม่อาจสู้ไดด้วยซ้ำ นับประสาอะไรกับทั้งกองทัพ

มีแค่คนโง่ที่ไม่ยอมวิ่งหลังพบศัตรูเช่นนี้!

อย่างไรก็ตาม หลิน ฮวงและเจ้าแดงคาดการณ์ทุกอย่างไว้แล้ว

หลิน ฮวงยืนนิ่งอยู่กับที่ เขาไม่กลัวเลยว่าจะมีใครหลบหนีไปได้

ในทางกลับกัน เจ้าแดงก็กำลังยุ่งอยู่

"ขบวนรบใยแมงมุม!"เมื่อเจ้าแดงออกคำสั่ง หุ่นเชิดปรสิตก็กระจายตัวอย่าง รวดเร็วและโอบล้อมทั้ง6ในอากาศราวกับตาข่ายยักษ์

"ขบวนรบ?!"ความกลัวอัดแน่นในดวงตาของเจ้าชายลำดับ7

ตอนนี้เขารู้แล้วว่าทำไมหลิน ฮวงถึงได้รับแต้มจำนวนมหาศาลบนต้นไม้ ขั้นบันได หากเขามีกองทัพมอนสเตอร์เช่นนั้น เขาก็คงรักษาอันดับ 1 ได้ง่ายๆ

อย่างไรก็ตาม เขาไม่รู้ความจริงว่าเขาเข้าใจผิด หลิน ฮวงไม่ได้มีกองทัพ เช่นนี้เมื่อเขาอยู่บนต้นไม้ขั้นบันได กองทัพหุ่นเชิดเพิ่งก่อตัวขึ้นไม่กี่เดือนก่อน

เจ้าแดงทำการสั่งอย่างไร้ปราณีหลังโอบล้อมทั้ง6คน

"แมงมุมสังหาร!"ชื่อของขบวนรบคือแมงมุมสังหาร และไม่ใช่การฆ่า

กองทัพแบ่งเป็นกลุ่มตาม6คน มีมอนสเตอร์เข้าร่วมในกลุ่ม

มากขึ้นเรื่อยๆ ราว กับแมงมุมที่จับเหยื่อพวกมันด้วยใย

เจ้าชายลำดับ7พยายามดิ้นรน แต่เขาก็ไม่อาจสลายชบวนรบได้

อีก5คนถูกโจมตีโดยกลุ่มมอนสเตอร์ขนาดเล็กรกลุ่มอย่างต่อเนื่อง พลังชีวิต พวกเขาหมดลงเรื่อยๆ และพวกเขาก็ถูกบดขยี้เป็นกองเนื้อหลังเกราะกึ่งเทพ หายไป

ในเวลาไม่ถึงนาที ขัตติยะก็ตายลงทีละคนจนเหลือแค่เจ้าชายลำดับ7

แม้เขาจะมองไม่เห็นสภาพของพวกเขา เจ้าชายลำดับ ก็สัมผัสได้ถึงลมหายใจ ที่หายไปทีละคน ตอนนี้เขาตัวคนเดียวแล้ว

เขายังสามารถบอกได้ว่ามอนสเตอร์อีก5กลุ่มกำลังมุ่งมาทางเขา

มอนสเตอร์กว่า2พันตัวกำลังโจมตีเขา พลังชีวิตเขาเหลือไม่

ถึง1ใน3 และกำลัง ลดลงด้วยความเร็วสูง

เขาพยายามหลบการโจมตี แต่ก็ยังถูกล้อมอยู่ดี ไม่มีมอนสเตอร์ตัวใดในขบวน รบได้รับบาดเจ็บจากการโต้ตอบเขา

เมื่อตระหนักว่าการหนีเป็นไปไม่ได้ เจ้าชายลำดับ ก็ตื่นตระหนก"หลินเซีย ฉัน ยอมแพ้ใบอกให้พวกมันหยุด!ฉันจะให้แกทุกอย่างที่ฉันมีหากแกปล่อยฉันไป!”

ในไม่ช้า เขาก็ได้ยินเสียงของหลิน ฮวงด้านนอกฝูงมอนสเตอร์"ยอมแพ้?แกคิด ว่านี่คือการประลองเยังไงทุกอย่างที่แกมีก็จะตกเป็นของฉันเมื่อแกตาย"

"หลินเซีย ฉันคือเจ้าชายแห่งขัตติยะ หากแกฆ่าฉัน ขัตติยะจะต้องตามล่าแก! ตราบเท่าที่แกยอมปล่อยฉันไป ฉันจะไม่บอกใครถึงเรื่องนี้และก็จะไม่เผย ความสามารถจริงของแก"เจ้าชายลำดับ พยายามพูดจาให้ตัวเองรอด หวังให้ หลินฮวงเปลี่ยนใจ

"ยังไงขัตติยะก็ตามล่าฉันแม้ฉันจะไม่ฆ่าแก อย่าลืมว่าฉันได้ฆ่าพวกแกไปแล้ว5 คน ในทางกลับกัน ขัตติยะจะหาตัวฉันไม่พบง่ายๆหากฉันฆ่าแก่ ไม่มีใครคิด หรอกว่านิรันดร์ขั้น3 อย่างฉันจะสามารถฆ่าบุตรศักดิ์สิทธิ์ของขัตติยะได้ นอกจากนี้ คำพูดของแกก็ไม่นับว่าเป็นอะไร สำหรับฉัน มีเพียงคนตายถึงเก็บ ความลับได้"

"หลินเซีย แกดีแต่เอาหลบหลังมอนสเตอร์แกรึไง?ออกมาสู้กับฉันหากแกเป็น ลูกผู้ชายพอ!"เจ้าชายลำดับ 7เสียสติหลังมั่นใจว่าหลิน ฮวงไม่มีทางปล่อยเขา ไป จากนั้นเขาก็พยายามความเป็นไปได้สุดท้าย-ให้หลิน ฮวงเผยตัวออกมา

"โง่เขลา!"หลิน ฮวงส่ายหัวเมื่อได้ยินคำยั่วยุและสั่งเจ้าแดง"ฆ่าเขาซะ!"

"ผสาน!"มอนสเตอร์นับพันผสานกันเป็นมนุษย์ร่างยักษ์ทันทีที่ได้รับคำสั่ง

หลิน ฮวงรู้สึกสับสนเล็กน้อยเมื่อเห็นว่ามนุษย์ยักษ์ดูเหมือน

เขา80% ดาบเป็น สิ่งเดียวที่ขาดหายไป

มนุษย์ยักษ์สูงพันเมตรกำหมัดขวาแน่นขณะที่ร่างมันกลาย เป็นรูปธนู มัน ทะยานไปข้างหน้าและปล่อยหมัดใส่เจ้าชาย ลำดับ7

มันเป็ฯหมัดที่สามารถฆ่าจักรพรรดิขั้นทองแดงได้ เมื่อมันบด ขยี้กับหน้าอกของ เจ้าชายลำดับ7 พลังหมาศาลก็ทำให้ อากาศภายในรัศมีร้อยกิโลเมตรปั่นป่วน

เจ้าชายลำดับ ถูกซัดลอยไปไกลจากการโจมตีและบดขยี้กับ ภูเขาหลายสิบลูก

ด้านหลัง

เกราะกึ่งเทพบนร่างเขาได้รับความเสียหายจากการโจมตี ทันที ส่วนหน้าอกเขา ก็ยุบลง อวัยวะทั้งหมดถูกบดขยี้ แทบ ไม่หลงเหลือกระดูกในร่างเขา แม้กระทั่ง กะโหลกก็ยังร้าว

เจ้าแดงได้หลบการโจมตีส่วนหัวเพื่อจะแพร่ปรสิตใส่เขา

การโจมตีได้ฆ่าเจ้าชายลำดับ7ไปทันที

หลังให้เจ้าแดงแพร่ปรสิตใส่พวกขัตติยะ หลิน ฮวงก็เก็บหุ่นเชิดไป

จากนั้นเขาก็อัญเชิญอิมพ์และให้คำสั่งเดิมเหมือนครั้งก่อน"จัดการสนามรบ ครั้งนี้ใช้ดาวตกให้มากกว่าเดิม"

หลังเฝ้าดูดาวตกกว่า10ลูกล่วงหล่นและบดขยี่สนามรบจนกลายเป็นเศษซาก หลิน ฮวงก็กลับเมืองตรัสรู้ไป

ตอนที่ 864 คำทำนาย

เมื่อกลับโรงแรม เจ้าแดงก็รายงายสิ่งที่สกัดออกจากความทรงจำ”สถานที่พวกขัตติยะไปก่อนหน้าคือนิกายลั่วเทียน เดิมทีพวกเขาอยากปล้นชิงนิกาย แต่ทว่า สมาชิกของนิกายลั่วเทียนกลับปลุกเซียนมนุษย์ขึ้น หนึ่งในนักพรตอาวุโสคือผู้ที่แข็งแกร่งเทียบเท่าจักรพรรดิขั้นทองม่วง เขาสามารถฆ่าคนจากขัตติยะได้กว่าครึ่งในการโจมตีเดียว เจ้าชายลำดับ7 สามารถหลบหนีมาได้พร้อมอีก5คนด้วยทักษะช่วยชีวิตเขา”

“งั้น มันก็มีเซียนมนุษย์อยู่จริงๆ!”หลิน ฮวงรู้สึกตื่นเต้นอยู่ข้างใน แต่ก็ยังคงทีท่าเอาไว้”ในเมื่อเซียนมนุษย์จากนิกายลั่วเทียนยังอยู่รอดมาได้จนถึงทุกวันนี้ มันก็อาจมีเซียนมนุษย์

คนอื่นจากนิกายอื่นอีก”

“มันอาจมีแม้กระทั่งกึ่งเทพหรือตัวตนที่เหนือยิ่งกว่านั้น”เจ้าแดงกล่าวเสริม

“แล้วเจ้าเมืองกับรองเท้าเมืองมีความสัมพันธ์กับนิกายไหม?”หลิน ฮวงถาม

“ขอรับ มีองครักษ์เซียนหลายคนมาจากนิกาย มีไม่กี่คนที่จะฝึกฝนด้วยตัวเองจนได้รับตำแหน่งนี้”เจ้าแดงได้รับข้อมูลนี้จากชายอ้วนที่สืบทอดความทรงจำของเจ้าเมือง

“มีข้อมูลอื่นอีกไหม?”

เจ้าแดงคิดสักพักก่อนตัดสินใจบอก”มีการทำนายแปลกๆ ชายอ้วนได้ดึงมาจากความทรงจำของเจ้าเมือง”

“บอกมาสิ”

“เมื่ออัสนีบาตสำแดงฤทธิ์ ภัยพิบัติจะมาเยือน ความทุกข์ยาก ความวุ่นวายจะปรากฏขึ้น”เจ้าแดงกล่าวคำพยากรณ์” ข้าเดาว่ามันไม่ได้มีความหมายอะไร มันอาจเป็นแค่สิ่งที่พวกเขาพูดถึงกันในสมัยโบราณ”

หลิน ฮวงครุ่นคิดสักพัก เขาไม่รู้ว่ามันหมายถึงอะไร ในไม่ช้าเขาก็ได้สติและไม่คิดอะไรให้มาก

สองวันผ่านไป

ถานหลางและคนอื่นกลับมาและสมาชิกพันธมิตรสวรรค์ก็รวมตัว

หลังแจกจ่ายของที่พวกเขาได้รับ ถังหนิงก็รายงานข้อมูลที่เขาได้รับด้วยสีหน้าแปลกๆ"ศาลเจ้าเมืองเพิ่งได้รับข้อความแปลกๆ"

"เมืองที่ตั้งอยู่ทางตะวันออกหายไปอย่างฉับพลัน สถานที่หลายแห่งในเมืองทูเล่อซึ่งตั้งอยู่ทางเหนือของศาลเจ้าเมืองกลับถูกภูติผีหลอกหลอน ในทางใต้ พายุหิมะกลับทำลายเมืองเล่าฮัว ศาลเจ้าเมืองถูกปกคลุมด้วยหิมะในชั่วข้ามคืน สำหรับทะเลทรายทางตะวันตก เมืองหนึ่งกลับ

ปรากฏขึ้น…”

หลังฟังรายงานของถังหนิง หัวใจของหลิน ฮวงก็เต้นกระหน่ำ เขาจำถึงสองวลีสุดท้ายในคำทำนายได้”ความทุกข์ยาก ความวุ่นวายจะปรากฏขึ้น”

“ช่วยบอกรายละเอียดหน่อยได้ไหม?”หลิน ฮวงถามขึ้น”นายหมายความว่าไงที่จู่ๆเมืองก็หายไป?”

“สิ่งก่อสร้างและผู้อาศัยในเมืองล้วนหายไป เหลือแค่พื้นที่โล่งเหมือนไม่มีสิ่งใดอยู่”

“เรื่องตรงข้ามกลับเกิดในทางตะวันตก จู่ๆกลับมีเมืองหนึ่งปรากฏขึ้นพร้อมผู้อาศัยประมาณแสนคน มีทั้งนักรบและผู้

บ่มเพาะ ตามผู้คนในเมือง พวกเขาบอกว่าอยู่กันมาหลายหมื่นปีแล้ว อย่างไรก็ตาม ผู้บ่มเพาะหลายคนที่ไปล่าปีศาจแถวนั้นกลับบอกว่าไม่เคยเห็นเมืองมาก่อน พวกเขามั่นใจว่ามันเคยเป็นพื้นที่โล่ง”

“สำหรับเมืองทูเล่อ ไม่มีใครสามารถหาเหตุผลเบื้องหลังได้ หลายตระกูลได้ยินเสียงร้องของทารกทุกวัน เสียงร้องได้ยินอยู่เกือบทุกเวลา มันมาจากหนึ่งในห้องเล็กๆ ผู้บ่มเพาะหลายคนไปสืบสวน แต่ก็ไม่พบอะไรแปลกๆ ตระกูลอื่นเห็นเงาในบ้านเป็นครั้งคราว เงาเหมือนภาพที่ไม่มีใครมองได้ทัน ส่วนที่แปลกสุดคือในบ้านอื่น พวกเขาได้กลิ่นหอมของอาหารเมื่อถึงเวลากินข้าว มันเป็นกลิ่นของหมูย่าง ซุปหรือข้าวสวย”

“พายุหิมะที่พัดถล่มเมืองเสวี่ยหรู่ได้กลืนกินทั้งเมือง เหลือ

เพียงชั้นสามของอาคารสามชั้นที่ไม่ถูกกลบฝัง โชคดี มันแค่หิมะทั่วไปและไม่มีใครบาดเจ็บ”

ถานหลางและคนอื่นไม่ได้สนใจมากหลังฟังข่าวจากถังหนิง

หลิน ฮวงคือคนเดียวที่ขมวดคิ้วพลางนึกถึงคำทำนาย

“หลินเซี่ย นายไม่เป็นไรนะ?”ในไม่ช้าถานหลางก็สังเกตเห็น

สีหน้าหลิน ฮวง

หลิน ฮวงลังเลสักพัก จากนั้นก็บอกถึงคำทำนาย

“ฉันบังเอิญพบหนังสือโบราณเล่มหนึ่งเมื่ออยู่ในหอสมุดของเมืองกู่ฉาน….”ส่วนหนึ่งของสิ่งที่หลิน ฮวงพูดเป็นความจริง เขากล่าวคำทำนายโดยอ้างถึงหนังสือโบราณ

“เมื่ออัสนีบาตสำแดงฤทธิ์ ภัยพิบัติจะมาเยือน ความทุกข์ยาก ความวุ่นวายจะปรากฏขึ้น”ถานหลางและคนอื่นขมวดคิ้วหลังได้ยิน

“ปรากฏการณ์นี้อ้างอิงถึงสถานการณ์ในปัจจุบันของเรา?” เฉิงเถาถาม

“นั่นเป็นไปได้”หลิน ฮวงพยักหน้า

“อืม ฉันเองก็นึกได้ว่าเมื่อฉันได้รับข้อมูลเกี่ยวกับปรากฏการณ์แปลกๆจากศาลเจ้าเมืองอื่น หนึ่งในรองเจ้าเมืองอยู่ที่นั่น เขามีสีหน้าแปลกๆและเดินออกไปทันทีที่ได้รับข้อมูล”ถังหนิงขมวดคิ้ว”ฉันเดาว่าเจ้าเมืองและรองเจ้าเมืองต้องรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องนี้”

“ฉันจะไปถามเรื่องนี้เพิ่ม”ถังหนิงรู้สึกแปลกๆ”มีข้อมูลอื่นอีกไหม?”

“มีข้อความสำคัญอื่นอีก”ถังหนิงกล่าวด้วยสีหน้าจริงจัง

“หนึ่งในนิกายที่ชื่อนิกายลั่วเทียนถูกโจมตี ตามคำอธิบาย มันอาจเป็นคนจากขัตติยะที่ทำ”ถังหนิงหยุดสักพักขณะกล่าว”กล่าวกันว่าผู้โจมตีได้ทำการเข่นฆ่าจนเหล่าปรมาจารย์นิกายลั่วเทียนต้องเปิดด่าน เซียนมนุษย์กว่า20 คนปรากฏตัวออกมา คนจากขัตติยะต่างหายไป บางที พวกเขาอาจตายไปแล้ว”

“คนจากขัตติยะตายหมดแล้ว?!”ถานหลางและคนอื่นตกตะลึง

“ตามความสามารถของพวกขัตติยะ พวกเขาอาจไม่ตายจนหมดหากพบขั้นทองเหลือง บางที ความสามารถของเซียนมนุษย์อาจเทียบได้กับทองขาว”ถานหลางคุ้นเคยกับความสามารถของพวกขัตติยะดี”ดูเหมือนโลกนี้จะซับซ้อนกว่าที่เราคิด”

“ฉันเดาว่าคนจากนิกายคงไม่ไร้เหตุผล ตราบเท่าที่เรารักษาความสัมพันธ์อันดีกับศาลเจ้าเมือง พวกเขาคงไม่โจมตีเรา” หลิน ฮวงสามารถเข้าใจนิกายได้จากความทรงจำของเจ้าแดง”หากพวกเขาไม่เป็นมิตร เราก็แค่ออกแดนหมอกและพยายามอย่าขัดแย้งกับพวกเขา”

“นั่นคือสิ่งที่ฉันกำลังคิด”ถานหลางพยักหน้า”ในเมื่อแดนเทพตกสวรรค์ใหญ่เกินไป เราก็สามารถสำรวจสถานที่อื่นได้”

“เอาตามนั้น ฉันจะไปศาลเจ้าเมืองเพื่อถามถึงปรากฏการณ์แปลกๆในวันพรุ่งนี้”ถานหลางสั่งการ”เราต้องการแค่6คนรวมถึงราชาเฮอคิวเลี่ยนสำหรับการล่าในวันพรุ่งนี้ ฉันขอให้มีสองคนอยู่ในศาลเจ้าเมืองเพื่อความปลอดภัย ใครจะอยู่บ้าง?”

“ฉันจะอยู่เอง ฉันมีสัมผัสที่แข็งแกร่งสุด”หลีเจี่ยคือคนแรก

“ฉันเองก็จะอยู่เหมือนกัน”เฉิงเถาอาสา

“เอาละ หลีเจี่ยและเฉิงเถาจะรับผิดชอบด้านความปลอดภัยของศาลเจ้าเมือง หลินเซี่ยและถังหนิงจะอยู่ในตำแหน่งเดิม ราชาเฮอคิวเลี่ยนและคนอื่นจะตามฉันไปล่ามอนสเตอร์”

ตอนที่ 865 สองเจ้าเมือง

เช้าวันต่อมา ถานหลางมาถึงศาลเจ้าเมืองเพราะสงสัยเรื่องคำทำนาย อย่างไรก็ตาม ประตูของศาลเจ้าเมืองกลับปิด และทางเข้าก็ถูกคุ้มกันโดยเหล่าองครักษ์เซียน

ภายใต้สถานการณ์ปกติ ประตูของศาลเจ้าเมืองจะเปิดตอน8โมงตรง มีองครักษ์เซียนสองคนเฝ้าอยู่หน้าทางเข้า และ4คนคอยเปลี่ยนเวรยามกัน กลุ่มจะเปลี่ยนทุกสามวัน นอกจากหัวหน้ากลุ่ม สมาชิกจะต้องกลับมาทำงาน

ในศาลเจ้าเมือง มีกลุ่มองครักษ์เซียน13คนที่รับผิดชอบใน

การลาดตระเวน ผู้นำจะเป็นคนนำและกลุ่มจะหมุนกันในแต่ละวัน

ทางเข้าตอนนี้ถูกขวางโดยกลุ่มองครักษ์เซียน อย่างที่กล่าว มันต้องมีเรื่องเกิดขึ้นในศาลเจ้าเมือง

ถานหลางขมวดคิ้วและรีบไปหาหัวหน้ากลุ่ม”เกิดอะไรขึ้น?”

หัวหน้าจำถานหลางได้แต่แรกและเขาก็คุ้นเคยกับคนจากพันธมิตรสวรรค์ นอกจากเวลาหลับนอน ถังหนิงแห่งพันธมิตรสวรรค์มักประจำอยู่ในศาลเจ้าเมือง เขารู้ว่าถานหลางเป็นหัวหน้าพันธมิตรสวรรค์และเขาก็ปล่อยกลิ่นอายที่เหนือยิ่งกว่าเจ้าเมือง

“ท่านถานหลาง…”หัวหน้าดูเหมือนจะลำบากใจ”ท่านรองเจ้าเมืองสั่งให้เราห้ามเผยเรื่องที่เกิดขึ้นในศาลเจ้าเมือง ข้าไม่อาจบอกท่านได้ โปรดอย่าถามข้าอีกเลย ข้าต้องขออภัยทางเข้าศาลเจ้าเมืองถูกสั่งปิดและห้ามให้ใครเข้าหรือออก” เขาส่ายหัว

“เอาละ ข้าไม่อยากสร้างปัญหาให้ท่าน ท่านสามารถมาหาเราที่โรงเตี้ยมได้หากพบเจอปัญหาอะไรที่ไม่อาจแก้”ถานหลางมองประตูที่ปิดสนิทและจากไป

หลังกลับโรงเตี้ยม ถานหลางก็รวบรวมทุกคนและบอกพวกเขาถึงสิ่งที่พบตรงทางเข้า

“หรือปรากฏการณ์แปลกๆนั่นจะเกิดขึ้นกับศาลเจ้าเมือง?” หลิน ฮวงคือคนแรกที่ถามขึ้น

จริงๆเขารู้ว่าเกิดอะไรขึ้นในศาลเจ้าเมืองผ่านเมล็ดกาฝากของเจ้าแดง แต่ทว่า เขาก็ไม่อาจบอกความจริงได้

“นั่นเป็นไปได้”หลีเจี่ยเห็นด้วยกับหลิน ฮวง”หากศาลเจ้าเมืองถูกโจมตี พวกเขาไม่ควรมีทีท่าเช่นนี้ นอกจากนี้ โรงเตี้ยมยังอยู่ห่างจากศาลเจ้าเมืองไม่ถึงหนึ่งกิโลเมตร หากเกิดการต่อสู้ เราย่อมสัมผัสอะไรได้บ้าง แต่ทว่า สำหรับปรากฏการณ์แปลกๆนั่น มันก็มีโอกาสเกิดได้โดยที่เราไม่รู้

ตัว”

“หากมีเรื่องร้ายแรง เราควรอยู่ที่นี่และอย่าไปล่ามอนสเตอร์ เราควรรอข่าวจากศาลเจ้าเมืองจะดีกว่า”ถานหลางยังคงกังวล

“ไม่จำเป็นหรอก หลีเจี่ยและเฉิงเถาเองก็อยู่นี่ ไม่ต้องห่วงและไปล่ามอนสเตอร์กันเถอะ”หลิน ฮวงไม่อยากให้ถานหลางและคนอื่นมาลดความคึบหน้าเขา หากพวกเขาไม่ไปล่ามอนสเตอร์ เขาคงได้รับแก่นคริสตัลน้อยลง”หากไม่มีข่าวจากศาลเจ้าเมืองเป็นเวลาสามวัน นายก็จะรออีกสามวันงั้นหรอ?”

“ราชาเฮอคิวเลี่ยนควรอยู่ที่นี่ นายต้องให้มอนสเตอร์อยู่เพื่อ

ความปลอดภัยของนาย”ถานหลางกังวลถึงความปลอดภัยของหลิน ฮวง

“ถามราชาเฮอคิวเลี่ยนดูว่าฉันขาดมอนสเตอร์ระดับจักรพรรดิไหม”หลิน ฮวงส่ายหัวและยิ้ม

ราชาเฮอคิวเลี่ยนหันหัวมาและมองถานหลาง”ในบรรดามอนสเตอร์ระดับจักรพรรดิของนายท่าน ข้าถือว่ามีความสามารถอ่อนด้อยสุด”

ทุกคนจากพันธมิตรสวรรค์ประหลาดใจเมื่อได้ยินและจ้องหลิน ฮวงอย่างเหลือเชื่อ

“มันชอบถ่อมตนนะ”หลิน ฮวงกล่าวด้วยรอยยิ้ม

แน่นอน ราชาเฮอคิวเลี่ยนรู้ว่าหลิน ฮวงอยากปกปิดความสามารถเขาเอาไว้ ดังนั้นมันจึงไม่พูดอะไรอีก

“โอ้ อย่างนั้นหรอ!”เมื่อได้ยินคำอธิบาย ถานหลางก็มองราชาเฮอคิวเลี่ยนด้วยความปราถนาอันแรงกล้า’มันรู้จักการถ่อมตน สติปัญญามันเทียบได้กับมนุษย์’

เมื่อตระหนักว่าถานหลางกำลังมองมันด้วยสายตาร้อนแรง

ราชาเฮอคิวเลี่ยนที่ยืนอยู่ข้างหลิน ฮวงก็ก้าวถอยหลังไป

“มันไม่ได้อยากอยู่กับฉัน”เมื่อเห็นท่าทางของมัน ถานหลางก็หุบยิ้ม

หลังสนทนากัน พวกเขาก็ตัดสินใจทำตามแผนเมื่อคืนก่อนที่ หลิน ฮวงและอีกสามคนจะประจำการในเมือง ส่วนราชาเฮอคิวเลี่ยนและคนอื่นจะออกไปล่ามอนสเตอร์

หลังถานหลางและคนอื่นจากไป ถังหนิงก็ตรงไปศาลเจ้าเมืองเพื่อถามข้อมูลเพิ่ม หลิน ฮวงและคนอื่นเลือกพักในโรงเตี๊ยม

หลังผ่านไปไม่นาน ถังหนิงก็กลับมา เขาถูกหยุดโดยองครักษ์เซียนด้านนอกศาลเจ้าเมืองเช่นกันและไม่อาจหาข้อมูลอะไรได้

เมื่อเห็นถังหนิงถูกขวางทาง หลีเจี่ยก็ยิ่งอยากรู้

“เรื่องนี้ถูกปิดเงียบอย่างมาก ฉันจะปล่อยแมลงไปสืบเรื่องราว”

“เราต้องอยู่เฉยๆ”หลิน ฮวงไม่เห็นด้วยกับหลีเจี่ย”ศาลเจ้าเมืองได้ปิดกั้นข้อมูล นี่หมายความว่าพวกเขาไม่อยากให้ใคร

รู้ เรื่องแปลกๆนี่อาจเกิดขึ้นกับทั้งโลก ศาลเจ้าเมืองยังไม่เชื่อใจเราดี หากเราไปสืบเรื่องนี้และพวกเขาไม่พบอะไร นั่นก็ดี แต่หากพวกเขาพบเรา พวกเขาคงหมดความเชื่อใจในตัวเรา โดยเฉพาะช่วงเวลานี้ที่มีนิกายลับและเซียนมนุษย์คอยหนุนหลังศาลเจ้าเมือง เราต้องสร้างความสัมพันธ์อันดีกับศาลเจ้าเมืองไว้ก่อน อย่าชักนำปัญหาใส่ตัว”

“ยิ่งไปกว่านั้น หากศาลเจ้าเมืองต้องการความช่วยเหลือ พวกเขาย่อมมาหาเรา หากพวกเขาไม่ต้องการ มันก็หมายความว่าพวกเขาสามารถแก้ไขปัญหาได้และไม่ต้องการให้เราช่วย หากเราสืบสวนเรื่องนี้ด้วยตัวเอง พวกเขาอาจคิดว่าเรามีเจตนาอื่น”

“สิ่งที่ทหลินเซี่ยพูดสมเหตุสมผล”เฉิงเถาพยักหน้าเห็นด้วยกับหลิน ฮวง

“เลิกคิดถึงเรื่องนี้เถอะ ไปทำงานของนาย ไม่อย่างนั้นก็ไปพักผ่อน”หลังหลิน ฮวงพูดจบ เขาก็ตรงกลับห้องตัวเอง

จากนั้นทั้งสามก็สบสายตากันและเดินตามไป

ในช่วงบ่าย รองเจ้าเมืองมายังโรงเตี้ยมพร้อมองครักษ์เซียน พวกเขากำลังมองหาหลิน ฮวงและคนอื่น

เห็นได้ชัดว่าพวกเขาไม่อาจแก้ไขปัญหาได้และอยากขอความช่วยเหลือจากพันธมิตรสวรรค์

เมื่อเห็นสมาชิกพันธมิตรสวรรค์ รองเจ้าเมืองก็รู้สึกอึดอัดใจ

“เกิดอะไรขึ้น?จะช่วยบอกพวกเราได้รึยัง?”หลีเจี่ยอยากถาม เรื่องนี้ตลอดบ่าย ในที่สุดเขาก็มีโอกาสทำมันแล้ว

“เช้าวันนี้ ปรากฏการณ์แปลกๆได้เกิดขึ้นกับศาลเจ้าเมือง ตอนนี้เรามีเจ้าเมืองอยู่สองคน”รองเจ้าเมืองกล่าวอย่างช่วยไม่ได้”เราใช้เวลาตลอดบ่ายและไม่อาจหาได้ว่าใครคือเจ้าเมืองตัวจริง…”

“ท่านแน่ใจนะว่ามันมีสาเหตุจากปรากฏการณ์แปลกๆนั่น? หรือมีใครบางคนปลอมตัวเป็นเจ้าเมือง?”ถังหนิงถาม

“ข้าเองก็ไม่รู้ เขารู้ความลับของนิกายต่างๆ รวมถึงเรื่องส่วนตัวของเจ้าเมือง คนนอกย่อมไม่มีทางรู้เรื่องนี้”หู่ เถา รองเจ้าเมืองส่ายหัว”นี่ทำให้ข้าคิดว่ามันต้องข้องเกี่ยวกับปรากฏการณ์นั่น”

“แล้วเราจะทำอะไรได้?”หลิน ฮวงถาม เขารู้เรื่องนี้อยู่แล้ว เพราะเมล็ดกาฝากของเจ้าแดงได้จับตาดูศาลเจ้าเมืองอยู่ตลอด แต่ทว่า เขาไม่อาจระบุได้ว่าใครเป็นเจ้าเมืองตัวจริงผ่านหน้าจอของเจ้าแดง

“เราไม่รู้ เราจึงมาที่นี่เพื่อขอความคิดเห็นจากพวกท่าน”หู่ เถาหมดหนทาง

“บางที เราก็คงช่วยอะไรไม่ได้ เพราะแม้แต่พวกท่านก็ยังจำเขาไม่ได้”เฉิงเถาส่ายหัว

“ข้าจะไปดู”หลีเจี่ยสนใจเรื่องนี้”แต่ เราไม่ขอรับปากว่าจะได้เรื่องอะไร”

“ตกลง!”หู่เถาไม่มีทางเลือก เขาต้องลองให้หลิน ฮวงและคนอื่นไปดู

ตอนที่ 866 มันคือการฉกฉวย

หลิน ฮวงและคนอื่นติดตามรองเจ้าเมืองไป ประตูศาลเจ้าเมืองยังคงปิดเหมือนตอนเช้า อย่างไรก็ตาม พวกเขากลับไม่ถูกหยุดโดยกองกำลังองครักษ์เซียน หู่ เถาพาหลิน ฮวงและคนอื่นไปศาลเจ้าเมือง

หู่เถานำพวกเขาตรงไปยังโถงประชุม

มีสองเจ้าเมืองกำลังนั่งอยู่ด้วยสีหน้าจริงจัง พวกเขากำลังดื่มชาและไม่แม้แต่จะมองหน้ากัน

สำหรับหลิน ฮวงและคนอื่น ทั้งคู่เหมือนกันอย่างไม่ผิดเพี้ยน ดูเหมือนจะไม่แตกต่างกันเลย

พวกเขามีดวงตากลมโต คิ้วหนา และเต็มไปด้วยมัดกล้าม พวกเขามีขนาดร่างและส่วนสูงเท่ากัน แม้กระทั่งวิธีดื่มชาของพวกเขาก็ยังเหมือนกัน

เฉิงเถาก้าวไปข้างหน้าและเดินวนรอบพวกเขา"พวกท่านดูเหมือนกันจริงๆ!"

เมื่อหลิน ฮวงสังเกตพวกเขา สายตาเขาก็จับจ้องบนแหวนเก็บของบนมือซ้ายทั้งคู่ จากนั้นก็ถามรองเจ้าเมืองเรื่องแหวนเก็บของ"ท่านได้ตรวจแหวนเก็บของพวกเขาหรือยัง?"

“เราทำแล้ว”รองเจ้าเมืองส่ายหัวอย่างท้อแท้”แม้กระทั่งสิ่งของในแหวนพวกเขาก็ยังเหมือนกัน พวกเขายังให้เราตรวจสอบอาวุธที่พวกเขาใช้ ตามหลักแล้ว การมีง้าวมังกรโลหิตสองเล่มย่อมเป็นไปไม่ได้ แต่หลังเราตรวจสอบ เรากลับพบว่าง้าวมังกรโลหิตของพวกเขาคือของจริง”

“เป็นไปได้ยังไงกัน?”หลิน ฮวงถามทันที

“มันคืออาจารย์ของข้าที่สร้างง้าวมังกรโลหิตให้ข้า วัตถุดิบหลักในการสร้างมันคือกระดูกสันหลังของมังกรโลหิต”เจ้าเมืองทางซ้ายอธิบาย”ไม่มีมังกรโลหิตตัวอื่นในโลกอีกแล้ว”

“อาจารย์ของข้าใกล้ตายเมื่อเขาสร้างง้าวมังกรโลหิต เขาล่วงลับไปในวันที่สามหลังง้าวมังกรโลหิตถูกหลอมขึ้น”เจ้าเมือง

ทางขวากล่าวเสริม

หลิน ฮวงเงียบสนิทหลังได้ยินและไม่ถามอะไรเพิ่ม

“แล้วนอกจากของที่พวกเขาครอบครอง ท่านได้ตรวจสอบร่างกายพวกเขารึยัง?”หลีเจี่ยถาม

“ท่านเจ้าเมืองให้เราตรวจสอบร่างกายตั้งแต่ต้น”หู่เถาตอบ” ไม่ใช่แค่รูปร่างหน้าตาพวกเขา แต่สัดส่วนภายในเขาก็ยังเหมือนกันไม่มีผิด ไร้ซึ่งความแตกต่างใดๆทั้งนั้น”

“ข้าขอตรวจสอบเพิ่มได้หรือไม่?”หลีเจี่ยมองทั้งคู่”ท่านอาจรู้สึกอึดอัดเล็นน้อย ข้าต้องการให้พวกท่านอดทน”

“ไม่มีปัญหา”

“ข้าก็เช่นกัน”

หลีเจี่ยเดินไปหาพวกเขาและจับแขนของทั้งคู่”โปรดอย่าต่อต้าน”

ทันทีที่เขาพูดจบ แมลงสีดำจำนวนนับไม่ถ้วนก็คลานออก

จากแขนเสื้อเขาและขุดเข้าไปในผิวหนังของทั้งคู่

พวกเขาอยากดึงแขนกลับตามสัญชาตญาณ แต่การต่อต้านนั้นก็ทำให้แมลงคลานหายไปในร่างพวกเขาเร็วขึ้น

แมลงที่หลีเจี่ยใช้เล็กว่าแมลงที่เขาปล่อยมาครั้งก่อน พวกมันมีขนาดประมาณ1ใน10ของมด พวกมันมีสีดำสนิทและดูเหมือนจะบินไม่ได้

แมลงตัวเล็กๆเหล่านั้นสามารถทะลุผ่านผิวหนังได้ง่ายๆและหายไปในร่างพวกเขา

สองเจ้าเมืองเริ่มมีสีหน้าแปลกๆทันทีที่แมลงหายเข้าไปในร่างพวกเขา

“มันก็แค่คันๆ ช่วยอดทนหน่อย ไม่งั้นพวกท่านจะทำให้แมลงตื่นตัว”หลีเจี่ยเตือน

ประมาณ5-6นาทีต่อมา แมลงก็กลับไปยังแขนเสื้อของหลีเจี่ยหลังคลานไปทั่วร่างกายพวกเขาอยู่สองครั้ง

สองเจ้าเมืองโล่งใจ

หลีเจี่ยหลับตาไปสักพักขณะปล่อยแขนทั้งคู่ เขาลืมตาขึ้นและส่ายหัวอย่างช่วยไม่ได้”ข้าได้ตรวจสอบกระดูกและกล้ามเนื้อ แต่ก็ยังไม่อาจหาความแตกต่างระหว่างทั้งคู่ได้”

“ฉันทำอะไรไม่ได้แล้ว พวกนายควรลองดู”หลีเจี่ยมองหลินฮวงและคนอื่นก่อนพูดผ่านกระแสพลัง

ถังหนิงคิดสักพักและถาม”พวกท่านพบกันครั้งแรกตอนไหน? เกิดอะไรขึ้นบ้าง?”

“ข้าเห็นคนหนึ่งบนเตียงข้าเมื่อข้าลืมตาตื่นขึ้น”เจ้าเมืองคนซ้ายเหลือบมองเจ้าเมืองอีกคนทันทีที่พูดจบ

“พักนี้ข้าโหมทำงานหนักจนแทบไม่ได้พักผ่อน เพราะข้าเหนื่อยจัด ข้าจึงหลับไปจนกระทั่งเช้า เมื่อข้าตื่น เหตุการณ์ก็เหมือนกับที่เขากล่าว นี่มันไร้เหตุผลสิ้นดี!”เจ้าเมืองคนขวาอธิบายเพิ่ม

“พวกท่านสัมผัสไม่ได้เลยว่ามีบางคนปรากฏตัวในระยะประชิด?”ถังหนิงขมวดคิ้ว

“ข้าควรสามารถรู้สึกได้ แต่ข้ากลับไม่รู้สึกตัวเลย จิตใจข้าว่างเปล่าเมื่อข้าเห็นเขา ข้าคิดว่าข้ากำลังฝัน”เจ้าเมืองคนซ้ายพูด

“ข้าก็เหมือนกัน ข้าไม่รู้สึกอะไร ข้าแค่เห็นคนที่กำลังนอนข้างข้าเมื่อข้าตื่นขึ้น”เจ้าเมืองคนขวาพูดเหมือนกัน

“มีคนอยู่รอบๆไหม?”ถังหนิงหันไปถามรองเจ้าเมืองที่ยืนอยู่ข้างๆ

“ไม่มีใครในห้องนอน แต่มีตรงทางเข้า ข้าได้ตรวจสอบทั้งคู่แล้วและไม่พบอะไรผิดปกติ”

“งั้นข้าก็ไม่อาจช่วยเหลืออะไรได้แล้ว”ถังหนิงคิดและตระหนักว่ามันไร้ประโยชน์ คำถามที่เขาคิดได้ล้วนถูกรองเจ้าเมืองถามไปหมดแล้ว

จากนั้นคนอื่นก็หันไปมองเฉิงเถาและหลิน ฮวง

หลิน ฮวงหันไปถามเฉิงเถา”มีคำแนะนำอะไรไหม?”

“ไม่”เฉิงเถาส่ายหัว”ข้าสังเกตพวกเขาเมื่อพวกเจ้าถามคำ

ถาม แต่นั่นกลับชี้ให้เห็นว่าพวกเขาเป็นคนๆเดียวกัน”

หลิน ฮวงพยักหน้าด้วยรอยยิ้ม”เจ้าพูดถูก พวกเขาทั้งคู่คือเจ้าเมืองตู่ หมิง”

“หลินเซี่ย ท่านหมายความว่าไง?”เจ้าเมืองทั้งคู่ดีดตัวขึ้น

“หากข้าเดาไม่ผิด ปรากฏการต้องสร้างร่างเสมือนของเจ้าเมืองตู่หมิงมาอีกร่าง นั่นทำให้เราไม่อาจหาข้อแตกต่างระหว่างพวกเขา”หลิน ฮวงเปล่งความคิด”เมื่อพวกท่านบอกว่ามันเป็นไปไม่ได้ที่จะมีง้าวมังกรโลหิตสองอันในโลกนี้ ข้าก็สงสัยว่ามันอาจเป็นการสร้างอีกร่างขึ้นโดยพลังของปรากฏการณ์ เจ้าเมืองตู่หมิงไม่ใช่สิ่งเดียวที่ถูกสร้างขึ้นแต่เป็นทุกอย่างรวมถึงความทรงจำและสิ่งของ นั่นทำให้มี

แหวนเก็บของสองวงที่เหมือนกันและแม้กระทั่งง้าวมังกรโลหิต”

“งั้น มีวิธีระบุไหมว่าร่างไหนเป็นร่างต้น?”สองเจ้าเมืองถามพร้อมกัน

“ไม่มีทาง”หลิน ฮวงส่ายหัว”แม้ร่างที่ถูกสร้างจะไม่รู้ว่าตัวเขาไม่ใช่ร่างจริง แต่ด้วยความทรงจำของเจ้าเมืองตู่หมิง ร่างนั้นก็ย่อมคิดว่าเขาเป็นร่างจริง”

“งั้นเราควรทำยังไง?”รองเจ้าเมืองหู่เถาถาม

“ข้าไม่คิดว่าเราควรทำอะไร”หลิน ฮวงเลิกคิ้วขึ้น”ในเมื่อร่างแยกของเจ้าเมืองตู่หมิงมีความทรงจำเหมือนกันและไม่คิด

ร้ายต่อเมือง ข้าก็ไม่คิดว่าเราต้องกำจัดเขา”

“ยิ่งไปกว่านั้น ไม่มีใครสามารถบอกได้ว่าใครคือเจ้าเมืองตัวจริงก่อนปรากฏการณ์จะหายไป ดังนั้น ทำไมเราถึงต้องขบคิดกันให้ปวดหัว?”

“แต่ใครจะรู้ว่าปรากฏการณ์จะหายไปตอนไหน?มันไม่ส่งผลกระทบมากนักหากเราไม่มีเจ้าเมืองสักอาทิตย์ แต่หากมันเป็นเดือนหรือปีละ?หากปราศจากเจ้าเมือง มันย่อมมีหลายสิ่งที่เราไม่อาจกระทำ”หู่เถากล่าวอย่างกังวล

“ใครพูดว่าเราไม่มีเจ้าเมือง?ตอนนี้ท่านสามารถใช้เจ้าเมืองทั้งสองได้ ร่างแยกไม่ใช่คนนอก เขาไม่มีทางเปิดเผยอะไร ทำไมถึงไม่คิดใช้งานเขา?”หลิน ฮวงถามเหมือนเป็นเกม

ง่ายๆ

รองเจ้าเมืองหู่เถามองหลิน ฮวงด้วยดวงตาเบิกกว้าง เขาไม่รู้ว่าควรพูดอะไร"เราสามารถทำเช่นนั้นได้?!"

"ศาลเจ้าเมืองอื่นไม่อาจมีสองเจ้าเมืองได้แม้พวกเขาจะต้องการ มันคือการฉกฉวย(เอาผลประโยชน์เข้าตัว)"หลิน ฮวงเลิกคิ้วอีกครั้ง"เอาละ ในเมื่อมันเป็นประจักษ์แล้ว เราก็ควรกลับไปโรงเตี้ยมกันได้แล้ว"

หลิน ฮวงหมุนตัวและออกไปหลังตบไหล่ของหู่เถา พันธมิตรสวรรค์คนอื่นเองก็เดินตามเขาไปด้วยรอยยิ้ม(ใครเป็นหัว

หน้ากันแน่)

หลงเหลือเพียงรองเจ้าเมืองและสองเจ้าเมืองที่มองหน้ากัน

เหมือนคนปัญญาอ่อน

ตอนที่ 867 รอยแยก

หลิน ฮวงไม่รู้ว่าจะทำยังไงกับเจ้าเมืองตู่หมิง

ปรากฏการณ์ที่โคลนคนทั้งคน มันไม่เพียงแต่จะคัดลอกทุกเซลล์ในร่าง แม้แต่ดวงวิญญาณเขาก็ยังซ้ำซ้อนกัน ไม่มีทางที่จะบอกได้ว่าใครเป็นคนจริงๆและใครเป็นร่างโคลน

อย่างไรก็ตาม ปรากฏการณ์นี้เป็นสิ่งที่ไม่อาจแก้ไขได้

หลิน ฮวงไม่ได้ติดตามเจ้าเมืองตู่หมิงต่อ เขาเพียงได้ยินข่าวที่มาจากนิกายและสองเจ้าเมืองก็ออกเมืองตรัสรู้ไปพร้อมกัน

จากถังหมิง

เมืองกลับคืนความสงบสุขหลังเหตุการณ์แปลกๆ

ถังหนิงและคนอื่นจะกลับมาทุกๆ2-3วันเพื่อแจกจ่ายของ

ถังหนิงจะรวบรวมข่าวเกี่ยวกับปรากฏการณ์จากสถานที่ต่างๆ ความถี่ของปรากฏการณ์สูงขึ้นเรื่อยๆแม้จะไม่ได้ก่อให้เกิดปัญหาร้ายแรงใดๆ แต่ทุกคนก็รู้ว่ามันก็แค่ความสงบสุขชั่วคราว

หลีเจี่ยปล่อยแมลงเขาเพื่อจับตาดูทุกๆเมือง ด้วยการจับตาดูเขา หลิน ฮวงจึงขังตัวเองอยู่ในห้องมากขึ้น

เฉิงเถาเป็นคนเดียวที่เบื่อหน่าย ขณะที่เขากำลังจะก้าวสู่ขอบเขตจักรพรรดิ เหตุผลที่เขายังไม่เลื่อนเพราะเขายังไม่พบมอนสเตอร์ระดับจักรพรรดิที่เหมาะสม

ผู้คนจะต้องฆ่ามอนสเตอร์ระดับจักรพรรดิเพื่อให้ได้รับฐานชีวิตของวังชีวิตเพื่อเลื่อนเป็นจักรพรรดิ หากมีใครปฏิบัติต่อวังชีวิตในฐานะสิ่งก่อสร้าง ฐานชีวิตก็จะเป็นพิมพ์เขียว หนึ่งคนสามารถสร้างวังชีวิตได้เพียงหลังเดียวเท่านั้น การได้รับฐานชีวิตของมอนสเตอร์คือการสร้างรากฐานของวังชีวิต

เหตุผลที่เฉิงเถาเข้าแดนเทพตกสวรรค์ก็เพื่อหามอนสเตอร์ระดับจักรพรรดิ อย่างไรก็ตาม เขากลับยังไม่เห็นมอนสเตอร์ระดับจักรพรรดิตัวใดเลย หลังฆ่ามอนสเตอร์ระดับกึ่งเซียนกับถานหลางสักพัก การเข่นฆ่าอยู่ฝ่ายเดียวก็แทบไม่ช่วยการบ่มเพาะเขาเลย ดังนั้น เขาจึงตัดสินใจอยู่ในเมือง

อย่างไรก็ตาม เขาก็เริ่มเบื่อแล้ว

เขามองหาหลีเจี่ยเพื่อฝึกซ้อมต่อสู้ แต่อีกฝ่ายก็ปฏิเสธเขา ด้วยวข้ออ้างว่ากำลังยุ่ง

เขาลดความภูมิใจลงเพื่อขอให้หลิน ฮวงช่วยเขาฝึกทักษะดาบ อย่างไรก็ตาม หลิน ฮวงกลับปฏิเสธ บอกว่าเขาไม่อยากให้มอนสเตอร์อัญเชิญถูกเฉิงเถาฆ่า

ในความจริง แลนเซล็อตและทาสดาบภายใต้เขาล้วนเหมาะแก่การฝึกดาบให้เฉิงเถา หากให้แลนเซล็อตระดับกึ่งบรรพกาลมาสู้กับเฉิงเถา มันคงไม่แน่ว่าใครจะถูกฆ่า

หลิน ฮวงไม่อยากเปิดเผยความสามารถเขา ดังนั้นเขาจึงปฏิเสธเฉิงเถาโดยตรง

ช่วงเวลาแห่งความสงบผ่านไปหลายวันในเมือง หลิน ฮวงยังคงวิถีชีวิตตามปกติเขาซึ่งคือการจำลองเคล็ดวิชา เขาอยู่ที่นั่นตั้งแต่หลีเจี่ยให้แมลงเขาจับตาดูสถานการณ์ เคล็ดเบือนชะตาได้ทะลวงผ่านการหมุนรอบ4แล้วและเข้าสู่การหมุนรอบ5

เขาต้องใช้แต้มความเชี่ยวชาญถึง16ล้านเพื่อเป็นการหมุนรอบ6 แม้มันจะถือว่าเป็นไปไม่ได้ในเวลาอันสั้น แต่หลิน ฮวงก็ยังยืนยันจะฝึกเรื่อยๆ

ในขณะเดียวกัน เจ้าแดงก็คอยจับตาดูทั้งโลก หลิน ฮวงรู้ว่า

จะเกิดอะไรขึ้นในโลกบ้างก่อนถังหนิงซะอีก

ในตอนเช้า เจ้าแดงขัดจังหวะการฝึกของหลิน ฮวงหลัง อาหารเช้า

“มีบางอย่างเกิดขึ้น!”

“อะไร?”หลิน ฮวงรู้ว่าเจ้าแดงคงไม่ขัดจังหวะการฝึกเขาด้วยเรื่องเล็กๆ

เจ้าแดงฉายภาพที่เมล็ดกาฝากหลายตัวจับได้

ในภาพ รอยแตกขนาดใหญ่ปรากฏบนพื้น รอยแตกทั้งลึกและยาว แต่เมล็ดกาฝากกลับพบเห็นมอนสเตอร์จำนวนมากกำลังคลานขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง ทำให้มันดูน่าสะพรึงกลัว

นี่เกิดขึ้นมากกว่าหนึ่งจุด เจ้าแดงได้ฉายสถานที่ถึงแปดแห่ง

“ฝูงมอนสเตอร์?!”หลิน ฮวงขมวดคิ้วเล็กน้อย แม้เขาจะเล็งเห็นว่าโลกคงถึงจุดจบในไม่ช้า เขาก็คิดว่ามันคงไม่จริง

“มีรอยแยกถึง8จุด แต่ข้าคาดการณ์ว่ามันคงเกิดขึ้นในภายหลัง”น้ำเสียของเจ้าแดงฟังดูเป็นลบ

“รอยแยกเหล่านี้...ทำไมมันถึงดูเหมือนขอบเหวนรก?”หลินฮวงตระหนักทันทีหลังดูภาพทั้งแปดอย่างใกล้ชิด

“ท่านเองก็สังเกตเห็นเหมือนกัน อันที่จริง พวกมันเหมือนขอบเหวนรก แต่เล็กกว่ามาก”เจ้าแดงพูดขณะฉายอีกภาพหนึ่ง

มันถูกถ่ายจากภาพมุมมองไกล เขาสามารถเห็นรอยแตกขนาดใหญ่ที่ตัดกัน8จุดบนพื้น ราวกับกรอบของร่ม

“ความสามารถของพวกมันละเป็นยังไง?”หลิน ฮวงงไม่อาจสัมผัสถึงความสามารถของพวกมันผ่านภาพได้

“ข้าเห็นแค่ระดับเพลิงสวรรค์ ยังไม่มีมอนสเตอร์ระดับนิรันดร์สักตัว”เจ้าแดงกล่าวเสริมทันทีที่พูดจบ”แต่ข้าสงสัยว่านี่จะเป็นแค่ฝูงมอนสเตอร์ระลอกแรก มันอาจมีมอนสเตอร์ระดับนิรันดร์และจักรพรรดิหลังระลอกนี้”

“ฉันแน่ใจว่าศาลเจ้าเมืองอื่นต้องได้ยินเรื่องนี้แล้ว มาดูกันว่าพวกเขาจะวางแผนกันยังไง”หลิน ฮวงขมวดคิ้ว

เขาไม่คิดมาเกี่ยวกับเรื่องนี้มาก่อนเพราะโลกนี้อาจถูกสร้าง

โดยกลุ่มผู้รอดชีวิตจากสมัยโบราณ แต่ทว่า ตอนนี้ดูเหมือน มันจะไม่ง่ายอย่างที่เขาคิด

รอยแตกขนาดใหญ่ทั้ง8ดูคล้ายขอบเหวนรกที่ทำให้เขา ตระหนักว่าโลกนี้อาจไม่ตรงไปตรงมาอย่างที่เขาเชื่อ

ถังหนิงกลับจากศาลเจ้าเมืองในตอนบ่าย

ตามคาด เขานำข่าวเกี่ยวกับฝูงมอนสเตอร์กลับมาด้วย

ศาลเจ้าเมืองขอให้พันธมิตรสวรรค์ช่วย หวังว่าพวกเขาจะ ร่วมสู้ด้วยกัน นอกจากนั้น พวกเขายังยินดีมอบค่าตอบแทน ให้

ถังหนิงส่งข้อความถึงถานหลางและคนอื่นที่กำลังออกล่า

พวกเขารีบกลับมาก่อนฟ้ามืดและรวบรวมสมาชิกทุกคนไปพบสองรองเจ้าเมือง

คนจากศาลเจ้าเมืองอธิบายสถานการณ์ ซึ่งคล้ายกับที่เจ้าแดงสังเกต

สมาชิกพันธมิตรสวรรค์สังเกตว่ามีบางอย่างผิดปกติหลังเห็นรอยแตกทั้ง8ที่ตัดกัน

หลังหารือ คนจากพันธมิตรสวรรค์ก็พากันกลับโรงเตี้ย

“พวกนายคิดยังไง?”ถานหลางเหลือบมองทุกคน

“พวกมันจะมีลักษณะยังไงได้อีก?พวกมันคือรอยแยกของขอบเหวนรกชัดๆ”เฉิงเถาคือคนแรกที่พูด

“ตอนนี้ ฉันสงสัยว่าโลกนี้จะถูกสร้างโดยผู้รอดชีวิตจากยุคโบราณ”ความสงสัยของหลีเจี่ยสอดคล้องกับทุกคน

“ฉันคิดว่ารัฐบาลกลางควรรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องนี้ แต่พวกเขาคงไม่คิดปล่อยข่าวง่ายๆ”หลิน ฮวงบอกการคาดการณ์เขา

“ทำไมเราไม่จับคนจากรัฐบาลกลางและซักถามดูละ?”เฉิงเถายิ้มกว้าง

“นายคิดสร้างปัญหารึไง?”ถานหลางตวัดตามอง

“มีคนจากรัฐบาลกว่าสองร้อยคนที่เข้าร่วม สมาชิกทั่วไปไม่ควรรู้อะไรมาก หากนายอยากได้ข้อมูล นายควรจับสมาชิกEA2”หลิน ฮวงมองเฉิงเถา

เฉิงเถาดูลำบากใจเมื่อได้ยินสิ่งที่หลิน ฮวงกล่าว

หน่วยของกรองลับของรัฐบาลกลางได้ส่งสมาชิกEA2มาสามคน ความสามารถของพวกเขาแต่ละคนเทียบได้กับถานหลางหรือเจ้าชายลำดับ7ของขัตติยะ เฉิงเถาต้องพ่ายแพ้อย่าง

แน่อนอนหากพวกเขาสู้กับแบบตัวต่อตัว

เพราะทั้งสาม แม้กระทั่งเจ้าชายลำดับ7ก็ต้องหลีกทางหากพบกลุ่มของรัฐบาลกลาง

“รัฐบาลกลางจะต้องร่วมมือกับคนอื่นเพื่อเอาตัวรอดในวิกฤติ พวกเขาจะต้องแบ่งปันข้อมูลในไม่ช้า”หลิน ฮวงพูดต่อ”ฉันคิดว่าสิ่งสำคัญของเราคือรับมือกับฝูงมอนสเตอร์พร้อมศาลเจ้าเมืองและรับผลประโยชน์ทั้งหมดเท่าที่จะหาได้!”

ตอนที่ 868 อย่าดูถูกนิกายเรา

ในขณะเดียวกันที่โถงนิกายลั่วเทียน ผู้นำนิกายตวนมู่ รุ่ยนั่งอยู่บนที่นั่งหลัก มีเซียนมนุษย์24คนนั้งอยู่ถัดจากเขาสองฝาก ทั้งหมดล้วนเปล่งกลิ่นอายน่าเกรงขามออกมา

กลุ่มเซียนมนุษย์กำลังคุยกับว่าควรจัดการกับพวกขัตติยะยังไง ในฐานะผู้นำนิกาย ตวนมู่รุ่ยนั่งฟังเงียบๆ เขานั่งหลังตรง ไม่กล้ากล่าวแทรกตั้งแต่ต้นจนจบ

แม้เขาจะเป็นผู้นำนิกายลั่วเทียน ในบรรดา24คน อาจารย์เขานับเป็นอันดับท้ายสุดในหมู่ปรมาจารย์

ขณะที่ทุกคนกำลังปรึกษากัน ผู้ส่งสารก็พุ่งพรวดเข้ามาในโถง

“ท่านผู้นำ ท่านปรมาจารย์….มีสารด่วนจากเมืองขอรับ!”

“เราจะกล่าวถึงมันเมื่อการประชุมจบลง!”ตวนมู่รุ่ยขมวดคิ้วและสะบัดมือไล่

“รอเดี๋ยว”นักพรตเคราขาวที่นั่งทางซ้ายของตวนมู่เงยหน้าขึ้นมองผู้ส่งสารและหันไปหาตวนมู่”ท่านผู้นำ ให้เขารายงานเถอะ ยังไงเราก็ไม่อาจหาผลสรุปได้อยู่ดี”

“ท่านปรมาจารย์พูดถูก”ตวนมู่รุ่ยพยักหน้าทันที

นักพรตเต๋าที่ถือแส้หางม้านับว่าอาวุโสสุดในบรรดาปรมาจารย์ เขาเป็นอดีตผู้นำนกายที่ปิดด่านฝึกต้นอยู่เป็นเวลาหมื่นปี นับรวมเวลาที่เขาปิดด่าน มันก็เกือบ13000ปีแล้ว

ตวนมู่รุ่ยรู้ว่านักพรตชราไม่มีสิทธิ์มองข้ามเขาไปสั่งผู้ส่งสารเช่นนั้น เขาจึงแสดงความเคารพต่อตวนมู่รุ่ยในฐานะผู้นำนิกายคนปัจจุบันแทน

“มีเรื่องด่วนอะไร?พูดมา”

“ข่าวมาจากศาลเจ้าเมืองขอรับ รอยแยกขนาดมหึมาได้ปรากฏขึ้นหลายแห่ง พวกเขาพบรอยแยก8จุดที่กระจายตัดกันอยู่ทั่วทวีป”สาวกผู้ส่งสารสรุปข่าว”นอกจากนี้ ยังมีปีศาจจำนวนมากคืบคลานขึ้นจากรอยแยก และพวกมันก็คือปีศาจขั้นการเปลี่ยนแปลงทั้งสิ้น”

ทั่วห้องโถงตกอยู่ในความเงียบทันทีที่ผู้ส่งสารรายงาน

นอกจากตวนมู่รุ่ย แม้กระทั่งเหล่าปรมาจารย์รวมถึงนักพรตชราก็ยังตกตะลึง

“เจ้าแน่ใจนะว่านี่ไม่ใช่ข่าวเท็จ?”นักพรตชราเป็ฯคนแรกที่ได้สติและถามทันที

“ข้าได้รับการยืนยันแล้ว ศาลเจ้าเมืองมากกว่าหนึ่งได้ค้นพบเรื่องนี้ ยิ่งไปกว่านั้น นิกายอู่เฉิน นิกายเซี่ยวเหยา และนิกายอื่นก็ยังได้ยินเรื่องนี้ก่อนเรา ข่าวลือบอกว่าพวกเขากำลังเปิดประตูนิกาย”ผู้ส่งสารกล่าวด้วยความเคารพ

ห้องโถงตกอยู่ในความเงียบสงัดอีกครั้ง

นักพตรชราไม่อาจพิจารณาถึงตำแหน่งของตวนมู่รุ่ยได้อีก และกล่าวกับผู้ส่งสารโดยตรง”ติดต่อศาลเจ้าเมืองเดี๋ยวนี้ เราอยากรู้เรื่องนี้เพิ่ม

ผู้ส่งสารก้าวไปข้างหน้าทันทีและติดต่อกับศาลเจ้าเมืองหลังนำหินสื่อสารออกมา

หลังพูดกับศาลเจ้าเมือง สีหน้าของพวกเขาก็เปลี่ยนไป นัก

พรตชรามองตวนมู่รุ่ยหลังบอกให้ผู้ส่งสารออกไป เขาดูเหมือนจะลังเลว่าควรขอให้เขาออกไปด้วยดีไหม

เมื่อสังเกตเห็นความลังเลของปรมาจารย์สูงสุด ตวนมู่รุ่ยก็ยืนขึ้นด้วยตัวเองและประสานมือ"ข้าจะถอยออกไป"

"ไม่จำเป็น อยู่ต่อเถอะ ยังไงเจ้าก็ต้องรู้เรื่องนี้อยู่ดี"นักพรตชราถอนหายใจและส่งสัญญาณให้ตวนมู่รุ่ยอยู่ต่อ

"มันต้องเป็นพวกคนนอกที่นำหายนะมาสู่เรา!"นักพรตวัยกลางคนพูดขึ้น ไม่อาจอดรั้งได้อีกต่อไป"หากไม่ใช่เพราะพวกมัน อัสนีบาตคงไม่ปรากฏ!เราควรบอกให้พวกมันออกไป!"

เห็นได้ชัดว่านิกายลั่วเทียนรู้เรื่องคนนอก

“นั่นก็เป็นเรื่องจริง แต่ตอนนี้เจ้าจะพูดให้มันได้อะไรขึ้นมา?” นักะรตอ้วนที่นั่งข้างเขาส่ายหัว”แม้เราจะบอกให้พวกมันออกไปตอนนี้ แล้วปรากฏการณ์จะหายไปรึไง?”

“ตอนนี้ภัยพิบัติมาเยือนแล้ว การประกาศสงครามกับคนนอกไม่ใช่ตัวเลือกที่ฉลาดนัก ข้าคิดว่าการสู้ร่วมกับพวกเขาย่อมดีกว่า”นักพรตชราเองก็ไม่เห็นด้วย”มีคนนอกกว่า5พันคน ส่วนใหญ่ยังเป็นขั้นกึ่งเซียนและบางคนยังมีความสามารถเทียบได้กับเซียนมนุษย์”

“คนเหล่านี้เป็นพวกโลภมาก!พวกมันกล้าสู้กับนิกายเราเพื่อทรัพยากร”นักพรตอีกคนคัดค้าน”เราไม่กลัวว่าพวกมันจะ

แทงหลังเรารึไงหากเกิดการร่วมมือกัน?!”

“ข้าเองก็กังวลเหมือนกัน”นักพรตผมเงินทางขวาของตวนมู่รุ่ยอดพูดออกมาไม่ได้

“คนนอกเหล่านี้มาโลกเราเพื่อทรัพยากร ดูจากพฤติกรรมพวกมัน พวกมันดูเหมือนจะไม่คิดว่าเราเป็นเพื่อนมนุษย์ แต่เป็นผู้รอดชีวิตจากยุคโบราณ สำหรับพวกมัน เวลาของเราได้จบลงแล้ว ดังนั้นความตายเราจึงเป็นสิ่งที่พวกมันยอมรับได้ แม้เราจะมาพร้อมข้อตกลง แต่ทันทีที่ภัยพิบัติมาเยือน พวกมันก็สามารถออกโลกเราได้ทุกเมื่อและปล่อยให้เราตาย”

“ไม่ว่าจะยังไง ข้าไม่มีทางเชื่อใจคนนอก”นักพรตผมเงินทุบพื้นด้วยไม้เท้าในมือ

“ศิษย์น้อง ข้าเข้าใจความกังวลของเจ้า”นักพรตชราแส้หางม้าพูดขึ้น”แต่พวกคนนอกเองก็มีหลายกลุ่ม เราไม่ควรมองเป็นภาพรวม นอกจากนี้ เกี่ยวกับความไว้วางใจ มันก็มีทางแก้อยู่”

ทั้งหมดหันสายตาไปจับจ้องนักพรตชราเคราขาว

“ทั้งหมดที่พวกมันต้องการคือทรัพยากร งั้นเราก็จะให้สิ่งที่พวกมันต้องการ”นักพรตชรากล่าวด้วยรอยยิ้มขณะลูบเครา” เราจะให้พวกมันตามความพยายาม”

“เราไม่ต้องการความไว้วางใจ เราแค่ต้องการความสัมพันธ์ชั่วคราว ข้าเชื่อว่าคนเหล่านี้จะต้องยอมรับข้อตกลงนี้ เหนือสิ่งอื่นใด พวกมันมาที่นี่เพื่อทรัพยากร”

“ข้าคิดว่าความคิดของศิษย์พี่ใหญ่ไม่เลวเลย”นักพรตชราผมขาวพยักหน้าเห็นด้วย”ข้อตกลงนี้จะได้ผลกว่าการเป็นมิตร ยิ่งไปกว่านั้น เรายังเป็นผู้ที่ถืออำนาจเหนือกว่า”

“นี่ดูเหมือนจะเป็นทางออกเดียวจริงๆ”นักพรตอ้วนพยักหน้า

“ข้าคิดว่าเราสามารถพูดถึงเรื่องนี้กับนิกายอื่นได้และแบ่งปันทรัพยากรกัน หากเราแบ่งปันทรัพยากร แต่ละนิกายก็จะต้องมีส่วนร่วมด้วย”นักพรตเคราขาวกล่าวเสริม

คนที่ไม่เห็นด้วยพากันเงียบ

“ในเมื่อไม่มีข้อเสนอที่ดีกว่านี้ งั้นก็มาลงเสียงกัน”นักพรตเคราขาวเหลือบมองทุกคน”ใครที่เห็นด้วยให้ยกมือขึ้น”

นับรวมตวนมู่รุ่ย ท่ามกลาง25คน มีเพียง6คนที่ไม่ยกมือ

“19ต่อ6 ผลเป็นอันชัดเจน”นักพรตชราประกาศ”งั้นก็เป็นผลสรุป!”

“ศิษย์พี่!”อย่างไรก็ตาม นักพรตผมเงินที่นั่งตรงข้ามเขากลับพูดขึ้น”ในเมื่อท่านกล่าวเช่นนั้น หรือว่าเราควรปล่อยคนจากขัตติยะกลับไป?”

“แน่นอนว่าไม่”ชายชราลุกขึ้นยืน”ในเมื่อพวกมันเป็นนักโทษ มันก็ย่อมแตกต่างกันไป”

“ให้พวกมันเป็นทาสและฝึกให้เป็นทาสนักรบของเรา!แสดงให้คนนอกเห็นว่านิกายเราไม่ใช่ตัวตนที่มาหยามหมิ่นได้!”

ตอนที่ 869 แผนของเหล่านิกาย

ฝูงมอนสเตอร์แตกออกจากรอยแยก

จากภาพที่เจ้าแดงฉาย หลิน ฮวงเห็นมอนสเตอร์ขั้นการ

เปลี่ยนแปลงจำนวนนับไม่ถ้วน

พวกมันเหมือนมดจำนวนนับไม่ถ้วนที่ผุดของจากแกนกลาง

ของทวีป กระจายไปทั่วทุกทิศทาง ทุกหนแห่งที่พวกมัน

ผ่านกลับกลายเป็นดินแดนแห้งแล้ง

เมืองกว่า200แห่งถูกทำลายในค่ำคืนเดียว ส่วนเมืองใหญ่

ทั้ง7ก็ถูกปิดล้อมโดยฝูงมอนสเตอร์

สถานการณ์ยังไม่เป็นไรในเมืองใหญ่เนื่องด้วยกำแพงและค่ายกลที่คอยปกป้องเมือง

อย่างไรก็ตาม เกือบทุกเมืองเล็กก็กลายเป็นเศษซาก นอกจากมนุษย์ขั้นกึ่งเซียนที่สามารถหนีได้ทัน คนอื่นต่างกลายเป็นอาหารของมอนสเตอร์

เมื่อเห็นภาพ หลินฮวงก็อดนึกถึงโลกด้านนอกไม่ได้ บางทีเหตุการณ์นี้คงเกิดขึ้นเมื่อฝูงมอนสเตอร์ผุดขึ้นจากขอบเหวนรก

เช้าวันต่อมา ถังหนิงก็กระจายข่าวเรื่องฝูงมอนสเตอร์หลัง

เขามาถึงศาลเจ้าเมือง

หลิน ฮวงรู้เรื่องนี้ตั้งแต่เมื่อคืนแล้วและเขาก็นอนไม่หลับ เพราะเรื่องนั้น

อย่างไรก็ตาม ถังหนิงกลับนำข่าวมาอีกชิ้น เหล่านิกายต่างเผยตัวและกว่า80นิกายก็ได้ก่อตั้งพันธมิตรขึ้น : พันธมิตรนิกาย

คนนอกทุกคนรู้ว่าสงครามอยู่ใกล้แค่เอื้อมหลังได้ยินข่าว

นอกจากถังหนิง ทุกคนจากพันธมิตรสวรรค์ได้มารวมตัวกันที่โรงเตี๊ยม

“เราไม่รู้ว่าพันธมิตรนิกายคิดยังไงเกี่ยวกับเรา”ถานหลางกังวลเล็กน้อย

“ตัดสินจากสิ่งที่พวกขัตติยะและองค์กรมืดกระทำ ฉันเกรงว่าคนนอกอย่างเราคงไม่ได้รับความไว้วางใจจากนิกาย”หลีเจี่ยส่ายหัว เขาไม่ได้มองแง่ดี”แม้พวกเขาจะรู้ว่าเราไม่ใช่พวกเดียวกัน พวกเขาก็คงไม่เปลี่ยนมุมมอง เหนือสิ่งอื่นใด เรามาจากโลกเดียวกันกับพวกองค์กรมืด”

“ต่อให้ไม่ได้ทำงานร่วมกันก็ไม่เป็นไร เราสามารถล่ามอนสเตอร์ต่อได้ตราบเท่าที่พวกเขายังไม่ไล่เรา”เฉิงเถาไม่เต็มใจ

ปล่อยแก่นคริสตัลไป

“ถังหนิงยังไม่ถูกไล่จากศาลเจ้าเมือง นั่นแสดงให้เห็นว่าเราคงไม่ถูกไล่ออกจากโลกนี้”หลิน ฮวงเข้าใจดี”ฝูงมอนสเตอร์ได้บุกขึ้นมา ฉันเดาว่าพวกนิกายคงอยากได้กำลังของเรา”

“หากฉันเป็นคนระดับสูงของนิกาย ฉันคงใช้คนนอกเพื่อสู้กับฝูงมอนสเตอร์ ยังไง พวกเรากว่า5พันคนก็ล้วนเป็นมนุษย์ขั้นกึ่งเซียน และบางคนยังเทียบได้กับเซียนมนุษย์ กำลังคนเช่นนี้ย่อมช่วยแบ่งเบาภาระได้มาก”หลิน ฮวงเปล่งความคิด”มันควรมีคนฉลาดในนิกายบ้าง ฉันคิดว่าพวกเขาคงอยากร่วมมือกับเรา แต่ไม่แน่ใจว่าพวกเขาจะใช้วิธีการร่วมมือแบบไหน”

ถังหนิงกลับมาจากศาลเจ้าเมืองเมื่อใกล้เที่ยง

พวกเขารู้ว่าพันธมิตรนิกายต้องตัดสินใจร่วมมือหลังเห็นสีหน้าตื่นเต้นของเขา

ถังหนิงพูดด้วยรอยยิ้มกว้างหลังรวมสมาชิกทุกคน

“พันธมิตรนิกายตัดสินใจได้แล้ว พวกเขาอยากร่วมมือกับเราในแบบการจ้างงาน นิกายทั้ง83ได้ก่อตั้งคลังสมบัติร่วมกัน

ฉันได้ยินว่าสมบัติมีตั้งแต่ขั้นการเปลี่ยนแปลงจนถึงขั้นเซียนสวรรค์”

“คนนอกอย่างเราจะช่วยพวกเขาล่ามอนสเตอร์และเก็บแต้มเกียรติยศ จากนั้น เราก็สามารถใช้แต้มเพื่อแลกสมบัติได้”

“นอกจากนี้ ยังมีการจัดอันดับอีกด้วย เกียรติยศหนึ่งดาวจะได้รับส่วนลดแลกสมบัติ10% 20%สำหรับสองดาว 30% สำหรับสามดาว…50%สำหรับห้าดาว และสูงสุดจะเป็น70%สำหรับเจ็ดดาว”

ถังหนิงเล่าอย่างตื่นเต้นและฉายกฎของแต้มการล่าที่เขาได้

รับจากศาลเจ้าเมือง

‘การจัดอันดับเกียรติยศ’

‘เกียรติยศหนึ่งดาว : 100แต้ม’

‘เกียรติยศสองดาว : 1000แต้ม’

‘เกียรติยศสามดาว : 10000แต้ม’

‘เกียรติยศสี่ดาว : 100000แต้ม’

‘เกียรติยศห้าดาว : 1ล้านแต้ม’

‘เกียรติยศหกดาว : 10ล้านแต้ม’

‘เกียรติยศเจ็ดดาว : ร้อยล้านแต้ม’

….

‘แต้มที่ใช้แลกสมบัติของแต่ละอันดับ(ไม่นับรวมส่วนลดการจัดอันดับ)

‘แต้มเพื่อแลกสมบัติขั้นการเปลี่ยนแปลง 1-100แต้ม

‘แต้มเพื่อแลกสมบัติขั้นกึ่งเซียน : 10-1000แต้ม’

‘แต้มเพื่อแลกสมบัติขั้นเซียนมนุษย์ : 1000-100000แต้ม’

‘แต้มเพื่อแลกสมบัติขั้นเซียนปฐพี : 100000-10ล้านแต้ม’

‘หมายเหตุ : ของพิเศษบางอย่างอาจเกินระบบแต้ม’

…

‘การแลกแต้มจะนับตามนี้ ซากศพปีศาจขั้นการเปลี่ยนแปลงระดับต้น กลาง สูง : 1แต้ม 2แต้ม 4แต้ม’

‘ยาวิเศษปีศาจขั้นการเปลี่ยนแปลงระดับต้น กลาง สูง : 2

แต้ม 4แต้ม 8แต้ม’

‘ซากศพปีศาจขั้นกึ่งเซียนระดับต้น กลาง สูงและสูงสุด(นับรวมระดับสมบูรณ์) : 10แต้ม 20แต้ม 40แต้ม 80แต้ม’

‘ยาวิเศษปีศาจขั้นกึ่งเซียนระดับต้น กลาง สูงและสูงสุด : 20แต้ม 40แต้ม 80แต้ม 160แต้ม’

‘ซากศพปีศาจขั้นเซียนระดับต้น กลาง สูง สูงสุด และสมบูรณ์ : 1000แต้ม 2000แต้ม 4000แต้ม 8000แต้ม 16000แต้ม’

‘ยาวิเศษปีศาจขั้นเซียนระดับต้น กลาง สูง สูงสุดและสมบูรณ์ : 2000แต้ม 4000แต้ม 8000แต้ม 16000แต้ม

32000แต้ม’

‘ซากศพปีศาจขั้นเซียนปฐพีระดับต้น กลาง สูง สูงสุด และสมบูรณ์ : 100000แต้ม 200000แต้ม 400000แต้ม 800000แต้ม 1.6ล้านแต้ม’

‘ยาวิเศษปีศาจขั้นเซียนปฐพีระดับต้น กลาง สูง สูงสุดและสมบูรณ์ : 200000แต้ม 400000แต้ม 800000แต้ม 1.6ล้านแต้ม 3.2ล้านแต้ม’

…

“พวกเขาถึงกับให้แต้ม1พันกับศพมอนสเตอร์หนึ่งตัวเพื่อสนับสนุนให้เราล่ามอนสเตอร์ระดับจักรพรรดิมากขึ้น?”เฉิง

เถาส่ายหัว”ขั้นเซียนปฐพีก็เหมือนกัน แต้มพุ่งสูงถึง1แสน แต่เซียนปฐพีเทียบได้กับเทพเสมือนเลยนะ เราจะไปทำอะไรกับตัวตนระดับนั้นได้”

“แต้มสำหรับศพและแก่นคริสตัลอาจดูสูง แต่แต้มสำหรับการแลกสมบัติก็สูงเช่นกัน”หลีเจี่ยสังเกตเห็น”มันคือการฉกฉวยหากเราแลกสมบัติระดับต่ำ แต่การแลกสมบัติระดับเดียวกันก็ยังคงสูง

“เพื่อให้ได้รับส่วนลดเพิ่ม เราจะต้องฆ่ามอนสเตอร์มากขึ้นแลกศพมอนสเตอร์กับแก่นคริสตัลเพื่อเลื่อนขั้นเกียรติยศ ฉันสงสัยว่าใครเป็นคนคิดระบบนี้ มันค่อนข้างฉลาด”หลิน ฮวงอดชมไม่ได้หลังดูกฎ

“หากเราไม่ฆ่าระดับจักรพรรดิ(ขั้นเซียน) เราจะต้องฆ่าระดับ

นิรันดร์ขั้น9อย่างน้อย600ตัว(ขั้นกึ่งเซียนระดับสูงสุด)เพื่อให้ได้รับเกียรติยศ4ดาว มันค่อนข้างยาก และสำหรับ5ดาว เราจะต้องฆ่ามอนสเตอร์เป็นพันตัวแม้จะเป็นมอนสเตอร์ระดับจักรพรรดิขั้นทองดำ(ขั้นเซียนระดับต้น)

“ตัดสินใจระบบ คนส่วนใหญ่จะติดอยู่แค่3ดาวและอย่างมากก็ได้แค่4ดาว สำหรับพันธมิตรนิกาย พวกเขาอาจไม่สูญเสียอะไรหากต้องขายของในราคาส่วนลด30-40% กฎเหล่านี้มีการคำนวณมาอย่างละเอียด!”หลิน ฮวงทำการคำนวณและพบว่ามันเป็นเรื่องยากเล็กน้อยสำหรับเขาที่จะยกระดับเกียรติยศถึง5ดาว

“40%ก็ไม่เลว นั่นดีกว่าการไม่ร่วมมือและซื้อของด้วยราคาเต็ม”ถานหลางชี้ให้เห็นจุดได้เปรียบ เขาลอบคำนวณหลังได้ยินการสังเกตของหลิน ฮวงและตระหนักว่ามันยากจริงๆ

“อันที่จริง ไม่ว่าจะยังไง เราก็ได้ตกลงไปแล้ว”หลิน ฮวงยอมรับ ในความจริง นี่คือสิ่งที่ทุกคนต้องการ แม้จะไม่ได้ทำงานร่วมกัน คนจากพันธมิตรสวรรค์ก็หวังว่าจะได้อยู่ในโลกนี้เพื่อล่าแก่นคริสตัลมอนสเตอร์(ยาวิเศษ) อย่างไรก็ตาม พวกเขากลับมีแรงจูงใจมากขึ้นกับกฎนี้

“หัวหน้า ตอนนี้ฝูงมอนสเตอร์ได้ปรากฏแล้วและยังมีจำนวนมาก เราจะมีประสิทธิภาพสูงกว่าหากล่าด้วยตัวเองแทนที่จะเป็นกลุ่ม ฉันคิดว่าเราควรแยกกัน”เฉิงเถาแนะนำขึ้น

“งั้น เราจะแยกกัน ยังไงมอนสเตอร์ชุดนี้ก็เป็นแค่เพลิงสวรรค์และเรายังเติมพลังชีวิตได้ด้วยแก่นคริสตัล”ถานหลางกวาดตามองทุกคนและเห็นด้วยกับคำแนะนำของเฉิงเถา รับรู้ว่า

ทุกคนเห็นด้วยกับเรื่องนี้

หลิน ฮวงลอบดีใจ การล่าเพียงลำพังหมายความว่าเขา
สามารถใช้ทุกอย่างที่เขามีออกมาได้

ตอนที่ 870 เริ่มการล่า

ฝูงมอนสเตอร์โผล่ขึ้นมาจากส่วนกลาง เมืองตรัสรู้ซึ่งเป็นชายแดนทางตะวันตกเฉียงเหนือมีแค่ฝูงมอนสเตอร์กลุ่มเล็กๆ

ทันทีที่คำสั่งล่าได้ส่งตรงมาจากถานหลาง เหล่าพันธมิตรสวรรค์ก็ออกเดินทาง

หลิน ฮวงอัญเชิญปิงหวางและมุ่งตรงไปยังรอยแยก มอนสเตอร์ทุกตวที่เขาพบตามทางถูกแช่แข็งเป็นรูปสลักน้ำแข็งทันที

ดูเหมือนว่าแม้พวกเขาจะพบมอนสเตอร์กลายพันธ์สามครั้งระดับนิรันดร์ขั้น9 แต่ด้วยปิงหวางที่มีสายเลือดของลิมเพลิงเหมันต์ พวกมันย่อมไม่อาจหลบหนีชะตากรรมที่จะกลายเป็นรูปสลักน้ำแข็งได้

หลิน ฮวงเก็บรูปสลักน้ำแข็งทั้งหมดลงในแหวนเก็บของเขา โชคดี เขาได้รับแหวนเก็บของมามากจากรางวัลก่อนหน้า ไม่อย่างนั้น เขาอาจไม่มีพื้นที่เก็บของพอในแหวนหัวใจจักรพรรดิ

ในความจริง ศพมอนสเตอร์ระดับเพลิงสวรรค์และแก่นชีวิตไม่มีค่าอะไรต่อตัวเขาเอง แม้พวกมอนสเตอร์จะมีระดับพลังต่ำ แต่แก่นคริสตัลในร่างก็อาจเป็นประโยชน์ต่อทักษะการ์ดมอนสเตอร์เขา ยิ่งไปกว่านั้น ตราบเท่าที่มีศพมากพอ เขายัง

สามารถใช้แลกแต้มเกียรติยศได้มาก ดังนั้น เขาจึงตัดสินใจเก็บศพมอนสเตอร์เนื่องจากเขามีพื้นที่เก็บของพอ มันมีแค่คนโง่ที่คิดเมินเฉย

หลังผ่านไปชั่วโมงขณะนั่งบนไหล่ปิงหวาง หลิน ฮวงก็เห็นรูปแบบที่แท้จริงของรอยแยก

มีมอนสเตอร์ขั้นการเปลี่ยนแปลงกำลังผุดขึ้นจากรอยแยก มันดูเหมือนท่อน้ำรั่ว

“ไป!”ทันทีที่หลิน ฮวงสั่งเขา ปิงหวางก็พุ่งเข้าหาฝูงมอนสเตอร์โดยไม่ลังเล

ทุกที่ที่มันก้าวจะกลายเป็นทุ่งน้ำแข็ง รวมถึงทุกอย่างรอบตัว

นอกจากมอนสเตอร์ที่กำลังพุ่งใส่เขาอย่างหน้ามืดตามัว หญ้า ดอกไม้และแม้กระทั่งพื้นดินก็ยังถูกแช่แข็งจนแข็งยิ่งกว่าเหล็ก

ภายในไม่กี่อึดใจ ปิงหวางก็ผ่านฝูงมอนสเตอร์และมาถึงริมขอบรอยแยก

“ลงไป!”หลิน ฮวงออกคำสั่งใหม่โดยไม่คิดซ้ำสอง

ปิงหวางกระโดดลงไปในรอยแยกและฉีกลงไปยังก้นเหว

หลิน ฮวงมองผนังตามทาง มีมอนสเตอร์ขั้นการเปลี่ยน

แปลงอยู่ทุกหนแห่งราวกับกำแพงที่เต็มไปด้วยมด

รอยแยกลึกอย่างมาก แม้จะด้วยความเร็วของปิงหวาง พวกเขาก็มาถึงก้นบึ้งได้หลังผ่านไปครึ่งชั่วโมง

หลังพวกเขามาถึงก้นบึ้ง หลิน ฮวงก็อัญเชิยไป่ แลนเซล็อต สายฟ้าและไคลี่

เหตุผลที่เขาอัญเชิญพวกมันออกมาก็เหมือนกับปิงหวาง พวกมันมีทักษะการฆ่าเป็นกลุ่มนั่นเอง

โดยธรรมชาติ ชาโคลและชุดคลุมเลือดเองก็มีความสามารถเหมือนกัน แต่หนึ่งในนั้นใช้เพลิงมังกร ส่วนอีกตัวจะใช้ลาวา พวกมันย่อมทำลายมอนสเตอร์จนไม่เหลือซากศพให้เก็บ

หลิน ฮวงตัดสินใจไม่อัญเชิญพวกมันหลังขบคิด

ไทแรนด์ ปีศาจมาลาเชี่ยน และราชาเฮอคิวเลี่ยนก็เหมือนรถถังในสนามรบที่ทำให้พวกมันเหมาะกับการฆ่าเป็นกลุ่มภายใต้สถานการณ์ปกติ หลิน ฮวงคิดว่าพวกมันอาจบดขยี้ศพมอนสเตอร์จนแหลกเละ ดังนั้นเขาจึงไม่อัญเชิญพวกมัน ยังไงมอนสเตอร์ระดับเพลิงสวรรค์ก็ค่อนข้างอ่อนแอ

การล่าคือความสำคัญอันดับสอง การอัญเชิญไคลี่มีจุดประสงค์หลักก็เพื่อช่วยเก็บศพมอนสเตอร์

กองทัพเนฟิลิกเธอมีความเร็วสูงมาก นอกจากนี้ เธอยังสามารถเก็บกองศพมอนสเตอร์ไว้ในโลกเธอได้

โดยธรรมชาติ ไคลี่ไม่พอใจกับงานเธอ เธอยอมตกลงเพราะหลิน ฮวงสัญญาว่าจะเก็บศพมอนสเตอร์ส่วนหนึ่งไว้ให้กองทัพเธอกินเป็นอาหาร

การล่าเกือบเป็นการนองเลือด

ไป่เปลี่ยนอณูแวมไพร์เป็นด้ายเลือดซึ่งทิ่มแทงหัวใจและสมองของมอนสเตอร์ระดับเพลิงสวรรค์ง่ายๆ ศพมอนสเตอร์เกลื่อนไปทั่วสถานที่โดยไม่ซึ่งบาดเจ็บ

แลนเซล็อตอัญเชิญจอมดาบ ปีกเทพธิดา และเหล่าทาสดาบที่เชี่ยวชาญการต่อสู้เป็นกลุ่ม

ดาบดำเล่มเล็กบินในอากาศและแทงผ่านร่างของมอน

สเตอร์ทีละตัวอย่างรวดเร็ว

การโจมตีของสายฟ้าตรงไปตรงมาสุด มันอัญเชิญเมฆสายฟ้าออกมาขณะกระพือปีกมันและเล็งใส่พื้น มอนสเตอร์ทุกตัวถูกสายฟ้าฟาดผ่า

เพื่อป้องกันการทำลายศพมอนสเตอร์ หลิน ฮวงจึงเตือนให้มันคงสภาพความหนาแน่นของมวลสายฟ้าเพื่อให้พอฆ่าระดับนิรันดร์ขั้น2หรือ3ก็พอ

ตามปกติ ทุกทีที่ปิงหวางวิ่งผ่านจะกลายเป็นดินแดนหิมะ มอนสเตอร์ทุกตัวล้วนถูกแช่แข็ง

ไคลี่ไม่ได้สู้เลย เธอกลับอัญเชิญกองทัพเธอเพื่อย้ายศพมอน

สเตอร์ไปยังโลกเธอ ในขณะเดียวกัน เธอก็ยืนบนไหล่ของปิงหวาง คอยเฝ้าดูการต่อสู้เหมือนกับหลิน ฮวง

มอนสเตอร์ทั้ง4ของหลิน ฮวงสู้อย่างเอื่อยเฉื่อย เดินไปทางใจกลางของรอยแยกเรื่อยๆ

เมื่อมันเกือบค่ำ หลิน ฮวงและมอนสเตอร์เขาก็เดินลึกในรอยแยกได้กว่า150กิโลเมตร เจ้าแดงคำนวณจำนวนมอนสเตอร์คร่าวๆ และมันก็เป็นอย่างน้อย8แสนตัว

“ความเร็วการสะสมแต้มเร็วกว่าที่ฉันคิดไว้ ดูเหมือนว่าการลงมาด้านล่างจะเป็นตัวเลือกที่ฉลาด”หลิน ฮวงมีความตื่นเต้นเขียนอยู่ทั่วใบหน้าเขา เขาได้รับแต้มเกียรติยศอย่างน้อยล้านแต้มจากการฆ่ามอนสเตอร์ระดับเพลิงสวรรค์กว่า8

แสนตัว มันหมายความว่าเขาสามารถเลื่อนเป็นเกียรติยศ5 ดาวได้ในช่วงบ่ายวันเดียว

“ฉันมีสิทธิ์ได้รับส่วนลด50%แล้ว ตัดสินจากความเร็วการสะสมแต้ม ฉันเดาว่าฉันจะเลื่อนเป็น7ดาวได้ในไม่กี่วัน และจากนั้นก็จะเพลิดเพลินกับส่วนลด70%ให้คนอิจฉาเล่นได้”

ตามความจริง ร่างของหลิน ฮวงถือว่าได้เปรียบอย่างมากในสถานการณ์เช่นนี้

ไฟเทวะในร่างเขาให้พลังชีวิตกับมอนสเตอร์เขาอย่างต่อเนื่อง ช่วยให้ไป่และตัวอื่นปลดปล่อยทักษะที่พวกมันมีได้

ตามใจชอบ นั่นทำให้พวกมันฆ่าได้ด้วยอัตราที่รวดเร็วเช่นนี้

โดยปราศจากไฟเทวะเกื้อหนุน ไป๋และตัวอื่นคงไม่อาจทำการฆ่าได้มากขนาดนี้ หรือต่อให้ใช้ทักษะทุกอย่าง พลังชีวิตพวกมันคงหมดในครึ่งชั่วโมง พวกมันคงไม่แม้แต่จะวิ่งหนีได้ และคงถูกฝูงมอนสเตอร์รุมทึ้ง

แม้กระทั่งเซียนมนุษย์จากนิกายยังไม่กล้าลงมายังก้นบึ้ง อย่างเขา หลิน ฮวงคือคนเดียวที่คิดกล้าทำเช่นนี้เนื่องด้วยพลังชีวิตไร้ขีดจำกัด

อย่างไรก็ตาม แม้พวกเขาจะมีพลังชีวิตไร้ขีดจำกัด ไป๋และตัวอื่นก็ยังมีพลังจำกัด

การล่าดำเนินต่อไปจนกระทั่ง5ทุ่ม พละกำลังของพวกมันเริ่มถดถอย อัตราการล่าก็ลดลงเช่นกัน

“เอาละ วันนี้พอกันแค่นี้แหละ”ในที่สุดหลิน ฮวงก็หยุดการล่า

หลังเรียกไป่และตัวอื่นกลับ หลิน ฮวงก็อัญเชิญชุดคลุมเลือดเพื่อสร้างถ้ำในกำแพงโดยใช้ลาวามัน หลังเข้าถ้ำ หลิน ฮวงก็ให้มันปิดทางเข้าถ้ำด้วยการทำให้ลาวาเย็นตัวจนแข็งเป็นหิน

ทันทีที่มนุษย์เลื่อนเป็นระดับหลุดพ้น เขาย่อมมีความสามารถการปรับตัวอันแข็งแกร่ง โดยปราศจากออกซิเจน

มนุษย์ระดับเพลิงสวรรค์สามารถมีชีวิตอยู่ได้2-3วัน ในขณะเดียวกัน ตัวตนระดับนิรันดร์สามารถอยู้ได้ถึงครึ่งเดือนหากไม่มีออกซิเจน

ยิ่งไปกว่านั้น หลิน ฮวงยังต้องการเวลาพักผ่อนแค่คืนเดียว

เขานำเต็นท์ออกมาในถ้ำ หลังตั้งมัน เขาก็ให้ชุดคลุมเลือดป้องกันด้านนอก ส่วนเขาเข้าเต็นท์ไป

เนื่องด้วยความตื่นเต้น หลิน ฮวงจึงคุยกับเจ้าแดงจนเลยตี1ก่อนนอนหลับ

เจ้าแดงไม่ได้บอกเขาถึงความคืบหน้าของถานหลางและคนอื่นก่อนนอนหลับ ตลอดบ่าย พวกเขาแทบไม่ได้ฆ่ามอน

สเตอร์เลยเพราะหลิน ฮวงเล่นกวาดล้างเหยื่อพวกเขาไปจนหมด

ตอนที่ 871 จุดเก็บแต้ม

หลิน ฮวงรู้สึกสดชื่นเมื่อเขาตื่นตอนเช้า

หลังล้างหน้าและกินอาหารว่างที่เขาเตรียมไว้ล่วงหน้า สำหรับมื้อเช้า เขาก็เก็บเต็นท์และออกจากถ้ำ

มอนสเตอร์จำนวนนับไม่ถ้วนโอบล้อมวิสัยทัศน์เขาทันทีที่ออกถ้ำ

พวกมันกำลังคลานขึ้นไปด้านบนจากทุกทิศทางและกำลังปีนอย่างต่อเนื่อง พวกมันเหมือนกองทัพมดที่กำลังอพยพ

ในไม่ช้า มอนสเตอร์หลายตัวก็เห็นหลิน ฮวงและกระโดดโจมตีเขา

หลังเห็น หลิน ฮวงก็อัญเชิญไป่ แลนเซล็อต สายฟ้า ปิงหวาง และไคลี่ทันที

ทันทีที่ไป่ถูกอัญเชิญ มันก็โจมตีด้วยความเร็วสูงเมื่อเห็นมอนสเตอร์มุ่งเป้ามายังหลิน ฮวง

มันเปลี่ยนอณูแวมไพร์เป็นดาบแหลม มอนสเตอร์หลายตัวถูกฆ่าในพริบตา ไม่มีแม้แต่เลือดหยดเดียวเมื่อมอนสเตอร์ถูกผ่าครึ่ง

ในขณะเดียวกัน แลนเซล็อต สายฟ้าและปิงหวางเองก็ลอยลงพื้นทีละตัวและเริ่มการฆ่ารอบใหม่

มอนสเตอร์ทั้ง4ล้วนเป็นผู้เชี่ยวชาญในการฆ่า กลุ่มมอนสเตอร์ไม่ต่างอะไรกับฝูงแกะต่อหน้าพยัคฆ์ ท้ายที่สุด มอนสเตอร์ขั้นการเปลี่ยนแปลงก็ถูกฆ่าทีละตัว

ขณะที่มอนสเตอร์ถูกฆ่า ไคลี่ก็อัญเชิญกองทัพเนฟิลิกเพื่อเริ่มการเก็บศพ

หลิน ฮวงหันไปมองมอนสเตอร์ที่อยู่ข้างหลังเขาด้วยสีหน้าสับสนเล็กน้อย มอนสเตอร์เหล่านั้นพุ่งผ่านเขาและมอนสเตอร์อัญเชิญเขาโดยไม่หันกลับมาโจมตี พวกมันกลับวิ่งหนีไปทั่ว มอนสเตอร์ที่กำลังปีนบนกำแพงเช่นกัน พวกมันไม่กระโดดลงมาโจมตีเขาหรือมอนสเตอณร์อัญเชิญเขา พวก

มันคลานขึ้นไปข้างบนต่อเนื่องราวกับไม่ใช่เรื่องของพวกมัน

“มอนสเตอร์เหล่านี้มีพฤติกรรมแปลกๆ”หลิน ฮวงกล่าวเสียงเบา”หากนี่เป็นฝูงมอนสเตอร์ทั่วไป ไม่ว่าฉันจะอยู่ตรงไหน พวกมันย่อมมองฉันเป็นเป้าหมายทันทีที่สัมผัสหรือเห็นฉัน พวกมันต้องอยากฆ่าฉันไม่ว่าจะยังไง แต่มอนสเตอร์เหล่านี้กลับเมินเฉยฉัน พวกมันไม่หันกลับมาโจมตี พวกมันกลับเดินทางต่อ มีเพียงพวกที่เห็นฉันตรงหน้าถึงเข้าโจมตีฉัน”

“มีอยู่สองความเป็นไปได้”เจ้าแดงกล่าวขึ้น”ความเป็นไปได้แรกคือพวกมันกำลังเคลื่อนไหวหรือหลบหนีอยู่ ดังนั้น พวกมันจึงไม่มีเวลามาสนใจท่าน บางตัวโจมตีท่านไม่ใช่เพราะ

ท่านเป็นมนุษย์ แต่เพราะท่านกำลังขวางทางพวกมัน

“ความเป็นไปได้ที่สองคือพวกมันได้รับคำสั่งมา เทียบกับคำสั่ง ท่านไม่นับว่าเป็นอะไร ดังนั้นพวกมันจึงไม่สนใจท่านและทำตามคำสั่ง”

“นี่ไม่ใช่เรื่องแย่ อย่างน้อย เราก็สามารถรุกหน้าต่อได้โดยไม่ต้องฆ่ามอนสเตอร์ทุกตัว”เจ้าแดงกล่าวเสริม

“แกหมายความว่าการกำจัดเขตล่าและเร่งความเร็วขึ้น?” หลิน ฮวงเลิกคิ้วขึ้นเมื่อได้ยิน”หากเป็นเช่นนั้น พวกถานหลางและคนอื่นก็ต้องรับภาระเพิ่มขึ้นสิ?”

“ตอนนี้พวกเขายังไม่ได้ฆ่ามอนสเตอร์สักตัวเลยขอรับ”เจ้า

แดงบอกหลิน ฮวงว่าพวกถานหลางและคนอื่นยังไม่ได้ทำอะไรตั้งแต่บ่ายเมื่อวานจนกระทั่งตอนกลางคืนที่เขานอนหลับ

“นอกจากถานหลางและคนอื่น ศาลเจ้าเมืองหลายแห่งในแถบตะวันออกเฉียงเหนือและนิกายลั่วเทียนก็ได้รับผลกระทบเช่นกัน เพราะเราเล่นจัดการมอนสเตอร์จนหมด พวกเขาจึงแทบไม่ได้ฆ่าพวกมัน”

“นอกจากนี้ นิกายลั่วเทียนยังอดส่งคนมาสำรวจไม่ได้ โชคดีฝูงมอนสเตอร์กลับเป็นปกติหลังเราเข้านอน คนที่ถูกส่งมาจึงพบกับฝูงมอนสเตอร์และถอยหนีไป”

“หลีเจี่ยเองก็ได้ส่งแมลงหลายตัวมาตรวจสอบเช่นกัน โชคดีแมลงเขามีขอบเขตจำกัดซึ่งน้อยกว่า300กิโลเมตร ดังนั้นเขา

จึงไม่พบอะไร”

“อ่า ฉันดันมองข้ามเรื่องนี้ไปซะได้”หลิน ฮวงคิดแต่จะฆ่ามอนสเตอร์ให้ได้มากที่สุดเพื่อให้ถานหลางและคนอื่นรับภาระน้อยลง แต่เขากลับไม่คิดว่ามันจะทำให้พวกเขาสับสนแทน

“เอาละ เราจะไปให้เร็วที่สุดเพื่อไปยังใจกลางของรอยแยกและเริ่มล่าที่นั่น เราสามารถลดแรงกดดันให้คนอื่นได้และในเวลาเดียวกัน เราก็ไม่ต้องฆ่าทั้งฝูงมอนสเตอร์”หลิน ฮวงคิดแผนการใหม่ขึ้นได้

“เราสามารถทำแบบนั้นได้ก่อนมอนสเตอร์ขั้นกึ่งเซียนจะปรากฏ”เจ้าแดงพยักหน้า”แต่ทันทีที่ฝูงมอนสเตอร์ขั้นกึ่ง

เซียนออกมา ข้าเกรงว่าเราจะอยู่รอดในใจกลางของรอยแยก ได้ยาก เราคงทำได้แค่ป้องกันหนึ่งในรอยแยกเท่านั้น”

“ได้ งั้นก็เอาตามนั้น”หลินฮวงเข้าใจความหมายของเจ้าแดง

ทันทีที่ฝูงมอนสเตอร์เพิ่มระดับ มอนสเตอร์ขั้นกึ่งเซียนระดับสูงจะมีพลังเทียบเท่ามอนสเตอร์ระดับนิรันดร์ขั้น6-9 มอนสเตอร์เช่นนั้นจะทำให้ปิงหวางและตัวอื่นไม่อาจฆ่าได้ในการโจมตีเดียว มอนสเตอร์กลายพันธ์สามครั้งระดับนิรันดร์ขั้น9 บางตัวยังสามารถต่อสู้กับปิงหวางและตัวอื่นได้ ทันทีที่พวกมันถูกโจมตีโดยฝูงมอนสเตอร์เช่นนั้น มันย่อมยากที่จะต้านทานฝูงมอนสเตอร์ จากนั้น ความเสี่ยงที่พวกมันจะตายก็

ย่อมสูงขึ้น

หลังให้คำสั่งกับไป่และตัวอื่น หลิน ฮวงและกองทัพเขาเริ่มเร่งความเร็วไปยังใจกลางรอยแยก

ยิ่งเข้าใกล้เขตกลางมากเท่าไร ภูมิประเทศก็ยิ่งกว้างขึ้นและต่ำลง มันเหมือนกับทางลาดแคบรูปทรงคล้ายพัดลม

ยิ่งหลิน ฮวงเข้าใกล้ใจกลาง เขาก็ตระหนักว่ามีมอนสเตอร์มากขึ้นและมากขึ้น

ไป่และตัวอื่นร่วมกันสู้เหมือนกับลูกศรที่ยิงไปในทะเลมอนสเตอร์ตรงหน้า พวกมันเมินเฉยมอนสเตอร์ที่โอบล้อมทั้งซ้ายและขวา

มอนสเตอร์ที่ผ่านพวกเขาไปไม่หันกลับมาโจมตี พวกมัน
กลับมุ่งหน้าไปทางตะวันตกเฉียงเหนือ

หลังเปลี่ยนแผนล่า หลิน ฮวงและกองทัพเขาก็เร่งความเร็ว
ยิ่งขึ้น พวกเขาสามารถเดินทางได้ด้วยความเร็ว1พัน
กิโลเมตรต่อชั่วโมง

มันคือหลุมขนาดยักษ์ที่ดูเหมือนหลุมอุกกาบาตขนาดใหญ่
มีหลุมยักษ์ในใจกลางปล่อง

สำหรับหลิน ฮวง รอยแยกทั้ง8ดูเหมือนขาของแมงมุมยักษ์
และหลุมก็คือหัวใจมัน

หลิน ฮวงให้ไป่และตัวอื่นเข้าไปในปล่องรูปซามเพื่อฆ่ามอนสเตอร์ ส่วนเขายืนตรงขอบและก้มมองลงไป มันเป็นหลุมดำสนิท นอกจากมอนสเตอร์หลากหลายที่กำลังคลานขึ้นมา เขาไม่อาจเห็นอะไรด้านล่างนั่น

“นี่ต้องเป็นจุดศูนย์กลางของเหว…”หลิน ฮวงใช้จิตเทวะเขา แต่ก็ไม่พบอะไร มันราวกับจิตเทวะเขาเข้าไปในดินแดนแห่งความว่างเปล่า

“เจ้าแดง ปล่อยเมล็ดกาฝากลงไปที่นั่นและลองตรวจดู”หลิน ฮวงกล่าวกับเจ้าแดง

เจ้าแดงปล่อยเมล็ดกาฝากทันที เมล็ดกาฝากมุ่งลงไปยังใจกลางเขวช้าๆ

อย่างไรก็ตาม เจ้าแดงกลับส่ายหัว”การสื่อสารถูกตัด ข้าไม่มั่นใจว่ามีใครทำลายมันหรือเมล็ดกาฝากได้ลอยไปที่ไหนสักแห่ง”

หลิน ฮวงจ้องใจกลางเหวสักพักและส่ายหัว เขาล้มเลิกความคิดที่จะกระโดดลงไป

เขาหันไปดูมอนสเตอร์จำนวนนับไม่ถ้วนภายในรัศมีร้อยกิโลเมตรของปล่องยักษ์ และร้องออกมาอย่างตื่นเต้น”นี่เป็น

สถานที่ที่เหมาะแก่การเก็บแต้มเกียรติยศ!”

<u>ตอนที่ 872 วันที่6</u>

เวลาผ่านไป มันเป็นวันที่5นับตั้งแต่มอนสเตอร์หลุดออกมา

ตลอดห้าวัน ระดับพลังของมอนสเตอร์ก็เพิ่มขึ้นทุกวัน

มันเป็นแค่มอนสเตอร์ขั้นการเปลี่ยนแปลงระดับต้นในวันแรก แต่ระดับกลางก็เริ่มปรากฏในวันที่สอง ในวันที่5 มอนสเตอร์ขั้นกึ่งเซียนระดับกลางเองก็กำลังทยอยออกมา ซึ่งระดับพลังพวกมันก็เทียบได้กับนิรันดร์ขั้น4-6

สำหรับถานหลางและคนอื่น แรงกดดันนั้นเพิ่มขึ้นทุกวัน

ในวันที่5นับตั้งแต่ฝูงมอนสเตอร์หลุดออกมา สมาชิกพันธมิตรสวรรค์ส่วนใหญ่ก็ไม่อาจทนรับแรงกดดันได้และต้องถอยกลับไปเมืองตรัสรู้

แม้กระทั่งถานหลางก็ยังกลับเมืองตรัสร้เมื่อประตูเมืองปิดในวันที่5

ทันทีที่เขากลับโรงเตี้ยม ถานหลางก็รวบรวมสมาชิกพันธมิตรสวรรค์ เขากวาดตามองทุกคนและพบว่ามีหลินฮวงคนเดียวที่หายไป

“หลินเซี่ยยังไม่กลับมาอีกงั้นหรอ?”ถานหลางถามด้วยคิ้วขมวด

เฉินเตาได้มอบหมายให้ถานหลางคอยดูแลความปลอดภัยของหลินเซี่ย เขากังวลเล็กน้อยเมื่อไม่เห็นหลิน เซี่ยอยู่ด้วย

“เขายังไม่กลับมา เราไม่อาจติดต่อเขาได้เลย”เฉิงเถาส่ายหัว เขาพยายามติดต่อหลิน ฮวงหลายครั้งเมื่อวานแต่ก็ล้มเหลว

พวกเขาไม่อาจใช้ระบบติดต่อในแหวนหัวใจจักรพรรดิได้ที่นี้ แต่มันได้ผลกับแหวนสื่อสาร คุณสมบัติมันไม่ได้ด้อยไปกว่าแหวนหัวใจจักรพรรดิ เพื่อความสะดวกสบาย ทุกคนจึงมีมันคนละวง

อย่างไรก็ตาม ตั้งแต่ที่หลิน ฮวงไปยังรอยแยกหลายวันก่อน แหวนสื่อสารก็ไม่อาจรับสัญญาณใดๆได้

“เขาไม่ได้ตอบกลับข้อความเลย?”ถานหลางถามอีกครั้ง

“ไม่ ฉันได้ส่งข้อความไปหาเขาแล้ว บอกให้เขาติดต่อกลับทันทีที่เห็นข้อความ แต่เขาก็ยังไม่ตอบกลับ ฉันเดาว่าเขาคงอยู่ในจุดที่ไม่อาจสื่อสารกันได้”

ถานหลางไม่พูดอะไรอีกและใช้แหวนสื่อสารเขาโทรหาหลิน ฮวงโดยตรง อย่างไรก็ตาม การโทรกลับไม่ได้ผล

เนื่องจากสายไม่เชื่อมต่อ เขาจึงโทรอีกครั้ง แต่ก็ได้ผลลัพธ์เดิม

“มันไม่เชื่อมต่อ..”ถานหลางขมวดคิ้ว

“มันแสดงให้เห็นว่าเขาอาจจะยังมีชีวิต”ถังหนิงปลอบ”แหวนสื่อสารที่นี่แตกต่างจากแหวนหัวใจจักรพรรดิ นายยังโทรได้ นั่นก็แค่ไม่มีใครรับสาย”

“แล้วจะเกิดอะไรขึ้นหากคนตายและแหวนสื่อสารถูกทำลาย?”ถานหลางมองถังหนิง เขารู้ว่าการไม่มีการตอบรับ

ไม่ได้หมายความว่าหลิน ฮวงตายแล้ว

ทันใดนั้น ถังหนิงก็เงียบไป หากหลิน ฮวงตายและร่างเขาถูกมอนสเตอร์เหยียบย่ำ มันก็มีโอกาสสูงที่แหวนเขาจะพัง แหวนสื่อสารที่พังก็จะมีโหมดไม่ตอบรับเหมือนกับที่พวกเขาพยายามโทร

“ฉันไม่กังวลถึงหลินเซี่ยเลย จำได้ไหมว่าเขาฆ่ามอนสเตอร์ไปมากแค่ไหนบนต้นไม้ขั้นบันได?”เฉิงเถาปลอบถานหลางด้วยรอยยิ้ม

“จะมีมอนสเตอร์ขั้นกึ่งเซียนระดับสูงออกมาในวันพรุ่งนี้ นายคิดว่าเขามีความสามารถพอจะฆ่ามอนสเตอร์ระดับนิรันดร์ขั้น7-9รึไง?!”ถานหลางส่ายหัว”ต่อให้เป็นฉันก็ยังต้องหลีกเลี่ยงหากพบฝูงมอนสเตอร์เช่นนั้น!”

แม้ถานหลางจะมีความสามารถเทียบเท่าจักรพรรดิขั้นทองแดง แต่เขาก็ไม่กล้ารับประกันว่าจะฆ่ามอนสเตอร์ระดับสูงได้เพียงลำพัง เหตุผลก็เพราะการถูกมอนสเตอร์ระดับนั้นโจมตีย่อมสร้างความเสียหายให้เขา

“บางทีหลินเซี่ยอาจมีวิธีของเขา ไม่มีใครเห็นว่าเขาฆ่ามอนสเตอร์บนต้นไม้ขั้นบันไดได้เร็วแค่ไหน”ในความเป็นจริง หลีเจี่ยอยากรู้มากเกี่ยวกับวิธีที่หลิน ฮวงฆ่ามอนสเตอร์บนต้นไม้ขั้นบันได

เขาเป็นผู้ใช้แมลง ในระดับหนึ่ง มันคือสาขาที่แยกตัวของผู้ควบคุม เขามักอยากเห็นความแข็งแกร่งของหลิน ฮวงในฐานะผู้ควบคุมมาตลอด

“ไม่ต้องห่วง ผู้ควบคุมมักมีเทคนิคการเอาตัวรอดมากกว่าคนทั่วไป นอกจากนี้หลินเซี่ยก็ไม่ใช่คนประมาท หากเขารู้ว่าสถานการณ์เกินมือ เขาย่อมกลับมา”เฉิงเถาก้าวไปข้างหน้าและตบไหล่ถานหลาง

ถานหลางเงียบไปสักพัก และความคิดแปลกๆก็ผุดขึ้นในหัวเขาหลังสงบลงและก็อดถามออกมาไม่ได้”พวกนายคิดว่ามันเป็นความจริงไหมที่ราชาเฮอคิวเลี่ยนบอกว่าความสามารถมันนับว่าด้อยสุดในหมู่มอนสเตอร์อัญเชิญของหลินเซี่ย?”

ดวงตาของเฉิงเถาและคนอื่นเบิกกว้างเมื่อพวกเขาได้ยินและตกอยู่ในความเงียบอีกครั้ง

พวกเขารู้จักราชาเฮอคิวเลี่ยนตั้งแต่สู้ด้วยกันมา ราชาเฮอคิวเลี่ยนไม่ใช่แค่มอนสเตอร์กลายพันธ์สามครั้ง มันยังมีสายเลือดโบราณอีกด้วย ความสามารถมันทรงพลังกว่าพวกเขาส่วนใหญ่ มันก็แค่ล้าหลังเฉิงเถาที่กำลังเลื่อนเป็นจักรพรรดิแค่เล็กน้อย

เฉิงเถาหัวเราะเบาๆ”งั้น ความสามารถแท้จริงของหลิน เซี่ยก็ต้องน่ากลัวอย่างมาก”

เพียงเมื่อคนจากพันธมิตรสวรรค์กำลังพูดคุยถึงหลิน ฮวง เขาก็เพิ่งจบการเข่นฆ่าของวันนั้น

ในวันที่สองหลังเขาเข้ารอยแยกมา หลิน ฮวงก็ได้เรียกมอนสเตอร์เขาออกมาทำการเข่นฆ่าที่ใจกลางรอยแยก

มันเหมือนกับหน้าที่เขา เขาจะล่าเป็นเวลา17ชั่วโมงในทุกวัน ตั้งแต่7โมงเช้าถึงเที่ยงคืน ตลอดสี่วัน เขาได้ฆ่ามอนสเตอร์ไปกว่าสี่ล้านตัว

หลิน ฮวงคาดว่าเขาคงได้แต้มอย่างน้อย30ล้านจากการขายแค่ศพมอนสเตอร์

เขายุติการล่าเมื่อมันเกือบเที่ยงคืน

“วันนี้พอแค่นี้แหละ ไปพักผ่อนกันเถอะ พรุ่งนี้จะเป็นวันสุดท้ายของเราในนี้”หลังเข้าถ้ำที่เขาพักชั่วคราว หลิน ฮวงก็เรียกไป่และตัวอื่นกลับและเรียกชุดคลุมเลือด

หลิน ฮวงไม่ได้หลับทันทีหลังให้ชุดคลุมเลือดปิดผนึกถ้ำ เขากลับให้เจ้าแดงฉายภาพของปล่องรูปทรงถ้วยชาม

มันเป็นวันที่6ตั้งแต่ฝูงมอนสเตอร์โผล่ออกมา ตามคาด มีมอนสเตอร์ขั้นกึ่งเซียนระดับสูงเริ่มคลานขึ้นจากเหว และก็มี

จำนวนนับไม่ถ้วน

“จากการสังเกต มันคงมีมอนสเตอร์ขั้นกึ่งเซียนระดับสูงสุดโผล่ออกมาหลังคืนนี้และจะมีมอนสเตอร์ขั้นเซียนในวันถัดไป ซึ่งเทียบได้กับมอนสเตอร์จักรพรรดิขั้นทองดำ และจะมีมอนสเตอร์จักรพรรดิขั้นทองแดงในอีกสามวัน…”หลิน ฮวงส่ายหัวขณะฝืนยิ้ม”พวกนิกายของโลกนี้จะสามารถรับมือกับมันได้จริงๆ?”

“ตามการสังเกตข้า นิกายเหล่านี้น่ากลัวอย่างแท้จริง แต่ทว่าโอกาสที่พวกเขาจะล้มมอนสเตอร์ระดับจักรพรรดิได้ก็ไม่สูงนัก”เจ้าแดงมองในแง่ร้าย”ต่อให้ฝูงมอนสเตอร์ระดับจักรพรรดินี้เกิดกับโลกภายนอก เราก็อาจต้องให้กึ่งเทพ

หลายคนมาช่วยแก้ไขวิกฤติ อย่างไรก็ตาม มันกลับไม่มีกึ่งเทพแม้แต่คนเดียวในโลกนี้”

“บางทีเหล่ากึ่งเทพอาจซ่อนตัวอยู่เหมือนกับพวกนิกายก่อนหน้า”หลิน ฮวงล้อเล่น แม้กระทั่งเขาก็ยังไม่เชื่อสิ่งที่ตัวเองพูด

“เราสามารถล่าต่อได้ถึงคืนพรุ่งนี้ เราต้องกลับออกไปตอนเที่ยงคืน”เจ้าแดงเตือนหลิน ฮวง”จะมีมอนสเตอร์ขั้นกึ่งเซียนระดับสูงสุดออกมาในวันพรุ่งนี้ซึ่งเทียบได้กับมอนสเตอร์ระดับนิรันดร์ขั้น9 บางตัวอาจแข็งแกร่งยิ่งกว่าเรา นอกจากนี้จำนวนของพวกมันยังเหนือกว่าเรามาก”

“ฉันเข้าใจ”หลิน ฮวงส่ายหัว รู้สึกหมดหนทาง”ดูเหมือนว่า

การเก็บแต้มให้ครบร้อยล้านเพื่อบรรลุเกียรติยศ7ดาวจะไม่ง่ายเลย”

“ระบบแต้มของพันธมิตรนิกายไม่ได้ถูกสร้างขึ้นเพื่อให้ใครบรรลุ7ดาวหรือแม้กระทั่ง6ดาว การบรรลุเกียรติยศ6ดาวก็นับว่าดีแล้ว”เจ้าแดงยิ้มขณะกล่าว”หากท่านอยากบรรลุ7ดาวจริงๆ ท่านก็ต้องขายแก่นคริสตัลด้วย”

“การแลกแต้มด้วยแก่นคริสตัลไม่นับว่าคุ้มค่า ฉันจะขายพวกมันเมื่อออกไป จากนั้น ฉันควรได้ราคาที่ดีกว่า”หลิน ฮวงมั่นใจมาก ของเช่นนั้นสามารถเติมพลังชีวิตได้ด้วยความเร็วสูง มันเป็นสิ่งที่คนจำนวนนับไม่ถ้วนสามารถต่อสู้กันเพื่อแย่งชิง

เมื่อหลิน ฮวงพร้อมนอนหลับหลังคุยกับเจ้าแดงสักพัก เขาก็ได้ยินเสียงจากเจ้าแดง

“เกิดอะไรขึ้น?”หลิน ฮวงถามทันที

“มันคือคนจากรัฐบาลกลาง พวกเขากำลังพยายามลงมายังด้านล่าง….”

ตอนที่ 873 พฤติกรรมแปลก ๆของรัฐบาลกลาง

หลิน ฮวงคิดว่ามันน่าสับสนเล็กน้อยเมื่อเห็นภาพที่เจ้าแดงฉาย 200คนจากรัฐบาลกลางได้เริ่มทำการฆ่ามอนสเตอร์ตามทางจนถึงเขตกลางของขอบเหวนรก

"นี่อะไรกัน?มันสายเกินไปแล้วที่พวกเขาจะมายังใจกลางเพื่อหยุดยั้งมอนสเตอร์"

"ข้าเกรงว่านั่นจะไม่ใช่จุดประสงค์พวกเขา"เจ้าแดงให้ความ

คิดที่ต่างออกไป”พวกเขาลงมาตั้งแต่ขอบเหวนรกก่อตัวในวันแรก พวกเขาแม้กระทั่งพยายามเข้าปล่องในใจกลางขอบเหวนรกแต่ก็ล้มเหลว ข้าเดาว่าพวกเขามาที่นี่เพื่อปล่องหลุมใจกลาง”

“ฉันไม่คิดว่านายเคยบอกฉันแล้วนะ”หลิน ฮวงเลิกคิ้วขึ้นเมื่อได้ยินคำอธิบาย

“ท่านกำลังบ่มเพาะเมื่อพวกเขามาและพวกเขาก็หยุดโดยไม่ถึงครึ่งชั่วโมง พวกเขายอมแพ้และจากไปหลังพยายามอยู่หลายครั้ง แต่ความพยายามพวกเขาก็ไร้ผล ข้าไม่คิดว่ามันเป็นเรื่องสำคัญและไม่ได้กลับมานับตั้งแต่นั้น นั่นทำให้ข้าไม่บอกท่าน”เจ้าแดงอธิบาย

หลิน ฮวงถามขณะขมวดคิ้ว”พวกเขากำลังพยายามเข้าไปใน

หลุม หรือเพราะพวกเขารู้อะไรบางอย่าง?แต่ทำไมถึงต้องเป็นวันนี้?”

“เมื่อเทียงคืนที่ผ่านมา มอนสเตอร์ที่คลานขึ้นจากหลุมก็กลายเป็นมอนสเตอร์ขั้นกึ่งเซียนระดับสูง แรงกดดันจะไม่มากเกินไปงั้นหรอหากพวกเขาเข้าไปตอนนี้?”หลิน ฮวงคิดว่ามันยากจะเข้าใจ

“หากเป็นฉัน ฉันจะพยายามทำทุกวิถีทางที่ฉันสามารถคิดได้หากล้มเหลวในวันแรก ยิ่งไปกว่านั้น พวกเขาก็ทำเช่นนี้เมื่อคืน มันแสดงให้เห็นว่าพวกเขาอาจเข้าใจวิธีหรือรูปแบบการเข้าหลุมนั่นแล้ว”

“มีอีกเรื่องหนึ่งที่ดูเหมือนจะแปลกไปเล็กน้อย พวกเขารีบไปเมืองเว่ยหยางซึ่งอยู่ใกล้กับเขตกลางมากสุดทันทีที่รอยแยกปรากฏ พวกเขาไม่เคยออกจากเมืองเว่ยหยางเลยนับตั้งแต่นั้น”

“ดูจากพฤติกรรมพวกเขา พวกเขาต้องรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับหลุม แม้พวกเขาจะไม่แน่ใจทั้งหมดถึงสถานการณ์ พวกเขาก็ต้องยืนยันได้ว่ามีบางสิ่งที่พวกเขาอยากได้ นั่นอาจเป็นเป้าหมายสูงสุดที่ทำให้พวกเขาเข้ามิติบรรพกาลมา”เจ้าแดงบอกการคาดการณ์มัน

ในภาพฉาย ขบวนรบที่เกิดจากสมาชิกรัฐบาลกลาง200คนดูน่าเกรงขาม พวกเขาได้ฆ่ามอนสเตอร์เกือบทุกตัวที่พบตามทาง

เป้าหมายพวกเขาไม่ใช่การฆ่าศัตรูแต่เป็นการเดินทางให้เร็วที่สุด พวกเขาสามารถเดินทางไปขอบเหวนรกได้จากเมืองเว่ยหยางในเวลาไม่ถึงสิบนาที

พวกเขากระโดดลงโดยไม่ลังเลทันทีที่มาถึงขอบเหวนรกและทำให้เดินทางไปยังปล่องรูปถ้วยชาม มอนสเตอร์ทุกตัวที่พวกเขาพบตามทางล้วนถูกฆ่าโดยขบวนรบของกองทัพรัฐบาลกลาง พวกเขาไม่ได้รวบรวมซากศพมอนสเตอร์

สิบนาทีต่อมา กองทัพรัฐบาลกลางก็เปิดเส้นทางเลือดและ

ในที่สุดก็มาถึงขอบหลุม

สาวร่างสูงคนหนึ่งเดินออกมา เธอสวมเสื้อคลุมสีขาวตัวใหญ่และดูเหมือนจะเป็นหัวหน้ากลุ่ม เธอก้มมองหลุมขณะเดินไปยังขอบและหันมาตะโกนใส่คนด้านหลังเธอ”เริ่มการทดลองได้!”

ผู้ควบคุมสามคนอัญเชิญมอนสเตอร์ระดับนิรันดร์ขั้น9สิบสองตัวออกมา

แม้มอนสเตอร์ทั้งสิบสองจะเป็นนิรันดร์ขั้น9 พวกมันก็แค่มอนเสตอร์กลายพันธ์สองครั้ง

ภายใต้คำสั่งของผู้ควบคุม มอนสเตอร์ทั้งสิบสองกระโดดลงหลุมไปพร้อมกัน

9ตัวถูกฉีกเป็นชิ้นๆโดยมอนสเตอร์ที่คลานขึ้นมาทันทีที่พวกมันกระโดดลงไป ส่วนอีกสองตัวถูกโจมตี ไม่มีใครรู้ว่าพวกมันรอดตายไหม มีเพียงตัวเดียวที่สามารถหลบการโจมตีได้และหายไปในห้วงลึก

หลังรออยู่2-3นาที สามผู้ควบคุมก็มองแหวนเก็บสัตว์เลี้ยงตนเอง

หนึ่งในผู้ควบคุมยกหัวขึ้นหลังตรวจสอบมัน เขากล่าวกับคนอื่นอย่างหมดหวัง”ตายหมดแล้ว”

ต่อจากนั้น คนที่สองก็เงยหน้าขึ้น”เหมือนกัน ไม่มีตัวไหนรอด”

คนสุดท้ายพูดขึ้นหลังสองคนพูดจบ”ของฉันรอดตัวหนึ่ง ฉันเดาว่าการทดลองรอบแรกคงลุล่วง”

“ดำเนินการทดสอบรอบสอง!”หัวหน้าสาวพยักหน้า

ผู้ควบคุมทั้งสามทำการอัญเชิญมอนสเตอร์อีกรอบโดยมีจำนวนเท่าเดิม

เหมือนกับก่อนหน้า พวกมันล้วนเป็นมอนสเตอร์กลายพันธ์สองครั้งระดับนิรันดร์ขั้น9

มอนสเตอร์ทั้ง12กระโดดลงไปข้างล่างตามคำสั่งของผู้ควบคุมทั้งสาม

ไม่กี่นาทีต่อมา ผู้ควบคุมก็พยักหน้าให้หัวหน้าสาวอีกครั้ง"มีมอนสเตอร์รอดสองตัว การทดลองรอบสองสำเร็จ"

"เริ่มการทดลองรอบสุดท้าย!"หัวหน้าสาวสั่งอีกครั้ง

ในไม่ช้า การทดลองรอบใหม่ก็สำเร็จ แต่มีมอนสเตอร์ที่รอดแค่ตัวเดียวในรอบนี้

“เนื่องจากการทดลองรอบสามประสบความสำเร็จ ตอนนี้เราจึงสามารถเข้าไปได้”ชายสวมชุดคลุมพยักหน้าให้หัวหน้า เครื่องแต่งกายเขาไม่สอดคล้องกับรัฐบาลกลาง แต่ไม่มีใครคัดค้านเขา

ทันทีที่เขาพูด ชายชุดขาวก็กระโดดเป็นคนแรก หัวหน้าสาวไม่มีโอกาสหยุดเขาแม้จะอยากก็ตาม

หลังเห็นชายคนนั้นหายไป หัวหน้าสาวก็กระโดดตามไป คนอื่นๆเองก็เช่นกัน

หลิน ฮวงถึงกับตกตะลึง

“พวกเขาทั้งหมดกระโดดลงไป?!”

“ข้าได้แนบเมล็ดกาฝากไปด้วย”เจ้าแดงกล่าวด้วยรอยยิ้ม” ด้วยเหตุผลบางอย่าง ข้ากลับไม่อาจดูภาพที่เมล็ดกาฝากส่งมาได้ แต่ข้าสามารถสัมผัสได้ว่าเมล็ดกาฝากทั้งสองยังอยู่”

“งั้นก็เข้าไปข้างในกัน”ความสนใจของหลิน ฮวงพุ่งสูงขึ้น แม้เขาจะได้รับรางวัลมามากในช่วงไม่กี่วันนี้ เขาคิดว่ามันค่อนข้างน่าเบื่อ ตอนนี้เขาพบสิ่งที่น่าสนใจเข้าแล้ว เขาไม่อยากพลาดมันไป

“รัฐบาลกลางได้จัดตั้งกองทัพ200คนที่เชี่ยวชาญในขบวนรบข้าเกรงว่าข้างล่างนั่นจะไม่ปลอดภัย”เจ้าแดงไม่เต็มใจเสี่ยง

มันชอบการต่อสู้ตราบเท่าที่มันสามารถบงการสถานการณ์รบได้ สัญชาตญาณมันคือการหลีกเลี่ยงเรื่องที่มันไม่รู้

“ไม่ว่าขบวนรบนี้จะทรงพลังแค่ไหน พวกเขาก็ไม่มีทางล้ม

ขบวนรบแกได้ และก็ไม่มีใครเทียบฉันได้ในเรื่องความสามารถส่วนตัว”หลิน ฮวงเชื่อมั่นในเจ้าแดงและตัวเอง”ฉันคิดว่ามันไม่ใช่เรื่องยากสำหรับเรา”

“ยิ่งไปกว่านั้น เมื่อพิจารณาถึงความพยายามของรัฐบาลกลาง สมบัติในหลุมก็ต้องเป็นสิ่งพิเศษ!”ดวงตาของหลิน ฮวงสว่างขึ้น”มาลอบติดตามพวกเขากันเถอะ”

เจ้าแดงรู้ว่าในเมื่อหลิน ฮวงตัดสินใจแล้ว มันก็ไม่มีทางหยุดเขาได้ ดังนั้นมันจึงไม่คิดเสียเวลา

หลิน ฮวงทำในสิ่งที่เขาพูดทันที เขาเก็บเต็นท์และออกนอก

ถ้าทันทีที่เปลี่ยนชุด

จากนั้นเขาก็อัญเชิญไป่และตัวอื่นเพื่อฆ่ามอนสเตอร์ตลอดทางก่อนมาถึงขอบหลุม หลังเรียกมอนสเตอร์ทุกตัวกลับนอกจากเจ้าแดง หลิน ฮวงก็กระโดดลงไปโดยคิดซ้ำสอง

ตอนที่ 874 แหล่งที่มาของฝูงมอนสเตอร์

หลิน ฮวงมองไปรอบๆขณะบินอยู่ในอากาศ

ทุกอย่างที่เขากำลังสังเกตแตกต่างจากสิ่งที่เขาคิดไว้เล็กน้อย

มันเห็นได้ชัดว่าเขาไม่ได้กำลังโฉบลงใต้ดิน แต่อยู่เหนือพื้นที่แยก

ท้องฟ้าเป็นสีเทาและมีกลิ่นฉุนไม่น่าดมในอากาศ กลิ่นเหม็นต้องมาจากภูเขาไฟหลายลูกอย่างไม่ต้องสงสัย

หนึ่งในภูเขาไฟกำลังปะทุ ลาวาจำนวนมากไหลออกมาจากปล่องภูเขาไฟ มันปกคลุมดินบนพื้นและเชื่อมต่อกับแม่น้ำลาวาสีแดงเข้ม ทำให้เกิดหายนะยิ่งกว่าเดิม

แม้ว่าลาวาธรรมดาจะไม่อาจสร้างความเสียหายทางกายภาพให้กับมอนสเตอร์ขั้นกึ่งเซียน แต่ฝูงมอนสเตอร์ก็ยังตัดสินใจหลบแม่น้ำลาวาและภูเขาไฟ เหนือสิ่งอื่นใด มอนสเตอร์ที่ขาดพลังย่อมไม่อยากให้เนื้อพวกมันถูกลาวาเผา

หลิน ฮวงเห็นสมาชิกรัฐบาลกลางที่อยู่ไกลออกไปหลังกวาดตามอง

พวกเขาก่อขบวนรบและพุ่งเข้าใส่ทิศทางที่มอนสเตอร์ออก

มา พวกเขาดูเหมือนจะคิดบ่อนทำลายแหล่งที่มา

อย่างไรก็ตาม พวกเขากลับดูเหมือนจะถูกโค่นแม้ขบวนรบจะก่อตัวสำเร็จ

มอนสเตอร์ต่างจากข้างนอกเล็กน้อย มอนสเตอร์ทุกตัวสัมผัสได้ถึงการดำรงอยู่ของพวกเขาและเข้าโจมตี รวมถึงตัวที่ผ่านไปแล้ว พวกมันหันมาและโจมตีเต็มกำลัง

สมาชิกถูกล้อมรอบไปด้วยฝูงมอนสเตอร์ ไม่เหมือนกับก่อนหน้า ภัยคุกคามเดียวที่พวกเขาเผชิญคือมอนสเตอร์ข้างหน้า แต่ตอนนี้มอนสเตอร์จากทุกทิศทางกำลังโอบล้อมพวกเขา

หลิน ฮวงใช้เวลาไม่นานเพื่อการสังเกต

อย่างไรก็ตาม มอนสเตอร์เองก็สังเกตเห็นเขาเหมือนกัน พวกมันพุ่งใส่เขา แต่หลิน ฮวงก็ไม่ได้โต้ตอบ เขาสไลด์ไปใต้ท้องของมอนสเตอร์ขนาดใหญ่ เมินเฉยมอนสเตอร์ที่พุ่งเข้าหาเขา จากนั้น เขาก็ขยี้การ์ดแปลงร่าง

วินาทีต่อมา หลิน ฮวงก็เปลี่ยนเป็นงูสีดำขนาดเท่านิ้วหัวแม้มือ มีลวดลายสีแดงทั้งร่าง เขาเลื้อยใต้ท้องมอนสเตอร์ไปพร้อมกับงูสีม่วงขนาดเล็กซึ่งก็คือเจ้าแดง ร่างมันหดลงให้เท่ากับอสรพิษจันทราที่หลิน ฮวงเปลี่ยนเป็น

มอนสเตอร์ที่ไล่ล่าหลิน ฮวงตระหนักว่าจู่ๆกลิ่นอายเขาก็หายไป พวกมันพยายามตรวจจับเขาแต่ก็ล้มเหลว

งูเล็กสองตัวเปลี่ยนเป็นลำแสงสีแดงและม่วง พวกมันพุ่งผ่านฝูงมอนสเตอร์มากมาย

มอนสเตอร์หลายตัวเห็น แต่ก็ไม่ได้โจมตี มันปฏิบัติต่อเจ้าแดงและหลิน ฮวงว่าเป็นหนึ่งในพวกมัน

หลิน ฮวงลอบดีใจ ความคิดการใช้การ์ดแปลงร่างจู่ๆก็ผุดขึ้น เขากำลังเสี่ยงว่าจะถูกโจมตีหรือไม่ เขาไม่คิดว่าผลลัพธ์จะดีขนาดนี้ เขาถูกเพิกเฉยอย่างสมบูรณ์แม้จะมุ่งหน้าไปในทิศตรงกันข้าม

“คนจากรัฐบาลกลางกำลังมุ่งหน้าไปยังแหล่งที่มาของฝูง

มอนสเตอร์ มันอาจจะมีสมบัติอยู่”หลิน ฮวงกล่าวกับเจ้าแดง”เราต้องไปให้ถึงก่อนพวกเขา”

หลิน ฮวงพุ่งสวนฝูงมอนสเตอร์ไปพร้อมกับเจ้าแดง

พวกเขาเล็กมากจนเดินทางไปมาระหว่างขาของฝูงมอนสเตอร์ ดังนั้นพวกเขาจึงไม่ส่งผลกระทบต่อกระแสของพวกมัน

ในขณะเดียวกัน กองทัพรัฐบาลกลางที่อยู่ไกลออกไปก็ไม่สังเกตเห็นพวกเขาเลย ทั้งคู่ผ่านพวกเขาไปในเวลาไม่กี่วินาทีหลังพยายามต่อสู้กับฝูงมอนสเตอร์

ในที่สุดหลิน ฮวงและเจ้าแดงก็มาถึงแหล่งที่มาของฝูงมอน

สเตอร์หลังเดินทางอยู่กว่าชั่วโมง หลิน ฮวงได้บดขยี้การ์ดแปลงร่างอีกใบตามทางเพื่อยืดเวลาการแปลงร่าง

หลิน ฮวงและเจ้าแดงตกตะลึงเมื่อเห็นสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นตรงหน้า

มอนสเตอร์ทั้งหมดได้พุ่งออกจากปล่องภูเขาไฟขนาดใหญ่ตรงหน้าพวกเขา

แต่ทว่า มันกลับมีมังกรดำยักษ์ตัวหนึ่ง ซึ่งยาวหลายพันเมตรกำลังเกาะอยู่บนปล่องภูเขาไฟ ดูเหมือนมันจะหลับสนิทอยู่ แต่กลิ่นอายมันทรงพลังมากจนหลิน ฮวงและเจ้าแดงรู้สึกหนาวเหน็บ

“กลิ่นอายมันน่ากลัวมาก!มังกรนั่นต้องมีระดับกึ่งเทพเป็นอย่างน้อย!”หลิน ฮวงและเจ้าแดงได้ปิดซ่อนตัวอยู่หลังภูเขาไฟลูกอื่นและเฝ้าดูมังกรเงียบๆ

“ทำไมพวกเจ้าทั้งคู่ถึงต้องหลบซ่อนละ?มังกรฝันร้ายตัวนี้ตายไปนานแล้ว มันเป็นแค่ซากศพ”เสียงของแผ่นหินดังมาในหูของหลิน ฮวง

“แน่ใจนะว่ามันเป็นแค่ศพจริงๆ ไม่ใช่นอนหลับ?”หลิน ฮวงรู้สึกถึงกลิ่นอายของมังกรยักษ์ เขายากจะเชื่อว่ามันตายไปแล้ว

“แน่นอน มันเป็นซากศพ!ทำไมถึงคิดว่าเทพแท้จริงจะไม่สังเกตเห็นเมื่อเจ้าเข้าใกล้มัน?”แผ่นหินถามกลับเหมือนเขาเป็นคนโง่

“บางทีมันอาจสังเกตเห็นเรา แต่ก็คงไม่เมินเฉยเพราะเราอ่อนแอเกินไป”แม้หลิน ฮวงจะสงสัย เขาก็ยังเชื่อแผ่นหิน

“เจ้ายังต้องการรูปแกะสลักเทพไหม?”แผ่นหินไม่อยากเถียงกับหลิน ฮวง ดังนั้นมันจึงยกเรื่องหนึ่งขึ้น

“ใช่!”หลิน อวงตอบโดยไม่ลังเล

“ศพมังกรตนนี้คือรูปแกะสลักเทพ”แผ่นหินเผย”มันก็แค่ยังหลงเหลือเจตจำนงค์สุดท้ายอยู่ ซึ่งทำให้มันยังไม่อยู่ในรูป

ลักษณ์ของรูปแกะสลักเทพ”

“คุณหมายความว่าผมจะต้องสู้กับมังกรยักษ์ระดับเทพแท้จริงเพื่อให้ได้รับรูปแกะสลักเทพ?”หลิน ฮวงพูดไม่ออก

“เจ้าไม่ต้องสู้กับมัน เจ้าต้องสู้กับเจตจำนงค์ที่หลงเหลืออยู่ของมัน”แผ่นหินแก้ไข

“แล้วมันแตกต่างกันยังไงละ?”

“ความแตกต่างคือมันเป็นแค่เจตจำนงค์”

“ไม่ต้องตอบก็ได้นะ…”

“เจตจำนงค์มันอ่อนแอมาก ในความจริง มันอ่อนแอจนไม่อาจขยับซากมังกรนี้เพื่อสู้ได้ มันใช้ได้แค่ความสามารถบางอย่างตอนที่ยังมีชีวิต และนั่นก็เป็นตัวกำจัดความสามารถมัน”

ในที่สุดหลิน ฮวงก็เข้าใจแผ่นหินหลังอธิบาย เขาโล่งใจ”งั้นผมควรทำยังไง?”

“ง่ายมาก กลับเป็นมนุษย์ กระตุ้นเจตจำนงค์มัน จากนั้นก็ทำลายมัน!ทันทีที่เจตจำนงค์สุดท้ายหายไป ศพมังกรตนนี้ก็จะกลายเป็นรูปแกะสลักเทพไร้อันตราย”

“ผมสามารถทำลายมันโดยไม่กระตุ้นมันได้ไหม?”หลิน ฮวง

ถามอย่างไร้ยางอาย เขาสามารถคาดเดาคำตอบสำหรับคำถามนี้ได้ แต่ก็ยังอดถามไม่ได้อยู่ดี

“ตามที่เจ้าต้องการ!”แผ่นหินล้อเลียนก่อนอธิบายอย่างจริงจัง”เจ้าจะต้องทรงพลังกว่าเจตจำนงค์ของมังกรตนนี้อย่างน้อยสิบเท่าเมื่อมันยังมีชีวิตเพื่อทำลายศพมันโดยตรง โดยปราศจากการกระตุ้นเจตจำนงค์ มันจะอยู่ในศพมังกรนี้ไปตลอดกาล มันอาจใช้เวลาหลายแสนปีหรือแม้กระทั่งล้านปีก่อนสลายหายไป”

“เอาละ…”หลิน ฮวงดูหมดหนทางเพราะรู้ว่าเขาย่อมได้รับแต่คำตอบนั้น”งั้น ผมจะทำลายมันได้ยังไง?”

“แค่สู้กับมัน เมื่อมันถูกกระตุ้น มันจะผลาญพลังตัวเองในทุก

วินาที การสู้จะไปเร่งความเร็วการผลาญพลังมัน”

“งั้น มันต้องใช้เวลานานแค่ไหน?”หลิน ฮวงถาม

“จากความหนาแน่นของวิญญาณมัน มันจะต้องใช้เวลาสามวันหากมันถูกกระตุ้นให้อยู่เฉยๆ หากมันสู้ ระยะเวลาจะสั้นลงมาก มันอาจใช้เวลาไม่ถึงวันด้วยซ้ำหากการต่อสู้รุนแรงพอ”

‘มันฟังดูเหมือนคุณกำลังคิดไปเอง’หลิน ฮวงลอบคิด แต่ก็ดูเหมือนจะไม่มีทางเลือก

หากเขาไม่ทำอะไรตอนนี้ วันหน้าเมื่อฝูงมอนสเตอร์เลื่อนเป็นขั้นกึ่งเซียนระดับสูงสุดมันคงยากขึ้น โอกาสจะบรรลุเป้าหมายนี้คงยิ่งเบาบาง

หลังคิดกับตัวเอง ในที่สุดหลิน ฮวงก็ตัดสินใจ

“ถือซะว่าทำเพื่อรูปแกะสลักเทพ!”

ตอนที่ 875 เศษเสี้ยวจิตวิญญาณ

“มังกรฝันร้ายเป็นมังกรเลือดบริสุทธ์ มันจะกลายเป็นเทพแท้จริงทันทีที่โตเต็มวัย เทียบกับมังกรตัวอื่น มันเชี่ยวชาญพลังประเภทวิญญาณ โดยเฉพาะเคล็ดจิตวิญญาณ”

“มันสามารถข้ามผ่านความฝันของสิ่งมีชีวิตต่างๆตามต้องการและเปลี่ยนแปลงความจริงด้วยความฝัน หากพวกมันฆ่าคนในฝัน คนนั้นก็ย่อมตายในความเป็นจริง”

“มังกรฝันร้ายโตเต็มวัยสามารถสร้างวัตถุในฝันให้เป็นจริงได้ รวมถึงสิ่งมีชีวิต ก็เหมือนกับโลกนี้ที่พวกเจ้าอยู่ มันเองก็ได้

รับผลโดยเศษเสี้ยวพลังงานของมังกรแห่งฝันร้ายตนนี้”

หลิน ฮวงตกใจอย่างสมบูรณ์เมื่อได้ยินแผ่นหิน

“คุณหมายความว่าภูเขาไฟ ลาวา ฝูงมอนสเตอร์และพื้นดินทั้งหมดเหล่านี้คือสิ่งที่มังกรฝันร้ายสร้างขึ้น?”

“นอกจากพื้นใต้ดิน แม้กระทั่งดินแดนหมอกทั้งหมดด้านบนก็เช่นกัน”แผ่นหินเผย ซึ่งสร้างความตกตะลึงให้กับหลิน ฮวงมากขึ้น”แต่ทว่า สิ่งต่างๆบนพื้นกลับถูกแทรกแซงด้วยพลังอื่น”

“หมายความว่าแม้กระทั่งศาลเจ้าเมือง นิกายและแม้กระทั่งคนในเมืองก็…”ดวงตาของหลิน ฮวงเบิกกว้างและทันใดนั้นเขาก็รู้สึกว่าหัวเขาเล็กเกินกว่าจะแบกรับข้อมูลทั้งหมด

“ถูกต้อง พวกมันล้วนถูกสร้างโดยมังกรนั่น”

“งั้น เทพแท้จริงก็ทรงพลังมากจนสามารถทำสิ่งนี้ได้?”หลิน ฮวงสูดหายใจเฮือกใหญ่

“ไม่ใช่เทพแท้จริงทั้งหมด ในความเป็นจริง เทพแท้จริงส่วนใหญ่ไม่อาจทำเช่นนี้ได้”แผ่นอธิบายทันที”การทำให้เป็นจริงและการปฏิเสธในฝันคือความสามารถโดยธรรมชาติของมังกรฝันร้าย เพราะความสามารถทั้งสองนี้ กลุ่มมังกรฝันร้ายจึงนับเป็นสุดยอดมังกรเลือดบริสุทธิ์”

“ยิ่งไปกว่านั้น การทำให้ดินแดนหมอกทั้งหมดเป็นจริงไม่ใช่ฝีมือของมังกรฝันร้ายทั้งหมด มีมอนสเตอร์ระดับเทพแท้จริงอีกตนซึ่งมีความสามารถคล้ายคลึงกับมัน”แผ่นหินกล่าวเสริม”นอกจากนี้ มอนสเตอร์ทั้งสองยังถือเป็นเทพแท้จริงระดับสูงเมื่อยังมีชีวิต เจตจำนงค์พวกมันได้ข้ามผ่านยุคมานับไม่ถ้วน แต่พวกมันก็ยังอยู่ที่นั่น ซึ่งพิสูจน์ให้เห็นว่าพวกมันสุดยอดมากแค่ไหนตอนยังมีชีวิต”

“มีเจตจำนงค์อื่นอีก?หรือมันจะปรากฏเพื่อช่วยอีกตัว?”หลินฮวงถามทันที ตัวเดียวเขาก็ยังไม่มั่นใจว่ารับมือได้ และเขาก็ไม่คิดว่าจะชนะหากทั้งคู่ร่วมมือกัน

“จากสิ่งที่ฉันสังเกต เจตจำนงค์ทั้งสองคงเป็นคู่แข่งกัน มันควรดีใจที่เห็นเจ้าฆ่าเจตจำนงค์ของมังกรฝันร้าย”แผ่นหินยืน

ยัน”เอาละ ให้ข้าบอกถึงรูปแบบการต่อสู้ที่เป็นไปได้…”

หลังได้ยินคำอธิบายและการวิเคราะห์ของแผ่นหิน หลิน ฮวง จึงมีความเข้าใจอย่างถี่ถ้วนเกี่ยวกับคู่ต่อสู้เขาและพบว่าการเอาชนะมันนั้นเป็นไปได้

“ไม่ว่ามันจะทรงพลังแค่ไหน มันก็แค่เศษเสี้ยวจิตวิญญาณ มันไม่แม้แต่จะมีจิตสำนึกโดยสมบูรณ์ ทังหมดที่มันเหลือคือสัญชาตญาณการต่อสู้เท่านั้น ไม่ต้องไม่เครียด แค่คิดว่ามันเป็นศัตรูทั่วไป”แผ่นหินเตือน

“เอาละ”หลิน ฮวงพยักหน้า

เขาได้ลบผลของการ์ดแปลงร่างทันที ในรูปแบบของอสรพิษจันทรา เขาเลื้อยไปบนหัวของมังกรฝันร้ายเหนือภูเขาไฟ และลบผลของการ์ดหลังจากนั้น

ในความเป็นจริง ยิ่งอยู่ใกล้มังกรฝันร้าย กลิ่นอายน่าสะพรึงที่ปล่อยจากศพมันก็ยิ่งรุนแรง พลังงานอยู่ในระดับเทพเสมือนเป็นอย่างน้อย

แม้หลิน ฮวงจะมีความสามารถเช่นเดียวกับมัน ซึ่งเป็นพลังเทวะ เนื่องด้วยความแตกต่างหลักด้านพลัง เขาจึงไม่อาจเข้าใกล้มันได้ในระยะสิบเมตร ไม่ต้องพูดถึงการเหยียบบน

หัวมัน ดงนั้นเขาจึงลอยอยู่เหนือหัวมันสิบเมตร

ในทางกลับกันเจ้าแดงที่ซ่อนลึกในแขนเสื้อหลิน ฮวงกลับไม่กล้าแสดงตัวออกมา แม้จะด้วยพลังเทวะ มันก็ยังรู้สึกอึดอัดที่เข้าใกล้ศพมังกร

ทันทีที่หลิน ฮวงเผยกลิ่นอายเขา มอนสเตอร์รอบๆก็ยกหัวขึ้นเพื่อตรวจสอบ ในไม่ช้า ดวงตาพวกมันก็จับจ้องหลิน ฮวงที่อยู่เหนือหัวมังกร

มอนสเตอร์หลายตัวคำรามและพยายามเข้าใกล้เขามากขึ้น แต่พวกมันก็ถูกขับไล่โดยพลังมังกร พวกมันไม่อาจเข้าถึงตัวหลิน ฮวงได้

นั่นคือเทคนิคที่แผ่นหินสอนหลิน ฮวงก่อนหน้า ซึ่งหลีกเลี่ยงการเผชิญหน้าที่ไม่จำเป็นให้มากสุด

นอกจากนี้ แผ่นหินยังบอกใบ้เขาว่าการเข้าใกล้ศพมอนสเตอร์คือทางที่ดีสุดในการกระตุ้นเศษเสี้ยวจิตวิญญาณ

“การหลีกเลี่ยงได้ผลจริงๆ!”หลิน ฮวงเชื่อแผ่นหินมากยิ่งขึ้นหลังเห็นมอนสเตอร์จำนวนมากกำลังคลุ้มคลั่งราวกับพวกมันเป็นมดในหม้อร้อน พวกมันยังไม่กล้าเข้าใกล้เขา

“ฉันสงสัยว่าต้องใช้เวลานานแค่ไหนเพื่อกระตุ้นจิตวิญญาณมัน”หลิน ฮวงมองลงเพื่อศึกษาศพมังกรใต้เท้าเขา

ทันใดนั้น ศพมังกรก็ค่อยๆลืมตาขึ้น มันจ้องหลิน ฮวงด้วยดวงตาคล้ายผลึกดำมัน

หลิน ฮวงตกใจ แม้กระทั่งหัวใจเขาก็ยังเต้นกระหน่ำ เหงื่อเย็นไหลหยดและเขาก็ไม่กล้าขยับตัวแม้แต่นิด

“ไม่ต้องห่วง มันก็แค่ขู่เจ้า ด้วยจิตวิญญาณแสนอ่อนแอของมัน การทำให้ดวงตาเหล่านั้นเปิดคือพลังเฮือกสุดท้ายมัน

แล้ว”เสียงของแผ่นหินดังขึ้น

หลิน ฮวงตกตะลึงและสงบลงเมื่อสังเกตเห็นว่าศพมังกรไม่ได้ขยับอีก

“กล้าขู่ฉันงั้นเรอะ!”หลิน ฮวงตกหน้าอกตัวเองและถอนหายใจยาว

เมื่อตระหนักว่าการจ้องหลิน ฮวงไร้ผล เศษเสี้ยวจิตวิญญาณก็อดคำรามไม่ได้”เจ้ามดปลวกไร้ค่า เจ้ากำลังรนหาที่ตาย!”

โดยธรรมชาติ นั่นไม่ได้มาจากศพมังกร แต่มาจากอากาศบาง อย่างไรก็ตาม เศษเสี้ยวจิตวิญญาณได้เปลี่ยนแหล่งที่มาของเสียงไปยังศพมังกร ทำให้มันฟังดูเหมือนศพกำลังพูด

“นี่คือทั้งหมดที่แกมี?”หลิน ฮวงไม่ตื่นตระหนก”แกควรทำลายตัวแกเองและส่งรูปแกะสลักเทพให้ฉันหากนี่คือทั้งหมดของแกแล้ว”

“ข้าจะฆ่าเจ้า!”มันคำรามอีกครั้ง

อย่างไรก็ตาม ความปั่นป่วนกลับบังเกิดขึ้น มอนสเตอร์

จำนวนนับไม่ถ้วนที่ถูกขับไล่ก่อนหน้าโดยพลังเทวะกลับเริ่มพุ่งใส่หลิน ฮวงอย่างบ้าคลั่ง

หลิน ฮวงแสยะยิ้ม"นี่คือสิ่งที่ฉันกำลังรออยู่เลย!"

ไป๋ ปิงหวาง แลนเซล็อต สายฟ้า ซาโคลและชุดคลุมเลือดที่เชี่ยวชาญการฆ่าเป็นกลุ่มต่างปรากฏรอบหลิน ฮวงในวินาทีต่อมา

เพื่อให้มอนสเตอร์จัดการฆ่าหลิน ฮวง เศษเสี้ยวจิตวิญญาณจึงลดพลังเทวะมันลง ยอมให้มอนสเตอร์พุ่งเข้าใส่หลิน ฮวงได้

อย่างไรก็ตาม หลิน ฮวงก็คว้าโอกาสอัญเชิญมอนสเตอร์เขาออกมาขณะที่ค่อยๆลอยลงเข้าใกล้ศพมังกร ภายในระยะนั้นมอนสเตอร์ย่อมไม่อาจเข้าใกล้เขาได้แม้จะมีการปรับลดพลังเทวะ มันก็เหมือนหลิน ฮวงได้เข้าสู่เขตปลอดภัยอีกครั้ง

เขายกหัวเพื่อดูการสังหารหมู่อยู่ฝ่ายเดียวอย่างตื่นเต้น ป็อปคอร์นเป็นสิ่งเดียวที่หายไปจากมือเขา

“ไร้ยางอาย!”เสียงของมันดังขึ้นอีกครั้ง

“เห้ย มันคือแกที่โจมตีฉันด้วยมอนสเตอร์ก่อน แล้วทำไมฉัน

ถึงจะใช้มอนสเตอร์ฉันบ้างไม่ได้?”หลิน ฮวงทำตัวเหมือนคนไม่ได้ทำอะไรผิด”ฉันคือผู้ควบคุม ดังนั้นศักดิ์ศรีของฉันคือการใช้มอนสเตอร์อัญเชิญสู้ แกเคยเห็นผู้ควบคุมคนไหนสู้ด้วยตัวเองแล้วปล่อยให้มอนสเตอร์ยืนดูข้างๆไหม?”

ตอนที่ 876 เอาออกมาให้หมด

แผ่นหินคาดการณ์รูปแบบการต่อสู้ของเศษเสี้ยวจิต

วิญญาณไว้แล้ว

ตั้งแต่ต้น แผ่นหินได้บอกหลิน ฮวงว่ามีโอกาสที่เศษเสี้ยวจิต

วิญญาณจะเริ่ม การต่อสู้เล็กๆเพราะมันอยากประหยัด

พลังงาน การโจมตีที่คิดว่าเป็นไปได้มาก สุดคือมันจะบังคับ

ฝูงมอนสเตอร์ให้โจมตีเขา

ตามคาด สิ่งที่มันทำคือระงับพลังเทวะของศพมังกรเพื่อยอม

ให้ฝูงมอนสเตอร์ เข้าใกล้หลิน ฮวงได้

อย่างไรก็ตาม หลิน ฮวงกลับฉลาดกว่ามัน เขาเข้าระยะของ

พลังเทวะ รวมถึงอัญเชิยมอนสเตอร์เขาออกมาสู้

หากมันไม่ใช่เพราะเขาอยากได้ศพมอนสเตอร์และแก่นคริสตัลเพิ่ม หลิน ฮวง คงไม่เสียเวลาอัญเชิญไปและตัวอื่น ทั้งหมดที่เขาต้องทำคือหลบซ่อนในรัศมี พลังเทวะเนื่องจากมอนสเตอร์ย่อมไม่อาจแตะต้องเขาได้ เขาแค่ต้องใช้กระจกทมิฬสำหรับการโจมตีระยะไกล

ในขณะเดียวกัน เศษเสี้ยวจิตวิญญาณก็เร่งความเร็วการผลาญพลังตัวเอง มัน กำลังผลาญพลังเพื่อยับยั้งพลังเทวะของศพมังกร แต่มันก็แค่การลดเพียง เล็กน้อย อย่างไรก็ตามยิ่งมันยับยั้งพลังเทวะ พลังงานมันก็ยิ่งลดลง

เศษเสี้ยวจิตวิญญาณไม่คิดให้หลิน ฮวงหลบซ่อนในรัศมีพลังเทวะ หลิน ฮวงดู เหมือนจะมีพลังป้องกันที่ค่อนข้างแข็งแกร่ง เขาไม่ได้รับผลกระทบของพลังเท วะแม้แต่น้อย

มันทำได้แค่เฝ้าดูอย่างช่วยไม่ได้ มันหวังได้แค่ให้มอนสเตอร์ของมันรีบฆ่ามอน สเตอร์อัญเชิญของหลิน ฮวงให้เร็วที่สุด

แต่ทว่า ไปและตัวอื่นต่างก็เป็นมอนสเตอร์กลายพันธ์สามครั้ง ยิ่งไปกว่านั้น ด้วยผลของการ์ดคืนชีพและการ์ดโลหิตขัน สายเลือดโบราณและเลือดเทพของ พวกมันจึงทำให้มันนับเป็นจุดสูงสุดของห่วงโซ่อาหาร

การเข่นฆ่าอยู่ฝ่ายเดียวบังเกิดขึ้นเมื่อพวกมันพบมอนสเตอร์ขั้นกึ่งเซียน ระดับสูง

แม้จะมีมอนสเตอร์ระดับนิรันดร์ขั้น9บ้าง แลนเซล็อตที่ครอบครองเขตแดนเต่ ดาบก็จะซ้ำเติมพวกมันหากพวกมันไม่ถูกฆ่าโดยการโจมตีของไปและตัวอื่น

ตอนนี้แลนเซล็อตได้เลื่อนเป็นจอมดาบไร้ปราณีระดับกึ่งบรรพกาลแล้ว รัศมี ของเขตแดนมันเพิ่มเป็น18กิโลเมตร ไม่มีสิ่งใดหลบหนีจากมันได้ภายในเขต แดน มันไม่แม้แต่จะต้องขยับตัวเพื่อฆ่า สิ่งที่มันต้องทำคือการแกว่งดาบเฉยๆ การโจมตีมันทรงพลังเทียบเท่ากับนักฆ่าที่เป็นระดับกึ่งบรรพกาล แม้กระทั่งมอน สเตอร์กลายพันธ์สามครั้งก็ตกตายโดย

การแกว่งดาบแค่ครั้งเดียวตราบเท่าที่ มอนสเตอร์ไม่มีความสามารถด้านการป้องกันแปลกๆ

เมื่อเห็นว่าการต่อสู้เป็นการเข่นฆ่าอยู่ฝ้ยเดียว ในที่สุดเศษเสี้ยวจิตวิญญาณก็ ตระหนักว่าฝูงมอนสเตอร์ระดับนั้นไม่อาจทำร้ายหลิน ฮวงได้เลย

เดิมที มันคิดว่าฝูงมอนสเตอร์จะผลาญพลังชีวิตของมอนสเตอร์อัญเชิญหลิน ฮวงได้บ้าง แต่ทว่า พลังชีวิตในตัวมอนสเตอร์อัญเชิญกลับยังเต็มเปี่ยมแม้จะ ผ่านไปหลายชั่วโมงไม่มีการลดลงเลยแม้แต่น้อย จากนั้นมันก็ตระหนักว่า มนุษย์ที่กำลังยืนตรงหน้ามันรับมือได้ยากกว่าที่คิด

"ฉันคิดว่าเศษเสี้ยวจิตวิญญาณของตัวตนระดับเทพแท้จริงจะน่าสนใจ แต่ดู เหมือนฉันจะประเมินแกสูงไป"หลิน ฮวงยั่วยุ"ฉันไม่เชื่อว่าแกต้องใช้ศพมังกร เพื่อดึงดูดฝูงมอนสเตอร์ให้โจมตีฉัน!ไม่ใช่ว่าแกมีพลังของมังกรฝันร้าย?ฉันจะ

หนีไปแน่หากแกเรียกฝูงมอนสเตอร์ขั้นเซียนออกมา"

"ไม่ต้องทำเช่นนั้นหรอก มอนสเตอร์อัญเชิญเจ้าย่อมไม่มีทางรับมือกับฝูงมอน สเตอร์ระลอกหน้าได้! "ทันทีที่เสียงของมันดังขึ้น มอนสเตอร์ก็คลานออกจาก ภูเขาไฟด้านใต้ศพมังกรยักษ์ กลิ่นอายของพวกมันทุกตัวเทียบได้กับมอน สเตอร์ระดับนิรันดร์ขั้น9

เมื่อสัมผัสได้ถึงกลิ่นอายของหลิน ฮวง มอนสเตอร์ก็เริ่มเข้าร่วมการต่อสู้กับไป และตัวอื่นราวกับพวกมันคลั่ง

"มันแทรกแซงการปล่อยตัวของมอนสเตอร์โดยตรงตามคาด หลิน ฮวงไม่แปลก

แผ่นหินได้เตือนเขาไว้แล้วว่าความสามารถในการทำให้เป็นจริงมันจะผลาญ พลังงานเร็วขึ้น เทียบกับการแทรกแซงเรื่องนี้ แม้จะลดพลังลงไปมาก แต่ก็ไม่ มากเท่ากับการใช้ความสามารถการทำให้เป็นจริง แต่ทว่า แผ่นหินสงสัยว่าเศษเสี้ยวจิตวิญญาณจะใช้เทคนิคดังกล่าวได้แค่ครั้งเดียว

ตอนนี้ศัตรูพวกเขาเลื่อนเป็นขั้นกิ่งเซียนระดับสูงสุด ไปและตัวอื่นจึงรับมือได้ ลำบากขึ้น

มันง่ายสำหรับพวกมันที่จะฆ่ามอนสเตอร์ขั้นกึ่งเซียนระดับสูงซึ่งเทียบได้กับนิ รันดร์ขั้น7-8 แต่ทว่า ตอนนี้พวกมันกำลังสู้กับมอนสเตอร์ในระดับเดียวกับพวก มัน มันเป็นการยากที่จะฆ่ามอนสเตอร์เหล่านี้ในการโจมตีเดียว

อย่างไรก็ตาม มันไม่ใช่จุดจบสำหรับหลิน ฮวง ไปและตัวอื่นยังไม่ได้เผยไฟตาย ของพวกมันเลย

"ออกมา จอมสังหาร จอมปีศาจ ไคลี่ จ้าวสงคราม อัศวินแห่งความตาย อัศวิน อมตะ และอสรพิษจันทร์ทมิฬ!"หลิน ฮวงตะโกนเรียกมอนสเตอร์ที่เก่งกาจสุด ของเขา สองมอนสเตอร์ระดับถึงบรรพกาล กองทัพเนฟิลิก กองทัพจักรกลและสองอัศวินที่มีพลังระดับจักรพรรดิขั้นทองแดงเมื่อรู้ร่วมกันไปและตัวอื่นรู้สึกได้ถึงแรงกดดันที่ลดลงเมื่อมอนสเตอร์ทั้งแปดเข้าร่วมการต่อสู้

เศษเสี้ยวจิตวิญญาณตกตะลึงเมื่อเห็นมอนสเตอร์ที่มีกลิ่นอายเทียบเท่ากับ เซียนเข้าร่วม

ในไม่ช้า จอมสังหารและตัวอื่นก็แสดงความสามารถอันน่าทึ่งของพวกมัน

ออกมา

จอมสังหารและจอมปีศาจ ผู้มีร่างระดับจักรพรรดิทองแดงและสองอัศวินระดับ จักรพรรดิทองแดงได้เข่นฆ่ามอนสเตอร์เหล่านี้เหมือนตัดเค้ก มันเข่นฆ่ามอน สเตอร์ง่ายๆเหมือนกับการนั่นผัก

กองทัพเนฟิลิกของไคลี่มีสภาพดีมาก พวกมันฆ่ามอนสเตอร์นับร้อยได้พร้อม กันและเริ่มการฆ่ารอบสองทันที วงจรหมุนอย่างไม่สิ้นสุด

จ้าวสงครามน่าทึ่งมาก มันเริ่มการต่อสู้ด้วยกองทัพจักรกลอันแข็งแกร่งแสน ตัว พวกมันมีจำนวนมากกว่ามอนสเตอร์ที่พุ่งเข้าหาซะอีก แม้กองทัพจักรกล มันจะไม่อาจฆ่าระดับนิ

รันดร์ขั้น9ได้ในการโจมตีเดียว แต่ก็ไม่มีมอนสเตอร์ตัว ใด สามารถต้านทานการยิงด้วยความถี่สูงได้ กระสุนถูกยิงราว กับพวกมันไม่ ต้องเติมกระสุน หากไม่ใช่เพราะพลังชีวิตไร้วัน หมดของหลิน ฮวง มันคงอ่อน ปลวกเปียกภายใน30วินาที อย่างมาก...เอ่อ ฉันหมายถึง พลังชีวิตมันคงหมด ไปแล้ว ยิ่งไปกว่านั้น กองทัพจักรกลยังสามารถรีไซเคิลได้ทันทีที่พวก มันถูกทำลาย เช่นเดียวกับกระสุนที่ใช้ไป

"ไร้ยางอาย!เจ้ามีการสนับสนุนมากกว่าข้า!"เศษเสี้ยวจิต วิญญาณเกือบ สาปแช่งเมื่อมันเห็นจ้าวสงคราม

"มันไม่พอหรอก แกควรส่งมามากกว่านี้ "หลิน ฮวงอดยั่วยุ อีกครั้งไม่ได้เมื่อ

สังเกตเห็นว่าความเร็วการปรากฏของมอนสเตอร์ช้ากว่า ความเร็วการฆ่าของ จ้าวสงครมและมอนสเตอร์ตัวอื่น

“เจ้า "มันโกรธจนพูดไม่ออก

"นำทุกอย่างที่แกมีออกมา ในเมื่อขั้นกึ่งเซียนระดับสูงสุดไม่ได้ผลกับเรา แกก็ ควรสร้างมอนสเตอร์ขั้นเซียนออกมา บางทีมันอาจจะได้ผลก็ได้" หลิน ฮวงดู สงบขณะปลูกฝังความคิด

"เจ้าทำได้แค่พึ่งพาอาศัยมอนสเตอร์เจ้า หากปราศจากพวกมัน เจ้าก็ไม่นับว่า เป็นอะไร!"เศษเสี้ยวจิตวิญญาณกลับสงบนิ่งพร้อมปล่องลำแสงสีดำออกมาจาก ดวงตามังกร มันใช้โอกาสที่หลิน ฮวงเผลอ และในชั่วพริบตา ลำแสงสีแดงก็พุ่งใส่ตาเขา

ทันใดนั้น หลิน ฮวงก็ไม่อาจเคลื่อนไหวได้อีกต่อไป

ตอนที่ 877 โลกแห่งฝัน

มังกรยักษ์เหนือปล่องภูเขาไฟค่อยๆปิดตามัน

ในขณะเดียวกัน แม้หลิน ฮวงที่ลอยเหนือศพมังกรยักษ์จะยังลืมตา แต่เขาก็ไม่อาจขยับตัวได้เลย กลิ่นอายเขาถูกสะกดข่มจนหมด

เมื่อสัมผัสถึงกลิ่นอายของหลิน ฮวงที่เปลี่ยนไป ไป๋และตัวอื่นก็หันมามอง พวกมันถูกหยุดโดยเสียงของเจ้าแดงเมื่อคิดพุ่งมาช่วยเหลือเขา

“ไม่ต้องห่วง นายท่านไม่เป็นไร ทำงานในส่วนของพวกเจ้า และคอยคุ้มกันนายท่านไว้ อย่าปล่อยให้มอนสเตอร์เข้ามาได้”

ไป่และตัวอื่นโล่งใจเมื่อได้ยิน

ด้วยการอยู่ในแขนเสื้อหลิน ฮวง เจ้าแดงจึงกังวลกว่าใคร มันรู้ว่าหลิน ฮวงไม่ได้รับบาดเจ็บอะไร แต่เขากลับถูกดึงไปในโลกแห่งความฝัน มันไม่แน่ใจว่าหลิน ฮวงจะออกมาจากโลกแห่งฝันได้หรือไม่

ในขณะเดียวกัน ในโลกแห่งความฝัน

หลิน ฮวงรู้สึกแสงวูบวาบตรงหน้าเขาก่อนจะพบว่าตัวเองมา

อยู่ในสถานที่เงียบสงบเมื่อได้สติ

เขายังคงยืนอยู่ที่เดิม มังกรยักษ์ดำยังหลับใหลอยู่ใต้เท้าเขา พร้อมกับภูเขาไฟด้านใต้

อย่างไรก็ตาม มันกลับไม่มีฝูงมอนสเตอร์อยู่รอบๆ แม้กระทั่งมอนสเตอร์อัญเชิญเขาก็หายไป

ไม่เพียงแต่ไป่และตัวอื่นจะหายไป แต่แม้กระทั่งเจ้าแดงที่อยู่ในแขนเสื้อเขาก็ยังหายไปเช่นกัน

มังกรยักษ์ดำด้านใต้เขาเบิกตาโพล่งและเปล่งเสียงเย้ยหยัน” เจ้าก็แค่ผู้ใช้ปีศาจแสนอ่อนแอ พอไม่มีสมุน เจ้าก็ไม่มีค่าอะไร!”

“หากฉันเดาไม่ผิด นี่ควรเป็นความฝัน ใช่ไหม?”ในไม่ช้า หลิน ฮวงก็ตระหนัก

แผ่นหินได้คาดการณ์เรื่องนี้ไว้แล้ว

“ถูกต้อง และนี่จเป็นสถานที่ตายของเจ้า!”มันดังขึ้นอีกครั้ง

“อืม ฉันไม่แน่ใจ”หลิน ฮวงส่ายหัวขณะยิ้ม”แม้เราจะอยู่ในความฝัน แต่พลังชีวิตแกจะยังคงลดลงแม้กระทั่งในฝัน ยิ่งไปกว่านั้น กฎนั่นก็เหมือนกับการที่แกเรียกมอนสเตอร์ที่ทรง

พลังออกมาเรื่อยๆซึ่งยิ่งสิ้นเปลืองพลัง ยิ่งการต่อสู้เรารุนแรง แกก็จะต้องยิ่งใช้พลังเพื่อคงสภาพโลกแห่งฝันไว้”

“ไม่มีใครรู้ว่าฉันจะตายในโลกนี้หรือแกจะหมดสิ้นพลังก่อน”

“ดูเหมือนเฒ่ากงซุนจะบอกเจ้ามากเกินไปแล้ว”เศษเสี้ยวจิตวิญญาณกล่าว ทำให้หลิน ฮวงสับสน

“เฒ่ากงซุน?”

“หยุดเสแสร้งเสีย มีเทพแท้จริงเพียงสองคนในโลกนี้ ยิ่งไปกว่านั้น นอกจากเฒ่ากงซุน ไม่มีใครรู้ถึงการดำรงอยู่ของข้า นับประสาอะไรกับเทคนิคของข้า”

หลิน ฮวงแทบจะไม่เข้าใจความหมายมัน มันคิดว่าเศษเสี้ยวจิตวิญญาณอีกตนกำลังช่วยเหลือเขา มันทำให้หลิน ฮวงสงสัยเพราะเฒ่ากงซุนฟังดูเหมือนจะเป็นชื่อตระกูลของมนุษย์แต่ตามแผ่นหิน จิตวิญญาณอีกตนเองก็เป็นมอนสเตอร์

หลิน ฮวงไม่คิดอธิบายความเข้าใจผิดของมันเพราะไม่อยากเปิดเผยการดำรงอยู่ของแผ่นหิน

เนื่องจากหลิน ฮวงยังปิดปากเงียบ เศษเสี้ยวจิตวิญญาณจึงคิดว่ามันเดาถูก

“ต่อให้เฒ่ากงซุนจะบอกเจ้าถึงเทคนิคข้า แต่ยังไงข้าก็เป็นผู้ปกครองโลกแห่งฝันนี้!”

ทันทีที่มันประกาศ มอนสเตอร์จำนวนมากก็เริ่มพุ่งออกจากปล่องด้านใต้มังกรยักษ์ เหมือนกับรังผึ้งที่ถูกแหย่ มอนสเตอร์พุ่งใส่หลิน ฮวงเหมือนคลุ้มคลั่ง

หลิน ฮวงเปลี่ยนสีหน้าเล็กน้อย เขาอัญเชิญไคลี่ จอมปีศาจแลนเซล็อต ชาโคล ตัวตลก เจ้าแดง จอมสังหาร อิมพ์ จ้าว

สงคราม อัศวินแห่งความตาย อัศวินอมตะ และสองอสรพิษ

จอมสังหาร จอมปีศาจและแลนเซล็อตซึ่งเป็นมอนสเตอร์ระดับกึ่งบรรพกาลเทียบได้กับจักรพรรดิขั้นทองแดง ตราบเท่าที่หลิน ฮวงมอบพลังชีวิตไร้วันหมดให้พวกมัน พวกมันยังกวาดล้างฝูงมอนสเตอร์จักรพรรดิขั้นทองดำได้ง่ายๆ

และเมื่อสองอัศวินกับสองอสรพิษรวมกัน วกมันก็เทียบได้กับระดับกึ่งบรรพกาลเช่นกัน

ในขณะเดียวกัน เหตุผลที่เขาอัญเชิญชาโคลก็เพราะความรุนแรงของเพลิงมังกรมันที่สามารถทำร้ายมอนสเตอร์จักรพรรดิขั้นทองดำได้ แม้เพลิงมังกรจะไม่รุนแรงพอปลิดชีพ แต่มันก็สามารถสร้างบาดแผลให้มอนสเตอร์หลายตัวได้

พร้อมกัน

ในทางกลับกัน ดาวตกของอิมพ์ก็สามารถสร้างความเสียหายให้มอนสเตอร์จักรพรรดิขั้นทองดำได้

แม้เวทย์ของตัวตลกจะแทบไม่อาจฆ่าจักรพรรดิขั้นทองดำได้ มันก็ยังสร้างความสับสนให้กับฝูงมอนสเตอร์ได้

ไคลี่ เจ้าแดงและจ้าวสงครามมีกองทัพเป็นของตัวเอง กองทัพพวกมันทรงพลังกว่าความสามารถส่วนตัวของพวกมันซะอีก

ด้านล่าง เศษเสี้ยวจิตวิญญาณตกตะลึงทันทีที่มอนสเตอร์ทั้ง13ถูกอัญเชิญ

“เจ้าค่อนข้างฉลาด กลับรู้กฎพื้นฐานของโลกแห่งฝัน”

“มีคนสอนดี”หลิน ฮวงยิ้ม

โดยธรรมชาติ เขาไม่ได้พูดถึงเฒ่ากงซุนเหมือนกับที่มันคิด

แต่เป็นแผ่นหิน

เศษเสี้ยวจิตวิญญาณเป็นผู้ปกครองโลกแห่งฝันอย่างแท้จริง

ตราบเท่าที่มันไม่หมดพลัง มันก็เกือบไร้เทียมทาน

อย่างไรก็ตาม มันต้องเชื่อมต่อโลกแห่งฝันมันกับหลิน ฮวง เพื่อดึงเขาเข้ามา

ในระดับหนึ่ง หลินฮวงผู้ถูกลากมาในแดนแห่งฝันโดยมังกรฝันร้ายเองก็เป็นผู้ปกครองโลกแห่งฝันเช่นกัน

แต่ทว่า มังกรฝันร้ายรู้ว่ากฎของโลกก็เหมือนกับหลังมือมัน นั่นคือวิธีที่มันสามารถเอาชนะคนอื่นในโลกนี้ที่เป็นผู้ปกครองเหมือนกันได้ง่ายๆ

มันก็เหมือนกับนักเล่นหมากรุกมืออาชีพที่ลากมือใหม่ผู้ไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับกฎมาเล่นเกมด้วย แม้มือใหม่จะมีจำนวน

หมากเท่ากับมัน แต่มันก็แทบไม่มีทางชนะได้

แม้หลิน ฮวงจะเรียนรู้กฎของโลกมาจากแผ่นหิน เขาก็ยังไม่อาจเอาใช้มันได้ทันทีที่เข้ามา ทั้งหมดที่เขาสามารถทำได้คือทำตามคำแนะนำของแผ่นหิน ซึ่งเริ่มจากสิ่งต่างๆและความสามารถที่เขามีเพื่อทำความคุ้นเคยกับกฎ

กฎของโลกนี้ง่ายมาก ทุกอย่างที่เชื่อจะกลายเป็นจริง

หลิน ฮวงเชื่อว่าเขาครอบครองการ์ดมอนสเตอร์ ซึ่งทำให้เขาสามารถอัญเชิญมอนสเตอร์เขาออกมาได้

เศษเสี้ยวจิตวิญญาณคิดว่าหลิน ฮวงจะตื่นตระหนกเพราะถูกลากเข้ามาและไม่รู้ว่ามอนสเตอร์ตัวเองหายไปไหน มันไม่คิดว่าหลิน ฮวงจะอัญเชิญมอนสเตอร์ออกมาด้วยท่าทีสงบ

นิ่งเช่นนี้

มอนสเตอร์ที่เขาเรียกออกมาในโลกฝันได้สืบทอดความสามารถของเจ้าแดงและตัวอื่นมาโดยสมบูรณ์

แม้มันจะยากมาก พวกมันก็ยังสามารถโต้กลับมอนสเตอร์ขั้นเซียนระดับต้นได้

หลิน ฮวงแม้กระทั่งเห็นว่าศพมังกรที่ถูกควบคุมโดยจิตวิญญาณนั้นมีสีหน้าเปลี่ยนไปเล็กน้อย

“ในเมื่อมอนสเตอร์ขั้นเซียนระดับต้นไม่อาจเอาชนะเจ้าได้

งั้นก็มาดูกันว่ามอนสเตอร์ขั้นเซียนระดับสูงจะเพียงพอไหม!”

มันผ่านมาครึ่งชั่วโมงแล้ว และก้อนพลังงานที่เศษเสี้ยวจิตวิญญาณมีก็ร่อยหรอ ความพยายามมันสูญเปล่า เพื่อป้องกันสถานการณ์ที่ไม่คาดฝัน เศษเสี้ยวจิติวญญาณจึงทุ่มสุดตัวและเพิ่มจำนวนฝูงมอนสเตอร์

ทันทีที่มันพูด มอนสเตอร์ขั้นเซียนระดับสูงที่เทียบได้กับมอนสเตอร์จักรพรรดิขั้นทองเหลืองก็เริ่มคลานออกมา กลิ่นอายพวกมันทรงพลังจนน่ากลัว

มอนสเตอร์ในระดับเช่นนั้นนับว่าเหนือกว่าพวกแลนเซล็อตและตัวอื่นมากแม้พวกมันจะเป็นมอนสเตอร์ระดับกึ่งบรรพ

กาลก็ตาม มอนสเตอร์กลุ่มเดียวที่ต่อกรได้คือกองทัพปรสิตของเจ้าแดง แต่ทว่า แม้จะด้วยกองทัพปรสิต ส่วนใหญ่ที่พวกมันสามารถทำได้ก็คือจัดการกับมอนสเตอร์จักรพรรดิขั้นทองเหลืองพร้อมกัน6-7ตัว พวกมันไม่อาจรับมือได้มากกว่านั้น

หลิน ฮวงสังเกตดูฝูงมอนสเตอร์ด้านล่างเขาด้วยคิ้วขมวดแน่น เขาเรียกมอนสเตอร์ทุกตัวกลับทันที เขารู้ว่าเขาจำต้องนำไพ่ตายจริงๆออกมาแล้ว

ตอนที่ 878 วิญญาณต่อสู้

แม้แต่ตัวหลิน ฮวงเองก็มีความสามารถแค่จักรพรรดิขั้นทองขาวโดยใช้ทักษะผสานของอัศวินหรือร่างระดับจักรพรรดิทองแดง

ถึงกระนั้น มันก็ค่อนข้างยากที่จะฆ่ามอนสเตอร์จักรพรรดิขั้นทองเหลืองในการโจมตีเดียว มันเป็นไปได้หากเขาเผชิญกับมอนสเตอร์ขั้นทองเดียวด้วยความสามารถป้องกันธรรมดาสามัญ แต่หนึ่งการโจมตีย่อมไม่พอหากเขาพบเจอมอนสเตอร์ที่เด่นด้านพลังป้องกัน

ยิ่งไปกว่านั้น เนื่องด้วยระดับพลังจัดของร่างเขา หลิน ฮวงจึงมีข้อจำกัดด้านเวลาในการใช้ร่างจักรพรรดิทองแดง มันแทบเป็นไปไม่ได้สำหรับเขาที่จะสู้ฝูงมอนสเตอร์ระดับจักรพรรดิทองเหลืองเพียงลำพัง

อย่างไรก็ตาม หลิน ฮวงกลับไม่ตื่นตระหนกเลย เขาเฝ้าดูฝูงมอนสเตอร์ที่พุ่งเข้ามาใกล้

เขามีไพ่ตายมากกว่าหนึ่งในมือ และยังมีอีกอันที่เขาไม่เคยใช้มาก่อน ซึ่งก็คือวิญญาณต่อสู้ของรูปแกะสลักเทพ

หลิน ฮวงได้ฆ่ามอนสเตอร์ไปกว่าสี่ล้านตัวในช่วงหลายวันมานี้ แม้พวกมันจะเป็นแค่มอนสเตอร์ระดับเพลิงสวรรค์และนิรันดร์ แต่นั่นก็นับว่ามากมาหศาล จำนวนของมอนสเตอร์ที่ถูกฆ่าได้ยกระดับวิญญาณต่อสู้ทั้งสามในร่างหลิน ฮวงจาก

จักรพรรดิขั้นทองแดงเป็นจักรพรรดิขั้นทองเหลืองแล้ว

วิญญาณต่อสู้ทั้งสามมีรูปร่างหน้าตาของรูปแกะสลักเทพโปรตอส ด้วยการใช้วิญญาณแท้จริงในสารานุกรมวิญญาณแท้จริงเป็นแม่แบบ พวกมันจึงเกิดจากพลังวิญญาณที่สกัดจากไฟเทวะ หากให้พิจารณาถึงความหายาก พวกมันอาจเหนือยิ่งกว่ามอนสเตอร์ระดับบรรพกาลกลายพันธ์สี่ครั้ง

หลิน ฮวงรู้ดีว่าแม้กระทั่งตัวเขาก็ไม่อาจเอาชนะวิญญาณต่อสู้เหล่านี้ได้ด้วยระดับพลังเดียวกัน

ยิ่งไปกว่านั้น วิญญาณต่อสู้ยังแทบไม่อาจทำลายได้ ตราบเที่ท่ไฟเทวะคอยมอบพลังงานไร้ขีดจำกัดให้ วิญญาณต่อสู้ก็จะไม่มีข้อจำกัดด้านพลัง พวกมันสามารถสู้ได้โดยไม่รู้สึก

เหน็ดเหนื่อย อาจกล่าวได้ว่าพวกมันคืออาวุธลับสุดยอด

โดยไม่ลังเล หลิน ฮวงอัญเชิญวิญญาณต่อสู้ทั้งสามออกมา

พวกมันทั้งสามปรากฏลอยอยู่เหนือหัวหลิน ฮวง อย่างไรก็ตาม เขากลับอยากหัวเราะเมื่อเห็นหน้าตาพวกมัน

มีต้นอ่อนแห้งๆสูงประมาณสามเมตร แมวสีขาวตัวเล็กกว่าฝ่ามือ และลูกช้างที่ขนาดเท่าหมู

วิญญาณต่อสู้ทั้งสามไม่มีรัศมีความน่าเกรงขามเลยแม้แต่น้อย และดูเหมือนจะไร้ความสามารถด้านการต่อสู้เช่นกัน

“นี่เจ้าอัญเชิญวิญญาณต่อสู้โง่ๆสามตัวออกมาสู้จริงๆ?เจ้ากำลังเล่นตลกอันใดให้ข้าดู?”จิตวิญญาณตกตะลึงเมื่อเห็นและแกล้งหัวเราะ

หลิน ฮวงไม่รู้ว่าอะไรที่ทำให้วิญญาณต่อสู้ทั้งสามดูไร้พิษสง แต่ทว่า เขาสามารถสัมผัสได้ถึงพลังของจักรพรรดิขั้นทองเหลืองในตัวพวกมัน เขาไม่สงสัยในความสามารถของพวกมันเลยแม้แต่น้อย

“แสดงฝีมือของพวกแกให้มันดูหน่อย”เมื่อได้ยินคำสั่งของหลิน ฮวง วิญญาณต่อสู้ทั้งสามก็พุ่งใส่ฝูงมอนสเตอร์

เศษเสี้ยวจิตวิญญาณแสยะยิ้ม มันกำลังรอหัวเราะเมื่อสัตว์ตัวน้อยทั้งสามถูกฝูงมอนสเตอร์เข้าบดขยี้ แต่ทว่า สีหน้ามันก็ต้องเปลี่ยนไป

โดยไม่รอให้ฝูงมอนสเตอร์เข้าใกล้ ต้นอ่อนน้อยก็สั่นกิ่งก้านมันและปล่อยแสงสีทองเรืองรองออกมา

ทันทีที่แสงสีทองสาดกระทบ มอนสเตอร์ทุกตัวก็ถูกแผดเผา

ในเวลาไม่ถึงสามวินาที มอนสเตอร์หลายหมื่นตัวก็กลายเป็นเถ้าถ่าน

ต้องเข้าใจก่อนว่ามอนสเตอร์ขั้นกึ่งเซียนระดับสูงพวกนี้เทียบได้กับจักรพรรดิขั้นทองเหลือง แต่พวกมันนับหมื่นกลับถูกแผดเผาในชั่วพริบตา

สัตว์น้อยอีกสองตัวก็ไม่ต่างกัน

ลูกแมวขาวขนาดเท่าฝ่ามือลอยในอากาศเพียงลำพัง เมื่อมันตะปบอากาศด้วยกรงเล็บแหลม คลื่นสีเงิน5สายก็ก่อตัวขึ้น มอนสเตอร์ทุกตัวถูกผ่าเป็น6ส่วนและตายทันที

รวมถึงมอนสเตอร์ที่เด่นการป้องกันซึ่งเทียบได้กับจักรพรรดิ

ขั้นทองขาว พวกมันล้วนบอบบางเหมือนกระดาษแผ่นหนึ่ง ต่อหน้การโจมตีของลูกแมวขาว

ในขณะเดียวกัน ลูกช้างกลับใช้วิธีโจมตีแสนตรงไปตรงมา

มันกระทืบเท้าหน้าข้างหนึ่งในอากาศ ก่อให้เกิดระลอกพลังที่น่ากลัว หัวของมอนสเตอร์ทุกตัวระเบิดเมื่อคลื่นพลังพัดผ่าน มันราวกับมีบางอย่างฝังอยู่ในหัวพวกมัน และศพมอนสเตอร์ไร้หัวจำนวนนับไม่ถ้วนก็เกลื่อนพื้น

การโจมตีของวิญญาณทั้งสามสร้างความประหลาดใจให้เศษเสี้ยวจิตวิญญาณ

แม้กระทั่งตัวตนระดับจักรพรรดิทองม่วงก็ไม่อาจฆ่ามอน

สเตอร์ขั้นทองเหลืองจำนวนมากได้เช่นนี้

หลิน ฮซงตกใจ มันไม่ใช่ครั้งแรกที่เขาเรียกพวกมันออกมา เขาเคยทำการทดสอบง่ายๆไปก่อนหน้า เห็นได้ชัดว่าพวกมันยังไม่ได้สำแดงพลังทั้งหมดออกมา นี่คือครั้งแรกที่เขาเห็นพวกมันใช้พลังเต็มที่

หลิน ฮวงต้องยอมรับว่าพลังของพวกมันเกินกว่าที่เขาจะคาดเดาได้

หลังหยุดสงสัย เศษเสี้ยวจิตวิญญาณก็ดูเหมือนจะจำอะไรได้และตะโกนอย่างโกรธแค้น"นี่คือกลิ่นอายของโปรตอส! มนุษย์ชั่ว เจ้ากลับกล้าทำให้รูปแกะสลักเทพของโปรตอนกลายเป็นวิญญาณต่อสู้ของเจ้า?!"

“อ้า แกมองออกด้วย…”หลิน ฮวงไม่คิดปิดบังความจริงอีก

“แกไม่ต้องตกใจหรอก ใช่ ฉันทำให้รูปแกะสลักเทพเป็นวิญญาณต่อสู้ของฉัน แต่ฉันพนันได้ว่าพวกแกหลายตัวในบรรดาโปรตอสก็ต้องใช้รูปแกะสลักเทพและทำให้พวกมันเป็นทาสของแกเช่นกัน เทียบกับสิ่งที่ฉันทำ สิ่งที่พวกแกทำเลวร้ายกว่าหลายร้อยเท่า!ทำไมแกถึงไม่ประณามพวกมันแทน?”

ถึงแม้หลิน ฮวงจะพูดความจริง เศษเสี้ยวจิตวิญญาณก็ยังโกรธ”นี่คือเรื่องของเรา แต่มนุษย์อย่างเจ้ากลับกล้าทำเรื่องนี้กับศพของโปรตอสอย่างเราเชียวรึ?!”

“ฉันได้ทำมันไปแล้ว แล้วแกจะทำยังไง?”หลิน ฮวงยิ้มชั่ว

ร้าย”หลังจากที่ฉันทำลายแก ศพมังกรของแกก็จะกลายเป็นวิญญาณต่อสู้ของฉัน!”

“รนหาที่ตาย!”เศษเสี้ยวจิตวิญญาณถูกความโกรธครอบงำ

กลิ่นอายของมอนสเตอร์ที่คลืบคลานพุ่งสูงขึ้นอีกครั้ง จากขั้นเซียนระดับสูง มันเลื่อนเป็นขั้นเซียนระดับสูงสุดโดยตรงและพัฒนาเป็นขั้นเซียนระดับสมบูรณ์ มันเทียบได้กับจักรพรรดิขั้นทองม่วง

ความเร็วการฆ่าของวิญญาณต่อสู้ทั้งสามลดลงหลังมอนสเตอร์เหล่านี้ถูกปลดปล่อย

เนื่องจากการโจมตีระยะไกลไม่อาจฆ่ามอนสเตอร์เหล่านี้ในการโจมตีเดียวได้อีก วิญญาณต่อสู้ทั้งสามจึงพุ่งไปยังใจกลาง

ต้นอ่อนน้อยสะบัดกิ่งมัน มอนสเตอร์ทุกตัวที่ถูกแส้ตวัดล้วนกลายเป็นศพ อย่างไรก็ตาม ระยะการโจมตีน้อยกว่าสิบเมตรและประสิทธิภาพก็ต่ำกว่าก่อนหน้ามาก

ลูกแมวสีขาวได้วิ่งผ่านฝูงมอนสเตอร์ มันเร็วจนมอนสเตอร์จักรพรรดิขั้นทองม่วงยังมองไม่เห็น มันเฉือนมอนสเตอร์ทุกตัวเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อยด้วยกรงเล็บมัน

ในทางกลับกัน ลูกช้างเองก็ได้วิ่งกระแทกแบบหลับหูหลับตา

มันโจมตีมอนสเตอร์ตามทางโดยไม่สนใจหน้าอินทร์หน้าพรหม มอนสเตอร์จักรพรรดิขั้นทองม่วงถูกเหยียบย่ำและตายจากอวัยวะแหลกละเอียด

ในขณะเดียวกัน การโจมตีของมอนสเตอร์ขั้นเซียนระดับสมบูรณ์เหล่านี้กลับทำอะไรพวกมันทั้งสาไม่ได้เลย ไม่มีการโจมตีใดสามารถทำลายการป้องกันพวกมันได้

แม้วิญญาณต่อสู้ทั้งสามจะมีพลังแค่จักรพรรดิทองเหลือง ความสามารถพวกมันก็ใกล้เคียงกับกึ่งเทพ

อย่างไรก็ตาม เนื่องด้วยประสิทธิภาพการฆ่าที่ลดลง มอนสเตอร์บางตัวจึงเริ่มพุ่งผ่านพวกมันมาได้และวิ่งเข้าหาหลินฮวง

หลิน ฮวงไม่ได้ตกใจ เขานำอาวุธสังหารเทพ23กระบอกจากแหวนหัวใจจักรพรรดิออกมา เริ่มยิงทีละกระบอกหลังเชื่อมต่อพวกมันด้วยด้ายพลังจิต

มอนสเตอร์จักรพรรดิขั้นทองม่วงนับพันถูกฆ่าตายทันทีที่อาวุธสังหารเทพระเบิดพลัง

เนื่องจากมันคือโลกแห่งฝัน หลิน ฮวงจึงไม่กังวลเกี่ยวกับพลังของอาวุธสังหารเทพ เขาเพลิดเพลินกับการยิงมอนสเตอร์โดยไม่ต้องกังวลถึงการเติมพลังงานหรือความเสียหายต่อตัวปืน

เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว และครึ่งชั่วโมงก็ผ่านไป

ฝูงมอนสเตอร์จักรพรรดิขั้นทองม่วงยังไม่อาจเข้าใกล้หลิน ฮวงได้

เขาเห็นความรู้สึกบนใบหน้าของมังกรยักษ์อย่างชัดเจน มันกำลังกัดฟันอย่างโกรธแค้น

“หน้าตาแกดูไม่ดีเลยนะ”หลิน ฮวงยังมีเวลาไป’ห่วงใย’ขณะควบคุมอาวุธสังหารเทพ”หิวข้าวงั้นหรอ?”

“เจ้าคิดว่านั่นคือทั้งหมดของข้ารึไงกัน?”เศษเสี้ยวจิตวิญญาณคำราม แม้มันจะไม่ได้กรีดร้อง แต่หลิน ฮวงก็สัมผัสถึงความคลั่งแค้นในน้ำเสียงมันได้

ขณะที่ลอยเหนือหัวศพมังกร เขาก็ไม่พูดอะไรนอกจากยิ้มเยาะเย้ยมัน

“เจ้ากำลังรนหนที่ตาย!”เศษเสี้ยวจิตวิญญาณไม่อาจสะกดกลั้นได้อีกต่อไป

ทันใดนั้น ศพมังกรใต้เขาก็ปล่อยลำแสงสีขาวสองสายจากตามัน

ตอนที่ 879 อาวุธสังหารเทพ 18000 กระบอก

ลำแสงสีขาวพุ่งออกจากดวงตาของมังกรฝันร้าย ทำให้ทั่วโลกแห่งฝันสั่นไหว

เมื่อลำแสงสีขาวจางหายไป มอนสเตอร์ระดับจักรพรรดิขั้นทองม่วงหลายแสน ตัวในฝูงก็ละลายเหมือนหิมะภายใต้ดวงอาทิตย์

มังกรฝันร้ายที่นอนตายบนยอดภูเขาไฟกลับคืนชีพอย่างรวดเร็ว ระดับพลังมัน พุ่งสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ขั้นการเปลี่ยนแปลง ขั้นกิ่งเซียน ขั้นเซียน..ขั้นเซียนปฐพี!

ในชั่วพริบตา กลิ่นอายของศพมังกรก็พุ่งสูงจนอยู่ในระดับที่หลิน ฮวงต้องสั่น สะท้าน

"เทพเสมือน?!"รูม่านตาของหลิน ฮวงขยาย เขาสัมผัสถึงกลิ่นอายของมันได้ อย่างชัดเจนว่าไม่ใช่แค่กึ่งเทพ แต่เหนือกว่านั้น

มีเพียงเทพเสมือนจึงสามารถทำให้ดวงวิญญาณเขาที่มีจิตเทวะผสาน สั่นสะเทือน

เมื่อลำแสงหายไป ดวงตาของมังกรฝันร้ายที่มองหลิน ฮวงอย่างโกรธแค้นกลับ

หายไป สิ่งเดียวที่หลงเหลือคือความเย็นชา

มันคือท่าทีของคนชั้นสูงที่มองคนชั้นต่ำ ความแตกต่างของขั้นก็เปรียบเหมือน มังกรยักษ์กับมดน้อย

มังกรฝันร้ายไม่มีอารมณ์ใดๆขณะมองหลิน ฮวง คำพูดเดียวหลุดออกจากปาก มันอย่างเย็นชา

“ตาย!"

เมื่อหลิน ฮวงคิดทำอะไรสักอย่าง เขาก็ตระหนักว่าไม่อาจขยับได้อีกต่อไป กรง เล็บมันอยู่ห่างจากหลิน ฮวงไม่ถึงเมตรในชั่วพริบตา

ขณะที่กรงเล็บเกือบสัมผัสร่างของหลิน ฮวง เงาสีขาวก็ปรากฏขึ้น มันนำหลิน ฮวงไปด้วยและปรากฏไกลออกไปหลายกิโลเมตร

มันคือดวงวิญญาณของแมว9หางซึ่งทำเช่นนั้น

ในขณะเดียวกัน วิญญาณต่อสู้อีกสองตนก็ได้เข้าโจมตีมังกรฝันร้ายพร้อมกัน

วิญญาณต่อสู้ทั้งสองได้ขยายร่างพวกมัน พวกมันขยายใหญ่จนเทียบเท่าได้ กับมังกรฝันร้าย

ต้นไม้เทพอาทิตย์มีไฟปกคลุมทั่วลำต้น ส่วนกิ่งก้านมันก็ได้เปลี่ยนเป็นแส้เพลิง ที่ตวัดใสร่างของมังกรฝันร้าย

แมมมอธจอมทำลายมีเกราะดำทั่วร่าง มันยกขาหน้าที่ที่ปก

คลุมด้วยโลหะด่า ขึ้นและบดขยี้มังกรฝันร้าย

“ไสหัวไป!"มังกรฝันร้ายระเบิดคลื่นพลังสีดำออกจากร่างมัน กิ่งของต้นไม้เทพ อาทิตย์ที่พันร่างมันถูกคลื่นพลังฉีก กระชาก

มังกรฝันร้ายคว้าโอกาส ยกกรงเล็บมันขึ้นบดขยี้กับกิ่งของต้นไม้เทพอาทิตย์ ไฟบนต้นไม้เทพอาทิตย์มอดดับและมันก็ลอยไปไกล ร่างมันหดกลับเป็นขนาด

ดั้งเดิมในอากาศ

วินาทีต่อมา มังกรฝันร้ายก็เหวี่ยงหางดำคล้ายอสรพิษยักษ์ใส่อากาศ ระเบิด เป็นลำแสงรุนแรง การโจมตีมันปะทะกับขาหน้าของแมมมอธจอมทำลาย

มันราวกับพายุสายฟ้าระเบิดในอากาศ ลมแรงระเบิดเป็นคลื่น แม้กระทั่งหลิน ฮวง ผู้ที่อยู่ไกลออกไปหลายกิโลเมตรก็ยังเกือบล้มลง

วินาทีต่อมา แมมมอธก็ปล่อยเสียงคร่ำครวญและร่างขนาดใหญ่ของมันก็ถูกซัด ไปไกลราวกับกระสุนปืนใหญ่ มันกระอักเลือดออกมากลางอากาศ เหมือนกับ ต้นไม้เทพอาทิตย์ ร่างขนาดมันหดลงอย่างรวดเร็ว

หลิน ฮวงรู้สึกโล่งใจหลังรับรู้ถึงสภาพของวิญญาณต่อสู้ทั้งสอง

มีเพียงเทพแท้จริงจึงสามารถทำลายกายเนื้อของเทพแท้จริงได้ มังกรฝันร้าย เป็นแค่เทพเสมือน ดังนั้นมันจึงไม่มีทางฆ่าพวกมันได้ แต่ทว่า เนื่องด้วยความ

แตกต่างด้านพลัง กายเนื้อกับกายเนื้อที่ปะทะกันจึงส่งผลกระทบต่อวิญญาณ และทำให้พวกมันทั้งคู่บาดเจ็บ

วิญญาณต่อสู้ทั้งสองอาจตายหากมังกรฝันร้ายใช้การโจมตีประเภทวิญญาณ

เศษเสี้ยวจิตวิญญาณไม่มีเทคนิคเช่นนั้น มันง่ายสำหรับหลิน

ฮวงที่จะผลาญ

พลังงานมันมากขึ้น ด้วยการใช้พลังวิญญาณโดยตรง การลดลงของพลังก็ย่อ มมากขึ้น

"ครั้งนี้เจ้าจะไม่มีทางรอดพ้นเงื้อมมือข้าไปได้!"หลังกำจัดวิญญาณต่อสู้ทั้งสอง มังกรฝันร้ายก็จับจ้องหลิน ฮวงอีกครั้งมันเปิดปากกว้าง กลุ่มก้อนพลังสีฟ้าบีบ อัดกันในปากมันอย่างรวดเร็ว

หลิน ฮวงไม่ได้ถูกยับยั้งในครั้งนี้ มังกรฝันร้ายดูเหมือนจะไม่กังวลว่าเขาอาจหนี ไปเลย อาจเป็นเพราะไม่มีทางที่เขาจะหลบหนีเพลิงมังกรของมันได้

หลิน ฮวงคุ้นเคยกับมังกรเช่นนั้นโดยธรรมชาติ เขารู้ว่ามังกรฝันร้ายกำลังพ่น เพลิงมังกร

แมว9หาง(ตอนก่อนแปลผิดว่าจิ้งจอก) ที่ยืนบนไหล่ของหลิน ฮวงสัมผัสได้ถึง วิกฤตและโค้งตัว แสดงพฤติกรรมตาม

ธรรมชาติของแมวเมื่อมันถูกคุกคาม

อย่างไรก็ตาม หลิน ฮวงกลับนิ่งเฉยมากขณะพบการโจมตี

เขาลูบหลังของแมว 9หาง" ฉันควรจัดการกับมันได้อยู่"

ทันทีที่เขากล่าว หลิน ฮวกงนำอาวุธสังหารเทพ23กระบอก

ออกมา

โดยธรรมชาติ อาวุธสังหารเทพย่อมไม่อาจรับมือกับการโจม

ตีของเทพเสมือน ได้ แต่ทว่า อาวุธสังหารเทพทั้ง23ตรงหน้า

ของหลิน ฮวงดูเหมือนจะมี ความสามารถการโคลนและพวก

มันก็เริ่มแตกตัว จนทำให้มีอาวุธสังหารเทพ กว่า18000

กระบอกในชั่วพริบตา

ในความเป็นจริง หลิน ฮวงมีแค่23กระบอกแต่นี่คือโลกแห่ง

ฝัน เขาสามารถ โคลนมันได้มากตามต้องการ

อาวุธสังหารเทพกว่า18000กระบอกลอยอยู่ในอากาศตรง

หน้าหลิน ฮวง เหมือนขบวนพาเหรด

มีด้ายพลังจิตเชื่อมต่อกับอาวุธแต่ละกระบอก

เมื่อรับรู้ท่าที่ผิดปกติจากหลิน ฮวง มังกรฝันร้ายก็ไม่ได้ดำเนินการรวบรวม เพลิงมังกรมันต่อ มันเปิดปากกว้าง ตัดสินใจพ่นเพลิงมันออกมาทันที มันราว

กับคลื่นสึนามิที่กำลังถาโถมใส่หลิน ฮวง

ในเวลานั้นเอง หลิน ฮวงก็เปิดใช้งานจิตเทวะ ยิงอาวุธสังหารเทพทุกกระบอก พร้อมกัน

ประกายไฟสีแดงก่อตัวเป็นคลื่นยักษ์ทันที แสงสีแดงที่น่ากลัวระเบิดออกมาและ ปกคลุมกว่าครึ่งท้องฟ้า

มันคือความคิดของเจ้าแดงที่จะรวบรวมการโจมตีของอาวุธสังหารเทพทุก กระบอก และมันยังเป็นเจ้าแดงที่คำนวณมุมของการจัดเรียงปืน

นั่นคือการจัดเรียงรูปแบบเดียวที่จะช่วยให้อาวุธสังหารเทพทั้งกระบอกผสาน การโจมตีกันได้

ปกติ การรวมเช่นนี้เป็นไปได้แค่ในทางทฤษฎีเท่านั้น แต่ยากจะทำให้เป็นจริง อย่างไรก็ตาม มันคือโลกแห่งฝัน ตราบใดที่หลินฮวงคิดและชเอมั่น มันก็ย่อม เกิดขึ้นจริงได้

บางทีอาวุธสังหารเทพกระบอกเดียวคงไม่อาจทำอะไรเทพเสมือนได้ แต่มัน แตกต่างออกไปเมื่อมีจำนวนมาก การโจมตีจากอาวุธสังหารเทพนับหมื่น กระบอกหมายถึงการเพิ่มพลังเป็นพันเท่าเช่นกัน มันไม่อาจมองข้ามได้

เพลิงมังกรราวกับคลื่นสมุทรที่ปะทะกับคลื่นเพลิง มันรุนแรงพอจะทำให้ท้องฟ้า แตกเป็นเสี่ยงๆ

คลื่นเพลิงแหวกไปจนถึงจุดสิ้นสุดของคลื่นเพลิงมังกรสีฟ้าในชั่วพริบตา เพลิง มังกรมอดดับทันทีที่คลื่นกระสุนตัดผ่าน

อย่างไรก็ตาม คลื่นกระสุนกลับเผาไหม้อย่างรวดเร็วในกระบวนการ

เมื่อมันดับเพลิงมังกรจนหมดสิ้น มันก็เหลือแค่ลูกบอลสีแดง

ที่เล็กกว่ากำปั้น

จากนั้นบอลแสงก็ถูกบดขยี้โดยกรงเล็บยักษ์ของมังกรฝันร้าย

มังกรฝันร้ายเงยหน้าขึ้น มองศัตรูมัน มันไม่คิดว่าหลิน ฮวงจะสามารถอยู่รอด ได้จากการโจมตีที่ทรงพลังสุดของมัน ไม่มีความหวาดกลัวในดวงตาเขาเลย

หลิน ฮวงอดแสยะยิ้มไม่ได้เมื่อเพลิงมังกรถูกทำลายโดยอาวุธสังหารเทพ

เขาเงยหน้าขึ้น มองมังกรฝันร้ายและพูดอีกครั้ง หากฉันเดาไม่ผิด ฉันเดาว่าจิต วิญญาณแกคงหายไปได้ทุกเมื่อ จริงไหม?"

มังกรฝันร้ายมองหลิน ฮวงอย่างอาฆาตและไม่พูดอะไร

"ฉันยังมีไฟตายที่ฉันยังไม่เคยใช้มาก่อน ฉันอยากดูว่ามันทรงพลังแค่ไหน"

หลิน ฮวงทำตัวเหมือนกำลังคุยกับเพื่อน"หากแกไม่ว่าอะไร

ฉันก็จะลองมันกับ แก"

ตอนที่ 880 รูปแกะสลักเทพอันที่4!

หลิน ฮวงคว้าแมว9หางบนบ่าเขาและวางมันบนฝ่ามือ

ในขณะเดียวกัน เขาก็บดขยี้การ์ดสีส้มด้วยมืออีกข้าง มันคือ

การ์ดวิญญาณ ต่อสู้เทพธิดาจอมเวทย์ระดับตำนาน

การ์ดสีส้มเลี่ยนเป็นแสงสีส้มและหายไปในร่างของแมว9หาง

แน่นอน มังกรฝันร้ายย่อมไม่อาจเห็นได้ ทั้งหมดที่มันสัมผัส

ได้ก็คือแมวขาวบน ฝ่ามือหลิน ฮวงกำลังเลื่อนระดับอย่างบ้า

คลั่ง

ระดับพลังมันเลื่อนจากจักรพรรดิขั้นทองเหลืองเป็นขั้นทอง

ขาว ขั้นทองม่วง

เป็นระดับเทพเสมือน! แมว9หางกระโดดออกจากฝ่ามือหลิน

ฮวงและลอยในอากาศ ร่างมันขยายใหญ่ จนยาวหนึ่งเมตร ไม่นับรวมหาง

มันมองมังกรฝันร้ายอย่างเย็นชา เพียงแค่การมองก็ทำให้มังกรฝันร้ายหนาวสั่น

แม้พวกมันจะมีระดับพลังเดียวกันซึ่งก็คือเทพเสมือนขั้น1 แมว9หางก็ยังรู้สึก เหมือนนักล่าชั้นนำ

มันสงสัยและสับสน มันไม่อาจคิดได้ว่ามนุษย์ตรงหน้ามันใช้วิธีใดถึงเลื่อนระดับ มอนสเตอร์ขั้นเซียนให้เป็นขั้นเซียนปฐพี

อย่างไรก็ตาม มันก็ต้องพับเก็บความคิดนั้นไปก่อน

เมื่อสัมผัสภัยคุกคามจากแมว9หางได้ มังกรฝันร้ายก็โจมตีโดยไม่ลังเล

เพลิงมังกรถูกพ่นออกมาทันทีที่มันเปิดปาก เพลิงแห่งหายนะถาโถมใส่แมว9หาง

เหมือนคลื่นเพลิง เทียบกับเพลิงมังกรที่มันปล่อยออกมา

เพลิงมังกรของชา โคลก็ดูเหมือนการเล่นของเด็กๆ

เพลิงมังกรทำให้โลกแตกเป็นเสี่ยงๆ มันมีรัศมีปกคลุมกว่าพันกิโลเมตร

สิ่งที่ทำให้มังกรฝันร้ายสับสนคือแมวขาวและมนุษย์หนุ่มกลับหายไปพร้อมกัน

ภายในรัศมีของเพลิงมังกร มังกรฝันร้ายสามารถสัมผัสได้แค่ลูกช้างและต้นไม้ ที่มันโจมตีก่อนหน้า

เพลิงมังกรไม่อาจทำอะไรพวกมันเลยแม้แต่น้อย

น่าแปลกใจ ต้นอ่อนแปลกๆนั่นกลับยังลอบดูดซับเพลิงมังกรมันช้าๆ

ทันใดนั้น มังกรฝันร้ายก็สัมผัสถึงอันตรายได้จากด้านหลังมัน

มันกระพือปีกและบินขึ้นไปบนท้องฟ้า แต่ก็สายเกินกว่าจะ

หลบการโจมตีของแมว9หาง

รังสีดุร้ายคู่หนึ่งฉายวูบในท้องฟ้า แม้มังกรฝันร้ายจะหลบส่วนหัวมันได้ แต่ปีก ขวาและขาขวามันก็ถูกตัด มีบาดแผลลึกบนหลังมันเช่นกัน มันลึกจนสามารถ เห็นกระดูกได้

แค่การโจมตีเดียวกลับทำให้มังกรฝันร้ายบาดเจ็บสาหัสจนไม่อาจเคลื่อนไหวได้ คล่องแคล่วอีกต่อไป

"นั่นทรงพลังมาก!'มังกรฝันร้ายระวังตัวขึ้น มันกวาดตามองรอบๆ ระงับความ เจ็บปวด เนื้อของมันถูกรักษาด้วยความเร็วที่มองได้ด้วยตาเปล่า

อย่างไรก็ตาม ความกลัวกลับขยายใหญ่ขึ้นในหัวใจมัน แมว9หางพุ่งทะยาน เข้าหามันอีกครั้ง

ด้วยเทคนิคซ่อนตัวลับของแมว9หางและความเร็วสุดสะพรึง สิ่งเหล่านั้นจึงอยู่ นอกการควบคุมมัน

ในฐานะมอนสเตอร์ที่มีพลังระดับเดียวกัน แมวหางกลับทรง

พลังกว่ามันมาก! ในไม่ช้า มังกรฝันร้ายก็สัมผัสได้ถึงอันตรายอีกครั้ง มันแม้กระทั่งช้าลงก่อน ตอนแรกเนื่องจากบาดแผลยังไม่ฟื้นตัวดี

เสียงฉีกขาดดังขึ้น

ปีกซ้ายของมังกรถูกตัด ขาซ้ายมันเองก็ถูกตัดตาม บาดแผลบนหลังมันกลับยิ่ง รุนแรงกว่าก่อนหน้า รอยตัดที่สองทำให้เห็นกระดูกคอมัน

หากการโจมตีแรกส่งผลต่อความสามารถ20%ของมัน การโจมตีนี้ก็ทำให้มัน เหลือความสามารถไม่ถึง30%

หลังการโจมตีครั้งที่สอง แมวหางก็โจมตีอีกครั้งโดยไม่เปิดโอกาสให้มันได้ รักษาบาแผล

การโจมตีส่งตรงต่อกระดูกสันหลังส่วนคอของมังกรฝันร้ายอีกครั้ง เนื้อนมันเป็น ชิ้นๆ

หัวขนาดยักษ์หล่นลงจากกระดูกสันหลังส่วนคอที่ถูกตัด

อย่างไรก็ตาม มันยัง ไม่ตายเพราะมันคือเทพเสมือน ถึงกระนั้นการเคลื่อนไหวมันก็ลดลงอย่างมาก

ความสิ้นหวังเตะเข้าสู่กล่องใจของมังกรฝันร้าย การต่อสู้นี้ไม่ยุติธรรมเพราะมัน ไม่อาจจับการเคลื่อนไหวของแมวหางได้ตั้งแต่ต้น หากไม่ใช่เพราะสัมผัสได้ ถึงอันตราย มันคงตายไปแล้ว มันย่อมไม่อาจเอาชีวิตรอดได้จนถึงตอนนี้

หลิน ฮวงผู้กำลังขี่บนหลังของแมว9หางอดพูดไม่ได้"เอาละ หยุดเล่นได้แล้ว"

แมวมักชอบเล่นกับเหยื่อเสมอ และนั่นก็คืออุปนิสัยของแมวที่สืบทอดต่อกันมา แต่หลิน ฮวงคิดว่ามันเป็นนิสัยที่ไม่ดี

โดยธรรมชาติ มังกรฝันร้ายย่อมได้ยินเสียงของหลิน ฮวงและตื่นตระหนก เพียง เมื่อมันกำลังคิดซื้อเวลาให้ตัวเอง มันก็รู้สึกได้ถึงความหนาวเย็นที่วิ่งแล่นลงคอ

มัน และมันก็เห็นศพมังกรไร้หัวตกลงจากฟ้า

แสงไร้สีระเบิดออกมาและกลายเป็นใหญ่ขึ้นในดวงตามัน นั่นคือศพของข้า?

เมื่อมองมังกรที่ถูกนั่นเป็นสิบๆสวน ศพมังกรไร้หัวก็เปลี่ยนเป็นเศษซากทันที และหายไปในท้องฟ้า

ความมืดปกคลุมวิสัยทัศน์ของหลิน ฮวงก่อนเขาจะหมดสติไป เมื่อวิสัยทัศน์เขา ฟื้นฟู เขาก็ตระหนักว่าตัวเองหลุดจากโลกแห่งฝันแล้ว

ไม่เพียงแต่อาวุธสังหารเทพทั้งหมดตรงหน้าเขาจะหายไป แต่วิญญาณต่อสู้ทั้ง สามก็เช่นกัน นับประสาอะไรกับแมว9 หางที่ใช้การ์ดวิญญาณต่อสู้เทพธิดา จอมเวทย์

ไปและตัวอื่นยังสู้กับฝูงมอนสเตอร์ ส่วนเจ้าแดงยังอยู่ในแขนเสื้อเขา

ศพมังกรฝันร้ายยักษ์สูญเสียชีพจรชีวิตไปโดยสิ้นเชิง ศพมันหดเล็กลงอย่าง รวดเร็ว มันเปลี่ยนเป็นรูปแกะสลักสีดำ

ขนาดเท่าฝ่ามือในชั่วพริบตา

หลิน ฮวงใช้จิตเทวะเขาและคว้ารูปแกะสลักที่กำลังตกลงไปในปล่อง

เศษเสี้ยวจิตวิญญาณถูกทำลายและในที่สุดเขาก็ได้รับรูปแกะสลักเทพอันที่4! "ท่านไม่เป็นไรนะขอรับ?"เจ้าแดงถามทันทีหลังรู้สึกว่าหลิน ฮวงตื่นขึ้นแล้ว

"ฉันไม่เป็นไร ก็แค่ถูกลากไปในโลกแห่งฝัน"หลินฮวงอธิบาย

เจ้าแดงเข้าใจว่าเกิดอะไรขึ้นตั้งแต่เห็นศพมังกรเปลี่ยนเป็นรูปแกะสลักเทพ

ในที่สุดไปและตัวอื่นก็รู้สึกโล่งใจที่เห็นกลิ่นอายของหลิน ฮวงกลับเป็นปกติ จากนั้นพวกมันก็ทุ่มกำลังทั้งหมดกับการเข่นฆ่าฝูงมอนสเตอร์

เนื่องจากศพมังกรหายไปแล้ว ในที่สุดภูเขาไฟจึงหยุดปล่อยมอนสเตอร์ออกมา แต่ทว่า มอนสเตอร์พวกที่ถูกปล่อยออก

มาแล้วกลับยังไม่หายไป พวกมันยังคง โจมตีไปและตัวอื่นอย่างบ้าคลั่ง

ด้วยวกลิ่นอายผิดปกติภายในภูเขาไฟ หลิน ฮวงจึงหันไปสั่งไปและตัวอื่น"ช่วย ดูแลสิ่งนี้ให้ฉันสักพักนะ ฉันจะไปตรวจสอบสิ่งที่เกิดขึ้นในนั้น"

จากนั้นเขาก็พาเจ้าแดงเข้าไปในภูเขาไฟทันที

ในไม่ช้า หลิน ฮวงก็มาถึงกันภูเขาไฟ ดวงตาเขาสว่างขึ้นเหมือนอัญมณีตอน เห็นภูเขากองกระดูกมอนสเตอร์และอุปกรณ์โลหะ

ภูเขาไฟคือที่ที่มังกรฝันร้ายเฝ้าเก็บสมบัติมันไว้!

"กระดูกมอนสเตอร์และอุปกรณ์เหล่านี้ไม่มีพลังเทวะเลย"เสียงของแผ่นหินดัง ขึ้น"การสร้างฝูงมอนสเตอร์ควรมาจากที่นี่ เศษเสี้ยวพลังงานที่หลงเหลือของ ศพมังกรฝันร้ายคือตัวสนับสนุนฝูงมอนสเตอร์"

"ดูเหมือนว่ามังกรฝันร้ายจะตั้งค่ายกลโดยเฉพาะเพื่อดูดซับพลังเทวะจาก กระดูกมอนสเตอร์เหล่านี้และสมบัติเทพก่อนมันตาย แต่ตอนนี้มันกลายเป็นรูป แกะสลักเทพแล้ว ค่ายกลจึงสลายหายไปโดยอัตโนมัติ"

"ค่ายกลนี้มีอยู่มาอย่างน้อยหนึ่งยุคสมัย กระดูกมอนสเตอร์ระดับเทพเสมือนและ สมบัติเทพเหล่านี้ไม่มีพลังเทวะหลงเหลือเลย มีแค่กระดูกมอนสเตอร์และสมบัติ เทพไม่กี่ชิ้นที่ข้าคิดว่าเคยเป็นเทพแท้จริง และยังมีพลังเทวะหลงเหลืออยู่บ้าง"

“ผมสามารถใช้กระดูกมอนสเตอร์และสมบัติเทพเหล่านี้เป็นวัตถุดิบแม้จะไม่มี

พลังเทวะได้ไหม?"หลิน ฮวงถาม

"เจ้าสามารถ แต่มันก็มีปัญหาเล็กน้อยในกระบวนการ

"ข้าสามารถจัดการได้ แต่อำนาจของท่านถูกจำกัดอยู่"เสียง

ของเสี่ยวเฮยดังขึ้น

“ได้งั้นพวกมันทั้งหมดก็เป็นของฉัน!"หลิน ฮวงแสยะยิ้มและให้เจ้าแดงจัด หมวดหมู่พวกมัน

"กระดูกมอนสเตอร์ระดับเทพเสมือน128ชิ้น กระดูกมนุษย์ระดับเทพเสมือน89 ชิ้น และอุปกรณ์ระดับเทพเสมือน101 ชิ้นที่ไร้ซึ่งพลังเทวะ มีกระดูกมอนสเตอร์ ระดับเทพแท้จริง3 ใน12

และกระดูกมนุษย์ระดับเทพแท้จริง2ใน11 ที่ยังมีพลังเทวะหลงเหลือ รวมถึงอุปกรณ์ระดับเทพแท้จริง5ใน23ชิ้น และหนึ่งในนั้นยังเป็น อาวุธพลังจิตที่เหมาะกับท่าน"

"นอกจากนั้น ยังมีแหวนเก็บของ128วงที่ยังไม่ถูกกำจัด เรายังไม่รู้ว่าของในนั้น มีค่ามากแค่ไหน"

หลิน ฮวงทิ้งความพอใจหลังใช้เวลาครึ่งชั่วโมงในการกวาดทั้งภูเขาไฟและจัด หมวดหมู่กระดูกมอนสเตอร์และอุปกรณ์

ทั้งหมดไว้ในแหวนต่างๆ

เขาไม่คิดอยู่หลังออกจากปล่องภูเขาไฟ

เนื่องจากแหล่งที่มาของฝูงมอนสเตอร์ถูกตัด มันจึงไม่มีภัยคุกคามต่อโลก

ภายนอกอีก ยิ่งไปกว่านั้น โดยปราศจากฝูงมอนสเตอร์ไร้สิ้นสุด คนจากรัฐบาล กลางย่อมมาถึงในไม่ช้า

หลิน ฮวงสั่งให้ไคลี่กำจัดซากศพมอนสเตอร์ทั้งหมดทันที ไม่นาน กองทัพเน ฟิลิกของไคลี่ก็กวาดสนามรบจนหมด

จากนั้นหลิน ฮวงก็เรียกมอนสเตอร์ทั้งหมดเขากลับทันที

ส่วนเขาก็เปลี่ยนเป็น ลูกงูน้อยสีแดงและเดินทางอย่างเงียบเชียบ

ตอนที่ 881 กลับเมืองตรัสรู้

มันเป็นตอนตี2เมื่อหลิน ฮวงออกจากใต้ดิน เขาไม่ได้อยู่ในขอบเหวนรก

หลังอัญเชิญไคลี่เพื่อกวาดล้างฝูงมอนสเตอร์และศพ เขาก็เรียกเธอกลับและกลับเมืองตรัสรูผ่านประตูมิติ

เมื่อหลิน ฮวงปรากฏในห้องของโรงเตี้ยมโดยตรง ถานหลางและคนอื่นก็สัมผัสได้ถึงระลอกพลังของประตูมิติทันที

“ในที่สุดนายก็กลับมา!”ถานหลางถอนหายใจเมื่อเห็นหลิน ฮ

วงกลับมาแบบครบ32 เฉิง เตาได้ขอให้เขาดูแลหลิน ฮวงเป็นอย่างดี หากหลิน ฮวงตาย ถานหลางคงตกอยู่ในสถานการณ์ยากลำบาก

“ขอโทษด้วย ฉันเจอฝูงมอนสเตอร์เข้า มันเลยต้องใช้เวลาสักพัก”หลิน ฮวงโกหกด้วยรอยยิ้ม

“แค่นายกลับมาก็พอแล้ว ขอบเหวนรกควรมีมอนสเตอร์ระดับนิรันดร์ขั้นสูงออกมาตอนเที่ยงคืนของวันนี้ เราไม่อาจสู้กับฝูงมอนสเตอร์ระดับนั้นได้ เราได้พูดกับศาลเจ้าเมืองคืนก่อนถึงวิธีป้องกันต่างๆ ไปพักผ่อนเถอะ ฉันจะบอกรายละเอียดนายเพิ่มทีหลัง”หลังพูดกับหลิน ฮวง ถานหลางก็ออกไปพร้อมดึงเฉงเถาและคนอื่นไปด้วย”พวกนาย อย่าเพิ่งรบกวนหลินเซี่ยเลย ค่อยคุยกับเข้าพรุ่งนี้เถอะ”

“ได้สิ เจอกันพรุ่งนี้เช้า”หลิน ฮวงส่งพวกเขาออกไปด้วยรอยยิ้ม

แน่นอน เขาไม่อาจบอกเกี่ยวกับฝูงมอนสเตอร์ที่ถูกหยุดได้ ยังไงถานหลางและคนอื่นก็ต้องค้นพบเรื่องนี้ด้วยตัวเอง

หลังส่งพวกเขาออกไป หลิน ฮวงก็ไม่ได้นอนทันที เขากลับอาบน้ำและแช่ตัวเองในอ่าง

เขาไม่ไดนอนหลับเลยในช่วงสองสามวันมานี้ แต่มันก็เป็น

เวลาสัปดาห์หนึ่งแล้วที่เขาไม่ได้อาบน้ำ

การแช่อยู่ในอ่างทำให้ความเครียดเขาลดลง

แม้การต่อสู้กับเศษเสี้ยวจิตวิญญาณของมังกรฝันร้ายจะอยู่ในจิตสำนึก แต่เขาก็ยังใช้ไพ่ตายเกือบหมดและต้องจดจ่ออยู่ตลอดเวลา

เขาหยิบรูปแกะสลักเทพของมังกรฝันร้ายออกจากช่องเก็บของและจับมันเบาๆ รูปแกะสลักดูเหมือนศพมังกรที่นอนอยู่เหนือปล่อง เว้นแต่ตอนนี้มันมีขนาดเล็กลงหลายเท่า

รูปแกะสลักเทพนี้คือรางวัลก้อนใหญ่สุดที่หลิน ฮวงได้รับตั้งแต่เข้าสู่แดนเทพตกสวรรค์

“มังกรฝันร้ายนี้มีระดับพลังเป็นถึงเทพแท้จริงขั้นสูงตอนมันยังมีชีวิต ความสามารถมันตรงกับวิญญาณแท้จริงที่ชื่อสมเสร็จฝันร้ายในสารานุกรมวิญญาณแท้จริง สมเสร็จฝันร้ายถือเป็นมอนสเตอร์ที่เด่นด้านพลังวิญญาณ เทียบกับมังกรฝันร้าย แม้กระทั่งมังกรฝันร้ายโตเต็มวัยก็ยังถือว่าเป็นเด็กร้อยเมื่อมันเป็นเรื่องของการควบคุมพลังวิญญาณ”

หลิน ฮวงส่ายหัวหลังได้ยินแผ่นหินพูดถึงสมเสร็จฝันร้าย

“ฉันยังไม่ต้องรีบกลั่นรูปแกะสลักเทพในตอนนี้”สำหรับคนจากพันธมิตรสวรรค์ การเลื่อนระดับพลังของหลิน ฮวงเกินคนธรรมดาไปมาก เขาไม่อยากให้ระดับพลังเขาเลื่อนต่อหน้ากลุ่มพันธมิตรสวรรค์อีกครั้ง

เขารู้ดีว่าทันทีที่เขากลั่นรูปแกะสลักเทพ ระดับพลังเขาย่อมเป็นนิรันดร์ขั้นกลาง มีการก้าวกระโดดอย่างมากในความสามารถโดยรวมเขา

หากเขาเลื่อนเป็นนิรันดร์ขั้นกลาง มันก็หมายความว่าไป่และตัวอื่นย่อมเลื่อนเป็นจักรพรรดิขั้นทองดำ

การก้าวขึ้นสู่จักรพรรดิขั้นทองดำหมายความว่าพวกมันสามารถสร้างวังชีวิตได้ ดังนั้นไป่และตัวอื่นก็ย่อมมีความสามารถสูงขึ้นอย่างมาก

เนื่องจากเขาได้รับรูปแกะสลักเทพอันที่4มา หลิน ฮวงจึงถามถึงอันที่5ทันที"คุณบอกผมว่ามีจิตวิญญาณของเทพแท้จริงอีกตนในโลกนี้ คุณอยู่ไหมว่ามันอยู่ไหน?"

"ข้าแค่สัมผัสถึงมันได้ มันซ่อนลึกอยู่ในที่ไหนสักแห่ง"แผ่นหินให้คำตอบเชิงลบ"แต่ข้าควรสัมผัสได้หากมันปรากฏอีกครั้ง"

"ได้ งั้นก็ช่วยแจ้งผมด้วยทันทีที่ได้เรื่องอะไร"เนื่องจากยังไม่มีข่าว หลิน ฮวงจึงไม่คิดจมปลักกับมัน

หลังเก็บรูปแกะสลักเทพไป หลิน ฮวงก็นำกล่องโลหะสีทองออกมาและวางมันข้างอ่าง กล่องสูงหนึ่งเมตร มันเปิดขึ้นทันทีที่เขาใส่พลังจิตลงไป เผยให้เห็นรูปปั้นโลหะสีดำของมอนสเตอร์นก

มันเป็นสมบัติเทพชิ้นเดียวที่หลิน ฮวงพบว่ามันเหมาะกับเขาจากรังมังกรฝันร้าย อาวุธพลังจิตระดับเทพแท้จริง

“งานดี!”หลิน ฮวงอดร้องไม่ได้

“อาวุธพลังจิตนี้ทำจากวัตถุดิบ36000ชิ้น มันดูเหมือนจะมีอย่างน้อยสองรูปแบบคือแบบรวมและแยก รูปแบบรวมควรเป็นหุ่นยนต์ ส่วนแบบแยกควรคล้ายกับมีดบินพลังจิตของเจ้า”

“พลังเทวะจากอาวุธพลังจิตนี้เกือบหมดแล้ว แต่เจ้าก็ไม่อาจใช้มันได้อยู่ดี เจ้าสามารถเก็บมันในร่างและบ่มเพาะมันด้วยไฟเทวะเพื่อฟื้นคืนพลังเทวะมัน”

“งั้น ผมจะใช้มันได้ตอนไหน?”หลิน ฮวงถามทันที

“เมื่อระดับพลังเจ้าเลื่อนเป็นกึ่งเทพหรือเทพเสมือน ซึ่งเป็นพื้นฐานการใช้พลังเทวะหรือเมื่อจิตเทวะเทียมเจ้าเปลี่ยนเป็นจิตเทวะแท้จริง ไม่มีทางอื่นนอกจากสองทางนี้”แผ่นหินตอบ

“งั้น ผมควรทำยังไงเพื่อบ่มเพาะมันในร่าง?”หลิน ฮวงถามต่อ

“สมบัติเทพแท้จริงล้วนมีจิตวิญญาณ มันจะสัมผัสได้ทันทีที่เจ้าใส่จิตเทวะลงไป”

หลิน ฮวงทำตามทันที เขาใส่จิตเทวะลงในอาวุธพลังจิต

มันใช้เวลาไม่นาน รูปปั้นคล้ายมอนสเตอร์นกก็มีประกายสีแดงในดวงตา มันเหลือบมองหลิน ฮวง และปล่อยแสงสีดำ

ใส่ระหว่างคิ้วของหลิน ฮวง

หลิน ฮวงมองในร่างเขา หลังค้นหาสักพัก เขาก็พบมอนสเตอร์นกที่เข้าสู่กงล้อชีวิตที่10เขาโดยตรงและเข้าไปในไฟเทวะ จากนั้นมันก็จำศีลในไฟ

หลังกลับสู่ความเป็นจริง เขาก็ตระหนักว่ากล่องทองซึ่งบรรจุอาวุธพลังจิตได้หายไปแล้ว จิตเทวะเขาดูเหมือนจะเก็บมันไป

“น่าเสียดายที่ไม่มีดาบหรือเกราะ…”หลิน ฮวงผิดหวังหลังค้นผ่านแหวนหัวใจจักรพรรดิ

อย่างไรก็ตาม เขากลับตื่นเต้นขึ้นเมื่อนึกได้ว่ายังมีแหวนเก็บของกว่าร้อยวง

เขานำแหวนเก็บของออกมาทีละวงและเริ่มค้นผ่านพวกมันอย่างถี่ถ้วน

ยิ่งเขามอง เขาก็ยิ่งผิดหวัง

ไม่มีสมบัติเทพในแหวนเก็บของเลย ไม่มีแม้กระทั่งคริสตัลพลังงาน เห็นได้ชัดว่ามังกรฝันร้ายได้ตรวจดูแหวนเก็บของไปก่อนแล้ว

มีแค่วัตถุดิบโลหะ บันทึกเคล็ดวิชาต่างๆ ของที่เขาไม่อาจ

ระบุ และขวดยาไรประโยชน์มากมาย มันนานเกินไป เม็ดยาในขวดเหล่านี้ล้วนเสียฤทธิ์ของพวกมัน ดังนั้นพวกมันจึงไร้ประโยชน์แล้ว

หลิน ฮวงยังพบแหวนเก็บสัตว์สองวงในบรรดาแหวนทั้งหมด แต่ก็ไม่มีมอนสเตอร์สักตัวในนั้น ต่อให้มี เขาก็สงสัยว่าพวกมันคงถูกฆ่าโดยมังกรฝันร้ายและเอาไว้ใช้เก็บกองกระดูกมอนสเตอร์แทน

โชคดี การค้นหาเขาไม่ได้ไร้ประโยชน์ โลหะส่วนใหญ่ยังอยู่ในสภาพสมบูรณ์และเขาก็สามารถศึกษาเคล็ดวิชาเหล่านี้ได้ชเนกัน เขาไม่ได้อ่านเคล็ดวิชาทั้งหมด แต่ก็เห็นทักษะดาบกว่า20อัน

“ทักษะดาบเหล่านี้ควรมีระดับสูง ยังไงพวกมันก็เก็บของสะสมของเทพ”หลิน ฮวงปลอบตัวเอง”แหวนเก็บของเหล่านี้ก็ยังอยู่ในสภาพดี ทั้งหมดมีความจุค่อนข้างมาก”

หลิน ฮวงยืนขึ้นเมื่อตระหนักว่ามันตี3แล้ว น้ำในอ่างเองก็เริ่มเย็นลง

เขากลิ้งไปบนเตียง หลังเช็ดตัวจนแห้งและสวมชุดนอนเขา

“เตียงในโรงเตี้ยมสบายมาก!”

<u>ตอนที่ 882 เป็นเหยี่ยวที่ดูดีมาก!</u>

หลิน ฮวงนอนไม่ถึง4ชั่วโมงและตื่นตอนประมาณ7โมงเช้า ความเหนื่อยล้าเขาหายไปจนหมดสิ้น

สำหรับระดับนิรันดร์ การนอน2-3ชั่วโมงก็พอแล้ว ในความเป็นจริง การไม่นอน2-3วันไม่ใช่ปัญหา เว้นแต่เขาอาจเหนื่อยเล็กน้อย

มันจะไม่เป็นปัญหาหากเขาสู้กับคนธรรมดา แต่ทว่า ความเหลื่อมล้ำเล็กน้อยเนื่องจากสภาพต่อสู้อาจทำให้พ่ายแพ้ เมื่อมันเป็นการต่อสู้ การพักผ่อนอย่างเหมาะสมคือสิ่งจำ

เป็นเพราะเรื่องไม่คาดฝันอาจหมายถึงความตาย

หลิน ฮวงทำให้การนอนหลับติดเป็นนิสัย การนอนอย่างเพียงพอจะช่วยให้เขาทำทุกอย่างได้เต็มกำลัง

ในความเป็นจริง ระดับหลุดพ้นหลายคนก็ทำเช่นเดียวกัน พวกเขาจะนอนหลับตอนกลางคืนหากไม่พบเจอสถานการณ์ผิดปกติใดๆ

หลิน ฮวงเจอกับถานหลางเมื่อเขาออกห้องหลังล้างหน้า

“มากินข้าวเช้าด้วยกันสิ ฉันจะเล่าเรื่องเมื่อวานให้ฟังขณะกิน”ถานหลางเชิญด้วยรอยยิ้ม

โรงเตี้ยมไม่ได้จัดเตรียมอาหารเช้าให้ แต่มีแผงขายก๋วยเตี๋ยแสนอร่อยและเปิดตอนเช้าไม่ไกลจากโรงแรม

ทั้งคู่มุ่งตรงไปแผงก๋วยเตี๋ยวโดยไม่ลังเลเมื่อมาถึงชั้นล่าง

มันยังเช้า โต๊ะส่วนใหญ่ว่างเปล่า มีแค่4ที่ที่ถูกจับจอง

หลิน ฮวงและถานหลางเดินตรงเข้าไปและนั่งบนโต๊ะข้างหน้าต่าง หลิน ฮวงสั่งก๋วยเตี๋ยวเนื้อปกติ ส่วนถานหลางสั่งเนื้อตุ๋น พวกเขายังสั่งอาหารว่างมาสองจาน

ถานหลางตรงเข้าเรื่องที่พวกเขาคุยกันคืนก่อนด้วยเสียงต่ำ

“เรามีตัวตนระดับนิรันดร์จำกัดเมื่อเทียบกับฝูงมอนสเตอร์ ดังนั้น ในการประชุมคืนก่อน เราจึงตัดสินใจคอยคุ้มกันประตูเมืองทั้งสองแห่ง เราจะวางผู้เชี่ยวชาญด้านการโจมตีระยะไกลในเมืองเพื่อลาดตระเวนทั่วกำแพงและป้องกันมอนสเตอร์ไม่ให้คลานขึ้น”

“จะมีมอนสเตอร์ระดับนิรันดร์ขั้นสูงขึ้นมา แม้ความแข็งแกร่งของนายจะสู้พวกมันได้ มันก็จะเป็นปัญหาหากถูกฝูงมอนสเตอร์กลุ้มรุม ในเมื่อนายเป็นผู้ใช้พลังจิตและถนัดการโจมตีระยะไกล นายก็ควรอยู่ในเมืองเพื่อคุ้มกันกำแพง แค่อัญ

เชิญมอนสเตอร์นายออกไปสู้ก็พอ”ถานหลางกังวลว่าจะเกิดเรื่องอะไรกับหลิน ฮวง เหนือสิ่งอื่นใด ผู้ควบคุมเป็นที่รู้กันดีว่าไม่ถนัดการต่อสู้ระยะประชิด ยิ่งไปกว่านั้น หลิน ฮวงยังเป็นผู้ใช้พลังจิตซึ่งทำให้เขาเหมาะแก่การป้องกันกว่า

“ใช่แล้ว ฉันกำลังจะถามว่านายสามารถอัญเชิญมอนสเตอร์มาได้กี่ตัว?”

หลิน ฮวงตกตะลึงหลังได้ยิน จำนวนการอัญเชิญของผู้ควบคุมทั่วไปฉายวูบในหัวเขาก่อนตอบ”5”

ภายใต้สถานการณ์ปกติ ผู้ควบคุมส่วนใหญ่จะถูกจำกัดด้วย

วิญญาณพวกเขาก่อนบรรลุระดับเพลิงสวรรค์และสามารถอัญเชิญมอนสเตอร์ได้แค่ตัวเดียว บางคนที่มีพรสวรรค์อาจเรียกได้สองตัว คนเหล่านี้จะถูกพิจารณาเป็นผู้มีพรสวรรค์ ส่วนคนที่อัญเชิญได้สามตัวจะถือเป็นอัจฉริยะ

เมื่อพวกเขาไปถึงระดับเพลิงสวรรค์โดยเฉพาะเพลิงทอง ผู้ควบคุมส่วนใหญ่จะสามารถเรียกมอนสเตอร์ออกมาได้2-3ตัวพร้อมกัน มีคนเพียงหยิบมือที่สามารถเรียกมอนสเตอร์ออกมาได้กว่า4ตัวพร้อมกัน ซึ่งหาได้ยากมาก

เมื่อบรรลุระดับนิรันดร์ ผู้ควบคุมส่วนใหญ่จะเรียกมอนสเตอร์ได้กว่า4ตัว มันหาได้ยากที่จะมีใครเรียกออกมาได้5ตัว และก็ยิ่งยากไปใหญ่สำหรับ6ตัวขึ้น

การประกาศว่าเขาสามารถเรียกออกมาได้แค่5ตัวจะทำให้เขาถูกจัดเป็นผู้ควบคุมที่เหนือกว่าค่าเฉลี่ยนเท่านั้น

นอกจากการคำนึงถึงเรื่องนี้ หลิน ฮวงยังคิดว่าเขาควรเรียกมอนสเตอร์ตัวไหนดี เขามีมอนสเตอร์อัญเชิญแค่5ตัวที่มีความสามารถในการต่อสู้ระดับต่ำ

พวกมันคือราชาเฮอคิวเลี่ยน ปิงหวาง สายฟ้า ปีศาจมาลาเชี่ยนและชุดคลุมเลือด

ในคว่มเป็นจริง เขาไม่เต็มใจอัญเชิญปีศาจมาลาเชี่ยน ในเรื่องของการป้องกัน ปีศาจมาลาเชี่ยนนับเป็นอันดับสองรองจากไทแรนด์ แม้กระทั่งมอนสเตอร์ระดับจักรพรรดิขั้นทองดำยังไม่อาจทำลายการป้องกันมันได้

โชคดี ฝูงมอนสเตอร์ในปัจจุบันเป็นแค่นิรันดร์ขั้นสูง หากพวกมันพบกับมอนสเตอร์กลายพันธ์สามครั้งระดับนิรันดร์ขั้น9เช่นปีศาจมาลาเชี่ยน มันคงไม่อาจทำลายการป้องกันได้ ราชาเฮอคิวเลี่ยนก็เหมือนกันและตัวอื่นก็ไม่ควรมองผ่านลักษณะอันผิดปกติของปีศาจมาลาเชี่ยน

“ทำไมนายไม่เก็บไว้สักตัวและให้อีก4ตัวตามเราไปละ?เราจะให้พวกมันคอยเฝ้าประตูละสองตัว”เมื่อเห็นหลิน ฮวงขมวดคิ้วเล็กน้อย ถานหลางก็คิดว่าเขาไม่เต็มใจจะพูดถึงคุณสมบัติของเขาในฐานะผู้ควบคุม จากนั้นเขาก็เปลี่ยนไปเป็นเรื่องของความสามารถมอนสเตอร์ทันที

“ความสามารถของมอนสเตอร์ตัวอื่นเมื่อเทียบกับราชาเฮอคิวเลี่ยนเป็นยังไง?”

“ไม่มากไม่น้อยไปกว่ากัน”หลิน ฮวงยิ้ม เขามีมอนสเตอร์ระดับนิรันดร์ขั้น9 22ตัวภายใต้การควบคุม

ความสามารถสูงสุดคือมอนสเตอร์ระดับกึ่งบรรพกาลทั้งสามแลนเซล็อต จอมสังหารและจอมปีศาจ รวมถึงเจ้าแดงที่ครอบครองกองทัพ และอัศวินทั้งสองที่สามารถผสานกับอสรพิษจันทร์ทมิฬได้ ตัวตลกที่ครอบครองสมบัติหุ่นเชิด ไคลี่ กองทัพเธอและจ้าวสงครามก็ถูกพิจารณาให้อยู่ในระดับ

เดียวกับทั้งสามตัว

ความสามารถรองลงมาคือไป่ ชาโคล ไทแรนด์และตัวอื่น ไป่ ชาโคล และไทแรนด์เคยอยู่จุดสูงสุด แต่เนื่องจากพวกมันยังติดอยู่ที่การกลายพันธ์สามครั้ง พวกมันจึงยังไม่มีการเพิ่มในความสามารถ อย่างไรก็ตาม หลิน ฮวงรู้ว่าพวกมันจะมีความสามารถเทียบเท่าแลนเซล็อตทันทีที่พวกมันเลื่อนขั้น อสรพิษจันทรา ชุดคลุมเลือด อิมพ์ ปีศาจมาลาเชี่ยนและแม่มดที่อยู่ไกลออกไปในเขต7อยู่ในระดับนี้

ท้ายสุดก็คือราชาเฮอคิวเลี่ยน ปิงหวาง และสายฟ้า สอง อสรพิษจันทร์ทมิฬเองก็อยู่ในระดับนี้เช่นกันหากไม่ใช่เพราะทักษะผสาน พวกมันแม้กระทั่งอ่อนแอยิ่งกว่าราชาเฮอคิวเลี่ยนซะอีก

หลิน ฮวงตกตะลึงที่ได้ยินว่าเขามีมอนสเตอร์ในระดับเดียวกับราชาเฮอคิวเลี่ยน จากนั้นก็นึกคำพูดที่ราชาเฮอคิวเลี่ยนบอกว่ามันด้อยสุดในหมู่มอนสเตอร์ของหลิน ฮซง

‘หรือที่ราชาเฮอคิวเลี่ยนพูดในวันนั้นจะเป็นจริง?!’ถานหลางคิดกับตัวเองและมองหลิน ฮวงเพื่อดูว่าเขาล้อเล่นรึเปล่า

เมื่อเห็นสีหน้า หลิน ฮวงก็รู้ว่าถานหลางกำลังคิดอะไรอยู่ ดังนั้นเขาจึงอธิบายทันที”มอนสเตอร์ของฉันมีหลายประเภท บางตัวถนัดต่อสู้ระยะประชนิด บางตัวถนัดระยะไกล บางตัวเด่นความเร็ว และก็มีตัวที่เด่นพละกำลัง ในความเป็นจริง

พวกมันมีทิศทางการบ่มเพาะแตกต่างกัน ดังนั้นการทำมาเปรียบเทียบกันจึงไม่ใช่ผลลัพธ์ที่แน่นอน โดยรวมแล้วพวกมันก็มีความสามารถเหมือนกัน ไม่มีตัวใดมีความสามารถการต่อสู้ระยะประชิดอย่างราชาเฮอคิวเลี่ยน”

“ฉันเข้าใจ”ในที่สุดถานหลางก็รู้สึกโล่งใจ

ก่อนหน้า เขาลอบคำนวณความน่าจะเป็นที่จะชนะหากหลินฮวงมีมอนสเตอร์5ตัวที่เก่งตัวราชาเฮอคิวเลี่ยน

สิ่งที่เขาไม่รู้ก็คือเขาไม่มีโอกาสชนะเลยหากราชาเฮอคิวเลี่ยน ปิงหวาง สายฟ้า ปีศาจมาลาเชี่ยนและชุดคลุมเลือดสู้

ร่วมกัน

ปิงหวางมีความสามารถทำให้คนช้าลง ทันทีที่ชุดคลุมเลือดใช้โซ่ลงทัณฑ์ โอกาสที่ถานหลางจะตายก็100% ไม่มีทางที่เขาจะรอดชีวิตได้เลย มอนสเตอร์อีกสามตัวเองก็ไม่ต้องขยับนิ้วเพื่อฆ่าเขา

โดยธรรมชาติ หลิน ฮวงย่อมไม่มีทางให้ถานหลางรู้เรื่องนั้น เขาคิดบอกให้ชุดคลุมเลือดและตัวอื่นอย่าเปิดเผยความสามารถจริงต่อหน้าคนอื่น

หลังอาหารเช้า ทั้งคู่ก็กลับโรงเตี้ยม หลังถานหลางบอกหลิน ฮวงถึงการประชุมเมื่อคืน

ทั้งสิบจากพันธมิตรสวรรค์มารวมตัวกันตอน8โมง

“หลีเจี่ยและหลินเซี่ยจะอยู่ในเมือง คอยป้องกันกำแพงตะวันตกและเหนือ บางคนจากศาลเจ้าเมืองจะคอยป้องกันด้วย คนอื่นจะตามฉันออกไปนอกเมือง 4คนจะไปประตูเมืองตะวันออก ส่วนอีก4คนไปประตูเมืองใต้”ถานหลางมองหลินฮวงหลังอธิบายเสร็จ”หลินเซี่ย เรียกมอนสเตอร์นายออกมาเลย”

หลิน ฮวงพยักหน้าและปรากฏที่ทางเข้าโรงเตี้ยม เขาขยี้

การ์ดมอนสเตอร์ขณะถูแหวนเก็บสัตว์

ราชาเฮอคิวเลี่ยน ปิงหวาง สายฟ้า ปีศาจมาลาเชี่ยนและชุดคลุมเลือดออกมาพร้อมกัน

คนจากพันธมิตรสวรรค์รวมถึงถานหลางกลั้นลมหายใจเมื่อสัมผัสได้ถึงกลิ่นอายสุดสะพรึงของพวกมัน

พวกเขาคุ้นเคยกับปิงหวางตั้งแต่หลิน ฮวงอัญเชิญมันบนต้นไม้ขั้นบันได อย่างไรก็ตาม มันคือครั้งแรกที่พวกเขาเห็นอีกสามตัว

“มอนสเตอร์กลายพันธ์สามครั้งระดับนิรันดร์ขั้น9ห้าตัว!”เฉิงเถาไม่อาจกลั้นเสียงตะโกนได้

คนอื่นเองก็กำลังคิดเหมือนกันแต่พวกเขาไม่ได้ส่งเสียง

“เป็นเหยี่ยวที่ดูดีมาก!”ถานหลางอดอุทานออกมาไม่ได้ จับจ้องสายฟ้าไม่ละสายตา

สายฟ้ามองต่ำอย่างหยิ่งยโสและหรี่ตามองถานหลาง จากนั้นก็สะบัดหน้าหนี

ราชาเฮอคิวเลี่ยนเหลือบมองถานหลางเช่นกันและส่งเสียงเย้ยหยัน

ถานหลางได้สติคืนและมองราชาเฮอคิวเลี่ยนด้วยความรู้สึกอับอาย

“เอาละ สายฟ้าจะอยู่ส่วนอีก4ตัวจะตามพวกนายไป”หลินฮวงประกาศและลอบพูดกับชุดคลุมเลือดและปีศาจมาลาเชี่ยน เตือนให้พวกมันอย่าแสดงไพ่ตายออกมา

จากนั้นถานหลางก็ออกไปพร้อมกับราชาเฮอคิวเลี่ยนและชุดคลุมเลือด ส่วนอีก4คนนำโดยเฉิงเถาก็พาปิงหวางและปีศาจมาลาเชี่ยนไปด้วย

ตอนที่ 883 ชอบกินปลา

เมื่อถานหลางมาถึงประตูตะวันออกของเมืองตรัสรู้พร้อมพันธมิตรสวรรค์อีกสามคนและมอนสเตอร์ทั้งสอง รองเจ้าเมืองหู่เถาก็กำลังนำ6ผู้อาวุโสและองครักษ์เซียน100นายเข้าต่อสู้

มอนสเตอร์ขั้นกึ่งเซียนระดับสูงอยู่เหนือการควบคุมของทหารธรรมดา นอกจากองครักษ์เซียน ไม่มีใครสามารถสู้กับพวกมันได้

องครักษ์เซียนส่วนใหญ่จากศาลเจ้าเมืองเป็นขั้นกึ่งเซียน

ระดับกลาง มีเพียงหัวหน้าที่เป็นระดับสูง อย่างไรก็ตาม พวกเขาก็พร้อมไปด้วยประสบการณ์มากมาย

พวกเขาแบ่งออกเป็นกลุ่มละ13คน สร้างค่ายกลรบขนาดเล็กที่มีหัวหน้าเป็นแกนกลางขึ้น ทุกค่ายกลแตกต่างกัน และความสามารถโดยรวมพวกเขาก็แข็งแกร่งพอๆกับราชาเฮอคิวเลี่ยน

ทั้ง5กลุ่มเข้าเข่นฆ่าฝูงมอนสเตอร์ง่ายๆ ในขณะเดียวกันอีก5กลุ่มก็ยืนคุ้มกันอยู่ไม่ไกลจากเมือง คอยเฝ้าดูมอนสเตอร์ที่พวกเขาพลาด รวมถึงรอสลับเปลี่ยนตำแหน่ง

รองเจ้าเมืองหู่เถามีพลังระดับสูงสุดแล้ว ดังนั้นเขาจึงแข็งแกร่งเทียบเท่าเฉิงเถา ฝีมือเชิงดาบเขาน่าทึ่งและความ

สามารถเขาก็คล้ายกับจอมดาบที่ต่ำกว่าแลนเซล็อต

ผู้อาวุโสทั้ง6อ่อนแอกว่าเล็กน้อย แต่ทุกคนก็ล้วนมีพลังระดับสูง แม้พวกเขาจะไม่ได้ทรงพลังนัก แต่พวกเขาก็ยังผสมผสานกลยุทธ์ต่อสู้จนทรงพลังกว่ากลุ่มองครักษ์เซียนเล็กน้อย

ฝูงมอนสเตอร์ถูกขัดขวางอยู่นอกกำแพงเมืองตรัสรู้ห่างออกไปสามกิโลเมตร

เมื่อสังเกตเห็น ถานหลางก็นำคนเข้าร่วมสนามรบ

สมาชิกทั้งหมดของพันธมิตรสวรรค์คืออัจฉริยะ นอกจากนี้ทุกคนยังมีพลังระดับนิรันดร์ขั้น9 ดังนั้น การสู้กับมอน

สเตอร์ขั้นกึ่งเซียนระดับสูงซึ่งเทียบได้กับนิรันดร์ขั้นสูงจึงไม่ใช่ปัญหาอะไรสำหรับพวกเขา

การต่อสู้เปลี่ยนเป็นการเข่นฆ่าอยู่ฝ่ายเดียวทันทีที่ทั้ง4เข้าร่วม โดยเฉพาะถานหลาง เขาสวมเกราะดำและไม่ได้ใช้อาวุธใดๆ มอนสเตอร์หลายตัวถูกล้มภายในหมัดที่สองของเขา

เขาแม้กระทั่งมีเวลาไปสนใจว่ามอนสเตอร์ของหลิน ฮวงกำลังทำอะไร

ราชาเฮอคิวเลี่ยนเหมือนเดิมไม่มีเปลี่ยน มันเหมือนรถถังไร้เทียมทานในฝูงมอนสเตอร์

มอนสเตอร์ขั้นกึ่งเซียนระดับสูงเหล่านี้ไม่อาจทำลายการป้องกันมันได้เลย

หลังเฝ้าดูการต่อสู้ของราชาเฮอคิวเลี่ยนอย่างชื่นชม ถานหลางก็หันไปมองชุดคลุมเลือด

ชุดคลุมเลือดลอยอยู่ในอากาศอย่างสงบ เสื้อคลุมของมันพลิ้วไหวตามแรงลม มันยื่นมือออกจากเสื้อคลุม ไม่มีเนื้อหนังบนมือมัน แต่กลับเป็นกระดูกสีขาวคล้ายหิมะ

พื้นเริ่มสั่นเมื่อมันกำหมัดเล็กน้อย ไม่นาน ภูเขาไฟก็ก่อตัวขึ้นอย่างรวดเร็ว ลาวาสีแดงปะทุอย่างบ้าคลั่ง ภายในรัศมีร้อยกิโลเมตร ชุดคลุมเลือดดูเหมือนจ้าวแห่งลาวา ยืนอยู่เหนือคลื่นลาวา เข้ากลืนกินมอนสเตอร์จำนวนมาก แค่การโจมตี

เดียวมันก็ฆ่ามอนสเตอร์ได้นับหมื่นตัวแล้ว

ทุกคนที่เห็นต่างทำสีหน้าโง่งม ขากรรไกรของถานหลางถึงกับตกลง

ด้วยการรับรู้ถึงการจ้องมองของถานหลาง ชุดคลุมเลือดหันไปมองเขาด้วยดวงตาสีฟ้าขณะขยายแม่น้ำลาวามันเหมือนไม่ใช่เรื่องใหญ่อะไร ลาวาคืบคลานไปหามอนสเตอร์ที่อยู่ไกลออกไป

ขณะที่การต่อสู้ฝั่งตะวันออกเริ่มรุนแรง ทางใต้เองก็ตึงมือเช่นกัน

รองเจ้าเมืองอีกคนจากศาลเจ้าเมืองนำ6ผู้อาวุโสและ

องครักษ์เซียนสิบกลุ่มเข้าปะทะ

เฉิงเถานำคนจากพันธมิตรสวรรค์และสองมอนสเตอร์เข้าสนามรบ

ทั้ง4จากพันธมิตรสวรรค์คิดว่าปิงหวางและราชาเฮอคิวเลี่ยนคนมีสไตล์การต่อสู้เหมือนกัน เหนือสิ่งอื่นใด นอกจากสีขนที่แตกต่างกัน พวกมันกลับดูเหมือนกันราวกับฝาแฝด

อย่างไรก็ตาม พวกเขาก็ตระหนักว่าการตัดสินพวกเขาผิดไป เมื่อพื้นเริ่มถูกแช่แข็ง มอนสเตอร์จำนวนนับไม่ถ้วนกลายเป็นรูปสลักน้ำแข็งกึ่งโปร่งใสทันที

ความสามารถของปิงหวางในการฆ่ากลุ่มมอนสเตอร์นับว่า

ทรงพลังกว่าราชาเฮอคิวเลี่ยน

มอนสเตอร์ขั้นกึ่งเซียนระดับสูงไม่อาจต่อต้านพลังแช่แข็งมันได้เลย

ทั้ง4จากพันธมิตรสวรรค์ลอบอุทานว่าพวกเขาโชคดีหลังเห็นการโจมตีของปิงหวาง

ในขณะเดียวกัน ปีศาจมาลาเชี่ยนก็มีเทคนิคเหมือนกับราชาเฮอคิวเลี่ยน ซึ่งคือการพุ่งชนเหมือนกับรถถัง

จะมีเสียงโลหะกระทบทุกครั้งที่มอนสเตอร์พุ่งชนใส่มัน ราวกับการโจมตีพวกมันกระทบใส่โลหะชิ้นหนึ่ง นอกจากนั้น ไม่มีบาดแผลที่พบเห็นบนร่างกายเลย

กล้ามแขนของปีศาจมาลาเชี่ยนคืออาวุธชั้นดี มอนสเตอร์ทุกตัวจะถูกบดขยี้ทันทีที่มันเขวี้ยงหมัด ไม่จำเป็นต้องใช้หมัดที่สอง

แม้กระทั่งเฉิงเถาก็ยังตกตะลึง เขาลอบสงสัยว่าตัวเองจะเป็นยังไงหากต้องสู้กับปีศาจมาลาเชี่ยน

เจ้าแดงคอยดูการต่อสู้ด้านนอกประตูเมือง แต่มันไม่ได้ฉายภาพให้หลิน ฮวงเนื่องจากยังมีคนจากศาลเจ้าเมืองอยู่รอบๆ

มีองครักษ์เซียนสองกลุ่มและทหารเซียนธรรมดานับพันบนแต่ละกำแพงเมืองทางใต้และตก

หลิน ฮวงอยู่บนกำแพงเมืองทิศเหนือพร้อมคนจากศาลเจ้าเมือง

ฝูงมอนสเตอร์กำลังมาจากทางทิศตะวันออกเฉียงใต้และมีกลุ่มคอยขวางทางพวกมันทั้งสองข้าง มีเพียงมอนสเตอร์บางตัวที่ทำการอ้อมและเข้าใกล้เมืองได้บ้าง

อย่างน้อย ก็ไม่มีอะไรภายในวิสัยทัศน์ของหลิน ฮวง นอกจากศพมอนสเตอร์ไม่กี่ตัวด้านล่างกำแพง ไม่มีมอนสเตอร์แม้แต่ตัวเดียวที่เข้ามาในเมืองได้

องครักษ์เซียนจากศาลเจ้าเมืองเบื่อหน่าย ส่วนใหญ่กำลังจับจ้องสายฟ้าที่ยืนอยู่ข้างหลิน ฮวง พวกเขาไม่อาจปกปิดความอิจฉาบนใบหน้าได้

สายฟ้ามีขนสีเทาดำพร้อมลวดลายสีทอง ร่างมันยาวและสง่างาม มีกระแสไฟฟ้าสีม่วงกระพริบอยู่รอบร่างมันเป็นครั้งคราว

จากการมองมัน สายฟ้าดูสมบูรณ์แบบมาก ยิ่งไปกว่านั้นกลิ่นอายที่มันปลดปล่อยยังเกือบเทียบเท่าเจ้าเมือง

มอนสเตอร์ตนนี้นับเป็นสัตว์บินที่ทุกคนบนโลกต่างต้องการ

แม้กระทั่งหัวหน้าองครักษ์เซียนสองคนที่มักเฉยเมยก็ยังอดพูดกับหลิน ฮวงถึงสายฟ้าไม่ได้"เหยี่ยวตนนี้มีพลังอะไรบ้างหรือท่าน?"

“มันมีทั้งธาตุลมและสายฟ้า”

“มันบินได้เร็วหรือไม่?”

“เร็วมาก”

“ท่านมักให้อะไรมันกิน?”

“อืม ก็…”หลิน ฮวงอยากพูดว่าเขาไม่ค่อยให้อาหารมันและในไม่ช้าก็นึกได้ว่าสายฟ้าได้ขอปลาเป็นอาหารขยะ ดังนั้นเขาจึงตอบอย่างหน้าด้าน”ข้ามักให้ปลามัน…”

“ข้าชอบกินงูเหมือนกัน”สายฟ้าพูดผ่านการส่งเสียง

“บางครั้ง ข้าก็ให้มันกินอสรพิษ”หลิน ฮวงกล่าวเสริม

ขณะที่คนจากศาลเจ้าเมืองคุยกัน ในหัวของหลิน ฮวงก็ขบคิดอย่างหนัก

หากเขาตรงไปศาลเจ้าเมืองเพื่อแลกแต้มจำนวนมหาศาล ข่าวย่อมกระจายออกไปอย่างรวดเร็ว

หากเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้น ไม่เพียงแต่เขาจะถูกเปิดเผยความสามารถ แต่คนจากรัฐบาลกลางก็อาจคิดว่ามันคือเขาที่นำรูปแกะสลักเทพไปทันทีทีท่พวกเขาได้ยินข่าวหลังขึ้นมาจากใต้ดิน

แม้เขาจะไม่ต้องกลัวคนจากรัฐบาลกลางที่เข้ามาในแดนเทพตกสวรรค์ การหลีกเลี่ยงปัญหาก็ย่อมดีกว่า

‘ฉันควรปลอมตัวและแลกแต้มจากศาลเจ้าเมืองอื่นหรือนิกายแทน?’

<u>ตอนที่ 884 ตัดหน้า!</u>

มันเป็นตอน5ทุ่มและสิ่งนี้ก็เกิดในใต้ขอบเหวนรก

หลังผ่านไป23ชั่วโมง ในที่สุดกองทัพรัฐบาลกลางก็เข้ามา

ใกล้ภูเขาไฟ รังของ มังกรฝันร้ายหลังเดินทางมา

นานกว่า5000กิโลเมตร

ในเวลานั้น กองทัพที่แข็งแกร่ง200คนก็ลดลงเหลือ 176คน

ทั้ง176คนแยกเป็น กลุ่มเล็กหลายกลุ่มและเริ่มการค้นหา

ฟู ฉิงเว่ยขมวดคิ้วขณะกวาตดามอง เธอพึมพำเสียงเบา

อย่างสับสน"แปลก พิกัดที่กงซุนให้มาอยู่แถวนี้ แต่ทำไมเรา

ถึงไม่พบแหล่งที่มาของฝูงมอนสเตอร์ กัน?"

ในฐานะหัวหน้าของภารกิจจากรัฐบาลกลางและหัวหน้า

ของEA2 เธอมั่นใจว่า ข้อมูลนั้นถูกต้อง

"มีบางอย่างแถวนี้!"นจากกลุ่มตะโกนขึ้น

ฟู ฉิงเว่ยตรงไปที่นั่นทันที

สมาชิกคนหนึ่งเปล่งความคิด"ดูเหมือนจะมีร่องรอยการต่อสู้บนพื้น"

สมาชิกEA2คนอื่นตามมาและดูมันอย่างถี่ถ้วน

ร่องรอยบนพื้นดูเหมือนจะถูกตัดด้วยดาบบางชนิด แต่มันอาจเกิดจากมอน สเตอร์ที่มีกรงเล็บแหลมเช่นกัน

ฟู ฉิงเว่ยหน้าซีดลงเล็กน้อย

"มอนสเตอร์รอบภูเขาไฟนี้ถูกกำจัดหมดแล้ว!"ทั้งหมดหยุดการค้นหาทันทีและ เข้าร่วมทีมล่า

ประมาณ20นาทีต่อมา ในที่สุดพวกเขาก็กวาดไปทั่วภูเขาไฟ ท้ายที่สุดคนจาก รัฐบาลกลางก็เห็นร่องรอยที่เหลือจากการต่อสู้ของไปและตัวอื่น รวมถึงเลือดที่ ไหลซึมลงบนพื้น

"มีร่องรอยการต่อสู้อยู่มากรอบภูเขาไฟ เห็นได้ชัดว่าไม่ใช่ผลจากการต่อสู้ ระหว่างมอนสเตอร์ เลือดยังคงสดใหม่อยู่เลย"สมาชิกEA2ได้ข้อสรุปเดียวกัน หลังตรวจสอบอย่างละเอียด

พวกเขาถูกแย่ง!

“มีรอยกระบี่ ดาบ น้ำแข็ง รอยไหม้และรอยปืนจากมือปืน... การต่อสู้เป็นวงกว้าง ดูเหมือนมันจะเป็นการเข่นฆ่าอยู่ฝ่ายเดียว มันไม่ใช่ฝีมือของคนๆเดียว มีแค่ กองทัพขนาดใหญ่ถึงทำเช่นนี้ได้!"

“แต่ใครจะรู้เกี่ยวกับมังกรฝันร้ายนอกจากเราละ?"ฟู ฉิงเว่ยสับสน"คนที่ชื่อกง ซุนบอกว่าเขาไม่ได้บอกใครเรื่องนี้นอกจากเราเลย"

"แล้วหากกงซุนโกหกละ?"หญิงสาวในชุดลายพรางถาม

ฟูฉิงเว่ยตกตะลึงเมื่อได้ยิน ความจริงประจักษ์ตรงหน้าเธอ

และมันดูเหมือนจะไม่ มีคำอธิบายอื่น

หากกงซุนไม่เปิดเผยข้อมูลต่อใครนอกจากพวกเธอ มันย่อมไม่มีกลุ่มอื่นที่รู้ เกี่ยวกับการดำรงอยู่ของมังกรฝันร้าย

"ฉันคงสงสัยว่านี่เป็นฝีมือของพวกขัตติยะหากพวกเขาไม่ได้ถูกนิกายตั๋วเทียน

ฆ่าไป"ชายหนุ่มผมสั้นแสดงความคิดเห็น เขาคือหนึ่งในสมาชิกEA2 และชื่อเขา ก็คือเฟย หยุน

ขัตติยะคือชื่อแรกที่ผุดในหัวของฟู ฉิงเว่ยเพราะมันคือกลุ่มที่ทรงพลังสุดใน บรรดาองค์กรมืด

อย่างไรก็ตาม ขัตติยะถูกคนท้องถิ่นฆ่าไปแล้ว เธอได้ส่งคนไปยืนยันข่าวเมื่อได้ ยินเรื่องนี้ และพิสูจน์ว่าเป็นจริง

"บางทีมันอาจเป็นอีกาม่วงหรือนักบุญ หรืออาจเป็นพวกนอกรีต พวกนอกรีตมี เทคนิคมากสุด ดูเหมือนพวกเขาจะจากไปเงียบๆหลังลงมือและหลีกเลี่ยงการ เผชิญหน้ากับ

เรา"ชายกล้ามโตกล่าว เขาคือสมาชิกEA2

และชื่อเขาก็คือเพิ่งหยี

ฟู ฉิงเว่ยหันมามองชายในชุดคลุมขาวข้างเธอ"นายทำนายได้ไหม?"

“อัตราความสำเร็จไม่สูงเพราะมันข้องเกี่ยวกับเทพ แต่ฉันจะลองดู"ชายชุดขาว

พยักหน้า

ชื่อเขาคือเกา เจิ้ง และเขาก็เป็นผู้พยากรณ์สองคนในทีม

รัฐบาลกลางได้ปล่อยข่าวมาก่อนหน้า บอกว่าพวกเขามีสองผู้พยากรณ์ร่วมมือ ด้วย เจตนาก็เพื่อสร้างความสับสนเพื่อไม่ให้ผู้พยากรณ์ตกเป็นเป้าขององค์กร มืด

โอกาสที่องค์กรมืดจะลอบสังหารผู้พยากรณ์จะสูงหากพวกเขารู้ว่ารัฐบาลกลาง มีผู้พยากรณ์แค่คนเดียว

อย่างไรก็ตาม องค์กรมืดคงต้องไตร่ตรองหากมีสองคน

เหตุผลก็เพราะพวกเขา ต้องฆ่าผู้พยากรณ์ทั้งสอง แต่ทว่า การฆ่าทั้งสองย่อมยากกว่าการฆ่าคนเดียว และราคาที่ต้องจ่ายก็สูงตามเช่นกัน

เกา เจิ้งนำกระดองเต่าและเหรียญสามเหรียญออกมา เขาเสียบเหรียญลงไปใน

ช่องว่างและทำสัญญาณมืดที่ซับซ้อนพลางกล่าวคาถา

กระดองเต่าลอยในอากาศและเริ่มหมุนด้วยตัวมันเอง

ขณะที่เกาเพิ่งคว้ากระดองเต่าหลังทำสัญญาณมือเสร็จ

กระดองก็ระเบิดไป พร้อมกับเหรียญ สลายกลายเป็นฝุ่น

มือของเกาเพิ่งค้างในอากาศและถอนออกมา เขายักไหล่

และมองฟู ฉิงเว่ยอย่าง ช่วยไม่ได้"มันไม่ได้ผล

"งั้นก็พยายามหาเบาะแสอื่นแทน" ในเมื่อการทำนายล้มเหลว ฟูจิงเว่ยจึงไม่ให้ เกาเพิ่งลองอีกครั้ง เธอชี้ไปยังภูเขาไฟ

ตรงหน้า"ไปตรวจดูภูเขาไฟพวกนั้นด้วย"

คนจากรัฐบาลกลางแบ่งเป็นสิบกว่ากลุ่มและเริ่มค้นหา

ประมาณครึ่งชั่วโมงต่อมา กลุ่มที่รับผิดชอบการสืบสวนก็

กลับมาทีละกลุ่ม ความพยายามพวกเขาล้วนไร้ประโยชน์

"ดูเหมือนองค์กรที่นำรูปแกะสลักเทพไปจะไม่ทิ้งเบาะแส

อะไรไว้ให้เราเลย"ฟฉิง เว่ยโกรธ เธอยิ้มเยาะให้กับความโง่

เขลาของตัวเอง

"กลับไปเมืองเว่ยหยาง!"

“เราจะกลับไปมือเปล่างั้นหรอ?"เฟิง หยกล่าวอย่างไม่เต็มใจ

“แล้วเราจะทำอะไรได้วที่นี่ไม่มีอะไรเหลือแล้ว!" "กลับกัน

เถอะ รูปแกะสลักเทพของมังกรฝันร้ายถูกชิงไปแล้วและฝูง

มอนสเตอร์ ก็หยุดแล้ว เราสามารถกลับมาได้ทุกเมื่อใน

อนาคต"เกา เจิ้งส่งสัญญาณให้เฟิง หยี กันไม่ให้เขาสร้าง

ปัญหา

"มีผู้บ่มเพาะหลายคนที่ฝึกฝนดาบและกระบี่ เราไม่อาจหาได้ว่าเป็นใคร แต่ก็มีผู้ บ่มเพาะธาตุไฟและน้ำแข็งไม่มาก รวมถึงมือปืน"ประกายความดุดันฉายผ่าน ดวงตาของฟฉิงเว่ย"ช่วยฉันหาเมื่อเราออกไป ฉันอยากดูว่าองค์กรไหนที่กล้าตัดหน้าเรา!”

หลิน ฮวงเพิ่งเข้านอนในโรงเตี้ยมไม่นาน เขาไม่รู้ว่าฟฉิงเว่ยและคนจากรัฐบาล กลางกำลังสาปแช่งเขา

อย่างไรก็ตาม เขาก็รู้ว่าคนจากรัฐบาลกลางต้องไปถึงพิกัดก่อนหน้าของมังกร ฝันร้ายแล้ว

"คนจากรัฐบาลกลางควรไปถึงได้แล้ว ฉันสงสัยว่าเมื่อไรข่าวเรื่องฝูงมอนสเตอร์ จะกระจายออกไป"หลิน ฮวงไม่ได้นอนหลับขณะนอนบนเตียง หัวเขาเต็มไป ด้วยสิ่งที่เขาต้องจัดการ"ฉันต้องหาเวลาเพื่อปลีกตัวจากพันธมิตรสวรรค์ไปแลกศพมอนสเตอร์เหล่านี้"

“ตอนนี้ปัญหาที่จัดการได้ยากสุดก็คือจิตวิญญาณเทพแท้จริงที่ชื่อกง ซุน แผ่น หินไม่อาจระบุตำแหน่งมันได้หากมันยังซ่อนตัวอยู่"

ตอนที่ 885 แพะ

มันเป็นเกือบตี2 เมื่อกองทัพรัฐบาลกลางเร่งรีบกลับมายัง เมืองเว่ยหยางหลัง ภารกิจล้มเหลว

พวกเขากระจายข่าวเรื่องฝูงมอนสเตอร์ในตอนเช้า อย่างไรก็ตาม พวกเขา ไม่ได้พูดถึงว่าพวกเขาถูกตัดหน้าและรับชื่อเสียงในการแก้ไขวิกฤติฝูงมอนสเตอร์

หลิน ฮวงมีความสุขเมื่อได้ยินข่าวจากรัฐบาลกลาง วิธีที่รัฐบาลกลางปิดซ่อน ความจริงคือผลลัพธ์ที่เขาต้องการ

เขาไม่สนใจว่าพวกเขาจะเอาเครดิตไป ยังไงเขาก็คือผู้รับผลประโยชน์ทั้งหมด

นั่นคือสิ่งที่เขาใส่ใจ

แต่ทว่า คนจากพันธมิตรสวรรค์ตกใจกับข่าว

"พวกเขาสมควรกับชื่อ พวกเขากลับกล้าลงไปข้างล่างนั่น

และสู้กับต้นตอของ

ฝูงมอนสเตอร์" แม้กระทั่งถานหลางก็ยังชื่นชมความกล้าของ

รัฐบาลกลาง

"พวกเขามีจำนวนคนมากสุด เราก็สามารถทำได้หากมีคน

ถึง200คน!"เฉิงเถา ไม่เต็มใจยอมรับ

“ตั้งแต่ฝูงมอนสเตอร์หมดลง วิกฤติในแดนหมอกนี้ก็ได้รับ

การแก้ไข ฉันเดาว่า เราควรออกไปหลังกวาดล้างมอนสเตอร์

ที่เหลือ"หลีเจียเงยหน้ามองถานหลาง"

ทรัพยากรที่นี่มีจำกัด และเวลาเราในแดนเทพตกสวรรค์ก็

เหมือนกัน"

“พวกนายคิดว่าไง?"ถานหลางยังไม่บอกความคิดเขาทันที

เขากลับโยนคำถาม ให้คนอื่น

"อันที่จริง หลีเจียก็พูดถูก"ถึงหนิงเห็นด้วย"เราอยู่ในแดนหมอกนี่มากว่าครึ่ง เดือนแล้ว พูดให้ถูก มันเป็นวันที่47แล้ว เราเหลือเวลาไม่ถึงครึ่งเดือนของเวลา สามเดือน และยังมีหลายสิ่งให้ค้นพบในแดนเทพตกสวรรค์ ดังนั้นเราจึงไม่ต้องเสียเวลาที่นี่"

คนอื่นพยักหน้ารับ หลิน ฮวงเป็นคนเดียวที่ไม่ตอบสนอง

“หลินเซี่ย นายไม่เห็นด้วยงั้นหรอ?"ถานหลางสังเกตเห็นปฏิกิริยาเขา

"ฉันอยากอยู่ต่ออีกสัก2-3วัยเพื่อหาแก่นคริสตัลเพิ่ม"หลิน ฮวงหาข้ออ้าง" เหนือสิ่งอื่นใด ของที่สามารถฟื้นพลังชีวิตได้ทันทีก็นับว่าหาได้ยากมาก"

คนอื่นประหลาดใจกับความคิดหลิน ฮวง พวกเขาอยากออกไป แต่เขาเป็นคน เดียวที่เลือกอยู่ นั่นหมายความว่าเขาขอแยกจากกลุ่มและลุยเดี่ยว

หลีเจียมองลึกไปในดวงตาของหลิน ฮวงและก้มมองถ้วยน้ำชาบนโต๊ะตรงหน้า ไม่มีใครบอกได้ว่าเขาคิดอะไรอยู่

เฉิงเถาตกตะลึงและคัดค้านทันที"หลินเซีย ไม่มีฝูงมอนสเตอร์อีกแล้ว นายไม่มี

ทางได้รับแก่นคริสตัลแม้จะอยู่เพื่อล่า ทำไมนายถึงไม่ออกไปพร้อมเรา? ประสิทธิภาพเราจะสูงกว่าหากล่ากันเป็นกลุ่ม"

ถานหลางเงียบไปสักพักและดูเหมือนจะนึกอะไรได้ เขาไม่ได้สนับสนุนเฉิงเถา" หากนายอยากอยู่ นายก็อยู่ไปเถอะ แดนหมอกปลอดภัยกว่าข้างนอกมาก นาย สามารถเข้าร่วมกับเราได้เสมอเมื่อนายเบื่อกับที่นี่"

"ขอบคุณ"หลิน ฮวงพยักหน้าด้วยรอยยิ้ม

ขณะที่พันธมิตรสวรรค์กำลังหารือกัน องค์กรอื่นก็กำลังพูดถึงหัวข้อที่คล้ายกัน

องค์กรส่วนใหญ่ได้รับทรัพยากรจากศาลเจ้าเมือง เหล่านิ

กายได้นำเสนอพวก มัน ด้วยการใช้ขัตติยะเป็นสิ่งย้ำเตือน

องค์กรมีดจึงรู้ว่าพวกเขาไม่อาจใช้กาลัง ขโมยมาได้

ฝูงมอนสเตอร์หมดลง นอกจากการกวาดล้างมอนสเตอร์ที่

เหลือและแลกแต้ม มันก็ไม่มีประโยชน์ที่ต้องอยู่อีก

องค์กรทั้งหมดกำลังคิดที่จะออกไป

เมื่อรัตติกาลมาเยือน หนึ่งในโรงเตี้ยมของเมืองเว่ยหยางก็

หนาแน่นไปด้วยฝูง ชนทันที

โรงเตี้ยมถูกจองเต็มโดยคนจากรัฐบาลกลางมาแล้วสัปดาห์

หนึ่งและไม่มีคน นอกได้รับอนุญาติให้เข้า

กองทัพจากรัฐบาลกลางนั่งรวมกันที่โถงโรงเตี้ยม

ชายหนุ่มผมสั้น เฟยหยุนแบ่งปันผลการสืบสวนที่เขาหามา

ตลอดวัน"ฉันได้ ตรวจสอบองค์กรที่ตัดหน้าเราแล้ว หากฉัน

เดาไม่ผิด มันควรเป็นฝีมือของพวก นอกรีต

"มีมือปืนสองคนในบรรดาพวกนอกรีต และพวกเขายังเป็นคู่

แฝดหญิง ยังมีผู้ใช้ ธาตุไฟและน้ำแข็งในหมู่พวกเขาอีกด้วย ท่ามกลางองค์กรทั้งหมด มีแค่พวก นอกรีตที่ตรงกับร่องรอยการต่อสู้"

"ฉันบอกแล้วว่ามันเป็นพวกนอกรีต!"เฟิงหยีรีบยึดอก แสดงท่าทางเหมือนคน ฉลาด

“บัดซบ ไอพวกนอกรีตโมันกล้าตัดหน้าเรา?!"ฟู ฉิงเว่ยทุบโต๊ะอย่างแรง ทำให้ โต๊ะไม้เปลี่ยนเป็นฝุ่น

"หัวหน้า เราควรไปสั่งสอนพวกมันกันหน่อยไหม?"เฟย หยุนถามอย่าง กระตือรือร้น

"แน่นอน!ไม่อย่างนั้น พวกมันคงคิดว่าจะแย่งชิงอะไรจากรัฐบาลกลางก็ได้! "ฟู ฉิงเว่ยตอบโดยไม่ลังเล แต่ในไม่ช้าก็สงบลง"แต่รอก่อน มันยังไม่ถึงเวลา"

"ทุกคนต่างก็เหนื่อยกันมามากแล้ว มาพักสักสองวันและไปกวาดล้างมอนสเตอร์นอกเมือง”

“วิกฤติฝูงมอนสเตอร์ได้รับการแก้ไขแล้ว องค์กรส่วนใหญ่ต้องเตรียมการออก แดนหมอกนี้ รวมถึงพวกนอกรีต เราจะต้องหยุดพวกนอกรีตก่อนพวกมัน ออกไป"

"เฟย หยุน นายต้องคอยจับตาดูการเคลื่อนไหวของพวกนอกรีตเอาไว้ แจ้งฉัน ทันทีที่มีข่าวสารอะไร"

พวกนอกรีตที่อยู่ไกลหลายหมื่นกิโลเมตรไม่รู้ว่าพวกเขากำลังเป็นแพะรับบาป แทนหลิน ฮวง

เพียงเพราะพวกเขามีมือปืนสองคนและผู้ใช้ธาตุที่ครอบครองธาตุไฟและน้ำแข็ง รัฐบาลกลางจึงปฏิบัติต่อพวกเขาในฐานะศัตรู

ในขณะเดียวกัน ผู้ร้ายตัวจริงอย่างหลิน ฮวงกลับไม่รู้เรื่องอะไรเลย

แม้ว่าเมล็ดกาฝากของเจ้าแดงจะติดตามการเคลื่อนไหวของรัฐบาลกลางอยู่ แต่ พวกมันก็ไม่กล้าเข้าใกล้เกินไป

ในEA2 พู ฉิงเว่ยและผู้พยากรณ์เกาเพิ่งสามารถสัมผัสการดำรงอยู่ของเมล็ด กาฝากได้ง่ายๆหากเข้าใกล้ระยะ

เจ้าแดงทำได้แค่ควบคุมเมล็ดกาฝากให้อยู่ห่างหลายร้อยเมตร พวกมันไม่อาจ ได้ยินสิ่งที่พวกเขากำลังพูดกัน

เนื่องจากเขาไม่ต้องคอยปกป้องกำแพงเมืองอีก หลิน ฮวงจึงให้ราชาเฮอคิว เลี่ยน ปิงหวาง ชุดคลุมเลือดและปีศาจมาลาเชี่ยนตามถานหลางและคนอื่นไป กวาดล้างมอนสเตอร์

ในทางกลับกัน เขาเลือกอยู่ที่โรงเตี้ยมเพื่อดำเนินการศึกษาเคล็ดวิชา

เวลาผ่านไปอีกสองวัน ถานหลางและคนอื่นกวาดล้างมอนสเตอร์ที่เหลือในรัศมี

พันกิโลเมตรรอบเมืองจนหมด

นอกจากหลิน ฮวง ทุกคนจากพันธมิตรสวรรค์ได้แลกแต้มด้วยศพมอนสเตอร์ และแลกเปลี่ยนทรัพยากรมากมาย

เนื่องจากพวกเขาไม่จำเป็นต้องอยู่อีก ถานหลางและคนอื่น จึงอำลาคนที่ศาล เจ้าเมือง นอกจากหลิน ฮวง ทุกคนจากพันธมิตรสวรรค์ออกไปในตอนเช้าวันที่สาม

หลิน ฮวงส่งพวกเขาที่ประตูมิติใกล้ทางออกของแดนหมอก เมื่อดูประตูมิติอย่าง ใกล้ชิดและคนหายไป เขาก็หมุนตัวและกลับมายังห้องพักเขา

หลิน ฮวงไม่อาจคุ้นชินกับโรงเตี้ยมว่างเปล่าเพราะมันเคยหนาแน่นไปด้วยผู้คน

เมื่อเขากลับห้อง สีหน้าเขาก็ต้องเปลี่ยนไป เขาปล่อยวิญญาณต่อสู้ทั้งสาม

ออกมาพร้อมกันและตะโกน"นั่นใคร?!”

หลิน ฮวงมั่นใจว่าเขาถูกดึงไปในโลกแห่งฝันโดยไม่รู้ตัว

เหตุผลเพราะเขาตระหนักว่าเจ้าแดงไม่ได้อยู่ในแขนเสื้อเขา

อีกต่อไป

จากนั้นเขาก็นึกถึงความผิดปกติก่อนหน้า ไม่มีแม้แต่แขกคนเดียวในโรงเตี้ยม แต่แม้กระทั่งเจ้าของและเด็กรับใช้ก็ยังหายไป เสียงจากแขกชั้นล่างและเสียงร้อง ตะโกนของเด็กรับใช้ไม่มีอีก ทั่วทั้งโรงเตี้ยมเงียบจนเหมือนบ้านผีสิง

ตอนที่ 886 ผมชอบอะไรที่เป็นรูปธรรม

เงาขาวคล้ายผีทะลุเข้าไปในห้องพัก

วิญญาณต่อสู้ทั้งสามโอบล้อมมันก่อนที่หลิน ฮวงจะได้ตอบสนอง

"ข้ามาอย่างสันติ เด็กน้อย"ชายผมขาว สวมชุดขาวยืนอยู่ข้างก่าแพงและแสดง เจตนา

"คุณก็คือกงซุน?"แผ่นหินในร่างเขาได้ส่งเสียงตั้งแต่แรกแล้วมันบอกเขาว่า

ชายชราตรงหน่าเขาคือจิตวิญญาณเทพแท้จริง เฒ่ากงซุนที่มังกรฝันร้ายกล่าว ก่อนหน้า

“ดูเหมือนว่าเจ้าจะรู้จักข้าจากมังกรชั้นต่ำนั่น" ชายชราหนวด

ขาวพยักหน้า

“ทำไมคุณถึงดึงผมมาในโลกแห่งฝัน?"หลิน ฮวงถามขณะให้วิญญาณต่อสู้ทั้ง สามทิ้งระยะออกมา

“เพราะนี่คือทางเดียวที่ข้าจะคุยกับเจ้าได้" กงซุนฝืนยิ้ม

"หลังข้าตายจากการต่อสู้กับมังกรชั้นต่ำนั่น มันก็ไม่ตายทันที จากนั้นมันก็ใช้ เสี้ยวอาณาจักรที่พังมันเพื่อสร้างโลกนี้ขึ้น ต่อมา มันก็ได้วางแผนเพื่อพยายามคืนชีพตัวมัน"

“ในทางกลับกัน ข้ากลับหลงเหลือแค่เสี้ยวจิตวิญญาณ เมื่อมันสร้างโลกนี้ ข้า เผอิญเล็ดลอดเข้ามาในเสี้ยวอาณาจักรมัน อุบัติเหตุเกิดขึ้น ข้าได้ผสานเข้า กับอาณาจักรมันและกลายเป็นส่วนหนึ่งของโลกนี้ ข้าไม่อาจเห็นใครได้ และไม่อาจสื่อสารกับผู้อื่นได้"

"แต่ทว่า การผสานก็ทำให้ข้าเป็นส่วนหนึ่งของความสามารถมัน ดังนั้นข้าจึง คิดใช้โลกฝันเพื่อสื่อสารกับคนอื่นเพราะข้า

สามารถได้ยินและเห็นในโลกนี้ เท่านั้น"

คำอธิบายของกงซุนทำให้หลิน ฮวงลดความระวังลงเล็กน้อย แต่ความสงสัยก็ จุดขึ้นพร้อมกัน

“ทำไมคุณถึงมาหาผมตอนนี้มันก็สามวันแล้วที่มังกรฝันร้ายตายไป ทำไมคุณ ถึงไม่ปรากฏทันที?ทำไมถึงเลือกแสดงตัววันนี้ เมื่อเพื่อนของผมจากไป?"

“มีอยู่สองเหตุผล อย่างแรกคือแม้ข้าจะไม่อาจเห็นหรือสื่อสาร แต่ตัวตนข้าก็ สามารถสัมผัสได้โดยจิตเทวะภายในระยะใกล้ บางคนในหมู่เจ้ามีจิตเทวะ เหมือนกับเจ้า และยังทรงพลังยิ่งกว่าเจ้า ข้าไม่อยากก่อให้เกิดความยุ่งยากใดๆ ดังนั้นข้าจึงเลือกมาพบเจ้าหลังพวกเขาจากไป"

“เหตุผลที่ข้าไม่มาพบเจ้าทันทีเพราะข้ายังไม่พร้อม ข้าได้เฝ้าดูเจ้าต่อสู้กับจิต วิญญาณมังกรนั่น รวมถึงการต่อสู้ในโลกแห่งฝัน ข้าเห็นทุกอย่างผ่านเทคนิคพิเศษ"

"พูดตามตรง ข้าประหลาดใจที่เจ้าชนะ ข้าคิดว่าเจ้าจะตาย เมื่อถูกลากเข้ามาใน โลกแห่งฝัน ข้าไม่เชื่อเมื่อเจ้าฆ่ามันได้"

"การทำลายเศษเสี้ยวจิตวิญญาณคือภารกิจที่ข้ามอบให้ตัวเอง มันคือ

ความหมายการดำรงอยู่ของข้า การฆ่าจิตวิญญาณของมังกรนั่นย่อมหมายถึง เจ้าได้ทำภารกิจข้า ซึ่งทำให้ข้าสูญเสียจุดประสงค์การดำรงอยู่"

"ในขณะที่ข้ายังสับสน เจ้าก็จากไปทันทีหลังขุดภูเขาไฟ ข้าจึงไม่มีโอกาสคุย กับเจ้า"

"คุณหมายถึงใครที่มีจิตเทวะเหมือนผม?"หลิน ฮวงอดถามไม่ได้

"มันคือคนที่ดูเหมือนเด็ก ผู้ที่ใช้แมลง"

"หลีเจี๊ย?เขาปิดบังมันได้ดีทีเดียว.."รูม่านตาของหลิน ฮวงหดลงเล็กน้อย เขา สงสัยว่าหลีเจียอาจรู้ถึงความลับเขา รวมถึง

การล่าพวกขัตติยะและเครื่องราง

"เจ้าหนู ข้าคิดขอบคุณเจ้า แต่ข้าไม่รู้ว่าควรทำยังไงจนถึงวันนี้" เมื่อเห็นหลิน ฮวงเงียบ กงซุนก็พูดอีกครั้ง"ในเมื่อเราพบกันวันนี้ เจ้าก็อาจบอกข้าได้ว่าเจ้า อยากได้อะไร"

"งั้น ผมจะไม่อ้อมค้อม"เมื่อได้ยิน หลิน ฮวงก็ได้สติ ความเศร้าโศรกที่มีหายไป

"หากคุณมีรูปแกะสลักเทพ ผมก็ขอมัน หากคุณไม่มี คุณสามารถให้สมบัติ เทพกับผมก็ได้ หากไม่มี มันก็สามารถเป็นสมบัติกึ่งเทพ"

"งั้น สิ่งของคืออย่างเดียวที่เจ้าต้องการ?"กงซุนตกตะลึงกับความต้องการ

"ใช่ ผมชอบอะไรที่เป็นรูปธรรม"หลิน ฮวงยอมรับ

"เมื่อมังกรนั่นถูกฆ่า จิตวิญญาณมันก็จำศีลสักพัก ข้าลอบไปสืบสวนโลก ภายนอกอยู่สักพัก ในเวลานั้น วัตถุประสงค์

หลักคือการหาสถานการณ์ ภายนอกอาณาจักร บางคนที่รอดชีวิตจากการเดินทางได้นำสมบัติกลับมา"

"ข้าจำได้ว่ามีรูปแกะสลักเทพอยู่"กงซุนขมวดคิ้วเล็กน้อย"มันควรมีสมบัติเทพ ด้วยเช่นกัน"

"เยี่ยมมาก!"ดวงตาของหลิน ฮวงสว่างขึ้น เขาไม่กล้าขอมาก

กงซุนยื่นมือไปในอากาศและรูปแกะสลักสีฟ้าเย็นยะเยือกก็ปรากฏในมือเขา มัน เป็นรูปแกะสลักที่ดูคล้ายร่างของมนุษย์หญิงสาวที่ถูกแช่แข็งครึ่งหนึ่ง

"เทพธิดาหิมะพิศวงทรงพลังมากเมื่อนางยังมีชีวิต แม้กระทั่งข้ายังต้องหลีกเลี่ยง นางเมื่อข้าพบกับนาง"กงซุนส่งมอบให้เขา

"เทพธิดาหิมะ.."หลิน ฮวงยอมรับมันทันทีและตระหนักว่าเขาอยู่ในโลกแห่งฝัน" คุณมีของจริงไหม?"

"ไม่ต้องห่วง ข้าจะส่งของให้เจ้ารับทีหลัง"กงซุนอธิบาย

“เยี่ยม"หลิน ฮวงโล่งใจ

กงซุนหยิบของอีกหลายชิ้นออกมา ทั้งหมดคือสมบัติเทพ

มีทั้งหมด7ชิ้น แต่ทว่า ไม่มีดาบหรือเกราะ

"คุณไม่มีดาบหรือเกราะเลย?อาวุธพลังจิตก็ไม่เป็นไร"หลิน ฮวงถาม

"ไม่ มีแค่นี้" กงซุนส่ายหัว

"พวกมันไม่เหมาะกับผม"หลิน ฮวงฝืนยิ้มขณะส่ายหัว

"รับพวกมันไปเถอะ เจ้าสามารถแลกพวกมันเป็นดาบและเกราะที่เจ้าต้องการได้

ข้างนอกนั่น"กงซุนผลักของทั้งหมดให้หลิน ฮวง

“งั้นก็ได้ครับ"หลิน ฮวงรับพวกมันมา มีแม้กระทั่งกระบี่ระดับเทพแท้จริง

"เจ้าอยากได้สมบัติกึ่งเทพไหม?"กงซุนถาม

หลิน ฮวงหน้าแดงและส่ายหัว" ไม่จำเป็น ผมมีดาบกึ่งเทพแล้ว"หลิน ฮวงอาย เล็กน้อยเพราะกงซุนใจกว้างมาก

"มีอะไรที่เจ้าต้องการอีกไหม?"

หลิน ฮวงคิดสักพักและตัดสินใจถามด้านๆ "บันทึกเคล็ดบ่มเพาะ โดยเฉพาะ วิชาดาบ นั่นจะดีมาก"

"แม้ข้าจะไม่ใช่ผู้บ่มเพาะดาบ ข้าก็มีเพื่อนที่เป็นผู้บ่มเพาะดาบ ทักษะดาบเขา นับว่าเป็นสามราชันย์ในเวลานั้น ข้าสู้กับเขามานับไม่ถ้วนเพื่อช่วยฝึกทักษะ ดาบเขาและข้าก็ได้รับเคล็ดบ่มเพาะดาบเขามา เขาตายไปนานแล้ว มันคงดีหากเจ้าสามารถสืบทอดวิชาเขาได้”

"นอกจากเขา ข้ายังพบผู้บ่มเพาะดาบที่ทรงพลังคนอื่น ข้าจำวิชาเหล่านั้นได้ บ้าง ดังนั้นข้าจึงบันทึกทุกอย่างไว้ในความทรงจำข้า"ไม่ว่าจะเป็นเพราะบุคลิก เขาหรือมันเป็นเพราะ

เขาไม่ได้คุยกับใครมานาน กงซุนจึงเป็นพวกช่างพูด

เขาป่าวประกาศอย่างไม่หยุดกับหลิน ฮวงหลังให้รางวัลเขา

ผ่านเขา หลิน ฮวงได้เรียนรู้ความลับมากมายของโลกนี้ โลกถูกสร้างโดยเสี้ยว อาณาจักรที่พังทลายของมังกรฝันร้ายก่อนมันตาย

มังกรฝันร้ายได้ใช้พลังงานจากสมบัติเทพและสมบัติอื่นๆ เพื่อสร้างฝูงมอน สเตอร์ เหตุผลก็เพราะมันอยากรวบรวมสิ่งมีชีวิตจำนวนมากและสังเวย วิญญาณเหล่านั้นเพื่อคืนชีพมัน

เศษเสี้ยวจิตวิญญาณมันอยู่ในสภาพจำศีลและกุญแจสำคัญที่จะกระตุ้นมันคือ การปรากฏของสิ่งมีชีวิตที่มีพลังเทวะ ไม่ว่าจะเป็นกึ่งเทพหรือเทพเสมือน มันถึง เวลาต้องสังเวยทันทีที่สิ่งมชีวิตระดับนั้นถือกำเนิดในอาณาจักร

ในความเป็นจริง ก่อนหลิน ฮวงและคนอื่นจะพบแดนหมอก

นี้ การสังเวยเช่นนั้น ได้ถูกใช้มาแล้วหลายครั้งแต่กงซุนมัก หยุดยั้งมันเสมอ

กงซุนเป็นผู้นำมนุษย์รุ่นต่อมาหลังโลกแห่งฝัน ทำให้พวกเขาต่อสู้กับฝูงมอน สเตอร์เพื่อทำลายการสังเวยของมังกรฝันร้าย

บางครั้ง เขายังต้องการหยุดฝูงมอนสเตอร์

หลังพยายามหลายครั้ง เขาก็ทำอะไรบางอย่างกับเส้นทางเซียนเพื่อทำให้มัน สำเร็จ เขาทำให้ระดับกึ่งเซียนเป็นระดับสูงสุดของทุกสิ่งมีชีวิตในอาณาจักร มัน ทำให้ความเป็นไปได้ที่คนจะเลื่อนเป็นเซียนมนุษย์หมดหนทาง

จากนั้นมันก็ไม่ มีกึ่งเทพคนใดอีก

แต่ทว่า เขาไม่อาจนำตัวเองไปฆ่าตัวตนระดับเซียนมนุษย์เหล่านั้นได้ แม้พวก เขาจะมีชีวิต พวกเขาก็ไม่อาจเลื่อนเป็นกึ่งเทพหรือเทพเสมือนได้

เขาแม้กระทั่งกำจัดระดับพลังของคนนอกให้ต่ำกว่าเซียน

มนุษย์แต่ก็ไม่คิดเลย

ว่าเจ้าชายลำดับ7จะมีเทคนิคป้องกันระดับกึ่งเทพ

เมื่อพลังงานกึ่งเทพคลายตัว เขาจึงใช้สายฟ้าเพื่อทำลาย

พลังงาน แต่จิต วิญญาณของมังกรฝันร้ายกลับสัมผัสได้ถึง

มันได้

กงซุนให้คำอธิบายอย่างละเอียดถึงสิ่งที่หลิน ฮวงสงสัยในคำ

พยากรณ์

อัสนีบาตหมายถึงสายฟ้าที่กงซุนใช้ฆ่าตัวตนระดับเซียน

ปฐพีเพื่อป้องกันไม่ให้ มังกรฝันร้ายตื่น

การเกิดขึ้นของปรากฏการณ์หมายถึงการที่มังกรฝันร้ายจะ

ปรับการสร้างฝูง มอนสเตอร์ทุกครั้งที่มันตื่น การปรับเปลี่ยน

เช่นนั้นจะส่งผลกระทบของ อาณาจักร

มันเป็นเวลาดึกเมื่อหลิน ฮวงออกจากโลกแห่งฝัน

กงซุนจากไปแล้ว รูปแกะสลักเทพของเทพธิดาน้ำแข็งวางอยู่บนโต๊ะตรงหน้าเขา ยังมีสมบัติเทพทั้ง7

และหยกหลายก้อน

หลังเก็บรูปแกะสลักเทพและสมบัติเทพ หลิน ฮวงก็มองผ่านก้อนหยก เขานึกได้ ถึงบางสิ่งทันทีหลังเก็บพวกมันไป

"ฉันลืมให้กงซุนจัดการกับศพมอนสเตอร์ให้ฉัน...ตาเฒ่ากงซุน คุณยังอยู่ ไหม?"

ตอนที่ 887 70ล้านแต้ม!

หลิน ฮวงไม่ตื่นเต้นอย่างที่คิดเมื่อได้รับรูปแกะสลักเทพอันที่ห้า

เขาพบความลับมากมายด้วยกับพูดกับกงซุน ไม่ใช่แค่ในแดนหมอกนี้ แต่ยัง เป็นยุคสมัยที่กงซุนมีชีวิต

แม้เขาบ่มเพาะเคล็ดวิชาที่คล้ายเคล็ดเบือนชะตา กงซุนก็ยังเกิดในยุคก่อนหน้าคุณฟู

ตามที่กงซุนกล่าว มีเทพแท้จริ13คนในเวลานั้น รวมถึงเทพเสมือนนับพันและ กึ่งเทพนับหมื่น

มันเป็นยุคที่เรืองอำนาจกว่าชนเผ่า แต่ก็ถูกทำลายโดยโลกที่เชื่อมต่อกับขอบ เหวนรก

เรื่องเล่าของกงซุนทำให้หลิน ฮวงยิ่งตื่นตระหนก

จากนั้นหลิน ฮวงก็บอกกงซุนถึงขอบเหวนรกและชายชราก็ดูหมดหวังเมื่อได้ ยิน

อย่างไรก็ตาม การต่อสู้ของเขาจบลงไปแล้ว ทั้งหมดที่เขาทำได้คือการพูด ปลอบโยนหลิน ฮวง

หลิน ฮวงตระหนักว่ามีทักษะดาบจำนวนมากในก้อนหยกที่กงซุนทิ้งไว้ มีเคล็ด วิชาของเทพแท้จริงสามประเภทและเทพเสมือนกว่าสิบ

เขานอนไม่หลับหลังคุยกับกงซุน

หลังมื้อเช้า เขาออกเมืองตรัสรู้ไปขณะกล่าวอำลาคนจากศาลเจ้าเมือง

เมื่อเขาออกเมือง เขาก็เปลี่ยนรูปลักษณ์โดยใช้ทักษะปลอมตัวและเปลี่ยนระดับ พลังเขาเป็นนิรันดร์ขั้น9ก่อนมุ่งหน้าไปนิกายตั๋วเทียน

เขามีศพมอนสเตอร์กว่า4ล้านที่ยังไม่แลกเป็นแต้มเกียรติยศ แม้เขาจะได้รับรางวัลก้อนโตมาแล้ว ศพมอนสเตอร์เหล่านี้ก็ยังคุ้มค่ากับการ แลกไม่ว่ารางวัลจะเล็กน้อยแค่ไหน

ยิ่งไปกว่านั้น เขายังแลกแต้มได้เป็นจำนวนมากจากพวกมัน

หลิน ฮวงให้เจ้าแดงคำนวณ เขาสามารถแลกแต้มได้อย่างน้อย 70ล้านจากศพ มอนสเตอร์กว่าสี่ล้าน แม้เขาจะได้รับเกียรติยศ6ดาว เขาก็สามารถเพลิดเพลิน กับส่วนลด60%ได้ตามอำนาจซื้อของแต้มเกียรติยศ เขาสามารถแลกสมบัติเทพได้20-30ชิ้น

หลิน ฮวงมาถึงทางเข้าประตูนิกายตั๋วเทียนก่อน9โมงเช้า

หลังฝูงมอนสเตอร์พรั่งพรู เกือบทุกนิกายก็เปิดประตูและยอมรับการแลกศพและ แก่นคริสตัล

หลิน ฮวงเดินเข้าประตูอย่างภาคภูมิใจก่อนมีคนนำเขาไปยัง

ซุ่มลงทะเบียน

มีผู้อาวุโสนั่งอยู่ด้านหนังโต๊ะ เขาเป็นชายอ้วนวัยกลางคน เขามีระดับพลัง ค่อนข้างสูง เทียบได้กับนิรันดร์ขั้นสูง

ผู้อาวุโสดูใจร้อนเล็กน้อยเมื่อเงยหน้ามองหลิน ฮวง"กรอกรายละเอียดศพมอน สเตอร์ที่เจ้ามีและระดับของยาวิเศษ"

“โอ้"หลิน ฮวงพยักหน้ารับกระดาษมาและกรอกมัน

เจ้าแดงได้จัดหมวดหมู่ศพมอนสเตอร์ตามระดับพลังแล้ว ส่วนหลิน ฮวงก็ได้ ศึกษาแหวนเก็บของทีละวง เขาเห็นตัวเลขได้อย่างรวดเร็วโดยใช้จิตเทะวเขา มันทำให้เขาใช้เวลาไม่ถึงวินาที

หลังกรอกข้อมูล หลิน ฮวงก็ส่งต่อให้ผู้อาวุโสที่ตกตะลึงตอนแรก แต่ก็ เปลี่ยนเป็นความโกรธ

"สารเลวน้อย เจ้าล้อข้าเล่นรึไงกัน?เศพมอนสเตอร์ขั้นการ

เปลี่ยนแปลง ระดับกลาง820000 ขั้นการเปลี่ยนแปลงระดับสูง860000 ขั้นกึ่งเซียนระดับต้น 810000..ทำไมเจ้าไม่กรอกสัก8ล้านหรือ80ล้านไปเลยละ?!"

"หากข้าทำเช่นนั้น มันก็จะไม่ใช่เรื่องจริงนะสิ"หลิน ฮวงมองเขาด้วยสายตานิ่ง เฉย

“แล้วตัวเลขเหล่านี้ละ?"ผู้อาวุโสอ้วนยังคิดว่าหลิน ฮวงหลอกเขา

"ท่านจะพบเองหากเริ่มนับ"หลิน ฮวงหยิบแหวนเก็บของออกมา6วง"ข้าได้แบ่ง

พวกมันตามขั้นพลังแล้ว"

"เห้อ เจ้าแม้กระทั่งใส่พวกมันลงในแหวนเก็บของ6วง!"ผู้อาวุโสเลิกคิ้วขึ้น มอง เขาอย่างเหยียดหยาม"ได้ ส่งมาให้ข้านับ"

ผู้อาวุโสแสยะยิ้มหลังรับแหวน"สารเลวน้อย ข้าขอเตือนเจ้า

เจ้าจะต้องชดใช้ หากทำให้ข้าดูโง่ หากตัวเลขของศพมอนสเตอร์ไม่ตรงกับที่เจ้ากรอก ข้าจะยึด แหวนเจ้าทีละวง หากจำนวนในแหวนทั้ง6ไม่ตรง แหวนทั้งหมดจะเป็นของข้า เจ้าจะไม่ได้รับสักแต้ม!"

"แล้วหากมันตรงละ?"หลิน ฮวงไม่ตื่นตระหนกและแสยะยิ้มแทน

"หากเป็นจริง..."เขาไม่รู้ว่าควรพูดอะไรต่อ

"ข้าจะไม่สร้างปัญหาให้ท่าน ข้าแค่มีคำขอหนึ่ง"หลิน ฮวงมองเขาด้วยรอยยิ้ม

“บอกมา"

"ท่านจะไม่บอกใครถึงแต้มข้า รวมถึงทุกคนในนิกายท่าน ข้าไม่สนว่าท่านจะ โกหกหรือใช้วิธีใด แต่ท่านต้องเก็บมันไว้เป็นความลับ"หลิน ฮวงขอ

เขาไม่คิดว่าผู้อาวุโสจะเก็บความลับเขาจริงๆ สิ่งที่เขาหวังคือ

การให้เกิดการ

กระจายข่าวช้าที่สุด

เหนือสิ่งอื่นใด ยังมีองค์กรที่อาศัยในแดนหมอก หลิน ฮวง หวังว่าข่าวจะเกิดหลัง องค์กรทั้งหมดดออกไปจากแถบนี้ หากเป็นเช่นนั้น ข่าวก็จะอยู่แค่ในนี้และไม่ กระจายไปโลก นอก

หากข่าวออกมาเร็วเกินไปและองค์กรที่อยู่ได้ยินเรื่องนี้ ข่าว จะ

ต้องดังไปถึง รัฐบาลกลาง ซึ่งจะเชื่อมโยงได้ถึงรูปแกะสลัก เทพ

ผู้พยากรณ์จากรัฐบาลกลางไม่อาจหาตัวหลิน ฮวงได้เพราะ เฒ่ากงซุนลอบช่วย เขา แต่ทว่า โดยปราศจากการแทรกแซง ของเฒ่ากงซุน ผู้พยากรณ์อาจหาตัว หลิน ฮวงได้

หลิน ฮวงไม่มั่นใจว่าการปลอมตัวเขาจะได้ผลกับผู้พยากรณ์

ดังนั้นเขาจึง ระมัดระวังเป็นพิเศษ

เขาคิดฆ่าผู้อาวุโสอ้วนเพื่อให้ความลับเงียบไปตลอดกาล แต่ทว่า ผู้อาวุโส ไม่ได้ทำอะไรเขา และความโหดเหี้ยมก็ไม่ใช่วิถีเขา

ยิ่งไปกว่านั้น หลิน ฮวงยังไม่รู้ว่ามีใครในนิกายคอยจับตาดูอยู่หรือไม่ และมัน อาจทำให้คนรู้ถึงการแลกแต้มของเขาด้วยศพมอนสเตอร์มากมายมหาศาล

มันมีแค่องค์กรมืดแสนโหดเหี้ยมจึงกระทำการเช่นนั้นได้

เมื่อหลิน ฮวงจมอยู่กับความคิด ผู้อาวุโสก็ตอบรับคำขอเขาโดยไม่ลังเล

"ได้ ข้าจะเก็บมันไว้เป็นความลับ"เขาใช้สองนิ้วเพื่อหยิบแหวนเก็บของวงแรก ทันทีที่พูดจบ เขาเหลือบมองหลิน ฮวงด้วยรอยยิ้ม"ข้าควรเห็นศพมอนสเตอร์ ในแหวนเจ้าได้ชัดเจน"

ผู้อาวุโสมีสีหน้าเปลี่ยนไปเล็กน้อยเมื่อมองผ่านแหวน จำนวนศพมอนสเตอร์ เหนือกว่าที่เขาคิดก่อนจะเริ่มการนับ

ตัวเลขหมุนในหัวเขาอย่างรวดเร็ว

"ศพขั้นการเปลี่ยนแปลงระดับกลาง825179ศพ..."ผู้อาวุโสอ้วนมองหลิน ฮวง ด้วยปากเปิดกว้าง ตัวเลขในกระดาษคือ825179เช่นกัน ซึ่งตรงกับที่เขานับได้

ผู้อาวุโสเงยหน้าขึ้นและมองหลิน ฮวงด้วยสีหน้าเหลือเชื่อก่อนนับแหวนวงที่สองต่อ

"ขั้นการเปลี่ยนแปลงระดับสูง851723ศพ"ผู้อาวุโสมองกระดาษ และตัวเลขก็ ตรงกัน

สีหน้าเขาขาวซีดขณะตรวจสอบแหวนวงที่สามต่อ

เหงื่อเย็นเริ่มหยดจากหน้าผากเขาเมื่อเขาทำการนับแหวนวงที่สามเสร็จ ตอนนี้ เขาเชื่อแล้วว่าชายหนุ่มตรงหน้าเขาคือเทพเซียน

สำหรับเขา การสังหารหมู่ปีศาจเช่นนี้ไม่อาจทำได้โดยฝีมือมนุษย์

ขณะที่เขาตื่นตระหนก เขาก็ยังนับแหวนวงที่เหลือและเริ่มคำนวณแต้ม

"ขั้นการเปลี่ยนแปลงระดับกลาง825179.1650358แต้มเกียรติยศ..."

"ขั้นการเปลี่ยนแปลงระดับสูง8517233.3406982แต้มเกียรติยศ.."

"ขั้นกิ่งเซียนระดับสูงสุด416378.....33310240แต้มเกียรติยศ"

"ทั้งหมด72538610แต้มเกียรติยศ(72ล้าน)!”

ผู้อาวุโสอ้วนย้ายของทั้งหมดในแหวนไปยังแหวนคลัง ส่วนนิ้วเขายังคงสั่นไม่ หยุด จากนั้นเขาก็ส่งแหวนทั้ง6คืนให้หลินฮวงรวมถึงบัตรคริสตัล

หลิน ฮวงมองไปในบัตรคริสตัลด้วยจิตเทวะเขาและเห็นตัวเลขของแต้ม เกียรติยศในบัตรอย่างชัดเจน

"ข้าจะแลกของได้ที่ไหน?" "เจ้าแลกพวกมันได้จากข้า"ท่าทางของผู้อาวุโสดีขึ้น"ทุกอย่างเกี่ยวกับแต้มอยู่ ในความรับผิดชอบของข้า"เขาส่งรายการสมบัติให้หลิน ฮวงทันทีที่พูดจบมัน เป็นหนังสือเล่มหนาอย่างน้อยหลายร้อยหน้า"

"ประเภทของถูกจัดทำอย่างดี ด้านหน้าเป็นของระดับต่ำ ส่วนระดับสูงจะอยู่ด้านหลัง"

หลิน ฮวงพยักหน้าและค้นหา

เขาไม่เห็นรูปแกะสลักเทพใดหลังการค้นหารอบแรก จากนั้นเขาก็มองสมบัติ ดาบที่ระดับสูงสุดคือกึ่งเทพ จากนั้นก็มองเกราะแต่ระดับสูงสุดก็ยังเป็นแค่กึ่ง เทพ..."

"นี่คือทั้งหมดแล้ว?"หลิน ฮวงถาม

“ใช่"ผู้อาวุโสยืนยัน

หลิน ฮวงมองดูรายการอีกครั้งว่าเขาพลาดอะไรไปไหม แต่ก็ไร้ประโยชน์

"ข้าคิดว่าจะมีสมบัติขั้นเซียนปฐพีซะอีก?ทำไมข้าถึงไม่เห็นพวกมัน?"หลิน ฮวง ถามอีกครั้ง

"จากสิ่งที่ข้าจาได้ มีสมบัติขั้นเซียนปฐพี6ชิ้นและสมบัติขั้นเซียนสวรรค์ไชิ้น หากไม่มีในรายการ มันหมายความว่ามีคนแลกไปแล้ว รายการของจะเชื่อมกับ บันทึกคลังเราโดยตรง ของจะหายไปจากรายการทันทีที่ถูกนำออกจากคลัง"

"สมบัติขั้นเซียนปฐพีและเซียนสวรรค์..."หลิน ฮวงตระหนักถึงสิ่งที่เกิดขึ้น ของ ระดับเทพไชิ้นที่กงซุนมอบให้เขามาจากคลังนี้

แม้จะหมดหนทาง แต่หลิน ฮวงก็ยอมรับความจริง

เขาแลกทักษะดาบกว่าพันอย่าง นอกจากสองอันที่เป็นระดับ

บรรพกาล อันอื่น ล้วนเป็นระดับตำนาน

แม้จะไม่มีเทพเสมือนปรากฏในโลกนี้ มันก็ยังมีอัจฉริยะมากมายที่สร้างเคล็ดบ่ม เพาะระดับบรรพกาลขึ้นในยุคสมัยก่อน แต่ทว่า บางคนก็ได้สูญเสียมรดกสืบทอดไป

นอกจากของเหล่านั้น หลิน ฮวงยังแลกเคล็ดบ่มเพาะกว่า3 พัน 11อันเป็นเคล็ด บ่มเพาะระดับเทพเสมือน

จากนั้นเขาก็กวาดสมบัติกึ่งเทพกว่า300ในคลัง มีอาวุธพลังจิตสามอัน ดาบ11 เล่มและเกราะ23ตัว พวกมันเหมาะกับเขาทุกชิ้น

ท้ายที่สุด เขาได้แลกแต้มที่เหลือสำหรับแก่นคริสตัลมอนสเตอร์ขั้นเซียนกว่า 20000อัน

หลิน ฮวงไม่รู้สึกเจ็บปวดกับการใช้แต้มทีเดียวหมด เขาแม้กระทั่งเพลิดเพลิน ไปกับมัน การแลกของด้วยแต้มก็เหมือนกับการซื้อของด้วยบัตรกำนัลเงินสด

หลังเก็บของทั้งหมดที่เขาแลกลงในแหวนหัวใจจักรพรรดิ หลิน ฮวงก็ไม่คิดเก็บ บัตรแต้มเกียรติยศไว้ ดังนั้นเขาจึงส่งมันคืนให้ผู้อาวุโส

"อย่าลืมคำสัญญาของท่านละ"หลิน ฮวงย้ำอีกครั้ง

"ไม่ต้องห่วง ข้าจ้าว หลิน มักเป็นชายที่รักษาสัจจะ!"ผู้อาวุโสตบหน้าอกขณะ พูด"หากไม่ใช่เพราะชื่อเสียงข้า เหล่าผู้อาวุโสคงไม่มอบความรับผิดชอบให้ข้า เช่นนี้"

“แต่มันไม่ได้หมายความว่าจะไม่มีใครรู้เรื่องนี้ เจ้าได้แลกสมบัติไปมาก นิกาย ย่อมมีวิธีค้นหามันไม่ช้าก็เร็ว"เขาเตือนอีกครั้ง

"แค่ลากถ่วงมันไว้ให้ได้มากที่สุดก็พอ ยิ่งนานยิ่งดี"หลิน ฮวงตอบกลับ

"งั้นก็ไม่มีปัญหา!"เขาสัญญาทันที

ตอนที่ 888 กลับแดนเทพตกสวรรค์อีกครั้ง

หลังใช้แต้มจนหมด หลิน ฮวงก็ไม่คิดอยู่ในโลกหมอกอีกต่อไป

หลังออกนิกายตั๋วเทียน หลิน ฮวงก็เข้าป่า หลังมั่นใจว่าไม่มีทักษะตรวจจับ รอบตัว เขาก็เปลี่ยนกลับเป็นหลินเซีย

จากนั้นเขาก็นำสมบัติมิตออกมาและก้าวเข้าไป

พิกัดที่เขาตั้งไว้บนสมบัติมิติคือทางเข้าโลกหมอก

ทันทีที่เขาก้าวออก เขาก็รู้สึกได้ถึงสิ่งแปลกๆก่อนจะได้เรียกประตูมิติกลับ

คนในเครื่องแบบทหารของรัฐบาลกลางกำลังปิดกั้นทางเข้า

หลิน ฮวงตกใจ"ตัวตนฉันถูกเปิดเผยแล้ว?"

ขณะที่เขาสงสัยว่าควรกล้าเดินออกไปไหม หญิงสาวในชุดคลุมก็ถาม"นายคือ

หลินเซี่ยจากพันธมิตรสวรรค์ใช่ไหม?"

“ใช่ ผมเอง"หลิน ฮวงถูกบังคับให้ต้องตอบคำถาม

“ไม่ต้องห่วง เรามาที่นี่เพื่อหยุดพวกนอกรีต "ฟู ฉิงเว่ยและสมาชิกEA2ไม่อาจ เข้าร่วมสมาคมอัจฉริยะได้เพราะรัฐบาลกลาง อย่างไรก็ตาม ในฐานะเจ้าหน้าที่

ลับ พวกเขาจึงมีข้อมูลเกี่ยวกับคนในสมาคมอัจฉริยะดี แน่นอน ไม่มีข้อยกเว้น สำหรับหลิ นฮวงซึ่งเป็นหน้าใหม่ที่เป็นอันดับ บนต้นไม้ขั้นบันได

"หยุดพวกนอกรีต?"หลิน ฮวงตกตะลึง แม้เขาจะคิดว่ามันแปลก เขาก็ไม่คิดถาม เพิ่ม

"สมาชิกจากองค์กรอื่นมีสิทธิ์ออกไปได้"ฟู ฉิงเว่ยไม่คิดอธิบาย เธอกลับบอกว่า หลิน ฮวงสามารถออกไปได้และก็

ไม่ต้องกังวล

หลิน ฮวงพยักหน้าก่อนเรียกประตูมิติกลับและค่อยๆบินไปทางออกโดยไม่มีใครขวางทางเขา

เมื่อเห็นหลิน ฮวงหายไป เกาเจิ้งในชุดคลุมขาวก็ขมวดคิ้ว

"ชายที่ชื่อหลินเซี่ยไม่ได้ง่ายอย่างที่เราคิด"สัญชาตญาณของเขามีความ แม่นยำเป็นพิเศษ

"แน่นอน เขาเป็นแค่เพลิงสวรรค์แต่กลับสามารถเป็นอันดับใบนต้นไม้ขั้นบันได ได้"ฟูฉิงเว่ยยิ้ม"ความเร็วการฝึกฝนเขาเหนือกว่าคนธรรมดามาก"

"แม้เขาจะเป็นอัจฉริยะ เขาก็ยังอ่อนแอกว่าจางยี่มาก"เฟิงหยงกล่าวสั้นๆ

สีหน้าของฟูฉิงเว่ยเปลี่ยนไปและจ้องมองเฟิงหยงด้วยสีหน้าดุร้าย"อย่าพูดถึง จางยี่!"

สมาชิกEA2เงียบ

แน่นอน หลิน ฮวงไม่รู้ว่าพวกรัฐบาลกลางกำลังพูดถึงเขาใน โลกหมอก

หลังออกโลกหมอก เขาก็กลับมายังแดนเทพตกสวรรค์อีก ครั้ง

ประมาณสิบนาทีต่อมา หลิน ฮวงก็ได้รับแผนที่ใหม่ของ องค์กรและการกระจาย ตัวของมอนสเตอร์

เมื่อเห็นผลลัพธ์ หลิน ฮวงก็ตกใจ"นี่ถูกต้องแน่นะ?ทำไมถึงมี จำนวนมอนสเตอร์ เพิ่มขึ้นเทียบกับ20วันก่อน?"

"ขอรับ จำนวนมอนสเตอร์ได้เพิ่มขึ้น"เจ้าแดงยืนยัน"ดูเหมือ นกฎพิเศษจะถูก กำหนดบนมิติบรรพกาล

สายพันธ์อันเดทและวิญญาณสามารถอัญเชิญได้ อย่างต่อ เนื่อง

มันได้ข้อสรุปนี้เพราะเมล็ดกาฝากส่วนหนึ่งของมันได้ฝัง ปรสิตบนมอนสเตอร์ มอนสเตอร์ที่ถูกควบคุมจะถูกสกัด

ความทรงจำ ทันทีที่เมล็ดกาฝากถูกกระตุ้น ความทรงจำเหล่านั้นก็จะส่งมายังเจ้าแดง

หลิน ฮวงขมวดคิ้วมันเป็นเรื่องดีสำหรับเรา ตอนนี้เรามีมอนสเตอร์ให้ล่ามาก ขึ้นแล้ว"

“แต่ตามแผนที่ นอกจากพื้นที่ลึกลับบางแห่ง ดูเหมือนส่วนใหญ่จะถูกสำรวจ แล้ว"หลิน ฮวงศึกษาแผนที่อีกครั้ง เขาไม่อาจหาตำแหน่งที่เหมาะแก่การล่าได้

หลังสารวจหลายสิบวัน รัฐบาลกลางและโลกมืดก็เริ่มรวบรวมสมาชิก พวกเขา ไม่แยกย้ายกันเหมือนตอนเข้ามาอีก

“ในป่าทางตะวันออกเฉียงเหนือมีคนน้อยสุด ระดับของมอนสเตอร์แถวนั้นไม่สูง และมันก็ถูกยึดครองโดยองค์กรขนาดเล็กไม่กี่แห่ง แต่ทว่า แม้จะมีคนน้อย พวก เขาก็ยังกระจัดกระจายกันทั่ว เราสามารถพบมนุษย์ได้ง่ายๆเมื่อเราออกล่า"เจ้า แดงไม่มีคำแนะนำดีๆ "นอกจากนั้น เราต้องควบคุมพื้นที่กลางที่ใหญ่สุด มีมอน สเตอร์อยู่ตรงนั้นมากสุด แต่ก็

ถูกยึดโดยองค์กรใหญ่สามแห่ง"

"หากเราไม่อาจหาจุดล่ามอนสเตอร์ได้งั้นเราก็ต้องไปยังตำแหน่งเหล่านั้น แทน"หลิน ฮวงมีความมั่นใจมากขึ้นหลังสู้กับจิตวิญญาณมังกรฝันร้าย"มาดู กันว่าสถานที่ไหนที่ถูกพวกองค์กรมืดยึดครองบ้าง" "ขอรับ"เจ้าแดงถอนหายใจอย่างโล่งอก

ก่อนหน้านี้ หลิน ฮวงไม่ต้องการขัดแย้งกับมนุษย์ แต่ทว่าเมื่อผ่านไป50วัน มนุษย์ก็ดูเหมือนจะกระจายกันทั่วแดนเทพตกสวรรค์ เขาไม่อาจหาสถานที่ เหมาะสมในการล่ามอนสเตอร์โดยไม่พบมนุษย์

ในไม่ช้าเจ้าแดงก็วาดวงกลมรอบ12จุดและใส่เลข

“สถานที่ทั้ง12เหล่านี้ถูกยึดครองโดยองค์กรมืดและไม่มีองค์กรกลางรอบๆ ข้า ได้ใส่เลขจากพวกที่อ่อนแอสุดไปยังแข็งแกร่งสุด

"หมายเลข 1 คือจุดที่อ่อนแอสุด มอนสเตอร์ที่แข็งแกร่งสุดอยู่ในขั้นทองแดงและ มีแค่สามตัว มันถูกยึดโดยอีกาม่วง นักบุญและเครื่องราง มีขั้นทองดำ7คนและ นิรันดร์หลายสิบคน คนที่แข็งแกร่งสุดก็คือขั้นทองเหลือง"

"หมายเลข12มีความสามารถโดยรวมแข็งแกร่งสุด มันถูกยึดครองโดยขัตติยะ อีกาม่วง นักบุญ และพวกนอกรีต คนที่แข็งแกร่งสุด4คนคือจักรพรรดิขั้น ทองขาวและยังมีระดับจักรพรรดิถึง13คน ไม่มีระดับนิรันดร์ มอนสเตอร์ที่ แข็งแกร่งสุดคือขั้นทองม่วงและมีสามตัว"

"งั้นก็มาเริ่มจากหมายเลข1"เมื่อพูดถึงการต่อสู้กับองค์กรมืด หลิน ฮวงมักเอา จริงเสมอ

เขาอัญเชิญสายฟ้าและมาถึงเขตหมายเลข1ในเวลาไม่ถึงชั่วโมง

หลังเรียกสายฟ้ากลับ หลิน ฮวงก็เรียกแลนเซล็อต จอมสังหาร และจอมปีศาจ ออกมา และเขายังเรียกสองอัศวิน

สองอสรพิษและไคลีอีกด้วย

หลังการเข่นฆ่าในโลกหมอก พลังของกองทัพเนฟิลิกก็เลื่อนเป็นนิรันดร์ขั้น9 ทุกตัว แต่ มีเพียงไม่กี่ตัวที่ผ่านการกลายพันธ์ครั้งที่สาม แม้จะมีมอนสเตอร์ จำนวนมากจากโลกหมอกที่เป็นธาตุมืดก็ตาม ไม่ว่ามอนสเตอร์กลายพันธ์สองครั้งจะถูกฆ่าไปมากแค่ไหน เนฟิลิกก็ไม่อาจเลื่อนเป็นเทพธิดาเนฟิลิกได้ ในช่วง20วันที่ผ่านมา มีเทพธิดาเนฟิลิกเพิ่มขึ้นแค่ไม่กี่ตัว

เมื่อพวกเขากลับแดนเทพตกสวรรค์ มันก็ถือเป็นโอกาสในการพัฒนา

ไม่ว่าจะเป็นเนฟิลิกหรือแลนเซล็อตและตัวอื่น พวกมันล้วนสามารถสู้กับ จักรพรรดิทองแดงได้ นี่เป็นเหตุผลที่ว่าทำไมหลิน ฮวงจึงเรียกพวกมันออกมา

"รีบฆ่าระดับนิรันดร์ให้เร็วที่สุด หากเราตรงไปสู้กับจักรพรรดิ

ขั้นทองแดง พวก องค์กรมีดอาจสัมผัสได้

ดังนั้นหลังฆ่านิรันดร์ เราค่อยไปฆ่าขั้นทองแดงและตาม

ด้วยขั้นทองแดง"

ด้วยการนำของเจ้าแดง ไคลี่และตัวอื่นจึงแยกย้ายกันไป

ในเวลาไม่ถึง15นาที ไคลี่และตัวอื่นก็ได้ลอบฆ่ามอนสเตอร์

กลุ่มแรก มอน สเตอร์ระดับนิรันดร์ขั้น9ไม่อาจสู้กับเนฟิลิก

แลนเซล็อตและตัวอื่นได้เลย

ก่อนที่พวกมันจะได้แจ้งใคร พวกมันก็ตายซะก่อน

ในไม่ช้าพวกมันก็พบมอนสเตอร์กลุ่มสอง

มีมอนสเตอร์จักรพรรดิขั้นทองดำแค่1ใน7ตัวที่ยังไม่ถูกฆ่า

และสามารถแจ้งให้ ตัวอื่นรู้

แม้มอนสเตอร์ขั้นทองแดงทั้งสามจะออกโรง ผลการต่อสู้ก็ยัง

เป็นข้อสรุป

เจ้าแดงได้เปลี่ยนความคิดเขา ทำให้ขั้นทองดำเป็นเหยื่อ เขา

สามารถล่อ จักรพรรดิขั้นทองแดงมาได้ จากนั้นไคลี่และตัวอื่นก็ปิดล้อมพวกมัน

การต่อสู้สิ้นสุดลงภายในชั่วโมงเดียว

เขตที่ใกลายเป็นดินแดนของหลิน ฮวงอย่างเป็นทางการแล้ว

ตอนที่ 889 ดื่มดำกับชัยชนะ

หลังยึดเขต1 หลิน ฮวงก็อัญเชิญไปและตัวอื่นมาฉลองกับ

ชัยชนะ

มอนสเตอร์ระดับนิรันดร์ขั้น9และจักรพรรดิทุกตัวล้วน

ถูกกวาดล้าง

หลิน ฮวงตั้งใจใส่รูปแกะสลักเทพลงร่างเขาเพราะอยากสร้าง

วิญญาณต่อสู้เขา

หลังเขาคิดอย่างรอบคอบ เขาก็รู้ว่าเขาต้องอยู่ในแดนเทพตก

สวรรค์อีกเดือน หากเขาไม่อาจเลื่อนเป็นนิรันดร์ขั้น4ได้

ระดับพลังของไปและตัวอื่นก็จะอยู่แค่นิ รันดร์ขั้น9

ระดับพลังของหุ่นเชิดปรสิตของเจ้าแดงก็จะถูกจำกัดเช่นกัน

ระดับสูงสุดที่พวก มันสามารถบรรลุได้คือขั้นทองแดง พวกเขาต้องขายมอนสเตอร์จักรพรรดิขั้น ทองเหลืองที่ถูกฆ่าแทน สำหรับกองทัพของไคลี่ พวกมันก็ติดอยู่ระดับนิรันดร์ขั้น9 เช่นกัน

สิ่งเดียวกันนี้ก้เกิดกับทาสดาบของแลนเซล็อตด้วย

ด้วยการพิจารณา เขาจึงตัดสินใจเลื่อนเป็นนิรันดร์ขั้น4 แดนเทพตกสวรรค์ เปิดถึงสามเดือน แม้มันจะเร็วเกินไปเล็กน้อยที่จะเลื่อนหนึ่งขั้นในสามเดือน มัน ก็ยังเป็นไปได้

หลังเขาตัดสินใจแล้ว เขาก็ใส่รูปแกะสลักเทพมังกรฝันร้ายลงในกงล้อชีวิตที่4 เขา ระดับพลังเขาเลื่อนเป็นนิรันดร์ขั้น4 ทันที

ทันทีที่เขาเป็นนิรันดร์ขั้นกลาง ระดับพลังของไปและตัวอื่นก็เลื่อนเป็น จักรพรรดิขั้นทองดำ

ด้วยความทรงจำที่สิบทอด นอกจากคำแนะนำของเจ้าแดง

วังชีวิตของไปและตัว อื่นจึงก่อตัวอย่างรวดเร็ว

หลิน ฮวงไม่ได้ด้อยไปกว่ากัน เนื่องจากเขาครอบครอง วิญญาณต่อสู้ได้ถึงสี่ ตน เขาจึงตัดสินใจซ่อนในโลกของไคลี่ จากนั้นเขาก็บดขยี้การ์ดเห็นแจ้งและ เข้าสู่สภาวะการจำลองภาพ

11วันต่อมา วิญญาณต่อสู้สมเสร็จฝันร้ายก็ก่อตัวขึ้น รูปลักษณ์มันดูคล้ายเสือ เขี้ยวดาบ แต่ทว่า มันมีลำตัวของช้าง ร่างมันปกคลุมด้วยเมฆขาวที่หมุนรอบตัว

ระดับพลังของมันอ่อนแอกว่าอีกสามตัวเล็กน้อย มันคือจักรพรรดิขั้นทองดำ หลิน ฮวงไม่เร่งรีบ เขารู้ว่าขณะที่ไปและตัวอื่นล่ามอนสเตอร์ พลังวิญญาณ ย่อมถูกส่งมาร่างเขา อีกไม่นานมันก็จะเลื่อนระดับได้

เมื่อเขาออกจากโลกของไคลี่ มันก็ดึกแล้ว

หลังสื่อสารกับเจ้าแดง หลิน ฮวงก็รู้ว่าไปและตัวอื่นกำลังล่า

อยู่ในเขต4

ความสามารถของกองทัพเจ้าแดงเพิ่มขึ้นอีกครั้ง จำนวนของหุ่นเชิดปรสิตขั้น ทองดำและทองแดงเพิ่มเป็น 188ตัวและ73 ตัว สำหรับหุ่นเชิดปรสิตขั้นทอง

เหลือง มันมี10ตัวแล้ว แม้พวกมันจะยังไม่อาจฆ่ามอนสเตอร์จักรพรรดิขั้น

ทองขาวได้ มันก็ไม่ยากที่จะเอาชนะมอนสเตอร์ขั้นทองขาวทั่วไป

สำหรับทางฝั่งของไคลี่ กองทัพเนฟิลิกเกือบหนึ่งในสามได้เลื่อนเป็นขั้นทองดำ แล้ว จำนวนของเทพธิดาเนฟิลิกมีมากกว่า260ตัว เหลือแค่ประมาณร้อยตัวที่ ยังไม่วิวัฒนาการ

แลนเซล็อตมีทาสดาบเพิ่มขึ้นเช่นกัน มันมีทาสดาบได้ทั้งสิ้น 18ตนและยังเหลือ อีกสอง ในบรรดาทาสดาบทั้ง16 ครึ่งหนึ่ง

ได้เลื่อนเป็นจักรพรรดิขั้นทองดำ

จอมปีศาจเองก็มีร่างกจั่นทองคำขั้นทองเหลืองเพิ่มอีกสามร่าง เจ้าแดงมอบ โอกาสให้มันฆ่าเนื่องจากมันสามารถได้รับร่างมนุษย์โดยการฆ่า เจ้าแดงยัง สามารถใช้ประโยชน์จากศพเพื่อสร้างหุ่นเชิดปรสิต

เจ้าแดงได้จัดการทุกอย่างเป็นอย่างดีและมันก็ไม่ได้ส่งผลกระทบอะไรต่อหลินฮวง

"มีมอนสเตอร์และมนุษย์ที่บ่มเพาะดาบไหม?"หลินฮวงถาม

"ในหมู่มนุษย์ มีระดับนิรันดร์13คนและจักรพรรดิ2คนที่ใช้ดาบ"

"สำหรับมอนสเตอร์ มีระดับนิรันดร์8คน และระดับจักรพรรดิขั้นทองเหลือง1คน มันแข็งแกร่งมาก จอมสังหาร แลนเซล็อตและจอมปีศาจต้องร่วมมือกันเพื่อฆ่ามัน"

"ข้าสังเกตว่าหากจอมสังหารดาบราชันย์เกิดฆ่ามอนสเตอร์

หรือมนุษย์ตัวใดที่ ใช้ดาบ มันจะสามารถจำลองวิชาของศัตรูได้และผสานความสามารถกับเต่า ดาบมัน"เจ้าแดงแบ่งปันสิ่งที่มันค้นพบโดยบังเอิญ

"หากเป็นเช่นนั้น ฉันจะไม่ใช่างจักจั่นทองคำบ่อยๆ ปล่อยมันให้จำลองวิชา เถอะ" หลิน ฮวงตกตะลึง ในไม่ช้า เขาก็ยิ้มและพยักหน้าเข้าใจ

แม้การใช้ร่างจักจั่นทองค่าจะช่วยให้เขาได้รับวิชาของผู้ใช้ดาบที่ถูกฆ่า การไม่ ใช้ร่างจักจั่นทองคำก็ไม่ทรงพลังกระทบต่อเขามากนัก

จากนั้นเจ้าแดงก็คัดลอกวิชาดาบและส่งมันให้หลิน ฮวง

สองวันผ่านไป ไปและตัวอื่นเกือบกวาดล้างทุกอย่างในเขตจนหมด

เช้าตรู่ของวันที่ 14 หลิน ฮวงและมอนสเตอร์จักรพรรดิรีบเร่งไปยังเขต5

ตอนนี้ เวลาได้ผ่านไปสามวันแล้ว มอนสเตอร์ระดับนิรันดร์ขั้น9และจักรพรรดิ ทุกตัวในเขต5ล้วนถูกกำจัด

จากนั้นมอนสเตอร์ระดับจักรพรรดิก็ตรงไปยังเขต6

หลิน ฮวงได้ฝึกทักษะเขาในโลกหมอกอยู่ทุกวัน นั่นทำให้เขาคุ้นเคยกับเคล็ด เบือนชะตามากยิ่งขึ้น

นอกจากนั้น ยังมีการพัฒนาในวิญญาณต่อสู้ของสมเสร็จฝันร้ายในร่างของ หลิน ฮวงเช่นกัน ด้วยความที่ไปและตัวอื่นล่าอยู่หลายวัน ระดับพลังของ สมเสร็จฝันร้ายจึงเลื่อนเป็นจักรพรรดิขั้นทองแดง

ส่วนกองทัพของเจ้าแดงและไคลี่ก็แข็งแกร่งขึ้นทุกวัน

จำนวนของหุ่นเชิดปรสิตระดับจักรพรรดิของเจ้าแดงได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

หลังได้รับขั้นทองดำ เจ้าแดงก็ไม่ได้สนใจหุ่นเชิดปรสิตระดับนิรันดร์นัก

ระดับพลังของกองทัพเนฟิลิกเองก็เพิ่มขึ้นทุกวัน จำนวนเทพธิดาเนฟิลิก เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

ขณะที่พวกเขากำลังดื่มต่ำกับชัยชนะ สิ่งที่พวกเขาทำก็ได้ดึงดูดความสนใจขององค์กรมืด

“ใครกล้ามาตอแยเราเราได้เสียระดับจักรพรรดิไป6คนและขั้นทองเหลืองอีก2 คนในครึ่งเดือน!รวมถึงสามคนที่ตายก่อนหน้า ตอนนี้เหลือเราแค่สามคนที่ยังมี ชีวิต!"เล่ยเจีย ผู้สวมเสื้อคลุมดำโกรธแค้น

ในฐานะหัวหน้าอีกาม่วง เพื่อให้ได้รับทรัพยากรมากขึ้น เขาได้แบ่งสมาชิกคน เป็นสามกลุ่ม ดังนั้นจึงมีสมาชิกสามคนในแต่ละกลุ่ม นอกจากกลุ่มเขา สมาชิก

จากอีกสองกลุ่มล้วนตายจนหมด

อีกาม่วงได้ลงทุนไปมากกับสมาชิกหลักเหล่านี้ อีกาม่วงย่อมไม่อาจยอมรับการ สูญเสียสมาชิกหลัก9คนได้ในภารกิจ

เดียว

ในฐานะหัวหน้า เลยเจียย่อมถูกลงโทษอย่างรุนแรงหลังภารกิจจบ แม้เขาจะทรง พลังมากและเป็นถึงจักรพรรดิขั้นทองม่วง

เขาก็ไม่มีทางได้รับการลดหย่อน

"ตามข้อมูลที่ฉันมี พวกมันไม่ได้ไล่ตามเรา ขัตติยะ นักบุญเครื่องราง และนอก รีตเองก็ถูกโจมตีเช่นกัน ทั้งหมดถูกฆ่า 6 ใน12ภูมิภาคที่องค์กรมีดอย่างเรายึด ครองถูกโจมตี ไม่มีใครสามารถรอดชีวิตได้"เจิ้งหนานแบ่งปันข้อมูล

"นายหมายความว่ามีคนพยายามต่อสู้กับองค์กรมืดทั้งหมด!"เล่ยเจียพบว่ามัน น่าเหลือเชื่อ

"จะพูดอย่างงั้นก็ได้"เจิ้งหนานพยักหน้า

"ฟังดูเหมือนว่าคนจากรัฐบาลกลางและสมาคมนักล่ากำลัง

คิดฆ่าเราในนี้"เล่ย เจียหรี่ตา

"ไม่ว่าใครจะเป็นฝีมือใครและมาจากองค์กรไหน พวกมันก็แข็งแกร่งมาก อย่าง น้อยต้องเป็นจักรพรรดิขั้นทองขาวและต้องมีมากกว่าหนึ่งคน

“ไม่ว่าจะแข็งแกร่งแค่ไหน ความสามารถพวกมันก็เทียบได้กับฉัน ไม่มีกึ่งเทพ คนใดสามารถเข้ามาในนี้"เล่ยเจียเย้ยหยัน"นายรู้ไหมว่าพวกมันจะโจมตีจุด ไหนต่อ?"

"ฉันได้ทำการวิเคราะฆ์แล้ว พวกเขาสู้กันตามความสามารถโดยรวมและจะสู้ จากอ่อนแอสุดไปแข็งแกร่งสุด มันควรไม่ยากที่จะระบุจุดต่อไป"เจิ้งหนานกล่าว โดยไม่เปลี่ยนสีหน้า

"เฆ่าเลย ฉันขอแนะนำว่าอย่าไปเพียงลำพัง" ทันใดนั้น ชายตาเดียวก็กล่าว ขึ้น"หากมีจักรพรรดิขั้นทองม่วงมากกว่านั้นเราจะตายได้"

“นั่นคือสิ่งที่ฉันกำลังคิด"เจิ้งหนานพยักหน้าและเห็นด้วย"หากเราคิดหยุดพวก เขา เราควรร่วมมือกับขัตติยะและ

นักบุญ เนื่องจากพวกเขาก็ประสบกับความ สูญเสียเหมือน

เรา ฉันเดาว่าพวกเขาย่อมร่วมมือกับเรา"

“เอาละ นายควรจัดการเรื่องนี้"เล่ยเจียเงียบไปและเห็น

ด้วย"บอกพวกเขาว่าอย่า นำจักรพรรดิขั้นทองเหลืองมาด้วย

มันคงดีหากมีจักรพรรดิขั้นทองม่วงเพิ่มอีก สัก3คนหรือ

มากกว่านั้น"

ตอนที่ 890 ทางออกที่สาม

ในวันที่17หลังหลิน ฮวงกลับแดนเทพตกสวรรค์ เจ้าแดง

พร้อมกับไปและตัวอื่น ก็ได้กวาดล้างเขต6จนสิ้น

มีหุ่นเชิดขั้นทองดำกว่า200ในกองทัพเจ้าแดงและจำนวน

ของหุ่นเชิดขั้น ทองแดงก็เพิ่มเป็น82ตัว

รวมถึงขั้นทองเหลืองอีก15ตัว

สำหรับทางฝั่งของไคลี่ เนฟิลิกประมาณครึ่งได้เลื่อนเป็นขั้น

ทองดำ จำนวนของ เทพธิดาเนฟิลิกก็เกินกว่า280ตัว ตอนนี้

พวกเขาเข้าใกล้เป้าหมายยิ่งขึ้น

แลนเซล็อตมีทาสดาบเพิ่มขึ้นและจากทาสดาบ18ตน มันยัง

ขาดอีกแค่ตัวเดียว

จอมปีศาจได้รับร่างจักจั่นทองคำขั้นทองเหลืองมาสองร่าง ส่วนจอมสังหารก็ได้ สืบทอดทักษะดาบมาสองอย่าง

แม้มันจะดูเหมือนไม่มีการเปลี่ยนแปลงในร่างหลิน ฮวง แต่วิญญาณของ สมเสร็จฝันร้ายในร่างเขาก็แข็งแกร่งขึ้นทุกวัน แม้จะยังไม่เลื่อนเป็นขั้นทอง เหลือง มันก็กำลังพัฒนา การฝึกเขาในเคล็ดเบือนชะตายังอยู่ที่การหมุนรอบ ห้า ด้วยความที่มันต้องใช้แต้มถึง 16ล้าน เขาจึงเพิ่งสะสมได้ครึ่งเดียว

แดนเทพตกสวรรค์ดูเหมือนจะสงบสิ่ง แต่อันที่จริงกลับเกิดเรื่องราวมากมาย

ในตอนบ่ายของวันที่ 18 เจ้าแดงที่ควบคุมกองทัพก็กระซิบ"4 องค์กรมีด ขัตติยะ อีกาม่วง นักบุญ และเครื่องรางได้ทำบางอย่าง ดูเหมือนพวกมันกำลังมุ่งหน้า มายังจุดหมายต่อไปของเขา-เขต7"

"ดูเหมือนว่าพวกเขาจะค้นพบเส้นทางเราแล้ว พวกเขามาที่นี่เพื่อหยุดเรา"หลิน

ฮวงไม่แปลกใจ เขารู้ว่าต้องเกิดการปะทะกันอย่างแน่นอน

"มีกี่คน?ระดับพลัง ละ?"

"มีเพียง 13 คนเท่านั้น มีขั้นทองม่วง4คนและขั้นทองขาว9คนขอรับ"เจ้าแดง บอก"เราไม่อาจสู้พวกมันได้ เรามีอยู่สองทางเลือก"

"ทางแรกคือกวาดล้างมอนสเตอร์ทุกตัวในภูมิภาคนี้และจากไปทันที มองหาที่

ซ่อนตัว พวกองค์กรมืดย่อมไม่สงสัยเรา"

"ทางที่สองคือข้ามภูมิภาค7และตรงไปยังภูมิภาค8 หากพวกเขาเดินไล่ตามเรา เราก็จะหลบหนีไปภูมิภาค9 เราสามารถล่าได้สักพักขณะหลบหนีไปตามทาง จนถึงภูมิภาค12 แต่เราต้องรีบฆ่ามอนสเตอร์ที่นั่น มันเป็นประโยชน์สำหรับเรา แต่ก็

นับว่าเสียงมาก"

“งั้นฉันขอแนะนำทางที่สาม"หลิน ฮวงแสยะยิ้ม"หลังกวาดล้างภูมิภาค6 เราจะ ตรงไปภูมิภาค7 หลังฆ่าคนที่ขวางทางเราได้ เราก็จะโจมตีทั้ง12ภูมิภาคได้โดย ไร้ซึ่งอุปสรรค

"มีขั้นทองม่วง4คนและทองขาวอีก9คน ท่านมั่นใจว่าจะรับมือกับพวกมันได้?" เจ้าแดงไม่เคยเห็นวิญญาณต่อสู้ของหลิน ฮวงมาก่อนเพราะมันเคยถูกอัญเชิญ แค่ในฝันเท่านั้น

"ใช่ ฉันมั่นใจ ไม่ต้องห่วง"หลิน ฮวงลูบหัวเจ้าแดง

เจ้าแดงหลบฝ่ามือหลิน ฮวง มันเงยหน้าขึ้นและถามหลิน ฮวงด้วยสีหน้าจริงจัง"

ข้าอยากรู้ถึงความเป็นไปได้ที่จะชนะ"

"100%"หลิน ฮวงกล่าวขณะยิ้มกว้าง

"ขอรับ งั้นข้าจะทำตามท่าน"จากนั้นเจ้าแดงก็โล่งใจ

พวกเขาใช้เวลาอีกสองวันเพื่อกวาดล้างภูมิภาค6จนเกลี้เยง

จากนั้นหลิน ฮวงก็ เรียกไปและตัวอื่นกลับ เหลือแค่เจ้าแดงข้างกาย เขาพักตลอดคืนและหลังมื้อ เช้า เขาก็อัญเชิญสายฟ้ าและตรงไปภูมิภาค7

หลิน ฮวงมาถึงภูมิภาค7 ในวันที่21ก่อน9โมง

ที่ภูมิภาค7 ระดับจักรพรรดิ6คนที่รับผิดชอบดูแลพื้นที่นั้นได้จากไปแล้ว มีเพียง 13คนที่รออยู่

หลิน ฮวงไม่คิดปิดบังอะไรและในไม่ช้า เขาก็ดึงความสนใจของทั้ง13 คน

จากจอภาพ ชายหนุ่มอายุประมาณ20ปีร่อนลงจากฟ้าบนหลังสัตว์ หลังเรียกสัตว์กลับ

เขาก็ค่อยๆเดินมาทางพวกเขา

"มีแค่คนเดียว?!"

"ดูเหมือนว่าเขาจะรับรู้ได้ถึงเรา เขากำลังตรงมาทางเรา"

ผ่านจอภาพ พวกเขาไม่อาจสัมผัสถึงกลิ่นอายพลังได้ พวกเขารู้สึกแค่ว่า เป้าหมายไม่ได้อ่อนแออย่างที่คิด

"เคยเห็นคนๆนี้มาก่อนไหม?ทำไมฉันถึงรู้สึกคุ้นตา?"หวงเทียนจากขัตติยะ จ้องชายหนุ่มในจอภาพและขมวดคิ้ว

"ฉันก็ดูคุ้นๆเช่นกัน "เล่ยเจียพบว่าเขาดูคุ้นๆ แต่ก็จำไม่ได้ว่าเคยเห็นมาก่อน

"ถ้าฉันเดาไม่ผิด เขาดูเหมือนหลินเซียจากพันธมิตรสวรรค์ "เจิ้งหนานที่มา

จากอีกาม่วงกล่าว แต่เขาก็ไม่มั่นใจเต็มร้อย

สมาคมอัจฉริยะเป็นองค์กรที่ทรงพลังมาก แต่ทว่า ไม่ว่าจะแข็งแกร่งแค่ไหน มัน ก็ยอมรับแค่ระดับเพลิงสวรรค์และนิรันดร์ สมาชิกทุกคนที่บรรลุระดับจักรพรรดิ จะต้องออกจากสมาคมอัจฉริยะทันที

เทียบกับองค์กรอย่างรัฐบาลกลางและขัตติยะ สมาคม

อัจฉริยะก็เหมือนกับ โรงเรียน ไม่ว่าจะโดดเด่นแค่ไหนใน โรงเรียน แต่ตัวตนระดับจักรพรรดิก็ไม่ได้ ให้ความสนใจระดับนิรันดร์นัก

พวกเขาอาจเคยเห็นมันบนข่าวแต่ก็ไม่คิดจำให้รกสมอง

“แน่ใจนะว่าเป็นเขา?"สีหน้าของเล่ยเจียดูแปลกๆหลังได้ยินการคาดเดาของเพิ่ง หนาน"ฉันจำได้ว่าเคยเห็นหลินเซียมาก่อน ไม่กี่เดือนก่อนเขายังเป็นแค่เพลิง สวรรค์อยู่เลย”

ชายชราหนวดขาวในชุดนักบุญกล่าวอย่างมั่นใจ"เขาคือหลินเซีย ระดับพลัง เขาคือนิรันดร์ขั้น3แล้ว"

ชื่อเขาคือเซีย เผิงซาน เขาคือหัวหน้าของเหล่านักบุญ ด้วยพลังขั้นทองม่วง ระดับพลังเขาเทียบได้กับเล่ยเจียและหวงเทียน

"หลินเซี่ยคือเป้าหมายการล่าของนักบุญ นั่นทำให้เราจับตามองเขาเป็นพิเศษ"

ต่ หลงผู้มีแผลเป็นบนใบหน้าอธิบาย เขายืนอยู่ด้านหลังชาย

ชรา

“งั้น นายก็หมายความว่าระดับนิรันดร์ขั้น3ผู้นี้ได้ฆ่าสมาชิก

ทุกคนของเรา?มี ระดับนิรันดร์ขั้น9กว่าร้อยและจักรพรรดิ

กว่า20คนที่ตกตาย แถมยังรวมถึงขั้น

ทองเหลืองอีก5คน!"หัวหน้าเครื่องรางยู่หงอุทานอย่างไม่เชื่อ

หู

ทุกคนนิ่งเงียบหลังได้ยิน

มันเป็นไปไม่ได้อย่างแน่นอน แม้มันจะเป็นเฉินเตา 1ใน5

จักรพรรดิและหวง อู่อผู้เป็นนิรันดร์ขั้น9 พวกเขาก็ไม่อาจฆ่า

จักรพรรดิขั้นทองเหลืองได้ พวก เขาสามารถทำได้แค่สู้อย่าง

สูสี นับประสาอะไรกับนิรันดร์ขั้น3อย่างหลินเซี่ย

เว้นแต่ว่าพวกเขาจะมีอาวุธสังหารเทพ แต่นิรันดร์ขั้น3ก็ย่อม

ไม่อาจจับการ เคลื่อนไหวของขั้นทองเหลืองได้ มันเป็นไปไม่

ได้ที่อาวุธสังหารเทพจยิงโดน จักรพรรดิขั้นทองเหลือง

"หรือเขาจะมาที่นี่โดยบังเอิญ?"เจิ้งหนานถาม

"ฉันไม่คิดอย่างนั้น เขาไม่ได้พยายามฆ่ามอนสเตอร์ตัวใด

และตรงมาหาเรา" เล่ยเจียส่ายหัว

“งั้นก็หลงเหลือแค่ความเป็นไปได้เดียว"จิตสังหารของหวง

เทียนขี่ระเบิด ออกมา"เขาคือคนที่โจมตีพวกเรา!"

ตอนที่ 891 ฉันมีผู้ช่วย

หลิน ฮวงบินไปทางพิกัดที่เจ้าแดงทำให้เขา เขาลอยลงช้าๆ

เมื่อเห็นสิ่งก่อสร้าง คล้ายปราสาทโบราณ

ไม่มีสิ่งปลูกสร้างที่สมบูรณ์ในแดนเทพตกสวรรค์ ปราสาท

โบราณเป็นแค่สมบัติ ประเภทโครงสร้าง

สมบัติประเภทโครงสร้างส่วนใหญ่มีราคาสูง สมบัติใน

คุณภาพเดียวกันจะมี ราคาถูกกว่ายานรบเล็กน้อย

แต่อัตราส่วนประสิทธิภาพต่อราคามันต่ำกว่ายานรบ

ยานรบคืออาวุธโจมตีคล้ายอาวุธสังหารเทพ นอกจากนี้ มัน

ยังเคลื่อนที่ได้ แต่ ทว่า นอกจากพลังป้องกันที่สูงกว่ายานรบ

สมบัติประเภทโครงสร้างยังมีขนาด เล็กกว่ายานรบมาก

แต่ทว่า เทียบกับยานรบ สมบัติประเภทโครงสร้างไม่อาจมีอาวุธขนาดใหญ่หรือ เดินทางได้ การใช้งานจริงมันด้อยกว่ามาก

ในความเป็นจริง สมบัติประเภทโครงสร้างไม่ได้ซ้ำซ้อนเหมือนกันหมด บางส่วน สามารถใช้งานได้จริง

สิ่งที่ใช้งานได้สุดคือป้อมปราการต่อสู้ซึ่งได้รับความนิยมสูง สมบัติเช่นนั้น สามารถติดตั้งอาวุธขนาดใหญ่จำนวนมากได้ นอกจากนี้ มันยังขยับได้ใน รูปแบบของป้อมปราการ ในระดับหนึ่ง ความสามารถมันอาจยังเหนือกว่ายาน

รบในช่วงสงคราม แต่ทว่า ราคามันก็แพงกว่ายานรบในระดับเดียวกันกว่าสิบ เท่า มันหาได้ยาก มีไม่ถึงสิบอันในโลก มันมีจำนวนน้อยยิ่งกว่าสมบัติเทพเสียอีก

โดยธรรมชาติ ยังมีคนที่ซื้อสมบัติเช่นนั้นเพราะต้องการอวด

ทันทีที่มันถูกเปิดใช้งานในป่า ทุกคนย่อมรู้ว่าคุณรวย

ก็เหมือนกับปราสาทโบราณตรงหน้าหลิน ฮวง มันมีความต้องการสูงในโรง ประมูล มันสามารถขายได้ง่ายๆ

พูดตามตรง คนส่วนใหญ่ไม่อาจซื้อมันได้ แม้กระทั่งกึ่งเทพก็ยังไม่มีเงินมาก พอจะซื้อของเช่นนั้น

มันยิ่งไม่มีประโยชน์อะไรต่อหลิน ฮวงเลย เขาชอบขุดถในกำแพงตามภูเขา มากกว่า

แต่ทว่า อารมณ์เขาก็ดีขึ้นเมื่อเห็นสมบัตินี้

มีอย่างหนึ่งที่เขามั่นใจคนที่มาหยุดเขาค่อนข้างรวย!

หลินฮวงมองปราสาทโบราณอย่างระมัดระวังขณะค่อยๆ ลอยต่ำลง

ปราสาทโบราณครอบครองพื้นที่กว่า3แสนตารางเมตร อาคารหลักสูง5ชั้น มี กำแพงรอบๆสูง12เมตรพร้อมหอคอยสังเกตการณ์ทรงกลมสูงเกือบ40เมตร

แม้เขาจะมองไม่เห็นสิ่งที่เกิดขึ้นในปราสาทโบราณ หลิน ฮวง

ก็มั่นใจว่ามีคนอยู่ในนั้น

แท้จริงแล้ว ผ่านหน้าต่างในปราสาทโบราณ หวง เทียนซี่และคนอื่นกำลังเฝ้าจับตาดูหลินฮวง

"ระดับพลังเขาเป็นเพียงนิรันดร์ขั้น4.."พวกเขาทั้ง13ต่างสัมผัสได้ถึงพลังของ หลิน ฮวงอย่างชัดเจนและเกิดข้อสงสัยพร้อมกัน

ระดับนิรันดร์ขั้น4ได้ฆ่าจักรพรรดิขั้นทองเหลืองไปจริงๆ?

“ไม่ว่ามันจะเป็นฝีมือเขาหรือไม่ แต่เราก็ต้องออกไปพบเขาในเมื่อเขามาที่นี่ ด้วยตนเอง"หวง เทียนขี่แสยะยิ้ม เขาคือคนแรกที่ลุกขึ้นและกระโดดออก หน้าต่าง

สมาชิกขัตติยะขั้นทองขาวอีกสามคนตามเขาไปโดยไม่ลังเล

ทั้ง4ลอยลงบนกำแพงทางเข้าปราสาท

หลิน ฮวงเงยหน้าขึ้นและมองทางเข้า เขาเหลือบมองสมาชิกขั้นทองขาวสาม คนด้านหลังหวงเทียนและท้ายที่สุดก็หยุด

ลงที่หวงเทียน

"คนจากขัตติยะ? หลิน ฮวงระบุตัวตนพวกเขาได้ทันที มีแค่คนจากขัตติยะที่ใส่

ชุดสีเหลืองแสบตา

หวงเทียน ผู้อยู่ในชุดเกราะทองก้มมองหลิน ฮวงด้านล้าง เขาปล่อยแรงกดดัน ระดับจักรพรรดิทองม่วงออกมาโดยไม่เก็บรั้ง

สมาชิกขั้นทองขาวสามคนด้านหลังเขาถอยห่างออกไปและกระโดดไปยืนบน ยอดอาคารหลัก พวกเขากลัวว่าจะได้รับผลกระทบ

โดยปกติ หลินฮวงผู้ถูกแรงกดดันถาโถมใส่ย่อมสัมผัสได้ถึงพลังของหวงเทียน

ซี แต่ทว่า กลิ่นอายของจักรพรรดิก็เหมือนเด็กที่ยืนอวดขนม

ต่อหน้าเขา

แรงกดดันของหวงเทียนที่ถือว่าทรงพลังในหมู่จักรพรรดิขั้นทองม่วง หลิน ฮวง รู้สึกว่ามันเป็นสายลมอ่อนโยนที่พัดรอบตัว

หวงเทียนขี่คอยสังเกตการเปลี่ยนแปลงของหลิน ฮวง แต่ทว่า นอกจากเสื้อผ้าที่ ขยับ สิ่งที่เขาหวังกลับไม่เกิดขึ้น

เขาคิดว่าหลิน ฮวงจะคุกเข่ากับพื้นและไม่อาจลุกขึ้นจากแรงกดดันเขาได้

ภายใต้สถานการณ์ปกติ ผู้บ่มเพาะระดับนิรันดร์ขั้น4ทั่วไปย่อมคุกเข่าลงทันทีที่ เผชิญกับแรงกดดันของจักรพรรดิทองม่วง เขาไม่มีทางลุกขึ้นยืนจากแรง กดดันเช่นนี้ได้

แต่ว่า หลิน ฮวงผู้ครอบครองพลังเทวะคือข้อยกเว้น ต่อให้เขาพบตัวตนระดับ เทพเสมือน เขาก็ไม่มีทางคุกเข่า

แรงกดดันของหวงเทียนไร้ประโยชน์ต่อเขาโดยสิ้นเชิง

คนที่เหลือในปราสาทโบราณต่างมีท่าทางเปลี่ยนไป

หวงเทียนซีได้ปล่อยแรงกดดันทั้งหมดออกมาแล้ว แม้กระทั่งสมาชิกขั้นทองขาว ในปราสาทโบราณก็ยังหายใจไม่ออก ส่วนสีหน้าของจักรพรรดิขั้นทองม่วงอีก สามคนก็ดำมืด แต่ทว่า หลินฮวงผู้เป็นจุดศูนย์กลางของแรงกดดันดูเหมือนคนที่กำลังยืนรับลมยามเช้า

"ตอนนี้ฉันเริ่มเชื่อแล้วว่าคนที่ทำลายฐานทั้ง6ของเราคือเขา"เล่ยเจียจากอีกา ม่วงระวังตัวขึ้น

"เขาต้องมีอะไรบางอย่างแน่นอน"เซีย เผิงซานจากนักบุญมองหลิน ฮวงด้วย ดวงตาหรี่แคบ

แม้ยู่หงจากเครื่องรางจะไม่พูดอะไร แต่เขาก็กำมือในมือซ้ายแน่น เห็นได้ชัดว่า เขาพร้อมโจมตีได้ทุกเมื่อ

ระดับปัจจุบันของหลิน ฮวงย่อมไม่ใช่นิรันดร์ขั้น4อย่างตาเห็น ในความเป็นจริง มันไม่มีทางที่ตัวตนระดับนิรันดร์จะยืนต่อหน้าระดับจักรพรรดิได้อย่างเขา ต่อ ให้เป็นสุดยอด

อัจฉริยะอย่างเฉินเตาและจักรพรรดิก็ตาม นับประสาอะไรกับ หลินฮวงผู้เป็นแค่นิรันดร์ขั้น4

"ฮ่าๆๆ...หลินเซี่ยจากพันธมิตรสวรรค์ ดูเหมือนว่าทุกคนในโลกจะประเมินแก ต่ำไป"จิตสังหารของหวงเทียนซีระเบิดออกมาอย่างบ้าคลั่ง

"ขอบคุณ"หลิน ฮวงตอบกลับด้วยรอยยิ้ม น้ำเสียงเขานิ่งสงบ"ฉันสงสัยว่าแก คือดยุคของขัตติยะใช่ไหม?"

“หวง เทียนซี่! "หวงเทียนที่ประกาศชื่อ

"โอ้ แกคือดยุค"หลิน ฮวงเลิกคิ้วขึ้น

เขาเคยได้ยินชื่อของจักรพรรดิมาจากเฉินเตาก่อนเข้าแดนเทพตกสวรรค์ หวง เทียนขี่มีพลังระดับจักรพรรดิขั้นทองม่วงและความสามารถเขาก็ถือเป็นสาม อันดับแรกของบรรดาจักรพรรดิที่เข้าแดนเทพตกสวรรค์มาในครั้งนี้

"หลินเซีย ในเมื่อแกรู้จักฉัน งั้นก็คงไม่ต้องอ้อมค้อมกันให้

มาก"หวงปู่เทียนเก็บ แรงกดดันเขาและจ้องหลิน ฮวงอย่าง

อาฆาต" แกมาทำอะไรที่นี่ ?"

"ดยุค ทำไมถึงถามเรื่องที่รู้อยู่แล้วกันละ?"หลิน ฮวงอดหัว

เราะกับคำถามไม่ได้

"มันคือแกที่ฆ่าคนของเรา?!"ดวงตาของหวงเทียนที่เปลี่ยน

เป็นเย็นชา เขารู้ คำตอบอยู่แล้วแม้จะถามออกไปก็ตาม

"ประมาณนั้น"หลิน ฮวงไม่ปฏิเสธแต่กลับกล่าวเสริม"แม้ฉัน

จะไม่ได้ทำมันด้วย

ตัวเองก็ตาม"

ความตรงไปตรงมาของหลิน ฮวงทำให้พวกเขาประหลาดใจ

แต่หวงเทียนชี้และ คนอื่นก็ตกตะลึงกับคำพูดต่อมาของเขา

"แกหมายความว่าไง?"

"ฉันหมายความว่าฉันมีผู้ช่วย"หลิน ฮวงแสยะยิ้มขณะเรียก

วิญญาณต่อสู้ทั้ง4

ออกมา

ยู่ หงจากเครื่องรางเผยตัวเขาออกมาแทบจะพร้อมกัน แขนที่กำลังถือมีดเขา ตกลงบนพื้นด้านหลังหลิน ฮวงไม่ถึงสามเมตร เขาถีบตัวถอยห่างจากหลิน ฮว งอย่างรวดเร็ว จ้องมองลูกแมวขาวบนไหล่หลิน ฮวงอย่างขลาดกลัว

ตอนที่ 892 เป็นฝีมือฉันเอง

เมื่อมองแขนที่ถูกตัดบนพื้น หวงเทียนชี่และคนอื่นก็มองลูกแมวขาวบนไหล่หลิน ฮวงอย่างตกใจ

การโจมตีเพียงครั้งเดียวกลับตัดแขนของยู่ หง มันพิสูจน์ให้เห็นว่าลูกแมวที่ดูไร้พิษสงนั่นกลับมีความสามารถอย่างน้อยระดับจักรพรรดิทองม่วงหรือเหนือกว่านั้น

นอกจากจักรพรรดิขั้นทองขาว9คน แม้กระทั่งหวงเทียนชี่และจักรพรรดิทองม่วงอีกสามคนก็ยังมองลูกแมวขาวอย่างหวาดกลัว

ไม่นับหลิน ฮวง ฝ่ายตรงข้ามทุกคนคือตัวตนระดับสูงในองค์กรมืด พวกเขาคุ้นเคยกับยู่หงจากเครื่องรางดี ด้วยรูปลักษณ์เหมือนชายหนุ่มอายุ25หรือ26(แก่กว่านั้น) เขาถือเป็นสุดยอดนักฆ่าอันดับ10ในบรรดาจักรพรรดิทั่วโลก แม้กระทั่งตัวตนระดับกึ่งเทพยังทำได้แค่ติด15อันดับแรกบนกระดานนักฆ่า

แม้กระทั่งจักรพรรดิขั้นทองม่วงอีกสามคนก็ยังไม่กล้าบอกว่าจะรอดชีวิตจากการลอบสังหารเขา

แต่ทว่า นักฆ่าระดับแนวหน้าเช่นนั้นกลับไม่อาจหลบการโจมตีของลูกแมวขาวได้ และยังถูกตัดแขนอีกด้วย

นอกจากนี้ หวงเทียนชี่และคนอื่นก็ยังไม่อาจเห็นการโจมตี

ของมันได้ทัน

เทคนิคซ่อนตัวของมันดูเหมือนจะน่ากลัวยิ่งกว่ายู่หงที่เป็นนักฆ่า ยิ่งไปกว่านั้น ความเร็วของมันก็ดูจะเหนือยิ่งกว่า

สิ่งที่รบกวนหวงเทียนชี่และคนอื่นก็คือลูกมอนสเตอร์อีกสามตัวที่คล้ายกับลูกแมวขาว

มีต้นอ่อนต้นเล็ก ลูกช้าง และลูกเสือดาวจมูกยาว พวกมันดูเหมือนมอนสเตอร์ทารกที่ยังไม่โต

แมวขาวได้แสดงความสามารถที่เหนือกว่ายู่ หง แล้วตัวอื่นละ?

“ใจร้อนจังเลยนะ ฉันบอกแล้วว่าฉันมีผู้ช่วย แต่แกก็ยังพุ่งใส่ฉัน”หลิน ฮวงหันไปเย้ยหยันยู่หง

ที่จริงเขาได้เรียกวิญญาณต่อสู้เขาออกมาตั้งแต่ตอนเรียกสายฟ้ากลับแล้ว แต่แมวป่า9หางได้ซ่อนพวกมันไว้ในมิติอื่น

ไม่มีใครสามารถสัมผัสพวกมันในมิติอื่นได้ แต่พวกมันสามารถเห็นสิ่งที่เกิดในมิติหลักได้ นั่นทำให้แมวป่า9หางออกมาจากมิติได้ทันทีที่ยู่หงลอบโจมตี

ยู่ หงสัมผัสได้ถึงจิตสังหาร ดังนั้นเขาจึงถอนการโจมตีทันที

การตอบสนองได้ช่วยชีวิตเขาไว้ แต่มันก็สายไปเล็กน้อย แขนเขาถูกตัดโดยกรงเล็บแหลมของแมวป่า9หาง

“หากฉันเดาไม่ผิด แกต้องเป็นไนติงเกลจากเครื่องราง ใช่ไหม?”หลิน ฮวงพูดต่อ”ฉันสงสัยว่าควรเรียกแกว่ายังไง?”

ไนติงเกลคือฉายาที่มอบให้กับตัวตนระดับจักรพรรดิของเครื่องราง มันก็คล้ายกับผู้อาวุโสของสมาคมนักล่า

“ยู่ หง”ยู่หงกล่าวเสียงเย็น แขนที่ขาดเขากำลังงอกด้วยความเร็วสูง

“ยู่หง…ชื่อฟังดูคุ้นๆนะ”หลิน ฮวงหยิบแขนที่ถูกตัดขึ้นมาขณะพูด เขาหยิบมีดสั้นจากแขนนั้นและโยนมันใส่แหวนเก็บของเขา จากนั้นก็โยนแขนทิ้ง

เขาทำมันต่อหน้ายู่หงโดยไม่เปลี่ยนสีหน้า การกระทำเขาไม่มีความละอายเลย

ยู่หงโกรธจนหน้าซีดเซียว

มีดที่หลิน ฮวงเอาไปคือสมบัติกึ่งเทพระดับสูงที่เขาประมูลมาไม่นาน มันคืออุปกรณ์ที่แพงสุดสองชิ้นของเขา

“ฉันจำไม่ได้ว่าเคยเห็นชื่อนี้มาก่อน ช่างเถอะ”หลิน ฮวงไม่ได้ตั้งใจทำให้ยู่หงขายหน้า แหวนหัวใจจักรพรรดิที่เขาใช้มาจากองค์กรมืด เขามองกระดานขององค์กรมืดอยู่ตลอดเมื่อเบื่อ กระดานนักฆ่าคือหนึ่งในนั้น แต่ทว่า เขามักมองแค่สามชื่อบนกระดาน ส่วนชื่อต่ำกว่านั้นเขาจะมองแค่ผ่านตา

ชื่อของยู่หงตกอยู่ในประเภทหลัง เขาคิดว่ามันคุ้นๆ แต่ก็ไม่อาจจำได้

ยิ่งไปกว่านั้น สมาชิกองค์กรบางแห่งที่เข้าแดนเทพตกสวรรค์รวมถึงเครื่องรางยังไม่เปิดเผยต่อสาธารณะนัก เฉินเตาไม่รู้ว่าเครื่องรางส่งใครมา ดังนั้นเขาจึงกล่าวถึงชื่อองค์กรเฉยๆ เขาไม่รู้ว่ายู่ หงเป็นนักฆ่าระดับโลกเลย

อย่างไรก็ตาม สิ่งที่หลิน ฮวงกล่าวกับเป็นการดูถูกเขา เขาโกรธจนแทบระเบิด

“ยู่หง ฉันไม่เชื่อว่านายจะประมาท!”อีกสองร่างเข้าร่วมด้วย

คนที่พูดมีเสื้อคลุมอีกาม่วงบนตัว ร่างเขาใหญ่โตและแบกดาบเล่มยักษ์ยาวกว่าสองเมตรไว้บนหลัง

อีกคนสวมเสื้อคลุมสีขาวของนักบุญ เขาดูแก่ หนวดเครายาวแตะหน้าอกเขา และเขาก็มองหลิน ฮวงด้วยความปรา

ถนา

“หากฉันเดาไม่ผิด พวกแกคงเป็นเล่นเจี่ยจากอีกาม่วงและเซี่ย เผิงซานจากนักบุญสินะ”หลิน ฮวงระบุตัวตนทั้งคู่ได้ทันที

ดาบยักษ์บนหลังของเล่ยเจี่ยและหนวดเคราสีขาวของเซี่ยเผิงซานคือสิ่งที่บอกตัวตนพวกเขา ยิ่งไปกว่านั้น เฉินเตายังเคยให้ดูภาพของทั้งคู่แล้วด้วย

ยู่ หงดูน่ากลัวยิ่งขึ้นหลังหลิน ฮวงจำทั้งคู่ได้

หวงเทียนชี่และคนอื่นคิดกับตัวเอง'มันต้องจงใจแน่ๆ'

"หลินเซี่ย ในเมื่อแกจำฉันได้ ฉันก็มีข้อเสนอที่แกอาจอยากฟัง"เซี่ย เผิงซานในชุดคลุมกล่าวด้วยรอยยิ้ม

"บอกมาสิ"หลิน ฮวงกล่าวขณะยกคิ้วขึ้น

"มีเรา4คนในระดับจักรพรรดิทองม่วง เราคนอื่นสามารถสู้กับแกได้ตราบเท่าที่เราถ่วงเวลามอนสเตอร์อัญเชิญแกไว้สักพัก ฉันยอมรับว่าแกมีพรสวรรค์ที่น่าทึ่งในฐานะผู้ควบคุม แต่ไม่ว่าแกจะทรงพลังแค่ไหน แกก็ไม่ควรมีความสามารถของจักรพรรดิทองขาว ดังนั้น แกไม่มีทางชนะการต่อสู้นี้ได้

หรอก”

“แต่เราจะลืมทุกอย่างที่แกทำในอดีตหากแกเข้าร่วมกับนักบุญ เราสามารถเจรจากับอีกสามองค์กรได้ นอกจากนั้น เรายังจะทำให้แกเป็นบุตรศักดิ์สิทธิ์คนแรกของเขต3และบ่มเพาะแกด้วยทรัพยากรทั้งหมดของเรา”

หวงเทียนซี่และคนอื่นงงงวยกับข้อเสนอของเซี่ย เผิงซาน

พวกเขากำลังจะสู้ แต่ตอนนี้เขากลับกำลังเชิญชวนหน้าด้านๆ?

การกระทำของเซี่ยเผิงซานทำให้หวงเทียนชี่และคนอื่นต้องไตร่ตรอง

ความสามารถโดยรวมของหลินเซี่ยวนับว่าน่าทึ่ง การนำตัวเขากลับไปด้วยย่อมดีกว่าการฆ่า เขาเป็นแค่นิรันดร์ขั้น4 แต่มอนสเตอร์เขากลับทรงพลังมาก นั่นไม่ได้หมายความว่าเขาจะไร้เทียมทานเมื่อก้าวสู่ขอบเขตจักรพรรดิ?!อัจฉริยะเช่นนั้นอาจทรงพลังยิ่งกว่า5จักรพรรดิเช่นเฉินเตา…..

ในที่สุดหลิน ฮวงก็พูดขึ้นเมื่อหวงเทียนชี่และคนอื่นกำลังพิจารณาวิธีเชิญชวน

“ประการแรก ฉันอยากพูดให้พูด พวกมันไม่ใช่มอนสเตอร์อัญเชิญฉัน พวกมันคือวิญญาณต่อสู้ต่างหาก”หลิน ฮวงรู้ว่าทำไมเซี่ย เผิงซานถึงคิดว่ามันเป็นมอนสเตอร์อัญเชิญ เหตุผลก็เพราะคนธรรมดาไม่มีทางมีวิญญาณต่อสู้ที่ทรงพลังกว่าตัวเองได้

หวงเทียนชี่และคนอื่นตกตะลึงหกลังได้ยิน พวกเขาจ้องมองลูกมอนสเตอร์ทั้ง4ด้วยดวงตาเบิกกว้าง

มอนสเตอร์ระดับจักรพรรดิขั้นทองเหลืองสามตัวและขั้นทองแดงหนึ่งตัวคือวิญญาณต่อสู้?!ไม่ใช่ว่าแกเป็นแค่นิรันดร์ขั้น4หรือยังไง?!

“ประการที่สอง ฉันเกรงว่าวิหารนักบุญจะไม่อาจยุติความขัด

แย้งระหว่างฉันกับพวกขัตติยะและเครื่องรางได้”

เรื่องร้ายแรง?!

พ่อแม่เขาถูกฆ่าโดยคนจากขัตติยะและเครื่องราง?

หรือจะเป็นพี่น้องเขา?

หรือจะเป็นแฟนสาวที่เขารู้จักตั้งแต่เด็ก?

“ฉันเผอิญเจอกับเจ้าชายลำดับ7ของขัตติยะและกลุ่มเครื่อง

รางเมื่ออยู่ในโลกหมอกเข้า”หลิน ฮวงแสยะยิ้ม”และฉันก็ฆ่าพวกเขาทั้งหมด”

ตอนที่ 893 แม้กระทั่งจักรพรรดิทองม่วงก็ยังไม่ใช่คู่มือ

สำหรับขัตติยะ เจ้าชายทุกคนคือว่าที่ดยุค ทันทีที่พวกเขาเลื่อนเป็นจักรพรรดิทองม่วง พวกเขาจะกลายเป็นตัวตนระดับสูงสุดในหมู่จักรพรรดิและกลายเป็คนที่มีอำนาจมากสุดในขัตติยะ

หวงเทียนชี่เองก็เป็นหนึ่งในเจ้าชาย นอกจากกึ่งเทพไม่กี่คน ความสามารถเขาคืออันดับ2ในขัตติยะเขต3

ความตายของเจ้าชายถือเป็นเรื่องร้ายแรง มันเหมือนกับการ

ตายของจักรพรรดิทองม่วง

ไม่เพียงแต่นั่นจะหมายถึงการสูญเสียตัวตนระดับจักรพรรดิทองม่วง แต่มันยังนับเป็นความอัปยศอีกด้วย

ใครก็ตามที่ฆ่าเจ้าชายของขัตติยะก็เหมือนกับการเป็นศัตรูต่อขัตติยะ แม้มันจะเป็นฝีมือของกึ่งเทพ ขัตติยะก็ย่อมตามล่า

ตลอดหลายร้อยปีที่ผ่านมา ไป่ฉีจากรัฐบาลกลางคือคนเดียวที่ฆ่าเจ้าชายของขัตติยะและสามารถมีชีวิตอยู่ได้

มันไม่ใช่ว่าขัตติยะไม่โจมตีไป่ฉี แต่สองกึ่งเทพได้ตายส่วนสามกึ่งเทพก็บาดเจ็บสาหัสจากการต่อสู้ทั้งสองครั้ง ท้ายที่

สุดพวกเขาก็ต้องยอมแพ้

การฆ่าเจ้าชายลำดับ7หมายถึงว่าเขาได้ปลูกฝังเมล็ดพันธ์ที่ยากจะขุดขึ้นมา

ความเสียใจเช่นนี้ไม่อาจชดเชยได้ สำหรับขัตติยะ เลือดต้องล้างด้วยเลือด

เซี่ยเผิงซานจากนักบุญฝืนยิ้มขณะส่ายหัวเมื่อได้ยินสถานการณ์ของหลิน ฮวง

ความขัดแย้งที่เขามีกับขัตติยะก็พอจะทำให้เขาถอนตัวแล้ว เพราะหากยังฝืน มันก็หมายถึงการาประกาศสงครามกับขัตติยะ

แม้นักบุญจะเป็นองค์กรชั้นนำ มันก็ยังด้อยกว่าขัตติยะเล็กน้อย มันไม่คุ้มค่าที่จะประกาศสงครามกับขัตติยะเพราะบุตรศักดิ์สิทธิ์

การฆ่ากลุ่มระดับนิรันดร์ของเครื่องรางทั้งหมดทำให้เขาเป็นศัตรูกับเครื่องรางเช่นกัน

ด้วยการเป็นศัตรูกับสององค์กรใหญ่ เซี่ยเผิงซานจึงรู้จุดยืนตัวเองดี

ใครก็รู้ว่าเครื่องรางเขต3ได้ส่งอัจฉริยะระดับนิรันดร์หนึ่งในสามของพวกเขามาเข้าร่วมในครั้งนี้

แต่ทั้งหมดกลับตกตายด้วยเงื้อมมือของหลิน ฮวง มันเหมือนกับการสูญเสียหนึ่งในสามของเสาหลักในอนาคต ความชิงชังเช่นนี้ไม่ได้ด้อยไปกว่าขัตติยะที่สูญเสียเจ้าชาย

จิตสังหารของยู่ หงระเบิดออกมาอย่างบ้าคลั่ง เขาไม่ได้คลั่งเพราะการสูญเสียของเครื่องราง เขาคลั่งเพราะลูกสาวเขาคือหัวหน้ากลุ่มระดับนิรันดร์ของเครื่องราง

กว่า20วันก่อน เขาพบว่าลูกสาวเขาถูกฆ่าในโลกหมอก เขาซึมเศร้าอยู่หลายวันเพราะไม่รู้ว่าใครคือฆาตกรและไม่อาจล้างแค้นให้เธอได้

เขาไม่คิดเลยว่าฆาตกรจะปรากฏต่อหน้าเขาและยอมรับการกระทำด้วยตัวเอง

ยู่หงไม่สนเรื่องที่หลิน ฮวงทำให้เขาอับอายอีก ตอนนี้เขาพบว่าหลิน ฮวงคือคนที่ฆ่าลูกสาวเขา เขาไม่อาจระงับความโกรธได้อีกต่อไปและตะโกนเสียงดัง”หลินเซี่ย แกฆ่าลูกสาวฉัน วันนี้แกต้องตาย!”

“ลูกสาว?”หลิน ฮวงตกตะลึง จากนั้นก็นึกถึงวันที่ฆ่าล้างกลุ่มเครื่องราง หญิงสาวได้กล่าวว่าพ่อเธอคือตัวตนระดับจักรพรรดิทองม่วง และยังเข้าแดนเทพตกสวรรค์มาด้วย เขาไม่คิดเลยว่าจะเผอิญพบเจอพ่อกับเธอจริงๆ

“แกกำลังพูดถึงหัวหน้าสาว?เธอบอกว่าเธอของเธอคือยอดฝีมือระดับจักรพรรดิทองม่วง”

ยู่ หงจ้องหลิน ฮวงอย่างอาฆาต สิ่งที่เขาเพิ่งพูดได้ยืนยันความจริงที่ว่าหลิน ฮวงกวาดล้างกลุ่มทั้งหมดของเครื่องรางหากสายตาสามารถฆ่าได้ เขาคงฆ่าหลิน ฮวงไปหลายสิบล้านครั้งแล้ว

ในขณะเดียวกัน คนอื่นที่ฟังบทสนทนาก็มีสีหน้าต่างกันออกไป

เซี่ยเผิงซานสังเกตเห็นว่าหวงเทียนชี่กำลังมองเขาอยู่ เขารู้ว่าเขาต้องพูดอะไรบางอย่าง”ในเมื่อมีความขัดแย้งเช่นนั้น เราองค์กรนักบุญก็ไม่ขอยุ่งเกี่ยว”องค์กรทั้งสี่ยืนอยู่ข้างเดียวกันอีกครั้ง

คนอื่นยอมแพ้ความคิดที่จะเชิญชวนเขาโดยสมบูรณ์

อีกาม่วงและนักบุญต่างเกรงกลัวขัตติยะและไม่คิดเป็นศัตรูกับขัตติยะ

ในทางกลับกัน เครื่องรางกลับขุ่นแค้นหลิน ฮวง ในฐานะหัวหน้า ยู่หงถือว่าหลิน ฮวงเป็นศัตรูชั่วนิรันดร์ มันเป็นไปไม่ได้ที่เครื่องรางจะเชิญชวนเขา

ส่วนทางขัตติยะ ไม่ว่าหลิน ฮวงจะมีพรสวรรค์แค่ไหน กฎก็ย่อมเป็นกฎ มันต้องชดใช้ราคาด้วยชีวิตเท่านั้น หากเกิดการรับฆาตกรเข้าร่วมองค์กร มันย่อมมีอัจฉริยะมากมายที่กลายเป็นเจ้าชายของขัตติยะเพียงเพราะพวกเขามีพรสวรรค์

หากนั่นเกิดขึ้น และขัตติยะจะยังหลงเหลือศักดิ์ศรีอีกงั้นหรอ?

เนื่องจากองค์กรหลักทั้งสี่แสดงให้เห็นว่าพวกเขายืนอยู่จุดเดียวกัน สถานการณ์จึงอธิบายได้ง่ายๆ

เมื่อเห็นแขนของยู่หงยังไม่หายดี หวงเทียนชี่ก็ไม่คิดรั้งรออีกต่อไป เขาเริ่มเคลื่อนไหวหลังพูดกับทุกคนผ่านการส่งเสียง

จักรพรรดิขั้นทองม่วงทั้ง4ลงมือทันที แยกย้ายกับหาวิญญาณต่อสู้

หวงเทียนชี่ตรงไปหาแมวป่า9หางที่โจมตีก่อนหน้า ส่วนเล่น

เจี่ยและเซี่ยเผิงฉานก็ตรงไปหาแมมมอธและต้นไม้เทพอาทิตย์ตามลำดับ ในขณะเดียวกัน ยู่หงที่ยังไม่ฟื้นตัวก็พุ่งใส่สมเสร็จฝันร้ายซึ่งมีระดับพลังด้อยสุด

ไม่ว่าจะซ่อนตัวหรือไม่ แต่จักรพรรดิทองขาวที่เหลือต่างก็จ้องหลิน ฮวงเขม็ง

พวกเขากำลังรอการโจมตีเมื่อวิญญาณต่อสู้ทั้งสี่กระจายตัว

แต่ทว่า สมเสร็จฝันร้ายซึ่งมีร่างยาวประมาณสองเมตรกลับยกจมูกยาวมันขึ้นและเป่าเสียงแตร

คลื่นเสียงที่มองไม่เห็นกระจายตัวเหมือนระลอก ความเร็วมันเร็วกว่าความเร็วเสียงหลายร้อยเท่า มันกระเพื่อมผ่านทุก

คนทันที

หวงเทียนชี่และจักรพรรดิทองม่วงอีกสามคนหยุดขยับ ส่วนจักรพรรดิทองขาวอีก9คนตกจากฟ้า ไม่มีใครรู้ว่าพวกเขายังรอดชีวิตไหม

ประกายความดูถูกฉายผ่านดวงตาของแมวป่า9หาง ขณะที่มันเตรียมใช้โอกาสเพื่อฆ่า หลิน ฮวงก็พูดขึ้น"อย่าฆ่าพวกมัน จอมปีศาจจะไม่ได้ร่างพวกมันหากแกฆ่า แค่ทำให้พลังชีวิตหมดก็พอ"

แมวป่า9หางไม่พอใจเล็กน้อยแต่ก็เชื่อฟังอยู่ดี ร่างมันเปลี่ยน

เป็นแสงสีขาว วินาทีต่อมา แขนขาของหวงเทียนชี่และอีกสามคนก็หลุดออกจากลำตัว พวกเขาเหมือนตอไม้ที่ไร้กิ่งก้าน

ด้วยความเจ็บปวดสุดพรรณนา หวงเทียนชี่และอีกสามจึงหลุดออกจากโลกแห่งฝันที่สมเสร็จฝันร้ายสร้างขึ้น

ทั้งสี่สังเกตเห็นว่าเกิดอะไรขึ้นกับร่างกายพวกเขาทันทีที่ตื่นขึ้น และพวกเขาก็ดูคลุ้มคลั่ง

แม้พวกเขาจะไม่ถูกพิจารณาว่าสูญเสียพลังการต่อสู้ แต่พวกเขาก็ยังสูญเสียความสามารถส่วนใหญ่ไปโดยไร้แขนขา สิ่งที่พวกเขาทำได้คือใช้พลังชีวิตเพื่อฟื้นฟูแขนขาให้เร็วที่สุด

ในไม่ช้า พวกเขาก็สังเกตเห็นตัวตนระดับจักรพรรดิทองขาวที่ตกลงบนพื้น ไม่รู้ว่าพวกเขายังมีชีวิตหรือไม่ จากนั้นพวกเขาก็มองหลิน ฮวงและมอนสเตอร์ตัวน้อยด้วยความกลัว

วิญญาณต่อสู้ทั้ง4ทรงพลังจนน่าเหลือเชื่อ!

ในความเป็นจริง แลนเซล็อตและตัวอื่นที่อยู่ในระดับกึ่งบรรพกาลก็สามารถสู้กับจักรพรรดิทองเหลืองได้ด้วยพลังระดับจักรพรรดิทองดำพวกมัน ตามการคาดการณ์ของหลิน ฮวง การ์ดมอนสเตอร์ระดับบรรพกาลแท้จริงย่อมเหนือกว่ากึ่งบรรพกาลมาก มันควรใช้พลังระดับจักรพรรดิขั้นทองดำเพื่อสู้กับจักรพรรดิทองม่วงได้

วิญญาณต่อสู้ทั้ง4ของหลิน ฮวงอย่างน้อยก็ต้องเทียบได้กับ

การ์ดมอนสเตอร์ระดับเทพสูงสุด การใช้พลังระดับจักรพรรดิขั้นทองดำเพื่อจัดการทองม่วงยังไม่นับเป็นปัญหาอะไร นับประสาอะไรกับพลังระดับทองแดงและทองเหลืองของพวกมัน

ถึงแม้หวงเทียนชี่และคนอื่นจะนับเป็นยอดฝีมือในบรรดาจักรพรรดิทองม่วง พวกเขาก็ยังห่างไกลจากแมวป่า9หางซึ่งมีความสามารถใกล้เคียงกับระดับกึ่งเทพ

มันเป็นการต่อสู้อยู่ฝ่ายเดียวตามคาด

ต้องรู้ก่อนว่าแมวป่า9หางและตัวอื่นสามารถฆ่าตัวตนระดับจักรพรรดิทองม่วงได้ง่ายเหมือนหั่นผัก

หลิน ฮวงไม่ชอบเล่นกับศัตรู อย่างไรก็ตาม จักรพรรดิทองม่วงทั้งสองและจักรพรรดิทองขาวนับว่าเกินกว่าความสามารถของเมล็ดกาฝากเจ้าแดง

การทำให้พวกมันเป็นร่างของจอมปีศาจโดยการผลาญพลังชีวิตคือทางเลือกที่เหมาะสมสุด

เขาแม้กระทั่งคิดหาวิธีจัดการกับร่างกาย

ทุกคนที่นี่ล้วนสามารถนำไปขายให้กับรัฐบาลกลางได้ในราคาที่สูงกว่าศพมอนสเตอร์นับร้อยเท่า รรวมๆแล้ว ร่างของพวกเขาควรสามารถแลกสมบัติเทพได้

มันไม่ใช่ธุรกิจของหลินฮวงที่ว่ารัฐบาลกลางจะทำอะไรกับ

ร่างเหล่านั้น

ตอนที่ 894 ไม่สมเหตุสมผล

ผ่านไปไม่กี่ลมหายใจ หวงเทียนซีและอีกสามคนก็ฟื้นคืน

แขนขาที่ถูกตัดได้

แต่ทว่า ก่อนที่พวกเขาจะได้ทำอะไร ลำแสงสีขาวก็ตัดผ่าน

ท้องฟ้าพร้อมกับ เลือดที่สาดกระจายไปทั่ว

หวงเทียนขี่และคนอื่นรู้สึกตัวเบาอีกครั้ง พวกเขาก้มมองและ

ตระหนักว่าแขนขา ที่พวกเขาเพิ่งสร้างใหม่กลับขาดออก

จากร่างอีกครั้ง

ทั้ง4ตกตะลึง

พวกเขาควรสู้ยังไง?!

ความเร็วของแมวป่า9หางเร็วจนเหลือเชื่อ มันเร็วจนพวกเขา

ไม่อาจจับการ เคลื่อนไหวได้ทัน แขนขาพวกเขาจะถูกตัดทุกครั้งที่พวกเขาเห็นลำแสงสีขาว ไม่มีเวลาให้พวกเขาโต้ตอบเลย

“อย่าตื่นตระหนก อัญเชิญวิญญาณต่อสู้ออกมาป้องกันการโจมตีเมื่อแขนขา เราฟื้นฟู จากนั้นก็เรียกวังชีวิตออกมาแสดงไพ่ตายเราให้มันได้เห็น"หวงเทียน

ชีปลุกระดม"นี่นับเป็นช่วงวิกฤติ เราจะตายที่นี่หากเรามัวแต่ปิดซ่อน ความสามารถ!"

แม้พวกเขาจะไม่เต็มใจเผยไพ่ตาย เล่ยเจียและอีกสองคนก็เห็นด้วยกับ คำแนะนำของหวงเทียนซี่ พวกเขาไม่มีทางเลือกเพราะพวกเขาอาจตายได้จริงๆ

ผ่านไปไม่กี่อึดใจ และแขนขาพวกเขาก็งอกใหม่อีกครั้ง

เมื่อแมวป่า9หางพร้อมโจมตี ทั้ง4ก็เรียกวิญญาณต่อสู้พวกเขาออกมาพร้อมกัน

วิญญาณต่อสู้ระดับจักรพรรดิทองม่วง36ตนปรากฏพร้อมกัน พวกมันมีรูปแบบ แตกต่างกันแต่ก็สง่างามเหมือนนายมัน

ในเวลาเดียวกัน ทั้ง4ก็เรียกวังชีวิตออกมา

วังชีวิตขนาดมหึมาทั้ง4ลอยเหนือหัวหวงเทียนชี้และทั้งสามดูงดงามตระการตา

“ว้าว พวกแกทุ่มสุดตัวเลยนี่!"หลิน ฮวงยิ้มเยาะ

ในเวลานั้นเอง ต้นไม้เทพอาทิตย์ก็ขยายกิ่งก้านมันเหมือนอสรพิษวิญญาณ การโจมตีมันรวดเร็วอย่างมาก มันเกือบเทียบได้กับแมวป่า9หาง

ก่อนที่หวงเทียนชี้และคนอื่นจะได้ตอบสนอง พวกเขาก็เห็นวิญญาณต่อสู้ตัวเอง ถูกฉีกเป็นชิ้นๆ

วิญญาณต่อสู้ที่ถูกแทงเหมือนบอลลูนถูกเจาะ พวกมันซูบผอมและกลายเป็น สารอาหารสำหรับต้นไม้เทพอาทิตย์

ต้นไม้เทพอาทิตย์โตเต็มวัยสามารถกลืนกินได้แม้กระทั่งดวงดาวและหลุมดำ ดังนั้นต้นไม้เทพอาทิตย์เด็กจึงไม่อาจมองข้ามได้

วิญญาณต่อสู้ก็เหมือนเครื่องดื่มเย็นในฤดูร้อน มันดื่มพวกมันทั้งหมดหลังกลืนด้วยกิ่งมัน

ลองนึกถึงหลอด36อันที่ใส่ลงในขวดโค้ก36ขวดแล้วดื่มพร้อมกันในช่วงฤดู ร้อนสิ?

มันน่าทึ่ง!

วิญญาณต่อสู้ทั้ง36ถูกฆ่าตายในเวลาไม่ถึงหนึ่งวินาทีหลังปรากฏ

หวงเทียนขี่และอีกสามตกตะลึง

วิญญาณต่อสู้ทั้งหมดถูกฆ่าก่อนที่จะได้สร้างมือและเท้า!

พวกมันยังถ่วงเวลาได้ไม่ถึงสองวินาที?!

โอ้ ไม่ ไม่มีทางที่พวกเขาจะเก็บรั้งอะไรได้อีก!พวกเขาต้องทุ่มสุดตัว!

หวงเทียนที่ส่งสัญญาณให้คนอื่นและเขาก็เริ่มเปิดใช้งานความสามารถของวัง ชีวิต เขาไม่กล้าลีลาจนกว่าแขนขาเขาจะงอก

แต่ทว่า ความดูถูกกลับฉายผ่านดวงตาของแมมมอธจอมทำลาย มันยกขาหน้า ขึ้นและกระทืบใส่อากาศ

บูมมม!

มันเป็นการระเบิดที่ฟังดูเหมือนอัสนีบาตดังกึกก้อง วินาทีต่อมา คลื่นพลังงานที่ มองไม่เห็นก็แผ่กระจาย มันกระเพื่อมผ่านวังชีวิตเหนือหัวหวงเทียนขี่และคนอื่น

การระเบิดทั้ง4ดังขึ้นพร้อมกัน หวงเทียนซีและอีกสามคนกระอักเลือดและแหงน มองด้วยความกลัว

วังชีวิตทั้ง4ถูกทำลายโดยตรงและอาคารสูงก็พังถล่มอย่าง

รวดเร็ว จากนั้นพวก มันก็สลายตัวและกลายเป็นเศษเล็กเศษน้อย หลงเหลือแค่ฐานวังชีวิตขนาดเท่า ฝ่ามือซึ่งเปลี่ยนเป็นลำแสงที่กลับเข้าร่างพวกเขา

วังชีวิตทั้ง4พังยับเยิน แม้ว่าฐานชีวิตจะยังคงอยู่ มันก็ต้องใช้เวลานานเพื่อสร้าง วังชีวิตขึ้นใหม่ และยังต้องใช้พลังงานจำนวนมากเช่นกัน

วังชีวิตพวกเขาถูกทำลายก่อนที่จะได้เปิดใช้งานความสามารถ ทั้ง4รู้สึกอึดอัด ใจอย่างมาก

เดิมที่พวกเขาคิดว่าลูกแมวขาวทรงพลังสุดในบรรดาวิญญาณต่อสู้ของหลิน ฮวง แต่ทว่า ดูเหมือนอีกสามตัวเองก็จะทรงพลังเทียบเท่าแมวนั่น

แค่ลูกแมวขาวตัวเดียวก็สามารถจัดการกับพวกเขา4คนได้แล้วและหลินเซียก็ ยังมีวิญญาณต่อสู้เช่นนั้นอีกสามตน

ทำไมนิรันดร์ขั้น4ถึงมีวิญญาณต่อสู้ที่ทรงพลังขนาดนั้นกัน?

เขามีพลังแค่นิรันดร์ขั้น4 แต่วิญญาณต่อสู้เขาคือจักรพรรดิ

ทองเหลือง นั่นไม่ สมเหตุสมผลเลย!

วิญญาณต่อสู้เขาเป็นแค่จักรพรรดิทองเหลือง แต่มันกลับ สามารถสู้กับ

จักรพรรดิทองม่วงได้ ยิ่งไปกว่านั้น มันยังเป็นไปะทะ4 มันไม่ สมเหตุสมผลเอา ซะเลย!

เขาไปเอามาจากไหน?มันโกงไปแล้ว!หวงเทียนซีและอีก สามคนอยากร้องไห้

"การโจมตีที่พวกแกพยายามไม่ได้น่าสมเพชเกินไป"หลิน ฮวง แสดความ คิดเห็นขณะหัวเราะเบาๆ ราวกับเขาเป็นผู้ให้คำ ปรึกษาใจดีในรายการวาไรตี้" ทำต่อไป ฉันมีศรัทธาในตัว พวกแกนะ"

"ลูกผู้ชายยอมตายดีกว่าถูกหยาม!"ยู่หงตะโกน"หลินเซี่ย หากเป็นลูกผู้ชาย..."

ซวบ...

เสียงฉีกขาดดังเมื่อยู่หงพูดได้ครึ่งทาง แขนขาเขาถูกตัดอีกครั้ง

หวงเทียนซีและอีกสองคนต่างประสบสิ่งเดียวกัน แขนขาพวกเขาถูกตัดออก จากร่างกาย

พวกเขาไม่สังเกตเห็นว่าฝ่ามือและเท้าพวกเขากำลังงอกใหม่เลย

ทั้ง4พูดไม่ออกเมื่อเห็นแขนขาพวกเขาตกลงบนพื้น และพวกมันก็งอกใหม่

พวกเขาสับสนว่าทำไมหลิน ฮวงไม่ฆ่าวพกเขา แต่กลับยังคงแขนขาพวกเขา ซ้ำแล้วซ้ำเล่า

หรือมันจะเป็นพวกชอบทรมาน?!

หากการตัดแขนขาทำให้คนพิการเป็นแค่การละเล่นทั่วไป แล้วเขาจะทำอะไร อื่นอีก?

ทั้ง4ขนลุก

โดยธรรมชาติ หลิน ฮวงไม่รู้ว่าพวกเขากำลังคิดอะไร เขาขยายด้ายพลังจิต4 อันและชิงแหวนหัวใจจักรพรรดิจากแขนที่ขาดของพวกเขา จากนั้นก็เก็บ แหวนไป

ทั้ง4รู้สึกโกรธ แต่ก็ไม่อาจทำอะไรได้ สิ่งเดียวที่กระทำได้คือจ้องมองอย่างเดียดแค้น

หลิน ฮวงมองทั้ง4คนและเมินหนีราวกับไม่สนใจ จากนั้นก็ปล่อยด้ายพลังจิต9 เส้นไปหาจักรพรรดิทองขาว9คนบนพื้น

หลังริบแหวนมา หลิน ฮวงก็ตรวจดูร่างพวกเขาและเก็บของลงแหวนตัวเอง

แน่นอน จักรพรรดิทองขาวทั้ง9ยังมีชีวิต มันไม่ใช่เพราะสมเสร็จฝันร้ายไม่อาจ ฆ่า แต่หลิน ฮวงได้ไว้ชีวิตพวกเขาเหนือสิ่งอื่นใด จักรพรรดิทองขาวถือเป็น ร่างจักจั่นทองคำสำหรับจอมปีศาจที่เป็นแค่จักรพรรดิทองด่าได้

สมเสร็จฝันร้ายได้สร้างฝูงมอนสเตอร์ในโลกแห่งฝัน พวกเขาทั้ง9ได้สู้กับมอน สเตอร์อีกครั้งและอีกครั้ง พวกเขาไม่รู้ด้วย

ซ้ำว่าตัวเองถูกลากไปในโลกแห่งฝัน

ความสามารถของสมเสร็จฝันร้ายนับว่าเหนือกว่ามังกรฝันร้าย ในโลกแห่งฝัน มันเป็นไปไม่ได้ที่จะพลิกคว่ำกระดานเหมือนกับที่หลิน ฮวงทำกับมังกรฝันร้าย

การผลาญพลังชีวิตพวกเขาสะท้อนถึงโลกจริง

"จักรพรรดิทองขาวเหล่านี้จะหมดพลังชีวิตในไม่ช้า"หลิน ฮวงพยักหน้าอย่าง พอใจ จากนั้นก็มองจักรพรรดิทองม่วงทั้ง4"แต่พวกนี้ ดูเหมือนว่ามันต้องใช้ เวลาสักพัก..."

ตอนที่ 895 วอลเลย์บอล

หวงเทียนขี่และจักรพรรดิทองม่วงอีกสามคนใช้พลังชีวิตพวกเขากับการ ป้องกันของเกราะกึ่งเทพเป็นหลักและฟื้นฟูแขนขาพวกเขา

โดยปกติ การป้องกันของสมบัติกึ่งเทพยากที่แมวป่า9หางจะตัดขาด แต่ทว่า มันกลับเฉือนใส่ช่องว่างระหว่างข้อต่อเกราะทำให้ข้อต่อนั่นขยายใหญ่ขึ้น

มันเป็นเรื่องยากมากสำหรับคนที่มีพลังระดับเดียวกับหวงเทียนขี่และคนอื่นที่จะ ทำลายการป้องกันพวกเขา แต่ทว่าการป้องกันเช่นนั้นไม่นับเป็นอะไรต่อแมวป่า9หางซึ่งมีความสามารถเหนือล้ำ

ทั้ง4มีชุดเกราะแยกออกจากร่างพวกเขาเป็นครั้งแรกหลัง

แขนขาถูกตัด พวก เขาหลงเหลือแค่เกราะส่วนบนและหมวก การป้องกันโดยรวมพวกเขาลดลงกว่า 70%เทียบกับเวลาที่พวกเขาสวมเกราะเต็มตัว ตอนนี้ แมวป่า9หางจึงยากจะทำอะไรพวกเขาได้

แต่ทว่า การผลาญพลังชีวิตจากการฟื้นฟูแขนขาอย่างต่อเนื่องยังไม่สำคัญต่อ หลิน ฮวง

"การฟื้นฟูแขนขาพวกเขาช้ามาก ทำให้ความถี่การโจมตีต่ำลง"หลินฮวงมีความคิดทันทีหลังไตร่ตรอง

เขาพูดกับวิญญาณต่อสู้ทั้ง4รวมถึงแมวป่า9หางด้วยรอยยิ้ม

ด้วยเหตุผลบางอย่าง สมเสร็จฝันร้ายมีความเห็นอกเห็นใจในดวงตามันขณะ มองทั้ง4คนหลังได้ยินแผนการ

ครั้งนี้ แมวป่า9หางขยับตัวในฉับพลันโดยไม่รั้งรอให้ทั้ง4ฟื้นฟูแขนขา

มันกลายเป็นเงาสีขาว กรงเล็ฐแมวสีขาวมันประทับบนชุด

เกราะกึ่งเทพบนตัว หวงเทียนชื่อย่างโหดเหี้ยม

เขารู้สึกได้ถึงพลังมหาศาลจากหน้าอกเขา เขาไม่รู้ว่ามีกระดูกกท่อนที่แหลก

ละเอียด ส่วนหัวใจเขาก็เกือบระเบิด เขาไม่อาจควบคุมร่างกายเขาได้อีกต่อไป

ร่างเขาถูกซัดลอยไปไกลเหมือนลูกกระสุนปืน

ในเวลานั้น เงาของแม้ผุดขึ้นกลางอากาศและฟาดใส่หลังของหวงเทียน

เขาพ่นเลือดออกมา และเส้นทางการบินเขาก็เปลี่ยนโดยไร้ซึ่งการต่อต้าน เขา

ไม่รู้ว่าอะไรที่โจมตีด้านหลังเขาด้วยซ้ำไป

เมื่อเขาถูกแส้หวดซัดได้ไม่ถึงสามวินาที แมมมอธจอมทำลายก็สะบัดงวงมันและ

ฟาดใส่สีข้างของหวงเทียนชื่อย่างแรง

เขารู้สึกได้ถึงเอวซ้ายที่ถูกบดขยี้

ก่อนที่เขาจะได้ฟนเลือด ร่างเขาก็ถูกซัดออกไปอีกครั้ง

ต่อมา กรงเล็บสีขาวก็ตะปบมาอีกครั้งและประทับร่างกายฝั่งขวาเขา

เอวขวาเขาถูกบดขยี้เป็นส่วนต่อไป

เล่ยเจียและอีกสองคนเฝ้าดูเขาที่ถูกตบไปมาเหมือนลูกวอลเลย์

หวงเทียนชี้ไม่มีเวลารักษาตัวเองเลย พลังชีวิตในร่างเขาลดลงอย่างบ้าคลั่ง

หวงเทียนรู้ดีว่าหากไม่ใช่เพราะเกราะกึ่งเทพูดูดซับแรงกระแทกส่วนใหญ่ไป เขาคงตายไปหลายครั้งแล้ว

แต่ทว่า หวงเทียนขี่ก็ทนได้ไม่ถึงสามนาที เขาเผชิญกับการโจมตีจากแมวป่า9 หางและตัวอื่นโดยไม่มีเวลาพัก ในที่สุดพลังชีวิตเขาก็หมดลง

เนื่องจากเกราะกึ่งเทพไม่หลงเหลือพลังชีวิตอีก มันจึงหดกลับไปในร่างเขา

เมื่อเห็นเงาแสกำลังตวัดเข้าหาเขา หวงเทียนก็หลับตาอย่างหมดหวัง เขา ยอมรับชะตากรรมของตัวเอง

แต่ทว่า เขากลับรู้สึกเหมือนถูกเชือกพันรอบเอวและปล่อยเขาในอากาศ

เขาลืมตา และพบว่าตัวเองนอนอยู่ห่างหลิน ฮวงไม่ถึงสิบเมตร

เขายังเห็นเสือดาวจมูกยาวบนไหล่ขวาหลิน ฮวงที่กำลังจ้องมองเขา ดูเหมือน กำลังรอดูว่าเขาจะมีไพ่ตายอะไรอีกไหม

เขาฝืนยิ้มอย่างช่วยไม่ได้ เขาไม่หลงเหลือพลังชีวิตในร่างและเขาก็ไม่มีแม้แต่

พลังพอจะรักษาอวัยวะเขา นับประสาอะไรกับการฟื้นฟู

แขนขาเพื่อต่อสู้

เขานอนบนพื้นเหมือนปลาตาย แหงนมองท้องฟ้า ทันใดนั้น

เขาก็ตระหนักว่า

ตัวเองรู้สึกผ่อนคลายอย่างที่ไม่เคยเป็น

หลิน ฮวงเหลือบมองหวงเทียนชี้และพูดกับสมเสร็จฝันร้าย

สมเสร็จจ้องหวงเทียนเขม็ง รูม่านตามันเปลี่ยนเป็นสีดำใน

ฉับพลัน วินาที ต่อมา หวงเทียนก็ตกอยู่ในอาการหลับลึก

หลังจัดการกับหวงเทียนชี้ แมวป่า9หาง แมมมอธ และต้นไม้

เทพอาทิตย์ก็ตรง ไปหาเล่ยเจียและคนอื่น

พวกเขาหวาดกลัวและสีหน้าก็กลายเป็นขาวซีด พวกเขารู้ว่า

จะต้องประสบกับ การทรมานประเภทไหน

ทั้งสามถูกตบไปมาเหมือนลูกกระสุน เสียงกรีดร้องโหยหวน

ดังไปทั่ว ใน ขณะเดียวกัน แมวป่า9หางและมอนสเตอร์อร

กสองตัวก็เปลี่ยนเป็นลำแสงและไล่ ตามพวกเขา

ในเวลาไม่ถึงห้านาที ทั้งสามก็บาดเจ็บสาหัส แห่งมนุษย์ไร้แขนขาถูกส่งมานอน ตรงหน้าหลิน ฮวง สมบัติกึ่งเทพบนร่างพวกเขาหายไปแล้ว

เล่ยเจียและเซียเผิงซานหมดสิ้นความหวัง ใบหน้าเขาฉาบไปด้วยความเสียใจ

ในทางกลับกัน ยู่หงกลับมองหลิน ฮวงอย่างอาฆาต แต่เขาก็ไม่อาจพูดได้เพราะขาดกล่องเสียง

หลิน ฮวงนำพวกเขามานอนเรียงโดยใช้พลังจิต จากนั้นก็อัญเชิญจอมปีศาจ และจอมสังหาร

"นอกจากผู้บ่มเพาะดาบที่เป็นของจอมสังหาร คนอื่นจะเป็นของแกจอมปีศาจ"

จอมสังหารก้าวไปข้างหน้าโดยไม่ลังเลและตัดหัวของเล่ยเจีย

จอมสังหารแสยะยิ้มขณะทำเหมือนจอมสังหาร ตัดหัวของ

หวงเทียนซีและอีก สองคน

สมบัติกึ่งเทพในร่างพวกเขาลอยออกมาทันทีที่พวกเขาตาย

หลิน ฮวงใช้ด้ายพลังจิตรับหัวทั้ง4และสมบัติกึ่งเทพ จากนั้นก็เก็บลงแหวนเก็บ ของเขา

เขาหันหลังกลับและเดินไปทางกองแขนขาที่ถูกตัดของหวงเทียนซี่และคนอื่น เขาใช้ด้ายพลังจิตเพื่อดึงชิ้นส่วนสมบัติกึ่งเทพของมา

หลังจัดการกับยอดฝีมือระดับทองม่วงทั้ง4 จักรพรรดิทองขาวอีก9คนที่ติดใน โลกแห่งฝันก็ควรหมดสิ้นพลังชีวิตในไม่ช้า

หลิน ฮวงและมอนสเตอร์รออยู่2-3นาทีก่อนสมบัติกึ่งเทพบนตัวจักรพรรดิ ทองขาวทั้ง9จะหดกลับไปในร่าง

จอมปีศาจโจมตีโดยไม่ลังเลและฆ่า7คนติดต่อกัน

จอมสังหารเหวี่ยงดาบมันเช่นกันและตัดหัวของผู้บ่มเพาะ

ดาบสองคน จากนั้นก็ เดินมาหาหลิน ฮวงและแบ่งปันวิชา ของผู้บ่มเพาะดาบทั้งสามให้เขา

หลิน ฮวงหลับตาและจากนั้นก็พยักหน้าให้มันเล็กน้อยหลัง ซึมซับ

เมื่อเขาเรียกวิญญาณต่อสู้ทั้ง4กลับ หลิน ฮวงก็ใช้ด้ายพลัง จิตเพื่อเก็บหัวของ

ทั้ง9และสมบัติกึ่งเทพไป

หลังเขาจัดการจนหมด หลิน ฮวงก็ค้นผ่านศพไร้หัวทั้ง13 จากนั้นก็อัญเชิญ แลนเซล็อต ไคลี่และตัวอื่นหลังมั่นใจว่าไม่ พลาดของล้ำค่าอะไร

"เราได้ทำลายภูมิภาคใจนหมดแล้ว ไปล่ากันต่อ"การ์ดมอน สเตอร์ทั้ง 14 กระจายออกไปเมื่อหลินฮวงสั่ง เริ่มการล่ารอบ ใหม่ภายใต้การสั่งของเจ้าแดง

ห่างออกไปหลายหมื่นกิโลเมตร ยอดฝีมือระดับจักรพรรดิที่

ดูแลภูมิภาค กำลัง รอข่าวดีจากผู้อาวุโสพวกเขาอย่างใจจดใจจ่อ พวกเขาอยากกลับไปยังภูมิภาค 7 เพื่อเริ่มการล่าต่อ

แต่ทว่า ไม่มีใครได้รับข่าวสารหลังผ่านไปหนึ่งวัน

เช้าวันที่สอง ในที่สุดบางคนจากขัตติยะก็ไม่อาจทนได้อีกต่อไป เขาเริ่มติดต่อ หวงเทียนซี่ แต่อุปกรณ์สื่อสารที่เคยใช้กันในกลุ่มกลับไม่อาจเชื่อมต่อได้ เขา เริ่มตระหนักถึงสิ่งผิดปกติ เหล่านักบุญเองก็เริ่มสงสัยเช่นกัน

เช้าวันที่สาม คนจากขัตติยะและนักบุญยืนยันได้แล้วว่าหวงเทียน เซี่ยเม็งซานและจักรพรรดิทองขาวคนอื่นล้วนตายแล้ว

เช้าวันที่4 จักรพรรดิทองเหลืองของขัตติยะที่เชี่ยวชาญเทคนิคพรางตัวได้ตรง ไปยังภูมิภาค7 เขาอยากรู้ว่าเกิดอะไรขึ้น ในไม่ช้า เขาก็เห็นศพไร้หัวที่นอน กระจัดกระจายอยู่ทั่วสนามรบ เขาไม่กล้าถลำลึกไปกว่านั้น แต่ก็สามารถระบุ ได้ว่าใครเป็นใครจากชุดบนร่าง

หนังศีรษะเขาชาด้านและหัวเข่าก็อ่อนไร้เรี่ยวแรงเมื่อเห็นศพ

เขาอัญเชิญประตู มิติทันทีและคลานเข้าไป

สิ่งที่เขาไม่เคยรู้คือหลิน ฮวงได้นำกลุ่มมอนสเตอร์อัญเชิญ

เขาไปภูมิภาคชิก่อน เขาจะมาได้ชั่วโมงหนึ่ง

ข่าวการตายของจักรพรรดิทองม่วงทั้ง4และทองขาวทั้ง9ของ

องค์กรมืดกระจาย ไปทั่วแดนเทพตกสวรรค์

ทุกองค์กรที่เข้าสู่แดนเทพตกสวรรค์ต่างตกใจกับข่าวที่ได้ยิน!

ตอนที่ 896 เข่นฆ่าอย่างยินดี

เขตใจกลางของแดนเทพตกสวรรค์ รัฐบาลกลาง สมาคมนักล่า และสวรรค์แห่ง

นักผจญได้รวมตัวตนระดับสูงกัน

ทั้ง8ที่ยืนอยู่คือยอดฝีมือระดับทองม่วง

มี4คนสวมชุดรัฐบาลกลางและสวมเสื้อคลุมทหารไว้ด้านหลัง ส่วนอีก4คน แต่งตัวค่อนข้างสบาย

ชายตัวโตผมยุ่งเหยิงและหนวดเคราครุงในชุดทหารที่ถือธนูทองคำถาม" ข่าวนี้ ยืนยันแล้วแน่นะ?หวงเทียนชี่และคนอื่นตายแล้วจริงๆ ?"

เขาคืออยู่แห่งสมาคมนักล่าและหัวหน้าของภารกิจนี้ เขายังเป็นบุคคลชั้นนำต่ำ

กว่าระดับกึ่งเทพ ความสามารถเขานับเป็นอันดับ 1 ในบรรดาจักรพรรดิที่เข้า มายังแดนเทพตกสวรรค์ เขาทรงพลังกว่ายอดฝีมือระดับจักรพรรดิทองม่วงทั้ง4 จากรัฐบาลกลาง

"สายลับเราได้ยืนยันว่าหวงเทียนชี้จากขัตติยะ เล่ยเจียจากอีกาม่วง เซียเผิง

ซานจากวิหารนักบุญและยู่หงจากเครื่องรางล้วนตายแล้ว นอกจากทั้ง4 ยังมีศพ จักรพรรดิทองขาวอีก9คนเช่นกัน"เหว่ยเซียในชุดทหารกล่าวเสริม

"เฒ่าเหว่ย มันไม่ใช่ฝีมือพวกนายจริงๆนะ?"หัวหน้าฉานหลิงจากสวรรค์แห่งนัก ผจญภันอดถามไม่ได้

"หากเราทำ คิดว่าเรา4คนจะได้มายืนคุยกันตรงนี้ไง?"เหว่ยเซียขมวดคิ้ว

"ความสามารถของหวงเทียนซี่ไม่ได้ด้อยไปกว่านั้น เราอาจฆ่าเขาไม่ได้ด้วยซ้ำ หากเรา4คนสู้กับเขาพร้อมกัน นับประสาอะไรกับการฆ่าพวกเขา4คนพร้อม กัน"

"ยิ่งไปกว่านั้น องค์กรทั้งสามยังมีจักรพรรดิขั้นทองขาวอีกคนมีจักรพรรดิ ทองขาวน้อยกว่าเราแค่คนเดียว มันคงเป็นการนองเลือดแม้เราจะเอาชนะได้ อย่างน้อยคนของเรากว่าครึ่งก็ต้องตาย และเป็นไปไม่ได้ที่จะฆ่าทุกคน"

"หวงเที่ยนทรงพลังมาก ต่อให้เป็นฉันก็ยังฆ่าได้ยาก"อยู่พยักหน้าเห็นด้วย" ตัดสินโดยทีมที่พวกมันรวมกัน เราอาจฆ่าพวกมันได้หากเรารวมสามองค์กร เข้าด้วยกัน แต่มันก็ยากที่จะเอาชนะโดยไม่ได้รับบาดเจ็บ"

“ไม่มีศพอื่นในที่เกิดเหตุ ผู้ลงมืออาจนำศพเพื่อนกลับไปด้วยหรือเปล่า?"ฉานหลิงถามอีกครั้ง

"นั่นเป็นไปได้"เหว่ยเซียพยักหน้า"แต่แม้พวกที่ลงมือจะตายไปบ้าง แต่กลุ่ม นั้นก็ต้องมีความสามารถมากอย่างน่าเหลือ

เชื่อ เราอาจถูกฆ่าได้หากเราต้อง เผชิญหน้ากับพวกนั้น"

“ได้ตรวจสอบสาเหตุที่กลุ่มของหวงเทียนชี้ไปปรากฏในพื้นที่นั้นหรือยัง?"ถยู่

ถาม

“ตามข่าววงใน ตลอด20วันหรือมากกว่านั้น ภูมิภาคที่ถูกองค์กรมีดยึดครอง กลับถูกองค์กรลึกลับเข้าโจมตี องค์กรลึกลับได้ฆ่าคนขององค์กรมีดทุก ภูมิภาคและก็ฆ่ามอนสเตอร์ระดับนิรันดร์ขั้น9และจักรพรรดิจนหมด"

"อีกาม่วงได้ประเมินเส้นทางขององค์กรลึกลับหลังยืนยันข่าวและเชิญหวงเทียนชี่และคนอื่นให้ร่วมมือด้วย ไม่คิดเลยว่าเหตุการณ์นี้จะเกิดกับพวกเขา หวง เทียนขี่และคนอื่นถูกฆ่าโดยกลุ่มนักสู้"

"หรือองค์กรลึกลับจะคิดโจมตีทั้ง 12 ภูมิภาคที่ถูกยึดครองโดยองค์กรมีด?"อยู่ ถามอีกครั้ง

"ใช่"เหว่ยเซียยืนยัน"ตามข่าวที่เราได้ยินเช้านี้ องค์กรลึกลับได้โจมตีภูมิภาค8 เมื่อวาน ดูจากความเร็วการล่า พวกเขาจะไปถึงภูมิภาค9ในไม่ช้า อาจจะเป็น วันพรุ่งนี้"

“ตัดสินจากความคืบหน้าพวกเขา พวกเขาจะต้องใช้เวลาประมาณ14วันเพื่อ กวาดล้างทั้ง12เขต มันเหลือเวลาอีก6วันที่แดนเทพตกสวรรค์จะปิดตัว"อยู่ ขมวดคิ้ว"พวกเขาอาจโจมตีเขตที่เราอยู่ในอีกสองวันที่เหลือ"

ทั้งหมดหน้าขาวซีดเมื่อได้ยิน

ความสามารถโดยรวมของทั้งสามองค์กรทรงพลังกว่าขัตติยะและอีกสามองค์กร แต่ไม่มีใครที่นี่กล้าพูดว่าจะเอาชนะองค์กรลึกลับที่ฆ่าขัตติยะ นักบุญและอื่นๆ

“แต่มีเขตที่เรายึดครองอยู่ประมาณ12เขต พวกเขาไม่ได้โจมตีคนของเราเลย

บางทีพวกเขาอาจไม่มีเจตนาร้ายต่อเราก็เป็นได้?"ฉาน

หลิงอดแสดงความ คิดเห็นไม่ได้

"จนถึงตอนนี้ เรายังไม่อาจระบุได้ว่าองค์กรลับคือใคร ดังนั้น เราจึงไม่อาจ ประมาทได้"เหว่ยเจียเห็นด้วยกับประเด็นที่อยู่ หยิบยกมาว่าพวกเขาต้องระวังตัว

"ทำไมเราไม่ส่งคนไปลองคุยกับพวกเขาดูละ?"ในฐานะนัก ผจญภัย ฉานหลิงมัก อยากรู้เรื่องลึกลับ

ทุกคนกลอกตามองเขา

อัตราการเสียชีวิตของสมาชิกสมาคมนักผจญภัยสูงกว่า องค์กรอื่นเสมอ เหตุผลก็เพราะพวกเขามักเอาชีวิตตัวเองไป เสี่ยง

“ไม่เป็นไร เราไม่ต้องไปคุยกับพวกเขาก็ได้ ทำไมต้องมองฉัน กันแบบนั้นด้วย ละ?"ฉานหลิงพึมพำพร้อมก้มหัวลง

คนอื่นเมินเฉยการพึมพำเขาและดำเนินการคิดหาวิธีแก้ วิกฤติที่อาจเกิดขึ้น

"เพื่อป้องกันการบาดเจ็บโดยไม่ใช่เหตุ ฉันขอแนะนำให้เรา นำสมาชิกบางส่วน กลับมา โดยเฉพาะเขตที่อยู่ใกล้กับ อาณาเขตขององค์กรมืด เราอาจต้องถอน กำลังออกมา จาก นั้นเราจะรวบรวมคนที่มีพลังสูงไว้ยังเขตกลางเพื่อป้องกัน การ โจมตีจากองค์กรลึกลับ"ถูยู่เปล่งความคิด

"ฉันเห็นด้วยกับข้อเสนอของหัวหน้าถ แม้เราจะเสีย ทรัพยากรบางส่วนไป แต่ การรักษาความปลอดภัยสมาชิก เราคือสิ่งสำคัญ พิจารณาโดยรวม กลยุทธ์ เช่นนี้จะลดความ สูญเสียเราได้มาก"เหว่ยเซียแสดงความคิด

คนอื่นพากันหันไปมองฉานหลิง

"ทำไมถึงมองฉันแบบนั้น?ฉันไม่ได้บอกเลยว่าจะคัด ค้าน"ฉานหลิงมีความดูถูก เขียนอยู่ทั่วใบหน้า เมื่อสังเกต เห็นอยู่และเหว่ยเซี่ยมองเขา เขาก็พยักหน้าอย่าง

ช่วยไม่ได้" ได้ๆ ฉันเห็นด้วย"

“เฒ่าจาง ช่วยจับตาดูเขาด้วย อย่าปล่อยให้เขาไปทำเรื่อง

โง่ๆ"เหว่ยเซี่ยเหลือบ มองฉานหลิงและหันไปมองชายชรา อวบอ้วนข้างเขา

ชายชรายิ้ม"ฉันรู้แล้ว ไม่ต้องกังวลหรอก หัวหน้าเหว่ย"

"เฒ่าจาง นายเป็นสายลับจากรัฐบาลกลางที่คอยจับตาดูสวรรค์แห่งนักผจญภัย ใช่ไหม!"ฉานหลิงหันไปและมองชายชรา

"หึ!"เฒ่าจางตอบกลับตอบกลับฉานหลิงด้วยสีหน้าเฉยชา

ไกลออกไปหลายพันกิโลเมตร หลิน ฮวงพบการรวมตัวของผู้บริหารองค์กร กลาง แต่ไม่รู้ว่าพวกเขากำลังพูดเรื่องอะไรกัน

ไม่กี่วันต่อมา องค์กรกลางได้ให้สมาชิกที่อยู่ใกล้กับภูมิภาคชถอนกำลังออกมา ทันที ตามด้วยภูมิภาค9 10 ตลอดจนถึง12

จากการกระทำพวกเขา หลิน ฮวงเดาได้ว่าพวกเขาคิดทำ

อะไร

การถอนกำลังควรเป็นเพราะพวกเขากลัวหลังได้ยินข่าวหลิน ฮวงจัดการ องค์กรมืด องค์กรกลางกลัวว่าเขาอาจไปสู้กับสมาชิกพวกเขา ดังนั้นพวกเขา จึงเลือกถอยหนีโดยไม่ไถ่ถาม

โดยธรรมชาติ หลิน ฮวงยินดีที่มีพื้นที่ล่าเพิ่มขึ้น

แต่เดิม เขาตัดสินใจล่า12เขตที่องค์กรมืดยึดครองก่อนแดนเทพปิดตัว ดังนั้น เขาจึงชะลอความเร็วการล่าลง

แต่ทว่า ตอนนี้องค์กรกลางได้ปล่อยให้เขามีพื้นที่มากขึ้น เขาจึงคิดล่าเต็มกำลัง

หลิน ฮวงให้กองทัพปรสิตของเจ้าแดงและกองทัพจักรกลของจ้าวสงครามเข้า ร่วมสนามรบ พวกมันช่วยเร่งความเร็วการล่าของไปและตัวอื่น

ตอนที่ 897 การ์ดมอนสเตอร์ระดับบรรพกาลใบแรก

มอนสเตอร์อัญเชิญทุกตัวออกไปในสนามรบ

เจ้าแดงแยกกองทัพหุ่นเชิดเป็นสองกลุ่ม กลุ่มประกอบด้วยมอนสเตอร์กลาย

พันธ์สามครั้งระดับนิรันดร์ขั้น9พันตัวซึ่งรับผิดชอบการฆ่ามอนสเตอร์ระดับนิรันดร์ ส่วนกลุ่มมอนสเตอร์ระดับจักรพรรดิจะรับผิดชอบการฆ่ามอนสเตอร์ขั้น ทองดำถึงทองเหลือง

จอมปีศาจได้ใช้ร่างจักรพรรดิทองม่วงทันทีซึ่งเป็นร่างของยู่หง หลินฮวง แม้กระทั่งมอบมีดสั้นกึ่งเทพที่ยู่หงใช้ให้จอมปีศาจ ด้วยสมบัติกึ่งเทพ มันจึงฆ่า มอนสเตอร์ได้ทุกการโจม

ตี ต่อให้เป็นมอนสเตอร์ขั้นทองขาวก็ตาม

หลินฮวงไม่ให้จอมปีศาจสู้แม้จะพบมอนสเตอร์ขั้นทองม่วง หลายครั้ง เขากลับ อัญเชิญวิญญาณต่อสู้เพื่อรีบจบมัน

ในขณะเดียวกัน แลนเซล็อตและจอมสังหารก็ได้ฝึกทักษะ พวกมันกับมอน สเตอร์จักรพรรดิขั้นทองเหลือง เพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพการฆ่า ทั้งคู่จึงโจมตีแค่ มอนสเตอร์ขั้นทองแดง

ไปและตัวอื่นเองก็กำลังฝึกการฆ่ามอนสเตอร์อยู่ แทนที่จะสู้ กับมอนสเตอร์ จักรพรรดิขั้นทองแดง พวกมันกลับสู้กับขั้น ทองคำแทน พวกมันมีสายเลือด พิเศษในร่าง ดังนั้นการสู้กับ มอนสเตอร์ในระดับเดียวกันก็เหมือนกับการแกล้ง เด็ก

ในทางกลับกัน กองทัพจักรกลของจ้าวสงครามไม่ได้ท้าทาย ตัวเองด้วยการฆ่า มอนสเตอร์ที่ระดับสูงกว่า เหมือนไปและ ตัวอื่น พวกมันฆ่าแค่มอนสเตอร์ขั้น เดียวกัน ทำให้พวกมันมี ประสิทธิภาพสูงจนน่ากลัว

ท้ายที่สุด พวกมันมีโอกาสให้ฝึกซ้อมอยู่มาก แต่โอกาสที่จะ

ได้เข่นฆ่าเช่นนี้ นับว่าหาได้ยาก

ท่ามกลางกลุ่มทั้งหมด กลุ่มของไคลี่คือกลุ่มเดียวที่ได้งานเดิม ทั้งหมดที่พวก มันทำคือกำจัดมอนสเตอร์กลายพันธ์สามครั้งธาตุมืด กองทัพเนฟิลิกเธอได้ พัฒนาเป็นเทพธิดาเนฟิลิกอยู่ทุกวัน เธอใกล้ที่จะเป็นมอนสเตอร์กลายพันธ์4 ครั้งแล้ว

กองทัพมอนสเตอร์ทั้งหมดต่างยกระดับความเร็วการฆ่าขึ้นมาก

หลังกวาดล้างภูมิภาค8 หลิน ฮวงและกองทัพเขาก็ใช้เวลาวันครึ่งเพื่อกวาดล้าง พื้นที่ที่องค์กรกลางทั้งสองถอยออกไป จากนั้นพวกเขาก็ตรงไปภูมิภาค9

ก่อนเดินทางมาถึงอีกเขต หลิน ฮวงได้ยินเจ้าแดงบอกว่ารัฐบาลกลางไม่ใช่แค่ กลุ่มเดียวที่ถอนกำลัง แต่องค์กรมืดก็ยังตัดสินใจย้ายออกด้วยเช่นกัน

เหนือสิ่งอื่นใด ยอดฝีมือที่เหลือเองก็มีความสามารถคล้ายกับ13คนที่หลิน ฮวง ฆ่าไป นอกจากนี้ ความสามารถพวกเขายังแม้กระทั่งด้อยกว่าทั้ง13 คนเล็กน้อย แทนที่จะไล่ล่าแก้แค้น พวกเขากลับกังวลว่าจะถูกไล่ล่า

หลิน ฮวงคิดว่ามันเสียเวลาที่จะไล่ตามพวกเขา ยังไงเป้าหมายหลักเขาก็คือการ ฆ่ามอนสเตอร์ ยิ่งไปกว่านั้น การฆ่ายังสามารถช่วยเพิ่มจำนวนกองทัพหุ่นเชิด

ของเจ้าแดงและเขายังสามารถได้รับเต๋าดาบมากขึ้นเมื่อเขาพบผู้บ่มเพาะดาบ บ้าง แต่ทว่า หลิน ฮวงคิดไว้แล้วว่าองค์กรมืดต้องตัดสินใจเช่นนั้น

หลิน ฮวงและกองทัพเขาใช้เวลาสามวันเพื่อกวาดล้างภูมิภาค9รวมถึงพื้นที่ร่วม สามแห่งรอบๆ จากนั้นพวกเขาก็ตรงไปภูมิภาค10.

มันคือวันที่31นับตั้งแต่หลิน ฮวงกลับมายังแดนเทพตกสวรรค์ซึ่งเป็นวันที่81 นับตั้งแต่การเปิดของแดนเทพตก

สวรรค์

เมื่อกองทัพมอนสเตอร์ของหลิน ฮวงเกือบกวาดล้างเขต10 จนหมด เนฟิลิกตัว สุดท้ายในกองทัพของไคลี่ก็กลายเป็น เทพธิดาเนฟิลิก

ทันทีที่กองทัพเทพธิดาเนฟิลิกจักรพรรดิทองดำทั้ง368ตัว รวมกัน พวกมันก็ หายไปจากที่ที่พวกมันอยู่พร้อมไคลี่

หลิน ฮวงรู้สึกได้ว่าไคลี่กลับสู่โลกของเธอแล้ว

เขาไม่อาจเข้าไปในนั้นได้โดยไม่ได้รับคำเชิญจากไคลี่ ดังนั้น สิ่งที่เขาทำได้คือ

รออย่างอดทน

กองทัพมอนสเตอร์ไม่ได้หยุดเพียงเพราะการจากไปของไคลี่ พวกมัน ดำเนินการเข่นฆ่าและประสิทธิภาพการฆ่าพวกมัน ก็แทบไม่ลดลงเลย

หลังใช้เวลาสามวันเต็มเพื่อกวาดล้างเขต10และรอบๆ หลิน

ฮวงก็ตรงไปเขต11 และ12พร้อมการ์ดมอนสเตอร์เขา

ครั้งนี้ การวิวัฒนาการของไคลี่กินเวลา7วัน เธอบรรลุการวิวัฒนาการเมื่อหลิน ฮวงและตัวอื่นเริ่มสนุกกับการฆ่าในเขต12

เมื่อหลิน ฮวงสัมผัสได้ถึงการเปลี่ยนแปลงของการ์ดในร่างเขา ไคลี่ก็เดิน ออกมาจากโลกเธอ

มีหน้ากากสีทองปกคลุมใบหน้าเธอ มันปิดทั่วหน้าและเผยให้เห็นแค่ตาสีขาว เกราะสีทองม่วงปกคลุมร่างส่วนบนเธอจนหมด ขณะที่เกราะโลหะส่วนล่างปก คลุมเข่าเธอ แต่ชายกระโปรงสีดำกลับยืนยาวจนถึงข้อเท้าเธอ มันดูเหมือนว่า แม้กระทั่งชายกระโปรงก็ยังมีพลังป้องกัน

ปีกสีดำ363คู่บนหลังเธอปล่อยกลิ่นอายสุดสะพรึงออกมา เห็นได้ชัดว่าพวกมัน คืออาวุธ

อีกสิ่งที่ผ่านการเปลี่ยนแปลงคงเป็นหอกเธอ มันดูเบากว่า

ก่อนมากและยาว ประมาณสองเมตรเท่านั้น มันมีสีม่วงเข้ม พร้อมประกายสายฟ้าสีทองม่วงรอบหอก

หลิน ฮวงไม่อาจระบุกลิ่นอายของไคลได้ เขาไม่แม้จะระบุระดับพลังของเธอได้

เทพธิดาเนฟิลิก368ตนด้านหลังเธอเองก็มีการเปลี่ยนแปลงเช่นกัน

เดิมทีพวกมันเป็นเทพธิดาในชุดเกราะเงิน และตอนนี้เกราะพวกมันกลับเป็นสี

ดำ พวกมันดูเหมือนรูปลักษณ์ของไคลี่ก่อนหน้าและกลิ่นอายพวกมันก็ แตกต่างออกไป

ไคลี่ปล่อยให้หลิน ฮวงมองดูพวกเธอก่อนพูด เสียงของเธอดังผ่านหน้ากาก" เดิมที ข้าอยากให้กองทัพข้าอยู่เพื่อให้สู้ร่วมกับท่าน แต่เมื่อข้าหลับลึก พวกมัน กลับกลายเป็นส่วนหนึ่งของข้าและไม่อาจแยกออกจากข้าได้..."

“ไม่ต้องห่วง ฉันควรยกระดับเป็นจักรพรรดิในไม่ช้า จากนั้นอำนาจการ อัญเชิญมอนสเตอร์ระดับบรรพกาลของฉันก็จะทำงานโดยอัตโนมัติ"หลิน ฮวง ยืนยัน"ฉันเป็นห่วงเธอ เธอเหนื่อยมามากแล้ว ไปพักผ่อนเถอะ"

ไคลี่พยักหน้าและไม่พูดอะไร

เทพธิดาเนฟิลิกด้านหลังเธอเปลี่ยนเป็นลำแสงสีดำและหายไปในร่างของไคลี่ที่

ละตัว ร่างของไคลี่สลายตัวโดยอัตโนมัติและเปลี่ยนเป็นการ์ดสีส้มบนฝ่ามือ หลิน ฮวง

"การ์ดมอนสเตอร์"

"ความหายาก : บรรพกาล"

"ชื่อมอนสเตอร์ : ผู้ลงทัณฑ์ความมืด(ธาตุสายฟ้า)"

"ประเภทมอนสเตอร์ : เลือดเทพ(เลือดบริสุทธิ์)/(เผ่าผู้ลงทัณฑ์เนฟิลิก)

"ชื่อเล่น : ผู้ลงทัณฑ์

"ระดับพลัง : จักรพรรดิขั้นทองดำ/เทพเสมือน(ยังไม่บรรล)

"คุณสมบัติหลัก : เต๋หอก ธาตุสายฟ้า

"ทักษะหลัก : หัวใจหอก การลงทัณฑ์สัมบูรณ์ การชำระล้างสายฟ้าต้องสาป กองทัพสังหารเทพ พลังเทวะ..."

"ทักษะรอง : ปีกทูตสวรรค์ ความเร็วฑูตสวรรค์ การแปลงธาตุ..."

"สิทธิ์การอัญเชิญ : ปฏิเสธ(จะเปิดใช้งานเมื่อท่านบรรลุระดับจักรพรรดิ)

"หมายเหตุการ์ด : ในที่สุดท่านก็มีการ์ดมอนสเตอร์ที่สามารถอวดได้”

หลิน ฮวงไม่สนใจหมายเหตุการ์ด และจ้องทักษะของไคลี่อยู่นาน

เนื่องด้วยแก่นคริสตัลจำนวนมหาศาลที่พวกเขาได้รับในโลกหมอก หลิน ฮวง

จึงให้ไปและตัวอื่นดูดซับแก่นคริสตัล เพิ่มช่องทักษะพวกมัน ในเวลานั้น ไคลี่ก็ มีทักษะกว่า300อย่างในช่องทักษะเธอ หลิน ฮวงรู้สึกตาลายกับการมองพวก มัน เขาแค่มองผ่านพวกมันและเลิกคิดดูข้อมูลของแต่ละทักษะ

จากนั้นเขาก็สังเกตเห็นการเปลี่ยนแปลงในชื่อเล่นและประเภทมอนสเตอร์ ดังนั้นเขาจึงอดถามไม่ได้"เสี่ยวเฮย ไม่ใช่ว่าไคลี่มีสายเลือดของเทพธิดาแห่ง ความมืดงั้นหรอ?ทำไมตอนนี้เธอถึงมีเลือดเทพ?และเผ่าเนฟิลิกด้านหลังคือ อะไร?"

"ข้าไม่ใช่คนที่จะตัดสินสายเลือดของใคร มีการเปลี่ยนแปลงบางอย่างใน สายเลือดเธอ ดังนั้นข้าจึงไม่เข้าใจเหตุผลที่แท้จริง โดยปกติ มันย่อมไม่มีการ เปลี่ยนแปลงทางสายเลือดบางที สิ่งผิดปกติอาจเกิดในระหว่างการ วิวัฒนาการ"

"เกี่ยวกับเผ่าด้านหลัง มันหมายถึงเผ่าพันธ์ที่สร้างเผ่าใน

จักรวาล ประเภทของ ไคลี่แสดงให้เห็นว่าสายเลือดเธอมา

จากเผ่าพันธ์ที่น่าเกรงขาม มีเพียง สายเลือดบริสุทธิ์เท่านั้น

ถึงจะมีเผ่าพันธ์บนการ์ด นั่นเพราะในจักรวาล มีแค่ สาย

เลือดบริสุทธิ์จึงได้รับการยอมรับโดยเผ่าพันธ์ของตน"

หลังศึกษามันสักพัก หลิน ฮวงก็เรียกการ์ดไคลี่กลับ

ในที่สุดเขาก็มีการ์ดมอนสเตอร์ระดับบรรพกาลใบแรก!

ตอนที่ 898 แดนเทพตกสวรรค์ปิดตัว

หลิน ฮวงมีความสุขกับการวิวัฒนาการของไคลี่ แต่สิทธิ์การอัญเชิญกลับไม่ พอให้เขาใช้งานเธอ

หากเขาไม่รีบเลื่อนเป็นจักรพรรดิ เมื่อถึงเวลาที่ไปและตัวอื่นวิวัฒนาการ เขาคง ไม่อาจอัญเชิญมอนสเตอร์ตัวใดได้ ดังนั้น เขาจึงต้องหยุดไปและตัวอื่นไม่ให้ วิวัฒนาการชั่วคราว

ในขณะเดียวกัน มอนสเตอร์กลายพันธ์สามครั้งระดับตำนานก็สูญเสียข้อ ได้เปรียบเมื่อมาถึงระดับจักรพรรรดิ หากไม่ใช่เพราะสายเลือดพวกมัน ไปและ ตัวอื่นคงไม่อาจสู้ระดับที่เหนือกว่าได้เลย การยกระดับพวกมันเป็นมอนสเตอร์ กลายพันธ์4ครั้งคือเรื่องเร่งด่วนและสำคัญ

ฉันต้องเก็บรูปแกะสลักเทพเพิ่มทันทีที่ออกไปจากที่นี่ หลิน

ฮวงตัดสินใจ

กองทัพมอนสเตอร์เขาดำเนินการล่าต่อตั้งแต่ไคลี่เลื่อนระดับ

พวกมันกวาดล้างเขต12และสองเขตล่ารอบๆมันเสร็จก่อน

แดนเทพปิดตัว ชั่วโมงหนึ่ง

หลังเรียกมอนสเตอร์กลับ หลิน ฮวงก็นับรางวัลที่เขาได้รับ

ตลอดสามเดือน

มีรูปแกะสลักเทพสองอัน หนึ่งสมบัติเทพแท้จริง 6สมบัติเทพ

สมบัติกึ่งเทพ เกือบ400 3มรดกเทพแท้จริง 14มรดกเทพ

เสมือน 11เคล็ดบ่มเพาะเทพแท้จริง

ทักษะดาบกว่า1300 แก่นคริสตัลมอนสเตอร์เกือบห้าล้าน

และแหวนหัวใจ จักรพรรดิระดับจักรพรรดิและนิรันดร์ขั้น9

เกือบ200อัน

ไคลี่ประสบความสำเร็จในการเลื่อนสู่ระดับบรรพกาล

ในทางกลับกัน แลนเซล็อตได้เลื่อนเป็นระดับกึ่งบรรพกาล ส่วนทาสดาบทั้ง18 มันก็เป็นมอนสเตอร์กลายพันธ์สามครั้ง ระดับจักรพรรดิทองดำแล้ว

จอมปีศาจมีพัฒนาการมากสุด มันมีร่างจักรพรรดิทองม่วง สามร่างและจักรพรรดดิทองขาวเจ็ดร่าง

กองทัพระดับจักรพรรดิของเจ้าแดงเองก็พัฒนาขึ้นมาก มันมีหุ่นเชิดระดับ จักรพรรดิทองเหลือง46ตัว จักรพรรดิทองแดงกว่า200 และทองดำกว่า500 กองทัพนี้สามารถฆ่าจักรพรรดิขั้นทองขาวได้ง่ายๆและแม้กระทั่งสู้กับจักรพรรดิทองม่วง

ดูเหมือนว่าพลังของหลิน ฮวงจะสูงขึ้นแค่ขั้นเดียว แต่ในความเป็นจริง ความสามารถโดยรวมเขามากกว่านั้น เวลากำลังกระชั้นชิด

สิ่งที่หลิน ฮวงไม่รู้คือองค์กรกลางและองค์กรมืดต่างรู้สึกโล่งใจที่พวกตนไม่ตก เป็นเป้าก่อนแดนเทพตกสวรรค์ปิดตัว ใน

ช่วงสิบวันที่ผ่านมา พวกเขากังวลว่า องค์กรลึกลับที่ฆ่าหวงเทียนขี่และคนอื่นจะมาหาพวกเขา

ในความเป็นจริง แงค์กรกลางได้ใช้เทคนิคสอดแนมบางอย่างเพื่อค้นหาสิ่งที่ องค์กรลึกลับกระทำ แต่เจ้าแดงกลับพ้นทุกอย่างและจัดการพวกมัน เนื่องด้วย ความพยายามไม่มีผล องค์กรกลางจึงตัดสินใจยอมแพ้ และไม่คิดทำอะไรเพื่อ กระตุ้นให้เกิดการต่อสู้

ตรงกันข้าม องค์กรมีดกลับทำตัวเหมือนคนขี้ขลาดตั้งแต่ต้น พวกเขาไม่กล้า แม้แต่จะสืบสวนเรื่องนี้เพราะกลัวว่าองค์กรลึกลับอาจไล่ตามมา ท้ายที่สุดแล้ว ตั้งแต่การต่อสู้ก่อนหน้า ยอดฝีมือระดับสูงกว่าครึ่งก็ตกตายจนหมดเดิมที พวก เขาคิดว่ามันคือองค์กรกลางที่มารวมตัวกันเพื่อทำเรื่องนี้และลอบประณามการ กระทำแสนชั่วร้าย ต่อมา พวกเขาก็พบว่าองค์กรกลางได้ถอนกำลังออกจาก หลายพื้นที่ ส่วนสมาชิกระดับสูงก็ไปรวมตัวกันที่ใจกลาง พวกเขาดูเหมือนคนที่

เตรียมพร้อมรับมืออะไรบางอย่าง จากนั้นพวกเขาก็ตระหนักว่าองค์กรกลาง

ไม่ใช่คนลงมือ

วันที่1กุมภาพันธ์ ตอน9โมงตรง แสงสีขาวปรากฏเหนือใจกลางของแดนเทพ ตกสวรรค์เหมือนดวงอาทิตย์ที่ส่องไปทั่วมิติบรรพกาล

เมื่อคนสังเกตเห็นปรากฏการณ์บนท้องฟ้า แสงสีขาวก็ทวีความรุนแรงขึ้น และ

พวกเขาก็ไม่อาจมองเห็นสิ่งใดได้

เมื่อหลิน ฮวงได้วิสัยทัศน์กลับมา เขาก็ตระหนักว่าตัวเองมาอยู่ตรงทางเข้าแดน เทพตกสวรรค์

รอยแตกสีดำคล้ายตาเสมือนยังคงลอยในท้องฟ้า และมันก็เปล่งรัศมีน่ากลัว เหมือนสัตว์ยักษ์ที่พร้อมเขมือบโลก

หลิน ฮวงเกือบมั่นใจว่าทุกคนที่คิดฝันเข้าแดนเทพตกสวรรค์

จะต้องถูกฉีกเป็น ชิ้นๆด้วยพลังงานของรอยแตก

จากนั้นเขาก็หันไปมองสภาพแวดล้อมรอบๆ มีคนอยู่ทุกที่ เห็นได้ชัดว่าพวก เขาคือผู้เข้าร่วมที่รอดชีวิต

กึ่งเทพหัวหน้าของเขต3 ผู้เป็นเจ้าชายลำดับ3แห่งขัตติยะ หน้าซีดเมื่อเห็น สมาชิกที่เหลือจากขัตติยะ เขาตะโกน หาสมาชิกจักรพรรดิไม่กี่คนที่หลงเหลือ แต่ไกล"หวงเทียนชื่อ ยู่ไหน?แล้วเจ้าชายลำดับ 7 และกลุ่มระดับนิรันดร์ไปไหน

หมด!"

จักรพรรดิทองม่วงที่เหลืออยู่จากขัตติยะหดหัวขณะแจ้งเจ้า ชายลำดับ3เกี่ยวกับ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นผ่านคลื่นเสียง

เจ้าชายลำดับ3ไม่เพียงแต่จะไม่สงบลง แต่เขากลับโกรธมาก ยิ่งขึ้น

"พวกแกมันไร้ประโยชน์ที่แม้แต่จะตรวจสอบคนที่ฆ่าหวง เทียนชี้ก็ยังไม่กล้า กระทำ นอกจากนี้ พวกแกยังได้ยินข่าว

การตายของเจ้าชายล่าดับจากคนอื่น อีก ทำไมพวกแกถึงไม่ตายๆไปด้วยเลยละ!"

คนที่โกรธแค้นเช่นเดียวกับเจ้าชายลำดับ3คือกึ่งเทพของเครื่องราง เยวจี แต่ ทว่า เธอไม่ได้ระเบิดอารมณ์ออกมาเหมือนเจ้าชายลำดับ3

เธอไม่พูดอะไรหลังถามว่าเกิดอะไรขึ้นกับเย่หงและกลุ่มระดับนิรันดร์ แต่จิต

สังหารกลับเล็ดรอดออกจากตัวเธอ

คนที่มีความสุขสุดคือองค์กรลางรวมถึงรัฐบาลกลางและสมาคมนักล่า

พวกเขาสูญเสียไม่ถึง20%และระดับจักรพรรดิทองม่วงและทองขาวทุกคนก็ยังมี ชีวิต มีเพียงจักรพรรดิทองดำ-ทองเหลืองไม่กี่คนที่ตกตาย

หลิน ฮวงกวาดตาผ่านฝูงชนอย่างรวดเร็วและในไม่ช้าก็เห็น

ชายเตี้ยลงหลินที่ พูดกับเขาก่อนเข้าแดนเทพตกสวรรค์ ระดับพลังเขาเลื่อนจากนิรันดร์ขั้น6เป็น นิรันดร์ขั้น7

"อะไรกัน?ไอหมอนี่ยังไม่ตาย?"หลิน ฮวงค่อนข้างประหลาดใจเพราะถงหลินมี ความสามารถธรรมดาทั่วไปและไม่ถือว่าเป็นอัจฉริยะ เขาต้องโชคดีอย่างมาก

เมื่อเขาละสายตาจากถงหลิน หลินฮวงก็เห็นหวงฟูหลินแห่งพันธมิตรกวาดถู ระดับพลังเธอถึงนิรันดร์ขั้น9แล้ว และกลิ่นอายเธอก็ทรงพลังกว่าเฉิงเถาก่อน เข้าแดนเทพตกสวรรค์ซะอีก

ความสามารถของเธอทรงพลังกว่าที่หลิน ฮวงคาดการณ์ไว้

หลิน ฮวงมองออกไปอีกครั้งและเห็นถานหลางกับคนอื่นยทั้งยังมีชีวิต ถานหลางและเฉิงเถาได้ก้าวสู่ขอบเขตจักรพรรดิแล้ว แม้คนอื่นจะ ยังไม่เลื่อนระดับ แต่กลิ่นอายพวกเขาก็หนาแน่นยิ่งขึ้น

เมื่อนึกถึงสิ่งที่กงซุนกล่าวก่อนหน้า หลิน ฮวงก็หันไปมองหลีเจี้ย แต่ทว่า เวลาก็

ช่างเหมาะเจาะ

หลีเจียยิ้มให้เขาขณะสบสายตากัน จากนั้นก็หันไปพูดกับถานหลางและคนอื่น ชี้มาทางหลินฮวง

ถานหลางและคนอื่นหันมามองหลิน ฮวงด้วยสีหน้าอิ่มเอมใจ

หลิน ฮวงยิ้มให้พวกเขาและพยักหน้า จากนั้นก็เดินไปหาพวกเขา

"ฉันรู้อยู่แล้วว่านายต้องไม่ตาย!"เฉิงเถายิ้ม

"นายมักทำอะไรด้วยตัวเองตลอด นายไม่ติดต่อเราเลยหลังออกโลกหมอกมา" ถานหลางยิ้มขณะพูด

"มันไม่ใช่ว่าฉันไม่อยากติดต่อพวกนาย แต่อุปกรณ์สื่อสารพัง

ฉันจึงใช้มัน ไม่ได้"หลิน ฮวงมาพร้อมข้อแก้ตัว ในความเป็นจริง เขาคือคนที่ทำลายมันเอง

โดยธรรมชาติ ถานหลางและคนอื่นเห็นว่าหลิน ฮวงเลื่อนเป็นนิรันดร์ขั้น4แล้ว แต่พวกเขาก็ไม่พบว่ามันน่าแปลก ท้ายที่สุด เขาก็ได้บรรลุระดับนิรันดร์ขั้น3 ตั้งแต่สามเดือนก่อนแล้ว

หลังคุยกัน ถานหลางก็เริ่มเข้าเรื่อง

"เดิมที ฉันไม่คิดว่าจะเลื่อนเป็นจักรพรรดิได้เพราะฐานชีวิตที่ฉันอยากได้หา ยากมาก ไม่คิดเลยว่าฉันจะพบมันในแดนเทพตกสวรรค์และสามารถเลื่อนเป็น จักรพรรดิพร้อมเฉิงเถาได้”

"ฉันแน่ใจว่าทุกคนรู้กฎของสมาคมอัจฉริยะดี สมาชิกจะถูกลบออกจากรายชื่อ ทันทีที่เลื่อนเป็นจักรพรรดิและจะไม่มีสิทธิ์เข้าร่วมสมาคมอัจฉริยะอีก กล่าวอีก นัยหนึ่ง เราทั้งคู่ไม่ใช่สมาชิกพันธมิตรสวรรค์อีกแล้ว"

"แต่ ฉันอยากบอกว่าเรายังเป็นสมาชิกพันธมิตรสวรรค์เสมอ ไม่ว่าระดับพลัง เราจะเลื่อนเป็นจักรพรรดิ กึ่งเทพหรือเทพเสมือน พันธมิตรสวรรค์ก็จะเป็น

ครอบครัวของเราเสมอ"

“หากมีใครพบปัญหาอะไร ติดต่อฉัน ถานหลางได้เลย หากนายต้องการความ ช่วยเหลือ ฉันจะทำทุกอย่างที่สามารถช่วยได้ ทุกคนมีเบอร์ติดต่อฉันอยู่แล้ว ติดต่อกันมาบ้างละ!"

"ฉันเองก็เหมือนกัน ฉันจะช่วยเท่าที่ทำได้!"เฉิงเถากล่าวขณะทุบหน้าอกอย่าง

แรง

<u>ตอนที่ 899 กลับสู่เขต7</u>

มันเป็นวันที่ 2 กุมภาพันธ์ที่เมือง3A5 เมืองหวังเปา

เมื่อท้องฟ้ามืดลง ชายที่อยู่ในชุดคลุมดำก็เดินไปในโรงประมูลหวังเปา

เขาไม่สนใจแผงลอยในโรงประมูลและเดินเข้าด้านใน ชายคนนั้นเดินตรงไปหา

หญิงสาวในชุดเครื่องแบบที่รับผิดชอบการบริการลูกค้า

"สวัสดีค่ะ นายท่าน มีอะไรให้ช่วยไหมคะ?"

"ฉันมีธุรกิจอยากคุยกับเจ้านายเธอ" เขากรีดการ์ดสีทองขนาดเท่าฝ่ามือ ออกมาและแสดงให้เธอเห็น

ผู้ดูแลหญิงรู้ว่ามันคือบัตรสมาชิกVIPทันที เธอพยักหน้า"เจ้า

นายเราอยู่ที่นี่พอดี ค่ะ โปรดรอสักครู่ ฉันจะให้ผู้จัดการพาคุณไปห้องทำงานของเจ้านายค่ะ"

“ไม่ต้องให้เป็นปัญหา ฉันรู้ทางไปห้องเขา”ชายคนนั้นเดินตรงไปห้องทำงาน

เธอไม่กล้าหยุดเขา เธออนุญาติให้หลิน ฮวงเข้าไปข้างในแต่ก็แจ้งให้ผู้จัดการ

ทราบทันที

ชายคนนั้นเปิดประตูและเดินตรงไปในห้องทำงานเมื่อมาถึงทางเข้า

ชายผมหางม้ากำลังเล่นเกมบนเครือข่ายหัวใจ เขาถึงกับผงะเมื่อเห็นชายในชุด ดำ ชั่ววินาทีที่เขาถอดงัดออก ถังซู่ก็อดอุทานไม่ได้"ท่าน?!"

"ดูเหมือนว่าจะยังจำฉันได้นะ"เขาแสยะยิ้ม แต่รอยยิ้มก็ทำให้

ถังซูขนลุก

ถังซ่อดสั่นสะท้านไม่ได้ ขณะที่เขาคิดพูดอะไร ผู้จัดการก็มาหยุดตรงทางเข้า เห็นได้ชัดว่าเขาวิ่งมาและเหลือบมองชายชุดดำในห้องอย่างกังวล

"เจ้านาย แขกคนนี้"

“ฉันรู้ ออกไปได้แล้ว"ถังซู่กล่าวไล่

หลังกำจัดผู้จัดการออกไป ถังซูก็ยืนขึ้นและสำรวจชายตรงหน้าอย่างตื่นเต้น" ครั้งนี้ท่านคิดมาขายของหรือมาซื้อครับ?"

"ฉันมีของล้ำค่าบางอย่างแต่ก็ไม่มั่นใจว่าโรงประมูลของเธอจะยอมรับพวกมัน ไหม"เขานั่งลงบนโซฟา

ถังซูเทนน้ำชาให้เขาทันที” โปรดบอกผมมาได้เลยครับ”

“สมบัติกึ่งเทพ10ชิ้น..."เขาจิบชาและพูดต่อ"สมบัติเทพ2ชิ้น"

“สมบัติเทพ2ชิ้น?"ถังซูตาเหลือก

มีสมบัติเทพแค่สามชิ้นที่ปรากฏในเขต3ตลอดหลายร้อยปี

แต่ทว่า ชาย ตรงหน้ากลับประกาศว่าเขามีสมบัติเทพสองชิ้น ทันทีที่มาถึง เขาคงไม่เชื่อหาก เป็นคนอื่น

"จะยอมรับไหม?หากไม่ ฉันสามารถไปหาคนอื่นแทนได้"ชายชุดดำลูบไล้ผิว ถ้วยน้ำชาเบาๆขณะจ้องถังซูเขม็งเหมือนกำลังมองสิ่งมีชีวิตตัวจ้อย

“เราต้องยอมรับอยู่แล้วครับ!ผมขอรับปาก"ถังซูมั่นใจทันที ต่อให้เป็นเขต1 มัน ก็ไม่มีสมบัติเทพปรากฏมากว่า30ปีแล้ว หากเขายอมรับ โรงประมูลหวังเปา ย่อมสร้างชื่อเสียงได้ชั่วข้ามคืน

ชายชุดดำพยักหน้าพอใจ"สองสมบัติเทพ ฉันจะไม่ขายพวกมันเป็นคริสตัล ชีวิต นอกจากนี้ การเปิดสำหรับสมบัติแต่ละชิ้นต้องเป็นรูปแกะสลักเทพสองอัน การเสนอราคาหลังจากนั้นไม่ต้องเป็นรูปแกะสลักเทพ"

“ต้องเริ่มประมูลด้วยรูปแกะสลักเทพ?พวกมันไม่อาจประมูลด้วยของอื่นที่มี มูลค่าเท่ากันงั้นหรอครับ?"ถังซู่ถามทันที เขา

พบมูลค่าแท้จริงของรูปแกะสลัก เทพหลังการประมูลครั้งก่อนของหลิน ฮวง

"ไม่ มันต้องเป็นรูปแกะสลักเทพเท่านั้น" เขากล่าวอย่างเด็ดขาด

"ครับ..."ถังซู่จำต้องยอมรับเงื่อนไขนี้ ยังไงมันก็คือคำขอของผู้ขายและเขาก็ เป็นแค่คนกลาง"ผมขอดูสมบัติเทพทั้งสองได้ไหมครับ?”

"ได้" เขาตกลงและพยักหน้า จากนั้นก็นำสมบัติเทพสองชิ้นที่เป็นดาบและหอก ออกมา

ถังซูตกอยู่ในภวังค์ทันที เขาไม่อาจละสายตาจากพวกมันได้และเพียงได้สติหลัง ผ่านไปนาน

"เราควรพูดถึงรายละเอียดกันเลยไหม?"ชายชุดดำมองถังซู่ด้วยรอยยิ้ม

หลินฮวงไม่ได้นอนเป็ฯเวลาสามวันที่หอสมุดกลางของเมือง

ฟ้าอัศจรรย์

เขาอยู่ที่นั่นตั้งแต่รัฐบาลกลางส่งเขากลับมายังเมืองฟ้าอัศจรรย์ หอสมุดกลาง เปิด24ชั่วโมง

นอกจากเวลาพักผ่อนไม่ถึงครึ่งชั่วโมง หลิน ฮวงใช้เวลาเกือบ72ชั่วโมงใน หอสมุด

ยังไงเขาก็ได้รับสิทธิ์เข้าอ่านระดับ1แค่สามวันจากรัฐบาลกลาง

เดิมทีหลิน ฮวงวางแผนนำเจ้าแดงมาด้วยเพื่อให้มันจดจำข้อมูลที่เป็นประโยชน์

ทั้งหมดโดยใช้สุดยอดสติปัญญามัน

แต่ทว่า หอสมุดกลางจะอนุญาติให้แค่มนุษย์เข้า ส่วนมอนสเตอร์อัญเชิญจะถูก ห้ามเข้า กฎนี้มีไว้เพื่อไม่ให้มันถูกกึ่งเทพฆ่าตาย เพราะทันทีที่มอนสเตอร์ สัมผัสถึงกลิ่นอายของ

กึ่งเทพ พวกมันย่อมตกตายทันที

หลังเรียนรู้กฎเช่นนั้น หลิน ฮวงจึงไม่คิดนำเจ้าแดงมาด้วย และทำภารกิจด้วย ตัวเอง

สำหรับสามวันที่ผ่านมา เขาใช้การ์ดแปลงร่างเพื่อหยิบยืม สุดยอดสติปัญญา ของเจ้าแดง

เขามีความคิดใช้การ์ดแปลงร่างชั่วคราวมาจากเสี่ยวเฮย

ด้วยความช่วยเหลือของสุดยอดสติปัญญา หลิน ฮวงจึงได้รับความสามารถการ จดจำและวิเคราะห์ที่ใกล้เคียงกับเจ้าแดง หลังใช้เวลาเพื่อกรองข้อมูล เขาก็ใช้ เวลาสามวันในการจดจำความรู้กว่า30000ส่วน

ในช่วงครึ่งชั่วโมงของการพัก เขาใช้การ์ดโคลนนิ่งและการ์ดปลอมตัวเพื่อสร้าง ตัวตนระดับกึ่งเทพเหมือนก่อน เขาใช้พวกมันตรงไปเมืองหวังเปาเพื่อขาย สมบัติเทพทั้งสอง ซึ่งคือหอกและดาบ

เงื่อนไขการซื้อขายสมบัติเทพง่ายมาก พวกมันจะแลกกับรูปแกะสลักเทพ เท่านั้น ยิ่งไปกว่านั้น ราคาเริ่มสำหรับสมบัติเทพยังเป็นรูปแกะสลักเทพสองอัน

หนึ่งในเหตุผลคือเขามีข้ออ้างว่าตัวเองอยู่หอสมุดกลางเมื่อร่างโคลนเขาไป ปรากฏที่โรงประมูลหวังเปา

อีกเหตุผลคือกึ่งเทพต้องใช้รูปแกะสลักเทพเพื่อดัดแปลงวิญญาณต่อสู้ขึ้นใหม่ กึ่งเทพที่หลินฮวงปลอมไม่ใช่กึ่งเทพคนแรกที่ทำการร้องขอเช่นนั้น

แม้คนจากโรงประมูลหวังเปาจะพบว่าชายในชุดดำมีความสัมพันธ์ ศิษย์ อาจารย์ กับหลิน ฮวง พวกเขาก็คิดว่ามันคือชายชุดดำที่อยากได้รูปแกะสลัก เทพ ส่วนหลิน ฮวงไม่เกี่ยวข้องอะไร พวกเขาไม่คิดว่าสมบัติเทพและกึ่งเทพที่

ชายชุดดำครอบครองจะเกี่ยวอะไรกับหลิน ฮวง เหนือสิ่งอื่นใด สมบัติระดับนี้ไม่ อาจเป็นประโยชน์อะไรต่อนิรันดร์อย่าง

หลิน ฮวงได้

โดยธรรมชาติ การปรากฏของสมบัติเทพทั้งสองพร้อมกันยังสร้างความปั่นป่วน ไปทั่วเขต3

แม้แต่กึ่งเทพในเขต1และ2ยังตกใจ สมบัติระดับนี้หาได้ยากมาก แม้กระทั่งเขต 1ยังมีสมบัติเทพที่ปรากฏขึ้นไม่ถึงสิบชิ้นและจำนวนก็น้อยลงตามในเขต2 และ

นอกจากสมบัติเทพสองชิ้นที่หลิน ฮวงเผยออกมา เขต3ยังเคยเห็นสมบัติเทพ แค่สามชิ้นในรอบหลายร้อยปีมานี้

หลิน ฮวงมอบสิทธิ์การประมูลเต็มรูปแบบให้โรงประมูลหวังเปา

โรงประมูลหวังเปากำหนดวันประมูลอย่างเป็นทางการทันทีที่พวกเขาปล่อยข่าว ของสมบัติเทพ มันจะจัดประมูลในวันที่8มีนาคมหลังปีใหม่

ในวันที่4กุมภาพันธ์เวลา10โมงเช้า สิทธิ์การอ่านระดับ1ของ

หลินฮวงก็หมดลง จากนั้นเขาก็เดินออกหอสมุดและตรงไปยังประตูมิติเพื่อเดินทางไปยังเขตอื่น

แม้มันจะเป็นการเดินทางพิเศษสำหรับผู้หลุดพ้น หลายคนได้ตรงกลับบ้านเพื่อ ฉลองปีใหม่ หลินฮวงผู้จองตั๋วล่วงหน้าไว้สามเดือนได้ต่อคิวจนถึงบ่ายสอง และ ในที่สุดเขาก็เดินไปในประตูมิติพร้อมอีก29คน

วิสัยทัศน์เขาฟื้นคืนหลังมืดบอดสักพักและตระหนักว่าตัวเองมาอยู่ในเมืองหลวง

ขาวขจีของเขต7แล้ว

ตอนที่ 900 พบเจอ

มันมีหิมะตกหนักในเมืองหิมะ

แม้จะเย็น มันก็ยังมีแสงไฟและการตกแต่งทุกหนแห่งบนท้องถนนเนื่องจากมันใกล้ปีใหม่แล้ว พวกเขาเป็นคนที่เดินเข้าและออกจากย่านการค้าสุดแออัด

เด็กหญิงตัวเล็กๆสองคนเดินย่ำไปบนพื้นหิมะขณะจับมือกันในบริเวณบ้านพักใกล้กับย่านการค้าทางตะวันออกของเมือง ทั้งคู่แต่งตัวในชุดเดียวกันแต่ต่างสี คนหนึ่งเป็นสีขาว อีกคนเป็นสีดำ

“แม่มดน้อย เธอคิดว่าพี่ชายจะชอบของขวัญเราไหม?”หลินเซี่ยวที่สวมแจ็คเก็ตสีขาวถามด้วยความตื่นเต้น

แม่มดที่สวมแจ็คเก็ตดำมีผมนุ่มสลวยพาดบ่าตอบกลับเบาๆ”นายท่านจะต้องชอบของขวัญที่คุณหนูเลือก”

“งั้น ก็กลับบ้านกันเถอะ บางทีพี่อาจมาถึงบ้านแล้วก็ได้” หลินเซี่ยพยักหน้าขณะยิ้มและดึงแม่มดกลับบ้าน

เด็กสาวทั้งสองชะลอความเร็วลงเมื่อมาถึงบ้านพักสามชั้น

พวกเธอเข้าบ้านไปหลังสแกนลายนิ้วมือ

วิลล่ายังคงเหมือนเดิม

เมื่อดูเตาไฟที่ปราศจากไฟ หลินเซี่ยก็ดูผิดหวัง

เธอเปลี่ยนรองเท้าตรงทางเข้า ถอดเสื้อแจ็คเก็ตออกและแขวนมัน จากนั้น เธอก็เดินไปที่เตาผิง เธอจ้องมองอยู่สักพักก่อนถามเสียงเบา”แม่มดน้อย อีก4วันก็ปีใหม่แล้ว เธอคิดว่าพี่ชายจะกลับมาไหม?”

แม่มดเงียบไปสักพักและดึงหลินซินให้นั่งลง”นายท่านสัญญาไว้กับคุณหนูแล้วว่าจะกลับมา เขาต้องกลับมาตราบใดที่เขาไม่พบเจอสถานการณ์อะไร”

“เขาบอกว่าเขาจะไปในมิติบรรพกาลสามเดือน แต่มันก็เลยสามเดือนมาหลายวันแล้ว”หลินซินกังวล”หรือพี่จะเจอปัญหา?”

“ด้วยความสามารถในปัจจุบันของนายท่าน เขาไม่ควรพบปัญหาอะไรตราบเท่าที่ไม่พบเจอตัวตนระดับจักรพรรดิที่ทรงพลังเป็นพิเศษ เหนือสิ่งอื่นใด ในเมื่อระดับพลังของข้าเลื่อนเป็นจักรพรรดิแล้ว มอนสเตอร์ตัวอื่นของนายท่านก็ควรเป็นเหมือนกัน ยิ่งไปกว่านั้น ยังมีมอนสเตอร์หลายตัวที่ทรงพลังกว่าข้า นั่นคงไม่ทำให้เขาตกอยู่ในปัญหาได้”แม่มดอธิบายด้วยรอยยิ้ม”นายท่านกล่าวว่าสามเดือน แต่มันอาจไม่ใช่สามเดือนพอดีก็ได้”

หลังเห็นอารมณ์ของหลินซินยังคงหดหู่ แม่มดก็ยืนขึ้นและ

เปลี่ยนเรื่อง”เราได้ซื้อของสำหรับปีใหม่มาหมดแล้ว มาตกแต่งบ้านกันเถอะคุณหนู นายท่านจะต้องดีใจแน่เมื่อเขากลับมา”

ในที่สุดหลินซินก็มีกำลังหลังได้ยิน”ใช่แล้ว เราต้องชะโลมพี่ด้วยปีใหม่”

“แม่มดน้อย มาเริ่มงานกัน!เราจะเริ่มด้วยการทำความสะอาด!”เด็กสาวผู้ร่าเริงและเต็มไปด้วยพลังงานกลับมาแล้ว

…

หลังเดินผ่านประตูมิตินะยะไกลในเมืองหลวงขาวขจี หลิน ฮวงก็รู้ว่าหลินซินไม่ได้อยู่ในสถาบันนักล่ายุทธ์เพราะแม่มดต้องอยู่กับเธอและเขาก็ไม่อาจสัมผัสได้ถึงกลิ่นอายของแม่มดในเมืองหลวงขาวขจี

แต่ทว่า หลิน ฮวงก็ไม่ได้อัญเชิญประตูมิติเพื่อออกเมืองหลวงทันที เขากลับเดินตรงไปยังย่านการค้าที่ใหญ่สุดในเมือง

เขาต้องนำของขวัญกลับไปให้น้องสาวเขาก่อนกลับบ้าน

เขาไม่แน่ใจว่าหลินซินมีพลังระดับไหนแล้ว เขาจึงซื้ออาวุธสองชุดรวมถึงชุดเกราะให้เธอ นอกจากนั้น หลิน ฮวงยัง

เลือกดาบคุณภาพสูงสุดสองเล่มรวมถึงปืนดัดแปลงสองกระบอกให้หลินซิน เขาให้พนักงานห่อเป็นของขวัญและเก็บไว้

จากนั้นเขาก็ซื้อหุ่นเชิดแม่มดและห่อมันด้วย

หุ่นเชิดคือสมบัติโบราณคล้ายกับตุ๊กตาที่ตัวตลกอยากได้ แต่ทว่า ตุ๊กตาเป็นสมบัติประเภทต่อสู้ ส่วนหุ่นเชิดจะเป็นการควบคุมสนามรบมากกว่า ความสามาถรการต่อสู้มันอ่อนแอเมื่อสู้กับศัตรูซึ่งๆหน้า

หลังซื้อของขวัญ หลิน ฮวงก็อัญเชิญประตูมิติและก้าวเข้าไป

แม่มด ที่กำลังแขวนโคมไฟพร้อมหลินซินตัวสั่นสะท้านขึ้น

เธอหยุดสิ่งที่กำลังทำเมื่อสัมผัสได้ถึงหลิน ฮวง

“เกิดอะไรขึ้น แม่มดน้อย?”หลินซินสังเกตเห็นปฏิกิริยา

“นายท่านกลับมาแล้ว!ข้าสัมผัสได้”

“พี่?”ดวงตาของหลินซินเบิกกว้างและหันไปมองประตู

ทันใดนั้น ประตูก็เปิดพร้อมกับเงาร่างหนึ่งที่ก้าวเข้ามา เมื่อเห็นใบหน้าของคนๆนั้น หลินซินก็กระโดดกอดทันที

“พี่!”

หลินฮวงกอดหลินซินขณะลูบหัวเธอ เธอกอดเขาอยู่นานจนดวงตาเป็นสีแดงเล็กน้อย

“น้องสูงขึ้นเยอะเลยนะ ยัยเด็กบื้อ!ไหนขอพี่ดูน้องหน่อยสิ!” หลิน ฮวงวางมือบนไหล่เธอและมองเธอด้วยรอยยิ้มสดใส” ว้าว น้องสวยขึ้นเยอะเลย!น้องของพี่โตเป็นสาวสวยแล้ว”

“อ้า…จริงหรอคะ?”หลินซินหน้าแดง แม้เธอจะปฏิเสธ เธอก็ลอบดีใจ

ขณะที่เขากำลังชมเธอ หลิน ฮวงก็ลอบตกใจกับระดับพลังของหลินซินที่มาถึงระดับทองสมบูรณ์แล้ว ดูเหมือนว่าเธอจะพร้อมทะลวงผ่านระดับเพลิงสวรรค์ได้ทุกเมื่อ

หลิน ฮวงรู้สึกเสียใจเล็กน้อยที่ของขวัญเขากลายเป็นไร้ประโยชน์เพราะเธอสามารถใช้สมบัติได้แล้ว

‘ดูเหมือนว่าฉันต้องหาซื้ออย่างอื่น’หลิน ฮวงคิด

ในขณะนั้นเอง แม่มดก็เดินมาหาเขาด้วยความรู้สึกเขินอาย

และกล่าวทักทายเสียงเบา”นายท่าน”

“แม่มดน้อย เธอดูไม่เปลี่ยนไปเลยนะ”หลิน ฮวงพยักหน้าให้แม่มดด้วยรอยยิ้ม แต่ก็คิดว่าสิ่งที่เขาพูดนั้นผิดไป เขากล่าวเสริมทันที”เธอยังคงน่ารักเหมือนเดิม”

แม่มดหน้าแดงก่ำเมื่อได้ยิน เธอไม่กล้าสบตาหลิน ฮวงและก้มหัวลงอย่างประหม่า

หลังปิดประตู หลินฮวงก็มองการตกแต่งรอบบ้าน มันเกือบเสร็จแล้ว”ไม่เลวเลย พี่รู้สึกได้ถึงจิตวิญญาณแห่งปีใหม่”

เด็กสาวทั้งสองดีใจมากที่ได้ยิน นั่นคือสิ่งที่พวกเธอคาดหวัง

หลินฮวงอัญเชิญเจ้าแดงและไป่มาช่วยตกแต่งบ้านให้เสร็จ หลังเปลี่ยนรองเท้าและถอดเสื้อ

เหตุผลที่เขาไม่อัญเชิญไทแรนด์และตัวอื่นเพราะพวกมันไม่เหมาะกับงานพิถีพิถัน เขาอาจจบลงด้วยการซ่อมกำแพง หากให้พวกมันออกมา

ความเร็วการทำงานพุ่งสูงเมื่อหลิน ฮวงและมอนสเตอร์อีกสองตัวร่วมด้วย ในเวลาไม่ถึงครึ่งชั่วโมง พวกเขาก็แขวนโคมไฟและของประดับตกแต่งจนหมด เพดานตอนนี้ดูเหมือนท้องฟ้าที่เต็มไปด้วยหมู่ดาว

หลิน ฮวงดื่มดำกับบรรยากาศของปีใหม่ขณะมองดูของตกแต่ง แต่เขาก็อดนึกถึงความทรงจำบนโลกไม่ได้ แม้จะมีความแตกต่างบ้างที่นี่และที่นั่น บรรยากาศโดยรวมก็คล้ายคลึงกัน

‘มันเป็นปีที่สามของฉันในโลกนี้’หลินฮวงอดถอนหายใจไม่ได้